

www.doe.gr

ΔΙΔΑ ΣΚΑ ΛΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΟΡΓΑΝΟ
της ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Αριθμός Φύλλου: 1176

Οκτώβριος 2025

94^η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας

24-26 Ιουνίου 2025

Ξενοδοχείο Novotel Athens

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Θέματα

Θέμα 1^ο

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ–ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ–ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΑΙΡΕΤΟΥΣ

- Έκθεση Πεπραγμένων Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
- Οικονομικός Απολογισμός 2024 – Προϋπολογισμός χρήσης οικον. έτους 2026
- Ενημέρωση από αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε. για υπηρεσιακά θέματα
- Κριτική πεπραγμένων – Δευτερολογία Προέδρου Δ.Ο.Ε.

Θέμα 2^ο

ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ 2025-2026

A. Διεκδικητικό Πλαίσιο

- I. Θωράκιση των σχολικών υποδομών – ζητήματα ασφάλειας και υγείας εντός των σχολείων
- II. Εργασιακά ζητήματα και ζητήματα υπηρεσιακής κατάστασης των εκπαιδευτικών καθώς και της εκπροσώπησής τους σε όλες τις υπηρεσιακές διαδικασίες από τους αιρετούς του κλάδου

B. Πρόγραμμα Δράσης

Αποφάσεις 94^{ης} Γενικής Συνελεύσεως Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας

24-26 Ιουνίου 2025
Εξοδούλιο Novotel Athens

Απόφαση της 94^{ης} Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για το Αγωνιστικό-Πρόγραμμα Δράσης

Η 94^η Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας καλείται να απαντήσει με αποφασιστικότητα στις συνεχείς προκλήσεις που δέχεται η δημόσια εκπαίδευση και το εκπαιδευτικό έργο, ιδιαίτερα σε ένα πλαίσιο εντεινόμενων αντεργατικών πολιτικών, απαξίωσης του ρόλου των εκπαιδευτικών και υποβάθμισης του Δημόσιου Σχολείου.

Αποφασίζουμε να προχωρήσουμε αγωνιστικά και μαχητικά με:

1. Συντονισμό με τις άλλες εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες (Ο.Λ.Μ.Ε. Ο.Ι.Ε.Λ.Ε. και Π.Ο.Σ.Ε.Ε.Π.Ε.Α.) καθώς και την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για κοινές δράσεις και συσκέψεις ανάδειξης και αντιμετώπισης της κυβερνητικής πολιτικής.
2. Έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις και Ολομέλεια Προέδρων, με την έναρξη της σχολικής χρονιάς, για συζήτηση όλων των ζητημάτων του κλάδου και χάραξη στρατηγικής αντιμετώπισης της κυβερνητικής επιθετικότητας.
3. Περιφερειακές συσκέψεις στελεχών - μελών Συλλόγων και πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια σε όλες τις πόλεις, με χρονικό προσδιορισμό και συντονισμό από το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
4. Διοργάνωση τοπικών και πανελλαδικών εκδηλώσεων ενημέρωσης της κοινωνίας. Έκδοση υλικού (φυλλάδια, αφίσες, επιστολή προς τους γονείς κλπ.) για τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις του κλάδου.
5. Δυναμική παρουσία της Δ.Ο.Ε. στη Δ.Ε.Θ. όπου ο Πρωθυπουργός, όπως έχει προαναγγελθεί, θα ανα-

κοινώσει αυξήσεις στους μισθούς συγκεκριμένων κλάδων και στη συζήτηση στη Βουλή για την ψήφιση του Κρατικού Προϋπολογισμού – Δεκέμβριος 2025. Παρέμβαση για αυξήσεις στις δαπάνες για την Παιδεία.

6. Αξιοποίηση των ευρωπαϊκών και διεθνών οργανώσεων των εκπαιδευτικών (ETUCE και EI) στον αγώνα ενάντια στις κυβερνητικές πολιτικές στην Ελλάδα και αξιοποίηση της εμπειρίας από τη λειτουργία των αντίστοιχων Ομοσπονδιών των άλλων χωρών της Ευρώπης.

7. Εξουσιοδότηση από την 94^η Γ.Σ. του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για λήψη κινηματικών αποφάσεων.

8. Διοργάνωση, με πρωτοβουλία της Δ.Ο.Ε., σύσκεψης των Προέδρων των Παιδαγωγικών Τμημάτων της Χώρας και των Κοσμητόρων των σχολών για την ανάδειξη της αντιεπιστημονικότητας των ενεργειών της κυβέρνησης.

9. Είναι σε ισχύ η απόφαση της 93^{ης} Γ.Σ. της ΔΟΕ και συνεχίζουμε: α) με την απεργία αποχή από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων μας που αφορούν στις διαδικασίες της ατομικής αξιολόγησης και τις στάσεις εργασίας που κηρύσσει κάθε μήνα η ΔΟΕ και β) με τα ενιαία κείμενα της ΔΟΕ στην πάλη ενάντια στις διαδικασίες «εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης», ώστε η κατηγοριοποίηση να μείνει στα χαρτιά.

Η Δ.Ο.Ε. θα κινηθεί αποφασιστικά, ενωτικά και αγωνιστικά. Οι εκπαιδευτικοί δεν θα αποδεχθούν τη διάλυση του δημόσιου σχολείου και την υποτίμηση του παιδαγωγικού τους έργου. Ο αγώνας μας συνεχίζεται!

Απόφαση της 94^{ης} Γ.Σ.

Η 94^η Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας καλείται να απαντήσει με αποφασιστικότητα στις καταγγέλλει την ανάγνωση αυθαίρετη και βίαιη προσαγωγή με την απειλή σύλληψης της εκπαιδευτικού, αντιπροσώπου και μέλους του Δ.Σ. του συλλόγου εκπαιδευτικών Αριστοτέλης Δήμητρας Τάσσου, από αστυνομικούς με πολιτικά και με συμβατικό αυτοκίνητο χωρίς διακριτικά, από στάση λεωφορείου στην Πατησίων με τη δικαι-

ολογία της εξακρίβωσης παρόλο που επέδειξε την αστυνομική της ταυτότητα. Υπογραμμίζουμε ότι η εκπαιδευτικός είναι μωρομάνα και υποχρεώθηκε να θηλάσει στο δρόμο. Της φόρεσαν χειροπέδες και της φέρθηκαν βίαια με αποτέλεσμα να έχει μώλωπες στα μπράτσα, τα χέρια και στην πλάτη. Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωση της χωρίς καμία απολύτως κατηγορία.

Απόφαση της 94^{ης} Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε. για τη θωράκιση των σχολικών υποδομών – ζητήματα ασφάλειας και υγείας εντός των σχολείων.

Μετά το 2010 και κατά την περίοδο των μνημονίων, οι δαπάνες για την εκπαίδευση από τον κρατικό προϋπολογισμό μειώθηκαν κατά 35% και δεν αναπληρώθηκαν ποτέ, ούτε στις μέρες μας βέβαια, που θριαμβολογούν τα κυβερνητικά επιτελεία για την «ανάβαθμιση της οικονομίας» και τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Ένα από τα αποτελέσματα της χρόνιας υποχρηματοδότησης είναι η όξυνση των προβλημάτων στις σχολικές υποδομές, που με τη σειρά τους επιφέρουν καθημερινά προβλήματα σε κάθε πλευρά της λειτουργίας των σχολικών μονάδων.

Αυτή η κατάσταση είναι αποτέλεσμα της επιλογής να ανατεθεί η συντήρηση των σχολείων στους Δήμους, χωρίς όμως να τους δίδονται και τα απαραίτητα κονδύλια γι' αυτό. Φυσικά, γι αυτή την κατάσταση δεν είναι άμοιροι ευθυνών και όσοι Δήμοι δεν διεκδικούν χρήματα, αλλά αρκούνται στη διαχείριση της υπάρχουσας κατάστασης.

Η υποχρηματοδότηση είναι εμφανής σε όλα τα επίπεδα. Τα κονδύλια από τους ΚΑΠ για τις σχολικές επιτροπές την τελευταία 15ετία μειώθηκαν σε ποσοστό μεγαλύτερο από 60%. Είναι χαρακτηριστικό ότι η χρηματοδότηση των Δήμων τα τελευταία 4 χρόνια παραμένει στα ίδια επίπεδα, όταν το διάστημα αυτό οι τιμές των καυσίμων και της ενέργειας έχουν εκτοξευτεί έως και 200%, τα είδη καθαριότητας, η γραφική ύλη και το κόστος εργασιών-υλικών επισκευών έχουν διπλασιαστεί.

Η υποστελέχωση των υποστηρικτικών προς τα σχολεία υπηρεσιών των Δήμων έχει συντελέσει στο να ανατίθενται οι εργασίες συντήρησης σε ιδιώτες επαγγελματίες με πολύ μεγάλο κόστος. Είναι γεγονός ότι το μεγαλύτερο μέρος της κρατικής επιχορήγησης για τις επισκευές σπαταλιέται σε υπηρεσίες-εργασίες που γίνονται στα σχολεία.

Η κρατική χρηματοδότηση, που σήμερα δίνεται στους Δήμους για τα σχολεία (σε σχέση πάντα με τις πραγματικές ανάγκες), αδυνατεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα και δημιουργούνται νέα. Για παράδειγμα, η κατάργηση τη φετινή χρονιά των Δημοτικών Επιτροπών Παιδείας και των Σχολικών επιτροπών σε Δήμους με κάτω από 100 σχολικές μονάδες έχει οδηγήσει τη συντριπτική πλειοψηφία των σχολικών μονάδων σε οικονομική ασφυξία και αδυναμία λειτουργίας τους ακόμα και για τα στοιχειώδη ζητήματα καθημερινότητας. Σ' αυτές τις συνθήκες θεωρείται, ούτε λίγο ούτε πολύ, πολυτέλεια να έχει ένα σχολείο κουρτίνες, να αντικατασταθούν κουφώματα δεκαετιών, να ανακατασκευαστούν οι τουαλέτες, να υπάρχουν σύγχρονα εργονομικά έπιπλα για μαθητές και εκπαιδευτικούς, σύγχρονο εποπτικό υλικό κ.ά..

Οι γονείς όλο και πιο συχνά καλούνται να συνεισφέ-

ρουν είτε οικονομικά είτε με προσωπική εργασία, ώστε τα σχολεία να λειτουργήσουν με αξιοπρεπείς συνθήκες, και η αναζήτηση χορηγών γίνεται όλο και πιο συχνή.

Όσο σημαντικά είναι τα Προγράμματα Σπουδών στην Εκπαίδευση, άλλο τόσο σημαντικός είναι ο χώρος και ο τρόπος με τον οποίο το Περιεχόμενο των Προγραμμάτων σπουδών δίνεται στον μαθητή. Ένα παιδί, από τα 6 μέχρι τα 18 του χρόνια, βρίσκεται καθημερινά επί 6 τουλάχιστον ώρες σε ένα χώρο.

Η διαμόρφωση του χώρου του Σχολείου παίζει πολύ μεγάλο ρόλο για το κάθε παιδί από την νηπιακή έως την εφηβική ηλικία, ώστε να αισθανθεί αυτόν τον χώρο δικό του, να τον αγαπήσει, να μάθει να τον φροντίζει και να τον διατηρεί όμορφο. Το αίσθημα που δημιουργεί στο παιδί το Σχολείο, από την νηπιακή ηλικία και την Α' Δημοτικού, είναι αποφασιστικής σημασίας για την προσέγγισή του απέναντι στην γνώση που θα του παρέχεται σε αυτό. Ένα σχολείο που θα δημιουργεί θετικά συναισθήματα στο παιδί θα το προδιαθέτει θετικά και για την διαδικασία της μάθησης και ένα σχολείο που θα δημιουργεί αρνητικά συναισθήματα θα το απομακρύνει από αυτή.

Με αυτή την έννοια προσεγγίζουμε το σχολείο του σήμερα, από τη μεριά των απαραίτητων αλλά και ρεαλιστικών υποδομών, για τη θετική προσέγγιση του μαθητή απέναντι στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Διεκδικούμε σύγχρονα και ασφαλή σχολεία.

Για διδακτήρια που θ' ανταποκρίνονται στην εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, στα δεδομένα του σήμερα, που θα ενισχύουν τη δημιουργικότητα και τη φιλομάθεια των μαθητών μας. Από την κυβέρνηση επιχειρείται να παρουσιαστούν όλα αυτά ως πολυτέλεια και ως μαζωλισμός. Όμως σήμερα, είναι αδύνατο να λειτουργήσει σχολική μονάδα, με σύγχρονους παιδαγωγικούς – επιστημονικούς όρους, χωρίς εργαστήρια, χωρίς χώρους άθλησης, θεάτρου, μουσικής αλλά και υποδομές σίτισης και ξεκούρασης.

Ζητάμε:

Αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης προς τους Δήμους μέσω των ΚΑΠ για τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων.

Αύξηση των κονδυλίων που προορίζονται για επισκευές των σχολείων ώστε να καλύπτεται το σύνολο των πραγματικών αναγκών.

Επανασύσταση των σχολικών επιτροπών με συμμετοχή εκπροσώπων των Συλλόγων Εκπαιδευτικών. Κατάργηση του νόμου Κεραμέως 5056/2023

Γενναία αύξηση των κονδυλίων για τη Σχολική Στέγη. Εκτεταμένο πρόγραμμα απαλλοτριώσεων οικοπέδων και κατασκευής νέων Σχολείων, Νηπιαγωγείων - Δημοτικών (Γενικών - Ειδικών) με στόχο τη κάλυψη των σύγ-

χρονων αναγκών για Σχολική Στέγη και την αντικατάσταση των κοντέινερ.

Ενίσχυση του νομοθετικού πλαισίου, της λειτουργίας, των κρατικών κονδυλίων και του τεχνικού προσωπικού της ΚΤ.Υ.Π., ώστε να αποτελέσει τον κατεξοχήν αρμόδιο ενιαίο – τεχνικό – κατασκευαστικό – επισκευαστικό και ελεγκτικό φορέα του δημοσίου, που θα υλοποιεί με επάρκεια, υπό την ευθύνη του κράτους την καθολική παροχή δημόσιων δωρεάν σύγχρονων και ασφαλών Σχολείων.

Να δημιουργηθεί το νομοθετικό πλαίσιο, ώστε μετά από τον ολοκληρωμένο έλεγχο στα υπάρχοντα κτήρια, να εκδοθούν οι σχετικές οικοδομικές άδειες σε όλα τα σχολεία πανελλαδικά με ευθύνη των αρμόδιων κρατικών φορέων. Με βάση τις ελλείψεις που θα διαπιστωθούν να διατεθούν τα απαιτούμενα κονδύλια για να γίνουν γενικευμένες επισκευές - παρεμβάσεις καθώς και η ενεργειακή αναβάθμισή τους.

Διαμόρφωση σύγχρονων προδιαγραφών για κτήρια, αύλειους χώρους και εξοπλισμό, που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες της Σχολικής Στέγης.

Να παρθούν πρωτοβουλίες, άμεσα, για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ασφάλειας των κτηρίων και της αντισεισμικής-αντιτυρικής προστασίας τους, δεδομένου ότι δεν έχει παρθεί κανένα μέτρο κατά το παρελθόν ούτε έχουν γίνει αντίστοιχες μελέτες. Να σχεδιαστούν γενικευμένες παρεμβάσεις στα καταπονημένα σχολεία που έχουν κτιστεί προ δεκαετιών χωρίς ή με τον παλιό αντισεισμικό κανονισμό.

Να αντιμετωπιστεί σε επίπεδο Δήμων το ζήτημα της

άμεσης αποκατάστασης των ζημιών, της συντήρησης και ελαιοχρωματισμού των σχολείων.

Αύξηση του αριθμού των καθαριστριών με μόνιμη σχέση εργασίας ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες των σχολείων.

Σαφή πρωτόκολλα για την πραγματοποίηση όλων των εργασιών στα σχολεία, με ανάληψη της ευθύνης από τους αρμόδιους κρατικούς φορείς.

Η κυβέρνηση να πάρει μέτρα για την κάλυψη των αναγκών κτηριακών αναγκών σε όλα τα Νηπιαγωγεία και Δημοτικά σχολεία, ώστε κανένα από αυτά να μην στεγάζεται σε κοντέινερ, κατάστημα ή ακατάλληλο χώρο.

Προστασία των εκπαιδευτικών κατά την άσκηση του έργου τους με σαφή διαχωρισμό των καθηκόντων που αφορούν το παιδαγωγικό κομμάτι και την επιτήρηση των μαθητών από ζητήματα ασφάλειας και λειτουργίας των υποδομών.

Άμεση πρόσληψη σχολικών φυλάκων για τη λειτουργία των σχολικών μονάδων με ασφάλεια για αθλητικές και πολιτιστικές δραστηριότητες εκτός ωραρίου λειτουργίας.

Δημιουργία ηλεκτρονικού μητρώου και αρχείου για τις παρεμβάσεις στις υποδομές.

Διαγραφή των χρεών των σχολείων σε παρόχους ενέργειας, επικοινωνιών και ύδρευσης.

Άμεση νομοθετική πρωτοβουλία για τη θέσπιση δωρεάν τιμολογίων ενέργειας και ύδρευσης για τις σχολικές μονάδες και απαλλαγή των σχολικών δαπανών από το Φ.Π.Α. Εξασφάλιση αφορολόγητου πετρελαίου και φυσικού αερίου. Καμία οικονομική επιβάρυνση των γονιών για τη λειτουργία των σχολικών μονάδων.

Απόφαση της 94^{ης} Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε. Εργασιακά ζητήματα και ζητήματα υπηρεσιακής κατάστασης των εκπαιδευτικών καθώς και της εκπροσώπησής τους σε όλες τις υπηρεσιακές διαδικασίες από τους αιρετούς του κλάδου.

□ είναι πολλές και μεγάλες οι αδικίες σε βάρος των εκπαιδευτικών στη χώρα μας καθώς και για τα τεράστια προβλήματα που καθημερινά αντιμετωπίζουν. Το έργο τους, έργο στήριξης της δημόσιας εκπαίδευσης, των σχολείων και των μαθητών όχι μόνο δεν τυγχάνει της αναγνώρισης που του αρμόζει αλλά αντίθετα, συχνότατα η Κυβέρνηση και το Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. τους αντιμετωπίζουν άδικα ακόμα και στους τομείς των εργασιακών δικαιωμάτων και των υπηρεσιακών μεταβολών.

Η επίλυση των ζητημάτων αυτών συνδέεται άμεσα με το επίπεδο ποιότητας της καθημερινότητάς τους και της προσφοράς του πολύτιμου έργου τους στις σχολικές μονάδες.

Πολλά από τα ζητήματα αυτά έχουν ήδη τεθεί από τη Διδασκαλική Ομοσπονδία και στο κείμενο της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας το οποίο από τον Νοέμβριο του 2023 έχει κατατεθεί στους αρμόδιους φορείς ενώ αποτελούν και απόφαση του Δ.Σ. (α.π. 424/17-3-2025). Είναι σαφές ότι θα ισχυροποιηθούν ακόμη περισσότερο ως αιτήματα αφού αποτελούν απόφαση της 94^{ης} Γ.Σ. του Κλάδου.

Παράλληλα, είναι απαραίτητο, εκτιμώντας την ανάγκη της γνήσιας εκπροσώπησης των εκπαιδευτικών από τους αιρετούς στα υπηρεσιακά συμβούλια έτσι ώστε να προασπίζονται τα δίκαια αιτημάτων τους, κάτι το οποίο καταστρατηγείται μέσω συγκεντρωτικών τρόπων λειτουργίας (π.χ. τοποθέτηση αναπληρωτών απευθείας από τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και όχι από τα Π.Υ.Σ.Π.Ε.), μέσω των διαφοροποιημένων τρόπων λειτουργίας για τα όμοια ζητήματα ανά Π.Υ.Σ.Π.Ε. ή Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε. αλλά ακόμη και του αποκλεισμού των αιρετών από διαδικασίες μέσω πολιτικών αποφάσεων (π.χ. αποκλεισμός των αιρετών από τις διαδικασίες επιλογής στελεχών της εκπαίδευσης), να θέσουμε το ζήτημα της ενίσχυσης του ρόλου των αιρετών ως εκπροσώπων των εκπαιδευτικών.

1. Για την τρίμηνη άδεια με αποδοχές στους εκπαιδευτικούς που αποκτούν 3^ο, 4^ο ή και επιπλέον τέκνο.

Με βάση τον νόμο 3528/2007, άρθρο 53, παράγραφο 1, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο 5043/2023, άρθρο 29, προβλέπεται η χορήγηση τρίμηνης άδειας ανατροφής τέκνου με αποδοχές σε υπαλλήλους του δημοσίου που αποκτούν 3^ο, 4^ο ή και επιπλέον τέκνα. Η άδεια αυτή για κάθε παιδί μετά το 3^ο μπορεί να δίνεται ολόκληρη ή τμηματικά, σε τμήματα όχι μικρότερα του ενός μήνα.

Από το 2022 όμως, οι περισσότερες διευθύνσεις πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αρνούνται να χορηγήσουν την άδεια αυτή αυτοτελώς, επικαλούμενες την εγκύκλιο με αριθμό ΔΙΔΑΔ/Φ.69/2013/οικ.13594/26-8-2022 και τη διευκρινιστική εγκύκλιο

με αριθμό ΔΙΔΑΔ/Φ.69/2015/οικ.14695/20-9-2022, καθώς και την άποψη της Γενικής Διεύθυνσης Εκπαιδευτικού Προσωπικού Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης. Απαντούν στους εκπαιδευτικούς ότι η τρίμηνη αυτή άδεια συμπεριλαμβάνεται στην ετήσια άδεια άνευ αποδοχών για την ανατροφή τέκνων, η οποία θα πρέπει να λήγει στις 31 Αυγούστου, και ότι για να πάρουν την τρίμηνη άδεια ανατροφής με αποδοχές, πρέπει να πάρουν ένα χρόνο άδεια άνευ αποδοχών.

Ως Δ.Ο.Ε. θεωρούμε απαράδεκτη την κατάργηση, στην ουσία, της τρίμηνης άδειας ανατροφής.

Ζητάμε:

Να σταλεί άμεσα διευκρινιστική εγκύκλιος προς τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης για την απρόσκοπτη χορήγηση της άδειας αυτής στους εκπαιδευτικούς που τη δικαιούνται, είτε μετά την άδεια ανατροφής, είτε στην αρχή της χρονιάς.

Να επεκταθεί η άδεια αυτή, καθώς και η 9μηνη άδεια ανατροφής, και στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς.

2. Για την ουσιαστική κατάργηση του δικαιώματος των εκπαιδευτικών να συμμετέχουν στις διαδικασίες Κινητικότητας του Δημοσίου.

Με το άρθρο 57 του νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών «Ρυθμίσεις για τους χειρσάιους συνοριακούς σταθμούς, την ενίσχυση των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και λοιπές διατάξεις» που ψήφισε η κυβέρνηση, καταργεί το μέχρι τώρα κατοχυρωμένο δικαίωμα των εκπαιδευτικών, να αξιοποιούν τις διαδικασίες της κινητικότητας και με εκούσιο τρόπο να μπορούν να ζητούν απόσπαση ή μετάταξη σε άλλες υπηρεσίες του δημόσιου τομέα. Εξαίρουνται, δηλαδή, οι εκπαιδευτικοί από το πεδίο εφαρμογής του Ενιαίου Συστήματος Κινητικότητας (Ε.Σ.Κ.). Η διάταξη βάλλει τους/τις συναδέλφους που είναι ήδη αποσπασμένοι/ες, επί σειρά ετών, σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες και διαθέτουν γνώση, πολύτιμη εμπειρία σε διοικητικά θέματα αλλά και άλλους που πιθανά επιθυμούν να συνεχίσουν την προσφορά τους ως μόνιμοι διοικητικοί υπάλληλοι στερεώνοντας από πολλές υπηρεσίες τη δυνατότητα στελέχωσής τους με μόνιμο, έμπειρο και ήδη καταρτισμένο προσωπικό.

Η διαδικασία αυτή μέχρι και σήμερα τελούσε υπό έγκριση των Κ.Υ.Σ.Π.Ε. & Κ.Υ.Σ.Δ.Ε.

Η στόχευση της κυβέρνησης να περιστείλει άλλο ένα ακόμα δικαίωμα των εργαζομένων στον δημόσιο τομέα, και δη των εκπαιδευτικών, αποκαλύπτεται και από την ίδια την αιτιολογική έκθεση του νόμου: «Με την προτεινόμενη ρύθμιση εξορθολογίζεται το ενιαίο σύστημα κινητικότητας και διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα της κινητικότητας των πολιτικών διοικη-

τικών υπαλλήλων, αλλά και η στελέχωση κρίσιμων υπηρεσιών, όπως τα σχολεία, τα σωφρονιστικά καταστήματα και τα νοσηλευτικά ιδρύματα και καταργούνται διατάξεις που ρύθμιζαν ευνοϊκότερα θέματα κινητικότητας υπαλλήλων που είχαν τεθεί σε διαθεσιμότητα”.

Αν η κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία του Υ.ΠΑΙ.Θ.Α., θέλουν πραγματικά να αντιμετωπίσουν τα κενά που υπάρχουν στα σχολεία, ας ικανοποιήσουν το χρόνιο αίτημα του οργανωμένου κινήματος των εκπαιδευτικών, για συνολική κάλυψή τους με διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών και όχι με το γνωστό πρόσχημα του «εξορθολογισμού», να καταφεύγουν σε αυταρχικές και τιμωρητικές πρακτικές, στερώνοντας από τους/τις συναδέλφους εκπαιδευτικούς τη δυνατότητα συμμετοχής στην κινητικότητα του δηmosίου. Μια τέτοια πρακτική της κυβέρνησης, του ΥΠ.ΕΣ. και του Υ.ΠΑΙ.Θ.Α., δεν μπορεί να είναι ανεκτή από τον κλάδο.

Διεκδικούμε:

Να επανέλθει το δικαίωμα της μετάταξης σε όλες/όλους τις/τους εκπαιδευτικούς χωρίς περιορισμούς.

3. Για το δικαίωμα μετάθεσης σε όλους ανεξαίρετως τους/τις νεοδιόριστους/ες εκπαιδευτικούς που ανήκουν σε ειδικές κατηγορίες.

Αρκετοί εκπαιδευτικοί που διορίστηκαν τα τελευταία χρόνια στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση ανήκουν σε ειδικές κατηγορίες, όπως προβλέπεται από το Π.Δ. 50/1996 και τις μετέπειτα τροποποιήσεις του.

Πρόκειται, κατά βάση, για εκπαιδευτικούς που είναι γονείς παιδιών με αναπηρία ή χρήζουν ειδικής θεραπευτικής αγωγής, καθώς και για εκπαιδευτικούς που αντιμετωπίζουν οι ίδιοι ή οι σύζυγοί τους αντίστοιχα προβλήματα. Με προσωπικές θυσίες, επί δεκαετίες στήριξαν την λειτουργία των σχολείων ως συμβασιούχοι εκπαιδευτικοί παρ’ όλες τις προσωπικές δυσκολίες που αντιμετώπιζαν, αλλά και τις δυσκολίες που τους δημιουργούσε το κράτος λόγω της πολυετούς αδιοριστίας.

Ως νεοδιόριστοι, οι εκπαιδευτικοί ειδικών κατηγοριών δικαιούνταν απόσπαση κατ’ εξαίρεση. Αυτό, όμως, αποτελούσε ένα ημίμετρο καθώς τους οδηγούσε κάθε χρόνο και σε διαφορετική σχολική μονάδα, δημιουργούσε προβλήματα στην επαγγελματική τους απόδοση, αλλά και προβλήματα στη διοίκηση η οποία έπρεπε να τους επανατοποθετεί. Με το αρ.17 παρ.5 του ν.5128/2024 ο χρόνος απόσπασης των εκπαιδευτικών που ανήκουν στις ειδικές κατηγορίες λογίζεται πλέον ως χρόνος υπηρετήσεως της οργανικής και υπολογίζεται για τη θεμελίωση δικαιώματος μετάθεσης.

Με την υπ. αριθμ. 94121/Ε2/21-08-2024 εγκύκλιο του Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. όμως, αναφέρεται ότι οι ευνοϊκές διατάξεις του νόμου αφορούν μόνο τους εκπαιδευτικούς που διορίζονται μετά τη δημοσίευση του νόμου, ήτοι μετά τις 30/07/2024 και όσους εκπαιδευτικούς διανύουν το δεύτερο έτος διορισμού τους κατά το διδακτικό έτος 2024-2025. Αυτό σημαίνει πως οι νεοδιόριστοι των προηγούμενων ετών είναι καταδικασμένοι να παίρνουν αποσπάσεις για πάντα με όλες τις επι-

πτώσεις που μπορεί να έχει αυτό στην προσωπική και επαγγελματική τους ζωή. Ένα τέτοιο καθεστώς ομηρείας κατά το οποίο αντιμετωπίζονται ανόμοια όμοιες περιπτώσεις δημιουργεί εκπαιδευτικούς δύο ταχυτήτων και έρχεται σε σύγκρουση με όλη την λογική του εν λόγω νομοθετήματος η οποία καταγράφεται στην αιτιολογική έκθεσή του.

Ζητάμε:

Να δοθεί άμεσα η δυνατότητα στους νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς των προηγούμενων ετών να θεμελιώσουν το δικαίωμα μετάθεσης.

4. Για την αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου πραγματοποίησης των υπηρεσιακών μεταβολών των εκπαιδευτικών καθώς και της εκπροσώπησής τους σε όλες τις υπηρεσιακές διαδικασίες από τους αιρετούς του κλάδου.

Σε συνέχεια και σύνδεση με όλα τα παραπάνω, γίνεται αντιληπτό ότι απαιτείται η άμεση αναμόρφωση του παρωχημένου νομοθετικού πλαισίου το οποίο διέπει την πραγματοποίηση των υπηρεσιακών μεταβολών των εκπαιδευτικών, κάτι που συνδέεται με το επίπεδο ποιότητας της καθημερινότητάς τους και της προσφοράς του πολύτιμου έργου τους στις σχολικές μονάδες.

Πολλά από τα ζητήματα που άπτονται του θέματος (π.χ. συνυπερέταση εκπαιδευτικών) έχουν ήδη τεθεί από τη Διδασκαλική Ομοσπονδία και στο κείμενο της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας το οποίο από τον Νοέμβριο του 2023 έχει κατατεθεί στους αρμόδιους φορείς.

Στην Ολομέλεια των αιρετών που πραγματοποιήθηκε τον Μάρτιο του 2024 στην Αθήνα κατατέθηκε σειρά προτάσεων επί του θέματος, οι οποίες και αποτελέσαν τον κορμό μιας πρότασης για λήψη απόφασης της 93^{ης} Γ.Σ. η οποία, όμως, δεν κατέστη δυνατό να ληφθεί.

Παράλληλα, είναι απαραίτητο, να προβάλλουμε την ανάγκη της γνήσιας εκπροσώπησης των εκπαιδευτικών από τους αιρετούς στα υπηρεσιακά συμβούλια έτσι ώστε να προασπίζονται τα δίκαια αιτήματά τους, κάτι το οποίο καταστρατηγείται μέσω συγκεντρωτικών τρόπων λειτουργίας (π.χ. τοποθέτηση αναπληρωτών απευθείας από τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και όχι από τα Π.Υ.Σ.Π.Ε.), μέσω των διαφοροποιημένων τρόπων λειτουργίας για τα όμοια ζητήματα ανά Π.Υ.Σ.Π.Ε. ή Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε. αλλά ακόμη και του αποκλεισμού των αιρετών από σημαντικές διαδικασίες μέσω πολιτικών αποφάσεων, όπως αυτής της αποπομπής τους από τα πειθαρχικά συμβούλια ή ο αποκλεισμός τους από τις διαδικασίες επιλογής στελεχών της εκπαίδευσης). Απαιτείται η ενίσχυση του ρόλου των αιρετών ως εκπροσώπων των εκπαιδευτικών.

Διεκδικούμε:

Διεύρυνση των αρμοδιοτήτων των υπηρεσιακών συμβουλίων (Π.Υ.Σ.Π.Ε.-Α.Π.Υ.Σ.Π.Ε.-Κ.Υ.Σ.Π.Ε.) έναντι των μονοπρόσωπων οργάνων (Υπουργός, Υφυπουργός, Γενικός Γραμματέας, Περιφερειακοί Διευθυντές, Διευθυντές Εκπαίδευσης).

Εκσυγχρονισμό του νομοθετικού πλαισίου πραγματοποίησης των μεταθέσεων – αποσπάσεων, επανα-

προσδιορισμό των ασθενειών που εντάσσουν τους εκπαιδευτικούς σε ειδικές κατηγορίες με τακτική αναμόρφωση του πλαισίου από το Κ.Υ.Σ.Π.Ε.

Ριζική τροποποίηση του νομοθετικού πλαισίου σχετικά με τη διαδικασία των αποσπάσεων κατά προτεραιότητα έτσι ώστε να αρθεί η άνιση – άδικη αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών. Την κατά προτεραιότητα απόσπαση από περιοχή σε περιοχή να μην την ακολουθεί και κατά προτεραιότητα τοποθέτηση εντός της περιοχής μετάθεσης εκτός από αυτών των συναδέλφων που αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα υγείας.

Θέσπιση μοριοδοτούμενων κριτηρίων και σειρά κατάταξης για τις αποσπάσεις σε φορείς, γραφεία Διευθύνσεων Εκπαίδευσης και Περιφερειακών Διευθύνσεων, όπως και στις λοιπές υπηρεσιακές μεταβολές.

Θέσπιση δικαιώματος συνυπηρέτησης στον ίδιο νομό για όλα τα ζευγάρια εκπαιδευτικών, ειδικότερα για νησιωτικές περιοχές (όπως οι Κυκλάδες, Δωδεκάνησα κλπ.) δήλωση τοποθέτησης ανά νησί και όχι ανά ομάδα νησιών με τήρηση των κοινωνικών κριτηρίων και παρέχοντας επιπλέον κίνητρα για υπηρετήση στα μικρά νησιά.

Ενιαίο νομοθετικό πλαίσιο πραγματοποίησης των τοποθετήσεων των εκπαιδευτικών, του χρονοδιαγράμματος πραγματοποίησης των υπηρεσιακών μεταβολών καθώς και κάθε ζητήματος αρμοδιότητάς των Υ.Σ. (π.χ. χορήγηση άσκησης ιδιωτικού έργου, αναγνώριση τίτλων...) δεσμευτικό για όλα τα Π.Υ.Σ.Π.Ε.

Ενίσχυση της μοριοδότησης της προϋπηρεσίας στις μεταθέσεις και αποσπάσεις.

Μοριοδότηση των μονογονεϊκών οικογενειών στις υπηρεσιακές μεταβολές.

Ενίσχυση της μοριοδότησης των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε δυσπρόσιτα - ολιγοθέσια σχολεία.

Μείωση του υποχρεωτικού χρόνου υπηρετήσης της οργανικής θέσης από τους νεοδιοριζόμενους στο ένα έτος και με δυνατότητα απόσπασης από το πρώτο έτος του διορισμού τους.

Προσδιορισμό από τα Π.Υ.Σ.Π.Ε. των κενών ανά νομό καθώς και πέρασμα σε αυτά της τοποθέτησης- μετακίνησης των αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

Προσλήψεις αναπληρωτών σε όλα τα πραγματικά κενά πριν την έναρξη των μαθημάτων, με την επιδίωξη να πραγματοποιείται σε μία ευρεία φάση.

Εξίσωση των αδειών των αναπληρωτών εκπαιδευτικών με εκείνες των μονίμων.

Αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής θητείας των εκπαιδευτικών ως χρόνου πραγματικής υπηρεσί-

ας για τις υπηρεσιακές μεταβολές και τη συνταξιοδότησή τους.

Καθιέρωση δωρεάν μετακίνησης στην περιοχή πρόσληψης και ανάληψης υπηρεσίας για αναπληρωτές και νεοδιοριστούς εκπαιδευτικούς και 50% έκπτωση σε όλα τα Μ.Μ.Μ. για όλο το έτος. Παροχή δυνατότητας μεταφοράς των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε μικρά επαρχιακά σχολεία, ανάλογη της μεταφοράς μαθητών. Αύξηση του ποσού της χιλιομετρικής αποζημίωσης από τα 0,15€/χλμ στα 0,35€/χλμ. σε μετακινήσεις για ανάγκες της υπηρεσίας. Διεύρυνση των κατηγοριών που δικαιούνται αποζημίωση στα 15χλμ. μεταξύ κατοικίας-υπηρεσίας ώστε να καλύπτονται όλοι οι συνάδελφοι που μετακινούνται σε μεγάλες αποστάσεις. Δωρεάν διέλευση σε διόδια για όσους/ες εκπαιδευτικούς μετακινούνται καθημερινά λόγω εργασίας.

Θέσπιση υποχρέωσης με συναρμόδιους Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. και Ο.Τ.Α. για την εξασφάλιση κατοικίας με τον προσφορότερο τρόπο στους μόνιμους και αναπληρωτές εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που υπηρετούν σε νησιωτικές - ορεινές περιοχές και/ή Δήμους μέχρι 30.000 κατοίκους.

Επαναφορά των Αιρετών στα συμβούλια επιλογής στελεχών με ρόλο διαφύλαξης της διαφάνειας και της αξιοκρατίας.

Καθιέρωση 3^{ου} Αιρετού στα Υπηρεσιακά Συμβούλια.

Απόσυρση της υπουργικής απόφασης με την οποία αποπέμπονται οι αιρετοί από τα πειθαρχικά συμβούλια. Διατήρηση και ενίσχυση της παρουσίας αιρετών με δικαίωμα ψήφου, με έγκαιρη ενημέρωσή τους για τα προς συζήτηση θέματα και κάλυψη οδοιπορικών στις περιπτώσεις μετακίνησής τους από νομό σε νομό για τις συνεδριάσεις.

Επαναφορά του ΠΔ 1/2003, τροποποίηση του άρθρου 22 του ν.4728/2020 στην κατεύθυνση της κατάργησης της δυνατότητας πραγματοποίησης των εκλογών ανάδειξης αιρετών εκπροσώπων στα υπηρεσιακά συμβούλια με ηλεκτρονικό τρόπο και επαναφορά της εκλογικής διαδικασίας σε εργάσιμη ημέρα με άδεια.

Δημιουργία νομικού τμήματος σε κάθε Διεύθυνση Εκπαίδευσης & Περιφερειακή τόσο για την υποστήριξη των υπηρεσιακών συμβουλίων όσο και για νομική υποστήριξη των εκπαιδευτικών σε τυχόν ζητήματα που προκύπτουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Ίδρυση νέων οργανικών θέσεων για όλες τις υπάρχουσες ειδικότητες που υπηρετούν μέχρι τώρα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ Δ.Σ.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλησπέρα και από μένα. Καλή δύναμη σε όλες και όλους.

Πραγματικά θα τη χρειαστούμε το επόμενο διάστημα, ώστε να καταφέρουμε ως κλάδος να δώσουμε τις μάχες που έχουμε μπροστά μας. Να εκφράσουμε πραγματικά τις αγωνίες και τις ανάγκες των Εκπαιδευτικών, να υπερασπιστούμε το υπέρτατο αγαθό που είναι το μορφωτικό δικαίωμα για όλα τα παιδιά και να αντιπαλέψουμε κάτι που σωστά επισημάνθηκε από όλους τους ομιλητές, σχεδόν από όλες τις παρατάξεις, από όλους τους χώρους, τη μεγάλη επίθεση, τους σχεδιασμούς που έχουμε απέναντί μας της κυβέρνησης που πραγματικά στοχεύουν στην αποδόμηση του δημόσιου δωρεάν σχολείου, την ακύρωση του παιδαγωγικού ρόλου του εκπαιδευτικού μέσα σε αυτό.

Αυτό νομίζω ότι είναι ο κοινός τόπος, ο κοινός σκοπός που μπορεί να καθορίσει τη δράση μας το επόμενο διάστημα. Με αυτό ήθελα να ξεκινήσω και θα παρακαλέσω να με ανεχτείτε λίγο. Καταλαβαίνω ότι υπάρχει και κούραση, είναι αργά, θα προσπαθήσω να συμπυκνώσω ορισμένες ζητήσεις, αλλά έχουν τεθεί αρκετά. Τοποθετήθηκαν αναλυτικά τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου. Νομίζω ότι αποτυπώθηκαν και οι σκέψεις και οι προβληματισμοί και οι αντιλήψεις για το πώς κινείται η Ομοσπονδία, για το ποιες γραμμές διαμορφώνονται και μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Φυσικά, θεωρώ ότι αυτό που σε αυτό που θα κριθούμε όλοι μας μηδενός εξαιρουμένου και αναλογικά θα έλεγα και με την ευθύνη που έχει ο καθένας μας, εννοώ δηλαδή και από την πλευρά μου ως Πρόεδρος της Ομοσπονδίας, ακόμα πιο αυστηρά αυτό που θα κριθεί εκεί που θα κριθούμε θα είναι η πράξη και η ζωή και η αντιστοίχιση λόγων και έργων μέσα στη ζωή, μέσα στην καθημερινότητα και μέσα σε αυτό που αντιλαμβάνονται οι συνάδελφοι.

Από την πρώτη διαδικασία της Ομοσπονδίας που υποχρεώθηκα με την θεσμική ευθύνη που είχα να εισηγηθώ, να θέσω τον άξονα της συζήτησης, ήταν η Ολομέλεια Προέδρων, αλλά και η πρώτη σύσκεψη στη ΔΕΘ. Κατέθεσα τον εξής προβληματισμό και την εξής σκέψη, ότι είναι καλό να δούμε μπροστά και είναι καλό να κάνουμε μια προσπάθεια, δε λέω να αφήσουμε πίσω γιατί αυτό δε γίνεται ότι θα ήταν παράλογο, αλλά να προσπαθήσουμε να μην ανακυκλώσουμε ζητήματα που σε πολύ μεγάλο βαθμό έχουν κριθεί μέσα στη ζωή.

Νομίζω ότι ως ένα βαθμό έγινε μια τέτοια προσπάθεια στη Γενική Συνέλευση, κυρίως από τοποθετήσεις συνέδρων. Νομίζω ότι από την άλλη δεν αποφύγαμε αυτή την παγίδα και νομίζω ότι αν μείνουμε εμμένουμε σε μια ανακύκλωση ζητημάτων.

Αν ξορκίζουμε, για παράδειγμα, μια μονοθεματική συζήτηση που πολλές φορές διατυπώθηκε ως κατηγορία, αλλά από την άλλη, στην προσπάθειά μας να υπηρετήσουμε ένα αφήγημα, στην ουσία τροφοδοτούμε μια τέτοια συζήτηση, νομίζω ότι αυτό δε θα μας βοηθήσει να αντιμετωπίσουμε όλα αυτά που έχουμε μπροστά μας.

Είναι φανερό και αυτό είναι ένα διαχρονικό ζήτημα, ότι μέσα στο Συνδικάτο υπάρχει διαπάλη, υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις, διαφορετικές απόψεις και διαφορετικές αφετηρίες. Αυτό ούτε μπορεί να κρύβεται, ούτε μπορεί να μπαίνει κάτω από το χαλί. Νομίζω ότι πολλές φορές μέσα από την αντιπαράθεση αυτή γίνεται με πραγματικούς όρους. Δε θα πω τώρα αν είναι καλόπιστοι ή κακόπιστοι. Ούτε εγώ είμαι ο κατάλληλος που θα το κρίνει.

Νομίζω ότι έχουμε βγάλει και συμπεράσματα από τον τρόπο που γίνεται η συζήτηση. Νομίζω ότι μέσα από αυτή τη συζήτηση μπορούμε να βγαίνουμε και σοφότεροι και πιο δυνατοί και σε ό,τι θα αναφερθώ και σε όποια ζητήματα θα προσεγγίσω, το ξεκαθαρίζω και από τη δική μου πλευρά ότι δεν υπάρχει καμία προσωπική νύξη. Δεν υπάρχει καμία προσωπική αντιπαράθεση με κανέναν συνάδελφο και κανένα μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και οι αναφορές που γίνονται και η συζήτηση που γίνεται έχει καθαρά πολιτικό και ουσιαστικό χαρακτήρα.

Επίσης είμαι από τους ανθρώπους που δε μ' αρέσει και θα το αποφύγω, δε μιλάω ποτέ προσωπικά, που δεν που πραγματικά και την κριτική αποδέχομαι και μπορώ να ακούω και έτσι πρέπει να γίνεται. Και αυτό νομίζω ότι οι συνάδελφοι στο Διοικητικό Συμβούλιο

μπορούν να το επιβεβαιώσουν. Και πραγματικά αν κάπου μια όξυνση ή ένας τρόπος μπορεί να ενόχλησε ή μπορεί να μην ήταν ο πρότερος, εντάξει, εδώ είμαστε να το συζητήσουμε και να κριθούμε.

Και βεβαίως πρέπει να γίνεται κριτική στο Διοικητικό Συμβούλιο. Νομίζω ότι είναι πολύ ουσιαστική και νομίζω ότι σε αυτή τη Γενική Συνέλευση με έναν ουσιαστικό τρόπο άνοιξε η συζήτηση και η κριτική. Και οφείλει το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας να ακούει με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή την κριτική. Εννοείται αυτό. Και χρειάζεται να έχουμε υπόψη, να παίρνουμε υπ' όψιν ότι πράγματι το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας δεν είναι ένα Διοικητικό Συμβούλιο μιας παραταξιακής οργάνωσης. Δεν υπάρχει δηλαδή η δυνατότητα από μία παράταξη να αποφασίζει.

Υπάρχουν πέντε παρατάξεις. Για να βγει μία απόφαση χρειάζεται να ψηφίσουν τρεις παρατάξεις. Και είναι αλήθεια αυτό αποτυπώθηκε στην ομιλία στην παρουσίαση των πεπραγμένων από το Γραμματέα, ότι πολλές αποφάσεις πάρθηκαν ομόφωνα ή με πολύ διαφορετικές πλειοψηφίες. Και αυτό συνέβαινε πάντοτε. Αυτό όμως μας προσθέτει και μία επιπλέον ευθύνη. Την ευθύνη στις μη αποφάσεις και στα μη πεπραγμένα. Πάλι να μπορούμε και να πρέπει να τοποθετούμαστε δημόσια και να αναλαμβάνουμε και την ευθύνη μας. Όλοι μας. Και για τα πεπραγμένα και για τα μη πεπραγμένα.

Θεωρώ δηλαδή ότι θα βοηθούσε τη συζήτηση επί της ουσίας και δεν το λέω τυπικά, να υπήρχε και μια αποτύπωση των μη πεπραγμένων. Γιατί μια σειρά από ζητήματα που μπήκαν και τέθηκαν και είναι σωστή η κριτική που γίνεται προς την Ομοσπονδία, αφορά και μη πεπραγμένα. Και θα πω και για πιο επιμέρους και πιο απλά ζητήματα.

Γιατί πραγματικά, συνάδελφοι και προσωπικά πολλές φορές ήρθα σε πολύ δύσκολη θέση, να έρχεται ένα αίτημα προς την Ομοσπονδία ή μια πρόταση προς το Διοικητικό Συμβούλιο, η οποία πολλές φορές μπορεί να ήταν και ομόφωνη από το Πρωτοβάθμιο Σωματείο και να διαμορφωνόταν μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο μια μεγάλη καθυστέρηση, μια μεγάλη κωλυσιεργία ή υπήρχε μια διαφορετική προσέγγιση από τις παρατάξεις και τελικά να μέναμε άφωνοι για ένα θέμα. Δεν είναι αυτό που χαρακτηρίζει, θα τοποθετηθώ.

Άρα λοιπόν, χρειάζεται οι δυνάμεις που εκφραζόμαστε όλοι οι χώροι με δημόσιο τρόπο, με καθαρό λόγο να εξηγούμε την τοποθέτηση μας για όλα τα ζητήματα που μπαίνουν και συζητιούνται μέσα στην Ομοσπονδία. Όπως επίσης πρέπει να γίνεται η κριτική. Αλλά αυτή η κριτική πρέπει να βασίζεται σε δεδομένα, πραγματικά και είναι ευθύνη και όσων κάνουν κριτική και κάνουμε να γνωρίζουν τις αποφάσεις.

Γιατί εδώ ακούσαμε και μια κριτική. Ένα παράδειγμα θα πω γιατί είναι και οι άλλα, που ψέγεται ας πούμε το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας για το αν πήρε θέση για παράδειγμα, λέω ένα επιμέρους θέμα για το θέμα της αναγνώρισης των χρόνων του στρατού ως συντάξιμο, που είναι ένα δίκαιο αίτημα και ψέγεται η Ομοσπονδία ότι δεν ασχολείται, δε συζητήσε,

δεν πήρε, όταν μέσα σε αυτή της χρονιά είχαμε θέση γι' αυτό το ζήτημα.

Άρα καλό είναι όταν κάνουμε την κριτική να έχουμε προηγουμένως προετοιμαστεί και αυτή η κριτική να γίνεται καλόπιστα. Όπως υπάρχουν και άλλα ζητήματα που έγινε η κριτική από εδώ και είναι σωστή, στα οποία οφείλουμε να τα ξαναδούμε. Για παράδειγμα, γίνεται μια κριτική και έγινε, την οποία την αποδέχομαι από τον συνάδελφο νομίζω από τη Θεσσαλονίκη, ότι σε μια σειρά από ζητήματα πρέπει να επεξεργαστεί η Ομοσπονδία θέσεις, να συζητήσει για παράδειγμα για το θέμα της μοριοδότησης, τις αποσπάσεις κτλ.

Δεχτήκαμε τις τελευταίες μέρες κείμενο ομόφωνο από το Διοικητικό Συμβούλιο, από το συγκεκριμένο, λέει από το Γ' ΣΕΠΕ Θεσσαλονίκης, για ένα αντίστοιχο ζήτημα και μέχρι τώρα δεν έχουμε καταλήξει σε μια απόφαση. Και είναι και άλλα ζητήματα που προέκυψαν μέσα στη χρονιά τέτοια. Έγινε για παράδειγμα κριτική σε σχέση με το θέμα των τοπικών προκηρύξεων για το θέμα των απολύσεων, που είχαμε απολύσεις αναπληρωτών στη βάση των τοπικών προκηρύξεων. Δεν καταφέραμε ως Διοικητικό Συμβούλιο να καταλήξουμε σε μια θέση γι' αυτό το ζήτημα.

Άρα είναι καλό πριν εξαπολύουμε τα πυρά μας, να εξηγήσουμε ο καθένας μας και το λέω για όλους μας, γιατί π.χ. στο τάδε ή στο δείνα ζήτημα μέσα στην Ομοσπονδία με την ευθύνη που έχουμε σε ένα τέτοιο διοικητικό Συμβούλιο που προϋποθέτει τρεις παρατάξεις, γιατί δεν ψηφίζουμε το ένα ή το άλλο θέμα. Έγκαιρα, γρήγορα στον κόσμο για να μην υπάρχουν σκιές.

Γίνεται επίσης μια κριτική και θα κλείσω με αυτό τον κύκλο, ότι δεν επιδιώκουμε, δεν παλεύουμε για μικρά ζητήματα ή δεν επιδιώκουμε μικρές νίκες. Ή ότι γενικά υπάρχει μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο μια απόσπαση από τα προβλήματα, από τα καθημερινά προβλήματα που ζει ο κλάδος. Νομίζω ότι δεν ισχύει. Είναι διαφορετικό πράγμα.

Είναι πρόβλημα ότι αν αυτή τη στιγμή, ακόμα και για ζητήματα απλά και αυτό το θέσαμε στην τελευταία συνάντηση με την Υφυπουργό Παιδείας, για ζητήματα απλά που θα μπορούσαν να δοθούν λύσεις, το Υπουργείο Παιδείας κρατάει μια εμμονική θέση για απλά ζητήματα. Ακόμα, για παράδειγμα και για το θέμα που υποσχέθηκε η υπουργός Παιδείας ότι θα λύσει, με το θέμα των αδειών ανατροφής, για παράδειγμα, ή και με άλλα επιμέρους ζητήματα. Αν δεν δίνεται λύση για αυτά τα ζητήματα που είναι επιλογή κατά τη γνώμη μου, άλλο να λέμε ότι δεν ασχολείται η Ομοσπονδία.

Ακόμα και με το θέμα, το οποίο δεν είναι επιμέρους, του παραβόλου των 15 ευρώ που αυξήθηκε από 3 σε 15 ευρώ για τους συναδέλφους μας αναπληρωτές που κάνουν αίτηση για μόνιμο διορισμό και για πρόσληψη στους πίνακες, κάναμε παρέμβαση. Είχε ενημερωθεί το Διοικητικό Συμβούλιο μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, επικοινωνήσαμε με τον Πρόεδρο του ΑΣΕΠ, ο οποίος μας απάντησε κυνικά και στεγνά ότι «αυτό είναι μια επιλογή του Υπουργείου Οικονομικών, δε μπορώ να κάνω κάτι».

Το γεγονός δηλαδή ότι βρίσκουμε απέναντί μας, ακό-

μα και σε ζητήματα που είναι επιμέρους, ένα μπλοκ και μια εμμονική στάση, αυτό δε μπορεί να το χρεώνεται η Ομοσπονδία. Και άλλο να πρέπει να ασχοληθούμε με όλα και με τα πάντα. Αλλά δεν βοηθάει κανέναν μας να προσπαθούμε να χτίζουμε αφηγήματα τα οποία αγγίζουν και προβληματίζουν τους συναδέλφους μας, προκειμένου να διαμορφώνουμε διαχωριστικές γραμμές.

Ας υπάρχουν διαχωριστικές γραμμές, να το πω έτσι, στα ζητήματα που πραγματικά υπάρχουν και καθυστερήσεις και αδράνειες ή αποφάσεις που δεν υλοποιούνται κτλ. Μην προσπαθούμε δηλαδή να παρουσιάσουμε μια εικόνα που δεν ισχύει για τη λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ξεκινάω με αυτό το ζήτημα, για να πω ότι προσπαθεία σε μια σειρά από ζητήματα έγινε. Θέλω όμως να μπω στην ουσία της τοποθέτησης μου και της δευτερολογίας μου, ανοίγοντας λίγο την εικόνα. Είναι πολλές φορές αγαπητοί συνάδελφοι και συναδελφισσες, που οι ίδιες οι εξελίξεις και τα γεγονότα, η πραγματικότητα είναι αυτή που μας προσπερνάει και πράγματα που μπορεί να έχουμε στο μυαλό μας, προσπερνώνται από την πραγματικότητα και καλούμαστε να απαντήσουμε σε μια σειρά ζητήματα.

Για παράδειγμα, η ίδια η πραγματικότητα απέρριψε και αυτό αποδείχτηκε από τη συζήτηση που έγινε στην 94^η Γενική Συνέλευση, μια συνδικαλιστική προσέγγιση που είχαμε μέσα στην Ομοσπονδία, ότι η Γενική Συνέλευση είναι ένα αμιγώς συνδικαλιστικό συνέδριο, οπότε δεν έχει νόημα, δεν χρειάζεται να συζητήσει για θέματα όπως ο πόλεμος, όπως η Παλαιστίνη, όπως η εμπλοκή της χώρας μας. Ξεπεράστηκε και αυτό επιβεβαιώθηκε από τις τοποθετήσεις όλων των παρατάξεων.

Είναι αλήθεια ότι ζούμε ιστορικές εξελίξεις και βρισκόμαστε, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, σε ένα μεταίχμιο όπου ο κόσμος μας, με τη σημερινή μορφή των ανταγωνισμών, των συγκρούσεων, είμαστε για παράδειγμα στο σημείο που μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο έχουμε τα περισσότερα ανοιχτά πολεμικά μέτωπα, έχουμε δύο μεγάλες συγκρούσεις, στην Ουκρανία και στη Μέση Ανατολή, που μπορούν, από εκεί που δεν το περιμένουμε πολύ εύκολα να πυροδοτήσουν πολύ μεγαλύτερη κλιμάκωση.

Ζούμε σε μια εποχή λοιπόν, που είναι όλο και πιο πιθανό να αντιμετωπίσουμε πράγματα που ούτε τα φανταζόμασταν ούτε τα είχαμε προβλέψει πιθανόν και στα οποία θα χρειαστεί να πάρουμε θέση. Αντικειμενικά νομίζω ότι πρέπει να συμφωνήσουμε ότι αυτές οι εξελίξεις, ούτε Υπουργοί Εξωτερικών είμαστε, ούτε κάνουμε εξωτερική πολιτική γενικώς, Συνδικάτο εργαζομένων είμαστε, αλλά πρέπει να συμφωνήσουμε νομίζω ότι θέλουμε ή δεν θέλουμε, αυτές οι εξελίξεις επηρεάζουν, θα επηρεάσουν την καθημερινότητά μας, μέσα και έξω από το σχολείο.

Για παράδειγμα, με τη γενίκευση, με τη διόγκωση των πολεμικών εξοπλισμών και των δαπανών που το λένε οι ίδιοι οι κυβερνώντες ότι θα αντλήσουν πόρους, το λέω πολύ απλά από την κοινωνική πολιτική. Το λένε οι

Ιδίιο ότι το πρόγραμμα Rearm θα τροφοδοτηθεί από τα αποθεματικά των Ασφαλιστικών Ταμείων. Άρα αυτό πρέπει να μας απασχολήσει. Πρέπει να μας απασχολήσει ότι η χώρα μας από αυτή την εμπλοκή μετατρέπεται σε ένα στόχο αντιπóινων.

Πρέπει να μας απασχολήσει ότι αυτή η εμπλοκή θα αυξήσει τις τιμές στα καθημερινά προϊόντα της ζωής, στη διαβίωση μας και θα έρθει να προστεθεί ένα ακόμα βάρος στις μειώσεις των μισθών μας, στον πληθωρισμό που ζήσαμε τα προηγούμενα χρόνια και πραγματικά διέλυσε την αγοραστική μας δύναμη. Θα δυναμώσει και αυτό φαίνεται από τις εξελίξεις που τρέχουν.

Είδατε σήμερα υπογράφηκε το τουρκο-λιβυκό σύμφωνο. Θα μεγαλώσει τις αμφισβητήσεις στην περιοχή μας, ακόμα και σε αυτό, ας το πω έτσι εντός εκτός εισαγωγικών, κυριαρχικών δικαιωμάτων με το γκριζάρισμα του Αιγαίου, των νησιών. Αντικειμενικά θα μεταφέρουν αυτές οι εξελίξεις στις καλές, μεγάλες ζητήσεις τα οποία άνοιξαν στη Γενική Συνέλευση, όπως για παράδειγμα το θέμα του Κυπριακού. Αντικειμενικά θα μεταφέρει στις καλές, στην λύση μιας κοινής θέλησης που έχουν οι λαοί για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, ελεύθερη, κοινή πατρίδα όλου του λαού της.

Και αυτή την τοποθέτηση και αυτή τη στήριξη μας τη δώσαμε και στους Κύπριους συναδέλφους μας στο τριάσιο, όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι της επίσκεψής μας στην Κύπρο. Θα μεταφέρουν στις καλές δυνάμεις. Και δεν μπορεί να είναι εγγυητές μιας δίκαιης λύσης αυτοί που σήμερα, αυτές οι πολιτικές, αυτές οι κυβερνήσεις που επιβάλλουν την κατοχή στην Παλαιστίνη από το κράτος του Ισραήλ.

Το λέω αυτό γιατί κυκλοφόρησε μια ατάκα τις τελευταίες μέρες και αναπαρήχθη και από τις διάφορες Ομάδες Αλήθειας ότι εντάξει τώρα λέτε για την Παλαιστήνη αλλά δε λέτε τίποτα για την Κύπρο. Φυσικά και λέμε και η Ομοσπονδία παρά τις αντιθέσεις και τις διαφορετικές προσεγγίσεις που είναι επί της ουσίας στα δύο κείμενα αυτά που βγήκαν το τελευταίο διάστημα για την γενοκτονία στην Παλαιστήνη, μίλησε και τοποθετήθηκε και όπως είπα και πριν, τοποθετηθήκαμε και για το θέμα της Κύπρου και στην αλληλεγγύη μας στον κυπριακό λαό και αυτό αποτυπώθηκε και από την παρουσίαση της οργάνωσης των Κύπριων συναδέλφων μας σήμερα εδώ.

Αυτές οι εξελίξεις θα έχουν αντικειμενικές επιπτώσεις στην ίδια τη συνδικαλιστική, την κοινωνική και την πολιτική δράση. Και νομίζω, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ότι σε αυτή εδώ την αίθουσα είμαστε και έμπειροι και γνωρίζουμε θεωρώ και ιστορία, είμαι σίγουρος γι' αυτό, και έχουμε κριτήρια και ανεξάρτητα από τις διαφορετικές πολιτικές αφετηρίες από τις οποίες ξεκινά ο καθένας, μπορούμε να κατανοήσουμε ότι ο πόλεμος δεν είναι εικόνες στις ειδήσεις. Είναι κάτι παραπάνω, κάτι πολύ πιο αποκρουστικό.

Και θεωρώ ότι πρέπει και στο πλαίσιο των αποφάσεων που θα πάρουμε, αλλά και στο επόμενο διάστημα ως Διοικητικό Συμβούλιο και μέσα από τις διαδικασίες που έχουμε ως Ομοσπονδία, να προβληματιστούμε.

να διατυπώσουμε θέσεις μπροστά στις εξελίξεις που έχουμε. Το λέω δηλαδή με σαφήνεια ότι το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα οφείλει να παίρνει θέση. Οφείλει να διατυπώνει γραμμή πάλης απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις που διαμορφώνονται.

Γιατί αν δεν το κάνει, τότε θα προσπεραστεί από τις εξελίξεις, τότε θα μείνει χωρίς προσανατολισμό και θα μετρήσει σοβαρές επιπτώσεις. Δηλαδή τι οφείλει να κάνει; Οφείλει να κάνει το αυτόνοτο που διαφαίνεται ότι μπορεί να γίνει. Να εκφράσει την αλληλεγγύη του στον παλαιστινιακό λαό που δίνει αγώνα για την ύπαρξή του.

Και πραγματικά δε χρειάζεται να είναι κάποιος στη μία ή στην άλλη πλευρά αυτής της αίθουσας για να πει ξεκάθαρα ότι σήμερα στην Παλαιστίνη συντελείται γενοκτονία. Ότι σήμερα υπάρχει η Γκουέρνικα της εποχής μας στη Λωρίδα της Γάζας. Πρέπει να είναι απλά άνθρωπος. Και σε αυτή την αίθουσα είμαστε άνθρωποι και οφείλουμε να πάρουμε θέση.

Και είμαστε συνάδελφοι και συναδέλφισσες, και αυτό είναι τιμή, είναι παράσημο για το Συνδικάτο, το Συνδικάτο πρέπει να το καρπωθεί και να το πάρει πάνω του δική του υπόθεση, περήφανοι για τους χιλιάδες συναδέλφους που πήραν μέρος όλες αυτές τις μέρες στις κινητοποιήσεις, στις διαδηλώσεις που μίλησαν μέσα από τα παιδαγωγικά εργαλεία και από τα μέσα που έχουν και στις τάξεις τους για τον πόλεμο.

Είμαστε περήφανοι για τις δασκάλες και τους δασκάλους που δίνουν μάχη απέναντι στην προσπάθεια που κάνει το Υπουργείο στην ουσία να ποινικοποιήσει την έκφραση αλληλεγγύης στον λαό της Παλαιστίνης και να συνδέσει αυτή την αλληλεγγύη με την επαίσχυντη κατηγορία που πρέπει να προκαλεί την οργή όλων μας, του αντισημιτισμού. Είναι ντροπή να απευθύνεται το Υπουργείο Παιδείας απέναντι στους Εκπαιδευτικούς με τέτοιες κατηγορίες.

Είμαστε περήφανοι για τους συναδέλφους που έδρασαν χωρίς να φοβηθούν τις διώξεις, όπως η συναδέλφισσα μας η Παλαιστίδου στο 3^ο Δημοτικό Σχολείο Ταύρου, που μαζί με τους μαθητές της δημιούργησε καλλιτεχνική εικαστική δημιουργία.

Και είμαστε περήφανοι γιατί με την έκφραση της αλληλεγγύης του κλάδου, η δίωξη που επιδίωξε ο Διευθυντής Εκπαίδευσης πήγε στα σκουπίδια. Αρα λοιπόν αυτό αποδεικνύει ότι και η προσπάθεια που θα κάνουν σε διάφορα ζητήματα να μας φμώσουν δεν είναι προδιαγεγραμμένη, ούτε είναι μονόδρομος. Και το ξαναλέω, η Διδασκαλική Ομοσπονδία δεν έχει Υπουργό Εξωτερικών, επειδή άνοιξε αυτός τη συζήτηση.

Αυτό δεν εμπόδισε όμως το Κίνημα, τα Συνδικάτα και την Ομοσπονδία, αν ανατρέξουμε, γιατί έγινε πολύ μεγάλη συζήτηση για το παρελθόν και το τι γινόταν, δεν εμπόδισε την Ομοσπονδία μαζί με την ΟΛΜΕ τότε να πάρει θέση για τους βομβαρδισμούς στη Γιουγκοσλαβία, να κάνει μεγάλη συναυλία στο Σύνταγμα, να κινητοποιηθεί για τον πόλεμο του Ιράκ, του Αφγανιστάν και χωρίς να είναι μια παράταξη που σήμερα είναι στην πρώτη θέση.

Είναι κεκτημένο και πρέπει να το διαφυλάξουμε αυτό

το ζήτημα. ότι οι Εκπαιδευτικοί της χώρας μας σε μια χώρα με ιστορία, σε μια χώρα με εμπειρία και με ιστορική κληρονομιά, να βρεθούμε πάντοτε να βρισκόμαστε πάντοτε στη σωστή πλευρά της ιστορίας. Σε μια περίοδο που πραγματικά ματώνουν, θα επιδιώξουν να ματώσουν τους λαούς για τα κέρδη των λίγων.

Ένα ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπίσει η Ομοσπονδία είναι να δώσουμε μάχη ώστε οι συνάδελφοί μας να μπορούν να δρουν ελεύθερα μέσα στο σχολείο, ελεύθερα, χωρίς περιορισμούς στη δουλειά τους, μέσα στην τάξη. Και είμαστε σίγουροι ότι έχουν και την παιδαγωγική ικανότητα, κρίση και την επαγγελματική δέσμευση να κάνουν αυτό που πρέπει μιλώντας στους μαθητές.

Για μας όλους, γιατί όλοι εμείς εδώ, ανεξάρτητα αν το συνειδητοποιούμε πολλές φορές ή όχι, είμαστε στην ίδια πλευρά. Είμαστε άνθρωποι του μόχθου, είμαστε εργαζόμενοι. Δεν υπάρχει, συνάδελφοι, καμία αντίφαση να μιλάμε και για το ολοκαύτωμα των Ναζί τη δεκαετία του '40 απέναντι στους Εβραίους, δεν υπάρχει καμία αντίφαση να μιλάμε ταυτόχρονα και για τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη. Και δε φοβόμαστε.

Όπως δεν είναι αντίφαση ο ίδιος άνθρωπος, ο Μίκης Θεοδωράκης που μελοποίησε το Ματχάουζεν, να είναι ο ίδιος άνθρωπος που μελοποίησε και τον ύμνο της Παλαιστίνης, που παλεύει χρόνια και χρόνια να έχει κράτος. Καμία αντίφαση δεν υπάρχει. Αντίφαση αγιάτρευτη έχουν όλες αυτές οι πολιτικές που με το στανιό πραγματικά επιδιώκουν να στοιχήσουν τους λαούς πίσω από τα ματωμένα σχέδιά τους, για τα κέρδη των λίγων.

Είναι κρίσιμο το επόμενο διάστημα να δυναμώσει από όλα τα Συνδικάτα η πολιτική πίεση προς την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που έχει ιστορικές ευθύνες, συνεργάζεται, βοηθάει, στηρίζει αυτή τη σφαγή. Όπως επίσης και για τους Οργανισμούς σε διεθνές επίπεδο που όχι απλά μένουν βουβοί, διευκολύνουν σήμερα την κυβέρνηση του κράτους δολοφόνου.

Είναι ταυτόχρονα και θέλω, συνάδελφοι, να το επισημάνω, να το κρατήσουμε αυτό, το επόμενο διάστημα να δυναμώσει η διεκδίκηση, η συλλογική πάλη για οικονομικά και εργασιακά ζητήματα, για τα ζητήματα της Παιδείας και της υγείας και να μη δεχτούμε ως εργαζόμενοι κανένα moratorium στο πλαίσιο και τις διεκδικήσεις μας, στο όνομα των πολεμικών αναγκών, των πολεμικών εξοπλισμών.

Γιατί τα επόμενα χρόνια αυτό θα είναι το νέο αφήγημα προκειμένου να μη δίνουν μισθούς, να μην υπογράφουν συμβάσεις, να βάζουν τους λαούς να σφίγγουν το ζωνάρι ξανά. Όπως ζήσαμε το αφήγημα την προηγούμενη σχεδόν 15ετία της κρίσης των μνημονίων και της εξόδου από αυτά.

Δεν πρέπει να δεχτούμε καμία περιστολή των διεκδικήσεών μας, γιατί αυτό θα είναι το κάλεσμα. Κι αν θέλουμε πραγματικά να χαράξουμε μια στρατηγική για το Συνδικάτο, πρέπει αυτό να το πάρουμε υπόψη.

Τέλος, οφείλουμε και θεωρώ ότι μπορούμε, αν δούμε όλη την εικόνα, αν παρακολουθήσουμε καλά τις εξελίξεις, να δούμε ότι μέσα σε τέτοιες συνθήκες, και αυτό

γινόταν πάντα σε αυτές τις ιστορικές περιόδους, δυνάμω-
ναν η προσπάθεια ποινικοποίησης της συνδικαλιστι-
κής δράσης, περιορισμού της δράσης των Σωματείων.
Και τέτοιες στιγμές, γιατί έγινε συζήτηση και για το τε-
τράτομο της Διδακταλκής Ομοσπονδίας, τέτοιες στιγ-
μές και τέτοιες διαδρομές περιγράφονται με πολύ
μεγάλη σαφήνεια σε μια σειρά από κεφάλαια του τε-
τράτομου τόμου της Ιστορίας της Διδακταλκής Ομο-
σπονδίας, για το πώς το Συνδικάτο, η συνδικαλιστική
δράση περιορίστηκε ακόμα και σε περιπτώσεις, πε-
ριόδους πολύ δύσκολες, καταργήθηκε ή ακυρώθη-
κε η Διοίκηση της Ομοσπονδίας, προκειμένου να μην
υπάρχει οργανωμένη αντίσταση.

Νομίζω λοιπόν ότι μπορούμε μέσα από την Γενική μας
Συνέλευση και ιδιαίτερα στο αυριανό της κομμάτι να
καταλήξουμε σε σαφείς θέσεις, αποφάσεις που θα δι-
ατυπώνουν αυτή την κατεύθυνση το επόμενο διάστη-
μα. Προχωρώντας παραπέρα και κάνοντας μια προ-
σπάθεια αποτίμησης της χρονιάς που μας πέρασε και
επιχειρώντας μια προσπάθεια να δούμε και που βρι-
σκόμαστε σήμερα και τι ζητήματα έχουμε μπροστά
μας, νομίζω ότι θα συμφωνήσουμε συνάδελφοι, ότι η
χρονιά που πέρασε ήταν μία από τις πιο δύσκολες των
τελευταίων ετών.

Άνοιξαν τεράστια ζητήματα. Τέθηκαν πολύ μεγάλα
διλήμματα για τα οποία ο κλάδος επιδίωξε να δώσει
απαντήσεις. Και θα κάνω και μια έκκληση εδώ: Να μη
γίνεται μια προσπάθεια να συγχέουμε αντικειμενικές
δυσκολίες που δυναμώνουν και βρίσκουμε μπροστά
μας και πρέπει να τις προσπεράσουμε, με υποκειμε-
νικές δυσκολίες, να τα βάζουμε όλα μέσα στο καζάνι,
προσπαθώντας να δικαιολογήσουμε ή να ερμηνεύ-
σουμε στάσεις και παραταξιακές επιλογές.

Ανεξάρτητα από την ανάλυση που κάνει ο καθένας,
η πραγματικότητα στον αγώνα που δίνουμε και στον
αγώνα που δώσαμε αυτή τη χρονιά, επιβεβαιώνει και
αυτό με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, ως παραδοχή κατα-
γράφηκε και από δυνάμεις ή από χώρους που έλεγαν
άλλα πριν την Γενική Συνέλευση, ή μπορεί στις ανα-
κοινώσεις να διατυπώνουν έναν πιο οξύ λόγο απέναν-
τι στην Ομοσπονδία ή απέναντι στις αποφάσεις της,
ότι υπάρχει, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ανοιχτός
λογαριασμός με την κυβερνητική πολιτική, με τα χά-
λια στην Εκπαίδευση που έχουν το διαχρονικό στίγ-
μα των κυβερνήσεων, ότι αυτή τη στιγμή που μιλάμε,
και αυτό δεν ήταν δεδομένο, υπάρχει μέσα στον κλά-
δο ανοιχτός αγώνας που αμφισβητεί την πολιτική της
εμπορευματοποίησης της Εκπαίδευσης, της εργασια-
κής εξαθλίωσης, των ταξικών φραγμών, του σχολείου
των δεξιοτήτων και της ημιμάθειας.

Υπάρχει, και αυτό δεν πρέπει να το ξεχάσουμε, ανοι-
χτός λογαριασμός με την πολιτική των διώξεων, των
καθαιρέσεων και της καταστολής που επιχειρεί να κα-
ταργήσει το απεργιακό δικαίωμα. Και ακόμα δεν τα
έχει καταφέρει. Δεν τα έχουν καταφέρει.

Οπότε είναι καλό, όσοι επιδιώκουν να παρουσιάζουν
μια εικόνα ότι τίποτα δε γίνεται ή εξυτηρετώντας ορι-
σμένα παραταξιακά αφηγήματα, να παρουσιάζουν τη
δράση του κλάδου, τις προσπάθειες που κάνει ο κλά-

δος να σταθεί όρθιος με ένα μίζερο, με ένα καταθλι-
πτικό τρόπο ή προσπαθώντας να ποντάρουν συν-
δικαλιστικά και πολιτικά- κάτι το οποίο είναι εντελώς
λάθος, θα πω, για να μην κάνω άλλο χαρακτηρισμό-
στην ήττα των αγώνων του κλάδου, να μην ξεχνούν ότι
ο κλάδος είναι εδώ, είναι όρθιος και είναι περήφανος
και δίνει καθημερινές μάχες.

Έχει αποκτήσει εμπειρία και δεν έχει καμία ανάγκη, μα
καμία ανάγκη από συνδικαλιστικές Κασσάνδρες που
ποντάρουν στο να τα χάσουμε όλα, για να χτίσουν κά-
ποιο αφήγημα πάνω σε συντρίμια. Και οφείλει ο κλά-
δος, και δεν είναι παραταξιακό ζήτημα, να απορρίψει
άμεσα και καθαρά, θα το πω, συνάδελφοι, με τέτοιο
τρόπο, μια χυδαία και κυνική λογική, ότι φταίνει οι αγώ-
νες μας που η κυβέρνηση επιτίθεται. Φταίμε εμείς που
βγάλαμε γλώσσα, που σήμερα έχουμε Πειθαρχικά.

Μια αντίληψη και μια λογική που λέει ότι φταίει το
θύμα, φταίει το θύμα που προκάλεσε και όχι μια πο-
λιτική που προκαλεί σταθερά τις ζωές μας, την κοινή
μας λογική και τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών
μας. Αυτή η αντίληψη πρέπει να ηττηθεί. Είναι βαρίδι,
είναι τροχοπέδη και δυστυχώς επαναλαμβάνεται σε
πάρα πολλές φάσεις προκειμένου να καλύψει τις επι-
λογές που έχουν γίνει.

Να κάτσουμε να δούμε λοιπόν το τι χρειάζεται η Ομο-
σπονδία και ο κλάδος και ξεκινώντας από το ίδιο το Δι-
οικητικό Συμβούλιο. Βεβαίως, έτσι πρέπει να γίνει η
συζήτηση. Αυτό που χρειάζεται είναι μαχητικά Σωμα-
τεία, αγωνιστική στάση, γειωμένο λόγο, καθημερινή
ενασχόληση με όλα τα ζητήματα, έγκαιρη ενημέρωση
των συναδέλφων, αταλάντευτη στάση απέναντι στη
Διοίκηση, στο Υπουργείο.

Γιατί δεν μπορεί, όταν υπάρχουν αποφάσεις, όταν
υπάρχει δρόμος που βαδίζουμε, να το έχουμε κάποιοι
συνδικαλιστικό δίπορτο ή να καλύπτουμε τις αυθαι-
ρεσίες της διοίκησης ή να καταστρατηγούμε σταθερά
απόφάσεις Γενικών Συνελεύσεων και διοικητικών συμ-
βουλίων, χαράζοντας μια παραταξιακή στρατηγική. Ή
να ταυτιζόμαστε σε πολλές περιπτώσεις με την προ-
παγάνδα του Υπουργείου Παιδείας.

Ή, σε άλλες περιπτώσεις να μιλάμε για την ενότητα
του αγώνα που πρέπει ως κόρη οφθαλμού να κρατη-
θεί και την ίδια στιγμή, ακόμα και σε οργανωτικό πεδίο,
να πριμοδοτούμε διασπαστικά Σωματεία, ειδικά στον
χώρο των ειδικοτήτων και ειδικά σε περιοχές της Βό-
ρειας Ελλάδας, που λειτουργούν αντιπαραθετικά με
τους Συλλόγους Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και οδη-
γούν σε συναδέλφους έξω από τα Σωματεία.

Να μιλάμε για ενότητα και αυτά τα Σωματεία να έχουν
παραταξιακή σφραγίδα. Και μάλιστα να βλέπουμε ανα-
κοινώσεις από τέτοια Σωματεία που να έρχονται και
κόντρα σε στοιχειώδεις αποφάσεις της Ομοσπονδί-
ας. Γνωρίζουμε συνάδελφοι όλοι πολύ καλά ποια εί-
ναι τα Σωματεία των ειδικοτήτων, ποιοι τα συγκρότη-
σαν, ποιοι μάλιστα αυτά τα Σωματεία τα εντάσσουν
και μέσα σε νομαρχιακά τμήματα της ΑΔΕΔΥ, δηλαδή
τους δίνουν υπόσταση.

Δε μπορεί δηλαδή να μιλάμε για την ενότητα και να
την υποδαυλίζουμε ακόμα και σε οργανωτικό επίπε-

δο. Οι αγώνες που δώσαμε το προηγούμενο διάστημα αποτελούν παρακαταθήκη και πρέπει να κουβεντιάσουμε για τα συμπεράσματα των αγώνων που δώσαμε. Η μάχη, για παράδειγμα, απέναντι στις συγχωνεύσεις απέναντι στα λουκέτα που επιδίωξε η κυβέρνηση με πάνω από 1.500 τμήματα στο όνομα της εξοικονόμησης προσωπικού, ήταν μια μάχη που δόθηκε από την Ομοσπονδία, δόθηκε από τα Σωματεία, δημιούργησε κοινή δράση και πεδίο κοινής διεκδίκησης με τους γονείς και τις ενώσεις τους.

Και μάλιστα δημιούργησε και σοβαρό πεδίο, γιατί πράγματι όλους μας απασχολεί το τι λέει και το πώς εκλαμβάνει η κοινωνία τη δράση του Συνδικάτου. Διαμόρφωσε κοινό πεδίο μαζί με εκατοντάδες γονείς σε δεκάδες διευθύνσεις όλης της Ελλάδας, να δουν πρόσωπο με πρόσωπο πως λειτουργούν, πως δρουν και για το τι παλεύουν οι δάσκαλοι και οι δασκάλες των παιδιών τους.

Μια μάχη που συνεχίζεται και αυτή τη χρονιά και πρέπει από τώρα, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, να προετοιμάσουμε, ώστε να δοθεί με αποτελεσματικότητα και με πλαίσιο διεκδίκησης και εκεί να βρούμε πεδίο κοινής δράσης με τις τοπικές κοινωνίες. Για παράδειγμα, είναι κοινώς αποδεκτό και πρέπει να συμφωνήσουμε ότι χρειάζεται το αίτημα για μείωση του αριθμού μαθητών ανά τμήμα να είναι κυρίαρχο, να ανέβει πολύ ψηλά στις διεκδικήσεις μας.

Το αίτημα για 15 παιδιά ανά τμήμα, για παιδαγωγικούς λόγους κυρίως, αλλά και για λόγους ασφάλειας μέσα στις υποδομές των σχολείων, πρέπει να μπει μπροστά στην πάλη του Συνδικάτου. Για παράδειγμα, νομίζω ότι συντεταγμένα το Διοικητικό Συμβούλιο και η Ομοσπονδία, στο πλαίσιο και της τελευταίας ανακοίνωσης που βγάλαμε για τις συγχωνεύσεις καταργήσεις, πρέπει να βοηθήσουν.

Και αυτό μπορεί να αποτυπωθεί και με απόφαση από τη Γενική Συνέλευση, από την πρώτη μέρα που θα ανοίξουν τα σχολεία σε όλη την Ελλάδα, να διεκδικήσουμε παντού να γίνουν διαχωρισμοί τμημάτων, να απαιτήσουμε να μην καταστρατηγούνται οι αποφάσεις και οι διαγνώσεις που καταστρατηγούνται από τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και με εντολή του Γενικού Γραμματέα για τη συγκρότηση τμημάτων.

Ακόμα, να βοηθήσουμε και με πρακτικό τρόπο, με πρακτικό τρόπο, με πρακτικό του Συλλόγων Διδασκόντων, τους συναδέλφους να δώσουν αυτή τη μάχη και αυτή τη μάχη να τη στηρίξουμε ολόπλευρα σε όλα τα επίπεδα. Αυτό σημαίνει αγώνας για τα πραγματικά προβλήματα. Αγώνας που θα δυναμώσει τις διεκδικήσεις για προσλήψεις παραπάνω Εκπαιδευτικών.

Χρειάζεται να αξιοποιήσουμε και τη δουλειά που έγινε και την προσπάθεια που κάναμε να μαζέψουμε στοιχεία να γίνουμε πιο αποδεικτικοί. Εδώ έγινε κριτική ακόμα και για το λόγο που καλέσαμε τα Σωματεία να καταγράψουν τα προβλήματα των Νηπιαγωγείων. Βεβαίως, είναι μια πολύ θετική πρωτοβουλία και η αξιοποίηση των δεδομένων για τα Νηπιαγωγεία, για τα χάλια των σχολικών υποδομών και η αποδελτίωση που

θα γίνει από την Ομοσπονδία θα είναι όπλο από την αρχή της νέας σχολικής χρονιάς.

Σε αυτό το μέτωπο συνάδελφοι, βοήθησαν ή όχι οι πρωτοβουλίες που πήραμε από την αρχή του χρόνου; Για παράδειγμα, η κοινή σύσκεψη που έγινε με την ΟΛΜΕ, την ΠΟΣΕΠΑΑ, την Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων, η κεντρική κινητοποίηση που έγινε στο Υπουργείο Παιδείας που πνίγηκε στα χημικά και τροφοδότησε δεκάδες πολλές κινητοποιήσεις σε όλη την Ελλάδα. Αυτά δεν είναι προσπάθεια γείωσης με τα πραγματικά προβλήματα;

Ήταν θετική συνάδελφοι ή όχι; Βοήθησε τον ολόπλευρο, πολύπλευρο, πολυμέτωπο αγώνα για όλα τα ζητήματα που αφορούν την πραγματικότητα, την καθημερινότητα των Εκπαιδευτικών, η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου που δεν ήταν ομόφωνη, αλλά ήταν απόφαση που δώσαμε μάχη για να υλοποιηθεί, για κλαδική απεργιακή κινητοποίηση; Δηλαδή η ανάγκη ο κλάδος να βγει οργανωμένα σε αγώνα.

Γιατί σωστά το είπε κάποιος συνάδελφος, με παρακάλια και μόνο με αιτήματα να αντιμετωπίσεις μια πολιτική που στρατηγικά θέλει να σε έχει υπό, δε γίνεται. Βοήθησε λοιπόν ή όχι η πρωτοβουλία που πήραμε να δώσουμε απεργιακό αγώνα για το 13^ο και τον 14^ο μήσθ, για τις αυξήσεις στους μισθούς, για την υπογραφή σύμβασης, για τη μείωση του ωραρίου των συναδέλφων νηπιαγωγών που πραγματικά αυτή τη στιγμή είναι το πιο αδικημένο τμήμα των συναδέλφων και δεν έχει ούτε χρόνο μέσα στο νηπιαγωγείο να πάρει μια ανάσα, ούτε τουαλέτα να πάει. Είχαμε λιποθυμίες συναδέλφων μέσα στις τάξεις αυτό το χρόνο. Πώς θα το κερδίσουμε αυτό;

Και βεβαίως σε όλες τις κινητοποιήσεις και είναι σπέκουλα να λέγεται ότι βγήκε η αξιολόγηση, έγινε προσπάθεια, ανεξάρτητα πως αυτό αποτυπώθηκε σε όλες τις αποφάσεις, ολόπλευρα, ολοκληρωμένα ή όχι, να ενταχθούν ζητήματα και της αξιολόγησης σε όλους τους αγώνες που δώσαμε. Ήταν νίκη ότι αυτή η απεργία, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πραγματοποιήθηκε;

Ήταν νίκη γιατί εδώ κλείνουμε σε όλους τους τόνους το πού είναι ο κλάδος και όλους μας ενδιαφέρει, ότι πάνω από 10.000 συνάδελφοι της Πρωτοβάθμιας ήταν διαδηλωτές εκείνη τη μέρα της απεργίας σε όλη την Ελλάδα παρά την προσπάθεια καταστολής και ποινικοποίησης της απεργίας; Είναι αυτός ένας δρόμος που μπορούμε και πρέπει να δυναμώσουμε; Νομίζω ναι.

Και μάλιστα μια αναμέτρηση που θεωρώ ότι πολλές φορές δε συνειδητοποιούμε τι ακριβώς ζητάει η κυβέρνηση, το κράτος και πού ακριβώς θέλει να οδηγήσει τα πράγματα, μια αναμέτρηση με μια απεργία που πήγε στα δικαστήρια πρώτη φορά μετά τη μεταπολίτευση να κριθεί παράνομη, μια κλαδική απεργία. Δεν ήταν απεργία-αποχή, μια κλαδική απεργία με κόστος, όπως λένε κάποιοι, γιατί όλες βέβαια οι κινητοποιήσεις έχουν κόστος, μια απεργία που το κράτος και η κυβέρνηση τι ζήτησε; Να βγει παράνομη γιατί έχει πολιτικά αιτήματα.

Έχει πολιτικά αιτήματα και δε μπορούν οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι Εκπαιδευτικοί να διεκδικούν από την κυβέρνηση. Εμείς όμως για όλα τα ζητήματα που καθορίζουν την καθημερινότητά μας, ακόμα και από το πιο απλό, καθορίζονται από νόμους και εργοδότη μας έχουμε το κράτος, έχουμε την κυβέρνηση. Αν αυτή η λογική κατισχύσει και αν αυτή τη λογική την επιβάλουν, δεν θα μπορούμε να απεργούμε για τίποτα. Αυτό θέλουν.

Άρα λοιπόν, η κριτική πρέπει να γίνεται. Και την κάνουμε όλοι μας. Αλλά μια κριτική που να προχωράει μπροστά τα πράγματα. Όχι να λέμε πού ήταν η Ομοσπονδία όταν δόθηκαν μάχες, αλλά να λέμε το τί πρέπει να γίνει. Γιατί αυτό είναι, συνάδελφοι, το πραγματικό ερώτημα, προκειμένου ο αγώνας μας να γίνει αποτελεσματικός. Πώς θα δυναμώσουμε τον κλαδικό αγώνα, τον συντονισμό με άλλους κλάδους.

Γιατί οι μεγάλοι αγώνες, οι μεγάλες κινητοποιήσεις που θέλουμε να μας βρουν έτοιμους και να τους δώσουμε από την πρώτη μέρα που θα ανοίξουν τα σχολεία πολύπλευρα, πολύμορφα, απεργιακά και με διάρκεια, δεν εξαγγέλλονται ούτε προδιαγράφονται, οργανώνονται και υλοποιούνται.

Και εδώ θα πρέπει να έχουμε το θάρρος να κάτσουμε να δούμε στα σοβαρά μια ουσιαστική συζήτηση για την επεξεργασία και του πλαισίου πάλης και των διεκδικήσεων. Γιατί όσο και να λέμε ότι ο μισθός δε φτάνει, όσο και να λέμε ότι τα 780 ευρώ δε φτάνουν, αυτό είναι η κοινή διαπίστωση. Τι κάνουμε όμως για να φέρουμε τις διεκδικήσεις κοντά στους συναδέλφους και για να νιώσει ο κλάδος μετά από μια σχεδόν 20ετία περικοπών σκληρών στον μισθό τους, ότι μπορούμε, είμαστε αποφασισμένοι στα σοβαρά να δώσουμε έναν απεργιακό αγώνα και να τον κερδίσουμε;

Αυτό δεν μπορεί να γίνει με την αντίληψη ότι τα μισθολογικά ζητήματα θα τα εκχωρήσουμε να τα παλεύει μόνο η ΑΔΕΔΥ, η τριτοβάθμια οργάνωση. Εννοείται ότι στις απεργιακές κινητοποιήσεις, σε όλες τις δράσεις θα πάμε μπροστά και θα πάμε μαζί. Αλλά εδώ χρειάζεται να εξειδικεύσουμε, να δουλέψουμε το πλαίσιο και τις διεκδικήσεις μας. Και εδώ μπήκαν ζητήματα από μια σειρά Συλλόγους το προηγούμενο διάστημα και πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε με προβληματισμό και με μεγάλη καρδιά.

Για παράδειγμα, είναι σωστό, συνάδελφοι- και είναι αδιαμφισβήτητη η κόκκινη γραμμή- το ενιαίο μισθολόγιο και είναι λάθος μια τοποθέτηση που ακούστηκε ότι πρέπει να μπορούμε στη λογική διεκδίκησης κλαδικών μισθολογίων. Ταυτόχρονα όμως πρέπει να δούμε πώς σε ένα μισθολόγιο που από την ίδια την κυβέρνηση και από τις κυβερνήσεις έχει γίνει κουρελού, ο κλάδος θα δει μέσα τον εαυτό του και αυτό να το συζητήσουμε με ειλικρίνεια.

Για παράδειγμα, υπήρξε πρόταση από Συλλόγους να παλέψουμε για τη διεκδίκηση του επιδόματος εξωδιδασκτικής απασχόλησης που κόπηκε ή να διεκδικήσουμε το επίδομα Ειδικής Αγωγής. Δε λέω ότι αυτό θα είναι η λύση, αλλά θα κάτσουμε να το συζητήσουμε; Θα κάτσουμε να κουβεντιάσουμε πόσοι συνάδελφοι

στον αγώνα για τον μισθό, που αυτό το επίδομα εξωδιδασκτικής τι είναι στην ουσία, είναι αυτό που ειπώθηκε από διάφορους αιρετούς.

Άλλο θέμα είναι το ότι ζητούν να καλύψουν το ήδη τσακισμένο εισόδημά τους οι συνάδελφοι μέσα από τις άδειες που ζητούν για απογευματινή απασχόληση, άδεια άσκησης εξωδιδασκτικού έργου από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Θα πάμε να το δούμε; Θα πάμε να το δουλέψουμε; Θα πάμε να το δούμε στα σοβαρά; Θα πάμε να θέσουμε μέσα στον κόσμο ότι είμαστε, ότι μπορούμε, ότι έχουμε την πεποίθηση, έχουμε τη θέληση να ανοίξουμε τέτοια μέτωπα και να τα διεκδικήσουμε;

Αλλιώς η συζήτηση για τον μισθό θα παραμένει μια συζήτηση που θα μένει στα όρια της περιγραφής και στην αναμονή να έρθει κάποιος σωτήρας. Αλλά εδώ, φαίνεται από τις συναντήσεις, από τις κινητοποιήσεις, από τις τοποθετήσεις όλων των κομμάτων που κυβερνήσαν- και αυτά τα είδαμε και στο Συμβούλιο της Επικρατείας- ότι κανένας δεν είναι διατεθειμένος να μας χαρίσει τίποτα.

Άρα λοιπόν, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πρέπει να προβληματιστούμε σοβαρά γι' αυτά τα ζητήματα. Ο κλάδος έδωσε μόνο αυτές τις μάχες; Έδωσε και άλλες μάχες. Χιλιάδες συνάδελφοί μας απήγγησαν, κατέθεσαν το μεροκάματό τους, πήραν μέρος στις μεγάλες πανεργατικές απεργιακές κινητοποιήσεις με υψηλά ποσοστά συμμετοχής σε αρκετές περιπτώσεις, κατέκλυσαν κατά χιλιάδες τους δρόμους, σχεδόν σε μια καθολική απεργία για την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, στις μεγάλες κινητοποιήσεις για να μη συγκαλυφθεί το έγκλημα των Τεμπών, για να μην μπαζωθεί η αλήθεια, για να μην κρυφτεί ο πραγματικός ένοχος που οδηγεί σε Τέμπη, που οδηγεί σε πολιτικές που υποβαθμίζουν τα δημόσια αγαθά, που υποβαθμίζουν τη ζωή μας.

Ο κλάδος βρέθηκε μπροστά σε αυτόν τον αγώνα και αυτό είναι παρακαταθήκη, συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Όμως πρέπει στα σοβαρά να συζητήσουμε για το πώς μπορεί αυτός ο αγώνας να κλιμακωθεί. Για παράδειγμα, ξαναέρχομαι στο θέμα των μισθών, ειδικά μετά τη δίκη που έγινε στο Συμβούλιο της Επικρατείας και χωρίς να θέλουμε να προδιαγράψουμε το ποια θα είναι η απόφαση, αλλά είναι φανερό ότι αυτή τη στιγμή, ειδικά και μετά την απόφαση του Μισθοδικείου όπου αναφέρθηκε και η εκπρόσωπος της ΑΔΕΔΥ, φαίνεται, ξεκαθαρίζεται στο τοπίο, ότι δικαστική λύση δεν υπάρχει περίπτωση να δοθεί για τα θέματα του 13^{ου} και του 14^{ου} μισθού.

Χρειάζεται να δούμε πώς πραγματικά θα αποδομήσουμε τα επιχειρήματα της κυβέρνησης για τις περικοπές ή τη μη επιστροφή των δώρων. Πως θα αποδομήσουμε το επιχείρημα, για παράδειγμα, ότι οι περικοπές δεν ήταν μόνο για τα μνημόνια, αλλά ήταν μόνιμες; Πώς θα αποδομήσουμε και θα συγκρουστούμε επί της ουσίας με το επιχείρημα ότι υπάρχουν δημοσιοοικονομικοί περιορισμοί; Όταν ζητάμε μισό ευρώ, ένα ευρώ, υπάρχουν δημοσιοοικονομικοί περιορισμοί. Αλλά δημοσιοοικονομικοί περιορισμοί για τους λίγους,

για τα ματωμένα πλεονάσματα, για την κερδοφορία των επιχειρήσεων, δεν υπάρχουν, συνάδελφοι!

Εκεί δεν υπάρχει ταβάνι. Εκεί υπάρχει μόνο ένας ουρανός που δεν έχει τέρμα. Αυτό πρέπει να το ανοίξουμε θαρρετά μέσα στους συναδέλφους, αν θέλουμε πραγματικά να μιλήσουμε επί της ουσίας. Πρέπει να αποδομήσουμε, συνάδελφοι, επί της ουσίας, ότι οι περικοπές που έγιναν τα προηγούμενα χρόνια δεν ήταν απλά μια μνημονιακή επιλογή. Ήταν μια στρατηγική επιλογή και μια επιλογή που θέλει τη χώρα μας και κατά συνέπεια και τους εργαζόμενους στο δημόσιο να δουλεύουν με χαμηλούς μισθούς.

Θέλουν να ρίξουν το μισθολογικό κόστος στον πάτο. Και δεν είναι παρέκκλιση, αλλά είναι αποτέλεσμα μιας επιλογής που έγινε, να συγκρινόμαστε σήμερα με μισθούς Ρουμανίας και Βουλγαρίας. Πρέπει να αναμετρηθούμε με αυτή την πολιτική, αν θέλουμε τον αγώνα για το επίδικο που αφορά τον μισθό να τον οργανώσουμε στα σοβαρά. Και να μην τον αξιοποιούμε απλά ως πρόσχημα, για να ξεφύγουμε από άλλα ζητήματα στα οποία θ' αναφερθούμε.

Άρα λοιπόν, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, στο πλαίσιο της κριτικής που γίνεται, κανένας μας δεν έχει το δικαίωμα ούτε να ακυρώνει ούτε να λοιδορεί τις μάχες που έδωσε όχι μόνο ένα Διοικητικό Συμβούλιο, αλλά ο ίδιος ο κλάδος σε όλα τα επίπεδα. Και χρειάζεται να κάτσουμε να δούμε όλοι μας στα σοβαρά αν αυτός ο αγώνας, αν αυτή η πάλη παλεύεται, στηρίζεται ενιαία και από τα πάνω μέχρι τα κάτω. Γιατί πρέπει να παραδεχτούμε ότι το πρόβλημα δεν είναι μόνο ότι σε πολλά Σωματεία δεν είχαμε σε αυτή τη φάση γενικές συνελεύσεις.

Βεβαίως, Γενικές Συνελεύσεις έγιναν, όταν ο κλάδος κλήθηκε να πάρει θέση. Αλλά σε πολλές περιπτώσεις, αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχουν συνάδελφοι που βγαίνουν και λένε ότι «δε βρήκα το Σωματείο, δεν έχω κάπου αποκούμπι». Και δεν μπορεί αυτό να το καλύπτουμε, ότι αυτό το κενό θα το αντιμετωπίσει μόνο ένας αιρετός. Υπάρχει πρόβλημα και δημιουργείται πρόβλημα σε πάρα πολλά πρωτοβάθμια Σωματεία. Και η Ομοσπονδία δεν είναι ένα διοικητικό Συμβούλιο, δεν είναι μόνο ένα πρωτοβάθμιο Σωματείο. Είναι ο ίδιος ο κλάδος. Πρέπει να αναγνωρίσουμε το πρόβλημα που υπάρχει και να πάμε να το αντιμετωπίσουμε.

Πάμε τώρα στα ζητήματα της αξιολόγησης. Εδώ πραγματικά, συνάδελφοι, όλο το τελευταίο διάστημα γίνεται μια πάρα πολύ μεγάλη σπέκουλα. Και επειδή τα πράγματα είναι σοβαρά και έχουν μπει σε έναν ακόμα πιο σοβαρό δρόμο που χρειάζεται να είμαστε συνεπείς, να είμαστε πολύ προσεκτικοί σε αυτά που λέμε και διαρκώς όλοι μας να κάνουμε την αυτοκριτική μας, πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι ο κλάδος δίνει εδώ και πέντε χρόνια έναν αγώνα υπερήφανο και ιστορικό.

Έναν αγώνα που πολύ λίγοι πίστεψαν ότι μπορεί να κρατηθεί ανοιχτός για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, μέσα σε συνθήκες σφοδρής πίεσης από την κυβέρνηση, με πρωτόγνωρα μέσα που βρέθηκαν και αξιοποιήθηκαν από την πλευρά της κυβέρνησης για να μας καταστείλει και να μας χτυπήσει, με τεράστιες εσωτε-

ρικές αντιφάσεις που αντιμετωπίσαμε όλο αυτό το διάστημα σε αυτόν τον αγώνα, μέσα από μια οργανωμένη, συντεταγμένη υπονόμευση αυτού του αγώνα και εντός του κλάδου.

Και αυτός ο αγώνας κρατήθηκε ανοιχτός, γιατί ο ίδιος ο κόσμος κατανοεί, συνειδητοποιεί και αξιολογεί ότι αυτό το θέμα είναι καθοριστικό και για το δημόσιο σχολείο και για την παρουσία του, την ύπαρξή του, το ρόλο του μέσα σε αυτό. Και συνάδελφοι, ο κλάδος, για να μην επαναφέρουμε τώρα ξανά μια συζήτηση να φτάσουμε μέχρι την 88^η Γενική Συνέλευση, θα πούμε γι' αυτό μια κουβέντα, ο κλάδος συντεταγμένα βρήκε συνισταμένη στο πού χρειάζεται και στο πού πρέπει να αντιπαρατεθεί.

Δηλαδή στις αποφάσεις που καταφέραμε, στις αποφάσεις που κερδήθηκαν σε αυτόν τον αγώνα, υπάρχει σαφής αντιπαράθεση με τον νόμο 4692 για την εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση, με τον νόμο 4823 για την ατομική αξιολόγηση. Αυτή είναι η κοινή γραμμή, η κοινή πεποίθηση που διαμορφώθηκε τα τελευταία χρόνια. Και σε αυτή την κοινή πεποίθηση δώσαμε τη μάχη και κρατήσαμε ανοιχτό αυτόν τον αγώνα.

Και είναι κρίσιμο, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αυτός ο αγώνας, ιδιαίτερα σε αυτή τη συγκυρία, να κρατηθεί ανοιχτός. Βεβαίως, με τις προσαρμογές που πρέπει να γίνουν, με τις αναγκαίες θέσεις που πρέπει να πάρουμε για να αντιμετωπίσουμε την κυβερνητική επιθετικότητα.

Και είναι παρακαταθήκη αυτού του αγώνα και η επιστημονική και η παιδαγωγική αποδόμηση του κυβερνητικού σχεδιασμού. Και όχι μόνο από την Ομοσπονδία, όχι μόνο από αυτούς που κρατάνε ψηλά τη σημαία του αγώνα, από αυτούς που συμμετέχουν στην απεργία-αποχή, αλλά ακόμα και από αυτούς τους συναδέλφους που κάτω από το φόβο και την πίεση αξιολογήθηκαν. Και αυτό δεν ήταν δεδομένο ούτε ευκαταφρόνητο.

Θα μπορούσαμε πάρα πολύ να συζητήσουμε για το πώς αντιμετωπίσαν την αξιολόγηση όσοι μπήκαν μέσα. Θα μπορούσαμε πάρα πολύ να συζητήσουμε για το πως η ίδια η συμμετοχή κάτω από το φόβο και την πίεση ή η προσπάθεια να πειστούν οι συνάδελφοι να μπουν στην αξιολόγηση δημιούργησε τα αντίστροφα αποτελέσματα και είχαμε συνάδελφους που κερδήθηκαν με την απεργία από εκεί. Είναι όμως μεγάλη παρακαταθήκη, συνάδελφοι, ποιο πράγμα, ότι το κράτος, η κυβέρνηση και το Υπουργείο δεν έχει πετύχει τη βασική του στόχευση.

Η βασική τους στόχευση είναι να πετύχει την ενεργητική συμμετοχή και την ενσωμάτωση του κλάδου. Και αυτό δεν το έχουν πετύχει και δεν θα το πετύχουν όσα Πειθαρχικά και αν στήσουν. Και αυτή είναι, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η βάση για να βαθύνει κι άλλο η αντιπαράθεση με το περιεχόμενο της αξιολόγησης, με τις στοχεύσεις της αξιολόγησης, με το σχολείο που ετοιμάζουν, με το περιεχόμενο του σχολείου της αγοράς και των δεξιοτήτων, αλλά και με την ανάγκη να συνδεθεί ο αγώνας που δίνουν οι Εκπαιδευτικοί.

Και αυτό είναι ιστορική παρακαταθήκη. Πάντοτε ήταν

πρόταγμα ο αγώνας για μια διαφορετική Εκπαίδευση, για ένα διαφορετικό ρόλο του εκπαιδευτικού μέσα σε αυτό το σχολείο, για μια διαφορετική κοινωνία. Όμως αυτή την παρακαταθήκη που δημιουργήσαμε εμείς οι ίδιοι, το γεγονός ότι αυτή τη στιγμή ζορίζονται, δυσκολεύονται, επιστρατεύουν χίλιους δυο τρόπους για να υποτάξουν τον κόσμο, όμως δεν πείθουν, δεν πρέπει κανέναν να την πετάξει στα σκουπίδια. Θα είναι τραγικό και θα είναι απέναντι στον ίδιο τον κλάδο.

Δεν υποτιμάμε τις δυσκολίες, γνωρίζουμε την πραγματικότητα. Γνωρίζουμε όμως, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, και το γνωρίζετε όλοι πολύ καλά, πολύ καλύτερα από μένα, ότι αν αυτό το σχέδιο επικρατήσει, η κατάσταση θα είναι πολύ χειρότερη. Και μην κοροϊδεύομαστε, μην τρέφουμε αυταπάτες μεταξύ μας. Δεν θα ξεμπερδέψουμε με αυτή τη διαδικασία. Δεν θα κλείσει. Δεν θα σταματήσει πρώτα απ' όλα το ίδιο το Υπουργείο.

Πήραμε μια πρώτη ιδέα για την πραγματικότητα, για τις πραγματικές στοχεύσεις που έχει η αξιολόγηση μέσα από τη σύνδεσή της με τα Πειθαρχικά, με τη μονιμότητα, και ακυρώθηκε, αγαπητοί συνάδελφοι, από την ίδια τη ζωή το παραμυθάκι ότι έλα μωρέ, κάν' το, δεν πειράζει, δεν είναι τιμωρητικό. Άστο να περάσει, μια φορά είναι. Ακυρώθηκε. Και αν αυτή τη στιγμή κάνουμε έστω και ένα βήμα πίσω από τις συλλογικές αποφάσεις, από τον συλλογικό τρόπο αντιπαράθεσης και αντίστασης, το επόμενο βήμα θα είναι εδώ. Και πλευρές του επόμενου βήματος τις έχουμε δει να αποτυπώνονται και σε προηγούμενες νομοθετικές διατάξεις.

Το Προεδρικό Διάταγμα 152, η ποσόστωση, η σύνδεση με το μισθό, με τα μπόνους, είναι εδώ, είναι το επόμενο βήμα. Και οποιοδήποτε μήνυμα δώσουμε ότι δεν πειράζει, άστο, ας είμαστε τώρα πιο υπεύθυνοι, θα είναι πράσινο φως για το επόμενο νομοθετικό πλαίσιο που θα έρθει και θα έχει αυτά τα στοιχεία μέσα.

Συνάδελφοι, θα πρέπει να μιλήσουμε ανοιχτά και για όλα. Είναι σαφές, κατά τη γνώμη μου, ότι υπάρχει ένα μικρό τμήμα του κλάδου, πολύ μικρό, κυρίως μιλάμε για στελέχη του μηχανισμού της Διοίκησης από τα πάνω, που όχι τώρα αλλά εδώ και καιρό έχει διαχωρίσει τον εαυτό του από τα συλλογικά συμφέροντα του κλάδου. Μιλώ για ορισμένα στελέχη Εκπαίδευσης που επιδεικνύουν ακραίο αυταρχικό πρόσωπο προς τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες και ακραία υποτακτικό πρόσωπο και στάση απέναντι στη Διοίκηση και στις επιλογές του Υπουργείου. Και αυτό το σαράκι γίνεται προσπάθεια να φτάσει και προς τα κάτω.

Δεν είναι λίγα τα περιστατικά τα οποία αντιμετωπίσαμε και ως Διοικητικό Συμβούλιο, όπου ήρθαν καταγγελίες ακόμα και για Διευθυντές σχολικών μονάδων που καταστρατηγούν με χυδαίο, με κυνικό τρόπο αποφάσεις Συλλόγων Διδασκόντων. Αυτό λοιπόν το κομμάτι που διαχωρίζει τον εαυτό του στην ουσία τι θέλει να κάνει; Θέλει να βρει και τον συνδικαλιστικό τρόπο και τη συνδικαλιστική έκφραση, τα δικά του μειοψηφικά συμφέροντα να τα επιβάλει στην πλειοψηφία του κλάδου.

Για παράδειγμα, θα γίνω συγκεκριμένος. Ο Διευθυντής

Εκπαίδευσης της Δ' Αθήνας, που καταγγείλαμε ως Διδακταλκός Ομοσπονδία για την απαράδεκτη στάση και συμπεριφορά του, για τις αυθαιρεσίες του, την τρομοκρατία του, τις απειλές προς Διευθυντές, θα είναι ο ίδιος αυτός, δεν αναφέρομαι στο πρόσωπο, που θα αξιολογήσει. Αυτός που απειλεί, που τρομοκρατεί τους Διευθυντές της περιοχής, θα είναι ο ίδιος που θα τους αξιολογήσει. Αυτός που σήμερα ζητάει να ανακληθούν αποφάσεις Συλλόγων διδασκόντων, θα είναι ο αξιολογητής των Διευθυντών.

Συνάδελφοι, αυτή τη δυστοπία, αυτό το ανθρωποφagικό περιβάλλον, αυτό το πλαίσιο μπορεί κάποιος σε αυτή εδώ την αίθουσα να το αποδεχτεί; Γιατί αυτό σημαίνει, αυτό σημαίνει να δώσουμε πράσινο φως και να πάμε γι' άλλα. Δεν στέκομαι, ούτε θα σταθώ στην ουσία της ατομικής αξιολόγησης, για την οποία πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι, συνάδελφοι. Και ναι, εννοείται ότι ο Πρόεδρος της Διδακταλκής Ομοσπονδίας, όταν θα ερωτηθεί για το αν υπάρχει θέση ή απόφαση, θα αναφέρει τη θέση. Δεν υπάρχει καμία αντίφαση σε αυτό.

Όμως, συνάδελφοι, πρέπει να είμαστε καθαροί. Η Διδακταλκός Ομοσπονδία από καμία Γενική της Συνέλευση δεν έχει θέση υπέρ ή περίπου ή δια της πлагίου για την ατομική αξιολόγηση. Δεν υπάρχει πουθενά θέση της ΔΟΕ για την ατομική αξιολόγηση. Και πρέπει να έχουμε το θάρρος, αφού θέλουμε να λέμε όλη την αλήθεια και να σταθούμε απέναντι στον κόσμο, απέναντι στην κοινωνία, να το λέμε και να το υποστηρίζουμε και να το υποστηρίζουμε όχι μόνο με έναν παραταξιακό λόγο, αλλά να το υποστηρίζουμε αξιοποιώντας και όλο αυτό τον πλούτο των επιστημονικών παιδαγωγικών εκδηλώσεων που έκανε η Διδακταλκός Ομοσπονδία και στο πλαίσιο των ενιαίων κειμένων.

Δε θα πω κάτι παραπάνω από τα λόγια του Περικλή Παυλίδη, που βρέθηκε αρωγός ως Πρόεδρος του Παιδαγωγικού της Θεσσαλονίκης στον αγώνα που δίνουμε και είπε ότι «θα μιλούσα για παιδαγωγική γελοiotητα αν δεν προείχε η πολιτική αθλιότητα των διώξεων των Εκπαιδευτικών». Αυτό πρέπει να πούμε σε όλους τους τόνους.

Για όλους αυτούς τους λόγους ο κλάδος συσπειρώθηκε. Για όλους αυτούς τους λόγους, ο κλάδος αποφάσισε ότι αυτός ο αγώνας πρέπει να μείνει ανοιχτός και, μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις πέρυσι τον Μάρτη, επέλεξε να συνεχίσει και στη μορφή αυτή την κινητοποίηση που το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας τότε αποφάσισε ότι πρέπει να κλείσει. Και με Γενικές Συνελεύσεις μάλιστα που είχαν τέτοια μαζικότητα, που δεν σημειώθηκε ούτε στις πιο δύσκολες εποχές των μνημονίων.

Άρα λοιπόν, συνάδελφοι, είναι νομίζω επιζήμιο, είναι μυωπικό, να προσπαθούμε απέναντι σε αποφάσεις που στερλώθηκαν, που θεμελιώθηκαν πάνω στη βούληση, στην πεποίθηση, στην αγωνία των συναδέλφων, να προσπαθούμε να χτίσουμε ορισμένα αφηγήματα και να προσπαθήσουμε να προωθήσουμε την κυβερνητική πολιτική, ώστε να πάρουμε κάποιες ρεβάνς.

Αυτό είναι παραταξιοποίηση. Να πάρουμε ρεβάνς απέναντι σε αυτό που αποφάσισε ο ίδιος ο κλάδος.

Και είναι τραγικό, συνάδελφοι, θα το ξαναπώ, να ψάχνουν κάποιοι δικαίωση για τις επιλογές τους μέσα από τις επιλογές που κάνει το Υπουργείο Παιδείας. Στη λογική «εμείς σας τα λέγαμε, καλά να πάθετε». Και πίστευα πραγματικά ότι στο πλαίσιο της σημερινής συζήτησης και με τις εξελίξεις που έχουμε, θα είχαμε τουλάχιστον την ωριμότητα να προχωρήσουμε πιο μπροστά από μια τέτοια συζήτηση που την έχουμε κάνει εκατό φορές. Την κάναμε και στην περσινή Γενική Συνέλευση. Την κάναμε σε πάρα πολλά επίπεδα.

Δεν ξέρω συνάδελφοι, αν αυτό γίνεται συνειδητά ή όχι. Όμως αυτό είναι πάρα πολύ βολική τακτική, πάρα πολύ βολική τακτική για το Υπουργείο και τις επιλογές που θέλει να κάνει το επόμενο διάστημα. Γιατί πράγματι, επειδή είμαστε όλοι σε επαφή με συναδέλφους και είναι δεκάδες, είναι εκατοντάδες οι συνάδελφοι που επιδιώκουν και τη γνώμη και τη στήριξη της Δασκαλικής Ομοσπονδίας.

Ξέρουμε τα ερωτηματικά που έχουν. Ξέρουμε το φόβο που υπάρχει, το γνωρίζουμε καλά, όμως γνωρίζουμε καλά ότι αυτό που χρειάζεται και αυτό που ήδη επιζητούν είναι στήριξη, είναι ενημέρωση, είναι εγγύηση ότι θα είμαστε μέχρι το τέλος δίπλα στους διωκόμενους. Αυτό θέλουν. Όμως αυτό θέλουν να αποτυπώνεται και με πράξεις.

Χρειάζεται, συνάδελφοι, να έχουμε και μια εκτίμηση, γιατί χωρίς αυτή την εκτίμηση δεν μπορούμε να προχωρήσουμε παραπέρα. Γιατί; Γιατί το Υπουργείο και η κυβέρνηση κλιμάκωσαν την επίθεση στον κλάδο με τις διώξεις και τα Πειθαρχικά από τον Αύγουστο του 2024 και έπειτα; Γιατί επέλεξαν αυτή τη χρονική στιγμή; Βεβαίως, αν ακούσουμε από κάποιες τοποθετήσεις την εκτίμηση γι' αυτό, θα βγάλουμε το συμπέρασμα ότι η κυβέρνηση επιτίθεται, γιατί άλλαξε η πλειοψηφία στην Ομοσπονδία ή επειδή ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας έχει ένα συγκεκριμένο προσανατολισμό πολιτικό ή ιδεολογικό.

Το λέω γιατί γράφτηκαν αυτά. Όλα αυτά γράφτηκαν στον δημόσιο λόγο, ότι γι' αυτό επιτίθεται η κυβέρνηση. Όμως στα σοβαρά και επειδή δεν θεωρώ ότι κανένας από εμάς έχει τέτοιες εκτιμήσεις, έχουμε νομίζω νοημοσύνη και οξυδέρκεια να κρίνουμε, το Υπουργείο Παιδείας άλλαξε τακτική, συνάδελφοι, γιατί διαπίστωσε ότι μέσα στον κλάδο υπάρχει δύναμη και δεν εννοώ μια παράταξη, αλλά η ανθρώπινη και υλική δύναμη που θέλει και μπορεί να κρατήσει αυτό τον αγώνα ανοιχτό.

Γι' αυτό το Υπουργείο άλλαξε τακτική. Γι' αυτό επέλεξε αυτό το νομικό εφεύρημα που χαίρομαι πραγματικά ότι και από το βήμα εδώ, από το σημερινό βήμα και από άλλους συναδέλφους, από μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, αυτό αναγνωρίζεται. Αυτό που λέμε εδώ και ένα χρόνο, συνάδελφοι και έχει μαλλιάσει η γλώσσα μας, ότι το Υπουργείο έφτιαξε δημιουργήσε ένα νομικό εφεύρημα, ένα τετριπτό δηλαδή απέναντι σε μια απεργία που έχει προκηρυχθεί, που δεν έχει κριθεί δικαστικά και κάθε απεργία κρίνεται αυτοτελώς.

Ένα εφεύρημα ότι τάχα μου, επειδή κρίθηκε σε μια προηγούμενη φάση, μια άλλη απεργία μπορεί να οδηγήσει σωρηδόν στα Πειθαρχικά. Επέλεξε, επειδή γνώριζε ότι θα είμαστε και πάλι εδώ, να μη στείλει την απεργία της Ομοσπονδίας, που είναι αυτή η μορφή, η βασική μορφή κάλυψης των συναδέλφων και των συναδελφισμών, να μην τη στείλει στα δικαστήρια και να στοχεύσει έναν-έναν τους απεργούς, να ξεμοναχιάσει τους συναδέλφους, να τους χτυπήσει, να τους τρομοκρατήσει.

Και πρέπει να το ξαναπούμε, συνάδελφοι, αυτό πρέπει να καταγραφεί, ότι αυτή τη στιγμή- και είναι δείγμα ότι και μας μετράνε και τους μετράμε και αν είχαμε μια πιο ενιαία στάση σε ορισμένα ζητήματα, θα μας μετρούσαν ακόμα περισσότερο- ότι δεν έχουν τολμήσει να προχωρήσουν στην εφαρμογή στο κάλεσμα των πειθαρχικών, ούτε να δώσουν καμία τιμωρία. Καμία.

Όπως επίσης είναι ανοικτό και το κομμάτι των καθαιρέσεων, που συλλογικά έχουμε αποφασίσει ότι θα σταθούμε δίπλα στους συναδέλφους. Αυτό έχουν οι συνάδελφοι, γι' αυτό φέρνουν και το νέο Πειθαρχικό, προσπαθώντας να δυναμώσουν ακόμα περισσότερο τον φόβο.

Εμείς πρέπει, αν εννοούμε ότι πρέπει να μείνουμε δίπλα στους συναδέλφους, να σταθούμε στη γραμμή ότι είμαστε όλοι απεργοί, ότι όλοι μαζί ασκούμε τα δικαιώματά μας, υπερασπιζόμαστε τον παιδαγωγικό μας ρόλο και κανένας δεν έχει το δικαίωμα, ούτε θα τα καταφέρει, αυτό να το ποινικοποιήσει.

Όμως, όταν η επίθεση δυναμώνει, όταν έχουμε ένα νέο Πειθαρχικό μπροστά μας, όταν έχουμε έναν νέο νόμο που επιδιώκει στην ουσία να κλειδώσει, να εκφοβίσει, να τρομοκρατήσει και να φέρει ακόμα μεγαλύτερες ποινές, εδώ είμαστε σε πόλεμο και δεν πρέπει να περιγράφουμε μόνο το τι έρχεται με το νέο Πειθαρχικό, αλλά πρέπει να προετοιμαστούμε να δώσουμε αγώνα αυτό να μην περάσει, να μην εφαρμοστεί.

Άρα λοιπόν, συνάδελφοι, σε αυτό το δρόμο πρέπει να κινηθούμε, σε αυτό το δρόμο πρέπει να βαδίσουμε και να είμαστε ειλικρινείς. Εγώ θεωρώ ότι οι τοποθετήσεις έχουν ειλικρίνεια. Όμως η αλήθεια είναι ότι πριν φτάσουμε εδώ, στη Γενική Συνέλευση, και επειδή έχουμε και μια εικόνα από τη συζήτηση που ανοίγει μέσα στα σχολεία, δεν υπάρχει και τόσο μεγάλη αγωνία, θεωρώ, και επιτρέψτε μου να το πω, για το αν θα μπουν, αν θα πάρουν κάποια ποινή οι διωκόμενοι, δεν εκφράζει μια τόσο μεγάλη αγωνία.

Φράση συνδικαλιστή συναδέλφου μας που είναι και Διευθυντής ότι «άντε τώρα να δούμε μήπως από το συνέδριο σταματήσει η απεργία-αποχή, ώστε να μπορώ κι εγώ να αξιολογώ χωρίς να είμαι δακτυλοδεικτούμενος», αυτό δεν εκφράζει αγωνία για τους διωκόμενους συνάδελφους. Εκφράζει αγωνία για τις προσωπικές επιλογές που κάνει ο καθένας.

Είμαστε περήφανοι για τους διωκόμενους, για τους νεοδιόριστους, για τους συναδέλφους που έχουν ψηλά το κεφάλι. Είμαστε περήφανοι και όλους αυτούς τους συναδέλφους οφείλουμε να τους στηρίξουμε σε όλα, πραγματικά, σε όλα τα επίπεδα.

Όπως είμαστε περήφανοι, και θεωρώ πολύ σημαντικό και από το σημερινό βήμα ότι επιβεβαιώθηκε η αναγκαιότητα να προχωρήσουμε συλλογικά σε μια σειρά ζητήματα, όπως και για το θέμα των μονιμοποιήσεων των νεοδιοριστών. Και είναι πραγματικά παρακαταθήκη και το γεγονός ότι αναλάβαμε το κόστος και ότι σταθήκαμε δίπλα στους συναδέλφους.

Φυσικά δεν περιμέναμε καμία αυτοκριτική από αυτούς που λειοδότησαν αυτή την προσπάθεια. Και μόνο να σκεφτούμε, συνάδελφοι, πού θα ήμασταν σήμερα αν δεν είχε αναλάβει η Ομοσπονδία να στηρίξει αυτή την προσπάθεια. Βλέπουμε τι γίνεται στην ΟΛΜΕ, που δεν πήρε μια αντίστοιχη απόφαση και αυτή τη στιγμή είναι και χιλιάδες συνάδελφοι ξεκρέμαστοι και γίνεται μια αντιπαράθεση για το αν οι ΕΛΜΕ ή οι Σύλλογοι θα στηρίξουν οικονομικά τους διωκόμενους.

Κλείνοντας, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, από δω και πέρα οφείλουμε να θέσουμε το Συνδικάτο με αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης σε θέση μάχης, σε θέση μάχης από την επόμενη μέρα. Σε θέση μάχης, με βάση τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης για το Πειθαρχικό, για τη συνέχιση της απεργίας-αποχής, για τη στήριξη των διωκόμενων, για την απεργιακή απάντηση που πρέπει να δοθεί τον Σεπτέμβριο. Που αυτές τις αποφάσεις πρέπει να τις καταλήξουμε. Πρέπει να μπορούμε μπροστά. Χρειάζεται αυτές οι αποφάσεις να είναι το όπλο και η παρακαταθήκη μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θέλω πραγματικά να κλείσω επειδή νομίζω ότι έχω καταχραστεί το χρόνο, θέλω να μου επιτρέψετε να πω μόνο δύο τρία πράγματα. Θέλω πραγματικά, και το λέω από βάθος καρδιάς, να ευχαριστήσω και όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου για τη συνεργασία που είχαμε αυτή τη χρονιά. Δεν το κρύβουμε, συνάδελφοι.

Δε θα μπω τώρα σε μια διαδικασία συζήτησης για επιμέρους ζητήματα, τα οποία νομίζω ότι μπορεί να ακούγονται εδώ από το βήμα, στο πλαίσιο μιας αντιπαράθεσης, αλλά πραγματικά έγινε προσπάθεια με όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου να παλέψουμε ζητήματα, να λειτουργήσουμε την Ομοσπονδία, κάτι το οποίο έγινε πράξη.

Δεν κρύβουμε ότι υπάρχουν αντιθέσεις, ότι προσπαθήσαμε σε πάρα πολλά ζητήματα να λειτουργήσουμε προωθητικά. Ότι οι όποιες αντιπαράθεσεις, το είπα και πριν, δεν έχουν κανέναν προσωπικό χαρακτήρα. Εννοείται, συνάδελφοι, ότι θα ήθελα κι εγώ από την πλευρά μου να ευχαριστήσω από το βήμα της 94^{ης} Γενικής Συνέλευσης τους εργαζόμενους, τις εργαζόμενες στην Ομοσπονδία που δίνουν πραγματικά την ψυχή τους για να λειτουργεί το Συνδικάτο, για να δουλεύει το Συνδικάτο.

Θέλω να ευχαριστήσω κι εγώ με τη σειρά μου εκ μέρους όλου του Διοικητικού Συμβουλίου, τη Μαρία Καζαντζή που όλοι την ξέρουμε και που ήταν ο στυλοβάτης όλα αυτά τα χρόνια της Διδακταλκής Ομοσπονδίας και δείχνει πραγματικά, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ότι αυτό εδώ το Συνδικάτο μπορεί να δημιουργεί και ανθρώπινους και προσωπικούς δεσμούς με τους ανθρώπους που εμπλέκονται με αυτό.

Ομολογώ, συνάδελφοι, ότι και για μένα προσωπικά αυτή η χρονιά με την ευθύνη που είχα, και το λέω με μεγάλη ειλικρίνεια, ήταν πρωτόγνωρη, ήταν δημιουργική, είναι πολύ μεγάλο το βάρος, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, της εκπροσώπησης μιας μεγάλης νέας ιστορικής Ομοσπονδίας σε τόσο δύσκολες συνθήκες.

Ομολογώ, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ότι μου δόθηκε όλο αυτό το διάστημα η δυνατότητα να έρθω σε επαφή με πάρα πολλούς συναδέλφους από όλη την Ελλάδα, Προέδρους Διοικητικών Συμβουλίων, μέλη διοικητικών συμβουλίων, που μπορεί να μην ξεκινάμε από την ίδια ιδεολογική ή πολιτική αφετηρία, αλλά μοιραζόμαστε κοινές αγωνίες.

Πραγματικά, συνάδελφοι, υπάρχει μια διαπίστωση ότι μέσα στον κλάδο μας υπάρχει ένας πλούτος ανθρώπων δημιουργικών, με πολύπλευρες δυνατότητες, που μπορούν να στηρίξουν τη Ομοσπονδία και πρέπει να αξιοποιηθούν, πρέπει να βοηθήσουν, να συμβάλουν στη δράση του Συνδικάτου.

Δε θα ξεχάσω την εκδήλωση που έγινε στη Χίο με την πολύ σοβαρή δουλειά για την καταγραφή της τοπικής ιστορίας ή την εκδήλωση του Συλλόγου των Χανίων, όπου τίμησαν έναν μεγάλο δάσκαλο, τον Γιώργο Πιτσιτάκη, που έχει φύγει από τη ζωή, αλλά άφησε μια τεράστια παρακαταθήκη στο Συνδικάτο. Υπάρχει ένας πλούτος ανθρώπων που αγαπάνε και το Συνδικάτο και το δημόσιο σχολείο και έχουν πολλά να δώσουν.

Εννοείται, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ότι από την πλευρά μου, ως Πρόεδρος της Διδακταλκής Ομοσπονδίας, ως Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, προφανώς πρέπει και οφείλω να κινούμαι θεσμικά με βάση το καταστατικό της Ομοσπονδίας. Αυτό έγινε όλο το προηγούμενο διάστημα.

Ταυτόχρονα, συνάδελφοι, και θα το πω έτσι με πολύ μεγάλη αγάπη στην κριτική που γίνεται, και ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου έχει δικαίωμα, οφείλει, κι εγώ δεν είμαι από αυτούς τους ανθρώπους που φιμώνω ή καταπνίγω τη σκέψη μου, οφείλει να παίρνει θέση και έχει και προσωπική ευθύνη.

Εγώ, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δε θα μπορούσα ποτέ και το λέω με μεγάλη ειλικρίνεια, χωρίς να θέλω να ψέξω, χωρίς να θέλω να βάλω θέματα μετακίνησης, οικονομικών κτλ., δε θα μπορούσα ποτέ σαν άνθρωπος, τιμώντας και έχοντας διαπαιδαγώγηση και από το χώρο που προέρχομαι, να μην είμαι στη Ροδόπη τον Αύγουστο, δε θα μπορούσα να μην είμαι στη Χαλκίδα, δε θα μπορούσα να μην είμαι στην Εύβοια, δε θα μπορούσα να μην είμαι στο Μεσολόγγι και οπουδήποτε χρειαστεί.

Και νομίζω, συνάδελφοι, ότι ο καθένας μας κρίνεται και θεσμικά, κρίνεται και προσωπικά και πραγματικά νομίζω ότι ο καθένας έχει δικαίωμα και μπορεί και οφείλει αυτό που πρεσβεύει να το κάνει και πράξη.

Νομίζω, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ότι όσο θα δυναμώνει μέσα στον κλάδο η γραμμή του αγώνα και της αμφισβήτησης, όσο περισσότεροι νέοι Εκπαιδευτικοί, γιατί δεν ισχύει ότι αν φύγουν οι εξηντάρηδες το Συνδικάτο θα κλείσει, σε καμία περίπτωση, γιατί ακούστηκε αυτό, όσο μπαίνουν νέοι συνάδελφοι και συνα-

δέλφισσες σε θέσεις ευθύνης στα διοικητικά Συμβούλια, όσο ξαναστήνονται στα πόδια τους Σωματεία σε δύσκολες περιοχές, που ήταν για χρόνια αδρανή και σήμερα αποκτούν λόγο, δράση και παρέμβαση, όσο υπάρχουν συνάδελφοι και συναδέλφισσες όπως η Σοφία, όπως η Χρύσα, όπως η Εύη, όπως η Ελένη, όσο υπάρχουν συνάδελφοι και συναδέλφισσες που έχουν χίλιους λόγους να πουν «τα παρατάω, δεν αντέχω, δεν προχωράω άλλο, σταματάω εδώ», όμως κάνουν και πράττουν το ακριβώς αντίθετο, επειδή η συνείδησή τους, η πεποίθησή τους ότι αυτός ο κόσμος, αυτό το σχολείο δεν είναι μονόδρομος, αυτός ο κόσμος μπορεί να αλλάξει, συνεχίζουν, τότε είμαστε σίγουροι και είμαι σίγουρος ότι ο δρόμος του αγώνα θα παραμένει ανοιχτός.

Ότι θα μπορέσουμε, ότι θα καταφέρουμε να φτιάξουμε το Συνδικάτο που έχουμε ανάγκη, το Συνδικάτο στο οποίο όλοι θα έχουμε το ρόλο μας και θα εκφραζόμαστε. Αλλά το Συνδικάτο που στο τέλος της ημέρας θα καταλήγει σε θέσεις, προτάσεις, διεκδικήσεις, γραμμή αγώνα που θα αμφισβητεί, συνάδελφοι και συναδέλφισσες.

Ξέρω καλά, ξέρουμε καλά ότι αυτός ο δρόμος δεν είναι στρωμένος με ροδοπέταλα. Είναι δύσκολος και ανηφορικός. Είναι όμως ανοιχτός και μπορούμε να τον βαδίσουμε ακόμα περισσότεροι και όλοι μαζί.

Τέλος, σε σχέση με τη συζήτηση που άνοιξε, αν κάτι άλλαξε, αν κάτι αλλάζει ή αν όλα μένουν ίδια, δε θα πω

τίποτα παραπάνω από τα λόγια του μπαρμπα-Κώστα Βάρναλη, ο οποίος λέει:

Όλα τελειώνουν και όλα περνάνε,
ιδέες βασιλίσσες κακογερνάνε,
στις νέες ανάγκες σου, κόπος βαρύς,
σκοπούς αλάθεφτους κοίτα να βρεις!

Αν είναι η σκέψη σου πριν από σένα
δεν είναι απόκομα θεού και γέννα:
τη σκλάβα σκέψη σου, σκλάβα δετή,
σου 'τηνε πλάσανε οι Δυνατοί!

Φτωχέ, σου μάραναν κόπτοι και πόννοι
τη θέληση άβουλη, πτωμένη αφιόνι!
Αν είν' ο λάκκος σου πολύ βαθύς,
χρέος με τα χέρια σου να σηκωθείς!

Ο κλάδος, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα σηκωθεί. Μπορεί να σηκωθεί ψηλά με αγώνα, με ενότητα, με δράση, με αντιπαράθεση με όλους αυτούς που έχουν σκοπό να μαυρίσουν τις ζωές μας και να μαυρίσουν το μέλλον των παιδιών μας. Αυτό δε θα το επιτρέψουν. Το ξέρουν καλά οι αντίπαλοί μας ότι απέναντί τους θα βρουν έναν αποφασισμένο αντίπαλο.

Απέναντί τους θα βρουν δασκάλες και δασκάλους Εκπαιδευτικούς, που είναι αποφασισμένοι να τα δώσουν όλα για το δημόσιο δωρεάν σχολείο και για το δικαίωμα στη μόρφωση για όλα τα παιδιά. Σ' αυτό τον αγώνα, όχι μόνο προσωπικά, γιατί αυτό είναι δευτερεύον, όλοι μαζί θα είμαστε μπροστά!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Επειδή ο προηγούμενος ομιλητής έκανε αναφορά σε ιστορικά γεγονότα, θα ξεκινήσω την ομιλία με ιστορία, για να δώσω μία οπτική που δεν την έλαβε υπόψη του. Αναφέρθηκε ο συνάδελφος στον Τσώρτσιλ και συγκεκριμένα στη φράση του, ότι «δεν διαπραγματεύεται έχοντας το κεφάλι μέσα στου λιονταριού το στόμα», αναφερόμενος στη χιτλερική Γερμανία. Θέλω όμως να του θυμίσω ότι ο Τσώρτσιλ που δεν διαπραγματεύτηκε, ήταν ένας αστός πολιτικός. Την ίδια στιγμή ένας άλλος πολιτικός που δεν ήταν αστός και είχε μουστάκια που έμοιαζαν με του προηγούμενου ομιλητή, πήγε και διαπραγματεύτηκε με τον Χίτλερ και διαμέλισε το 1939 την Πολωνία, μοιράζοντάς την με τη Γερμανία, μέχρι να καταλάβει το λάθος του μετά την επίθεση που δέχτηκε η Χώρα του λίγο αργότερα και να συμπαράταχθεί με τις υπόλοιπες δυνάμεις που έδωσαν αγώνα κατά του φασισμού. Αυτό είναι ένα μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση, γιατί η ιστορία πρέπει να λειτουργεί ως μάθημα για το μέλλον. Και ασφαλώς πρέπει και συνδικαλιστικά να λαμβάνεται υπόψη από κάποιους που πορεύονται με αυταπάτες και με τις δικές τους μοναδικές αλήθειες.

Θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου λίγο διαφορετικά από τα συνηθισμένα σε αυτή την αίθουσα. Επιλέγω ένα πίνακα ζωγραφικής. Ο πίνακας λέγεται «Γιορ-

τή στην κολεκτίβα» και εντάσσεται στην κατηγορία του σοβιετικού ρεαλισμού. Αυτός ο πίνακας παρουσίαζε πλουσιοπάροχα πανηγύρια την εποχή του λιμού στην τότε Σοβιετική Ένωση θέλοντας να δείξει ότι όλα πηγαίνουν καλά την ώρα που εκατομμύρια άνθρωποι πέθαναν από την πείνα! Αν είχα καλλιτεχνικό χάρισμα θα ήθελα να αποτυπώσω τη συνδικαλιστική πραγματικό-

τητα όπως την αντιλαμβάνονται σήμερα συνάδελφοι συγκεκριμένης παράταξης, ζωγραφίζοντας μια σύγχρονη «συνδικαλιστική γιορτή στην κολεκτίβα», όπου χαρούμενοι εκπαιδευτικοί την ώρα που όλα στην εκπαίδευση πηγαίνουν στο χειρότερο, «πανηγυρίζουν» και τα βρίσκουν όλα ωραία και αγωνιστικά, επειδή δήθεν επήλθε η αλλαγή και το γύρισμα της σελίδας στη ΔΟΕ και η ΑΣΕ έγινε πρώτη δύναμη. Κάτι σαν ένα νέο «ηρωικό» χορό στην πλατεία Συντάγματος, το 2015!

Τώρα που γύρισε σελίδα λοιπόν και τα ενιαία κείμενα από «προδοτικά» βαφτίστηκαν από τους πρώην κατηγορούς τους αγωνιστικά, τώρα που η ETUCE και η Παγκόσμια Εκπαιδευτική Διεθνής έγιναν αποδεκτές και τις καλούμε στα γραφεία της ΔΟΕ ανταλλάσσοντας λόγια αβρότητας, τώρα που τα οικονομικά της ΔΟΕ ψηφίζονται από πολλούς πια ενώ πριν καταψηφίζονταν, διότι ο προσανατολισμός τους έγινε αγωνιστικός μόνο και μόνο επειδή η ΑΣΕ ανέλαβε το Προεδρείο! Η υποκρισία σε όλο της το μεγαλείο!

Θα κάνω αναφορά σε τέσσερις ρήσεις που διατυπώθηκαν από σημαντικές προσωπικότητες για να τις εντάξω στον πυρήνα της τοποθέτησής μου. Η πρώτη είναι πως «οι ιδεολογίες χρησιμεύουν για να καταλάβεις την εξουσία, όχι για να την ασκήσεις». Η δεύτερη πως «τίποτα δεν είναι τόσο θαυμαστό στον συνδικαλισμό όσο η φτωχή μνήμη». Η τρίτη πως «η ελευθερία νοείται πάντα ως ελευθερία εκείνων που σκέφτονται διαφορετικά». Και η τέταρτη, πως «η έλλειψη εναλλακτικών λύσεων καθαρίζει θαυμάσια το μυαλό».

Υιοθετώντας τη ρήση της Ρόζας Λούξεμπουργκ για την ελευθερία σε αυτούς που σκέφτονται διαφορετικά, θέλω να προχωρήσω επιχειρηματολογώντας, γιατί η έλλειψη εναλλακτικών λύσεων οφείλει να καθαρίσει και όσα μυαλά δεν είναι καθαρά ακόμα και τώρα. Θα προσπαθήσω να περιγράψω με όσο ρεαλισμό μπορώ την κατάσταση την οποία βιώνουμε για να μπορέσουμε να την ερμηνεύσουμε στη συνέχεια.

Έχουμε μια κυβέρνηση αλαζονείας, η οποία δεν αποδέχεται καμία απολύτως κριτική ούτε καν σε επίπεδο Κοινοβουλίου. Όποιος διανοηθεί να κάνει κριτική στον Μητσοτάκη και την κυβέρνησή του, τον κατακεραυνώνουν σαν να μην είναι δικαίωμα και υποχρέωση των αντιπολιτευόμενων κομμάτων να διατυπώσουν ένα διαφορετικό λόγο. Δεν κάνουν διάλογο με κανένα. Αποφασίζουν μόνοι τους θεωρώντας ότι έχουν το αλάθητο. Ταυτόχρονα, στηρίζονται από ένα πανίσχυρο επικοινωνιακό σύστημα, το οποίο είναι κρατικά χρηματοδοτούμενο και δεν αφορά μόνο τη δήθεν «ομάδα αλήθειας», αλλά αφορά και έναν μεγάλο αριθμό δημοσιογράφων και ένα μεγάλο αριθμό δημοσκοπήσεων που μόλις κάνει να σηκωθεί οποιοδήποτε «κεφάλι» απαντούν ο καθένας με τον άθλιο τρόπο του.

Έχουμε μια κυβέρνηση της αλαζονείας και της αυταρέσκειας, μια κυβέρνηση αυταρχική. Μια κυβέρνηση που παρακολουθεί τους πολιτικούς της αντιπάλους, που μπαζώνει, που μοιράζει ευρωπαϊκό χρήμα σε κολλητούς και στέλνει τα πρόστιμα στον Έλληνα φορολογούμενο, στον ελληνικό λαό. Έχουμε μια κυβέρνηση που σέρνει τους πάντες στα δικαστήρια, που αλλά-

ζει το Πειθαρχικό Δίκαιο πηγαίνοντας το πολλά χρόνια πίσω, τόσο που δεν μπορούσε κανένας να το διανοηθεί. Έχουμε μια κυβέρνηση που όταν όλα τα άλλα αποτύχουν, έχει και τη δυνατότητα να νομοθετήσει ότι της λείπει, ότι της είναι απαραίτητο για να το προσθέσει στα υπόλοιπα «εργαλεία» της και να κάνει τη «δουλειά» της.

Έχουμε μια κυβέρνηση που δεν ντρέπεται να πει ότι θα κάνει απολύσεις. Έχουμε ένα Υπουργείο Παιδείας που κινείται στη λογική του «πάμε και όπου βγει», που ό,τι τους κατέβει στο κεφάλι το κάνουν κυβερνητική πολιτική, που χρηματοδοτεί με τεράστια ποσά λαχανόκηπους στα σχολεία, την ώρα που τα σχολεία δεν έχουν χρήματα ούτε για τα απολύτως αναγκαία, ίσως για να πάρουμε επιδότηση και από τον ΟΠΕΚΕΠΕ, που κάνει εκπαιδευτικά προγράμματα για την αναγκαιότητα του ενεργού πολίτη και όταν οι μαθητές μεγαλώσουν και γίνουν ενεργοί πολίτες, δεν τους αφήνει ούτε να κάνουν απεργία και τους τρέχει στα δικαστήρια, που αλλάζει το ωρολόγιο πρόγραμμα όπως αρέσει στην υφυπουργό για να προσθέσει ή να αφαιρέσει διδακτικά αντικείμενα από τις διάφορες ειδικότητες. Και έχουμε και μια αντιπολίτευση αδύναμη και κατακερματισμένη. Αυτή είναι μία πραγματικότητα την οποία δεν μπορούμε να μην τη λαμβάνουμε υπ' όψιν μας όταν θα χαράξουμε τη στρατηγική μας.

Απέναντι σε όλο αυτό το σύστημα, τι έχουμε σε επίπεδο Συνδικάτου; Έχουμε ένα Συνδικάτο που ανεξαρτήτως δεδομένων έχει μία και μόνο στάση και καμία άλλη. Ποια είναι αυτή; Απεργία-αποχή! Για κάθε «νόσο» η λύση είναι η απεργία-αποχή. Τα δεδομένα μπορεί να αλλάζουν αλλά η μόνη σταθερή κατάσταση είναι η απεργία-αποχή. Έχουμε επιστρέψει στην ελληνική μυθολογία και έχουμε εφεύρει το απόλυτο φάρμακο, τη συνδικαλιστική «πανάκεια», την απεργία-αποχή.

Επιστρέφοντας τη ματιά μου στο παρελθόν σκέφτομαι τι λάθος είχαμε κάνει αγαπητοί συνάδελφοι, το 1997 που πληρώσαμε 13 μέρες απεργία και δεν είχαμε σκεφτεί να κάνουμε απεργία-αποχή που είναι και αγωνιστική και είναι και τζάμπα. Τι λάθος κάναμε και το 2006 που κάναμε 42 μέρες απεργία και δεν κάναμε απεργία-αποχή που δεν έχει και κόστος. Πώς δεν το είχαμε σκεφτεί άραγε αυτό το ανίκητο υπερόπλο που προσφέρεται μάλιστα και δωρεάν!

Αλήθεια, πόσο σοβαρό, αξιόπιστο και πειστικό είναι ένα Συνδικάτο που έχει την ίδια ακριβώς τακτική, όταν για παράδειγμα η συμμετοχή στην απεργία-αποχή είναι ενενήντα πέντε τοις εκατό, με όταν είναι πάρα πολύ μικρή, μονοψήφια;

Πόσο σοβαρό και αξιόπιστο είναι το Συνδικάτο όταν έχει την ίδια ακριβώς στάση, όταν οι συνάδελφοι κινδυνεύουν άμεσα από πειθαρχικές διώξεις, με κάποιες στιγμές που δεν κινδύνευαν, τουλάχιστον χρονικά, τόσο άμεσα;

Πόσο αξιόπιστο είναι ένα Συνδικάτο όταν είχε την ίδια ακριβώς στάση, όταν υπήρχαν θεσμικά κενά στην αξιολόγηση και όταν βρίσκεται μπροστά σε ένα θεσμικό πλαίσιο που ο Πρωθυπουργός της χώρας, όχι κάποιος

απλός κυβερνητικός παράγοντας, λέει ότι η άρνησή της θα οδηγήσει σε απολύσεις;

Πόσο πειστικό είναι ένα Συνδικάτο που έχει την ίδια ακριβώς στάση όταν υπάρχουν Πειθαρχικά Συμβούλια με αιρετούς και με στελέχη της Διοίκησης της Εκπαίδευσης και όταν εισάγονται στα Πειθαρχικά Συμβούλια εκπρόσωποι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους;

Πόσο σοβαρό και αξιόπιστο είναι το Συνδικάτο όταν έχει την ίδια ακριβώς στάση, όταν υπάρχουν Πειθαρχικά τα οποία εκδικάζονται σε 2, 3, 4 ή και περισσότερα χρόνια και Πειθαρχικά Συμβούλια τα οποία με διαδικασίες fast track θα αποδίδουν «δίκαιο», που όλοι καταλαβαίνουμε ποια μορφή και ποια κατεύθυνση θα έχει; Και όταν η ηγεσία του συνδικάτου δεν έχει μια σοβαρή απάντηση για αυτά τα ζητήματα, πώς έχουμε την απαίτηση οι «ευάλωτοι» συνάδελφοί μας που δεν έχουν μονιμοποιηθεί και καλούνται να αξιολογηθούν, ότι θα πρέπει να ρισκάρουν τη ζωή τους και την καριέρα τους; Και όταν οι συνάδελφοι αυτοί κάτω από αυτό το βάρος που πραγματικά καταλαβαίνετε όλοι ότι είναι αφόρητο, υποκύπτουν, να τους δείχνουν κάποιους με το δάχτυλο, να τους στοχοποιούν.

Ξέρετε που θα οδηγήσει αυτό; Θα οδηγήσει στη περαιτέρω συρρίκνωση του Συνδικάτου, όπου όλοι θα αποχωρούν ή δεν θα ασχολούνται γιατί θα νιώθουν στιγματισμένοι καθώς αξιολογήθηκαν ενώ αρχικά αρνούνταν και κατηγορούσαν τους άλλους που το έκαναν. Ήδη υπάρχουν τέτοιες περιπτώσεις προσώπων που κάποιες φορές ήταν εδώ στη Γενική Συνέλευση και τώρα επειδή αξιολογήθηκαν δεν μπορούν να εμφανιστούν, γιατί ίσως τους την έχουν «στημένη» κάποιος.

Και ποιο είναι το συμπέρασμα που βγαίνει από την αλλοπρόσκληση αυτή τακτική; Ότι συνεχίζουμε στο ίδιο μοτίβο, με τον ίδιο διαρκώς τρόπο σα να μη συμβαίνει τίποτα, με τον Μητσοτάκη Πρωθυπουργό, τον οποίο θα έχουμε τουλάχιστον μέχρι το 2027; Συνεχίζουμε με τον ίδιο τρόπο όταν το Πειθαρχικό εισάγει απολύσεις, όσοι συμμετέχουν στα καλέσματα της ΔΟΕ διαρκώς μειώνονται και όταν τα ποσοστά διαρκώς φθίνουν; Και θα λέμε στον κόσμο «κερδάμε» αδέλφια, μη «μασάτε», είμαστε πολλοί;

Είναι υπεύθυνη στάση όλων αυτών που στη συντριπτική πλειοψηφία είναι μόνιμοι να παριστάνουν τους ασυμβίβαστους αγωνιστές στους «ευάλωτους» νεοδιόριστους συναδέλφους μας, όταν κάποιος ξέρουν για παράδειγμα, ότι είναι κοντά στη συνταξιοδότηση και τους παίρνει να πουν και μια κουβέντα παραπάνω; Τι είδους συνδικαλισμός είναι αυτός, αν δεν είναι της ανευθυνότητας, της ιδεοληψίας και της ανέξοδης ψευτομαγκιάς;

Θα κάνω μία προσπάθεια να συνοψίσω κάποια πράγματα που ειπώθηκαν με τεράστια ευκολία σε αυτή την αίθουσα. Ακούστηκαν «τεκμηριωμένες» προτάσεις, δε μπορώ να πω, του στυλ: «Να θωρακιστούν οι συνάδελφοι!» Φοβερή πρόταση και με απόλυτη τεκμηρίωση! Ρωτώ: Θωρακίζονται οι συνάδελφοι με την απεργία-αποχή όταν ψηφιστεί το Πειθαρχικό δίκαιο, που όποιος αρνηθεί την αξιολόγηση πρώτη φορά θα έχει

δύο μισθούς ποινή και δεύτερη θα απολυθεί; Όποιος ισχυρίζεται ότι θωρακίζονται, θα τον ακούσω, αλλά θα μιλήσει με όνομα και με υπογραφή.

Άλλη σοβαρή τεκμηριωμένη πρόταση που ακούστηκε: «Να πάρουμε όλα τα απαιτούμενα απαραίτητα μέτρα!» Ρωτώ. Είναι απαραίτητο μέτρο η απεργία-αποχή όταν ψηφιστεί αυτό το νομοθέτημα, το οποίο θα απολύει τη δεύτερη φορά άρνησης αξιολόγησης τον συνάδελφο; Όποιος το ισχυρίζεται, να βγει να το πει με όνομα και υπογραφή.

Άλλη πρόταση που ακούστηκε: «Να οργανώσουμε αποτελεσματικούς αγώνες». Φοβερή! Ρωτώ: Είναι αποτελεσματικός αγώνας η απεργία-αποχή όταν ψηφιστεί το Πειθαρχικό δίκαιο που θα απολύει τον συνάδελφο; Όποιος το ισχυρίζεται να το κάνει με όνομα και υπογραφή.

Άλλη πρόταση: «Δεν είμαστε αρνητές της αξιολόγησης, είμαστε απεργοί!» Τεράστια αποκάλυψη από τις παρατάξεις που αρνούνται τη θέση της ΔΟΕ για την αξιολόγηση και μέχρι χτες ήταν κατά οποιασδήποτε μορφής. Κάποιοι από αυτούς που το λένε είναι ή ψεύτες ή δόγλωσσοι ή και τα δύο μαζί. Έχουν μία ρητορική για τις Γενικές Συνελεύσεις και άλλη για έξω, όταν μιλούν με την κοινωνία. Και ρωτώ: Όποιος δηλώσει ότι δεν είναι αρνητής της αξιολόγησης και κάνει απεργία-αποχή, είναι καλυμμένος με ένα Πειθαρχικό που μετά τη δεύτερη φορά οδηγεί στην απόλυση; Όποιος το υπερασπίζεται να βγει να το πει με όνομα και υπογραφή.

Πόσο θα συνεχίζουμε ως συνδικάτο με τους δικαστικούς, δήθεν αγώνες; Δεν είναι ανορθολογικό από τη μία να επιχειρηματολογούν και να λένε κάποιος ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας έβγαλε ακόμα και το Σύνταγμα στην άκρη και έκρινε ότι μπορούν να μπουν τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια στη Χώρα και ταυτόχρονα να προσδοκούν ότι θα υπάρξουν δικαστικές αποφάσεις που θα δικαιώσουν συναδέλφους και να προσφεύγουν μαζικά στα δικαστήρια πληρώνοντας χιλιάδες ευρώ από τα χρήματα των συναδέλφων, καλλιεργώντας αυταπάτες ότι μπορεί να δώσει λύση το δικαστήριο; Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Από τη μία κατηγορούν την αστική δικαιοσύνη και από την άλλη στηρίζουν τα πάντα στις δικαστικές προσφυγές. Η παράνοια σε όλο της το μεγαλείο!

Πόσο ρεαλιστικό είναι, να λέει η Νομική Σύμβουλος ότι το τοπίο της αξιολόγησης είναι «ναρκοθετημένο», ότι ο κόσμος κινδυνεύει και κάποιος να μη θέλουν να βγει αυτό προς τα έξω. Να μην θέλουν να το μάθουν οι συνάδελφοι και να αποφασίσουν με βάση την πραγματικότητα! Και δεν είναι αλήθεια ότι υπήρχε πρόβλημα με τα προσωπικά δεδομένα και για αυτό δε δημοσιοποιήθηκε το βίντεο όπου παρουσιαζόταν η πραγματικότητα. Υπήρχε εύκολος τρόπος τα προσωπικά δεδομένα να προστατευτούν αλλά στην πραγματικότητα δεν ήθελαν κάποιος να ακουστεί από το στόμα της Νομικής Συμβούλου αυτό το οποίο έλεγε, ότι δηλαδή το τοπίο είναι «ναρκοθετημένο» και υπάρχει κίνδυνος.

Το επιχείρημα ότι η αλήθεια φοβίζει τον κόσμο είναι αστείο. Εμείς δε θέλουμε φοβικούς συναδέλφους.

Θέλουμε συνειδητοποιημένους συναδέλφους, να ξέρουν τα πάντα και να πάρουν οι ίδιοι τις αποφάσεις για τη ζωή τους. Γιατί δεν είναι έντιμο, δεν είναι δίκαιο, να λέτε «παραμύθια» στους συναδέλφους και να βρεθούν στο τέλος μπροστά σε καταστάσεις που ούτε τις έχουν σκεφτεί.

Ακόμα και η λέξη ευθύνη λειοδορήθηκε σε αυτή την αίθουσα από συγκεκριμένη παράταξη. Προφανώς θεωρούν ότι δεν είναι αρκούντως «επαναστατική». Εγώ όμως πραγματικά εδώ και χρόνια πεισμένος ότι ήταν πάρα πολύ σωστό αυτό που τους αποδίδαμε. Είναι δυνατόν να συνδικαλιστικής ανευθυνότητας. Το επιβεβαίωσαν και με την παρουσία τους και με τις παρεμβάσεις τους και με την επιχειρηματολογία τους. Δεν θέλουν λύσεις στα προβλήματα. Προβλήματα επιθυμούν παντού για να εμφανίζονται διαρκώς ως καταγγέλλοντες γιατί άλλο ρόλο ύπαρξης δεν βρίσκουν εύκολα.

Κάνουμε κριτική σε αυτούς που έχουν την ευθύνη του Διοικητικού Συμβουλίου και εκνευρίζονται. Προφανώς και θεωρούν την κριτική μόνο δικό τους θέμα. Κάνουν σε όλα αλλά δεν δέχονται για τίποτα! Η ΔΟΕ δεν είναι κανενός, ούτε της πρώτης παράταξης όπως ίσως κάποιιοι νόμιζαν. Η ΔΟΕ στηρίζεται σε πλειοψηφίες και αυτός που έχει την ευθύνη λειτουργίας οφείλει να τις δημιουργήσει. Έχουμε καταγγείλει την πλειοψηφία για μονοθεματικότητα και το πιστεύουμε αυτό. Αξιολόγηση ως μοναδικό θέμα και όλα τα υπόλοιπα στη γωνία. Συζητούν κατά 80% για την αξιολόγηση και βάζουν πού και πού και κανένα άλλο θέμα απλά για λένε πως υπάρχει ποικιλία δράσεων!

Έχετε ρίξει όλο σας το βάρος στο θέμα της αξιολόγησης, γιατί έχετε εντοπίσει ότι αυτό σας ευνοεί και σας προσθέτει συνδικαλιστικούς πόντους και αντιπροσώπους και γι' αυτό το έχετε επιλέξει. Σε κάποια θέματα ούτε καν δίνετε σημασία. Για παράδειγμα, στέλνει το Υπουργείο σχέδιο νόμου για τις σχολικές εκδρομές και ζητάει προτάσεις από τη ΔΟΕ. Σιγά μην ασχοληθεί η «επανάσταση» με τις εκδρομές των σχολείων. Ποιες εκδρομές σχολείων; Δεν ενδιαφέρεται κανένας. Δεν κάνει η ΔΟΕ ούτε μια πρόταση. Περνάει το σχέδιο χωρίς καμία αλλαγή! Μόλις εφαρμοστεί κανένα σχολείο δεν θα πηγαίνει εκδρομή. Δε ισχυρίζομαι ότι είναι τεράστιο θέμα που αν λυνόταν θα έλυσε και όλα τα άλλα προβλήματα της σχολικής καθημερινότητας. Είναι όμως μια παρέμβαση που σε φέρνει πιο κοντά στη βάση, ακόμα και σε επίπεδο στρατηγικής. Λες στον συνάδελφο είμαι κοντά σου σε όλα τα μικρά και μεγάλα που σε απασχολούν. Το Συνδικάτο χρειάζεται ακόμα και μικρές νίκες, όχι δήθεν «ηρωικές» ήττες.

Έχουμε ασχοληθεί με το οικονομικό; Ελάχιστα. Ποιο είναι το πιο μεγάλο πρόβλημα του κλάδου; Η αξιολόγηση ή το οικονομικό; Σαφέστατα είναι το οικονομικό. Ένας νεοδιόριστος δάσκαλος παίρνει λιγότερα χρήματα από έναν ανειδίκευτο εργάτη και ένας, δάσκαλος και εννοώ όλους τους δασκάλους όλων των ειδικοτήτων, όταν έρθει η ώρα της αφυπηρέτησής του, μετά από 40 χρόνια παίρνει λιγότερο μισθό από τον Ανθυπολοχαγό του Ελληνικού στρατού.

Ποιος από εσάς ξέρει πόσα χρήματα παίρνει ένας εκ-

παιδευτικός με 40 χρόνια υπηρεσίας, ένα διδακτορικό, μεταπτυχιακά, ξένες γλώσσες και δεκάδες σεμινάρια; Ξέρει κανείς να απαντήσει γρήγορα; Το αστρονομικό ποσό των 1.530 ευρώ! Θα πρέπει να το επικοινωνήσουμε αυτό στον κόσμο. Δεν το ξέρουμε καλά καλά εμείς, θα το ξέρουν οι άλλοι από κάτω;

Είδα στην τηλεόραση μια εκπομπή, που αν εγώ είχα την ευθύνη της ΔΟΕ με κάθε οικονομικό κόστος θα την έπαιζα κάθε μέρα στα κανάλια μέχρι να μου τελειώσουν όλα τα χρήματα και όχι να τα σπαταλώ στα δικαστήρια που δε φέρνουν κανένα αποτέλεσμα, όπως κανετε εσείς. Αυτή η εκπομπή, έδειχνε τη δασκάλα που κάνει μάθημα στην Τέλενδο. Την ακολουθούσαν δημοσιογράφοι στην καθημερινότητά της. Διηγήθηκε την προσωπική της ιστορία που ήταν παρόμοια με αυτή χιλιάδων εκπαιδευτικών, είτε πόσα χρήματα παίρνει, πόσα πληρώνει για ενοίκιο, πόσα ξοδεύει για το πλοίο που την πηγαίνει από την Κάλυμνο στην Τέλενδο. Και οι δημοσιογράφοι αλλά και όλοι όσοι παρακολουθούσαν την εκπομπή είμαι βέβαιοι ότι συμφωνούσαν ότι έπρεπε ο μισθός της να αυξηθεί. Θα έβαζαν την υπογραφή τους κάτω από έναν αγώνα που έλεγε ότι αυτή η δασκάλα που διδάσκει τα παιδιά του ελληνικού λαού δικαιούται να αμείβεται αξιοπρεπώς. Αυτό είναι ουσιαστική παρέμβαση και όχι οι ακτιβισμοί, οι εξαλλότητες και η αξιολόγηση ως μοναδικό θέμα.

Γιατί σίγουρα πήραν ένα μάθημα κάποιοι και με οδυνηρό μάλιστα τρόπο, για το πόσο δύσκολο είναι να συνομιλούν με την κοινωνία, η οποία είτε μας αρέσει είτε δεν μας αρέσει, σε ποσοστό πάνω από 90%, έχει συμφωνήσει ότι θέλει να γίνεται αξιολόγηση παντού. Άλλο πράγμα να μιλάς μπροστά σε εύκολους χειροκροτητές που συμφωνούν μαζί σου και άλλο με δημοσιογράφους που δεν σε ρωτούν αυτά που θέλεις να πεις. Και τότε μαζί με το πρόσωπο που εκτίθεται, στοχοποιείται και ολόκληρος ο κλάδος.

Ο κόσμος αλλάζει συνάδελφοι και εμείς κοιτάμε ως συνδικάτο αλλού και είναι τεράστιο σφάλμα. Βιώνουμε την πραγματικότητα από την κλειδαρότρυπα ενός αενάως ανακυκλούμενου μικρόκοσμου, όπου κυριαρχεί η εμμονική επανάληψη όλων όσων είτε σωστά είτε λανθασμένα καταγγέλλουμε, αλλά δεν αλλάζουν ποτέ. Όλα τα υπόλοιπα για εμάς είναι είτε μακρινά είτε ασήμαντα. Η επίκληση καθημερινών προβλημάτων σίγουρα λειτουργεί παρηγορητικά ως συλλογική ψυχοθεραπεία οδηγεί όμως σε μία παγωμένη στασιμότητα συνηθειών, αντιλήψεων, πρακτικών. Δεν μπορεί να επιτρέψουμε να συνεχίσουμε να είμαστε συλλογικότητα διαψευσμένων ελπίδων και προσδοκιών, οι οποίες δεν πρόκειται ποτέ να επαληθευθούν.

Και τι πρέπει να κάνουμε; Θα το πω πάρα πολύ γρήγορα. Πρέπει να ανοίξουμε ολόκληρη τη «βεντάλια» των διεκδικήσεων. Ξεκάθαρη, για να μην υπάρχουν σκιές δηλώνω πως δεν μπορεί ο κλάδος να αφήσει απροστάτευτους και αστήρικτους όσους άκουσαν την Ομοσπονδία και βρίσκονται στο Πειθαρχικό. Δεν υπάρχει κανένας σε κανένα χώρο που να το αποδέχεται αυτό. Θα ήταν ανέντιμο, ανήθικο. Και οι δάσκαλοι μπορεί να έχουν παραταξιακά διαφορετικές απόψεις και αντιλήψεις, αλλά η ανηθικότητα δεν είναι κάτι το οποίο τους

χαρακτηρίζει. Θα τους στηρίξουμε λέγοντάς τους την αλήθεια.

Πρέπει βέβαια να τους ενημερώσουμε τι εννοούμε λέγοντας θα τους στηρίξουμε, χωρίς να τους κρύβουμε την αλήθεια ή να τους δημιουργούμε υψηλές προσδοκίες. Η απόφαση της Ομοσπονδίας που αφορά στη στήριξη, είναι ότι αναλαμβάνει σε επίπεδο 60%, τις δαπάνες για δικηγόρο και μέχρι του ποσού των 1000 ευρώ. Αυτή είναι η απόφαση. Αν λέτε κάτι άλλο, δεν είναι απόφαση και καλό θα είναι να μην το λέτε. Οι συνάδελφοι οφείλουν να γνωρίζουν όλη την αλήθεια και κάποιος την κρύβετε!

Όμως είναι απαράδεκτο και ταυτόχρονα αποκρουστικό να μας κουνούν και το χέρι κάποιος, οι οποίοι έχουν αποσπαστεί σε κομματικά γραφεία και υπάγονται όχι στο υπουργείο Παιδείας αλλά στο υπουργείο Εσωτερικών, από την ασφάλεια που τους παρέχουν τα κομματικά γραφεία να παριστάνουν τους ατρόμητους αγωνιστές και να «παραμυθιάζουν» τους εκπαιδευτικούς ότι δήθεν εκπροσωπούν τον κλάδο. Όποιος είναι σε κομματικό γραφείο, εκτός σχολείου δηλαδή, εκπροσωπεί το κόμμα του. Είναι απαράδεκτο να βρίσκονται σε ΔΣ Συλλόγων, καθώς είναι αποσπασμένοι στο υπουργείο Εσωτερικών. Το απαγορεύουν και τα καταστατικά των πρωτοβάθμιων Συλλόγων. Άμεσα θα πρέπει όλοι να παραιτηθούν.

Δεν ισχυρίζομαι ότι είναι κακό να είσαι σε βουλευτικό γραφείο. Όταν είσαι όμως σε βουλευτικό γραφείο, δεν μπορείς να έχεις ταυτόχρονα και την απαίτηση να σε βλέπει ο άλλος σαν εκπρόσωπό του. Δεν είμαστε όλοι ΚΚΕ για να μας εκφράζει για παράδειγμα η Πρόεδρος του Συλλόγου Αργυρούπολης η οποία είναι αποσπα-

σμένη στο ΚΚΕ. Είχαμε και εμείς παλιότερα ελάχιστα μέλη μας οι οποίοι ήταν σε βουλευτικά γραφεία. Όμως ποτέ δεν ήταν ταυτόχρονα και μέλη ΔΣ Συλλόγων. Αυτή είναι μια πραγματικότητα που μας διαφοροποιεί.

Γι' αυτό, αν θέλετε συλλογικότητα και συνεργασία σε επίπεδο δράσεων και ανακοινώσεων, δεν θα επιδιώκετε να μας φορέσετε το παραταξιακό σας «καπέλο». Λέτε ότι φέρνετε στη ΔΟΕ προτάσεις που δεν τις ψηφίζουμε. Προφανώς και δεν μπορούμε να ψηφίσουμε κομματικές προτάσεις, οι οποίες διακατέχονται από ιδεολογίες, ιδεοληψίες με τις οποίες διαφωνούμε. Όποιος έχει την ευθύνη και θέλει να ηγηθεί, οφείλει να διαμορφώσει ρεαλιστικές συνθήκες ώστε να πάνε και οι άλλοι κοντά του, να μην μπορούν να αρνηθούν να πάνε κοντά του και να κάνει συνδυαστικές προτάσεις και όχι να επικαλείται απλά και μόνο ως απόδειξη της μοναδικότητας του το γεγονός ότι έκανε πρόταση η οποία ήταν αγωνιστική και οι άλλοι δεν τη δέχονταν. Ξέρουν πάρα πολύ καλά τα στελέχη όλων των παρατάξεων γιατί είναι έμπειροι, τί πρέπει να κάνουν για να για να υπάρξει μια απόφαση η οποία θα έχει πλατιά χαρακτηριστικά. Όσο δεν το κάνουν σημαίνει ότι θέλουν να το χρησιμοποιούν ως άλλοθι για να λένε ότι είναι διαφορετικοί.

Ήρθε λοιπόν, συνάδελφοι και απευθύνομαι σε όσους μπορούν να ακούσουν με «ανοιχτά αυτιά», η ώρα να φτιαχτεί μια συλλογικότητα ευθύνης που θα βάλει τέλος σε όλες τις παρακμαϊκές πρακτικές, θα χαράξει νέους δρόμους, θα αγγίξει όλους τους συναδέλφους, θα ασχοληθεί με την καθημερινότητα, θα γίνει ένα με τον συνάδελφο της βάσης και τότε μόνο θα αποκτήσει ρεαλιστικές προϋποθέσεις το κίνημά μας να γίνει και μαζικό και πραγματικά αγωνιστικό.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΚΙΝΗΣ

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, αυτό που είπε η συνάδελφος Γιώτα Βενετοπούλου και θα το έλεγα κι εγώ, έγινε ήδη ψήφισμα, η συμπαράστασή μας δηλαδή, δεδομένη, στη συνάδελφο τη Δήμητρα Τάσσου γι την περιπέτεια και τον αυταρχισμό που αντιμετώπισε σήμερα.

Το δεύτερο, αυτό που είπε ο Θανάσης Γκούμας, νομίζω ότι ως Δασκαλική Ομοσπονδία συνολικά χρωστάμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στη Μαρία Καζαντζή που συνταξιοδοτήθηκε αλλά παρ' ό,τι συνταξιοδοτήθηκε και χωρίς να την υποχρεώσουμε, ήρθε και προσέφερε τις υπηρεσίες της στη Διδακτική Ομοσπονδία που τόσο αγαπά και αυτές τις μέρες, αυτές τις δύσκολες ημέρες για το προσωπικό της Ομοσπονδίας. Εύχομαι για χρόνια να παίρνει τη σύνταξη της και να της ανταποδίδονται οι εισφορές της και η δουλειά της.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το κλείσιμο των τοποθετήσεων του απολογισμού των πεπραγμένων σημαίνει μαζί με την ψήφιση των θέσεων και του Προγράμματος Δράσης της Δ.Ο.Ε., την έναρξη της επόμε-

νης φάσης λειτουργίας, διεκδικήσεων και αγώνα. Όχι μόνο όμως για το επόμενο συνδικαλιστικό έτος. Είπε ο Σταύρος ο Πετράκης ότι είναι πολλά χρόνια στις αίθουσες. Κάπου στην ίδια θέση βρίσκομαι και εγώ.

Βρίσκομαι στις αίθουσες των Γενικών Συνελεύσεων από το 1996. Πάντα τονίζουμε διαχρονικά όλοι μας, την κρίσιμότητα της επόμενης περιόδου. Σε αρκετές περιπτώσεις αυτό δεν έχει, όντως, ρεαλιστική βάση. Φέτος όμως σίγουρα έχει. Ο κάθε χώρος, βέβαια, καταθέτει τα δικά του προτάγματα και το δικό του πλαίσιο.

Υπάρχει όμως και ένα πλαίσιο το οποίο σταδιακά γίνεται όλο και πιο ισχυρό και τίθεται εξωγενώς. Και αυτό τίθεται από τις κυβερνητικές πολιτικές από τη μία, αλλά και την εικόνα που βρώμικα αλλά και με ακούσια σφάλματα του συνδικαλιστικού κινήματος διαμορφώνεται για τον κλάδο στην κοινωνία.

Λοιδορηθήκαμε από αρκετούς ομιλητές, ως παράταξη, για την πρόταξή μας στο πανό μας του «υπεύθυνη στάση της Δ.Ο.Ε. και καθαρές προτάσεις». Θα επιχειρήσω στο χρόνο που διαθέτω να κάνω πολύ καθαρό το τι σημαίνει για τη Δ.Α.Κ.Ε. υπεύθυνη στάση.

Πάμε ως προς τα πεπραγμένα. Είπα χθες στον απολογισμό, όπου προστάθησα να είμαι θεσμικός και να μην δώσω παραταξιακή χροιά, ότι λήφθηκαν από το Διοικητικό Συμβούλιο 125 αποφάσεις. Η στάση μας ήταν η ίδια όλη τη χρονιά που πέρασε, η ίδια ακριβώς με αυτή που ήταν και τα προηγούμενα χρόνια, όταν είχαμε την ευθύνη του Προεδρείου της Διδακτακικής Ομοσπονδίας. Τι εννοώ; Η συμβολή μας με το να ψηφίσουμε ως παράταξη τις 120 από τις 125 αποφάσεις της Δ.Ο.Ε., καμία παράταξη δεν ψήφισε περισσότερες, είναι, θεωρώ, υπεύθυνη στάση. Διαχρονικά, μια στάση υπηρέτησης του κλάδου με το άλφα του ανεξάρτητου στο λογότυπό μας να είναι κυρίαρχο.

Συνάδελφοι της Α.Σ.Ε. που είχατε την ευθύνη του Προεδρείου αυτή τη χρονιά, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι η Δ.Α.Κ.Ε. και από τη δεύτερη θέση στήριξε τη λειτουργία του Προεδρείου που ψήφισε συνειδητά, σεβόμενη την ψήφο των συναδέλφων και συνέχισε να επιδεικνύει σεβασμό προς όλες τις παρατάξεις και τον κλάδο, χωρίς ίχνος αλαζονείας και κομματικής υποταγής. Είμαστε πάντα στα πανό της Διδακτακικής Ομοσπονδίας και όχι σε συγκεντρώσεις παραταξιακών στρατών. Και δεν κρύψαμε ποτέ το πανό της Ομοσπονδίας όταν είχαμε την ευθύνη, όπως έγινε στις 28 Φεβρουαρίου από εσάς.

Δεν πήγε όλα αυτά τα χρόνια που είχαμε το Προεδρείο αλλά και όλα τα χρόνια συνολικά, ποτέ μέλος μας απρόσκλητο σε Γενική Συνέλευση Συλλόγου, με αποτέλεσμα να καταγγέλλεται από τον τοπικό Σύλλογο. Δεν πανηγυρίσαμε ποτέ για την όποια παραταξιακή νίκη μας με φράσεις του τύπου «σας έτσουξε» που ακούστηκαν το πρωί δυστυχώς εδώ μέσα, όχι ευτυχώς από τα μικρόφωνα, αλλά σε μια «ευγενική» ανταλλαγή απόψεων μεταξύ χώρων για κάποιες παραταξιακές επικρατήσεις τοπικού χαρακτήρα. Και δεν είπαμε ποτέ σε κανέναν ότι ξύνεται στην γκλίτσα του τσοπάνη...

Τι εννοώ με αυτό; Εννοώ ότι πρέπει να χαλαρώσουμε λίγο και από όποια θέση και αν βρισκόμαστε, να σκεφτούμε ότι η γηπεδική ή οπαδική συμπεριφορά δεν είναι αυτή που μπορεί να εκφράζει τον κλάδο. Ειδικά

όταν μια παράταξη έχει την ευθύνη της Ομοσπονδίας. Και το λέω με πολύ πόνο και με πολύ αγάπη, γιατί γνωρίζει και ο Πρόεδρος Σπύρος Μαρίνης ότι στηρίξαμε τη λειτουργία της Διδακτακικής Ομοσπονδίας όλη την προηγούμενη χρονιά από τις θέσεις που κατείχαμε. Όπως στηρίζαμε πάντοτε τις ψηφισμένες θέσεις του κλάδου, π.χ. της αξιολόγησης της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης.

Και δε φοβόμασταν να τις υποστηρίζουμε και δημόσια. Συνάδελφοί μου, της Α.Σ.Ε. και πάλι, μοιραία σε εσάς θα πάει η πρώτη κριτική. Δειλά-δειλά αναγκάζετε να ψιθυρίζετε ότι ο κλάδος έχει θέση και για το θέμα της αξιολόγησης. Και έτσι είναι η πραγματικότητα. Γιατί να θυμίσω ότι για χρόνια οι δύο χώροι (Α.Σ.Ε. και Παρεμβάσεις) που έκαναν ότι μπορούσαν για να μην ψηφιστεί η θέση της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης, βροντοφωνάζουν ότι δεν την αναγνωρίζουν και δεν την υπηρετούν. Στηρίξαμε από την αρχή τα Ενιαία Κείμενα, ακόμη και όταν κάποιοι μας αποκάλεσαν προδότες, τ' ακούσαμε και χθες άλλωστε, και συνδικαλιστικά τσογλάνια.

Και φίλε Τάσο Γκαραγκάνη, μπορεί να πέρασες μια εικόνα ωραιοποιημένης στάσης για τον χώρο των Παρεμβάσεων και τον τρόπο με τον οποίο το χειριστήκατε εκείνη την περίοδο. Αλλά αν τα πράγματα ήταν τόσο αγαστά σε επίπεδο συνεργασίας, οι φράσεις αυτές θα έλειπαν όπως και οι επιθέσεις που δέχθηκαν ακόμη και δικά σας στελέχη γιατί υπηρέτησαν τα Ενιαία Κείμενα.

Επίσης, πέρυσι στην απόφαση για την απεργία-αποχή και τα ενιαία κείμενα της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης, αυτή η θέση ψηφίστηκε από τρεις παρατάξεις. Όμως και πάλι σε επίπεδο Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε., τα Ενιαία Κείμενα από κάποια παράταξη ψηφίστηκαν μόνο από το ένα μέλος. Δεν χρειάζεται να πω από ποια. Αυτός είναι ο σεβασμός αλήθεια στις ψηφισμένες θέσεις του κλάδου, τις οποίες τις θυμηθήκατε μόνο μετά την απόφαση της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης κάποιοι.

Εμείς τις θυμόμαστε και τις ξέρουμε για χρόνια και τις υπηρετούμε για χρόνια. Τις θυμόμασταν από την 88^η Γενική Συνέλευση και παλαιότερα. Αναφέρω απλά την 88^η και θα την αναφέρω πολλές φορές όσο αναφέρομαι στην αξιολόγηση, γιατί ήταν μια απόφαση ορόσημο, όπως αποδείχθηκε. Και θα πω παρακάτω τι εννοώ.

Στηρίζαμε πάντοτε τη συμμετοχή της Διδακτακικής Ομοσπονδίας στην Πανευρωπαϊκή και Διεθνή Οργάνωση των Συνδικάτων με τη συμμετοχή στην ETUCE και την EI. Εσείς, συνάδελφοι της Α.Σ.Ε. και των Παρεμβάσεων, πολύ ορθά κατά την άποψή μου και το λέω με πολλή ειλικρίνεια, συμμετείχατε ενεργά, διατυπώσατε προτάσεις, ανταλλάξατε απόψεις με τους συναδέλφους των χωρών του νότου που βρέθηκαν εδώ στην Αθήνα και διαπιστώσατε, πιστεύω, πόσο σημαντικά ήταν αυτά που κατατέθηκαν στη συνάντηση που οργανώθηκε στα γραφεία της Δ.Ο.Ε. από την Education International στο πλαίσιο της παγκόσμιας εκστρατείας στήριξης του δημόσιου σχολείου με τον τίτλο Go Public.

Το ότι ήσασταν στη συνάντηση και τη στηρίζατε είναι, θεωρώ, πολύ θετικό βήμα. Εδώ μέσα όμως και χθες και σήμερα μέλη σας πυροβολούν και πάλι τη συμμετοχή μας στις διεθνείς αυτές οργανώσεις. Και μην επικαλείστε κάποιον την τάχα θεσμική μόνο παρουσία σας σε αυτές τις διαδικασίες, γιατί το ξέρετε πολύ καλά ότι δεν είναι έτσι. Αναγνωρίστε θαρρετά ότι η συμμετοχή σε αυτές τις οργανώσεις μόνο καλό έχει να κάνει στον κλάδο. Διευρύνει το μέτωπο της δράσης μας και έχει συμμάχους στη συντριπτική πλειοψηφία των Συνδικάτων παγκοσμίως. Και ξέρετε κάτι; Για να τα θυμίζουμε. Οι ETUCE και EI, συνάδελφοί μου, ήταν αυτές που έστειλαν ψηφίσματα στήριξης στον αγώνα μας για τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή την περίοδο 2017-2018, όταν κάποιες παρατάξεις εδώ μέσα δεν ψήφιζαν τη διεκδίκηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης.

Ο Βαγγέλης Γαβριελάτος, ο Ελληνοαυστραλός Γραμματέας, τότε της EI ήρθε στη Θεσσαλονίκη και υπερθεμάτισε της καθιέρωσης δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης και στήριξε τον αγώνα της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Κάποιοι εδώ μέσα δεν το έκαναν. Οι ETUCE και οι EI είναι αυτές που στέλνουν ψηφίσματα στήριξης στους αγώνες μας, με τελευταίο δείγμα την απεργία στις 28 Φεβρουαρίου. Η EI είναι αυτή που σε συνεργασία με τη ΔΟΕ διοργάνωσε για πρώτη φορά σε ευρωπαϊκό επίπεδο στην Ελλάδα τις εκστρατείες το 2019 για την ιδιωτικοποίηση στη δημόσια Εκπαίδευση και φέτος την εκστρατεία Go Public για την ανάγκη στήριξης της Δημόσιας Εκπαίδευσης.

Η ETUCE τέλος ήταν αυτή που άνοιξε τον δρόμο για να παραστεί η Δ.Ο.Ε. στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το 2019 και να ζητήσει παρέμβαση προς τη χώρα μας για το ότι παραβιάζοντας την ευρωπαϊκή νομοθεσία προχωρούσε σε διαρκείς επαναλήψεις συμβάσεων αναπληρωτών, να πιέσει για διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών και να καταγγείλει τις δύο ταχύτερες δικαιωμάτων για τους εκπαιδευτικούς της χώρας μας.

Αυτό το κάναμε και τότε λοιδορούμενοι και προσπαθήσατε να υποβαθμίσετε την παρέμβαση αυτή της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Χαρίζετε την πραγματοποίηση των διορισμών είτε στον ΣΥΡΙΖΑ που έλεγε «εμείς προγραμματίσαμε τους διορισμούς», είτε στη Νέα Δημοκρατία που λέει «εμείς τους κάναμε» και δεν λέει κανένας ότι τους διορισμούς τους προκάλεσε ο αγώνας του κλάδου στους δρόμους, ναι, αλλά και η παρουσία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο για να τους διεκδικήσει με τη συμπαράσταση της ETUCE, αυτής από την οποία λέτε ότι πρέπει να φύγουμε.

Εμείς ποτέ, επειδή μιλάμε για υπεύθυνη στάση, δεν αφήσαμε υπόνοιες και δεν πετάξαμε λάσπη για την οικονομική λειτουργία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Πάντα ψηφίζαμε την οικονομική διαχείριση της Δ.Ο.Ε. και φροντίζαμε στο πνεύμα των αποφάσεων του 2015, έχοντας την Προεδρεία της Δ.Ο.Ε., να φτάσουμε τη διαχείριση σε τέτοιο επίπεδο που να εγκρίνεται από Ορκωτούς Λογιστές, πραγματικούς και όχι μαιμούδες.

Και αλήθεια, συνάδελφοί μου, τι άλλαξε από τον Ιούνιο του 2024 μέχρι τον Ιανουάριο του 2025, πέρα από την ηγεσία του κλάδου και αποφάσισαν οι εκπρόσωποι της Α.Σ.Ε. ότι τα οικονομικά ήρθε η ώρα να τα ψηφίσουν; Προφανέστατα καταλαβαίνουμε όλοι το γιατί. Θεωρούμε θετικό το ότι τα ψήφισαν, αλλά συνάδελφοι ζητήστε και ένα συγγνώμη για όσα έχετε πει τόσα χρόνια και όσα έχετε αφήσει να υπονοούνται για τη δράση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Βέβαια, οι συνάδελφοι των Παρεμβάσεων και δε θα το έλεγα, αλλά σήμερα έγινε πάλι με εκκωφαντικό τρόπο, παρέμειναν σταθεροί. Συνέχισαν δυστυχώς κάποιον από αυτούς μια γεμάτη λάσπη, δήθεν πολιτική, κριτική των οικονομικών, χωρίς στοιχεία. Και όσο για το ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα στην Κύπρο, και το λέω εγώ που δεν πήγα, δεν είχα αυτή την τύχη. Ήμουν, φαίνεται, απροπτόνητος, κι έτσι τη γλίτωσα.

Όμως, συνάδελφοί μου, αλήθεια, δεν ήξερε κανένας από αυτούς που το έλεγαν ότι στην Κύπρο τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. δεν κατέβηκαν για να παίξουν μπάλα, αλλά ότι στο πλαίσιο της συνδιοργάνωσης των Ακριτιδίων δόθηκε η ευκαιρία, με πρόταση από το Κυπριακό Συνδικάτο στην οποία ανταποκριθήκαμε, να συναντηθούν τα δύο Διοικητικά Συμβούλια και να ανταλλάξουν απόψεις και σχεδιασμό κοινής δράσης για τους αγώνες τους, τους οποίους έχουν να αντιμετωπίσουν.

Και να θυμίσω ότι τα συνέδρια και οι συναντήσεις με την Παγκύπρια Οργάνωση Ελλήνων Δασκάλων ήταν κάτι που γινόταν κάθε χρόνο είτε στην Ελλάδα είτε στην Κύπρο. Και ενώ έγινε στην Αλεξανδρούπολη στις αρχές του 2024, οι Κύπριοι συνάδελφοι θέλησαν να μας υποδεχτούν στην Κύπρο με αυτό τον τρόπο φέτος στο πλαίσιο των Ακριτιδίων και εκεί να συζητηθούν πράγματα που έχουν να κάνουν με τη δράση των δύο Ομοσπονδιών. Δεν το ξέρι κανένας από αυτούς που μίλησαν για τα ταξιδάκια για μπάλα στην Κύπρο; Φαντάζομαι ότι το ήξεραν, αλλά θεώρησαν μάλλον σκόπιμο να μην το πουν.

Εμείς συνάδελφοί μου, τέλος, δεν είδαμε την περίοδο 2013-2024 ως εποχή Δ.Α.Κ.Ε., επειδή ακούστηκε και αυτό από τη φίλη μου τη Θεοδώρα Δριμάλα, για τις εποχές. Πρώτον, γιατί έχουμε και την επίγνωση και την ειλικρίνεια να μη βαυκαλιζόμαστε και να μην κοροϊδεύουμε τον κόσμο λέγοντας ότι εμείς τα κάνουμε όλα σε μια διδασκαλική Ομοσπονδία στην οποία είχαμε τα 3 από τα 11 μέλη.

Άρα, πράγμα αδύνατον και αριθμητικά και λογικά να μπορούμε εμείς να χαρακτηρίσουμε όλη αυτή την εποχή και όλη, όλο αυτό το διάστημα. Και δεύτερον, γιατί συνειδητά, στο διάστημα αυτό που είχαμε την Προεδρεία, προσπαθήσαμε να διαμορφώσουμε μια εποχή ενότητας, σύμπνοιας και συμπόρευσης μέσα στον κλάδο κι ας ήμασταν 3 στους 11.

Να θυμίσω, λοιπόν, ότι την περίοδο αυτή για πρώτη φορά άρχισαν δειλά-δειλά να συμμετέχουν όλο και περισσότερες παρατάξεις στο Προεδρείο της Δ.Ο.Ε. για να φτάσουμε στο 2022, κάτι που επαναλήφθηκε ευτυχώς και το 2024 και να είναι τα 9 από τα 11 μέλη του

Διοικητικού Συμβουλίου στο Προεδρείο, πράγμα που ναι, όσο κι αν τσακωνόμαστε εδώ μέσα, είναι σημάδι ενότητας.

Και επειδή μιλάμε για υπεύθυνη στάση και επειδή αναφέρθηκα και πριν από λίγο και στον αγώνα για την προσχολική αγωγή και Εκπαίδευση. Άκουσα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον ομιλητές της Α.Σ.Ε. να μιλούν για την προσχολική αγωγή. Μάλιστα μια ομιλήτρια τόνισε εδώ από το βήμα ότι το Δίκτυο και άλλες παρατάξεις, φαντάζομαι εννοούσε τα τρία «Δ» (ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ και Δίκτυο), σαμποτάρισαν, λέει, δεν ξέρω πώς, ούτε λίγο ούτε πολύ, την εφαρμογή της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής.

Βρε συνάδελφοι, έλεος! Η κατάκτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και Εκπαίδευσης ήταν μια τεράστια νίκη και κατάκτηση για τη Διδασκαλική Ομοσπονδία. Αναγνωρίστε το επιτέλους και δείτε που θα ήταν η Εκπαίδευση με όλες αυτές τις επιδιώξεις για την, για το πέρασμα στους Δήμους. Πού θα ήταν σήμερα η δημόσια Εκπαίδευση αν δεν συνέβαινε αυτό τότε; Με όλα τα κτηριακά προβλήματα τα οποία υπήρχαν, όσο και αν αναγκαστήκαμε να βάλουμε το κάρο μπροστά από το άλογο.

Και ήρθε αυτή η κατάκτηση με τις ψήφους τριών παρατάξεων, των καταραμένων τριών «Δ». Πέρα από τις αιτιάσεις για την κτηριακή υποδομή, είτε γίνονται πραγματικά είτε ως πρόφαση, στη συνάντηση που είχαμε με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας στις 31 Μαρτίου, ακούσαμε ξεκάθαρα ότι το συγκεκριμένο κόμμα και άρα με τη μορφή της απόλυτης κάθετης κομματικής πειθαρχίας και η Α.Σ.Ε. είναι υπέρ της προσχολικής αγωγής 0 έως 6.

Να θυμίσω αυτό συνάδελφοί μου, ότι ήταν μια από τις κορυφαίες μάχες που έδωσε το συνδικαλιστικό κίνημα εκείνη την περίοδο, με επισκέψεις και με στήριξη από τα Πανεπιστήμια, από τα πανεπιστημιακά τμήματα της Προσχολικής Αγωγής, για να μην ισχύσει και να μην κάνει χυλό τα εργασιακά και επιστημονικά δικαιώματα των νηπιαγωγών, να μην ανακατευτούν και να μην τσουβαλιαστούν με άλλους κλάδους. Αν κάποιος το θέλουν αυτό, να βγουν και να το πουν θαρρετά εδώ μέσα και να σταματήσουν τα μισόλογα.

Κυριαρχεί όμως, συνάδελφοί μου, και σε αυτή τη Γενική Συνέλευση η συζήτηση για την αξιολόγηση. Λοιπόν, δεν είμαστε σε αυτούς που θεωρούν τον αγώνα της Δ.Ο.Ε. μονοθεματικό, να το ξεκαθαρίσω. Πιστεύουμε ότι οι εποχές επέβαλαν και σωστά το να αναλώσουμε τόσο αγώνα και τόση ενέργεια για την αξιολόγηση.

Όμως θα θυμίσω ότι στις τελευταίες Γενικές Συνελεύσεις έχουν ψηφιστεί, με προτάσεις της Δ.Α.Κ.Ε. σε συντριπτική πλειοψηφία, θέσεις για όλα μα όλα τα ζητήματα που απασχολούν το Δημόσιο Σχολείο και τον Έλληνα εκπαιδευτικό. Για τα πάντα. Ακόμη και για το παραμικρό ζήτημα. Και κάποιες από τις θέσεις που επανέρχονται, όπως για παράδειγμα το κτηριακό, έχουν ξαναψηφιστεί με άλλη μορφή στην 88^η Γενική Συνέλευση και επικαιροποιούνται.

Άρα λοιπόν, συνάδελφοί μου, μόνο μονοθεματικός δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ο αγώνας που δίνει η Διδα-

σκαλική Ομοσπονδία τόσα χρόνια. Είναι ένας αγώνας πλούσιος, με πάρα πολύ μεγάλη πλειοψηφία να ψηφίζει αυτές τις προτάσεις εδώ μέσα και που έχουν οπλίσει τη Διδασκαλική Ομοσπονδία με θέσεις. Το ερώτημα είναι αυτές οι θέσεις πόσο εισακούονται και αυτό είναι το πραγματικό πρόβλημα και αυτό που πρέπει να μας απασχολεί.

Όμως, επειδή αναφερόμαστε στην αξιολόγηση, εδώ και πολλά χρόνια λοιπόν, τουλάχιστον η πιο έντονη περίοδος κατ' εμέ τουλάχιστον ξεκινάει από το 2013 και δώθε, δίνουμε ένα τιτάνιο αγώνα για να μην εφαρμοστεί. Αν σταματούσα εδώ τη φράση μου, θα φαινόταν ότι όλοι είμαστε σύμφωνοι. Γιατί; Γιατί θα απουσίαζε η ειλικρίνεια.

Άκουσα από ομιλητή των Παρεμβάσεων με ιδιαίτερο ενδιαφέρον το πρωί να επιτίθεται ενάντια στην αναφορά σε αντιεπιστημονική αξιολόγηση. Θεωρήθηκε ως κακό αυτό. Μάλιστα. Η αντιπαράθεση με τα νομοθετήματα όμως, τόσο το προεδρικό διάταγμα 52/13, με τον 4547/2018 και φυσικά με τους νόμους 4692/20 και 4823/21 που απορρίφθηκαν συνολικά από τον κλάδο, καλύπτει δυστυχώς μια βαθιά και δομική διαφορά μέσα στο Συνδικάτο, η οποία κατά καιρούς και σήμερα ξεσκαπάζεται.

Ποια είναι αυτή η διαφορά; Αυτή η διαφορά φανερώθηκε ξεκάθαρα στην 88^η Γενική Συνέλευση του Κλάδου, όταν κατηγορήθηκαν από την από κει πτέρυγα όλοι αυτοί που ψήφισαν τις θέσεις της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης. Γιατί, λέει, δεν υπάρχει καλή και κακή αξιολόγηση, όπως μας έλεγαν τότε. Εννοείται όμως, συνάδελφοί μου, ότι υπάρχει επιστημονική αξιολόγηση και αυτό δεν μπορεί να το αγνοούμε. Αξιολόγηση του παιδαγωγικού έργου ως γνήσια παιδαγωγική διαδικασία και με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο αυτό μας έχουν πει, ανατρέξτε αλήθεια σε όλες αυτές τις εκδηλώσεις που έχει κάνει η Διδασκαλική Ομοσπονδία, όλοι οι κορυφαίοι ή σχεδόν όλοι οι κορυφαίοι πανεπιστημιακοί οι οποίοι συμμετείχαν σε αυτές.

Όλη η συζήτηση δεν γινόταν στο πλαίσιο ότι απορρίπτουμε συλλήβδην την αξιολόγηση, αλλά ότι απορρίπτουμε τα συγκεκριμένα νομοθετήματα γιατί δεν αποτελούν επιστημονική αξιολόγηση και εμείς ζητάμε κάτι που πραγματικά θα αξιολογήσει, βάλτε το εντός εισαγωγικών ή βγάλτε το από τα εισαγωγικά το έργο μας και θα το κάνει καλύτερο. Ούτε θα τιμωρεί φυσικά, ούτε θα κατηγοριοποιεί. Για να το ξεκαθαρίσουμε αυτό πάρα πολύ με πάρα πολύ μεγάλη σαφήνεια.

Όποιος το αγνοεί λοιπόν, όποιος τρομάζει ακόμη και σήμερα να ομολογήσει ότι η απόφαση της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης είναι η σανίδα σωτηρίας της αξιοπιστίας του Συνδικάτου, που λέει καθαρά στην κοινωνία, η οποία δέχεται δυστυχώς συστηματικά πλύση εγκεφάλου από την κυβέρνηση και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ότι δήθεν είμαστε κατώτεροι των αναγκών και του έργου μας, ότι όχι μόνο προσφέρουμε καθημερινά, αλλά και ότι δε φοβόμαστε καμία διαδικασία που στηρίζεται στην παιδαγωγική επιστήμη και στοχεύει στην ενίσχυση και βελτίωση του έργου των εκπαιδευτικών.

Γιατί το έργο μας είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τις οικογένειες των μαθητών μας και με την κοινωνία συνολικά και δεν μπορούμε να σφυρίζουμε αδιάφορα και αντί να βγούμε δυναμικά και να καταθέσουμε δημόσια την άποψή μας, να περιοριζόμαστε σε γραφικές, σε πάρα πολλές περιπτώσεις, αρνήσεις.

Από κει κι έπειτα πάμε και στην ατομική αξιολόγηση. Ξεκάθαρα πέρυσι δεν ψηφίσαμε την απεργία-αποχή στην 93^η Γενική Συνέλευση και δεν το κάναμε όχι γιατί δεν συμφωνούσαμε με την απεργία-αποχή ως μορφή, θα μιλήσω παρακάτω και γι' αυτό, αλλά λαμβάνοντας πάρα πολύ σοβαρά υπόψη την επισφάλεια που έχει, όπως ειπώθηκε και από τη Νομική Σύμβουλο της Ομοσπονδίας για τους εκπαιδευτικούς, η συνέχισή της, ιδιαίτερα όταν απέναντί της έχει μια σκληρή, με στοιχεία παρανομίας, πολιτική.

Δώσαμε όμως με την ψήφο μας στις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. και τη δώσαμε την ψήφο μας, για τη στήριξη των διωκόμενων εξαιτίας συμμετοχής τους στην απεργία-αποχή. Και η διαδικασία αυτή είναι η ουσία της στήριξης, η οποία έχει πάρα πολλές φορές αναφερθεί μέσα στην αίθουσα σήμερα και δεν είναι οι συγκεντρώσεις κατά την επίδοση των Πειθαρχικών που ούτως ή άλλως θα επιδίδονταν ακόμη και με ταχυδρομικό περιεστέρ.

Η στήριξη είναι το να βρεθείς στο πλευρό τους όταν θα διώκονται Πειθαρχικά και όταν πραγματικά θα έχουν την ανάγκη της Ομοσπονδίας. Η στήριξη γίνεται πράξη με τα όσα έχουν ξεκάθαρα ειπωθεί και κοινοποιηθεί από τη Νομική μας Σύμβουλο για το θέμα των Πειθαρχικών και γίνεται και με τη νομική διεκδίκηση της μονιμοποίησης ανεξαρτήτως αξιολόγησης. Εμείς πιστεύουμε και στη νομική διεκδίκηση της μονιμοποίησης δίχως αξιολόγηση των διορισθέντων του 2020 και του 2021. Και αν δημιουργηθούν οι νικηφόρες προϋποθέσεις και του 2022.

Γιατί, παρ' ό,τι ειπώθηκε εδώ μέσα διαστρεβλωμένα αρκετές φορές, η άρνηση στο να προσφύγουμε και για το 2022 εδραζόταν στις συμβουλές της Νομικής Συμβούλου, που έλεγε ότι βλέπει σοβαρά προβλήματα στη δικαίωση και είναι γραμμένο σε απόφαση Διοικητικού Συμβουλίου ότι εφόσον αποβούν νικηφόρες οι άλλες διεκδικήσεις, θα προχωρήσουμε και σε αυτή.

Άρα λοιπόν, κανείς δεν μπορεί να λέει το ψέμα, το χυδαίο, εδώ πάει το χυδαίο, γιατί τη διάβασα αυτή τη λέξη σε ένα κάλεσμα που γινόταν για κάποιες συγκεντρώσεις και για τη στάση των περίφημων τριών «Δ», το χυδαίο ψέμα ότι μένουν αστήρικτοι οι συνάδελφοι και δεν διεκδικούμε το καλύτερο για τον κλάδο. Το ακριβώς αντίθετο συμβαίνει.

Η στήριξη θα γίνει και πράξη και με την παρουσία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, για τους διωκόμενους μιλάω, όταν θα έρθει η δύσκολη και απευκαία ώρα της εκδίκασης των υποθέσεων αυτών. Θα συνεχιστεί με τον αγώνα μας και αυτό είναι το ουσιαστικό, να ανατραπούν οι διατάξεις των νόμων 4692/20 και 4823/21. Όλα τα άλλα είναι εκ του πονηρού.

Και όσο για την ανάγκη επαναδιατύπωσης της απόφασης για την απεργία-αποχή, το ξέρετε πολύ καλά ότι

δεν υπάρχει καμία ανάγκη για κάτι τέτοιο. Και το λέμε εμείς που δεν την ψηφίσαμε. Γιατί ισχύει η απόφαση της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης. Οι αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων δεν έχουν ημερομηνία λήξης την επόμενη χρονιά. Συνεχίζουν να ισχύουν, εκτός αν θέλετε να την αλλάξουμε με σκοπό να αφαιρεθεί η ρητή αναφορά στα Ενιαία Κείμενα, η οποία δεν σας εξυπηρετεί και σας ξεσκεπάζει.

Όμως, συνάδελφοί μου, θα πρέπει να αναλογιστούμε ακριβώς γιατί επέρχεται ένα αυστηρότερο Πειθαρχικό Δίκαιο. Τί ακριβώς κάνουμε και πόσο αποτελεσματικό είναι ως προς τις μεθόδους αγώνα που χρησιμοποιούμε. Αντιμετωπίστηκε με χλευασμό από αγαπητό και φίλο ομιλητή η επίκληση και πάλι θα αναφερθώ στη ΔΑΚΕ την παράταξή μου, για την υπεύθυνη στάση που πρέπει να έχει η Δ.Ο.Ε.

Στον αντίποδα αυτής της υπεύθυνης, όπως χλευαστικά αναφέρθηκε, στάσης, τονίστηκε ότι υπευθυνότητα θα αποτελούσε το να συνεχιστεί με τη στήριξη όλων των πλευρών του κλάδου η τακτική να κάνει ο κλάδος ότι έκανε μέχρι τον Μάρτιο του 2024, γιατί αυτή η υπεύθυνη στάση (η απεργία-αποχή) είναι νικηφόρα και ανάγκασε τον Πρωθυπουργό να μιλήσει μέσα από το Υπουργείο Παιδείας για απολύσεις.

Συνάδελφοί μου, όντως η επιστήμη και δε λέω ποια, προτρέπει ότι θα πρέπει μέσα από το κακό που βιώνουμε να προσπαθούμε να δούμε πάντα και το καλό για να μπορέσουμε να ισορροπήσουμε. Όχι όμως ρε συνάδελφοι, να φτάσουμε στο σημείο να πιστεύουμε ότι είναι νίκη η απόφαση της κυβέρνησης να προχωρήσει σε απολύσεις. Όχι να πιστεύουμε ότι κάναμε κιμά την κυβέρνηση γιατί πετύχαμε να πάει στο Υπουργείο Παιδείας ο Μητσοτάκης και να αναγγείλει απολύσεις.

Αν αυτό είναι νίκη, μάλλον κάτι λάθος κάνουμε σε σχέση με το τι θεωρούμε νίκη. Και να προσέξουμε μήπως συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο και μήπως είναι μια μεγάλη ήττα. Γιατί ξέρετε το μαχαίρι και το πετόνι, δυστυχώς, βρίσκονται στα χέρια άλλων και όχι στα δικά μας. Εμείς είμαστε που παλεύουμε να τους πάρουμε το μαχαίρι, αλλά δεν είναι καθόλου εύκολο.

Εκτός αν πούμε σε λίγο ότι ο Μητσοτάκης τελικά είναι χρήσιμος γιατί με τις διώξεις και τα Πειθαρχικά θα καταφέρει να τροφοδοτήσει την αγωνιστικότητα και την αντίδραση του κλάδου και θα ξεκινήσει η επανάσταση μέσα από αυτές τις κινήσεις. Αν αυτό το πιστεύουμε, τι να πω, μπράβο μας...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου).

Θ. ΚΙΚΙΝΗΣ (Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ.): Δεν τα λέμε καθόλου όπως θέλουμε. Το είπα και πριν, αυτή εδώ η παράταξη δεν παίρνει καμία οδηγία. Το τηλέφωνό μου δεν το σηκώνει και δεν το καλεί κανένας από κανένα κόμμα για να μου δώσει οδηγίες. Κινείται ανεξάρτητα και υπεύθυνα με βάση το τί λένε ετούτοι εδώ οι σύνεδροι κι ο κλάδος και όχι με το τί λέει ο κάθε Μητσοτάκης, η κάθε Νέα Δημοκρατία, το όποιο κόμμα.

Η ιδεολογία μας δεν είναι στα χέρια κανέναν κόμματος, ειδικά όταν έχει εκτραπεί κατά πολύ από τον δρόμο του. Μήπως ο κόσμος φοβάται και παραιτείται, συνά-

δελφοί μου; Γιατί έχουμε αναρωτηθεί πόσα δικόγραφα από αυτά που κατατέθηκαν για τον διορισμό των συναδέλφων του 2020 και του 2021 έχουν αποψιλωθεί εξαιτίας του γεγονότος ότι ακριβώς πήγε ο πρωθυπουργός και έκανε αυτές τις δηλώσεις και κάποιοι στράφηκαν τελικά προς την αξιολόγηση; Και τελικά πόσο μας προβληματίζει και πόσο μας απασχολεί αυτό το γεγονός;

Αυτό συνάδελφοί μου που έκανε επιτυχημένη την απεργία-αποχή όταν πρωτοεφαρμόστηκε, ήταν ο αιφνιδιασμός της κυβέρνησης που πέτυχε. Οι κυβερνήσεις δεν ήξεραν πώς να την αντιμετωπίσουν. Από το 2021, όμως συνάδελφοι, έχει ήδη διαφανεί με τον νόμο 4823 ότι έχουν αρχίσει να βρίσκονται οι τρόποι αντιμετώπισης και της απεργίας-αποχής.

Αυτό φάνηκε ξεκάθαρα στις 15 Μαρτίου του 2024 και θα το πω για μια ακόμη φορά γιατί έχει γίνει πολύ σπέκουλα με τη στάση μας εκείνη την εποχή. Τότε η κυβέρνηση έδειξε ότι δεν διστάζει να κάνει χρήση παράνομων δικαστικών αποφάσεων. Και ας λέει η νομολογία ότι κάθε απεργία κρίνεται αυτοτελώς. Αυτό το λέει η νομολογία.

Η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου έλεγε άλλα. Και το Υπουργείο Παιδείας πορεύτηκε με βάση το τι είπε η παράνομη απόφαση. Επαναλαμβάνω, με αυτό πορεύτηκε και με αυτό πήγαν οι συνάδελφοι στα Πειθαρχικά. Είναι ευθύνη για το συνδικαλιστικό κίνημα να βρει συλλογικούς τρόπους αντίδρασης για να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά, με τον ελάχιστο δυνατό κίνδυνο για τους συναδέλφους, τη ζοφερή κατάσταση που έχει διαμορφωθεί και όχι να τους εκθέσει σε νέους Πειθαρχικούς κινδύνους.

Τρανό παράδειγμα λοιπόν αυτής της τακτικής αποτελούν τα Ενιαία Κείμενα. Κανείς δεν μπορεί να τα πάει στα δικαστήρια, όσο και αν το έχουν επιδιώξει, με τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου να ομολογεί σε συνάντηση με τη Δ.Ο.Ε. ότι δεν μπόρεσαν να τα αντιμετωπίσουν αν και προσπάθησαν να τα βγάλουν παράνομα. Ξέρουν ότι παράνομα δεν είναι.

Θα πρέπει λοιπόν να αναζητήσουμε νέους τρόπους συλλογικής αντίδρασης, όπως αποτελούσε η απεργία-αποχή όταν πρωτοεφαρμόστηκε για την Εκπαίδευση το 2014, όταν η Νομική μας Σύμβουλος, αυτή που σήμερα κάποιοι επιθυμούν και κάποιοι άλλοι από πολύ καιρό πριν να την εκδιώξουν από τη Διδακτακική Ομοσπονδία, για λόγους που σίγουρα δεν έχουν να κάνουν με την προσφορά και την ποιότητα του έργου της, έφερε στο μικρόκοσμο της Εκπαίδευσης και του δημοσιοϋπαλληλικού κινήματος ευρύτερα, τη μορφή αγώνα της απεργίας-αποχής, όταν το μόνο που θεωρούνταν δεδομένο μέχρι και το 2012 στην ΑΔΕΔΥ και αργότερα και στην Εκπαίδευση ήταν η κλασική απεργία.

Θα θυμίσω ότι η απεργία-αποχή κρίθηκε νόμιμη όταν ο Μητσοτάκης τότε προσέφυγε στα δικαστήρια και κρίθηκε νόμιμη από το Εφετείο Αθηνών εξαιτίας ακριβώς αυτής της προσφυγής. Τώρα ο ίδιος επιχειρεί να την τελειώσει και την αντιμετωπίζει μέσω παράνομων δικαστικών αποφάσεων που της δίνουν τη μορφή Πει-

θαρχικού αδικήματος. Αυτά δεν μπορούμε να τα αγνοήσουμε, συνάδελφοί μου.

Έχουμε δύο δρόμους. Ο ένας είναι να κάνουμε ότι δεν καταλαβαίνουμε. Να αγνοήσουμε το μέγεθος της επίθεσης κι αυτά που φωνάζουν οι αριθμοί για τη συμμετοχή του κλάδου όχι μόνο στην απεργία-αποχή, αλλά και στη συνολική δράση της Διδακτακικής Ομοσπονδίας. Ας δούμε αλήθεια τη μεγάλη μείωση σταδιακά των αντιπροσώπων στις Γενικές Συνελεύσεις εδώ πέρα και θα πρέπει κάτι να μας προβληματίσει σε αυτό.

Δε συμμετέχει πλέον στις δράσεις της Ομοσπονδίας και του κλάδου ούτε το 50% και είναι ένα μεγάλο πρόβλημα. Ο καθένας μπορεί να αποδώσει τις αιτίες σε πάρα πολλούς και σίγουρα όλοι μας έχουμε μερίδιο των ευθυνών. Όμως το ότι γινόμαστε αναποτελεσματικοί δεν βοηθάει καθόλου στο να ξανασυμμετέχει ο κόσμος. Ο άλλος είναι, συνάδελφοί μου, να αναζητήσουμε, όπως κάναμε με τα Ενιαία Κείμενα, το 2021, εναλλακτικές μορφές δράσης.

Για κάποιους δεν είναι εύκολο και τότε οι κατηγορίες έπεφταν σύννεφο. Έτσι πάντα συμβαίνει με στιγαιόχρηστες διαφοροποιείται από ότι θεωρούμε ως αγωνιστικό θέσφατο. Το ίδιο είχε συμβεί αρχικά, πίσω στο χρόνο, να γυρίσω με την ίδια την απεργία-αποχή τότε όταν πρωτοκαθιερώθηκε, γιατί ξέφευγε από τις συνηθισμένες συνδικαλιστικές νόρμες με τις οποίες είχαμε μάθει να αγωνιζόμαστε.

Η στάση μας, το να μην επιδιώκουμε να βρούμε λύσεις θα αποβεί ανεύθυνη και επικίνδυνη. Ανεύθυνο και επικίνδυνο είναι, επίσης, σκόπιμα να λοιδορούνται δημόσια παρατάξεις, να κατονομάζονται έμμεσα ή άμεσα ως προδότες και να καλούνται οι συνάδελφοι από αντιπροσώπους της Γενικής Συνέλευσης εδώ μέσα να κατέβουν μαζικά στο NOVOTEL αύριο για να απαιτήσουν από τις τρεις συμβιβασμένες παρατάξεις την επανεπιβεβαίωση της απόφασης για την αξιολόγηση. Πόσο παπατζίλικο ρε συνάδελφοι, αλήθεια;

Αν πιστεύουμε, συνάδελφοί μου, ότι στη δημοκρατία οι απόψεις επιβάλλονται με διαδικασίες τύπου λαϊκών δικαστηρίων, τότε ναι, σίγουρα η φράση που είπε η Θεοδώρα η Δριμάλα στην τοποθέτησή της, για άλλο λόγο βέβαια, ότι δεν μπορούμε να πάμε όλοι μαζί, έχει βάση. Και δεν μπορούμε να πάμε μπροστά όταν κάποιοι μόνοι τους έχουν αναλάβει εδώ μέσα τον ρόλο του αξιολογητή, ή να πω καλύτερα του επιθεωρητή των υπολοίπων παρατάξεων.

Εμείς λοιπόν, συνάδελφοί μου, ως υπεύθυνη στάση προβάλλουμε τη διαχρονική θέση και πρακτική μας για αποφάσεις με τις δημοκρατικές διαδικασίες που υπάρχουν στον κλάδο και με την πίστη στον διάλογο που είναι το μόνο μέσο για να μπορέσουμε να πάμε όλοι μαζί. Και αυτό το μήνυμα το δίνουμε με τις προτάσεις μας και τη δράση μας μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο. Πρώτα στο εσωτερικό του κλάδου, σε δεύτερο βαθμό προς την κυβέρνηση που πρέπει να το λάβει υπόψη και τελικά προς την κοινωνία.

Έτσι λέμε ότι θα νικήσουμε. Μόνο με την υπεύθυνη στάση που αναφέρουμε εκεί πέρα, στο πανό μας. Μόνο με καθαρές προτάσεις. Όχι ως παράταξη μόνο,

αλλά ως Διδακτική Ομοσπονδία. Με το να επιβάλουμε τον διάλογο και προς την κυβέρνηση. Έναν διάλογο που κάποιοι εδώ μέσα τον αντιμετωπίζουν σαν να είναι κάτι δαιμονικό. Ο διάλογος είναι το μόνο μέσον που έχουν οι εργαζόμενοι σε ένα υγιές βέβαια πλαίσιο για να μπορέσουν να διεκδικήσουν και να κερδίσουν.

Και αν κάτι επιβάλει την αναπροσαρμογή μας, είναι ακριβώς η τάση που υπάρχει αυτή τη στιγμή, το να απαξιώνονται τα Συνδικάτα, το να προβάλλονται στην κοινωνία ως επικίνδυνα, δίχως ουσιαστικό αντίκρισμα της δράσης τους, ως ανίκανα να υπηρετήσουν πραγματικά τον εργαζόμενο αλλά και την κοινωνία συνολικά. Αυτό δε συμβαίνει μόνο στην εκπαίδευση, αλλά παντού.

Δυστυχώς, αυτή η στάση του συνδικαλιστικού κινήματος, το να εμμένουμε σε δοκιμασμένες, πετυχημένες για ένα διάστημα αλλά αποτυχημένες στη συνέχεια, δράσεις, θυμίζει μια μάχη με σφεντόνα απέναντι σε άρματα μάχης.

Συναδέλφои μου, ένας τρόπος δράσης μένει κατά την άποψή μας. Η αναπροσαρμογή των μεθόδων δράσης μας, η ισχυροποίηση της θέσης μας στην κοινωνία με θέσεις και όχι με κραυγές. Πρέπει να κατακτήσουμε ξανά το αυτούσιο για τα συνδικαλιστικά δρώμενα,

τον θεσμικό διάλογο τον οποίο μας αρνείται η κυβέρνηση συστηματικά και εμείς πρέπει να τον επιβάλουμε αν θέλουμε πραγματικά να έχουμε παρεμβατικό ρόλο και αν πράγματι μας ενδιαφέρει να νικήσουμε και όχι να θρηνούμε πάνω από συντρίμια, βρίζοντας την κακή μας μοίρα και τους ποικίλους εχθρούς, ενώ θα τα έχουμε προκαλέσει μόνοι μας.

Εμείς ως Δ.Α.Κ.Ε. αρνούμαστε να συμβάλλουμε σε μια τέτοια κατάπτωση. Θέλουμε τον κλάδο νικητή και επειδή πιστεύουμε ότι όλοι το θέλουμε αυτό, ας χαμηλώσουμε λίγο τους τόνους και τις αξιολογικές μας διαθέσεις έναντι των άλλων και ας δείξουμε ότι πραγματικά εννοούμε την ενότητα. Δίχως κορώνες κούφιας, αλλά με πραγματική διάθεση να ενώσουμε, να συνθέσουμε και να επιβάλλουμε και στην κοινωνία και στην κυβέρνηση αυτό που πραγματικά αξίζουμε.

Έναν εκπαιδευτικό του οποίου το έργο θα αντιμετωπίζεται σωστά και δεν θα λοιδορείται. Έναν εκπαιδευτικό που δεν θα είναι έρμαιο αντικυβερνητικών πολιτικών και διαθέσεων. Έναν εκπαιδευτικό που θα παίρνει και τα χρήματα που αρμόζουν στο σπουδαίο έργο του αλλά θα έχει και την αναγνώριση, από την κοινωνία, που του αρμόζει. Ειδάλλως θα κλαίμε όλοι μαζί... και θα είναι πάρα πολύ αργά.

ΓΙΩΤΑ

ΒΕΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, αντιπρόσωποι της 94^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ, να ευχηθώ πραγματικά μέσα από την καρδιά μου να τελειώσει η περιπέτεια της συναδέλφου Δήμητρας Τάσου. Να είναι σύντομα κοντά μας, σε αυτή την αίθουσα, ως αντιπρόσωπος. Και δηλώνω, όπως είπε και πριν ο Πρόεδρος της ΔΟΕ, ότι θα είμαστε δίπλα της να τη στηρίξουμε σε ό,τι χρειαστεί.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η συγκυρία στην οποία γίνεται η Γενική μας Συνέλευση δεν είναι εύκολη. Οι συσχετισμοί δύσκολοι. Η πίεση των συναδέλφων στα σχολεία εντείνεται και η απαξίωση στον συνδικαλισμό καλλιεργείται συστηματικά.

Κι όμως, είμαστε όλοι εδώ, στους Συλλόγους μας, στα Διοικητικά Συμβούλια, στις Συνελεύσεις, στις διεκδικήσεις. Και δεν επιτρέπεται να σταματήσουμε.

Γιατί αν σιωπήσει και ο συνδικαλισμός, θα μιλήσει η αυθαιρεσία.

Το εκπαιδευτικό σύστημα βάλλεται συνεχώς με πειραματισμούς και σχεδιασμούς που επιβαρύνουν και αλλοιώνουν τον χαρακτήρα της δημόσιας Εκπαίδευσης.

Θέση της ΔΑΚΕ διαχρονικά για την Εκπαίδευση είναι ένα εθνικό εκπαιδευτικό σύστημα που θα υπερασπίζει την κοινωνική λειτουργία του σχολείου και τον δημόσιο χαρακτήρα της Εκπαίδευσης. Η θέση αυτή της παράταξης υπαγορεύεται από την αναγκαιότητα βελτίωσης της Παιδείας του ελληνικού λαού από τη μία και την προάσπιση και προαγωγή των επαγγελματικών και υλικών συμφερόντων του κλάδου από την άλλη.

Στο κοινό πεδίο του σκοπού της ΔΟΕ είναι η προάσπιση της εθνικής ανεξαρτησίας και ειρήνης, η δημοκρατία και η προάσπιση των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Ό,τι ορίζεται δηλαδή από το καταστατικό της Ομοσπονδίας, το οποίο αποτελεί ασφαλή δρόμο για τις συνδικαλιστικές διεκδικήσεις του κλάδου, οι οποίες συνδικαλιστικές διεκδικήσεις, δεν πραγματοποιούνται βέβαια σε κενό χρόνου και τόπου, χωρίς να επηρεάζονται από τα γεγονότα που γίνονται στην κοινωνία και στον κόσμο, στον κόσμο που ζούμε, στην ευρύτερη περιοχή της Ευρώπης και της Μέσης Ανατολής, που μπορούν να χαρακτηριστούν ως δοκίμιο παραλο-

γισμού, οικονομικών συμφερόντων και εδαφικών διεκδικήσεων, με πρωταγωνιστή και κυρίαρχο τον πόνο και τη δυστυχία της ζωής που καταστρέφεται.

Και μια και μιλώ για το συγκεκριμένο θέμα, άκουσα πριν τη συνάδελφο Θεοδώρα Δριμάλα, Πρόεδρο του Συλλόγου «Ρόζα Ιμβριώτη» και Πρόεδρο της Γενικής μας Συνέλευσης, «δεν είδα», λέει, «κανέναν στις συγκεντρώσεις αυτές». Σωστά τα λέει η Θεοδώρα. Δεν ήταν κανείς μας. Ξέρετε γιατί; Γιατί ήταν στις άλλες συγκεντρώσεις. Στις συγκεντρώσεις που καλούσαν η Ομοσπονδία, η ΑΔΕΔΥ, οι Σύλλογοι. Ενώ η Θεοδώρα ήταν εκεί που καλούσε ο Περισσός και το ΚΚΕ. Δεν συναντιούνται οι δρόμοι μας.

Παρ' όλα αυτά, έχουμε έναν κοινό σκοπό. Να επικρατήσει η ειρήνη. Να σταματήσουν οι πόλεμοι. Σε όποια συγκέντρωση και αν πάμε.

Είναι αυταπόδεικτο, αν παρατηρήσουμε τις γεωπολιτικές ανακατατάξεις που επιχειρούνται στην περιοχή μας, ότι σταδιακά τα εθνικά κράτη υποχωρούν μπροστά στην προαγωγή μιας παγκόσμιας κοινωνίας που θα καθορίζεται από περιορισμένα δικαιώματα και γνώσεις, τα οποία και θα προσδιορίσουν και το εύρος της εθνικής ανεξαρτησίας, όπως και τα υλικά συμφέροντα για την κατεύθυνση της Παιδείας σε κάθε κράτος.

Σε αυτές τις συνθήκες συντελείται την τελευταία πενταετία η πολιτική της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, η οποία σηματοδοτείται και καταγράφεται από επιθετικότητα, από απουσία διαλόγου, αυταρχισμό και δικαστική αντιμετώπιση ενός ισχυρού ηθικά πυλώνα της ελληνικής κοινωνίας, την Εκπαίδευση.

Κοινωνία που δεν κατανοεί απόλυτα τους πολιτικούς ανταγωνισμούς και τον παραλογισμό των πολέμων, αλλά βιώνει την οικονομική ανέχεια.

Και στην Εκπαίδευση, στο σχολείο που έχει στηριξει, θέλω να πιστεύω όλη η αίθουσα, παρά τις διαφορετικές προσεγγίσεις, πραγματοποιείται η 94^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ με κύριο οδηγό την ημερήσια διάταξη που είναι σε γνώση όλων των συνέδρων και φυσικά με τις αποφάσεις στο Πρόγραμμα Δράσης που θα καθορίσουν την πορεία της Ομοσπονδίας την επόμενη χρονιά, λαμβάνοντας πάντα υπόψη μας τις έκτακτες εξελίξεις στα εργασιακά και εκπαιδευτικά θέματα.

Ο χρόνος μας λοιπόν είναι πολύτιμος. Ας υπερβούμε όλοι μαζί την παρωχημένη θέση ότι σε κάθε Γενική Συνέλευση των αντιπροσώπων, η ημερήσια διάταξη είναι ένα εγχειρίδιο που δεν περιέχει όλα τα αιτήματα της Εκπαίδευσης. Και αυτό θα γίνει αν αλλάξει εντός της αίθουσας η επιλογή να θεωρούμε ότι η ΔΟΕ και τα αιτήματά της είναι μια πέτρινη σχεδία με κλειστό μέλλον.

Συνάδελφοί μου, ο χειρότερος από όλους τους τοίχους είναι μια πόρτα που δεν έχεις το κλειδί.

Η μία πόρτα για μας είναι το Υπουργείο και η άλλη, η σοβαρότερη τα κλειστά αυτιά που επιδεικνύει η μία παράταξη για την άλλη.

Με αυτές τις σκέψεις, τις πολιτικές και κοινωνικές συγκυρίες και την αλλαγή του τοπίου στην Εκπαίδευση συγκροτήθηκε και διαμορφώθηκε η ημερήσια διάταξη απέναντι στην υποχρηματοδότηση του σχολείου και την κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών.

Η συνδικαλιστική χρονιά που διανύσαμε αποτελεί χρονιά κορύφωσης της ολομέτωπης σύγκρουσης του εκπαιδευτικού κόσμου με την ασκούμενη από την κυβέρνηση εκπαιδευτική πολιτική.

Συνεχίζει για τέταρτη χρονιά ο κλάδος τον αγώνα της αποτροπής της κατηγοριοποίησης σχολικών μονάδων, μαθητών και Εκπαιδευτικών που επιχειρείται μέσα από την εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση και αντιστέκεται στην επιβολή της αντιεπιστημονικής, αντιεκπαιδευτικής αξιολόγησης.

Αγώνας που οργανώθηκε με καταλυτικό ρόλο τις αποφάσεις, όταν την ευθύνη της εκπροσώπησης της Ομοσπονδίας είχε η παράταξη της ΔΑΚΕ.

Αλλάζω σελίδα! Ένα χρόνο μετά το σύνθημα «Αλλάζουμε σελίδα», παράλληλα αποδεικνύεται ένα θεαματικό εργαλείο επικοινωνίας, αφού η παράταξη της ΑΣΕ αντιλαμβάνεται ότι η υπεράσπιση των αιτημάτων και των συμφερόντων του κλάδου δεν υλοποιείται μέσα από κομματικές προσδοκίες και παραταξιακά πλάνα. Και μια και θυμηθήκαμε το σύνθημα «Αλλάζουμε σελίδα», ναι συνάδελφοι, μία ομολογουμένως αλλαγή, είναι στον οργανωτικό τομέα.

Όταν η απόφαση της ΔΟΕ για το συλλαλητήριο για τα Τέμπη 28/02/2025 καλούσε σε συγκέντρωση στο Σύνταγμα και το πανό της Ομοσπονδίας χωρίς το σήμα της ΔΟΕ που αφαιρέθηκε ξαφνικά, βρέθηκε στην Πανεπιστημίου να υπηρετεί τα κομματικά μπλοκ της ΑΣΕ.

Δε λέω βέβαια ότι παρακολουθεί η ΑΣΕ τον κυρίαρχο συνδικαλισμό, όπως ισχυρίζονται δημόσια ορισμένοι συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, αλλά απλά επισημαίνω ότι με την αλλαγή ηγεσίας δεν έγινε έφοδος στον ουρανό, ούτε μορφοποιήθηκαν αιτήματα και διεκδικήσεις χωρίς τη συνεννόηση και τη συμβολή των υπόλοιπων παρατάξεων.

Η ΔΟΕ έχει ψηφισμένη θέση για την αξιολόγηση, αυτή της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης και ξέρουμε όλες και όλοι τι λέει. Και η απόφαση αυτή να θυμίσω ψηφίστηκε από τα τρία «Δ», τους συμβιβασμένους, τους κυβερνητικούς συνδικαλιστές, όπως πολύ συχνά ακούμε να λένε οι παρατάξεις της Αριστεράς. Μια απόφαση που στο άκουσμα της και μόνο οι συνάδελφοι αυτοί παθαίνουν συναισθηματική παράκρουση.

Εκπληκτη όμως άκουσα τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ να την επικαλείται σε συνέντευξη κάποιας τηλεοπτικής εκπομπής. Εννοείται ότι χάρηκα. Ή αναγκαστικά την αποδέχεται για να αποφύγει αρνητικά σχόλια των δημοσιογράφων και μέρους της κοινωνίας ή η ευθύνη που απορρέει από τη θέση του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ του το επιβάλλει. Παρόλα αυτά ειπώθηκε.

Επανερχομαι λοιπόν.

Η ΔΟΕ έχει θωρακίσει τις θέσεις της για την αξιολόγηση με την επιστημονική και παιδαγωγική τεκμηρίωση, 80 και πλέον Πανεπιστημιακών, οι οποίοι έχουν αποδείξει την πλήρη αντιεπιστημονικότητα των σχετικών νόμων.

Γιατί; Με σύντομο λόγο:

Το Υπουργείο Παιδείας συνοψίζει τη λειτουργία του σχολείου με ποσοτικούς όρους δεικτών.

Η ΔΟΕ υποστηρίζει ότι η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας αποτελεί πολυσύνθετη διαδικασία πολλών παραμέτρων, ό, τι δηλαδή λέει και περιγράφει η παιδαγωγική επιστήμη.

Μια σοβαρή εκπαιδευτική πολιτική προϋποθέτει πρώτον, διάλογο με τους φορείς και κύρια τις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και δεύτερον, πρέπει να εμπεριέχει την παιδαγωγική θεωρία, η οποία δεν εστιάζεται μόνο στη διδασκαλία, αλλά αφορά τους σκοπούς και το περιεχόμενο της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Προϋπόθεση, η τήρηση του κοινωνικού πλαισίου, ίσες ευκαιρίες, εργασία, μόρφωση, κοινωνικό κράτος.

Η δραστική περικοπή των κοινωνικών δαπανών σε κάθε οργανωμένο κράτος επιβαρύνει βασικούς τομείς. Ένας από αυτούς είναι η Εκπαίδευση. Γι' αυτό και στην ημερήσια διάταξη η αναφορά στην υποχρηματοδότηση.

Η πολιτική απόφαση του Υπουργείου Παιδείας να ποσοτικοποιήσει το σχολείο με την ένταση των εξεταστικών δοκιμασιών, δυσχεραίνει τους σκοπούς του εκπαιδευτικού έργου ή τους αναβαθμίζει;

Συνάδελφοί μου, είναι η χώρα και ο κλάδος σε μη αναστρέψιμη πορεία; Πιστεύω ακράδαντα πως όχι. Γιατί υπάρχει πλούσια παρακαταθήκη. Εθνική πολιτιστική, εκπαιδευτική.

Θα περιοριστώ στις διεκδικήσεις, αιτήματα και επιτεύγματα του κλάδου:

Δίχρονη προσχολική Εκπαίδευση.

Διορισμοί. Με πρωτοβουλία της ΔΑΚΕ και με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ. Μην το ξεχνάμε αυτό. Η παρουσία μας στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου καθοριστική.

Διέξοδο και οπλισμό του κλάδου με τα ενιαία κείμενα.

Εισαγωγή ειδικότητων στην πρωτοβάθμια Εκπαίδευση όχι με συντεχνίες αλλά με συνολική εκπαιδευτική διεκδίκηση.

Πιστεύετε ότι τα πιστώνεται η ΔΑΚΕ όλα αυτά σε ανέξοδους διαξιφισμούς υπεροχής; Όχι, συνάδελφοί μου. Ανήκουν στον κλάδο. Αποτελούν το οπλοστάσιο της Ομοσπονδίας και πιστώνονται στην Εκπαίδευση των μαθητών της πατρίδας μας.

Σ' αυτό το πλαίσιο, πρέπει να λειτουργούμε ενωτικά, στο πλαίσιο μιας ανώτερης παιδαγωγικής και συναδελφικής ενότητας, που δεν θα υποκλίνεται σε κομματικές επιλογές ή σε παραταξιακές στοχεύσεις. Η συλλογική εργασία και το ξέρουμε όλοι γιατί όλοι είμαστε δάσκαλοι και οι ειδικότερες είναι δάσκαλοι, είναι βασικό στοιχείο της παιδαγωγικής σχέσης.

Η συλλογική διεκδίκηση των 495 αντιπροσώπων και των 11 μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ είναι ο πυρήνας της πολιτικής διεκδίκησης των αιτημάτων μας.

Δικαστικές διεκδικήσεις νεοδιοριστων συναδέλφων μας. Αιρετοί: η συλλογική εκπροσώπηση του κλάδου στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, στην οποία στάθηκαν απέναντι και αντίθετα οι παρατάξεις των Παρεμβάσεων και της ΑΣΕ. Έχει ή δεν έχει σχέση με την παιδαγωγική ελευθερία, στην οποία συχνά αναφέρονται στις ανακοινώσεις τους; Πιστεύω ότι η παιδαγωγική ελευθερία

συνδέεται με τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και την εκπροσώπηση του κλάδου στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Γιατί με τη μη συμμετοχή και έλλειψη εκπροσώπησης οι συνάδελφοι θα ήταν έρμαια των τοπικών τοποτηρητών στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης.

Διώξεις: στην ένταση των διώξεων που επιδεικνύει το Υπουργείο Παιδείας, η ΔΟΕ πήρε θέση και η ΔΑΚΕ συνέβαλε και συνδιαμόρφωσε τις αποφάσεις και στη στήριξη της συναδέλφου Καψαλάκη και στην κινητοποίηση στο Υπουργείο Παιδείας 31 Ιανουαρίου για τις διώξεις και τα Πειθαρχικά και στη στήριξη της συναδέλφου Χοτζόγλου με κινητοποίηση τον Μάρτιο στο Υπουργείο Παιδείας μαζί με την ΟΛΜΕ και τον ίδιο μήνα κινητοποίηση στα Προπύλαια με πορεία στο Μαξίμου και τη γνωστή αντιμετώπιση από την Αστυνομία.

Σε όλες τις διώξεις και κινητοποιήσεις ήμασταν εκεί. Για τον Γενιδούνια, για την Προϊσταμένη του Νηπιαγωγείου Παιανίας, για τις διώξεις των τριών συναδέλφων στο Ηράκλειο. Πήρε θέση η ΔΟΕ και η ΔΑΚΕ δεν σιώπησε, αλλά συνδιαμόρφωσε αποφάσεις. Βέβαια, θεωρώ ότι οι παραπάνω αποφάσεις δεν υλοποιούνται μέσα από τη θέση πολλές φορές των συναδέλφων των Παρεμβάσεων και της ΑΣΕ. Ότι δηλαδή την κρατική εξουσία θα την αναλάβει το κοινωνικό και πολιτικό μπλοκ των λαϊκών κοινωνικών τάξεων και έτσι θα λυθούν όλες οι δυστοπίες και οι κοινωνικές παθογένειες.

Γιατί εμείς ως ΔΑΚΕ πιστεύουμε ότι αντί για την αναμονή είναι αναγκαίο στον παρόντα χρόνο η δημιουργία θυλάκων ανάδειξης προοπτικής, οράματος και διεκδικήσεων. Όπως αυτές που υλοποιεί και προβάλλει η ΔΟΕ. Γιατί έτσι συμβάλλουμε πραγματικά στη βελτίωση του σχολείου και στη δημιουργία προσκομμάτων και αντιστάσεων στις εκάστοτε κυβερνητικές επιλογές.

Συνάδελφοι, η στάση των παρατάξεων και η πολιτική πρακτική τους είναι αναγώγιμη στον συνδικαλιστικό και κοινωνικό καθορισμό των αιτημάτων μας.

Γι' αυτό και δεν πιστεύω ότι τοποθετήσεις συνδικαλιστών του κλάδου συμβάλλουν θετικά όταν λένε: «η συναίνεση της πλειοψηφίας σε ΔΟΕ - ΟΛΜΕ θα σπάσει επιβάλλοντας εκπαιδευτικό lockdown» ή η θέση, πάλι μέρους των Παρεμβάσεων, ότι: «μπαίνουν συνεχώς εμπόδια από τον εργοδοτικό συνδικαλισμό και υπονόμευση της ηγεσίας στη ΔΟΕ και ΟΛΜΕ για απεργιακή σύγκρουση με την εκπαιδευτική πολιτική», θέση, και πιστεύω, όχι πίστη των συναδέλφων των Παρεμβάσεων, που βέβαια έχει αντιφάσεις.

Γιατί στην ΟΛΜΕ κατηγορούν την ΑΣΕ για αδράνεια. Κατηγορούν τη ΔΑΣ, παράταξη του ΠΑΜΕ στην ΑΔΕΔΥ, για ανακοινώσεις που δεν συμφωνούν με τις δικές τους θέσεις. Τα παραδείγματα πολλά. Δεν θα πω περισσότερα.

Η λογική ή η επιχειρηματολογία ότι κάθε πρόταση της ΑΣΕ και των Παρεμβάσεων οδηγεί στην προώθηση των αιτημάτων του κλάδου και κάθε απόφαση που συμμετέχει η ΔΑΚΕ, η ΔΗΣΥ και το Δίκτυο αποτελεί υπαναχώρηση είναι το λιγότερο ανεδαφική συνδικαλιστικά. Και αυτό το αποδεικνύουν καταρχήν οι αποφάσεις, που στο 80% είναι κοινές και το ανέφερε χθες ο Γενικός Γραμματέας, ο Θανάσης Κικκινής, και είναι περιττό να επαναλάβω νούμερα.

Άρα, για να συζητήσουμε σοβαρά πολιτικά στη Γενική Συνέλευση, ας ξεκινήσουμε από την κοινή αποδοχή για την κοινωνική λειτουργία του σχολείου που αποδέχονται όλες οι παρατάξεις και ας δούμε μία από τις σοβαρότερες παθογένειες του κλάδου στην περίοδο που διανύουμε, τη συμμετοχή των συναδέλφων στις τελευταίες γενικές συνελεύσεις. Ήταν άδειες οι αίθουσες και με έλλειψη απαρτίας σε Συλλόγους που πρωταγωνιστεί για παράδειγμα η ΔΑΚΕ; ή και καθολικό φαινόμενο σε Συλλόγους με απόλυτη πλειοψηφία Παρεμβάσεων και ΑΣΕ;

Θα δεχτούμε να βγαίνουν πλαστές αποφάσεις απαρτίας; γνωρίζαμε πολύ καλά και ξέρουμε όλοι, ότι οι αίθουσες των Γενικών Συνελεύσεων δεν έχουν καθρέφτες για να πολλαπλασιάζουν τα είδωλα και να βγάζουν απαρτίες με αποφάσεις που όταν αναφέρουν την αξιολόγηση, θεωρούν ότι και για τη σχολική μονάδα και για την ατομική μόνος δρόμος είναι η απεργία-αποχή και όχι τα ενιαία κείμενα που αποτέλεσαν ιστορική απόφαση για να αντισταθούν οι Σύλλογοι διδασκόντων.

Και μια και αναφέρομαι για Γενικές Συνελεύσεις, είτε με πλαστές απαρτίες, είτε με απαρτίες, είτε χωρίς απαρτίες, Γενικές Συνελεύσεις γενικότερα που πραγματοποιούνται στους Συλλόγους μας, μια επισημάνση, αν μου επιτρέψει η πρώτη παράταξη, το συνδικαλιστικό σαβουάρ βιβρ μάλλον το αγνοείτε, συνάδελφοι. Ποτέ δεν πάμε απρόσκλητοι σε Γενικές Συνελεύσεις Συλλόγου χωρίς να έχει δηλωθεί και να έχει γνωστοποιηθεί στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ και χωρίς απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, όπως αυτό που συνέβη πριν λίγους μήνες στον Σύλλογο της Κέρκυρας.

Θα συνεννοηθούμε πολιτικά και συνδικαλιστικά, δηλαδή συναδελφικά, ότι ο κλάδος έχει δημιουργήσει τεράστια δυσκολία στην εφαρμογή της αντιεπισημονικής αξιολόγησης; Θα προχωρήσουμε επιτέλους με μία κοινή εκπαιδευτική αλφάβητο που θα αφορά τους μισθούς μας, τις συντάξεις μας, την ασφάλεια των scho-

λικών κτιρίων, τα αναλυτικά προγράμματα, τη θωράκιση της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας με τα ενιαία κείμενα, την υπεράσπιση όλων απέναντι σε διώξεις που βάλουν όλο τον κλάδο;

Θα πούμε ότι έχουμε κοινή αφετηρία τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων;

Συνάδελφοι, θεωρώ ότι ο τίτλος της κάθε παράταξης δεν είναι αυτός που εγγυάται την απόφαση για αγώνα. Η κοινή πολιτική απόφαση είναι που δεσμεύει, εμπνέει και υλοποιεί τα αιτήματα. Γι' αυτό δεν πρέπει να εκχωρήσουμε τις διαδικασίες της Συνέλευσης σε μια στείρα αντιπαράθεση με όρους βεντέτας ιδεών.

Αντίθετα, χρησιμοποιώντας όλες οι παρατάξεις την κληρονομιά του κλάδου και τους αγώνες του για το δημόσιο σχολείο να απομονώσουμε τη συλλογική εκτροπή. Το παρόν που έχει η ΔΟΕ καταστατικά και ουσιαστικά είναι φτιαγμένο από το παρελθόν.

Οι αποφάσεις που έχουν ληφθεί από τις προηγούμενες συνελεύσεις είναι σε ισχύ και αποτελούν την προοικονομία του μέλλοντος.

Η δασκαλική αποταμίευση της Ομοσπονδίας είναι ο κοινός δρόμος για το επόμενο διάστημα. Κανείς και καμία στην αίθουσα δεν θα απαρηνηθεί τις δυσκολίες του καιρού, αλλά ούτε και την υπόσχεση για τον κοινό αγώνα μιας καλής ζωής για τους Έλληνες μαθητές και μαθήτριες, για τη μόρφωση τους, για τον Έλληνα δάσκαλο.

Απέναντι στις πολλές οδύσσειες στα εθνικά, κοινωνικά και εκπαιδευτικά τραύματα, μοναδικός δρόμος είναι η οργανωμένη και συγκροτημένη συνδικαλιστικά διεκδίκηση κάτω από τις αποφάσεις της ΔΟΕ για να μην ακυρωθεί το μέλλον της Εκπαίδευσης.

Και αυτό είμαι σίγουρη, συνάδελφοί μου, ότι δεν θα το επιτρέψουμε όλοι και όλες μέσα σε αυτή την αίθουσα.

Ευχαριστώ πολύ. Καλό καλοκαίρι! Καλό αγώνα!

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΖΟΡΜΠΑΣ

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Ευχαριστώ πολύ. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ακούγοντας όλες τις ομιλίες των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, πραγματικά αποδείχτηκε πολύ σωστή η εκτίμηση που έκανε ο συναγωνιστής ο Νίκος Βουρδουμπάς, ότι εδώ πέρα γίνεται προσπάθεια να υπάρξει εναρμόνιση των παρατάξεων με τη νέα κατάσταση. Ποια δηλαδή; Αυτή που αποφάσισε πέρυσι ο κλάδος να δώσει την πρώτη δύναμη στην Αγωνιστική Ύσπερωση Εκπαιδευτικών στην Ομοσπονδία.

Μπορεί η πολιτική κριτική και η αντιπαράθεση να ενοχλεί κάποιους, οι οποίοι άλλες φορές κάνουν επίκληση στη δημοκρατία και στον διάλογο.

Θανάση Κικινή, ειλικρινά, επειδή σε εκτιμώ πάρα πολύ, είναι καλό, όταν αναπαράγουμε θέσεις κομμάτων, να τις έχουμε μελετήσει και να τις έχουμε διαβάσει πρώτα. Γιατί είναι άλλο πράγμα η κρατική ευθύνη, στην οποία δε νομίζω ότι θα διαφωνήσει κανείς, και άλλο

πράγμα οι κρατικές δομές για την προσχολική αγωγή, που κάτι τέτοιο δεν έχει ειπωθεί πουθενά.

Επίσης, πρέπει να πούμε την αλήθεια σε σχέση με τις διεθνείς σχέσεις που έχουμε προτείνει να έχει η Διδασκαλική Ομοσπονδία, γιατί είναι απόλυτα θεμιτό και έτσι ακριβώς το διατυπώσαμε, ότι η Διδασκαλική Ομοσπονδία οφείλει να έχει διεθνείς σχέσεις, αλλά ταυτόχρονα δεν είναι απαραίτητη η θεσμική συμμετοχή, πόσο μάλλον σε Σωματεία και Ομοσπονδίες οι οποίες έχουν αποδείξει τον εργοδοτικό τους χαρακτήρα.

Και βέβαια, εντάξει, συναδέλφισσες και συνάδελφοι της ΔΗΣΥ, συνάδελφε Σταύρο Πετράκη, έκλεισα κάποια στιγμή τα μάτια, άκουσα την ομιλία σε σχέση με την αξιολόγηση και τα επιχειρήματα και νόμιζα ότι βρισκόμουν 4 χρόνια πριν, όταν η απεργία-αποχή υλοποιούνταν από τον κλάδο και εσείς φοβίζατε τον κόσμο, λέγατε ακριβώς τα ίδια επιχειρήματα όπως και τώρα. Εντάξει, λίγο έλεος!

Θα τα πούμε και μετά σε σχέση με την αξιολόγηση, αλλά λίγο έλεος, γιατί έχουμε την αίσθηση ότι τελικά εδώ πέρα δε μιλάει η Δημοκρατική Συνεργασία, αλλά ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας, ο Κατσαρός.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τούτες τις μέρες που η γειτονιά μας φλέγεται, που σκοτώνονται οι λαοί για του αφέντη το φαΐ, χαιρετίζουμε τους χιλιάδες εργαζόμενους, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, τη νεολαία που είναι στους δρόμους για να σταματήσει η εμπλοκή της χώρας μας στα σφαγεία του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γιατί κάνουν πράξη το σύνθημα «όταν οι φονιάδες πατάνε το κουμπί αντίσταση στον όλεθρο βάζουν οι λαοί». Που γνωρίζουν καλά πως ακόμα και οι εκεχειρίες που συνάπτονται είναι με το πιστόλι στον κρόταφο, κρίκος στη μεγάλη αλυσίδα των ανταγωνισμών για το κέρδος. Και οι εξελίξεις αυτές αντικειμενικά θέτουν στο κίνημα, στα Σωματεία, νέα καθήκοντα και ανεβάζουν τον πήχη των απαιτήσεων πολύ ψηλά.

Τα Σωματεία, η Ομοσπονδία, μας οφείλουν να πάρουν θέση, να σταθούν απέναντι στις επιλογές της αστικής τάξης και των κυβερνήσεων, να βρεθούν στη σωστή πλευρά της ιστορίας με τους λαούς, κόντρα στους σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστών, να μην αποδεχτούν και να μη συναινέσουν στη σφαγή άλλων λαών. Να σηκώσουν παντού κάστρα αγώνα και αντίστασης στους πολεμικούς σχεδιασμούς.

Και από αυτό εδώ το βήμα σφίγγουμε το χέρι στους χιλιάδες Εκπαιδευτικούς που τίμησαν και τιμούν τον παιδαγωγικό τους ρόλο, που μιλάν στα παιδιά στις τάξεις για τον πόλεμο, για τη σφαγή που γίνεται δεκαετίες τώρα στην Παλαιστίνη, για ποιο λόγο γίνονται οι πόλεμοι και πώς μπορούν οι λαοί να ζουν ειρηνικά.

Που δυναμώνουν την πολύμορφη αλληλεγγύη στους δοκιμαζόμενους λαούς μέσα από δράσεις και Παρεμβάσεις εντός των σχολείων με πρωτότυπους τρόπους, όπως το Δεκαήμερο Ειρήνης σε εκατοντάδες περιοχές της χώρας, όπου μαθητές, ακόμα και κόντρα στις οδηγίες του Υπουργείου, κόντρα στη Διοίκηση, σε άνωθεν εντολές Διευθυντών Εκπαίδευσης που απαγόρευαν συλλήβδην να παίρνουν μέρος και να εμφανίζονται

μαθητικές δημιουργίες σε τέτοιες πρωτοβουλίες, διάλεξαν και συνεχίζουν να διαλέγουν τη σωστή πλευρά της ιστορίας.

Υψώνουμε τη γροθιά μας στους εργαζόμενους της COSCO που αρνήθηκαν και δε φόρτωσαν ούτε σφαίρα από το πολεμικό υλικό στα κοντέινερ με προορισμό τις εμπόλεμες περιοχές, στους εργάτες του Λαυρίου που σταμάτησαν τη διέλευση μάλιστα μέσα από κατοικημένες περιοχές, φορτίων με καύσιμα για πολεμικές επιχειρήσεις και δεκάδες άλλες τέτοιου είδους παρεμβάσεις, που δείχνουν ότι, παρά την κατάπνυσή της, η κυβέρνηση να εμπλέκεται όλο και πιο βαθιά στους πολεμικούς σχεδιασμούς με ανυπολόγιστες συνέπειες για τον λαό, σε αυτά εδώ τα μάρμαρα κακιά σκουριά δεν πιάνει.

Γιατί εδώ υπάρχει ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα. Υπάρχει οργανωμένος λαός για τα συμφέροντά του. Υπάρχουν δυνάμεις και μέσα στον κλάδο μας που φέρνουν το νέο, το ελπιδοφόρο, που βλέπουμε στα μάτια των παιδιών μας τη δυνατότητα μιας άλλης, καλύτερης κοινωνίας.

Ταυτόχρονα, από αυτό εδώ το βήμα σφίγγουμε το χέρι στους χιλιάδες συναδέλφους και συναδέλφισσες που δε λυγίζουν στις απειλές, στην τρομοκρατία και στους εκβιασμούς της διοίκησης του Υπουργείου, ακόμα και του ίδιου του Πρωθυπουργού και συνεχίζουν να υλοποιούν τις αποφάσεις της Ολομέλειας Προέδρων και της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου απέναντι στην κατηγοριοποίηση σχολείων, μαθητών και Εκπαιδευτικών.

Που συνεχίζουν να δίνουν μάθημα αγώνα και αξιοπρέπειας και παραπέμπονται σε Πειθαρχικό. Γιατί; Γιατί το έγκλημά τους είναι η συμμετοχή σε αποφάσεις των Σωματείων και της Ομοσπονδίας. Γιατί ναι, είναι νίκη εδώ και πέντε χρόνια να μην υλοποιείται ουσιαστικά ένας νόμος αντιλαϊκός, αντικειμενικός και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός να το παραδέχεται. Ναι, είναι νίκη! Δεν τη χαρίζουμε σε κανέναν!

Αγκαλιάζουμε τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες που δε σιωπούν, που δε σκύβουν το κεφάλι, δε συναινούν στη βάρβαρη πραγματικότητα των σχολείων, που διαχρονικά όλες οι κυβερνήσεις έχουν δημιουργήσει. Που τολμούν και βγάζουν στη φόρα τις ευθύνες της κυβέρνησης για τις υποδομές, για τις ελλείψεις σε προσωπικό, για την υπερεντατικοποίηση που οδηγεί στην εργασιακή εξουθένωση.

Παραδείγματα όπως η Σοφία Καψαλάκη, το πρώτο Ειδικό Νηπιαγωγείο Πειραιά, Πρόεδροι Συλλόγων Εκπαιδευτικών που στοχοποιούνται από τη Διοίκηση, όπως η συναδέλφισσα Αγγελονίδη Χριστίνα, αποτελούν μεγάλες αποδείξεις πως ο κλάδος δε συμβιβάζεται, δε στριμώχνει τα όνειρα των παιδιών στη μιζέρια της κυβέρνησης.

Από αυτό εδώ το βήμα δίνουμε όρκο, υπόσχεση, πρώτα απ' όλα στα παιδιά πως τα σχέδια του Υπουργείου Παιδείας, της Κυβέρνησης, των επιχειρηματικών ομίλων θα συνεχίσουν να βρίσκουν σοβαρά εμπόδια, μεγάλες αντιστάσεις.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το ομολογούν φόρα

παρτίδα πλέον, πως με αυτό το μοντέλο του Εκπαιδευτικού θέλουν να ξεμπερδεύουν. Τον Εκπαιδευτικό δηλαδή που θα οργανώνεται, θα συμμετέχει στο Σωματείο του, θα διεκδικεί σύμφωνα με τις ανάγκες του και όχι σύμφωνα με τα δημοσιονομικά όρια, τις δημοσιονομικές υποχρεώσεις, τις αντοχές της οικονομίας.

Το νέο Πειθαρχικό άλλωστε αυτή την ουσία έχει. Σε ένα κόσμο που φλέγεται, που η αντίθεση ανάμεσα στις σύγχρονες ανάγκες και το κέρδος των λίγων δημιουργεί τεράστιες οξύνσεις, κανένα κράτος, καμία κυβέρνηση δε θέλει Εκπαιδευτικούς που θα δυσκολεύουν το ανταλλακτικό τους έργο. Θέλουν δάσκαλο, θέλουν οι δάσκαλοι να είναι της νεολαίας «γδαρτάδες», σκυφτοί και υποταγμένοι.

Γιατί η κυβέρνηση γνωρίζει πολύ καλά πως σε τέτοιες συνθήκες απότομης όξυνσης αναδύεται και η δυνατότητα οι εργαζόμενοι να συνειδητοποιήσουν την πραγματική τους δύναμη και να το πάρουν αλλιώς. Αυτό θέλουν να το αποφύγουν όπως ο διάλογος το λιβάκι. Παίρνουν κι εκείνοι τα μηνύματα πως δυναμώνει στην κοινωνία, στους εργαζόμενους, στα φτωχά λαϊκά στρώματα, ένα ρεύμα αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής, που εκφράζεται με σύγχρονες διεκδικήσεις και αγώνες που δυναμώνουν όλο και πιο πολύ.

Και ναι, θα το πούμε καθαρά φέτος, οι διεκδικήσεις αυτές δυνάμωσαν ένα μπόι υψηλότερα, ακόμα περισσότερο, μετά την 93^η Γενική Συνέλευση με την Αγωνιστική Συσπείρωση πρώτη Δύναμη στη ΔΟΕ. Γιατί από την πρώτη κιάλας στιγμή υλοποιήσαμε την υπόσχεση που δώσαμε. Τι είπαμε; Πως η πρωτιά της Αγωνιστικής Συσπείρωσης στην Ομοσπονδία θα κατατεθεί στους καθημερινούς, μικρούς, εντός εισαγωγικών, και μεγάλους αγώνες για τη μόρφωση των παιδιών μας, για δουλειά με δικαίωμα και ζωή με αξιοπρέπεια.

Αυτό υλοποιήθηκε όλη τη χρονιά που μας πέρασε, κόντρα όχι μόνο σε κυβέρνηση και Υπουργείο, αλλά πολλές φορές και με υπονόμευση εντός των τειχών. Και είναι κατανοητό ότι κάθε παράταξη θέλει να βάλει τα δικά της επίδικα. Όμως υπάρχουν και τα πραγματικά γεγονότα. Για παράδειγμα, δεν μπορούμε να κρύψουμε ότι δυνάμωσε ο αγώνας στις μεγάλες μάχες που δώσαμε από την αρχή της χρονιάς, για παράδειγμα. Μαζί με τους γονείς, ενάντια στις συγχωνεύσεις, κερδίζοντας εκατοντάδες τμήματα.

Το ίδιο γίνεται και φέτος για τη νέα χρονιά. Ήδη υπάρχουν αγώνες για να μη χαθεί ούτε ένα τμήμα. Τη στιγμή βέβαια που ακόμα και εδώ μέσα υπάρχουν αντιπρόσωποι εκλεγμένοι που διατηρούν ταυτόχρονα θέσεις στη διοίκηση και μετακινούν παιδιά της πρώτης δημοτικής για να μη σπάσουν τα τμήματα. Σύλλογος Χανίων.

Στις κινητοποιήσεις για τη στήριξη των χιλιάδων συναδέλφων που αντιμετωπίζουν πειθαρχικές δίωξεις για κάθε αφορμή, εφαρμόζοντας συλλογικές αποφάσεις, και παλεύουν ενάντια στην κατηγοριοποίηση των σχολείων που προωθεί η λεγόμενη αξιολόγηση δυνάμωσε και εκεί ο αγώνας. Δίπλα στον καθένα, στην καθεμία, από την πρώτη επίδοση κιάλας που έγινε των Πειθαρχικών, από τις αρχές Αυγούστου της περασμένης χρονιάς.

Και μάλιστα προσπερνώντας τη συνειδητή επιλογή, όπως αποδείχτηκε, να υπονομευθεί αυτή η στάση, το μπλοκάρισμα της συμμετοχής, από τις τρεις παρατάξεις, τη ΔΑΚΕ, τη ΔΣΗ και το Δίκτυο, στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας. Με την αστεία δικαιολογία που ακούσαμε και σήμερα εδώ, ότι δεν χρειάζεται να σταθούμε δίπλα στους συναδέλφους τώρα που παραλαμβάνουν τα Πειθαρχικά, παρόλο που οι ίδιοι οι συνάδελφοι εκεί που πήγαμε μας λέγανε «μπράβο, καλά κάνετε και ήρθατε έστω και με δικά σας έξοδα, γιατί θέλουμε να είστε δίπλα μας. Θέλουμε να μας χτυπήσετε την πλάτη και να μας πείτε ότι, ναι, η Ομοσπονδία είναι εδώ, θα σας στηρίξουμε».

Και ξέρετε πού αποδεικνύεται τελικά το συνειδητό της υπονόμευσης; Όταν πριν λίγες μέρες ορίστηκε δικασμός στο Διοικητικό Εφετείο Χανίων για τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους καθαιρεμένους προϊσταμένους, οι παρατάξεις αυτές πήραν απόφαση να μην παρευρεθούν τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας. Εκείνη δηλαδή τη στιγμή που θα συζητιόταν αυτό το θέμα. Δυνάμωσαν όλη αυτή την περίοδο οι απεργιακοί αγώνες. Εμείς δεν είπαμε ότι δε γίνονταν και πριν. Δυνάμωσαν όμως. Ανέβηκαν ένα μπόι υψηλότερα και μάλιστα με αναβαθμισμένη δυσκολία.

Να θυμίσουμε ότι στις 23 Οκτώβρη το Υπουργείο Παιδείας, για πρώτη φορά τουλάχιστον από τη μεταπολίτευση και έπειτα, και το Υπουργείο Οικονομικών έσυραν τη ΔΟΕ στα δικαστήρια, για να βγει παράνομη και καταχρηστική η κλαδική απεργία. Για πρώτη φορά! Την απεργία εκείνη την ψήφισαν όλοι! Όχι, δεν την ψήφισαν όλοι. ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ δεν την ψήφισαν. Βεβαίως τη στήριξαν μετά, από τη στιγμή που πήγε στα δικαστήρια, που ξεσηκώθηκε ο κόσμος ολόκληρος, δεν μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά, έκαναν την ανάγκη φιλότιμο και την ψήφισαν.

Δυνάμωσαν οι αγώνες ακόμα και με την ολοκλήρωση της πανελλαδικής και συντονισμένης προσπάθειας για την κατάθεση των συλλογικών αιτήσεων και προσφυγών, μιας πρωτοφανούς διαδικασίας για τον κλάδο, των συναδέλφων των νεοδιοριστών του '20 και '21.

Δυνάμωσαν οι αγώνες στην προσπάθεια υπεράσπισης και υλοποίησης των συλλογικών αποφάσεων του κλάδου μέσα στα σχολεία και τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών όλης της χώρας, για να κρατιέται ανοιχτός και ελπιδοφόρος ο αγώνας που δίνουμε ενάντια στην αντικυβερνητική αξιολόγηση. Παρά την ανοικτή υπονόμευση και την καλλιέργεια απογοήτευσης, φόβου, το συνηθίσαμε αρκετά χρόνια από συγκεκριμένες δυνάμεις, αλλά και αυταπατών στην υλοποίηση συλλογικών αποφάσεων για την εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση.

Και εδώ πέρα θα ανοίξω μεγάλη παρένθεση. Γιατί στο μέτωπο αυτό όντως δεν είναι δυστυχώς όλες οι δυνάμεις. Γιατί οι δυνάμεις της ΔΗΣΥ, φανερά αντιστρατεύονται αυτή την απόφαση. Δεν ισχύει αυτό που έχει ειπωθεί σε ολομέλεια, ότι οι δυνάμεις της ΔΗΣΥ δεν ψηφίζουν τα ενιαία κείμενα, αλλά τα υλοποιούν. Έλεος! Γνωρίζουμε στα σχολεία τι συμβαίνει. Το γνωρίζει ο κλάδος, το γνωρίζουν οι συνάδελφοι.

Και βέβαια χαιρόμαστε που τα ενιαία κείμενα φέτος έγιναν επιχείρημα της ΔΗΣΥ. Ξέρετε, επιχείρημα είχε γίνει, πριν από τρία χρόνια, της ΔΑΚΕ, ότι δήθεν οι εκπρόσωποι της ΑΣΕ είπαν ότι γράφουν εκείνοι τα ενιαία κείμενα. Το πήραν και οι Παρεμβάσεις, το παίξαν. Φέτος το παίζει η ΔΗΣΥ, πιθανά του χρόνου να το παίζει το Δίκτυο. Δε γνωρίζουμε. Το θέμα είναι το εξής όμως. Κάτω στα σχολεία, εκεί πέρα που οι συνάδελφοι θέλουν αυτόν τον τρόπο υλοποίησης, ποιες παρατάξεις τον υλοποιούν αλήθεια; Τον υλοποιεί η ΔΗΣΥ; Ούτε καν.

Και ξέρετε συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι άλλο πράγμα να λέμε ότι εντός του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, στους τέσσερις τοίχους της Ξενοφώντος, ναι, μπορεί μια παράταξη να το ψηφίσει. Κάτω στα σχολεία συνάδελφοι τι κάνετε; Κάτω, στους Συλλόγους Εκπαιδευτικών τι κάνετε; Ξέρετε τι κάνετε; Δεν υλοποιείτε τίποτα από αυτά. Δεν υλοποιείτε ούτε καν την απεργία-αποχή βέβαια. Ούτε καν αυτό. Δεν υλοποιείτε απλές αποφάσεις, ακόμα στάσεις εργασίας, απεργιακές κινητοποιήσεις και έρχεστε μετά και χύνετε κροκοδείλια δάκρυα, «δεν έχει κόσμο η τάδε κινητοποίηση, η τάδε απεργιακή συγκέντρωση και να μη συνεχίσουμε, να μην κλιμακώσουμε».

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κάτι δεν πάει καλά. Βέβαια, εγώ να σας δώσω το εξής, συνάδελφοι της ΔΗΣΥ. Ιδιαίτερα το κομμάτι της απεργίας-αποχής και το γεγονός ότι υπάρχουν πολλοί συνάδελφοι, είπατε, που αξιολογούν από όλες τις πτέρυγες, ξέρετε, μου θύμισε την ατάκα που είχε πει ο Μπακιντζής στον Ζουγανέλη από την ταινία «Ας περιμένουν οι γυναίκες». Πάνο, έλεγε, ο Αντώνης μεγάλωσε μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Αυτά τους τα μαθαίνουν στο πρώτο μάθημα. Έτσι είναι. Πετάτε την μπάλα στην εξέδρα για να κρύψετε την απόλυτη συμφωνία με το Υπουργείο Παιδείας σε αυτό το θέμα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δυνάμωσε αυτή τη χρονιά κάθε αγωνιστική πρωτοβουλία και διεκδίκηση για τα κενά, τις ελλείψεις στα σχολεία. Το μαρτυρούν οι ανακοινώσεις που βγήκαν από τη Διδακτική Ομοσπονδία. Οι κινητοποιήσεις που έγιναν για την υποχρηματοδότηση, για τις απαράδεκτες και επικίνδυνες σχολικές υποδομές, για τα ιδιαίτερα προβλήματα των Νηπιαγωγείων, όπως το ωράριο, για τα ζητήματα των ειδικοτήτων, για να έχουν τα παιδιά τον εκπαιδευτικό που έχουν ανάγκη και όχι τον εκπαιδευτικό από τα συμπληρώματα του ωραρίου.

Αυτά είναι μονοθεματικός αγώνας; Γιατί συγγνώμη, εγώ μία μονοθεματική τοποθέτηση άκουσα, αυτή από τους εκπροσώπους της ΔΗΣΥ για την αξιολόγηση. Μονοθεματική ήτανε επί της ουσίας. 90% αξιολόγηση και τίποτα άλλο. Κοιτάξτε να δείτε. Εντάξει, εμείς ακούμε την κριτική. Είναι καλοδεχούμενη, αλήθεια, για το πώς μπορούμε να γίνουμε καλύτεροι, αποτελεσματικότεροι στην αναμέτρησή μας με τη διοίκηση και την κυβέρνηση.

Έχουμε όμως πραγματικά ερμητικά κλειστά αυτιά στη δήθεν κριτική που μας καλεί να γίνουμε, και δεν θα ντραπούμε τις λέξεις, δήθεν “υπεύθυνοι”, κυβερνητικοί δηλαδή, στην ουσία, εταίροι. Δηλαδή να υποταχθούμε στο ρεαλισμό της κυβέρνησης. Ναι, σε αυτή την κριτική έχουμε κλειστά ερμητικά τα αυτιά.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, στη φετινή Γενική Συνέλευση είναι πιο αναγκαίο από ποτέ να δούμε τη μεγάλη εικόνα, για να μπορέσουμε να πάρουμε αποφάσεις. Την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση μας καλεί να βάλουμε το κεφάλι στον ντορβά εν μέσω πολεμικής οικονομίας, ταυτόχρονα ανοίγει όλα τα ζητήματα και δεν ερχόμαστε να απαντήσουμε στο πραγματικό διακύβευμα. Ποια θα είναι η κατεύθυνση που θα έχει η Ομοσπονδία;

Και ακούστηκε πολλές φορές και στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και εδώ μέσα στις τοποθετήσεις ότι η πολιτική αλλαγή, λέει, μπορεί να φέρει τη λύση. Μάλλον, αποτελεί τη μοναδική λύση. Εντάξει, φαίνεται πως κάποιοι έχουν βαλθεί στους λαχανόκηπους της Ζαχαράκη από τον Σεπτέμβριο να καλλιεργήσουν και λωτούς και κουτόχορτο.

Δηλαδή για ποια πολιτική αλλαγή μιλάτε; Λέτε να πέσει η κυβέρνηση; Σύμφωνοι. Φυσικά από τον εκπρόσωπο του Δικτύου το 60% της ομιλίας ήταν ένα λογύδριο απέναντι στην Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών, 30% απέναντι στις Παρεμβάσεις και ένα 10% ενάντια στην κυβέρνηση. Εντάξει, η κυβέρνηση δε θα πέσει έτσι και με τέτοια κριτική.

Αλλά για ποια πολιτική αλλαγή μιλάτε; Η πολιτική αλλαγή με τις δυνάμεις εκείνες που υπερψήφισαν τις πολεμικές δαπάνες, γιατί πέρα από τις ψήφους της Νέας Δημοκρατίας το υπερψήφισε το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΡΙΖΑ, η Ελληνική Λύση, η Πλεύση Ελευθερίας και οι Σπαρτιάτες, και την αναγόρευση του δολοφόνου κράτους του Ισραήλ σε στρατηγικό εταίρο; Πολιτική αλλαγή θα έρθει με τις δηλώσεις Σκανδαλίδη υπέρ της απόλυτης κατάργησης της μονιμότητας στο Δημόσιο; Ή το παιχνίδι που παίζει το ΠΑΣΟΚ με τη συνταγματική αναθεώρηση, δίνοντας το πράσινο φως για την κατάργηση του άρθρου 16;

Το νέο Πειθαρχικό, αλήθεια, δεν κινείται στις ίδιες ράγες με το Πειθαρχικό του 2012, όταν με τα ίδια επιχειρήματα τότε η Διαμαντοπούλου, αφαίρεσε τους αιρετούς από τα Πειθαρχικά Συμβούλια και δεν υπήρχαν τότε ούτε ηλεκτρονικές εκλογές για να έχετε να λέτε.

Όλοι μαζί, η Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ, Σύριζα, καταψήφισαν την πρόταση Συνδικάτων του δημόσιου τομέα, στην προηγούμενη συνταγματική αναθεώρηση το 2019, για τροποποίηση του άρθρου 103, με στόχο τη μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων. Αυτό είναι η πολιτική αλλαγή που θα φέρετε; Που θα σώσει δήθεν τον κλάδο; Όλοι μαζί, μαζί με διάφορα άλλα αποκόμματα, εφάρμοσαν τρία μηνύματα. Έκοψαν πάνω από το 40% στις απολαβές των δημοσίων υπαλλήλων, έφεραν κάτω από τα όρια φτώχειας εκατοντάδες χιλιάδες εργαζομένους με εισαγωγικό μισθό για τον εκπαιδευτικό 780 ευρώ χωρίς 13^ο και 14^ο μισθό.

Και τώρα χύνουν και κροκοδείλια δάκρυα αυτές οι παρατάξεις για τους δεκάδες χιλιάδες αναπληρωτές χωρίς δικαιώματα και τους χιλιάδες Εκπαιδευτικούς να κάνουν δύο και τρεις δουλειές για να τα βγάλουν πέρα. Κανένας από αυτούς δεν μπορεί να εμφανίζεται σήμερα φίλος και συνοδοιπόρος των δημοσίων υπαλλήλων. Για ποια πολιτική αλλαγή μιλάτε; Τελικά φαίνε-

ται πως θέλετε να επενδύσετε σε μία Ομοσπονδία, η οποία θα σκιαμαχεί και θα έχει ως μόνο ουσιαστικό μέλημα την κυβερνητική αλλαγή, πάντα σε αгаστή σύμπνοια με τη Διοίκηση.

Ε, ναι, γι' αυτό η κριτική σας είναι πως η κατάσταση στη ΔΟΕ άλλαξε προς το χειρότερο. Γιατί δεν μπορείτε, όσες δυνάμεις συνομολογείτε στην παραπάνω αντίληψη, με την ίδια ευκολία να αποτελείτε κοινωνικό εταίρο του κράτους, της Διοίκησης, ώστε «υπεύθυνα», εντός εισαγωγικών, να γυρνάτε τον κλάδο από ήττα σε ήττα. Και δυστυχώς σε αυτόν τον μύλο νερό έχυσε το προηγούμενο διάστημα και η παράταξη των Παρεμβάσεων, τότε λοιδορώντας αποφάσεις Διοικητικών Συμβουλίων, υπονομεύοντας τες ή βάζοντας ακόμα και αντιπαραθετικά ενέργειες, όπως τις ατομικές αιτήσεις, μπερδεύοντας ή, ακόμα χειρότερα, απογοητεύοντας τον κλάδο, μόνο και μόνο για να επιβιώσει ένα παραταξιακό αφήγημα, ότι με την ΑΣΕ δηλαδή πρώτη δύναμη δεν άλλαξε και τίποτα.

Τελικά άλλαξε τίποτα; Δεν άλλαξε; Άλλαξε προς το χειρότερο; Συνεννοηθείτε και πείτε μας. Απλά για να το ξέρουμε. Γιατί ο κλάδος ξέρει και σιγά σιγά σας προσπερνάει. Ξέρει. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, με το βλέμμα στραμμένο και μέσα σε αυτή την αίθουσα και έξω από αυτή την αίθουσα, στη μεγάλη πλειοψηφία του κλάδου, από τη δικιά μας την πλευρά απευθύνουμε κάλεσμα, σε όλους όσους συναντηθήκαμε σε κοινούς αγώνες για τη μόρφωση των παιδιών μας, για την υπεράσπιση της παιδαγωγικής μας υπόστασης, για τα μικρά, εντός εισαγωγικών, και μεγάλα ζητήματα.

Σε όλους και όλες που βλέπουν πως αυτό το ρεύμα της αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής δυναμώνει, πλαταίνει, εμπνέει νέες δυνάμεις. Σε όλους και όλες που δε βολεύονται με λιγότερο ουρανό και λιγό-

τερο ήλιο, που δεν παζαρεύουν το δικαίωμά τους να ζουν ανθρώπινα και με αξιοπρέπεια στον εικοστό πρώτο αιώνα.

Να σηκώσουμε τα Σωματεία μας και την Ομοσπονδία ένα μπόι ψηλότερα. Μπορούμε να το κάνουμε και θα το καταφέρουμε. Με αταλάντευτο μέτωπο απέναντι στην κατηγοριοποίηση των σχολείων, Εκπαιδευτικών και μαθητών. Με αταλάντευτο μέτωπο απέναντι σε συγχωνεύσεις, συμπτύξεις των ονείρων των παιδιών μας. Με αταλάντευτο μέτωπο απέναντι στην αντιεπισημονική αξιολόγηση, που στόχο έχει να δείξει τον εκπαιδευτικό ως μόνο υπεύθυνο, ξεπλένοντας τις διαχρονικές ευθύνες των κυβερνήσεων στη συνεχή φτωχοποίηση των Εκπαιδευτικών, στη συντριβή των αναγκών μας από τις λεγόμενες αντοχές της οικονομίας.

Με αταλάντευτο μέτωπο απέναντι στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και την εμπλοκή στους πολεμικούς προϋπολογισμούς, για να γίνονται οι λαοί κρέας στα κανόνια των ιμπεριαλιστών. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δείξαμε ακόμα πιο πολύ φέτος πως ο δρόμος που μπορεί να βγάλει στο ξέφωτο είναι αυτός του οργανωμένου αγώνα. Χωρίς φόβο, με συμμαχία με τους γονείς και τον λαό, με σωστή στόχευση, με τον κλάδο στο προσκήνιο. Ναι, είναι δύσκολος δρόμος, όμορφος δρόμος, είναι όμως ο δικός μας δρόμος και καλούμε όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες αυτό τον δρόμο να βαδίσουμε.

Έχουμε εμπιστοσύνη στον κλάδο, έχουμε εμπιστοσύνη στους αγώνες που δίνονται και στις μάζες που δίνουν αυτούς τους αγώνες. Και πιστεύουμε ακράδαντα ότι θα βρούμε νικητές και η νίκη αυτή θα είναι νίκη των μαθητών μας, των λαϊκών οικογενειών που στενάζουν να μορφώσουν τα παιδιά, των συναδέλφων και των συναδελφισσών που παλεύουν να κρατήσουν όρθια τα σχολεία. Θα είναι νίκη όλου του λαού. Να είστε καλά. Καλή δύναμη.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΟΥΛΗΣ ΤΑΜΙΑΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Δύο σχόλια αρχικά πριν ξεκινήσω. Ο προηγούμενος ομιλητής εκ μέρους της ΑΣΕ μάς είπε ότι πρέπει να εμπεδώσουμε τη νέα κατάσταση.

Εγώ οφείλω να συστήσω στην ηγεσία της ΑΣΕ, ψυχραιμία. Η λογική της εμπεδωσης δίνει την αίσθηση καθεστώτος. Αυτή είναι η αντίληψη μάλλον που έχετε για το πώς πρέπει να λειτουργεί το Συνδικάτο. Και εμείς δεν έχουμε καμία μα καμία πρόθεση να σας ακολουθήσουμε σε αυτή τη λογική. Εμείς είμαστε με τη δημοκρατία και τις δημοκρατικές διαδικασίες. Δεν πήρατε το τιμόνι της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας συνάδελφοι της ΑΣΕ μόνοι σας. Αυτή η σύνθεση και όλες οι παρατάξεις που μπήκαν στο Προεδρείο σας έδωσε τον Πρόεδρο. Δεν έχετε απόλυτη πλειοψηφία. Επομένως φαίνεται ότι ζείτε μέσα από τις αντιφάσεις σας.

Δεύτερον, να διευκρινίσουμε ότι δεν είχαμε «επανεπι-

βεβαίωση» της απόφασης. Το άκουσα που αναφέρθηκε από τον προηγούμενο ομιλητή μέλος του ΔΣ της ΔΟΕ και εξεπλάγην. Δεν υπάρχουν στις διαδικασίες μας «επανεπιβεβαιώσεις» αποφάσεων άρα και της απόφασης της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ συνάδελφοί μου, είχαμε νέα απόφαση με αγωνιστικούς άξονες την απεργία-αποχή, στάσεις εργασίας και τα ενιαία κείμενα. Θα σας το λέμε διαρκώς. Πήρατε απόφαση μαζί μας για τα ενιαία κείμενα, κάτι που μάλλον σας ενοχλεί διότι αρχικά μας πυροβολούσατε γι' αυτό και σήμερα είστε στην απόφαση.

Η σημερινή συζήτηση, τουλάχιστον όπως εμείς την αντιλαμβανόμαστε, δεν αφορά απλώς διαφορετικές απόψεις, αλλά μια βαθιά κρίση που εκτιμούμε ότι δι-αβρώνει το συνδικαλιστικό μας κίνημα, ενώ ο κλάδος αντιμετωπίζει πραγματικές απειλές από τη λιτότητα ως τις αντιδημοκρατικές μεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, κάποιες δυνάμεις εντός της ΔΟΕ επιλέγουν να πολεμούν φανατικά φαντάσματα. Αυτή είναι η λογική τους. Αντί να αντιμετωπίσουν την κυβέρνηση Μητσοτάκη. Αυτό πιστεύουν κάποιες παρατάξεις και με τον τρόπο αυτό λειτουργούν.

Όπως ακούσαμε λοιπόν χθες και σήμερα από τις δεξι-ές πτέρυγες του Συνεδρίου, όπως εγώ τις βλέπω του-λάχιστον, κάποιοι επιμένουν και στις αυταπάτες οι μεν ότι επήλθε η συνδικαλιστική αλλαγή και οι δε ότι η ηγεσία της ΔΟΕ πουλάει ξανά για άλλη μια φορά ως αφήγημα τον αγώνα που δίνει ο κλάδος συνολικά.

Καταθέτω σήμερα μια διαφορετική θέση. Ο κίνδυνος δεν έρχεται από την κυβέρνηση Μητσοτάκη μόνο, αλλά και από εκείνους που έχουν μετατρέψει το Συνδι-κάτο μας σε πεδίο εμφυλίου πολέμου και έχουν τερά-στια ευθύνη. Τεράστια ευθύνη.

Για τις Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Συσπειρώσεις, κι επειδή τους αρέσουν να μιλούν με αρχικά για τους άλ-λους θα τους πω Π.Κ.Σ. του συνδικαλισμού, αν σας έβαζα μια λεζάντα θα έγραφα για την ηγεσία σας: «Οι αυταπάτες της ηγεσίας των Παρεμβάσεων» Γιατί; Διό-τι ακριβώς η λογική του NAP που εμφορεί την ηγεσία σας και πλέον κυριαρχεί στη στρατηγική σας, δεν εκ-φράζει ούτε καν σε επίπεδο κοινωνίας, παρά ένα απει-ροελάχιστο ποσοστό, όπως τουλάχιστον αποτυπώθη-κε στις τελευταίες εκλογές. 0,52% σε συμμετοχή 40% του ελληνικού λαού. Φανταστείτε να συμμετέχει και ολόκληρος ο ελληνικός λαός. Τι ποσοστό θα παίρνατε;

Πόσο πιο χαμηλά λοιπόν, θα έφτανε η απήχηση αυτών των ιδεών και των απόψεών σας και της στρατηγικής σας; Ίσως, αυτό όμως να είναι ο τελικός στρατηγικός σας στόχος εντός του κλάδου. Η επιχείρηση συρρί-κνωσης του Συνδικάτου, ώστε να εμφανίζεται τεχνικά και εικονικά πως μεγαλώνει η δική σας απήχηση αντί να αγωνιστείτε κατά της κυβέρνησης της Νέας Δημο-κρατίας και της πολιτικής της, επιλέγετε να πολεμάτε τις άλλες παρατάξεις.

Οφείλω όμως να είμαι δίκαιος σε κάτι. Υπάρχει η ιστο-ρική διαδρομή των παρατάξεων και η προσφορά τους, εγώ θα πω στον κλάδο ότι αναγνωρίζω πως υπήρξε τέτοια περίοδος για τις Παρεμβάσεις, αλλά δυστυχώς έχει αντιστραφεί δραματικά τα τελευταία χρόνια. Ο

ιστορικός σας κύκλος μετά το 15 άρχισε να κλείνει ως προς την προσφορά σας στο κίνημα.

Σήμερα η ηγεσία των Παρεμβάσεων πλέον δημιουρ-γεί σοβαρά ζητήματα στον κλάδο. Να σας πούμε γιατί; Πρώτον, δημιουργείτε αυταπάτες σε ένα κόσμο. Ακού-με να λέτε σε συναδέλφους μας ότι τα Πειθαρχικά εί-ναι παράσημα, αλλά τα δικά σας κεντρικά στελέχη τα κρύβετε στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ και σε άλ-λες θέσεις για να μην πάνε σχολείο για να αξιολογη-θούν. Ενώ άλλα στελέχη των ψηφοδελτίων σας μια χαρά προχωρούν στην προσωπική τους αξιολόγηση και δε μιλάτε για αυτά.

Δεύτερον, σπάτε τη γραμμή του κλάδου για να υπη-ρετηθεί η παραταξιακή σας γραμμή, η οποία βέβαια συντρίβεται στα βράχια της πραγματικότητας. Παρά-δειγμα; Η απόφαση για την απεργία-αποχή από τους ΣΕΠΕ όπου έχετε πλειοψηφία. Ουδέποτε φέρατε στοιχεία που σας ζητήσαμε για να πείτε πόσα σχολεία στους ΣΕΠΕ σας συμμετέχουν στην απεργία πολιτική και ακολουθούν τη γραμμή σας.

Σας προκαλώ λοιπόν απ' αυτό το βήμα, πόσα σχολεία κάνουν απεργία-αποχή στα δικά σας σχολεία, στις δι-κές σας περιοχές, με στοιχεία, για να δούμε τελικά πό-σοι σε αυτές τις περιοχές κάνουν κανονική αξιολόγηση και δεν ακολουθούν τη γραμμή των ενιαίων κειμένων της ΔΟΕ, την απόφαση της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ;

Κατηγορείτε τις άλλες παρατάξεις, προφανώς, πως στελέχη τους δεν εφαρμόζουν αποφάσεις του κλά-δου, ενώ εσείς είστε οι πρώτοι που σε κεντρικό και επί-σημο επίπεδο νομιμοποιείτε την αποστασία από τις επίσημες αποφάσεις του κλάδου. Κανένα ηθικό πλε-ονέκτημα λοιπόν δεν έχετε με τη στάση και τη στρα-τηγική σας. Και το χειρότερο, φαίνεται πως η ηγεσία σας δεν την ενδιαφέρει τι πραγματικά συμβαίνει στη βάση του κλάδου. Κανένα ενδιαφέρον. Εάν η γραμμή της ηγεσίας σας προφανώς αποτυγχάνει, τόσο κακό για την πραγματικότητα.

Αυτή είναι η γραμμή σας. Δε διατάζετε να έχετε θύ-ματα μόνο και μόνο για να δημιουργείτε υποτιθέμε-να γεγονότα και μετά αυτούς τους ανθρώπους τους αφήνετε μόνους τους. Να σας πω παράδειγμα; Παπα-δοπούλου. Σας λέω ένα πολύ συγκεκριμένο παράδειγ-μα. Την αξιοποιήσατε για να έχετε παραταξιακά οφέλη. Την αφήσατε στα Πειθαρχικά να τρέχει μόνη της. Οδη-γείτε λοιπόν έναν κόσμο με ευθύνη σας σε διώξεις και σε Πειθαρχικά και έρχεστε να ζητήσετε κάλυψη νομι-κή, οικονομική, συνδικαλιστική για τη γραμμή σας.

Προσέξτε όμως για να μην υπάρχει σπέκουλα, αναφέ-ρομαι σε γεγονότα που δημιουργείτε εσείς, όχι αυτά που αφορούν τους συναδέλφους μας με τα Πειθαρχι-κά για την αξιολόγηση. Ζητάτε από τη ΔΟΕ που λιοδο-ρείται, που δε στηρίζετε καμία από τις αποφάσεις της, που συμμετείχατε σε αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο, στις 135 αποφάσεις ψηφίσате μόνο τις 60 ενώ εμείς τις 113, να τα λέμε λοιπόν αυτά, το ποιοι βάζουν πλάτη στις αποφάσεις για να λειτουργεί η Ομοσπονδία.

Έρχεστε λοιπόν και λιοδορείται το προεδρείο της Ομο-σπονδίας ενώ με τη δική μας ψήφο το ΔΣ της ΔΟΕ έρ-

χεται και στηρίζει αυτούς τους συναδέλφους. Γιατί θεωρούμε ότι το κίνημα πρέπει να στηρίζει αυτούς τους συναδέλφους σε κάθε βήμα, εφόσον βρίσκονται εκτεθειμένοι απέναντι στην οποιαδήποτε αυθαιρεσία της Διοίκησης. Όμως οφείλουμε να αναδεικνύουμε τις δικές σας τραγικές επιλογές, το πώς οδηγείτε έναν κλάδο σε αυτή την κατάσταση.

Και αυτό είναι δική σας ευθύνη. Η δική μας ευθύνη είναι να αναδεικνύουμε στην κοινωνία, στον κλάδο, αυτό που πραγματικά κάνετε σε επίπεδο αποφάσεων και λειτουργίας. Γι' αυτό λοιπόν συνιστώ στους συναδέλφους μου να προσέχουν ποιους ακούν και τι τους δι-αβεβαιώνουν.

Συναδέλφои της ηγεσίας των Παρεμβάσεων, έχετε μάθει να εκφράζετε μειοψηφίες. Και προφανώς είναι επιλογή σας. Η γραμμή σας είναι μειοψηφική, με δραματικές όμως συνέπειες σε πολλές των περιπτώσεων. Ρωτώ λοιπόν: Πώς περιμένετε να σας εμπιστευτεί ο κλάδος; Κάθε μήνα καλείτε συναδέλφους των 750 και 800 ευρώ νεοδιόριστους αναπληρωτές, να συμμετέχουν σε συμβολικές, ανέφικτες χωρίς σοβαρό σχεδιασμό απεργιακές κινητοποιήσεις για να χάνουν 150 και 200 ευρώ. Αυτό λέτε. Δε σας νοιάζει. Δε σας νοιάζει η πραγματικότητα από κάτω.

Δεύτερον, προσφέρετε μόνο κραυγές και show χωρίς σχέδιο νίκης. Κανένα σχέδιο νίκης από την πλευρά σας. Και έχετε μετατρέψει τη ΔΟΕ σε θέατρο του παραλόγου, όπου οι αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και του Διοικητικού Συμβουλίου εφαρμόζονται μόνο όταν σας ταιριάζουν.

Πάμε τώρα στην ΑΣΕ. Τον τίτλο που θα έβαζα πάντως στην ηγεσία της ΑΣΕ, αν και η ΑΣΕ έχει μια άλλη λογική, επομένως μπορώ να μιλήσω για όλη την ΑΣΕ, «κυβερνητική αντιπολίτευση» ή αλλιώς «η αντίθεση χωρίς εναλλακτική». Αυτή είναι η ΑΣΕ. Εκτιμώ λοιπόν πως δύο πράγματα χαρακτηρίζουν την γραμμή της ηγεσίας σας από τη στιγμή που βρεθήκατε πρώτη δύναμη στον κλάδο.

Πρώτον, συνθηκολογήσατε μαζί μας. Ή να το πω αλλιώς, καλώς ήρθατε στις θέσεις μας και στη γραμμή μας σε κομβικά ζητήματα του κλάδου, όπως για παράδειγμα τα ενιαία κείμενα της ΔΟΕ που ψηφίσατε τελικά πέρυσι και πλέον τα θεωρείτε και εσείς επιτυχημένη στρατηγική της Ομοσπονδίας. Όταν όμως σηκώναμε μόνοι μας το βαρύ αυτό φορτίο, μας σφυροκοπούσατε μαζί με ένα κομμάτι των Παρεμβάσεων.

Δεύτερον, ψηφίσατε τα οικονομικά και τα πεπραγμένα που θεωρείτε ότι έχουν άλλη κατεύθυνση. Παρ' όλα αυτά τα ψηφίσατε.

Τρίτον, αναγνωρίσατε ότι υπάρχει θέση της ΔΟΕ για την αξιολόγηση, αν και όταν πήραμε την απόφαση αμφισβητούσατε ότι υπήρχε απαρτία. Εδώ ήμασταν σε αυτή την αίθουσα.

Τέταρτον, μπήκατε στο Προεδρείο της Δασκαλικής Ομοσπονδίας μόλις γίνατε δεύτερη δύναμη που δεν μπαίνατε μέχρι εκείνη τη στιγμή και μας κατηγορούσατε ότι κάνουμε προγραμματικό Προεδρείο με τη ΔΑΚΕ και τη ΔΗΣΥ. Δηλαδή τώρα τι κάνουμε; Προγραμματικό Προεδρείο ΑΣΕ, ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, Δίκτυο; Συναδέλφои,

σοβαρευτείτε πια! Σοβαρευτείτε πια! Βρίσκεστε απέναντι στα αδιέξοδα που έχετε δημιουργήσει στον ιστορικό σας δρόμο και στην ιστορική σας διαδρομή.

Δεύτερον, στην προσπάθειά σας να διαχειριστείτε την πρωτιά και την προεδρία που λάβατε, προφανώς με την ψήφο μας, μπαλατζάρετε κάποιες φορές στο πώς πρέπει να λειτουργείτε θεσμικά και άλλες φορές να λειτουργείτε ως κομματάρχες. Και αυτό το λέω με πλήρη συναίσθηση της έννοιας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η στάση του ίδιου του Προέδρου, που σε κινητοποίηση βγήκε δημόσια και κατηγορήσε τις παρατάξεις που δεν είχαν ψηφίσει συγκεκριμένο σχέδιο ψηφίσματος που είχε προτείνει η παράταξή του. Αυτό δείχνει το πώς αξιοποιεί κάποιος τον θεσμικό του ρόλο για παραταξιακή στέκουλα.

Άλλες φορές προσπαθούσαν δειλά, δειλά να συνεννοηθούν με τις άλλες παρατάξεις για να βγουν αποφάσεις, αλλά στην πρώτη δυσκολία που αντιμετώπιζαν έκαναν πίσω. Άλλα έλεγαν πριν το Διοικητικό Συμβούλιο, άλλα έπρατταν μετά τις αντιδράσεις, ειδικά των Παρεμβάσεων. Παράδειγμα, για να τα λέμε όλα, η δημοσιοποίηση του βίντεο με όσους βρίσκονταν σε πειθαρχική διαδικασία, με τη Νομική Σύμβουλο της Ομοσπονδίας.

Ενώ σε προηγούμενη φάση είχαν προτείνει, ειδικά οι Παρεμβάσεις, να είναι ανοιχτή η διαδικασία, μετά την εκδήλωση ζητήσαμε να δημοσιοποιηθεί το βίντεο για να ακούσουν οι συνάδελφοι τι μας ενημέρωσε η Νομική Σύμβουλος της ΔΟΕ και αυτοί το αρνήθηκαν. Μόνο εμείς και η ΔΗΣΥ στηρίξαμε να δημοσιοποιηθεί το βίντεο, ενώ ΑΣΕ, ΔΑΚΕ και Παρεμβάσεις αρνήθηκαν. Τόση διαφάνεια, τόσο ενδιαφέρον να μάθει ο κλάδος τι συμβαίνει και τι μας συμβουλεύει η Νομική Σύμβουλος της Ομοσπονδίας.

Και γιατί παίρνουμε κάποιες αποφάσεις και τι λαμβάνουμε υπ' όψιν στο δικό μας τουλάχιστον σχεδιασμό. Δεν είναι όλα στον αέρα. Κάνουμε σχέδιο. Φαίνεται λοιπόν πως η κομματική τους αναφορά και οι ανάγκες που επιτάσσει ο θεσμικός τους ρόλος έρχεται σε τέρ-αστια σύγκρουση και προσπαθούν να τα συμβιβάσουν, αλλά δημιουργούνται τερατογεννέσεις στην προσπάθειά τους αυτή.

Ενώ εμφανίζονται να μιλάνε για ενότητα, στην πράξη δημιουργούν εμφύλιες ρήξεις. Επιχειρούν πολλές φορές, όταν δεν υιοθετείται μια θέση τους, τη φέρνουν συνεχώς στο Διοικητικό Συμβούλιο, λες και θα αλλάξουν θέση οι παρατάξεις. Υποτιμούν τη νοημοσύνη όλων των άλλων, λες και κατέχουν τη μοναδική αλήθεια και πως η γραμμή τους θα σώσει το λαό και τον κλάδο, όπως λέει το δικό τους σύνθημα. Μόνο που αυτοί δε μας λένε πως θα νικήσει ο κλάδος. Δε μας το λένε. Η γραμμή τους φαίνεται να είναι ότι ο κλάδος θα σώσει τον κλάδο, σε παράφραση του πολιτικού τους συνθήματος.

Μόνο που ο κλάδος είναι μέρος ενός λαού και λειτουργεί μέσα σε ένα δημοκρατικό κοινοβουλευτικό σύστημα. Οι νόμοι δεν καταργούνται από τον λαό, επειδή απλά κάποιοι αποφασίζουν να μην τους εφαρμόζουν, αλλά με την πολιτική αλλαγή που έρχεται δημοκρατι-

κά. Και έτσι ανατρέπονται οι νόμοι. Τα Συνδικάτα, συναδέλφισσες και συνάδελφοί, οφείλουν να πιέζουν τις κυβερνήσεις και με αυτόν τον τρόπο να φέρνουν τα κόμματα της αντιπολίτευσης να υιοθετούν θέσεις του κινήματος.

Όποιοι αρνούνται να παραδεχτούν αυτή την πραγματικότητα δημιουργούν αυταπάτες στον κλάδο, χαράζουν λανθασμένες στρατηγικές μάχης και απογοητεύουν τον κλάδο που εκπροσωπούν. Η ΑΣΕ, παρά λοιπόν την πρωτιά της, συνεχίζει να λειτουργεί ως αντιπολίτευση και όχι ως ηγετική δύναμη, προκαλώντας αδιέξοδα αντί για λύσεις. Ξεκαθαρίζουμε λοιπόν προς όλες τις κατευθύνσεις πως η ανάληψη της ευθύνης της λειτουργίας της ΔΟΕ, αναλαμβάνοντας τις κεντρικές θέσεις η ΑΣΕ ως παράταξη, ως πρώτη παράταξη, παράγει και την υποχρέωση και αποτελεί επομένως αποκλειστική τους ευθύνη εάν θα λειτουργήσει σωστά το Διοικητικό Συμβούλιο ή εάν θα παραλύσει.

Με άλλα λόγια, σας καλούμε συνάδελφοι της ΑΣΕ να αποφασίσετε εάν θέλετε να κρατάτε το τιμόνι, όπως λέτε, της Ομοσπονδίας. Εάν ναι, τότε αλλάξτε πλευρό και λειτουργήστε θεσμικά και με συνέπεια σε όσα έχουμε ως αποφάσεις. Η εικόνα εκπροσώπων του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, ειδικά από τις δύο παρατάξεις που αναφέρθηκα, ενώ έχουν βγει και άλλοι εκπρόσωποι του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας και έχουν τοποθετηθεί δημόσια για θέματα του κλάδου, δεν γίνεται να αξιοποιούνται από την ομάδα αλήθειας που δείχνει ότι κάτι δεν κάνουν καλά και δίνουν χέρι βοήθειας στην κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Δεν το καταλαβαίνετε, συνάδελφοι ότι κάνετε ζημιά στον κλάδο; Κάνετε ζημιά στον κλάδο!

Επίσης, δε δεχόμαστε σε καμία φάση, από εδώ και στο εξής το δηλώνουμε, να λειτουργούν τα μέλη της ΑΣΕ στο Προεδρείο με αυταρχικό τρόπο και με προσπάθεια να επιβάλλουν τις απόψεις τους, επειδή λένε ότι είναι η πρώτη δύναμη στον κλάδο. Οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ είναι δεσμευτικές για όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, ακόμα και για τον Πρόεδρο. Και το αναφέρω γιατί δε γίνεται να υπάρχει απόφαση και να επιμένει ο Πρόεδρος ότι μπορεί να πηγαίνει όπου θέλει ανεξέλεγκτα. Δεν υπάρχει τέτοια διαδικασία.

Υπάρχει απόφαση, την τηρεί και ο Πρόεδρος. Να σοβαρευτούμε λοιπόν. Σας ακούμε σε μια κριτική αυτές τις μέρες. Γιατί δεν πήγαν, λέει, στις επιδόσεις για πειθαρχικές παραπομπές που καλούσαν οι Σύλλογοι; Γιατί; Γιατί πολύ απλά, όταν παίρνεις ένα πειθαρχικό χαρτί δεν είναι εκδίκαση Πειθαρχικού, είναι ενημέρωση της παραπομπής. Υπάρχει Σωματείο, υπάρχουν οι τοπικοί σύλλογοι για να υπάρχουν δίπλα στους συναδέλφους σε αυτές τις διαδικασίες. Εσείς τα λέτε. Ποια είναι η δουλειά των Πρωτοβάθμιων Σωματείων εάν παντού πηγαίνει το ΔΣ της ΔΟΕ; Θέλετε τη ΔΟΕ να είναι δίπλα σας; Θα είναι δίπλα στους συναδέλφους μας τα μέλη του ΔΣ της ΔΟΕ τη στιγμή που εκδικάζονται οι υποθέσεις στα πειθαρχικά άρα θα χρειάζεται κλιμάκωση. Εκεί που χρειάζεται θα δοθεί η μεγάλη μάχη.

Δεν θα παρακάμψω βέβαια και τις πολύ χαριτωμένες

στιγμές που είχαμε με την ΑΣΕ, όπου η προπαγάνδα ξεπέρασε κάθε όριο. Ακόμα και γελοιογραφίες κυκλοφορούσαν στοχοποιώντας την παράταξή μας σε τοπικό επίπεδο. Έτσι αξιοποίησε λοιπόν το υπόγειο του Περισσού, μια εσωτερική δική μας ενημέρωση της παράταξης για να στρεβλώσουν όσα ενημερώναμε τα μέλη μας και να δημιουργήσουν ως άλλοι Γκέμπελς στρεβλή εικόνα στον κλάδο.

Δεν κάτσαμε όμως με σταυρωμένα χέρια, αλλά απαντήσαμε και μάλιστα όπως τους άξιζε. Εάν επιλέξει η ηγεσία της ΑΣΕ να συνεχίσει με αυτή την προπαγανδιστική τακτική, θα δέχεται τις απαντήσεις μας. Πλέον με κάθε τρόπο και με όλα τα μέσα που έχουμε στη διάθεσή μας, θα απαντάμε. Η περίοδος χάριτος έχει παρέλθει προ πολλού και πλέον ο καθένας αναλαμβάνει την ευθύνη που του αναλογεί.

Ένα σημαντικό παράδειγμα για να γίνει ίσως πιο κατανοητό το τι συμβαίνει σε επίπεδο Διοικητικού Συμβουλίου και αφορά τη διαχείριση ενός βασικού σημείου, αλλά φαίνεται να το βλέπει επιδερμικά η ΑΣΕ, είναι η απόσυρση της δικής μας στήριξης στη σύμβαση της Νομικής Συμβούλου, που θεωρούμε πως δεν εφαρμόζεται σε πολλά σημεία της και έχει κοστίσει τεράστια ποσά στη Διδακτορική Ομοσπονδία. Ο Πρόεδρος σε μια ολομέλεια Προέδρων, προσπαθώντας να υπεραμυνθεί σε σχόλια Προέδρων, σαν άλλος Πόντιος Πιλάτος προφανώς, μας είπε, «εμείς δεν ψηφίσαμε τη σύμβαση ως παράταξη ως ΑΣΕ». Και θεώρησε ότι με αυτόν τον τρόπο έβγαλε την παράταξή του και την υποχρέωσή τους απέναντι στον κλάδο εκτός κάδρου.

Τον είχα λοιπόν ενημερώσει από τότε πως εφόσον η πρώτη παράταξη διαφωνεί με τη σύμβαση και προσπαθεί να κάνει «παιχνίδι», θα τους δώσουμε τη δυνατότητα να φέρουν νέα σύμβαση, πρόταση για Νομική Υπηρεσία της ΔΟΕ. Αυτές οι μέρες που διανύουμε είναι η τελευταία περίοδος που είναι σε ισχύ η σύμβαση της Νομικής Συμβούλου, γιατί δώσαμε ανοχή ως παράταξη μέχρι να λήξει το συνέδριό μας και από την ερχόμενη εβδομάδα Σύμβαση Νομικού Συμβούλου δεν έχουμε. Όμως μέχρι και σήμερα, εδώ και τρεις μήνες περίπου δεν υπάρχει συγκεκριμένη πρόταση προς το Διοικητικό Συμβούλιο.

Δήλωσαν ότι δεν θέλουν σταθερό Νομικό Σύμβουλο σε μια συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου. Ελπίζουμε στο Διοικητικό Συμβούλιο της επόμενης εβδομάδας να έχουν γίνει οι απαραίτητες συζητήσεις, που δεν έγιναν την προηγούμενη περίοδο με τη Νομική Σύμβουλο και να φέρνουν ολοκληρωμένη πρόταση. Διαφορετικά αναλαμβάνουν την ευθύνη που έχουν ώστε να μην υπάρχει νομική υποστήριξη της ΔΟΕ για το επόμενο διάστημα.

Δυστυχώς λοιπόν, αποδεικνύεται από τον τρόπο που διαχειρίζονται τα ζητήματα ότι ακολουθείται σχεδόν η ίδια γραμμή με τις Παρεμβάσεις από άλλη αφετηρία και σκοπιά, αλλά αυτή ακριβώς στο τέλος είναι η πρακτική τους. Οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια η γραμμή τους σε ένα μικρό και συρρικνωμένο Συνδικάτο.

Εμείς λοιπόν δηλώνουμε πως αυτό δεν θα το επιτρέψουμε. Σε ό,τι μας αφορά ως παράταξη θα μιλάμε ευ-

θέως και καθαρά στον κλάδο. Θα αναδεικνύουμε τα ψέματα και θα στηλιτεύουμε τη γραμμή της διάλυσης του αδιεξόδου στο οποίο μας οδηγούν. Φαντάζομαι αν κάποια στιγμή η ΑΣΕ με τις Παρεμβάσεις, αυτό βέβαια είναι και το όνειρο κάποιων που έχει αποτυπωθεί σε διάφορες ομάδες και Messenger, Viber κτλ., αν είχαν μαζί λοιπόν την πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, αυτό κατά τη δική μας εκτίμηση θα σήμαινε το τέλος του όποιου συνδικαλιστικού ρεαλισμού και της μάχης με πραγματικούς όρους φυσικά, και η απαρχή του συνδικαλιστικού σουρεαλισμού.

Εκεί βέβαια οι σημερινοί ακροβατισμοί της ΑΣΕ ίσως τελείωναν. Οπότε, αν συνεχίσουν κάποιοι, όπως μας είπε ο προηγούμενος ομιλητής, να ξύνονται στην γκλίτσα του τσομπάνη, έχουμε τρόπο να κάνουμε και προβολή γι' αυτό στον κλάδο. Και ο νούν νοεϊτό. Όταν ηγείσαι ενός κλάδου, οφείλεις να διαχειρίζεσαι από το πιο μικρό μέχρι το πιο μεγάλο ζήτημα. Εάν βέβαια αυτό που σε ενδιαφέρει μόνο είναι η παράταξή σου, είναι βέβαιο ότι θα βρεθείς μπροστά σε πολύ συγκεκριμένα αδιέξοδα, τα οποία τα δημιουργείς ο ίδιος.

Επομένως, σας συμβουλευόμαστε, εάν θέλετε να λειτουργήσετε ως πραγματική πρώτη δύναμη, σταματήστε να κομματικοποιείτε το Συνδικάτο. Μην έχετε αλαζονικό τρόπο λειτουργίας και αυταρχισμό. Σε πολλές φάσεις εγώ θα έλεγα ότι μοιάζετε με τον ίδιο τον Μητσοτάκη στην τακτική σας. Τα ίδια λέει κι αυτός. «Εκλεγίκαμε, πρώτοι είμαστε, άρα νομιμοποιούμαστε για αυτά τα οποία σας κάνουμε».

Επιλέξτε τη σύγκλιση και τη συνεργασία αντί της σύγκρουσης. Εάν θέλετε. Εάν όχι, τότε να ξέρετε πως η δημοκρατία πάντα βρίσκει και θα βρίσκει λύσεις, κάτι σαν τη φύση, ένα πράγμα, που σιχαίνεται τα κενά. Το κεντρικό ερώτημα όμως που πλανάται πάνω από αυτό το συνέδριο και στην κοινή λογική ενός κόσμου είναι: Θα δώσουμε τη μάχη κατά της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας; Ναι ή όχι; Εμείς λέμε ναι, απέναντι στον ταξικό εχθρό και λέμε να πέσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Εσείς το λέτε συνάδελφε; Το λέτε; Γιατί ακούσαμε να λέτε ότι φταίνε όλες οι κυβερνήσεις.

Άρα μάλλον σας αρέσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Κάτι καλό κάνει για σας. Να το πείτε όμως καθαρά για να το ξέρει ο κλάδος. Όμως εκτός από την κριτική που προφανώς οφείλαμε να κάνουμε ως παράταξη, οφείλουμε στο ανώτατο όργανο του κλάδου να καταθέσουμε και τις προτάσεις μας στις νέες προκλήσεις που ανοίγονται μπροστά μας.

1) Να διαπιστώσουμε και να εκτιμήσουμε ότι έχουμε υποστεί σημαντικές ήττες και κάποιες από αυτές είναι στρατηγικές. Και να προχωρήσουμε με επανασχεδιασμό και επαναπροσδιορισμό του ρόλου των εργαλείων και των μεθόδων που αξιοποιούμε ως Συνδικάτο.

2) Η επανασύνδεσή μας με την κοινωνία, με μια νέα προοπτική διαμόρφωσης κοινωνικού μετώπου, υπεράσπισης της Δημόσιας Εκπαίδευσης ως έναν σημαντικό πυλώνα στη μεγάλη ομπρέλα της υπεράσπισης των κοινωνικών αγώνων. Η επανασύνδεση δεν θα γίνει με όρους μικροπαταταξιακούς, αλλά βλέποντας τη μεγάλη εικόνα.

3) Ν' αναδειχθεί η εμπειρία των αντίστοιχων μεταρρυθμίσεων σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο. Τι ακριβώς επέφεραν στο δημόσιο σχολείο και πώς το αντιμετώπισαν τα Συνδικάτα των χωρών αυτών; Εσείς δε θέλετε ούτε ETUCE ούτε την ΕΙ, θέλετε να κλειστούμε στον εαυτό μας. Εμείς λέμε ότι έχουμε εμπειρία επαφή με πολλά από τα Συνδικάτα της Ευρώπης. Από τη συμμετοχή μας, των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου που συμμετέχουν σε αυτά και μάλιστα όχι απλά σε συνέδρια και διεθνή και διεθνή σεμινάρια, αλλά και στις επιτροπές.

Προσωπικά έχω την τιμή να εκπροσωπώ την Ομοσπονδία στα Ευρωπαϊκά Συνδικάτα, στην Επιτροπή Ισότητας και έχουμε και τον εκπρόσωπό μας στην Επιτροπή, το Committee, το οποίο είναι η Επιτροπή της χώρας. Εκεί λοιπόν θα μας ζητηθεί να συμμετέχουμε και στον κοινωνικό διάλογο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Πάλι όχι, θα πείτε. Εμείς θα συμμετέχουμε γιατί θεωρούμε ότι η εμπειρία αυτή είναι κρίσιμη για τον κλάδο. Είναι κρίσιμο να ανοιγόμαστε, να βλέπουμε τι συμβαίνει έξω. Εσείς θέλετε ένα μικρό Συνδικάτο, ένα Συνδικάτο κλειστό στα δικά σας μάτια και στη δική σας λογική.

4) Δημιουργία πολιτικο-συνδικαλιστικού φόρουμ επικοινωνίας και ανταλλαγής θέσεων, απόψεων, προτάσεων, αντιμετώπισης μεταρρυθμιστικών πρωτοβουλιών των κυβερνήσεων, με πρωτοβουλία της ΔΕΕ, των Εκπαιδευτικών Συνδικάτων της Νότιας Ευρώπης, που φαίνεται να αντιμετωπίζουν κοινά προβλήματα. Η ενότητα στη βάση των κοινών προβλημάτων θα διαμορφώσει νέα δυναμική και ώθηση στη συνδικαλιστική εκπροσώπηση και στην απεύθυνση, την απεύθυνσή μας στην κοινωνία. Πραγματοποιήσαμε μια συνάντηση στα γραφεία της ΔΟΕ ως κομμάτι της στρατηγικής του Go Public της Education International, αλλά απαιτεί συνεχή επαφή στρατηγικού χαρακτήρα.

5) Επιστημονική τεκμηρίωση των θέσεων και προτάσεών μας σε κάθε νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης, αλλά και δημιουργία συνθηκών ώστε να ανοίγουμε εμείς θέματα και να βάζουμε την απξέντα στον δημόσιο διάλογο.

6) Θεματικές συζητήσεις σε κάθε ολοκληρωμένο και πλήρως τεκμηριωμένο ζήτημα που σηκώνει η Ομοσπονδία, με πρόκληση-πρόσκληση της Κυβέρνησης και των κομμάτων της αντιπολίτευσης για να τοποθετηθούν.

7) Αξιοποίηση νέων εργαλείων που θα σφυρηλατούν την ενότητα, θα διευρύνουν τη γείωση των θέσεων και προτάσεων της ΔΟΕ που θα θωρακίζουν τον κλάδο απέναντι σε κάθε επιβουλή της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

8) Δημιουργία νέων υποστηρικτικών δομών εντός του Συνδικάτου που θα συμβάλλουν στη διαμόρφωση παραγωγής και άμεσης επικοινωνιακής τακτικής, νομικής υποστήριξης και σχέσεις με τις αντίστοιχες διεθνείς οργανώσεις.

9) Δημιουργία θεσμικού πλέγματος αλληλεγγύης και ασφάλειας των συναδέλφων μας από διοικητικές αυ-

θαιρεσίες στελεχών της Εκπαίδευσης από το πιο υψηλό επίπεδο, πολιτική ηγεσία μέχρι το πιο χαμηλό.

10) Όλα τα παραπάνω για να συμβούν, απαιτούν ευρύτερες συναινέσεις από τις συνδικαλιστικές δυνάμεις, μιας και οι μονοπαταξιακές μονοκρατορίες έχουν εκλείψει, αν και κάποιοι μάλλον τις οραματίζονται ακόμα και σήμερα. Η ενίσχυση όμως των δυνάμεων που θέλει ένα Συνδικάτο που θα οδηγήσει τις εξελίξεις στη νέα εποχή και θα βάλει γερά θεμέλια ύπαρξης της δράσης και την επόμενη μέρα, αποτελεί κομβικό σημείο των εξελίξεων.

Ο κλάδος χρειάζεται ενότητα εναντίον της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Όχι εσωτερικές καταστροφές. Οι Εκπαιδευτικοί δε χρειάζονται ήρωες της παρωδίας, αλλά μια ΔΟΕ που να μπορεί να κερδίσει. Δεν ζητάμε να σταματήσουμε να διαφωνούμε, αλλά να σταματήσουμε να σπαταλάμε την ενέργεια του κλάδου σε φαντασιακούς εμφυλίους.

Όμως πρώτα και πάνω απ' όλα, εμείς λέμε καθαρά ότι η αλλαγή των νόμων, το επισημαίνουμε, που ο κλάδος αντιδρά και ζητά την κατάργησή τους, περνά μέσα από τη πολιτική αλλαγή.

ΝΙΚΟΣ ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θέλω να ξεκινήσω κάνοντας ένα σχόλιο για να μην το ξεχάσω, βασικά. Οι δύο μέρες της Γενικής μας Συνέλευσης νομίζω αποδεικνύουν ότι σταδιακά, μετά από ένα χρόνο, με δυσκολίες που ακόμα δεν έχουν ξεπεραστεί, σταδιακά μεταβολίζεται, εμπεδώνεται η νέα κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στην Ομοσπονδία. Καλό είναι αυτό. Θα προσπαθήσουμε να σας το κάνουμε ακόμα πιο δύσκολο. Δεσμευόμαστε γι' αυτό.

Και ένα ακόμα σχόλιο. Θα πιάσω βέβαια και στην τοποθέτησή μου αρκετά σε σχέση με την Άρτα που αναθέτει ο συνάδελφος ο Θανάσης. Για να γνωρίζουν οι συνάδελφοι, στην Άρτα επιβλήθηκαν ηλεκτρονικές εκλογές με την ψήφο της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ. Η παράταξή μας, όπως έχει κάνει και στα αντίστοιχα Σωματεία εδώ πέρα συμμετείχε και δυστυχώς για εσάς συνάδελφοι, δεν πήγε πολύ καλά αυτό. Δεν πήγε καθόλου καλά αυτό. Σας τα είπε και χθες ο Χριστοφίδης. Και μην ξύνεστε λοιπόν στην γκλίτσα. Αν νομίζετε ότι με αυτό τον τρόπο θα αλλοιώνετε τους συσχετισμούς στην πραγματική βούληση του κλάδου, είστε γελασμένοι.

Και βεβαίως αντιλαμβανόμαστε, ένα γενικό σχόλιο πριν μπω στην κανονική μου τοποθέτηση, ότι πράγματι φαίνεται αυτό, είναι δηλαδή πασιφανές, υπάρχει δυσκολία στο τί ακριβώς μας κατηγορείτε. Μας κατηγορείτε τελικά στο ότι εφαρμόζουμε τις αποφάσεις στο ότι δεν εφαρμόζουμε τις αποφάσεις ή ένα θέμα;

Θέλω λοιπόν από την πλευρά μου να χαιρετίσω όλες

Οι Εκπαιδευτικοί, επομένως, δεν χρειάζονται ούτε μικροπολιτικές, ούτε θεατρίνους επαναστάτες. Χρειαζόμαστε μια ΔΟΕ που μιλάει με στοιχεία, όχι με σλόγκαν. Οργανώνει πραγματικούς αγώνες και όχι συμβολικού χαρακτήρα, χωρίς οργάνωση απεργιακής κινητοποίησης. Εμείς λοιπόν, ως Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών θα συνεχίζουμε να χτίζουμε αυτή την εναλλακτική. Με γείωση, με διεθνή στήριξη, με αξιοπρέπεια.

Ενωμένοι θα διαμορφώσουμε με προτάσεις, θέσεις, αγώνες και ολοκληρωμένο σχέδιο το αύριο του κλάδου. Να διεκδικήσουμε ένα δημόσιο σχολείο με υπηρέτηση των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών μας, με πλήρη εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών, με μισθολογικές απολαβές που θα διασφαλίζουν ποιοτική διαβίωση και με προοπτική, να αποτελέσει η εκπαίδευση μοχλό κοινωνικής αλλαγής.

Ο κλάδος μας αξίζει κάτι καλύτερο από μικροπολιτικές τακτικές και ομφαλοσκόπηση. Ας σταθούμε όλοι μαζί για ένα Συνδικάτο που φοβάται η κυβέρνηση και όχι οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί. Καλούς αγώνες, συναδέλφισσες και συνάδελφοι.

και όλους μέσα στην αίθουσα αυτή, αλλά κυρίως όσους με ειλικρινή αγωνία, με προβληματισμό, ίσως συνάδελφοι και με φόβο πολλές φορές μας παρακολουθούν και περιμένουν τις αποφάσεις μας, το σήμα που θα δώσει η Γενική Συνέλευση.

Όλους αυτούς και αυτές που μέσα στα σχολεία μας, μέσα στις τάξεις, κάνουν ότι περνάει από το χέρι τους για να βοηθήσουν κάθε παιδί που κρατούν το κεφάλι ψηλά και συνεχίζουν παρά τις αντιξοότητες, παρά τις απειλές, παρά την εγκληματική πολιτική που βιώνουμε διαχρονικά και στην Εκπαίδευση, παρά το μπούχτισμα και τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζουν ως αποτέλε-

σμα αυτής της πολιτικής, στην προσπάθειά τους να στηρίξουν τα παιδιά μας.

Χαιρετίζω συνάδελφοι επίσης όλους αυτούς τους συναδέλφους μας που μέχρι πριν λίγο καιρό ούτε εμείς φανταζόμασταν ότι θα απεργήσουν κατά χιλιάδες. Με το σύνθημα «Η τα κέρδη τους ή οι ζωές μας», όλους αυτούς που άρχισαν να αμφισβητούν σιγά σιγά, βασανιστικά, με πολλά μπρος πίσω. Ομολογουμένως, αυτή την πολιτική που τσακίζει τις ζωές μας, αυτό το κράτος, αυτή τη δικαιοσύνη, όλους αυτούς και αυτές που στόλισαν τα σχολεία τους και το συνέδριό μας. Έξω στην οθόνη υπάρχουν τα έργα τους με τις ζωγραφιές μαζί με τους μαθητές τους, απέναντι στο μακελειό του πολέμου που συμβαίνει κυριολεκτικά πλέον στην πόρτα μας.

Να χαιρετίσω επίσης τους χιλιάδες νεοδιόριστους συναδέλφους μας που κρατάμε γερά, κόντρα σε θεούς και δαίμονες που βγάζουμε τη γλώσσα κυριολεκτικά όχι από άγνοια κινδύνου πλέον, αλλά από βαθιά συναίσθηση του παιδαγωγικού μας ρόλου. Της ανησυχία μας για το τι και πώς μαθαίνουν τα παιδιά στο σχολείο και ότι θα επιφέρει αν προχωρήσει και εδραιωθεί αυτή η στρατηγική της εμπορευματοποίησης, της κατηγοριοποίησης της Εκπαίδευσης, τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας αλλά και στο εργασιακό μέλλον το δικό μας.

Ναι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κανένα παιχνίδι εντυπώσεων δεν παίζεται από χθες στο συνέδριό μας. Το αντίθετο. Μέσα σε αυτό το ζοφερό, το πολύ δύσκολο, το περίπλοκο και επικίνδυνο περιβάλλον, η Αγωνιστική Συστήριση Εκπαιδευτικών, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ στην Εκπαίδευση λέμε ξεκάθαρα ότι τα πράγματα μπορούν και πρέπει να πάνε αλλιώς.

Ότι η οργή μας, η αγανάκτηση, πολλές φορές η γκρίνια για όσα μας μαυρίζουν τις ζωές πρέπει να γίνει οργάνωση του αγώνα μας. Πρέπει να γίνει ο φόβος τους και ναι, ο φόβος που αντικειμενικά ένα τμήμα συναδέλφων μας αισθάνεται μπορεί και πρέπει να αλλάξει πλευρά. Αλλά για να γίνει αυτό χρειάζονται ορισμένα πράγματα και έχουν να κάνουν και με τις αποφάσεις που θα πάρουμε, αλλά και στο πραγματικό μήνυμα που θα εκπέμψουμε από την Γενική μας Συνέλευση.

Ή για να το πω κάπως καλύτερα, στη σωστή απάντηση που πρέπει να δώσουμε στο ερώτημα πολλών συναδέλφων μας μέσα στα σχολεία που το συναντάμε όλοι μας Τι πρέπει να γίνει για να αλλάξουν τα πράγματα σήμερα; Όλοι εμείς λοιπόν μπορούμε. Αυτό πιστεύουμε από την πλευρά μας και θέλουμε η 94^η Γενική Συνέλευση του κλάδου πρώτον με τις θέσεις και τις αποφάσεις της να δώσει ώθηση και στήριξη στον αγώνα που δίνουμε.

Δεύτερον, να επιβεβαιώσουμε ότι θα σηκώσουμε το γάντι απέναντι σε αυτή τη βάρβαρη πολιτική της κυβέρνησης, στις απειλές, στη συκοφαντία με τις θέσεις και τη στάση μας ότι θα κρατήσουμε και ότι θα διευρύνουμε το μέτωπο αντιπαράθεσης με την κυβέρνηση και όσους στηρίζουν αυτή την πολιτική.

Ότι θα δεσμεύσουμε με τις αποφάσεις μας το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας για το πώς θα κινη-

θούμε το επόμενο χρονικό διάστημα και τι καθήκοντα έχουμε για να ανταποκριθούμε στο επόμενο χρονικό διάστημα.

Ότι θα δώσουμε την πρώτη άμεση απάντηση του κλάδου στην επιχείρηση να επιβληθεί σωπητήριο με αυτό το έκτρωμα που δόθηκε στη διαβούλευση για το Πειθαρχικό δίκαιο.

Ότι θα προχωρήσει ο δρόμος που άνοιξαν οι ίδιοι οι συνάδελφοι πέρυσι τέτοια εποχή, όταν για πρώτη φορά στην ιστορία της ΔΟΕ έβαλαν την Αγωνιστική Συστήριση Εκπαιδευτικών στο τιμόνι της Ομοσπονδίας.

Από χθες στις τοποθετήσεις και σήμερα όλων των συνένδρων, από όλες τις πτέρυγες, ακούγεται μια σωστή εκτίμηση ότι βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη φάση και μια κρίσιμη συγκυρία. Σε τί συνίσταται όμως, συνάδελφοι, αυτή η κρίσιμότητα εν το θέμα. Απλά στο ότι έχουμε μια εχθρική και επιθετική κυβέρνηση; Δεν είναι μια τεχνική λεπτομέρεια αυτό που λέω. Είναι όρος και προϋπόθεση να δεις τι σου συμβαίνει και τι πρέπει να κάνεις για να αντιδράσεις.

Να το πω κι αυτό λίγο πιο απλά, συνάδελφοι. Για παράδειγμα, η συζήτηση για τον πόλεμο που έγινε και που όλες οι δυνάμεις εδώ πέρα τοποθετούνται και χωρίς να μας κάνει έκπληξη, εξηγείται. Δεν είναι απλά μια «ανθρωπιστική» κουβέντα ή ένα ζήτημα απλά αλληλεγγύης σε όσους δοκιμάζονται, αλλά είναι η διαδικασία πολεμικής προετοιμασίας και οικονομίας, η εμπλοκή και η κλιμάκωση του πολέμου που πέρα από τους κινδύνους, τους υπαρκτούς για όλους μας, προετοιμάζει και το έδαφος για τα χειρότερα που είναι μπροστά.

Προετοιμάζει και διαμορφώνει το έδαφος, συνάδελφοι, για τον λογαριασμό που έρχεται σε όλους μας. Ποιος είναι αυτός ο λογαριασμός; Είναι τα 800 δισεκατομμύρια ευρώ του Προγράμματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη στήριξη αυτής της οικονομίας. Είναι τα 28 δις που θα πληρώσουμε μέχρι σεντ, εμείς από την τσέπη μας, από την αύξηση των πολεμικών δαπανών που αποφασίστηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο. Είναι οι περικοπές των κρατικών δαπανών από τον προϋπολογισμό που αφορούν ακόμα και στοιχειώδεις ανάγκες.

Ήδη, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι πολύ σοβαρό αυτό, οι προϋπολογισμοί των Δήμων αναπροσαρμόζονται με στόχο να εξοικονομηθούν ευρωπαϊκά κονδύλια για να διεκπεραιωθούν σε αυτές τις ανάγκες της πολεμικής οικονομίας. Είναι οι ανατροπές που φαίνονται στον ορίζοντα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι μόνο, που αφορά, ήδη ανακοινώθηκε, μια συνολική αναθεώρηση οδηγιών για το ζήτημα του εργασίου χρόνου, ότι πιάει να εμπεδωθεί, να διευρυνθεί το 13ωρο, την ημέρα εργασίας.

Είναι βεβαίως η επιθετικότητα που κλιμακώνεται στα συνδικαλιστικά δικαιώματα και στις λαϊκές ελευθερίες. Στο όνομα, το έχουμε ξαναζήσει, των έκτακτων συνθηκών, εντός εισαγωγικών. Το σύνθημα δηλαδή είναι «τα κεφάλια μέσα» και κάθε αίτημα δίκαιο μπαίνει σε αυτή την συζήτηση.

Έτσι πρέπει λοιπόν κατά τη γνώμη μας, να εξηγείται και η ένταση του αυταρχισμού στον κλάδο, αλλά κι όχι

μόνο στον δικό μας κλάδο, οι αλλαγές στο Πειθαρχικό Δίκαιο. Γιατί να το πούμε πάλι, συνάδελφοι απλά, δεν μπορεί σε αυτές τις συνθήκες μια οικονομία, μια κυβέρνηση να προετοιμάζεται πολεμικά και να έχει τον δάσκαλο να κάνει αντιπολεμικό μάθημα με πολύ σοβαρά παραδείγματα που είχαμε φέτος εμείς στον κλάδο μας.

Γι' αυτό και έχει πολύ μεγάλη σημασία, είναι τεράστιο κέρδος, τεράστια παρακαταθήκη, οι 150 μεγάλες συγκεντρώσεις σε όλη την Ελλάδα που έγιναν τις τελευταίες δύο μέρες, αλλά και στη Χάγη, εκεί που συνεδριάζει η Σύνοδος του NATO και δεν υπάρχει πραγματικά τίποτα ανεπηρέαστο που να μένει από αυτή την πολεμική εμπλοκή της χώρας.

Και γι' αυτό, συναδέλφισες και συνάδελφοι, το κρίσιμο ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε, το κρίσιμο ερώτημα που έχει να απαντήσει και το ίδιο και το Συνδικάτο, η ίδια η Ομοσπονδία είναι λοιπόν, σε αυτές τις συνθήκες, στα νέα δεδομένα για τον ρόλο του Εκπαιδευτικού, στα νέα δεδομένα για τον ρόλο των Σωματείων, πώς θα απαντήσουμε;

Αν λοιπόν είμαστε απέναντι στην ουσία της πολιτικής της κυβέρνησης που τα παίρνει όλα από τους πολλούς για να τα δίνει στους λίγους, απέναντι σε μια πολιτική που τα λογαριάζει όλα με όρους κόστους και οφέλους, τότε πρέπει να καταδικάζουμε προφανώς την κυβέρνηση, αλλά και τη συναίνεση και τις δεσμεύσεις στα μεγάλα και τα βασικά όλων των κομμάτων της συμπολιτευόμενης αντιπολίτευσης.

Και έτσι, αγαπητές συναδέλφισες και συνάδελφοι, από όλες τις πτέρυγες, θα μπορέσουμε να εξηγήσουμε και τη στάση των παρατάξεων μέσα στον κλάδο, που μπορεί βεβαίως ανάλογα με την πίεση, ανάλογα με τη συνθήκη, ανάλογα με τη συγκυρία, να μπαίνουν και σε κάποιες αποφάσεις μέσα και σε κάποια αιτήματα, κάνοντας πολλές φορές την ανάγκη και φιλοτιμία. Αλλά ούτε θέλουμε ούτε μπορούν και στην ουσία υπονομεύουν αυτές οι ηγεσίες και δε στηρίζουν βεβαίως στη βάση αυτές τις αποφάσεις.

Πώς αλλιώς, για παράδειγμα, μπορεί να εξηγηθεί, δε θέλω να αναφέρω σε όλα, η στάση των ηγεσιών κάποιων παρατάξεων μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας για μεγάλα επίδικα της φετινής χρονιάς; Η απεργία, που είπαν εδώ πολλοί μιλάνε για απεργία, για αγώνες με κόστος, λένε εδώ πέρα διάφοροι, η απεργία στις 23/10 ψηφίστηκε ομόφωνα; Όχι, βεβαίως.

Η ΔΑΚΕ και η ΔΗΣΥ δεν στήριξαν την απεργία και αναγκάστηκαν, όταν η απεργία πήγε στα δικαστήρια υπό την κάλυψη της ΑΔΕΔΥ, να βγάλουν τη στήριξή τους. Ή, πολλή κουβέντα γίνεται για την αξιολόγηση. Θα τρελαθούμε τελείως; Στο προηγούμενο συνέδριο ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ δεν στήριξαν την επανεπιβεβαίωση της απόφασης για την αξιολόγηση. Θα μας τρελάνετε τελείως εδώ μέσα;

Γιατί τάχα γίνεται μια κουβέντα για μονοθεματικούς αγώνες ότι ασχολείται η ΟΕΕ μόνο για την αξιολόγηση. Και λέω ένα άλλο παράδειγμα. Πώς μπορείς, πώς μπορείς να λες, να διατυπώνεις στα σοβαρά το αίτημα

για αυξήσεις στους μισθούς, για 13^ο και 14^ο μισθό και να αποδέχεσαι ταυτόχρονα την αντίληψη των δημοσιονομικών περιορισμών, των ματωμένων πλεονασμάτων, να επικαλείσαι τις βέλτιστες πρακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Αυτά τα δύο πράγματα μπορούν να συμβαδίσουν; Βεβαίως και όχι.

Ή να καλλιεργείς και να επικαλείσαι μια αναμονή λέγοντας σε κάθε ευκαιρία και η ΔΗΣΥ και το Δίκτυο ότι αυτό που χρειάζεται, η λύση δηλαδή, είναι μια πολιτική αλλαγή. Εννοώντας, αγαπητές συναδέλφισες και συνάδελφοι, τη γνωστή κυβερνητική εναλλαγή που έχουμε φάει με το κουτάλι στη μάπα, να το πω έτσι, τόσα χρόνια, που δυστυχώς και τα δικά μου μαλλιά άσπρισαν με αυτή τη συζήτηση και τελικά τί ισχύει; Ένας αφοπλισμός του κινήματος και ακριβώς το αντίθετο, ότι οι εργαζόμενοι δεν έχουμε απολύτως τίποτα να περιμένουμε από αυτές τις λογικές του λιγότερου κακού, γιατί πάντα προκύπτει το μεγαλύτερο κακό.

Και ότι ο μόνος δρόμος είναι αυτός, της πραγματικής σύγκρουσης και ανατροπής με αυτή την πολιτική, με αυτό το κράτος, με αυτή την οικονομία του. Ότι για να κερδίσουμε εμείς, συναδέλφισες και συνάδελφοι, πρέπει κάποιος να χάσει. Για να έχεις κατακτήσεις, πρέπει να χάσεις το κεφάλαιο και το κράτος.

Σε αυτή τη λογική δεν μπορώ να μη σχολιάσω και τη μεγάλη ευθύνη που έχουν οι δυνάμεις των Παρεμβάσεων. Διότι ξέρετε συνάδελφοι, παρά τα μεγάλα λόγια και τις κορώνες, έχουν αποδείξει ότι τελικά όλη η πρεμούρα, όλη η αγωνία είναι η από πόσα στοιχίζεται τελικά το κίνημα σε κάθε φάση και οι ελπίδες των εργαζομένων πίσω από χρεοκοπημένα σενάρια κυβερνητικών λύσεων που ψάχνουνε τα πρόσημα των πρώτης φορά αριστερών κυβερνήσεων πριν κάποια χρόνια και τώρα τάχα με μεταβατικούς στόχους και αγωνιστικά σχέδια που αρχίζουν και τελειώνουν στα αιτήματα των κρατικοποιήσεων μέσα στο έδαφος αυτής της οικονομίας, λένε ότι αποτελούν τάχα ριζοσπαστική πολιτική.

Και μιλάμε για θέματα συναδέλφισες και συνάδελφοι, που δυστυχώς πού το λέω, έχουν απαντηθεί περίπου είκοσι τριάντα χρόνια πριν, όταν έγραφε ο Ένγκελς ότι αν οι κρατικοποιήσεις που έκανε ο Ναπολέοντας και ο Μέτερνιχ ήταν σοσιαλιστικές, τότε έπρεπε να τις ανακηρύξουμε στους πρώτους ιδρυτές του σοσιαλισμού. Γι' αυτό μιλάμε αγαπητές συναδέλφισες και συνάδελφοι.

Και να πω και κάτι ακόμα. Ότι όποιος έχει διαβάσει στοιχειωδώς την ιστορία, όχι μόνο της Ελλάδας, αλλά και της και της Ευρώπης, γνωρίζει πολύ καλά ότι σε συνθήκες πολεμικής οικονομίας τα ζητήματα των κρατικοποιήσεων είναι μια πολύ συνήθης πρακτική στη μορφή αστικής διαχείρισης των κυβερνήσεων. Αν λοιπόν, συνάδελφοι, είμαστε απέναντι στην πολιτική των πολέμων πραγματικά, χρειάζεται εδώ και τώρα να συζητήσουμε για την απεμπλοκή από το μακελειό, να πούμε ότι η Ελλάδα δεν έχει καμία δουλειά να συμμετέχει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο σε αυτούς τους σχεδιασμούς που αιματοκυλούν τους λαούς της Μέσης Ανατολής, τώρα του Ιράν, της Παλαιστίνης, πριν του Ιράκ,

του Αφγανιστάν, της Λιβύης, της Υεμένης και ο κατάλογος είναι πολύ μακρύς.

Ότι η ελληνική κυβέρνηση με την ουσιαστική στήριξη όλων των κομμάτων, όλων πραγματικά των κομμάτων, ας θυμηθούμε τι έλεγαν τα κόμματα πριν από δύο χρόνια, που τώρα τάχα χύνουν κροκοδείλια δάκρυα, έχουν τεράστιες ευθύνες γι' αυτό το αίσχος που υπάρχει και στη γειτονιά μας.

Για τους πολεμικούς εξοπλισμούς, για τις φρεγάτες, για τη στρατηγική σχέση με το Ισραήλ, για τα παπαγαλάκια που έχουνε το που έχουν βγει παγανιά και μας λένε ότι είναι δικαίωμα στην αυτοάμυνα να χτυπάς και να βομβαρδίζεις ξένη χώρα, για τα παπαγαλάκια που έχουν βγει και αναπαράγουν για το δικαίωμα στην αυτοάμυνα κάνοντας γενοκτονία για έναν ολόκληρο λαό. Καμία δουλειά λοιπόν δεν έχουμε με τους φονιάδες των λαών.

Αυτό που παίζεται συνάδελφοι και συνάδελφοι, είναι το ξανά μοίρασμα του κόσμου, η σύγκρουση δύο στρατοπέδων, το μοίρασμα των δρόμων της ενέργειας, των μεταφορών, μεγάλων γεωστρατηγικών ζητημάτων με μόνιμο θύμα τους λαούς. Και βεβαίως, τι δουλειά έχουμε εμείς σε αυτή την επιχείρηση; Και βεβαίως ότι η κυβέρνηση δεν έχει καμία νομιμοποίηση να μας έχει μπλεγμένους σε αυτή την κατάσταση.

Χρειάζεται άμεσα κάθε συνεργασία να σταματήσει με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ, να αναγνωριστεί το παλαιστινιακό κράτος με βάση την απόφαση της Ελληνικής Βουλής του 2015 στα σύνορα του '67, ότι δεν έχουμε ίδια συμφέροντα με τους φονιάδες.

Και βεβαίως το πιο σημαντικό από όλα κατά τη γνώμη μας, είναι να καλέσουμε τους Εκπαιδευτικούς να εκφράσουν, όπως έχουν ήδη κάνει ακόμα πιο μαζικά, την αλληλεγγύη στον λαό της Παλαιστίνης και σε όλους τους λαούς που δοκιμάζονται, κόντρα στους Πιερρακάκηδες που μας κατηγορούν για αντισημιτισμό, κόντρα στον απαράδεκτο γραμματέα Θρησκευμάτων που τη μέρα που έκανε η ΕΛΜΕ Κέρκυρας κινητοποίηση τους κατήγγειλε για αντισημίτες.

Και με βάση αυτά έχει πολύ μεγάλη σημασία, συνάδελφοι και συνάδελφοι, να βγει και το ψήφισμα που συζητάμε, αρκεί όμως να απαντηθούν και να λυθούν ορισμένες απόψεις. Και βεβαίως να μην αφήσουμε το ξέπλυμα ευθυνών της κυβέρνησης, των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και απόψεις που ακούστηκαν εδώ πέρα. Έλεγαν οι συνάδελφοι της ΔΗΣΥ για τον Ανδρέα Παπανδρέου, τόσο μακριά έφτασαν να μας πουν για να κρύψουν τι πράγμα: Την απαράδεκτη επαισχυνη στάση του Προέδρου τους, του Ανδρουλάκη εδώ και τόσα χρόνια που έχει γίνει το μέγαφωνο της Ισραηλινής Πρεσβείας, της ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Που πάθαιναν οι συνάδελφοι αλλεργία όταν άκουσαν με που ξεκίνησε εδώ πέρα η συνέλευση σήμερα στο άκουσμα και της λέξης «Παλαιστίνη». Αλλεργία πάθανε. Δεν καταλάβαμε γιατί. Αφού ήταν υπέρ να βγει το ψήφισμα. Αλλά και βεβαίως απόψεις όπως του συναδέλφου από τη ΔΑΚΕ, από την Ξάνθη, δεν ξέρω αν είναι εδώ, που έλεγε ότι

στηρίζουμε καθεστώςτα λέει, που δε σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Δεν είδα την ίδια ευαισθησία να έχει ο συνάδελφος στη στήριξη της κυβέρνησής του, στους Τζιχαντιστές της Συρίας που έβαλαν τα κουστούμια τώρα και έγιναν καλοί, στη στήριξη των αντίστοιχων στο Αφγανιστάν, στη Λιβύη, στο κράτος του Ισραήλ και πάει λέγοντας.

Αλλά βεβαίως και απόψεις που ακούστηκαν και από άλλες πτέρυγες, όπως συνάδελφοι μια άποψη που λέει, που μόνο ως μπαρούτι μπορεί να εκληφθεί σε αυτές τις συνθήκες, ότι η λύση είναι, λέει, η διάλυση του κράτους του Ισραήλ. Ο απόλυτος δηλαδή αναθεωρητισμός και το απόλυτο θέλω να πω σάλπισμα για νέες συγκρούσεις, νέα χάραξη συνόρων, ενώ υπάρχει ξαναλέμε, η απόφαση του 1967.

Αν είμαστε επίσης συνάδελφοι με τον ρόλο του Εκπαιδευτικού και με τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών, έχουμε υποχρέωση να συνεχίσουμε και να θωρακίσουμε το μεγάλο αγώνα που δίνουμε και τον δίνουμε με επιτυχία απέναντι στην αξιολόγηση. Γιατί έχουμε πάει οι συνάδελφοι, αυτή είναι η παρακαταθήκη μας, έχουμε πάει τη συζήτηση εδώ και πολύ καιρό στην καρδιά του θέματος. Ότι δηλαδή η αξιολόγηση είναι το αναγκαίο εργαλείο για να προχωρήσει το αυτόνομο σχολείο της αγοράς, να προσαρμοστεί πιο αποτελεσματικά στη ζούγκλα που υπάρχει και έχει ανάγκη η οικονομία της αγοράς.

Και σε αυτό το σχολείο ο Εκπαιδευτικός πρέπει να είναι όχι απλά πειθήνιος που πρέπει να είναι, αλλά ενεργός υποστηρικτής αυτής της σαπίλας. Έτσι εξηγείται η δράση της Ισραηλινής Πρεσβείας στον Πειραιά, που έβαζε τους μαθητές σε διάφορου τύπου ημερίδες.

Τι να πούμε εδώ πέρα τώρα για τη στάση των συνδικαλιστικών δυνάμεων και τη μεγάλη προσπάθεια να υπονομευθεί αυτή η απόφαση; Που έφτασαν, όχι πολλά πολύ καιρό πριν, από την αρχή της χρονιάς. Δεν θα σας πλώ καθόλου πέρυσι. Θα την ξεχάσω την περσινή χρονιά σαν να μην υπήρξε. Που έφτασαν να λένε μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΕΗ ότι η απεργία, η αποχή και η στάση των συναδέλφων η περήφανε στάση είναι αυτή που φταίει και οδηγούνται οι συνάδελφοι στα Πειθαρχικά.

Τέτοιο ξέπλυμα, τέτοια βοήθεια στην κυβέρνηση δεν μπορούσες να την περιμένεις από πουθενά. Που έχουν το θράσος να επικαλούνται τάχα αποφάσεις, αλλά στη συνέχεια όπως ανέφεραν πολλοί, δε θέλω να κουράσω γι' αυτό, στα Σωματεία να τις ποδοπατούν, όταν φέτος λέω μόνο, κεντρικά συνδικαλιστικά στελέχη, μπορώ να πω περιοχές, ονόματα, δεν έχει σημασία, γνωρίζομαστε μεταξύ μας, τον Σεπτέμβριο, τον Οκτώβριο σε περιφερειακές συσκέψεις βγαίνουν και αναπαρήγαγαν αυτούσιες, αμάσητες όλες τις απειλές του Υπουργείου Παιδείας, του Γενικού Γραμματέα, διέδιδαν ότι υπάρχουν πρόστιμα στην Ομοσπονδία, στους απεργούς, ότι δεν καλυπτόμαστε.

Ρωτούσαν: «Υπάρχει απόφαση της ΔΟΕ; Καλύπτεται η ΔΟΕ;» Μας ρωτούσαν. Δεν ήξεραν. Και αυτό ήταν υπεύθυνος τρόπος αντιμετώπισης του πράγματος. Και από την άλλη, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, υπάρχου-

νε οι δυνάμεις που στο όνομα των Παρεμβάσεων λέω, που στο όνομα μιας γενικής και αόριστης κριτικής της ΔΟΕ, λες και δεν υπάρχουν πλειοψηφίες που διαμορφώνονται, καλλιέργησαν μια μόνιμη μιζέρια, μια μόνιμη απογοήτευση αλλά και αυταπάτες θα πω εγώ, για δήθεν νομικές λύσεις που θα έδιναν οι δικηγόροι του κινήματος που έχουν για όλα μια μαγική λύση και όλοι πρέπει να στραφούμε σε αυτούς.

Το λέμε καθαρά, ένα αλληλοτροφοδοτούμενο Δίκτυο από άλλες βεβαίως αφετηρίες που τελικά έβαζε εμπόδια, έσπερνε σύγχυση και τελικά υπέσκαψε τις αποφάσεις μας. Γιατί είναι άλλο πράγμα η κριτική, είναι άλλο πράγμα η αντιπαράθεση και άλλο πράγμα, συναδέλφισες και συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, να ψάχνεις να βρεις που έχει τα εισαγωγικά η λέξη «αξιολόγηση» για να κάνεις αντιπαράθεση.

Είναι άλλο πράγμα, συναδέλφισες και συνάδελφοι, αυτό που είναι το αυτό που ανέφερε η συναδέλφισσα η Βιολέτα Πατέλη από το Διοικητικό Συμβούλιο, ότι η ημερήσια διάταξη της ΔΟΕ φταίει που αλλάζει το Πειθαρχικό Δίκαιο η κυβέρνηση. Επιχειρήματα που πραγματικά είναι αδιανόητα να ακούγονται εδώ μέσα. Έχουμε ακούσει πολλά, πραγματικά πολλά.

Από τη μία ότι με την Αγωνιστική Συσπείρωση θα υπάρχει στείρα άρνηση, υπάρχει κομματικός συνδικαλισμός, υπάρχει αδιέξοδη τακτική που οδηγεί στα βράχια. Ότι υπάρχει ανεύθυνη στάση. Υπάρχει το αδιανόητο κόψιμο της αντιπροσωπείας της Ομοσπονδίας να πηγαίνουμε εκεί που οι συνάδελφοι παραλάμβαναν τα Πειθαρχικά. Μέχρι και απόψεις και κριτική που ακούσαμε από την μεριά των Παρεμβάσεων, ακούστε συνάδελφοι, για πολιτικά ακίνδυνα εξώδικα, για πίστες υποχώρησης της Αγωνιστικής Συσπείρωσης από τη μάχη της αξιολόγησης. Μια απέραντη νομική συζήτηση, οι ατομικές αιτήσεις που γίνονταν το καλοκαίρι για τη μονιμοποίηση των νεοδιόριστων, μέχρι βεβαίως και η ανοιχτή υπονόμευση της κινητοποίησης στις 29 του μήνα από ένα τμήμα αυτού του χώρου που καλούσε σε ξεχωριστή συγκέντρωση στη Θεσσαλονίκη.

Όλα αυτά λέω για να δικαιολογήσεις βεβαίως τα αδιέξοδά σου, την αμηχανία, γιατί θα πω εγώ ότι όλοι καταλαβαίνουν και καταλαβαίνουμε ότι μπορεί να μην ανατράπηκε αγαπητές συναδέλφισες και συνάδελφοι, ο αρνητικός συσχετισμός στη ΔΟΕ, αλλά έγινε το πρώτο βήμα και αυτό έχει πολύ συγκεκριμένα πρακτικά αποτελέσματα και περιεχόμενο. Και στο περιεχόμενο της δράσης της ΔΟΕ τη φετινή χρονιά και στην απεύθυνση της προς τα έξω.

Και ναι, συναδέλφισες και συνάδελφοι, ο λόγος της ΔΟΕ με Αγωνιστική Συσπείρωση πρώτη δύναμη είναι αγωνιστικός λόγος, ταξικός λόγος. Και γνωρίζουμε ότι αυτή η πορεία, η στάση αυτή ενοχλεί πολλούς, ενοχλεί την κυβέρνηση, ενοχλεί το κράτος, ενοχλεί τη Διοίκηση, ενοχλεί παρατάξεις.

Γι' αυτό αξιοποιούν τις διάφορες ομάδες αλήθειας, τις πληρωμένες ομάδες αλήθειας που κάποιες ομιλίες δυστυχώς λέω εγώ, συνάδελφοι χθες και σήμερα, συσαστικά τις δικαιολόγησαν αυτές τις ομάδες αλήθειας και είναι ντροπτή. Και γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία να

βγουν από το συνέδριο μας αύριο αποφάσεις επικαιροποίησης και διεύθυνση αυτού του αγώνα. Και δεν είναι καθόλου αντιφατικό να το παλεύουμε και να το ζητάμε αυτό.

Αγαπητές συναδέλφους και συνάδελφοι, γιατί αυτή είναι η δύναμη των συνεδρίων, αυτή είναι η δύναμη των συλλογικών αποφάσεων, αλλά και το πρακτικό αποτέλεσμα της δουλειάς. Της προσπάθειας που έχει γίνει σε δεκάδες Συλλόγους πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης σε όλη την Ελλάδα, από την ΑΣΕ και όχι μόνο.

Αν είμαστε επίσης συναδέλφισες και συνάδελφοι με την ύπαρξη και το ρόλο των Σωματείων, παλεύουμε αυτά να λειτουργούν ζωντανά, να βρίσκονται δίπλα στους συναδέλφους μας σε όλα τα προβλήματα, να κάνουν δια ζώσης εκλογές, όπως έχουμε κάνει σε δεκάδες Σωματεία.

Πρέπει να πάρουμε σαφή θέση απέναντι στην προσπάθεια, όπως είπα και πριν, να διαμορφωθεί ένα ασφυκτικό, εκφοβιστικό πλαίσιο λειτουργίας και εργασίας αλλά και να πάρουμε και Πρόγραμμα Δράσης με αποφάσεις. Πρέπει να πάρουμε σαφή θέση απέναντι στην προσπάθεια καταστρατήγησης του απεργιακού μας δικαιώματος.

Γιατί συναδέλφισες και συνάδελφοι, όλοι εμείς που συμμετέχουμε σε αυτό τον αγώνα απεργούμε, δεν είμαστε αρνητές, συμμετέχουμε σε μια νόμιμη απεργιακή μορφή. Και δεν είναι δυνατόν να κάνουν εδώ κάποιοι τους ξαφνιασμένους, και να στρουθοκαμηλίζουμε, όπως έκανε η πλειοψηφία για παράδειγμα στο θέμα της ημερήσιας διάταξης του Συνεδρίου, όταν στις 25/5 κάναμε συνάντηση μες στο Υπουργείο Εσωτερικών και μας είπαν πολύ συγκεκριμένα τι θα περιλαμβάνει αυτό το νέο Πειθαρχικό δίκαιο.

Όταν ο Μητσοτάκης, ο Πρωθυπουργός μιλάει περίπου δύο μήνες συναδέλφισες και συνάδελφοι, για τα ζητήματα της μονιμότητας, της αξιολόγησης, ότι θα φέρει άλλο νομοθετικό πλαίσιο. Άλλαξε λοιπόν η ΔΟΕ; Μια ματιά στο συνέδριό μας νομίζω δίνει μια απάντηση. Το ότι δύο μέρες εδώ πέρα οι θέσεις είναι γεμάτες από όλες τις πτέρυγες είναι νομίζω ένα καλό βήμα ότι κάτι αλλάζει. Μπορεί να μην αλλάζουν τα πάντα στη ΔΟΕ, κάτι αλλάζει όμως.

Όχι, δεν άλλαξε βεβαίως η ΔΟΕ και υπάρχει ανάγκη να γίνει το Σωματείο που έχουν ανάγκη γι' αποκούμπι οι εργαζόμενοι. Όμως πριν ένα χρόνο ακριβώς έγινε ένα πρώτο βήμα που έδωσε δύναμη, έδωσε αντοχή στον αγώνα του κλάδου παρά τα εμπόδια και τις δυσκολίες.

Πριν ένα χρόνο, συναδέλφισες και συνάδελφοι, τέτοια εποχή, η κυβερνητική πολιτική και ο κυβερνητικός συνδικαλισμός έφαγε άλλο ένα χαστούκι στη μεγαλύτερη Ομοσπονδία του δημοσίου, όπως τρώει χαστούκι τρία χρόνια στους φοιτητές, όπως έφαγε χαστούκι στην ΟΕΝΓΕΕ και στην ΕΙΝΑΠ, στους νοσοκομειακούς γιατρούς, όπως έφαγε χαστούκι στο μεγαλύτερο παράρτημα δημοσίων υπαλλήλων στην ΕΔΟ, όπως έφαγε χαστούκι στη μεγαλύτερη Ομοσπονδία ιδιωτικών υπαλλήλων, όπως έφαγε χαστούκι σε μεγάλα Εργατικά Κέντρα κόντρα στη μαφία της ΓΣΕΕ και στους διαφόρους.

Πριν ένα χρόνο λοιπόν αποτυπώθηκε, δυνάμωσε και άνοιξε ακόμα παραπάνω ο δρόμος της πραγματικής λύσης, της πραγματικής σύγκρουσης με αυτή την πολιτική.

Και κλείνω συναδέλφισσες και συνάδελφοι, όπως έκλεισε και στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μου 50 χρόνια πριν τέτοιες μέρες, ο κομμουνιστής δάσκαλος Γιάννης Βαγενάς. Στο δίλημμα της τότε εποχής υποταγή ή αξιοπρέπεια, επέλεξε τον δεύτερο δρόμο. Είπε στον αξιολογητή του: «Βγαίνω έξω από την τάξη και κάτσε μέσα μόνος σου». Ακολούθησε το δρόμο της

αξιοπρέπειας που πρέπει να έχουμε όλοι οι Εκπαιδευτικοί, του δρόμου που πρέπει να ακολουθήσουμε.

Απευθύνουμε λοιπόν ένα μεγάλο κάλεσμα αγώνα και ανατροπής σε κάθε συνάδελφο και συναδέλφισσα που έχει στο νου του το παιδί που δεν αντέχει άλλο αυτή τη βάρβαρη πολιτική. Γιατί εδώ, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι η δύναμη και η προοπτική. Εδώ είναι η ελπίδα και η ΑΣΕ, σαν ΑΣΕ, λέμε ότι θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις και αυτές τις μέρες, και τις επόμενες μέρες και μπορούμε πραγματικά να τα καταφέρουμε. Ευχαριστώ πολύ.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΚΟΥΜΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

Καλό μεσημέρι. Είμαι υπεύθυνος εκδόσεων της Δασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης - Ανεξάρτητων Κινήσεων Εκπαιδευτικών και δάσκαλος Ειδικής Αγωγής στο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Αγίου Νικολάου. Το δηλώνω και το υπογραμμίζω.

Μια υπενθύμιση προς το Προεδρείο, την αγαπητή συναδέλφισσα που δεν γνωρίζω το όνομα της, συγγνώμη, που αντικαθιστά την Θεοδώρα Δριμάλα. Όταν αποφασίζουμε κάτι ως Προεδρείο, το τηρούμε. Άλλο είναι τα 15, άλλα τα 20, άλλα τα 28 κι άλλα τα 30. Εμείς ως παράταξη θα σεβαστούμε το Προεδρείο και τους συναδέλφους συνέδρους, γιατί τις επόμενες μέρες θέλουμε να είμαστε εδώ. Και αυτοί που τώρα ξεχειλίζουν το πρόγραμμα για να μην πάρουμε καμία απόφαση, θα λογοδοτήσουν αύριο..

Πριν ξεκινήσω, θέλω και ατομικά και παραταξιακά να εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας προς τη Μαρία Καζαντζή. Έναν άνθρωπο που για αρκετές δεκαετίες στήριξε την Ομοσπονδία και συνεργαστήκαμε άψογα και να της ευχηθούμε ό,τι κι αν κάνει, να έχει υγεία και να είναι πάντοτε αυτό που επιθυμεί η καρδιά της.

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν θα χτυπήσω το χέρι όπως κάνατε κάποιοι εχθές. Θα υψώσω τον τόνο της φωνής μου να υπερασπιστώ τα δικαιώματά μας. Η Γενική Συνέλευση του κλάδου είναι η κορυφαία στιγμή, με χαρακτηριστικά σύνθεσης, σύγκλισης, δημιουργίας θέσεων και αγωνιστικών σταθμών για την πορεία του κλάδου. Είναι πολιτικός και συνδικαλιστικός «πόλεμος», μέσα σε εισαγωγικά, χωρίς προσωπικές αιχμές, χωρίς τάσεις επιβολής, «αν δεν περάσει το δικό μου, θα κάνω πείσματα μέχρι να περάσει».

Και αν μου επιτρέπεται, γιατί εχθές αντελήφθη ότι μάλλον αν αναφερθώ σε κάτι θα υπάρχει η ανταπάντηση μετά από λίγο, πρώτη φορά στα διαδικαστικά, μην πω και προδώσω και την ηλικία μου, από τότε μετέχω σε Γενικές Συνελεύσεις, ποια διαδικασία είναι όταν γίνεται μια απολογία και να απαντάει πάνω στον αιρετό, τον εκλεγμένο του κλάδου; Δεν υπάρχει διαδικασία Πρόεδρε. Θεσμικά μιλάω.

Ιούνιος 2024. Αποτυπώνεται η έκφραση των συναδέλφων για τη νέα σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου. Πραγματικότητα. Λίγες μέρες μετά έρχεται μια δεύτερη πραγματικότητα. Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ συγκροτείται σε Σώμα σε μια συνεδρίαση. Διαπαρταξιακά, αυτές οι επαίσχυντες δυνάμεις με τις απαράδεκτες, απαράδεκτες εκφράσεις «πουλημένοι, δωσίλογοι», δεν ξέρω εγώ τι, ψηφίζουν τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας και στηρίζουν την ΑΣΕ ως πρώτη δύναμη. Το αναφέρατε πουθενά; Μόνο ο Ρούπας έκανε νύξη. Γαργάρα. Για να ξέρουμε τι μιλάμε.

Πρώτο πολιτικό συμπέρασμα: Όταν θέλουμε, μπορούμε. Εύχομαι οι παρεμβάσεις του χρόνου να μπουν κι αυτές. Η ερμηνεία όμως των αποτελεσμάτων έχει πολλές αναγνώσεις, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Πρώτη δύναμη είμαι, πανηγυρίζω, αφού τα κατάφερα, κάνω δηλώσεις και δείχνω ποιος είμαι. Δυστυχώς, κατά την άποψή μας ως χώρος, αυτή, αν θέλετε η αυταρέσκεια, συνοδεύει την πρώτη δύναμη μέχρι και τώρα.

Οι πρώτες αντιδράσεις του ΔΣ της ΔΟΕ ήταν ομόφωνες και ομόθυμες και έδειξε το δρόμο της συλλογικής αντίδρασης και έγιναν δράσεις ακόμα και μέσα στο καλοκαίρι και αφορούσαν τις συγχωνεύσεις των τμημάτων σε πανελλαδικό επίπεδο. Δεν τις έδωσε καμία δύναμη

μόνη της. Γιατί εδώ θέλουν κάποιοι να παρουσιαστούν οι μόνοι. Επίσης, δράσεις σε πανελλαδικό επίπεδο που είχαν να κάνουν με το στεγαστικό και τη δυσβάστακτη οικονομική, κυρίως, καθημερινότητά μας.

Και ερχόμαστε στο τώρα. Ιούνιος 2025. Έχουμε το θέμα της αξιολόγησης. Έχουμε θέση και η θέση είναι απεργία- αποχή και στάσεις εργασίας. Δεν μπορούμε όμως να μην αναλογιστούμε ότι σε παρόντα χρόνο έχουμε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να εκφράζει τα εξής χαρακτηριστικά πολιτικά που είναι επιθετικά στον κόσμο της εργασίας, που είναι επιθετικά σε όλους τους εργαζόμενους και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Ποια είναι αυτά;

Έχουμε απουσία διαλόγου και συνεργασίας. Τον λαλίστατο κ. Πιερρακάκη, που αναβαθμίστηκε, τον είδαμε δύο φορές, και μάλιστα τη δεύτερη φορά είχε ξεχάσει τι μας είχε πει την πρώτη και μας είπε τα ίδια. Έχουμε δικαστικές προσφυγές και διώξεις Εκπαιδευτικών. Έχουμε διακρίσεις σε βάρος των συμβασιούχων Εκπαιδευτικών. Έχουμε απουσία ή προσπάθεια απουσίας συλλογικών συμβάσεων εργασίας, αύξηση της γραφειοκρατίας και στα σχολεία και γενικά σε όλο τον τομέα το δημόσιο.

Υποχρηματοδότηση των σχολείων. Προέρχομαι από μικρό δήμο στον Άγιο Νικόλαο, πανέμορφο, τουριστικό μια χαρά, αλλά εκεί τα σχολεία υποφέρουν. Ο κ. Λιβάνιος βέβαια, αλλού είναι. Και φυσικά έχουμε και ένα θέμα που το ανέδειξε η Δασκαλική Ομοσπονδία, την επαγγελματική εξουθένωση και τις μαζικές παραιτήσεις των Εκπαιδευτικών. Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της κυβέρνησης του κυρίου Μητσοτάκη, της εκλεγμένης κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Απέναντι σε αυτή την πολιτική σκληρή πραγματικότητα, έχουμε την ευθύνη του Συνδικάτου. Να πού μπαίνει η ευθύνη. Γιατί εσείς προσπαθείτε, και προσέχω τι λέω, να λειοδορήσετε τη λέξη «ευθύνη». Κάνετε μεγάλο λάθος. Ότι λειοδορείτε θα το σκεφτείτε πολύ καλά μετά. Όταν το ένα χέρι δείχνει τον άλλο, τα υπόλοιπα τι δείχνουν; Τον εαυτό μας. Και αυτό σκεφτείτε το. Και μιλάω πολιτικά και συνδικαλιστικά. Κάποιοι έβαλαν στο «όλοι μαζί» ένα ερωτηματικό. Και είναι άτομα που τα γνωρίζω χρόνια, από όλους τους συνδικαλιστικούς χώρους.

Μας λέει λοιπόν η ΑΣΕ, όλοι μαζί; Όχι, λέει, κοιτάξτε να δείτε. Δεν πάμε όλοι μαζί. Μόλις οι τρεις γίνονται τέσσερις, γίνονται πέντε, τότε να δείτε. Δηλαδή τι είναι; Απειλητικό; Απειλητικό είναι το μήνυμα; Σαφώς και όχι. Απλώς εκφράζει μια αποτύπωση της σκέψης σας. Και η σκέψη σας πάει πολύ μακριά. Δεν θα βγει όμως.

Κριτική πεπραγμένων λοιπόν, που θα σταθώ εδώ, σημαίνει να μπορούμε να έχουμε μια διαδικασία σκέψης που αποσκοπεί στην πρόοδο και στη βελτίωση της Δασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας. Η πρώτη δύναμη έχει την ευθύνη των λόγων και των πράξεων και εκεί που τα προηγούμενα χρόνια βλέπαμε ότι είχαμε καταταγισμό και απόδοση ευθυνών, δεν αναγνωρίζανε τίποτα, ήρθε η ώρα να αποδοθούν και οι ευθύνες.

Δεν μπορεί, το επαναλαμβάνω, να υπάρχει κριτική σε πρόσωπο ή οτιδήποτε αφορά την ΑΣΕ και δυστυχώς να έχουμε μετά την ανταπάντηση από άλλο μέλος, γιατί πραγματικά αυτό δεν τους αρέσει. Είτε ο Γραμμα-

τέας της ΔΟΕ 44 αποφάσεις ήταν ομόφωνες. Δείχνει κάτι; Δείχνει πολλά.

Συμμετοχή η ΑΣΕ στο Προεδρείο για δεύτερη φορά, αφού έγινε η Πρώτη Δύναμη από το 1997. Πρόεδρος από την ΑΣΕ, γιατί πραγματικά δεν αμφισβήτησε και δεν αμφισβητεί κανείς την πρωτοκαθεδρία της.

Υιοθέτηση των ενιαίων κειμένων, για να πούμε και κάποιες αλήθειες, και μάλιστα με διαστρέβλωση της πραγματικότητας, η ΑΣΕ δεν τα είχε ψηφίσει, αφού ισχυρίστηκε και μάλιστα έφτασε στο αποκορύφωμα μέλος της ΑΣΕ να λέει ότι εκείνοι τα έγραψαν. Το ποιοι τα γράψανε ξέρουμε πολύ καλά. Πάρα πολύ καλά. Και μάλιστα στη τελευταία αποτύπωση των ενιαίων κειμένων βάλανε μέσα δράσεις που δεν είχαν γίνει ποτέ από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ.

Για πρώτη φορά ακούσαμε χθες, «έχουμε ψήφο στα πεπραγμένα της Ελεγκτικής Επιτροπής», θέλοντας ο Πρόεδρος, που του εύχομαι και καλή αφυπνίση, να μας επιβάλει μνήμη χρυσόψαρου. Πού πήγε αλήθεια, αυτό το «κατηγορώ» για συνδικαλιστικό τουρισμό ή για έξοδα εστίασης; Τώρα τα ψηφίζουμε τα δήθεν προνόμια που κατήγγειλαν όλα αυτά τα χρόνια. Γαργάρα, το λέω εγώ. Δεν ξέρω πώς το λέτε εσείς, εγώ το λέω γαργάρα.

Υπερβολική η συμμετοχή στα Ακριτίδεια. Πήγατε, λέει η αγαπητή μου Βιολέτα, γιατί είναι αγαπητή μου, χρόνια τη γνωρίζω, στην Ανατολική Αττική, και παίξατε μπάλα στην Κύπρο. Έχω παίξει, έχω παίξει, Νικολάρα, και σε ξερό γήπεδο στο Λουτράκι. Θα συνεχίσω να παίζω αν μου το επιτρέπεις, γιατί θέλω να παίζω όσο με κρατάνε τα πόδια μου. Και εκεί που μας έλεγαν κάποιοι να περιοριστούν τα έξοδα, ξαφνικά τα Ταμεία των Συλλόγων ανοίγουν και μαθαίνουμε ότι από Συλλόγους της επαρχίας διατέθηκαν 7.000 ευρώ για να πάνε κάποιοι σε ξενοδοχείο.

Και δεν είναι από τη ΔΗΣΥ ούτε από δω, ούτε από εκεί. Από την ΑΣΕ είναι. Λοιπόν, γνωρίζω ότι η δράση των λόγων μου θα φέρει και αντίδραση. Δεν στέκομαι εκεί. Ξέρετε που στέκομαι; Ότι τα προηγούμενα χρόνια τα καταγγέλλατε και τώρα τα επιβάλλετε. Εκεί στέκομαι. Στην κωλοτούμπα σας στέκομαι. Και να το πω και πιο ωραία στην κυβίστηση.

Γνωρίζω ότι ο αντίλογός σας θα είναι ότι η συμμετοχή σε δράσεις απαντάει σε μια συλλογική προσπάθεια για το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Ακούστε λίγο, ως παράταξη, ως ΔΗΣΥ, και απευθύνομαι σε εσάς, σε εμάς, μας κατηγορείτε για πάρα πολλά. Για ένα πράγμα δεν μπορείτε ποτέ να μας κατηγορήσετε, αγαπητή Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης, εννοώ την τακτική: Για τη σταθερή μας στάση. Γιατί μας είπατε ότι έχετε σταθερή στάση όλα αυτά τα χρόνια, αφού πάτε με όλες τις κυβερνήσεις.

Όχι Είναι η παράταξη της ΠΑΣΚ και η παράταξη της ΔΗΣΥ, η παράταξη των αγώνων, της αναβάθμισης των Παιδαγωγικών Τμημάτων. Είναι η παράταξη, η παράταξη που αναβάθμισε το ρόλο του δασκάλου, της ενιαίας αντιμετώπισης των εκπαιδευτικών ΠΕ και ΔΕ του Ολοήμερου σχολείου και όλων αυτών των επιτευγμάτων, όλων αυτών. Σε είχα για πιο σοβαρό. Γι' αυτό δε μπορεί να μας κατηγορήσει κανείς και το ξέρετε. Το ξέρετε πολύ καλά.

Μετά από τόσα χρόνια λοιπόν, συνεχίζω, καταλάβατε,

καταλάβετε ότι ο κλάδος έχει θέσει από την 88^η Γενική Συνέλευση υπέρ της αξιολόγησης, την οποία σας υπενθυμίζω ότι την πολεμήσατε λυσσαλέα. Τι λέγατε τότε; «Δεν υπάρχει καλή και κακή αξιολόγηση». Υποστηρίζοντάς το και μάλιστα δεν μπορούσατε να το υποστηρίξετε στα ΜΜΕ, γι' αυτό και υπήρχε και αυτό το αλαλούμ.

Πολεμήσατε το πιο σπουδαίο, κατ' εμέ, το θεσμό του αιρετού, αναγορεύοντας τους εαυτούς σας σε ήρωες, που απείχατε. Και βάζοντας τις άλλες παρατάξεις, τα τρία «Δ» το κλέψατε από τον Αναγνωσταρά που είναι τρία «Β», χαρακτηρίζοντάς τες ως πουλημένες. Στη Θεσσαλονίκη, από το βήμα, εκπροσωπώντας τη Δημοκρατική Συνεργασία, σας είπα το εξής: Η παρουσία σας στα Γιάννενα δεν ήταν στο πάνελ, ήταν από κάτω.

Στην Ολομέλεια της Θεσσαλονίκης ανεβήκατε στο πάνελ, δηλαδή κάνατε ένα βήμα δειλό και ανεβήκατε στο πάνελ στη Θεσσαλονίκη, μετείχατε στην Ολομέλεια, την οποία άνοιξε και έκλεισε ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας, Θεσμικά. Αυτή τη στάση σας τη χαρακτηρίσαμε και τη χαρακτήρισα με ψυχολογικό όρο. Σταδιακή προσέγγιση φοβικού ερεθίσματος. Ψάξτε να βρείτε τι είναι. Ψάξτε να βρείτε τι είναι.

Τώρα, μετά τη συμμετοχή σας στην πρόσφατη ηλεκτρονική ψηφοφορία για τις εκλογές του Νομαρχιακού τμήματος της Άρτας, σας λέω λοιπόν, γιατί και εκεί είσατε η πρώτη δύναμη, ότι έχετε άλλο ψυχολογικό τραύμα. Γνωστική ασυμφωνία. Και για να μην ψάχνετε στο Google, σας λέω λοιπόν ότι ο όρος περιγράφει συγκεκριμένα την εσωτερική διεργασία, θα το μάθουμε όλοι, που οδηγεί στην αλλαγή στάσης λόγω ασυμβατότητας σκέψεων και πράξεων. Δηλαδή άλλα θέλω να σκεφτώ και άλλα μπορώ να κάνω.

Και μετά, αφού η κυβέρνηση έβγαλε τους αιρετούς, ρίξατε κροκοδείλια δάκρυα μ' όλο που δεν υπήρχε μαντήλι να κλάψετε. Γιατί τώρα ο κλάδος και εσείς είσατε μια παράταξη και εμείς άλλη μία και οι υπόλοιποι άλλες τόσες παρατάξεις, τώρα ο κλάδος θα είναι ανυπεράσπιστος μπροστά στα Πειθαρχικά. Υιοθέτηση της ΕΙ και τους ΕΤΥΕ, συμμετέχοντας στη δράση της Ομοσπονδίας και μάλιστα υπάρχουν και αποτυπώματα, φωτογραφίες.

Από κοντά αυτή τη στάση, γιατί για εμάς έχετε πει χίλια μύρια, οι Παρεμβάσεις με ένα λόγο καταγγελτικό, χωρίς έρευνα στην πραγματικότητα, πρότειναν ανυπακοή. Το φωνάζετε τώρα και πριν από λίγο το φωνάζατε. Αλλά ποτέ δεν ήθελαν τη σύνθεση. Εδώ είναι η μαγκιά. Στη σύνθεση είναι η μαγκιά.

«Εμείς», λέτε, «κατέχουμε την απόλυτη αλήθεια». Με αυταρέσκεια. Μόνο που έχετε δύο πρόσωπα. Μην το ξεχνάτε. Ένα μαλακό και ένα σκληρό. Αλλά τί να κάνουμε, η καρέκλα ενώνει, η καρέκλα ενώνει λέω.

Και τώρα φτάνοντας στο τέλος, ακούτε,. Ακούστε τις προτάσεις από αυτή εδώ την παράταξη. Τη ΔΗΣΥ...Ο ρόλος του Συνδικάτου είναι να εξυπηρετεί τα μέλη του και όχι τους ψηφοφόρους του. Όταν σε μια δράση πέφτουμε πάνω σε τοίχο, χρειαζόμαστε εσωτερικό διάλογο και να λέμε μόνο την αλήθεια, γιατί η αλήθεια πονάνει. Σεβασμός λοιπόν στις αποφάσεις όλων και του Διοικητικού Συμβουλίου και των Γενικών Συνελεύσεων.

Η μαχητικότητα λοιπόν δεν έχει συγκεκριμένα πρόσωπα. Εξάλλου όλοι εκλεγμένοι είμαστε. Αλλά επειδή είμαι πολύ παλιός πλέον για να παραμυθιάζομαι, κάποιιο υποδεικνύετε ποιοι θα μπουν στα ψηφοδέλτια. Εμείς είμαστε εκλεγμένοι και ιδρώνουμε. Εκλεγόμαστε συνεχώς και απευθύνομαι σε εμάς, σε εσάς, στη Δημοκρατική Συνεργασία.

Κάποιοι άλλοι υποδεικνύουν, ήρθε η ώρα λοιπόν, ακούστε το καθαρά, να παλέψουμε για το Νηπιαγωγείο και την Ειδική Αγωγή, για το ολοήμερο σχολείο, για το «δεύτερο εκπαιδευτικό τάξη», από το Νηπιαγωγείο και το Δημοτικό που κάποιιοι το υιοθέτησαν χωρίς να είναι απόφαση της Γενικής Συνέλευσης είναι πρόταση της ΔΗΣΥ. Για την επιμόρφωση, τη διαφάνεια, τη θωράκιση του δημόσιου σχολείου.

Ήρθε η ώρα να καταλάβετε γιατί εμείς το έχουμε καταλάβει πόσο σημαντικός είναι ο θεσμός του αιρετού για τους εργαζόμενους και πάντοτε να αγωνιστούμε για τη διατήρησή του, ακόμα και στις περιπτώσεις που το συνολικό κλίμα ήταν αντίθετο, όπως το 2020 που εμείς περήφανα διατυπώναμε την άποψη ότι ο αιρετός είναι το κόσμημα του κλάδου.

Εμείς ως παράταξη θα συνεχίσουμε να είμαστε απέναντι στο λαϊκισμό και τον αυταρχισμό της κυβέρνησης Μητσοτάκη, απέναντι στα εγκλήματα που σου τελούνται και στο εσωτερικό της χώρας αλλά και στο παγκόσμιο γίγνεσθαι. Να ενώνουμε τις φωνές μας για την αύξηση των αποδοχών. Εξάλλου το 2006 τραβήξαμε έναν αγώνα για την αξιοπρέπεια μας. Δεν τα ξεχνάμε. Και τότε μέλος της ΔΗΣΥ ήταν Πρόεδρος της Ομοσπονδίας.

Γιατί πιστεύουμε στον συνδικαλισμό της πρότασης και έχουμε αλλεργία στη στείρα άρνηση και τις ιδεολογίες. Να προωθήσουμε την κοινωνική δικαιοσύνη, την ισότητα. Να ενισχύσουμε τη δημοκρατία στον χώρο της εργασίας. Να επενδύσουμε στην Εκπαίδευση και την έρευνα, δημιουργώντας συμμαχίες. Να διαμορφώσουμε ένα ρόλο και για το Συνδικάτο και για τον Εκπαιδευτικό που θα είναι ο βασικός υπερασπιστής των εργασιακών μας δικαιωμάτων.

Τέλος, το Συνδικάτο που εμείς ονειρευόμαστε, που ονειρεύεται η Δημοκρατική Συνεργασία, είναι ένα Συνδικάτο πλειοψηφικό που πρέπει να είναι καινοτόμο και με αταλάντευτα μπροστά αναδυόμενες, μάλλον μπροστά στις προκλήσεις να μπορούμε να αξιοποιήσουμε όλες τις νέες ευκαιρίες που φέρνει ο μετασχηματισμός του κόσμου της εργασίας.

Ελάτε αύριο να ψηφίσουμε τα θέματα της ημερήσιας διάταξης και σήμερα το Πρόγραμμα Δράσης και να πορευτούμε μπροστά. Για ένα δημόσιο σχολείο που θα προστατεύεται ο Εκπαιδευτικός, οι μαθητές που θα μπορούμε να κοιτάμε το αύριο με γεμάτη τσέπη και όχι με άδεια τσέπη.

Για να μπορούμε να είμαστε όλοι μαζί υπερασπιστές ενός σχολείου που μπορεί να ενώσει, που μπορεί να αναδείξει από μέσα του τους αυριανούς πολίτες.

Καλό καλοκαίρι, σας ευχαριστώ και καλούς αγώνες.

**ΓΙΑΝΝΗΣ
ΡΟΥΠΑΣ****ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.****(ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΙΚΟΥ – ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ)**

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, είναι εξαιρετικά δυστοπικό να βρισκόμαστε και φέτος εδώ για τη διεξαγωγή της 94^{ης} Γενικής Συνέλευσης και κάθε χρόνο να ξεκινάμε από χειρότερη αφετηρία.

Τα σύννεφα του πολέμου έχουν πυκνώσει για τα καλά και σιμώνουν όλο και περισσότερο. Στην Ουκρανία ο πόλεμος συνεχίζεται, το Ισραήλ διαπράττει εγκλήματα γενοκτονίας έναντι των Παλαιστινίων και στο αναφαίρετο δικαίωμά τους να αποκτήσουν πατρίδα, σύμφωνα και με τις αποφάσεις του ΟΗΕ. Και βέβαια υπάρχει αρνητική κλιμάκωση σε σχέση με το Ιράν, γιατί το Ισραήλ έχει αναλάβει τον ρόλο του χωροφύλακα της περιοχής.

Κι όλο αυτό το σκηνικό έχει επιταθεί από την εκλογή στην προεδρία του προέδρου Τραμπ, ο οποίος περίπου με ένα ύφος καουμπόικο θέλει να επιβάλει παντού το δίκαιο και τη δύναμη του ισχυρού. Και δυστυχώς από κοντά ακολουθούν δεξιές και ακροδεξιές κυβερνήσεις, κυρίαρχα μορφώματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δημιουργείται όλο αυτό το σκηνικό θεωρώντας ότι έχουν φουσκώσει τα πανιά τους με ακραίο νεοφιλελεύθερο άνεμο.

Στηρίζουμε τον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού για λευτεριά στην Παλαιστίνη και καταδικάζουμε τα εγκλήματα του κράτους του Ισραήλ. Στηρίζουμε τον αγώνα για αυτοδιάθεση και το δικαίωμα για δημοκρατία σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, απόλυτα συνταγμένη με τις επιταγές των συμφερόντων των Ηνωμένων Πολιτειών και της κυρίαρχης δεξιάς ιδεολογίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν έχει βρει ούτε μία πρόταση να ψελλίσει ενάντια σε όλα αυτά τα εγκλήματα. Δεν έδωσε συγκατάθεση ούτε ακόμη και στην καθυστερημένη πρωτοβουλία ορισμένων ευρωπαϊκών κυβερνήσεων απέναντι στο έγκλημα που διαπράττει το Ισραήλ.

Πειθήνιο όργανο και μακριά από τον διαμεσολαβητικό και ειρηνοποιητικό ρόλο που είχε παλιότερα σε άλλες εποχές η ελληνική κυβέρνηση, έχει απωλέσει κάθε δυνατότητα παρέμβασης. Στρέφοντας το βλέμμα μας στο εσωτερικό της χώρας, οι διαπιστώσεις που γίνονται με την πραγματικότητα όπως αποτυπώνεται μετά από 6 χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, είναι αρνητικές και μακριά από τα αιτήματα και τις επιδιώξεις των πτατειών λαϊκών μαζών και του εργατικού κινήματος.

Γιατί, ανάμεσα σε άλλα, είναι η πρώτη φορά που από τη μεταπολίτευση και μετά μια κυβέρνηση έχει συγκεντρώσει με διάφορους τρόπους τόση εξουσία στα χέρια της, ελέγχοντας και τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και Ενημέρωσης. Με πολύ συγκεκριμένο σχέδιο απευθύνεται αποκλειστικά στο κοινό που για ψηφοθηρικούς λόγους θεωρεί ότι είναι φιλικό απέναντί της.

Κεντρικός πυρήνας αυτής της πολιτικής είναι η υποστελέχωση του δημόσιου τομέα σε κάθε του έκφανση και η κατασφυοποίηση των δημοσίων υπαλλήλων με κάθε τρόπο. Οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι φυγόπονοι, οι τεμπέληδες που θέλουν να κάθονται και να πληρώνονται και έχουν πάρει την καραμέλα αυτή όλα τα παπαγαλάκια σε όλα τα συστημικά ΜΜΕ και την αναμασούν.

Είναι ξεκάθαρο πως ο τελικός στόχος είναι η συρρίκνωση του δημόσιου τομέα στον απόλυτο βαθμό και η εκχώρηση νευραλγικών τμημάτων του στους ιδιώτες και πάντως σίγουρα όπου διαφαίνεται πως μπορεί να υπάρξει οικονομικό κέρδος. Στους βασικούς κοινωνικούς πυλώνες της Υγείας, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και βέβαια της δημόσιας Εκπαίδευσης έχουν μπει και παίρνουν όλο και μεγαλύτερο κομμάτι της πίτας οι διάφορες εταιρείες και τα ιδιωτικά συμφέροντα.

Η άσκηση κοινωνικής πολιτικής και το δίκτυο προστασίας που είναι απαραίτητο να υπάρχει για τα ευαίσθητα και χαμηλότερα κοινωνικοοικονομικά στρώματα, εξαντλείται με την παροχή των διάφορων pass που χορηγούνται πια για κάθε περίπτωση και που δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να χρυσώνουν το χάπι για να περνάει η πολιτική της στήριξης των μεγάλων συμφερόντων και των διάφορων καρτέλ, τα οποία ουσιαστικά λυμαίνονται και τη ζωή μας.

Καρτέλ στην ενέργεια, στα καύσιμα, στις τράπεζες, στις αλυσίδες των σουπερ μάρκετ, παντού, έχουμε χάσει την μπάλα. Και την ίδια στιγμή που ρέει άφθονο χρήμα με τις απευθείας αναθέσεις, ο υπουργός Οικονομικών Πιερρακάκης, ανερυθρίαστα και ξεδιάντροπα αρνείται να αποδώσει τον 13^ο και 14^ο μισθό στον δημόσιο τομέα, όπως δικαιούμαστε. Γιατί και τα μνημονιακά βάρη σηκώσαμε και γιατί στις μέρες μας ο μισθός τελειώνει πριν το εικοσαήμερο.

Στο πλαίσιο του εργασιακού περιβάλλοντος η κυβέρ-

νηση της Νέας Δημοκρατίας έχει ξηλώσει όλο το θεσμικό πλαίσιο που υπήρχε και σήμερα βρισκόμαστε ακόμη πιο πίσω και από τα χρόνια των μνημονίων. Ουσιαστικά οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας έχουν καταργηθεί και η εργοδοσία ασύδοτα κινείται με τις κυβερνητικές ευλογίες, ενώ είναι δηλωμένη η επιδίωξη της να παρέμβει στην αναθεώρηση του Συντάγματος και να καταργήσει τη μονιμότητα στον δημόσιο τομέα.

Να μας γυρίσει πριν το 1911 και να ολοκληρώσει το ρεσάλτο ολόκληρου του κομματικού της στρατού και να τον παραδώσει στην κομματική ασυδοσία και φαυλοκρατία. Οφείλουμε λοιπόν να ξεκαθαρίσουμε ως Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών πως για όλους αυτούς τους λόγους, είμαστε τοποθετημένοι απέναντι στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, απέναντι σε όποιον φανερά ή συγκαλυμμένα υποστηρίζει τις πολιτικές αυτές και απέναντι σε κάθε είδους τέτοια πολιτική.

Στον πολύπαθο χώρο της Δημόσιας Εκπαίδευσης η κατάσταση αποτυπώνεται με ακόμη πιο μελανά χρώματα. Γιατί εδώ είχαμε το προνόμιο ο χώρος μέσα και από την έλευση των συγκεκριμένων προσώπων στην ηγεσία του ΥΠΑΙΘΑ να αποτελεί την αιχμή του δόρατος για όλα όσα αναφέρθηκαν.

Σταχυολογώντας ορισμένα από τα βασικά:

Πλήρη απουσία διαλόγου για τα ζητήματα του κλάδου. Αποφασίζουν πολιτικές τις οποίες μαθαίνουμε από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Υποχρηματοδότηση της δημόσιας Εκπαίδευσης που υπολείπεται σε όλους τους δείκτες σε σύγκριση με τους αντίστοιχους δείκτες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κατάφωρη αρνητική διάκριση και αδικία σε βάρος των αναπληρωτών, αφού δεν προχωρά στην εξίσωση των δικαιωμάτων μονίμων και αναπληρωτών, παρ' ότι εγκαλείται και ελέγχεται αυτό γι' αυτό από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κατάργηση Σχολικών Επιτροπών σε δήμους με κάτω από 100 σχολικές μονάδες, απόφαση που βέβαια περιγράφηκε γλαφυρά από τους συνέδρους εδώ και που έκανε εξαιρετικά δύσκολη την καθημερινή διαχείριση των σχολείων.

Τεράστιος και αυξανόμενος γραφειοκρατικός όγκος εργασιών προς διεκπεραίωση και συνεχή προγράμματα και δράσεις που ουσιαστικά επιβάλλονται από το ΥΠΑΙΘΑ, προκαλώντας αναστάτωση χωρίς καμία μελέτη και συνεκτική μεταξύ τους σχέση στο ήδη υπάρχον πρόγραμμα που εξελίσσεται κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς.

Πλήρη ανασφάλεια στην καθημερινότητα των Εκπαιδευτικών, αφού κατά την άσκηση του πολύπλευρου και πολυσύνθετου έργου μας, ακόμη και μέσα με μια καταγγελία, ακόμη και μέσα από τη διαβόητη πλατφόρμα για τον σχολικό εκφοβισμό, συνάδελφοί/ισές μας βρίσκονται στο Αστυνομικό Τμήμα την ίδια στιγμή που συμμορίες λυμαίνονται την πόλη και ανταλλάσσονται βολές από καλάσνικοφ στους δρόμους της Αθήνας.

Και βέβαια, η κυβέρνηση προχώρησε στην απομάκρυνση των αρετών από τα Πειθαρχικά Συμβούλια στην Εκπαίδευση, κάτι που επιχειρεί και σ' ολόκληρο

τον δημόσιο τομέα, σύμφωνα με το σχέδιο που έφερε στη διαβούλευση.

Πολλά θα μπορούσαμε να αναφέρουμε, όμως η εικόνα που αποτυπώνεται δεν χωράει καμία αμφισβήτηση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ο κλάδος έχει απέναντί του την πιο εχθρική κυβέρνηση που έχει γνωρίσει ο τόπος. Σε όλες τις ιστορικές περιόδους, πάντα ο κλάδος με τους αγώνες και με τις προτάσεις του κατάφερνε και πετύχαινε άλλοτε μικρότερες και άλλοτε μεγαλύτερες νίκες προς όφελος των συναδέλφων, συναδελφιστών και της δημόσιας Εκπαίδευσης συνολικά.

Η κατάσταση που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε πραγματικά δεν έχει προηγούμενο. Η οργάνωση, η ενδυνάμωση του μαζικού κινήματος, μια δυνατή Ομοσπονδία είναι περισσότερο απαραίτητη από ποτέ. Παλιότερα μπορούσε να περιγραφεί και ως μία ευχή, όμως σήμερα είναι πραγματικά μία αδήριτη ανάγκη. Και βέβαια είναι απαραίτητο η Ομοσπονδία να έχει θέσεις με στέρεο θεωρητικό και επιστημονικό υπόβαθρο για όλα τα θέματα. Θέσεις που να είναι αντίστοιχες με τα πορίσματα της επιστήμης μας και να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των καιρών.

Το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης όλα αυτά τα χρόνια που οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες μας έχουν εκλέξει ως αντιπροσώπους τους στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, κινούμαστε με αυτό το σκεπτικό, προτάσσοντας το συμφέρον του κλάδου με το περίγραμμα που ήδη ανέφερα προηγούμενα, μη διστάζοντας να στηρίξουμε αποφάσεις που συμβάλουν ουσιαστικά στον κοινό μας αγώνα και που κάποιες φορές ασφαλώς δεν είναι εύηχες.

Και κάθε παράταξη ο καθένας και η καθεμία μας προφανώς και μπορεί να ισχυρίζεται ότι θέλει και ότι θεωρεί σωστό, αλλά η πραγματικότητα όπως έχει καταγραφεί είναι πολύ συγκεκριμένη.

Έχουμε και λέμε: Στο ζήτημα της αντίδρασής μας ενάντια στην αξιολόγηση και στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, συμμετείχαμε και καθορίσαμε τις αποφάσεις του κλάδου από την πρώτη στιγμή αταλάντευτα.

Στηρίζουμε την τακτική των ενιαίων κειμένων που κράτησε και κρατάει όρθιο τον κλάδο την ίδια στιγμή που η ΑΣΕ ήταν απέναντι και εδώ, επειδή αναφέρθηκε προηγουμένως, το ποιος τράβηξε τον κλάδο το απέδειξε το πέρασμα του χρόνου και ποιος κράτησε πραγματικά άμυνα και άντεξε στις πιέσεις, υποστηρίζοντας θέση την οποία αγκάλιασε ο κλάδος και κράτησε την πρωτοβάθμια Εκπαίδευση όρθια απέναντι στην αξιολόγηση.

Όταν οι μισές Παρεμβάσεις με αχαρακτήριστες εκφράσεις για πουλημένους, προδότες και τα λοιπά χαριτωμένα που ακούμε συνεχίζουν ακόμη και τώρα, έλεγαν αυτά, έτσι κινηθήκαμε, γιατί κάποιιοι και μέσα σε αυτούς ήταν το Δίκτυο, αντέξαμε όλες αυτές τις πιέσεις και αγκάλιασε την τακτική των ενιαίων κειμένων ο κλάδος ολόκληρος. Και βέβαια καλό θα είναι όσοι τώρα εδώ μέσα συνδικαλιστικά, παραταξιακά εννοώ πάντα και ποτέ προσωπικά, μας κάνουν τους καμπόσους, καλό θα ήταν να σκεφτούν τι θα είχε συμβεί

αν υποχωρούσαμε και δεν κρατούσαμε τότε αυτές τις αποφάσεις κάποιιοι.

Να σας πω τι θα είχε συμβεί. Θα είχε περάσει δια περιπάτου η αξιολόγηση και δε θα υπήρχε τίποτα να συζητήσουμε τώρα. Αυτή είναι η αλήθεια. Σε ό,τι αφορά την ατομική αξιολόγηση, και πάλι το Αυτόνομο Δίκτυο έδωσε με την ψήφο του τη δυνατότητα και το εργαλείο της απεργίας-αποχής. Αυτό ακριβώς έγινε.

Και επειδή αναφερόμαστε συνέχεια όλοι μας στις Γενικές Συνελεύσεις του Μαρτίου του '24, συνάδελφοι και συνάδελφισσες, εμείς ήμασταν αυτοί που είπαμε και υποστηρίξαμε ότι έπρεπε να κατέβουν τα δεδομένα στους/στις συναδέλφους και να πάρει αποφάσεις ο κλάδος. Και ναι, είχαμε τις μαζικές συνελεύσεις τότε και ναι, πήραμε αυτές τις αποφάσεις.

Εμείς το βάλαμε, εμείς δώσαμε τα δεδομένα στους/στις συναδέλφους, κάναμε τις συνελεύσεις και κάναμε πράξη αυτό που ζήτησαν τότε. Και βεβαίως έπρεπε να περάσει από την περσινή Γενική Συνέλευση, διότι από την περσινή Γενική Συνέλευση έπρεπε να περάσουν και τα ενιαία κείμενα. Γι' αυτό και ψηφίσαμε πέρυσι και για τα ενιαία κείμενα και για την ατομική αξιολόγηση.

Βέβαια στην πορεία τα πράγματα θόλωσαν. Δεδομένα μπήκαν πολλά στη μέση. Κάναμε μεγάλο κόπο και μεγάλη προσπάθεια ως Δίκτυο να δοθούν τα δεδομένα που μας έδωσε η Νομική Σύμβουλος σε ότι αφορά το νομικό κομμάτι και εν πάση περιπτώσει, πορευόμαστε με ό,τι έχουμε και με όσα προβλήματα δημιουργεί η εκφοβιστική πολιτική των Πειθαρχικών της Νέας Δημοκρατίας. Τώρα βέβαια κατηγορηθήκαμε ότι εκφοβίζουμε, ότι δεν τηρούμε τις αποφάσεις τις οποίες παίρνουμε.

Αλήθεια βρε συνάδελφοι/ισσες, όσοι το υποστηρίζετε αυτό, από τότε το να δώσουμε τα δεδομένα στον κάθε συνάδελφο/ισσα ξεχωριστά, να ξέρει τι έχει να αντιμετωπίσει μπροστά του και να οργανώσουμε ένα σχέδιο αντίδρασης ως κλάδος είναι εκφοβισμός; Ξέρετε τι είναι εκφοβισμός; Εκφοβισμός είναι η διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Να μη λέμε την αλήθεια, να θολώνουμε τα νερά και έτσι να μην μπορούμε να οργανώσουμε ένα σχέδιο πειστικό και αποτελεσματικό για να αντιμετωπίζουμε ό,τι έχουμε μπροστά μας.

Αυτό υποθάλπει τον αγώνα, αυτό δε δημιουργεί μέτωπο. Αυτό απογοητεύει τους/τις συναδέλφους. Δεν υπάρχουν Πειθαρχικά, Δεν υπάρχει τίποτα. Τώρα που ήρθαν, γεννήθηκαν από το πουθενά;;; Όταν λέγαμε να προετοιμαστούμε γι' αυτά και να τ' αντιμετωπίσουμε, «εκφοβίζαμε». Αλλά ο χρόνος ο πανδαμάτωρ, δείχνει ποιος λέει και ποιος δε λέει την πραγματικότητα και την αλήθεια.

Σε ότι αφορά την περσινή απόφαση, είναι ξεκάθαρο για μας που και την ψηφίσαμε, προφανώς ισχύει σε απόλυτο βαθμό για την απεργία-αποχή και για τα ενιαία κείμενα όπως και η στήριξη του κάθε συναδέλφου και της κάθε συναδέλφισσας που αντέχει σε αυτή την πίεση και είναι στην απεργία-αποχή. Το ακούω, να την επιβεβαιώσουμε. Είναι ένα επιχείρημα. Αλλά υπάρχει κανένας που αμφισβητεί ότι ισχύει εδώ μέσα; Γιατί αν

υπάρχει, μην περιμένουμε από την κυβέρνηση, αν το αμφισβητούμε εμείς οι ίδιοι μεταξύ μας.

Άρα λοιπόν, ας αφήσουμε τώρα τα συνδικαλιστικά παιχνίδια. Υπάρχει απεργία-αποχή. Είναι σε απόλυτη ισχύ, όπως και όλες οι αποφάσεις που έχουμε λάβει και θα στηρίξουμε τον κάθε συνάδελφο και την κάθε συναδέλφισσα.

Η χρονιά που έρχεται προφανώς και θα είναι ακόμη χειρότερη. Γι' αυτό και οφείλουμε με σοβαρότητα και με υπευθυνότητα να προχωρήσουμε στον δρόμο που έχουμε χαράξει.

Βεβαίως η Ομοσπονδία έχει την ευθύνη να ανοίξει ολόκληρη τη βεντάλια των θεμάτων που μας απασχολούν, όπως πιο πάνω αναφέρθηκαν και βέβαια πρωτίστως δεν είναι αμιγώς δικό μας θέμα. Προφανώς και αφορά την ΑΔΕΔΥ το οικονομικό ζήτημα συναδέλφισσες και συνάδελφοι, γιατί μη γελιόμαστε σε όποια σχολεία πάμε, και πηγαίνουμε όλοι στα σχολεία, το πρώτο θέμα το οποίο τίθεται στο τραπέζι όταν μπαίνουμε είναι το οικονομικό.

Δεν είναι ότι δεν βγαίνει ο μήνας, είναι ότι πραγματικά η ζωή μας έχει γυρίσει πολλά χρόνια πίσω. Και σε αυτό δε νομίζω ότι χρειάζεται να πω τίποτα περισσότερο. Είναι κοινός τόπος σε όλους μας πως το Συνδικάτο πορεύεται μέσα από ιδεολογικές αντιπαραθέσεις, μέσα από διαφορές και έτσι θα συνεχίσουμε. Οι αποφάσεις όμως ας αναρωτηθούμε και ας αποφασίσουμε, θα γίνονται σεβαστές οι αποφάσεις της πλειοψηφίας μέσα από την Ομοσπονδία, είτε συμφωνούμε είτε διαφωνούμε; Θα γίνονται συνάδελφοι/ισσες ή δεν θα γίνονται;

Ένα από τα αιτήματα μας εδώ που γράφουμε, είναι και η επαναφορά των αρετών στα Πειθαρχικά Συμβούλια. Κοιτάξε τώρα, κάθε άποψη προφανώς και κάθε θεώρηση της κατάστασης είναι κατανοητή. Όμως, αλήθεια, όταν η παράταξη των Παρεμβάσεων και της ΑΣΕ σε ένα μικρότερο βαθμό, καλεί σε αποχή από την εκλογική διαδικασία και καλά αυτό, λοιδορεί και υποβαθμίζει μέρα νύχτα τους αιρετούς, οι οποίοι έχουν εκλεγεί, αλήθεια πιστεύετε ότι αυτό δεν απαξιώνει το ρόλο των αρετών;

Όταν λοιπόν έχουμε εμείς φροντίσει μεταξύ μας να απαξιώσουμε τον ρόλο εντός του κλάδου, μην απορούμε που έρχεται η κυβέρνηση και τους καταργεί εντελώς. Έχουμε ρίξει μια χαρά νερό στο μύλο της και μια χαρά την έχουμε βοηθήσει στα σχέδιά της. Αυτή είναι η αλήθεια, Έτσι είναι η πραγματικότητα. Και να μη χύνουμε τώρα κροκοδείλια δάκρυα.

Και ξέρετε, ακούγοντας περί αγωνιστικότητας και περί του ποιος κάνει αγώνες και ακούγοντας και τις χθεσινές τοποθετήσεις, έχω την εντύπωση ότι η παράταξη των παρεμβάσεων έχει ανακαλύψει τον γράδο. Δηλαδή όποιος θέλει να πάρει μια απόφαση θα πηγαίνουμε εκεί, θα μας βάζουν το γράδο, θα μας μετράνε τα κόζια αν είμαστε αγωνιστές για να μπορούμε να προχωρήσουμε ή όχι στις αποφάσεις μας!!!

Δηλαδή εδώ όσοι δεν έχουμε πάρει ποτέ στη ζωή μας κανονικό μισθό, οι περισσότεροι - όλοι - όσοι δεν έχουμε λείψει ποτέ από απεργία και ποτέ από στάση εργα-

οίας και ποτέ από καμία απεργιακή κινητοποίηση, θα περνάμε από το απουσιολόγιο και θα μας περνάνε από γράδο αν είμαστε αγωνιστές ή όχι οι παρεμβάσεις! !! Και το λένε εδώ μέσα ξεδιάντροπα και μιλάνε κάποιои για πουλημένους.

Ποιοι είναι οι πουλημένοι; Απαράδεκτο με παντελής έλλειψη αισθητικής και έμπνευσης και με συνδικαλιστική γλωσσική αφασία να εκφράζονται απόψεις οι οποίες ανήκουν σε άλλους χώρους και έπρεπε αλλού να τις λένε όχι εδώ μέσα, όταν έχουμε διανύσει χιλιόμετρα και χρόνια στους δρόμους δίπλα δίπλα. Αλλά ξέρετε, αυτό δημιουργεί και ανάμεσά μας μεγάλα ρήγματα. Δε μπορεί να με κατηγορείς συνάδελφε και συναδέλφισσα «πουλημένο» και την άλλη στιγμή να θες να έρχεσαι να κάνουμε αγώνες και όπου συμφέρει δεν είμαι πουλημένος και όπου συμφέρει είμαι. Δεν πάει έτσι.

Επίσης, επειδή πιάσαμε τη συζήτηση περί πουλημένων, εντάξει υπάρχουν οι πουλημένοι, έτσι ή αλλιώς, και πήγαμε και στις συνελεύσεις του Μαρτίου του '24 και κάναμε μαζικές συνελεύσεις. Συμφωνώ και τώρα εδώ θέλουμε να κάνουμε αγώνες και πρέπει να κάνουμε αγώνες γιατί αυτά που έρχονται και αν περάσουν είναι πρωτοφανή σε ό,τι αφορά το Πειθαρχικό Δίκαιο και όλο αυτό το νομοσχέδιο που είναι στη διαβούλευση.

Είναι και μερικά πράγματα που καμιά φορά δεν τα λέμε, διότι πρέπει να έχουμε και μια συστολή μεταξύ μας και να πορευόμαστε με βάση την πραγματικότητα. Όμως εγώ θα το ρωτήσω, γιατί μπήκαν απουσιολόγια και βγήκαν και ανακοινώσεις. Εσείς βρε συνάδελφοι, που έχετε την πλειοψηφία σε Συλλόγους, χρόνια και είστε από την πλευρά των αγωνιστών, των μεγάλων αγωνιστών, όχι εμείς που είμαστε κούφιοι, σ' αυτές τις ρημάδες Γενικές Συνελεύσεις τις τελευταίες πώς μαζεύτηκαν άτομα 20 και 25 σε Γενικές Συνελεύσεις;

Έτσι θα τον κάνουμε τον αγώνα, μ' αυτόν τον τρόπο; Απουσιολόγια για μας βρήκατε, για εσάς βρήκατε; 20 άτομα μαζί με 7 του Συμβουλίου στη Γενική Συνέλευση και θέλετε να πάρουμε τα όπλα και να βγούμε στον Υμηττό να κάνουμε κίνημα; Αλήθεια; Πού τα λέμε αυτά τα πράγματα; Ποιος μας ακούει;

Β. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ (ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΕΠΕ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ): (Τοποθέτηση εκτός μικροφώνου).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Θ. ΔΡΙΜΑΛΛΑ): Σε παρακαλώ, δε σε διέκοψαν, δε θα διακόπτεις.

Γ. ΡΟΥΠΑΣ: (ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. ΔΟΕ): Σε ό,τι αφορά την απόφαση, σε ό,τι αφορά το πως λειτουργεί το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, εγώ αντιλαμβάνομαι και καταλαβαίνω όπως και όλοι μας έχουμε, ότι εν πάση περιπτώσει θα πρέπει να υπάρχει ένα αφήγημα. Όλοι θα πούμε κάτι, θα πούμε και μια κορώνα είναι λογικό.

Προσέξτε όμως οι αριθμοί είναι αμείλικτοι. Η Ομοσπονδία από τον χρόνο τον τελευταίο μέχρι αυτή τη Γενική Συνέλευση έχει πάρει συνολικά 135 αποφάσεις. Από αυτές, εμείς μαζί με τις παρατάξεις που μας κατηγορούν ότι ξεπουλάμε τον αγώνα, έχουμε πάρει 19

αποφάσεις και όχι πρώτιστης σημασίας. Αλήθεια οι 19 αποφάσεις, είναι αυτές που δίνουν τον τόνο; Αυτές οι 19 αποφάσεις είναι που δίνουν τον τόνο;

Αυτές οι 19 αποφάσεις είναι που δίνουν το δικαίωμα να λένε εδώ μέσα ότι κάποιои ξεπουλάνε τον αγώνα και ότι κάποιои έχουν κάνει μέτωπο, όταν το Δίκτυο είναι μέσα σε όλες τις αποφάσεις με τις οποίες πορεύεται ο κλάδος;;; Κάντε λίγο αυτοκριτική, συνάδελφοι, κάντε λίγο αυτοκριτική.

Σε ότι αφορά το πώς πορευόμαστε στο Διοικητικό Συμβούλιο, είναι προβληματικό για μας όταν είσαι πρώτη δύναμη στον χώρο, και αυτή τη στιγμή είναι η ΑΣΕ, να επιλέγεις στους χώρους του μαζικού κινήματος, στα ΜΜΕ και στην εκφορά του λόγου σου, να επιλέγεις πρωτίστως να έχεις εκφορά του παραταξιακού και κομματικού σου λόγου. Για μας είναι προβληματικό αυτό. Γιατί εμείς την ΑΣΕ τη στηρίξαμε στο πλαίσιο της συγκρότησης του Παραταξιακού Προεδρείου.

Οι δε Παρεμβάσεις δε στηρίξαν και οι Παρεμβάσεις δεν έχουν κανένα πρόβλημα. Ξέρετε γιατί; Οι Παρεμβάσεις δεν ψηφίζουν τίποτα και ποτέ. Ούτε οικονομικό απολογισμό, ούτε προϋπολογισμό, ούτε Ελεγκτική Επιτροπή, ούτε τίποτα. δε θα λειτουργούσε η Ομοσπονδία αν πηγαίναμε όλοι έτσι. Αν σκεφτόμασταν όλοι να μην κάνουμε μια σύνθεση και να μην προχωρήσουμε με υποχωρήσεις και με ώσμωση μεταξύ μας, δε θα προχωρούσε τίποτα.

Και αυτά που λένε τώρα οι Παρεμβάσεις για να στηρίξουμε και τους συναδέλφους. Πώς θα τους στηρίξουμε; Δεν ψηφίζουν τίποτα. Κανέναν προϋπολογισμό, τίποτα. Τα ψηφίζουμε εμείς οι άλλοι. Καλώς ή κακώς. Μοναδική πυξίδα και γνώμονας για μας είναι η βελτίωση της Δημόσιας Εκπαίδευσης. Η στήριξη των συναδέλφων και των συναδελφισσών και η οργάνωσή μας συνολικά με όραμα και στόχους που να έχουν αντίκρισμα και εντός του κλάδου και σε επίπεδο κοινωνίας.

Δηλώνουμε πως θα συνεχίσουμε σε αυτές τις γραμμές ακόμη πιο αποφασιστικά, χωρίς να έχουμε ως στόχο να χαιδεύουμε αυτιά, αλλά πραγματικά να χτίζουμε τις βάσεις για να αντιμετωπίσουμε τη λαίλαπα που δεχόμαστε. Έτσι θα προχωρήσουμε ως μία ομάδα, για να αφήσουμε το αποτύπωμά μας βαθιά στον νοου και στις ψυχές των συναδέλφων και των συναδελφισσών μας προς όφελος της δημόσιας Εκπαίδευσης, που είναι και η αποστολή μας.

Το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης είναι εδώ. Θα είμαστε συνέχεια, όλο και περισσότεροι, όλο και περισσότερες στην τάξη, στον δρόμο, στα Διοικητικά Συμβούλια, παντού.

Και θα αγωνιστούμε μέχρι τέλους δυνατά, αποφασιστικά, αποτελεσματικά για τη Δημόσια Εκπαίδευση που θέλουμε, για το δημόσιο σχολείο που ονειρευόμαστε.

Καλούς μας αγώνες!

ΒΙΟΛΕΤΤΑ ΠΑΤΕΛΗ

ΜΕΛΟΣ ΔΣ ΔΟΕ

Απέναντι στη δυστοπία των καιρών μας, τον κοινωνικό και πολεμικό όλεθρο που εξαπολύει ο σύγχρονος κανιβαλικός καπιταλισμός, απέναντι στη ζωντανή μετάδοση μιας γενοκτονίας και στο χτύπημα πυρηνικών εγκαταστάσεων για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας, αναδύεται μια ανθρωπότητα που αλλάζει. Γιατί δίπλα στις σκοτεινές εικόνες του λιμού και της πείνας, ένα караβάνι χιλιάδων ανθρώπων, το March to Gaza και το Sumud μαζί με τον στόλο της ελευθερίας διέσχισαν τον κόσμο, έβαλαν το κεφάλι τους στον ντορβά χωρίς καβάντζα καμιά, για να διαδηλώσουν στα σύνορα με τη Γάζα, Λευτεριά στην Παλαιστίνη.

Ανάμεσά τους 205 από την Ελλάδα, νέες και νέοι αλλά και από τη γενιά του Πολυτεχνείου, μέσα σε αυτές κι αυτούς και εκπαιδευτικοί, ένας από αυτούς αντιπρόσωπος στο συνέδριό μας. Κάτι αλλάζει στην ανθρωπότητα, οι απελευθερωτικές ιδέες γεννιούνται ξανά και τροφοδοτούν την αντίσταση των λαών και των κινημάτων, φτιάχνουν τα σύγχρονα ανυπότακτα ρεύματα που κινητοποιούνται από κάθε άκρη της γης, άνθρωποι όλων των ηλικιών, για να σταθούν απέναντι σε αστυνομία, κράτος και παρακράτος σε μια ξένη χώρα, στην Αίγυπτο, για να ανοίξουν δρόμους για άλλους ανθρώπους. Και κινητοποιούνται εκατομμύρια σε όλο τον κόσμο, το «Στρατόπεδο Αλληλεγγύης της Γάζας», διεκδικώντας τη διακοπή κάθε συνεργασίας πολιτικής, οικονομικής, στρατιωτικής, ακαδημαϊκής, των χωρών μας με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ.

Κάτι αλλάζει στην ανθρωπότητα όταν χιλιάδες φοιτητές ρισκάρουν τη φοίτησή τους σε Πανεπιστήμια που τους απειλούν με διαγραφή και εκατομμύρια άνθρωποι ρισκάρουν να συλληφθούν στις διαδηλώσεις που απαγορεύουν οι κυβερνήσεις στα, τάχα, λίκνα της δημοκρατίας του σύγχρονου καπιταλιστικού κόσμου. Για να στηρίξουν την αντίσταση ενός λαού που δίνει ανυπόχωρητο κι ανυπότακτο αγώνα με το όπλο στο χέρι για Γη και Ελευθερία. Που δε φεύγει, δεν παραδίνεται, που συναντιέται με το θάνατο κάθε στιγμή κι όμως μένει στη γη του κι αντιστέκεται. Αυτά τα κινήματα κουβάλησαν και κουβαλούν το συλλογικό «εμείς» απέναντι στο «εγώ», που κάνουν την αλληλεγγύη επείγουσα ανάγκη ζωής, δηλώνουν πως η συνείδηση της ανθρωπότητας είναι ζωντανή. Και για αυτό παίρνουν θέση μαζί τους οι λαοί του κόσμου... Αυτό είναι η Πορεία στη Γάζα, αυτό είναι οι αντιιμπεριαλιστικές συγκεντρώσεις και πορείες που αρνήθηκαν χθες να στηρίξετε, καταψηφίζοντας όλες οι άλλες παρατάξεις ΑΣΕ/ΔΑΚΕ/ΔΗΣΥ/ΔΙΚΤΥΟ την πρόταση των Παρεμβάσεων για συμμετοχή στη διαδήλωση ενάντια στη σύνοδο του ΝΑΤΟ.

Γιατί η αλληλεγγύη είναι πράξη πολιτική που δεν θεωρεί αδιανόητο να τα βάλει με τα εγκλήματα της καπιταλιστικής κυριαρχίας. Γι' αυτό δεν μένει μετέωρη και αμήχανη. Παίρνει τα πράγματα στα χέρια της...

Στην καρδιά του καπιταλισμού, όταν ο Τραμπ εξαπολύ-

ει πογκρομ εναντίων των μεταναστών, των πιο φτωχών και πληττόμενων εργατών της αμερικανικής κοινωνίας, διαδηλώσεις και συγκρούσεις συγκλονίζουν, αντιστέκονται. Οι πράκτορες της υπηρεσίας μετανάστευσης εισβάλλουν σε χώρους δουλειάς, αλλά πια και σε σχολεία, σε νοσοκομεία και απαγάγουν στην κυριολεξία μετανάστες ακόμα και αυτούς που ζουν δεκαετίες στις ΗΠΑ. Κι οι γείτονες και συνάδελφοι τους απλώνουν δίχτυ προστασίας τους, μαζεύουν χρήματα για να μην αναγκάζονται να πηγαίνουν στη δουλειά τους, συγκεντρώνονται έξω από τα ξενοδοχεία που μένουν οι πράκτορες της ICE και με συνθήματα και μουσικές δεν τους αφήνουν να κοιμηθούν αναγκάζοντάς τους να φύγουν. Στα σχολεία στις τελετές αποφοίτησης προστατεύουν τα παιδιά των μεταναστών και τις οικογένειές τους για να μην μπορούν να τους απαγάγουν.

Κι όλα αυτά συμπυκνώνονται στις τεράστιες διαδηλώσεις στις 15 Ιούνη έγιναν τεράστιες διαδηλώσεις σε όλη την Αμερική ενάντια στην αντιμεταναστευτική υστερία του Τραμπ και υπέρ της Παλαιστίνης.

Όταν όλα αυτά συμβαίνουν, ναι, η ανθρωπότητα αλλάζει. Γιατί τι άλλο είναι η τεράστια διαμαρτυρία σχεδόν δύο εκατομμυρίων ανθρώπων που πλημμύρισε στις 28 Φλεβάρη πάνω από 260 πόλεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό απαιτώντας τιμωρία, δικαιοσύνη, απαιτώντας η ζωή μας πάνω από τα κέρδη τους, σε μια απεργιακή λαοθάλασσα που διεκδικούσε δημόσια κοινωνικά αγαθά, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και τη Hellenic Train.

Ναι, η ανθρωπότητα αλλάζει. Αυτό άλλωστε, ζούμε και στην εκπαίδευση!! Σε μια εποχή που το μελάνι της κυρίαρχης εξουσίας επιχειρεί να γράψει στα σώματα και στις ψυχές μας βία, με κεφαλαία γράμματα, τις λέξεις σιωπή, υποταγή, παραίτηση... Να διαγράψει μια και καλή τη διεκδίκηση, τη χειραφέτηση, τη συλλογική κίνηση, επιβάλλοντας τον ατομικό δρόμο ως μοναδικό, τον εργαζόμενο/η ως ατομικό αντικείμενο διαπραγμάτευσης...

Ένα πρωτοφανές, χωρίς προηγούμενο, κίνημα τα έβαλε με θεούς και δαίμονες. Νέες και νέοι εκπαιδευτικοί, οι νεοδιόριστοι/οι, που επιμένουν παρ' όλες τις απειλές και τα πειθαρχικά. Μια ανθρώπινη αλυσίδα που συγκροτεί ένα κίνημα προστασίας του δημόσιου σχολείου και της εκπαιδευτικής κοινότητας, που δίνει μάχη προκειμένου το δημόσιο σχολείο να συνεχίσει να υπάρχει για να μορφώνει, να διαμορφώνει συνειδήσεις, να υψώνει και να μετρά ανθρώπους και όχι κέρδη. Μια αλυσίδα που αρθρώνει λόγο στην κοινωνία, που την κοιτά κατάματα, που μάχεται γι' αυτήν και μιλά για ζωή, για μόρφωση και αξιοπρέπεια, για δημόσια δωρεάν εκπαίδευση ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, την εμπορευματοποίηση, τον ανταγωνισμό και την κατηγοριοποίηση, ενάντια δηλαδή στο κυρίαρχο αφήγημα, ενάντια στην καρδιά της αντιδραστικής καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης που επιχειρείται από τις κυβερνήσεις, την ΕΕ και τον ΟΟΣΑ...

Η σχολική χρονιά που μόλις τέλειωσε σηματοδότηκε από την συνεχιζόμενη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση σχολείου και εκπαιδευτικών. Οι νεοδιόριστοι/ες εκπαιδευτικοί αλλά και μόνιμοι παλαιότερων ετών συνεχίζουν να αντιστέκονται αξιοποιώντας τις συλλογικές αποφάσεις και την έμπρακτη αλληλεγγύη που εδραίωσαν μεταξύ τους. Γνωρίζουν ότι αυτή η μάχη είναι κομβικής σημασίας για την επιβίωση του δημόσιου και δωρεάν σχολείου, ισχυρό προαπαιτούμενο για τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών/τριών και για τα εργασιακά τους δικαιώματα. Το έκαναν γιατί γνωρίζουν ότι η κυβέρνηση περιμένει τη στιγμή που η αντίσταση στην αξιολόγηση θα καμφθεί για να εξαπολύσει νέο μπαράζ αντιεκπαιδευτικών μέτρων (διαγωνισμό ΑΣΕΠ, γονεϊκή επιλογή σχολείου, περιφερειακές εξετάσεις για την αξιολόγηση σχολείων κι εκπαιδευτικών, προσλήψεις εκπαιδευτικών από τοπικούς φορείς, όπως οι δήμοι κλπ).

Για όλους αυτούς τους λόγους η ΗΔ που κατατέθηκε είναι μια χλεύη βγαλμένη από υπουργικά γραφεία και όχι από ομοσπονδία εργαζομένων. Χλεύη στον αγώνα υπεράσπισης του δημόσιου σχολείου και την αντίσταση χιλιάδων εκπαιδευτικών απέναντι στα πειθαρχικά. Γιατί ΔΑΚΕ/ΔΗΣΥ και ΔΙΚΤΥΟ «στήσατε» μια ημερήσια διάταξη όπου απουσιάζει εκκωφαντικά κάθε κρίσιμο επίδικο της περιόδου. Επιλέξατε να λείπει. Δεν έτυχε. Εξαφανίσατε από την ημερήσια διάταξη ότι μπορούσε να «μυρίζει» έστω τον αγώνα που δίνουμε και ταυτόχρονα να απουσιάζει κάθε υποψία του κοινωνικού πολέμου που μαίνεται. Έχετε στόχευση! Θέλετε με αυτόν τον τρόπο να δώσετε μήνυμα παράδοσης στον κόσμο που αντιστέκεται, να τον απογοητεύσετε και να τον παραλύσετε στην πιο κρίσιμη στιγμή της μάχης, με τα πειθαρχικά να επικάθονται πάνω από το κεφάλι του. Γι' αυτό επιλέξατε να βάλετε θέμα τις υπηρεσιακές μεταβολές, ω τη χλεύη, σε ένα κλάδο που απειλείται με απολύσεις! Να βάλετε ξεκομμένο θέμα τα σχολικά κτήρια σε ένα σχολείο που στραγγαλίζεται οικονομικά και αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα που οφείλει να κοστίζει λίγο. Και ταυτόχρονα στέλνεται το μήνυμα παράδοσης και στην κυβέρνηση. Να μην ανησυχεί, όλα θα πάνε όπως πρέπει, υπεύθυνα και συνετά, όπως λένε

τα πανό σας εκεί πίσω στην αίθουσα. Γιατί είναι χλευασμός, ακραίος πολιτικός κυνισμός, μήνυμα υποταγής και προδοσίας να αναφέρονται οι παρατάξεις σε υπευθυνότητα όταν η κυβέρνηση μοιράζει πειθαρχικά κι απειλές, φέρνει νέο πειθαρχικό που ονοματίζει παράπτωμα που οδηγεί στην απόλυση κάθε ανάσα αντίστασης και διεκδίκησης. Υπευθυνότητα έχετε να προτείνετε απέναντι στον πόλεμο που μας έχουν κηρύξει; Κι όλα αυτά την ώρα που η Κυβερνητική επίθεση οξύνεται καθώς ο κοινωνικός πόλεμος πηγαίνει χέρι - χέρι με τον στρατιωτικό. Η «οικονομία πολέμου», το δόγμα της ΕΕ και της κυβέρνησης της ΝΔ, προβάλλεται ως μονόδρομος, αφού οι πολεμικές μηχανές πρέπει να ταιστούν από το αίμα και τον ιδρώτα των εργαζομένων, πριν γίνουν οι ίδιοι βορά τους. Μας λένε στα μούτρα μας «δεν θα πάρετε αύξηση ποτέ. Τα αντιλαϊκά υπερπλεονάσματα των 11,4 δις που τα έκλεψαν κυριολεκτικά από τα δημόσια αγαθά, τους μισθούς και τις συντάξεις μας, χρησιμοποιούνται για να γεμίζουν τα ταμεία εταιριών, τραπεζών και του μεγάλου κεφαλαίου με κέρδη. Αλλά εσείς δεν το θεωρείται άξιο λόγο θέμα για να συζητηθεί στον κλάδο που πληρώνεται με 780 ευρώ, που έχει 50.000 αναπληρωτές/τριες, που κάθε τέλος Ιούνη έχει 50.000 απολύσεις και χιλιάδες ελαστικά εργαζόμενες/οι και νεοδιόριστες/οι δουλεύουν σεζόν, να συναδέλφισες και συναδέλφοι, σεζόν, αυτό που διαβάζετε στα πρωτοσέλιδα και στα σχολικά κυπρις πριν ακόμα τελειώσουν τα σχολεία! Αλλά στη δική σας ημερήσια διάταξη, των 3Δ, δεν μπορεί να βρει χώρο αυτή η πραγματικότητα.

Η σχολική χρονιά έκλεισε με την επίθεση εναντίον της δημόσιας εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών να κορυφώνεται. Ευρωπαϊκή Ένωση, ΟΟΣΑ και οι κυβερνήσεις — προηγούμενες και τωρινή - επιδιώκουν να εδραιώσουν το σχολείο της αγοράς, εντείνοντας πλευρές της ιδιωτικοποίησης, εμπορευματοποίησης και κατηγοριοποίησής του. Αφυδατωμένο από κάθε παιδαγωγική λειτουργία, βαθιά ταξικό, αποστεωμένο από τη γνώση αλλά με ωκεανό δεξιοτήτων με ημερομηνία λήξης, με υποταγμένους και πειθαρχημένους μαθητές/τριες που δεν θα έχουν συνολική αντίληψη για τη λειτουργία του κόσμου. Το επιχειρηματικό σχολείο των ΟΟΣΑ-ΕΕ-ΣΕΒ προωθείται ως βασικός κόμβος και στρατηγικού τύπου τομή για τη διασφάλιση και αναπαραγωγή του καπιταλιστικού κέρδους, επιδιώκοντας οι εκπαιδευτικοί της τάξης και της πράξης να υποταχτούν σε αυτό, και σε δομή και σε περιεχόμενο. Η ίδρυση των Ωνάσεων σχολείων, το διεθνές απολυτήριο, οι διαγωνισμοί PISA – διεθνείς και εγχώριοι – τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, δεν είναι απλά μέτρα ατάκτως ειρημένα, αλλά μια συνεκτική αντιδραστική αναδιάρθρωση που πηγαίνει μαζί με τις αφηγήσεις περί «αριστείας», τη χρόνια υποχρηματοδότηση, τις συγχωνεύσεις τμημάτων και σχολείων.

Κι όμως κι αυτή η συζήτηση απουσιάζει από την ΗΔ που ψήφισαν τα 3Δ αλλά και από την πρόταση που κατέθεσε η ΑΣΕ που ιεραρχεί ως 1^ο θέμα τη Θωράκιση των σχολικών υποδομών – ζητήματα ασφάλειας και υγείας εντός των σχολείων αλλά απουσιάζουν παντελώς οι αντιεκπαιδευτικές αναδιρθρώσεις – αλλά το

σχολείο της αγοράς το σχολείο εμπόρευμα όχι μόνο το ρημαγμένο ντουβάρια του δημόσιου ακόμα σχολείου. Λείπει και η ελαστική εργασία-ο διαγωνισμός ΑΣΕΠ. Η κυβέρνηση γνωρίζει ότι μόνο με αυταρχισμό και καταστολή μπορεί να αντιμετωπίσει τον «εχθρό εκπαιδευτικό». Γι' αυτό απάντησε με χιλιάδες πειθαρχικά σε όλη τη χώρα.

Ούτε αυτό όμως, δεν ήταν επαρκές για να «κλείσει» αυτόν τον αγώνα. Γι' αυτό επιστρατεύει και κατέθεσε σχέδιο νόμου για νέο πειθαρχικό των δημοσίων υπαλλήλων που σκοπεύει να ψηφίσει άμεσα. Δεν είναι νέοι κανόνες πειθαρχικού δικαίου για τους δημοσίους υπαλλήλους, φυσικά δεν είναι δίκαιο, είναι ένα νέο αντισυνδικαλιστικό νομοσχέδιο που τώρα δεν αφορά τα συνδικάτα και τα σωματεία αλλά τον κάθε υπάλληλο ατομικά.

Στρατιωτικού τύπου έλεγχος, ένταση του αυταρχισμού και της πειθαρχικής πίεσης στους εργαζόμενους, ποινικοποίηση της εργασιακής ζωής, προληπτική καταστολή χωρίς τελεσίδικες αποφάσεις, μαζί με την υπερεξουσία των οργάνων (αποκλειστική παρουσία νομικών συμβούλων του κράτους), επιδιώκουν να βάλουν ταφόπλακα στη συνδικαλιστική δράση, το δικαίωμα στην απεργία, ερμηνεύοντας κατά το δοκούν ανώτατες κατηγορίες για «απειθεία» και «δυσφήμιση». Η εφαρμογή της αξιολόγησης και η ποινικοποίηση του μεγαλειώδους αγώνα που μπλοκάρει την αναδιάρθρωση βρίσκεται στην προμετωπίδα!

Κι όμως κι αυτό απουσιάζει από την ΗΔ. Τα 3Δ ισχυριστήκατε ότι δεν είχε κατατεθεί το σχέδιο νόμου. Κι όμως το ξέραμε. Μας το είπε σε όλους τους τόνους ο Μητσοτάκης, η Ζαχαράκη, η Κεραμέως. Μόνο στα μούτρα που δε μας το έτριψε. Από το Πάσχα και μετά, η απόλυση ως ποινή για την εναντίωση στην αξιολόγηση, η απόλυση ως ποινή για κάθε τι, έχει λεχθεί δεκάδες φορές. Έγινε πρωτοσέλιδο στις εφημερίδες, στα δελτία ειδήσεων, παντού. Μόνο η πλειοψηφία της ΔΟΕ δεν το διάβασε. Τέτοιες ειδήσεις δεν διαπερνούν ούτε τα γραφεία της Ξενοφώντος ούτε το υπόγειο του Novotel. Και μας είπατε χτες ότι είναι αυτονόητο. Δεν υπάρχει κάτι να συζητήσουμε, είμαστε όλοι αντίθετοι. Κι όμως, έχετε σκοπιμότητα που δε θέλετε να συζητηθεί. Γιατί στη συζήτηση οφείλουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις να πάρουν θέση, να τοποθετηθούν επί της ουσίας. Να αποκαλύψουν ή να αποκρύψουν ότι το νέο πειθαρχικό είναι στρατηγικού χαρακτήρα αναδιάρθρωση που έχει αποκλειστική στόχευση να ποινικοποιήσει μέχρι ακρότατου βαθμού τη συνδικαλιστική δράση και το απεργιακό δικαίωμα όχι του σωματείου ή των συνδικαλιστών αλλά του κάθε απεργού υπαλλήλου, του κάθε διαφωνούντα, της κάθε ανυπότακτης μορφής αγώνα, του κάθε υπάλληλου που βλέπει μια παρανομία και δοκιμάζει να την καταγγείλει.

Αυτά δε θέλετε να αποκαλύψουμε στον κλάδο. Γι' αυτό επιδιώκετε να ξεμπερδέυετε με μια άνευρη αντίθεση που δεν δυναμώνει πολιτικά τους μαχητές και τις μαχήτριες, δεν ενισχύει τον αγώνα μας, δε θέτει πολιτικά επίδικα.

Γι' αυτό στην πρόταση των Παρεμβάσεων για άμεση απεργιακή απάντηση στις απειλές του Μητσοτάκη

μετά το Πάσχα το γάντι δε σηκώθηκε από καμία δύναμη!

Αυτή η ΗΔ-χλεύη, είναι η συμπύκνωση της στρατηγικής των παρατάξεων στο συνδικάτο όλη την προηγούμενη χρονιά. Από τη μια τα 3Δ ΔΑΚΕ/ΔΗΣΥ/ΔΙΚΤΥΟ. Η γραμμή σας θα καταγραφεί στις πιο μαύρες σελίδες της ιστορίας του συνδικάτου!

Αρνηθήκατε κάθε στήριξη στις/στους διωκόμενους. Ένα συνδικάτο με 2.500 πειθαρχικά, δεν έχει παρά μετρημένα στα δάχτυλα του ενός χεριού ψηφίσματα στήριξης, και σχεδόν μηδενικές καταγγελίες για τους διώκτες μας που υπογράφουν τις παραπομπές των χιλιάδων εκπαιδευτικών! Κάνατε το ντροπιαστικό ακόμα και για τα πιο εξωνημένα εργοδοτικά συνδικάτα, να καταψηφίσετε την συμμετοχή των μελών του ΔΣ της ΔΟΕ να παραβρεθούν σε κινητοποιήσεις των τοπικών συλλόγων ενώ καλούνταν! Εσείς που τόχα συμπονάτε τον λαό της Παλαιστίνης αρνηθήκατε ψήφισμα στήριξης απέναντι στη δίωξη της Παλαιστινίου Ελευθερίας από τον διευθυντή εκπαίδευσης της Δ' Αθήνας για τη ζωγραφιά που έφτιαξαν οι μαθητές/τριες της κι έγραφε Λευτεριά στην Παλαιστίνη ανάμεσα στα σύμβολα της ειρήνης.

Την ώρα που έβρεχε πειθαρχικά κι ο Πιερρακάκης ανακοίνωνε την αργία της Χοτζόγλου για συνδικαλιστική δράση, εσείς αρνηθήκατε την πρόταση των Παρεμβάσεων για κλαδική απεργία με το επιχείρημα ότι «δεν συντρέχει κανένας λόγος»! Κι όταν ο Μητσοτάκης έβγαине από το υπουργείο κι απειλούσε με αιφνίδιο θάνατο – απόλυση για την αξιολόγηση εσείς πάλι «επειδή δε συνέτρεχε λόγος βιασύνης», κάνατε 20 μέρες για να εκδόσετε μια ψοφοδεή ανακοίνωση που για να καταλάβεις την αντίθεση έπρεπε να βάλεις μεγενθυτικό φακό. Και φυσικά, στους τοπικούς συλλόγους τα συνδικαλιστικά σας στελέχη πρώτα αυτά μπαίνουν στην αξιολόγηση, κάνουν αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, αλλού πολύ δυνατά κι αλλού χαμηλόφωνα σπέρνουν απογοήτευση και καλούν τον κόσμο να αξιολογηθεί ενώ τηλεαιρετοί και λοιποί πίνουν πρωινό καφέ με τους διώκτες των νεοδιοριστών! Τύφλα να έχει ο κυβερνητικό εχθρός όταν έχεις τέτοιο αιρετό!

Δε φτάνει που κλαδέψατε τόσο καιρό τώρα τα πόδια των μαχητών/τριών! Δε φτάνει που αρνηθήκατε από το πιο απλό, τις προσφυγές για τη μονιμοποίηση του 2022 με ανατριχιαστικά επιχειρήματα ότι είναι πολλά τα λεφτά, εσείς που δεν ντραπήκατε να δώσετε 75.000 για τη σύσκεψη αιρετών, 20.000 για να δείτε μπάλα στην Κύπρο με πληρωμένα τα έξοδα ακόμα και των συγγενών και χιλιάδες ευρώ για τη φύλαξη της 4τομης ιστορίας, σε ποιον να το πούμε και να το πιστέψει ότι πληρώνουμε για φύλαξη μιας έκδοσης!

Ποιος όπλισε λοιπόν, τη φαρέτρα της κυβέρνησης για να να τολμήσει να φέρει το νέο πειθαρχικό; Εσείς με τη στάση σας όλη τη χρονιά! Εσείς με το πρόγραμμα δράσης που καταθέτετε στην ΗΔ, μνημείο ταξικής υποταγής και συναίνεσης! Που ονοματίζει αγώνα τις περιφερειακές συσκέψεις, τις εκδηλώσεις, τα υπομνήματα και την παρουσία σας στη ΔΕΘ! Που αρνείται την επαναπροκήρυξη της ΑΑ με παιδαριώδη επιχειρήματα ότι

τάχα έχουμε την περσινή! Και φυσικά αποκρύβετε ότι και πέρσι είχαμε την προπέρσινη. Αλλά ξέρετε γιατί δε θέλετε επαναπροκήρυξη! Γιατί αν η κυβέρνηση την πτάει στα δικαστήρια να τη βγάλει παράνομη, τότε το συνδικάτο δε θα έχει καμία συνεδριακή απόφαση για να επαναπροκηρύξει! Αυτό θέλετε. Να αφήσετε τον κλάδο χωρίς συνδικαλιστικό εργαλείο. Εν μέσω νέου πειθαρχικού, όποια/ος αντιδρά στην αξιολόγηση να είναι αντιμέτωπος με την παράβαση καθήκοντος και άρα την απόλυση και όχι με την άσκηση του απεργιακού δικαιώματος! Αυτή είναι η ωμή κυνική πραγματικότητα!

Από τον Φλεβάρη και μετά όταν η χώρα σείστηκε κυριολεκτικά και η κυβέρνηση βρέθηκε πιο απονομιμοποιημένη από ποτέ με τα πολιτικά και εκλογικά της ποσοστά να κατακρημνίζονται, όλες οι κοινοβουλευτικές δυνάμεις, έκαναν ότι μπορούν για να τη σταθεροποιήσουν και αντίστοιχη γραμμή είχαν και οι παρατάξεις τους στα συνδικάτα. Αντί να σηκώσουν κουρνιαχτό όταν όλος ο κόσμος είναι στο δρόμο, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες με πρωτοπόρα την ΑΔΕΔΥ κάνουν εκδρομές παίζοντας το κυνήγι των χαμένων δώρων. Που ακόμα έχουν τη γραμμή της ελεημοσύνης. Χωρίς κινηματική και απεργιακή διεκδίκηση, αφήνοντας την αντιλαϊκή οικονομική πολιτική να επιβεβαιώνεται κάθε μέρα κατάμουτρα μας, να εντείνεται οδηγώντας συνολικά τον λαό στη φτώχεια, με την κυβέρνηση να μας εμπαίζει για αυξήσεις 12 ευρώ και επιδόματα.

Είναι οι ίδιες δυνάμεις που μιλούν για αλλαγή ατζέντας της κυβέρνησης ενώ είναι οι ίδιοι που έστρωσαν τον δρόμο, έδωσαν όλο το χρόνο στη ΝΔ να ανακάμψει. Εμείς το είπαμε καθαρά. Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων, της συγκάλυψης, της πολιτικής τους των ιδιωτικοποιήσεων και της απελευθέρωσης της αγοράς της ΕΕ, του πολέμου, των φονιάδων των λαών. Η πολιτική τους θα πέσει από το εργατικό κίνημα σε ένα καυτό πεδίο όπου κανείς να μην τολμήσει να εφαρμόσει τα ίδια. Αυτό υπηρετούμε ως ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ.

Γιατί η κυβέρνηση δεν ήταν κι ούτε είναι σταθερή και δυνατή! Αποφασισμένη να, δυνατή όχι! Αλλά, όταν το εργατικό κίνημα έπρεπε να οξύνει την αντιπαράθεση μετά τις 28 Φλεβάρη, να πολιτικοποιήσει τα αιτήματα και να θέσει πολιτικούς στόχους όλες οι δυνάμεις, μη δε της ΑΣΕ και του ΠΑΜΕ εξαιρουμένου, έκαναν ότι περνάει από το χέρι τους για να μη διαταράξουν τη συστημική σταθερότητα. Καμία απεργιακή κλιμάκωση και κυρίως άρνηση και επιθετικότητα στους πολιτικούς στόχους. Τι δημόσιο τι ιδιωτικό μας είπε το ΠΑΜΕ, όλα ίδια είναι, καπιταλισμό έχουμε. Όταν η κυβέρνηση έχει στρατηγική στόχευση την ιδιωτικοποίηση και την εμπορευματοποίηση των δημοσίων αγαθών, οι ταξικές δυνάμεις δεν υπονομεύουν την πάλη ταυτίζοντας το ιδιωτικό με το δημόσιο! Αυτά θα λέγατε αν έστελνε απευθείας στους ιδιώτες κομμάτια της δημόσιας εκπαίδευσης πχ τα νηπιαγωγεία; Τι δημόσιο τι ιδιωτικό; Και δε θα απαιτούσαμε, δε θα κηρύτταμε ανένδοτο αγώνα για να μην τα ιδιωτικοποιήσει και για να τα πάρουμε πίσω στο δημόσιο;

Τα ίδια και στην αξιολόγηση. Η ΑΣΕ πανηγυρίζετε για την «κόκκινη ΔΟΕ», μέχρι του σημείου να υπερψηφίζετε για πρώτη φορά στο συνδικάτο ως και τον κατά-

πτυστο πολιτικά, οικονομικό απολογισμό της πλειοψηφίας των 3Δ!!! από τα Ακριτεΐδια και τα συνοδά πρόσωπα, μέχρι τα προνόμια και τις στατάλες! Και τις κρίσιμες στιγμές εξαφανίσατε την αξιολόγηση από τα αιτήματα (κινητοποίηση στις 29 Μάρτη), οργανώνοντας ένα συλλαλητήριο όπου απουσίασε εκκωφαντικά από αυτό ο ηρωικός αγώνας που δίνει ο κλάδος, αλλά ευτυχώς ο κόσμος της εκπαίδευσης, οι νεοδιόριστοι/οι των χιλιάδων πειθαρχικών αρνείται πεισματικά να παραδοθεί και η διαδήλωση σείεται κυριολεκτικά από ανάλογα συνθήματα. Διολισθαίνετε όλο και συχνότερα, όλο και πιο βαθιά σε μια επιχειρηματολογία ότι ο 4823/21 δεν είναι αξιολόγηση αλλά αξιολόγηση με εισαγωγικά, υπονοώντας ότι υπάρχει και μια άλλη αξιολόγηση, καλή. Τώρα τελευταία μάλιστα, κάνετε κριτική μόνο στη μορφή της συγκεκριμένης αξιολόγησης, τονίζετε όλο και περισσότερο ότι αποτελεί λεία μια καλοστημένη παράσταση δυο φορές κάθε δυο χρόνια. Κι έτσι μένει ελεύθερο το πεδίο για να αναπτυχθούν σχεδιασμοί μιας άλλης αξιολόγησης, η εμπέδωση της κουλτούρας αξιολόγησης που κατηγορούσαμε και σωστά τα σχέδια του ΣΥΡΙΖΑ και του Γαβρόγλου αλλά και επιχειρήματα αυστηροποίησής της. Κυρίως όμως, με τούτα και με τα άλλα αποδυναμώνονται τα επιχειρήματα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση κι εμπορευματοποίηση που προωθείται δια μέσου της αξιολόγησης.

Γι' αυτό και όλη τη χρονιά και από την ΑΣΕ απουσιάζει ένα συνολικό απεργιακό και αγωνιστικό σχέδιο για τον κλάδο. Ακόμη και αυτή η πανεκπαιδευτική απεργία τέλη Οκτώβρη καθυστέρησε δυο μήνες ενώ οι Παρεμβάσεις από τον Αύγουστο καταθέσαμε ένα συνολικό πολύμορφο απεργιακό πρόγραμμα δράσης όταν έπεσαν τα πρώτα πειθαρχικά και έσκασαν οι συγχωνεύσεις και καλέσαμε το ΔΣ της ΔΟΕ να πάρει απόφαση να μην ανοίξουν τα σχολεία και την πρώτη προειδοποιητική απεργία τον Σεπτέμβρη με ΓΣ για την κλιμάκωση του αγώνα. Τότε που συγχωνεύσεις ήταν το βασικό ζήτημα και μαζί με τους γονείς μπορούσαμε να κάνουμε πράξη την ενότητα και το μέτωπο αγώνα που όλοι εδώ μέσα επικαλείστε στα χαρτιά. Αλλά δεν στηρίζατε να γίνει κεντρική η αντιπαράθεση και να μη μένει στα όρια των διευθύνσεων και των διευκολυντικών στάσεων.

Γι' αυτό ανακηρύξατε ως βασικό σας εχθρό τον συντονισμό των σωματείων, αρνηθήκατε στους ΣΕΠΕ κάθε κίνηση που δεν έχει αποφασιστεί από τη ΔΟΕ κεντρικά, αρνηθήκατε μόνο στους ΣΕΠΕ να γίνουν οι προσφυγές για το 2022 ενώ σε όλες τις ΕΛΜΕ οι δυνάμεις της ΑΣΕ ψήφισαν και τις προσφυγές του 2022. Γιατί αναγάγατε τους εκλογικούς συσχετισμούς σε μέτρο της ταξικής πάλης. Η πρόσδεσή σας στο προεδρείο της ΔΟΕ με πλειοψηφία του κυβερνητικού συνδικαλισμού δεν έτυχε! Είναι κεντρική σας πολιτική επιλογή που επικάθεται πάνω σε όλες τις επιλογές κι οδηγεί στο μόνιμο λιβάνισμα της ΔΟΕ ακόμα και με αυτή την πλειοψηφία!

Κι όμως, ενώ οι κεντρικές πλειοψηφικές αποφάσεις και μη αποφάσεις της ΔΟΕ κάνουν ότι μπορούν για να καμφθεί ο αγώνας και να παραδοθεί ο κλάδος, δεκά-

δες πρωτοβάθμια σωματεία, επιτροπές αγώνα, συνελεύσεις νεοδιοριστων, ακόμα και οι βαιμπεροομάδες αγωνίζονται να συντονιστούν οι μαχητές και μαχητρίες! Αυτά κρατούν όλο το προηγούμενο διάστημα ζωντανή την αντίσταση.

Η γραμμή που δίνει τον λόγο στα πρωτοβάθμια σωματεία και στον αγωνιστικό συντονισμό τους όχι ως συμπληρωματικά δεκανίκια ενός ανάπηρου συνδικάτου αλλά ως εκείνα τα εργαλεία της πάλης που μαζί με τις Γενικές Συνελεύσεις, τις επιτροπές αγώνα και κάθε πολύμορφη συσπείρωση των εκπαιδευτικών θα πάρει τον αγώνα στα χέρια της. Αυτά θα αποσπούν και θετικές αποφάσεις από το συνδικάτο, ακόμα και με αυτή την πλειοψηφία και όχι το λιβάνισμα.

Αυτό επιδιώκουμε και υπηρετούμε ως Παρεμβάσεις, σε αυτή την κατεύθυνση συμβάλλαμε όλη τη χρονιά!

Τροφοδοτήσαμε με πολιτικά καύσιμα τον αγώνα μας, μιλώντας για το σύνολο της αναδιάρθρωσης και όχι για επιμέρους μέτρα. Η συνειδητοποίηση από τους εργαζόμενους ότι η επίθεση αυτή δεν είναι στιγμιαία ούτε περιφερειακή, αλλά αποτελεί δομική στρατηγική επιλογή που έχει ποιοτικό και ποσοτικό βάθος. Αυτό δεν αποτελεί βαρύδι αλλά δύναμη στα χέρια των μαχητών/τριών. Τους δίνει τη δυνατότητα να μιλήσουν στην κοινωνία, στους γονείς στις/στους εργαζόμενους και τη νεολαία.

Αυτά τα σωματεία με τον συντονισμό τους έκαναν συνελεύσεις αγώνα, μίλησαν με τους νεοδιοριστους την ώρα που η ΔΟΕ τους τρομοκρατούσε με κλειστές διαδικτυακές όπου μιλούσαν υποτίθεται τα νομικά και δεν επιτρέπεται να μιλήσει κανείς άλλος. Λες και το συνδικάτο είναι στην υπηρεσία των δικηγόρων και όχι οι δικηγόροι στην υπηρεσία του συνδικάτου! Αυτά τα σωματεία δήλωσαν απερίφραστα την πλήρη πολιτική, συνδικαλιστική, νομική και οικονομική στήριξη τους στον αγώνα και στις/στους διωκόμενους/ες, όταν η ΔΟΕ ήταν εκκωφαντικά άφωνη την ώρα που μασούσε η μύγα σίδερο και το κουνούπι ατσάλι. Τα έβαλαν με τους πραιτοριανούς που απειλούσαν, ακύρωσαν την pisa, μίλησαν με τους γονείς και μοίρασαν γράμματα έξω από τα σχολεία. Στήσανε ενημερώσεις. Εκατοντάδες οι κινητοποιήσεις στις διευθύνσεις πρωτοβουλία των ΣΕΠΕ, με χιλιάδες διαδηλωτές πανελλαδικά, όταν η ΔΟΕ απουσίαζε.

Έκαναν όλα αυτά που δε δέχτηκε να διακηρύξει, να οργανώσει, να συντονίσει η ΔΟΕ

Ως Παρεμβάσεις αυτό θα συνεχίσουμε να κάνουμε και στο επίπεδο των πρωτοβάθμιων σωματείων και στο επίπεδο του ΔΣ της ΔΟΕ

Γι' αυτό ήρθαμε στο συνέδριο αποφασισμένες να παρθούν αποφάσεις! Γιατί γνωρίζουμε το μεγάλο διακύβευμα αλλά και την κρίσιμότητα της περιόδου για τους εργαζόμενους και τον κλάδο!

Αποφάσεις όπως αυτές που επιβάλλει επί 4- 5 χρόνια ο κόσμος της εκπαίδευσης κι ανώτερες ακόμα. Για να τις πάμε στη βάση του κλάδου, να τις μετατρέψουμε όπως έκανε μέχρι τώρα πάντα η μαχόμενη εκπαίδευση, από αποφάσεις στα χαρτιά, σε μαζικό μαχητικό κίνημα ανατροπής με Γενικές Συνελεύσεις, Επιτροπές Αγώνα και συντονισμό Σωματείων.

Με πρώτη απόφαση την επαναπροκήρυξη της Απεργίας Αποχής ώστε να θωρακίσουμε τον αγώνα μας από νέα ενδεχόμενη κυβερνητική επίθεση και τους αγωνιστές/στρίες που έχουν πειθαρχικά! Καλούμε όλες τις δυνάμεις να υπάρξει ομόφωνη απόφαση επαναπροκήρυξης, να δώσουμε μήνυμα στην κυβέρνηση ότι το συνδικάτο συνεχίζει τον αγώνα και δεν υποτάσσεται και στον κλάδο το ίδιο.

Και δίπλα σε αυτό να κηρύξουμε πολύμορφο απεργιακό αγώνα διαρκείας με συνολικό αγωνιστικό σχέδιο και βάθος και με αρχή του τον Σεπτέμβρη με μήνυμα προς την κυβέρνηση ότι τα σχολεία δε θα ανοίξουν και με αποφασισμένη από το συνέδριο 48ωρη προειδοποιητική απεργία 22-23 Σεπτέμβρη με κύκλο Γενικών συνελεύσεων για την κλιμάκωση και με ολομέλεια προέδρων το Σάββατο 27 Σεπτέμβρη. Αγώνα με συγκεντρώσεις, πανελλαδικά συλλαλητήρια και διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα, με καταλήψεις και κινητοποιήσεις στις διευθύνσεις ενάντια στην αξιολόγηση, το νέο πειθαρχικό, τα πειθαρχικά και τις διώξεις, στην ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση του δημόσιου σχολείου, την κατηγοριοποίηση και τον ανταγωνισμό, για αυξήσεις στους μισθούς τώρα, γιατί αρνούμαστε να ζήσουμε δουλεύοντας σεζόν, αρνούμαστε να ζήσουμε ως ελαστικά εργαζόμενοι με προσοντολόγιο κι ΑΣΕΠ, χωρίς δικαιώματα, δουλεύοντας ως τα 67 και τα 70. Αρνούμαστε να δωρίσουμε τη ζωή για να τραφούν τα κανόνια του πολέμου και η κερδοφορία των καπιταλιστών.

Με απόφαση να στηρίξουμε το καλοκαίρι σε ότι αντιστοιχεί για την εκπαίδευση, αν η κυβέρνηση τολμήσει να φέρει προς ψήφιση το νέο πειθαρχικό, άμεση απεργιακή απάντηση στο δημόσιο, Γενικές Συνελεύσεις καταλήψεις στους χώρους δουλειάς και στις διευθύνσεις, πανελλαδικά συλλαλητήρια.

Γιατί πιστεύουμε ότι η κυβέρνηση δεν είναι ανίκητη. Έχουμε τη δύναμη να ανατρέψουμε την πολιτική της.

Η ελπίδα και η δύναμη μας βρίσκεται στους χιλιάδες που αντιστέκονται, που δίνουν μάχη στους συλλόγους διδασκόντων για να μην κατισχύσει η εμπορευματοποίηση στην καθημερινότητα του σχολείου, που αντιστέκονται στα προγράμματα της αμάθειας και των δεξιοτήτων και αναπτύσσουν κοινότητες ριζοσπαστικής κριτικής παιδαγωγικής, που αντιδρούν στις διαταγές του διοικητικού μηχανισμού στην εκπαίδευση, που μαζικοποίησαν σε κρίσιμες στιγμές τις Γενικές Συνελεύσεις, στους χιλιάδες που δέχτηκαν πειθαρχικά και μαζί με πολλούς ακόμα πλημμύρισαν τις διευθύνσεις σε κινητοποιήσεις αξιοπρέπειας κι αγώνα, στο 85% του κλάδου που δεν έχει αξιολογηθεί, στους χιλιάδες ελαστικά εργαζόμενους/ους των 850 ευρώ που δουλεύουν σεζόν για να βγάλουν τον χειμώνα, στους χιλιάδες μόνιμους/ους που βιώνουν την πίεση σε όλα τα επίπεδα.

Γιατί όπως λέει ο Ποιητής «από τα τσακάλια δεν γλιτώνεις με ευχές και παρακάλια»: ο μόνος τρόπος να υποχωρήσουν η κυβέρνηση και το σύστημα στο παραμικρό είναι να τρομοκρατηθούν πως μπορεί να χάσουν τα πάντα.

Ή εμείς ή αυτοί

Εμείς! Μέχρι τη Νίκη!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι καλησπέρα. Μια πρώτη παρατήρηση. Υιοθετούμε ομόφωνα ένα ψήφισμα το οποίο έρχεται να καταγγείλει μια αναίτια προσαγωγή μιας γυναίκας η οποία βρίσκεται στη στάση λεωφορείου και όλοι κατανοούμε το τι σημαίνει αυτό για την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα, για το νέο δόγμα νόμου και τάξης, το οποίο προφανώς δεν αφορά τη μαφία και την εγκληματικότητα αλλά αφορά τον πολίτη, τον εργαζόμενο όποιον διαμαρτύρεται σε αυτή τη χώρα, και με πράξεις σαν αυτή του λένε ότι «εσύ δεν θα μιλάς, θα φοβάσαι να περπατάς, πόσο μάλλον να διαδηλώνεις, πόσο μάλλον να αντιστέκεσαι». Και ενώ μιλάμε σε ένα τέτοιο κλίμα, είναι λυπηρό το λιγότερο αλλά και ενδεικτική των πολιτικών και συνδικαλιστικών στοχεύσεων, η προηγούμενη τοποθέτηση του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου, του Ταμία που αναλώνει τα 25 από 30 λεπτά σε αντιπαράθεση κυρίως με τις Παρεμβάσεις αλλά και την ΑΣΕ. Είναι λυπηρό γιατί αφιερώνει στην κριτική στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πόσο; Ούτε το ένα δέκατο της ομιλίας. Μετρήστε το! Μετρήστε το πολιτικά και βγάλτε τα συμπεράσματά σας για το ποιους θεωρεί αντίπαλο.

Να μιλήσουμε όμως ειλικρινά. Είμαστε ένα συνέδριο αντιπροσώπων και γνωρίζουμε όλοι ότι εδώ ο καθένας έρχεται να κάνει ενίοτε και το «κομμάτι» του επιδεικνύοντας έναν συνδικαλιστικό, έναν παραταξιακό πατριωτισμό, να πει δηλαδή ότι εμείς καλά τα κάνουμε και ίσως και να ανεβάσει και λίγο τους τόνους. Δεν μπορεί όμως να παραποιεί την πραγματικότητα. Δεν μπορεί να έρχεται εδώ και να λέει ψέματα. Να σας πω ένα ψέμα; Λέει ότι οι Παρεμβάσεις κρύψανε μέλος τους στην Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ. Όχι, συνάδελφοι, δεν το κρύψαμε. Έχει Πειθαρχικό στην πλάτη του. Το έχει το Πειθαρχικό ο σύντροφός μας. Άλλοι τα κάνουν αυτά.

Και κάτι ακόμα. Για την τοποθέτηση του εκπροσώπου του Δικτύου. Κάποτε ο κ. Σαββόπουλος συνομιλώντας στου ΦΛΟΚΑ με μια παρέα θαμώνων άρχισε να μιλά στον Νίκο Γκάτσο, όπως ο ίδιος διηγείται με τη νεανική έπαρση που τον διέκρινε, για την κρίση του ελληνικού τραγουδιού. Ο Γκάτσος του απάντησε ρωτώντας τον: «Κύριε Σαββόπουλε, ανησυχείτε για το τραγούδι ή ανησυχείτε για εσάς;». Το ίδιο λέμε και στο Δίκτυο. Όταν μιλάει για κρίση του συνδικαλισμού, πρέπει πρώτα να κοιτάξει τη δική του κρίση. Και όταν αρχίζει και λέει για ποσοστά να κοιτάξει πρώτα τα δικά του ποσοστά και να μην ψάχνει να βρει την κρίση στους άλλους αλλά στην παράταξή του, στην πολιτική και συνδικαλιστική στάση που επιλέγει και εμποδίζει την προσπάθεια να οργανώσουμε αντιστάσεις και αγώνες για να απαντήσουμε στην επίθεση που δεχόμαστε. Κι αυτή είναι η πραγματική κρίση. Και το λέμε με κάθε ειλικρίνεια και χωρίς καμιά διάθεση στείρας αντιπαράθεσης.

Μίλησε επίσης και οφείλουμε να τα απαντήσουμε τώρα στην αρχή για μια σειρά ζητήματα τα οποία προέκυψαν στην πορεία. Μίλησε για το βίντεο, το οποίο

λέει με ευθύνη της ΔΑΚΕ, της ΑΣΕ και των Παρεμβάσεων δε δημοσιοποιήθηκε. Τι δεν είπε; Δεν είπε ότι αυτό ήταν πρόταση της Νομικής Συμβούλου, γιατί θεωρούσε ότι υπήρχαν προσωπικά δεδομένα τα οποία δεν έπρεπε να βγουν στον αέρα. Οπότε και εμείς, ψηφίσαμε μια απόφαση την οποία ουσιαστικά μας την εισηγήθηκε η Νομική Σύμβουλος.

Μας είπαν επίσης ότι οι Παρεμβάσεις έχουμε πολλά πρόσωπα. Έχουμε δύο πρόσωπα. Είμαστε Ιανός. Οι Παρεμβάσεις δεν είναι παράταξη. Οι Παρεμβάσεις είναι ένα πολύμορφο ρεύμα αντίστασης, το οποίο διαμορφώθηκε μέσα στο καμίνι των αγώνων από το 1990 και μετά στην προσπάθειά μας να υπερασπιστούμε τα αγαθά της δημόσιας Εκπαίδευσης, τη μόρφωση των παιδιών, τα εργασιακά δικαιώματα των Εκπαιδευτικών. Και είμαστε περήφανοι που ήμασταν μέσα και μπροστά σε όλους τους αγώνες.

Και γι' αυτό ναι, έχουμε πολλά πρόσωπα. Είναι όμως ΟΛΑ καθαρά πρόσωπα, είναι όλα αγωνιστικά πρόσωπα και δεν κρυβόμαστε πίσω από κανένα κόμμα. Δεν κρυβόμαστε πίσω από την ασφάλεια κάποιας μεγάλης αγκαλιάς κυβερνώντος ιδιαίτερα κόμματος.

Μας μίλησαν επίσης για αποφάσεις που πάρθηκαν στο Διοικητικό Συμβούλιο και μας είπαν και αριθμό και πως μόνο λίγες αποφάσεις δε βγήκαν ομόφωνα. Γνωρίζουμε όλοι ότι υπάρχουν αποφάσεις εύκολες και δύσκολες, κομβικές και καθοριστικές για την περίοδο αποφάσεις. Γνωρίζουμε όλοι ότι όταν μια κρίσιμη στιγμή παίρνεις μια λάθος απόφαση ή δεν παίρνεις καμία απόφαση, γιατί και αυτό είναι απόφαση, σαν αυτό το οποίο κάνανε όταν δεν παίρνανε απόφαση για συμπαράσταση σε διωκόμενους συναδέλφους με Πειθαρχικά ή όπως με η συναδέλφισσα μας τη Ρία Παλαισιτίδου, τότε ναι αυτές οι λίγες είναι οι σημαντικές. Είναι δείκτης όπως λένε στη χημεία. Μπορεί μια τόση δα ουσία, μία μόνη απόφαση, να χρωματίσει εκείνη τη στιγμή και να

αποκαλύπτει συνδικαλιστικές στρατηγικές και προθέσεις. Υπάρχουν επίσης και καταλύτες που μπορεί να διαμορφώσουν συγκεκριμένους και ποιοτικούς όρους σε έναν αγώνα. Όρους υποχώρησης ή αντίστασης και αγώνα. Τέτοια ήταν η απόφαση που συνεχώς και με ιδιαίτερη ζέση έπαιρναν όταν οι συνάδελφοι, καλούνταν να παραλάβουν τα Πειθαρχικά. Ως δικαιολογία μάλιστα χρησιμοποίησαν πως δε εκδικάζονταν αποκρύπτοντας ότι αυτή η διαδικασία ήταν ένα σχέδιο του Υπουργείου και της κυβέρνησης, ώστε μέσα από μια παράνομη διαδικασία που ποινικοποιεί το δικαίωμα της απεργίας, ώστε να κατισχύσει η τρομοκρατία και ο φόβος για να σπάσει την αντίσταση και το ενιαίο μέτωπο των Εκπαιδευτικών; Και εκείνη τη στιγμή οι συνάδελφοι εναγωνίως έψαχναν να βρουν τη ΔΟΕ, τη ΔΟΕ κι όχι μεμονωμένα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου. Εμείς πηγαίναμε ούτως ή άλλως όπου μας καλούσαν ακόμη τα μέλη των ιδίων των παρατάξεων που αρνούνταν να καλύψουν τα έξοδά μας. Εμείς πηγαίναμε, αλλά οι συνάδελφοι έβλεπαν κι ένιωθαν ότι η αντίσταση υπονομεύονταν αφού επίσης φρόντιζαν τα στελέχη της διοίκησης να μείνουν στο απυρόβλητο.

Για το θέμα που τέθηκε για ψήφισμα σε σχέση με τα Πειθαρχικά Συμβούλια έχει μια πολύ μεγάλη αξία το Σώμα της Συνέλευσης να γνωρίζει τι ακριβώς συνέβη στο ΔΣ. Έστειλε η ΑΣΕ στο Διοικητικό Συμβούλιο μια πρόταση για την ημερήσια διάταξη πάνω στην οποία τοποθετηθήκαμε. Μισή ώρα πριν ήρθε διαφοροποιημένη πρόταση από τη μεριά της ΔΑΚΕ, η οποία αφαιρούσε όλα τα θέματα τα οποία αφορούσαν τις αντιδικαστικές αναδιαρθρώσεις, το νέο Πειθαρχικό πλαίσιο, τις απολύσεις και την αξιολόγηση.

Εμείς και με τοποθέτηση μας στο Διοικητικό Συμβούλιο είπαμε πως έπρεπε να είναι ξεχωριστό θέμα, στο Συνέδριο. Όχι γιατί μας αρέσουν οι ατέρμονες συζητήσεις, αλλά γιατί είναι ανάγκη η μαχόμενη Εκπαίδευση να απαντήσει στην ολοκληρωτική επίθεση που δέχεται, και προσπαθεί συντρίψει το μορφωτικό δικαίωμα των παιδιών και τα εργασιακά δικαιώματα των Εκπαιδευτικών. Θέλει να στερήσει το οξυγόνο από την Εκπαίδευση.

Προφανώς δεν θέλουμε απλά να το συζητήσουμε. Θέλουμε να πάρουμε αποφάσεις απάντησης, αγώνα στην κυβερνητική επίθεση. Δεν αρκεί μια γενική διακήρυξη η οποία λέει όχι στο νέο Πειθαρχικό. Πρέπει να συνοδεύεται από ένα συγκεκριμένο σχέδιο κινητοποιήσεων και απεργιακών αγώνων για να πάρει πίσω αυτή η κυβέρνηση αυτό το νομοσχέδιο.

Αντί γι' αυτό, και ενώ γνωρίζαμε όλοι οι συνάδελφοι τις δηλώσεις του πρωθυπουργού Μητσοτάκη, ο οποίος είπε ότι όποιος δεν κάνει αξιολόγηση θα απολύεται. Ενώ γνωρίζαμε τις προθέσεις του Υπουργείου Εσωτερικών ότι θα πάνε σε αναδιαμόρφωση του πειθαρχικού πλαισίου, οι συνάδελφοι της ΔΗΣΥ, της ΔΑΚΕ και του Δικτύου αρνήθηκαν. Αυτή είναι η αλήθεια.

Καλωσορίζουμε την παραδοχή ότι είναι ένα τεράστιο θέμα. Έχουμε την ευκαιρία σε αυτό το συνέδριο και να συζητήσουμε και να πάρουμε αποφάσεις. Είμαστε ανοιχτοί είτε ως αυτοτελές θέμα είτε ξεχωριστά για τα

Πειθαρχικά, είτε εν συνόλω μαζί με τις εκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις και την αξιολόγηση, να τεθεί το θέμα.

Η ουσία είναι όμως ότι θέλουμε να παρθούν αγωνιστικές αποφάσεις, γιατί η κυβέρνηση μέσα και το καλοκαίρι και θα ψηφίσει και θα υλοποιήσει το νέο Πειθαρχικό πλαίσιο για να επιχειρήσει να βάλει ταφόπλακα στους συνδικαλιστικούς αγώνες και στα ίδια τα συνδικάτα. Δεν πρέπει να περιμένουμε πότε θα ψηφιστεί. Πρέπει τώρα να συζητήσουμε, τώρα να κάνουμε αγωνιστικές προτάσεις, τώρα να κάνουμε το σχέδιο, για να είμαστε έτοιμοι να κινητοποιήσουμε τον κλάδο ακόμη και μέσα στο καλοκαίρι.

Και ένα σχόλιο για να εξηγήσουμε γιατί άλλαξε η γραμμή. Γιατί όπως λένε και στο χωριό μου μας πήρε το νερό από τον κώλο. Γιατί πραγματικά είναι πολύ δύσκολο να εξηγήσεις σε αυτούς εδώ τους συναδέλφους και στους χιλιάδες άλλους που είναι με Πειθαρχικά και στους χιλιάδες άλλους που δίνουν τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση στα σχολεία, ότι μέσα στο καλοκαίρι η κυβέρνηση θα ποινικοποιήσει το απεργιακό μας δικαίωμα, δε θα μας αφήσει να αντιδράσουμε και εμείς θα καθίσουμε με σταυρωμένα τα χέρια.

Υπάρχει απόφαση της Ομοσπονδίας; Υπάρχει από την 93^η Γενική Συνέλευση, αλλά όπως και στην 93^η Γενική Συνέλευση επικαιροποιήσαμε και επιβεβαιώσαμε τη θέληση του κλάδου που εκφράστηκε στις μεγάλες συνελεύσεις του Μάρτη και του Απριλίου για συνέχιση του αγώνα μέχρι τέλους. Αυτό πρέπει να κάνουμε και σήμερα. Το Συνέδριο πρέπει να αναδείξει την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου και ότι αυτή η κυβέρνηση θέλει να μετατρέψει τα Συνδικάτα σε Πολιτιστικούς Συλλόγους για δεντροφυτεύσεις και για βεγγέρες. Αυτό δε θα το επιτρέψουμε.

Η πρότασή μας είναι να υπάρξει είτε με τη μία ή την άλλη μορφή η δυνατότητα να συζητήσουμε στο Συνέδριο και να πάρουμε αποφάσεις. Να μην ξεφύγουμε από την πρόκληση και την ανάγκη να απαντήσουμε και να επικαιροποιήσουμε την απεργία-αποχή!

Αλλά συνάδελφοι, δεν ήθελα να αρχίσω την τοποθέτησή μου με αυτή την απάντηση αλλά με το πιο σημαντικό ζήτημα το οποίο θα μας απασχολήσει το επόμενο διάστημα, τον πόλεμο. Ήδη έχουν ειπωθεί αρκετά. Οφείλουμε όμως να ξεκινάμε από αυτό γιατί το ζήτημα του πολέμου ορίζει τις ζωές μας, ρυθμίζει την οικονομία μας, καθορίζει αν θα έχουμε σχολεία, νοσοκομεία, υγεία, αν θα έχουμε πρόνοια και κυρίως αν θα έχουμε ελευθερίες. Και σε αυτό θα έπρεπε να είμαστε ενωμένοι γιατί τώρα που έρχεται ο πόλεμος δεν θα κοιτάξει να δει την παραταξιακή μας ταυτότητα. Θα ενσκήψει σαν λαίλαπα πάνω σε όλη την κοινωνία. Και ενώ σήμερα έρχεται απλά να τραβήξει το χαλί κάτω από εμάς από δικαιώματα, αύριο θα αναλώσει ανθρώπινο κρέας, των παιδιών μας, σαν μια μηχανή που αλέθει την ανθρωπότητα. Έτσι είναι καθοριστική η στάση μας απέναντι στην κατοχή της Παλαιστίνης, αν και βρίσκονται χιλιόμετρα μακριά. Γιατί είναι μέρος του παιχνιδιού που παίζουν οι ιμπεριαλιστές στην περιοχή και όσο εμείς διωλίζουμε τον κώνωπα, αυτοί ξετυλίζουν τα σχέδιά τους και διαμορφώνουν τους όρους για να πάνε σε

μια μάχη που ανεξάρτητα από το ποιος θα είναι νικητής, εμείς θα είμαστε οι αναλώσιμοι. Πρέπει να μιλήσουμε γιατί οι καρδιές μας πονάνε μαζί με τις μανάδες της Γάζας. Μαζί με αυτούς που σκοτώθηκαν στην Ελληνορθόδοξη Εκκλησία στη Συρία, από αυτούς που είναι συνομιλητές των ΝΑΤΟϊκών.

Συγκεκριμένα για την Παλαιστίνη. Έπρεπε ο σύγχρονος Ηρώδης να ξεπεράσει τον αρχαίο Ηρώδη στον αριθμό των παιδιών που έσφαξαν. Στη Γάζα πάνω από 14.000 παιδιά έχουν σκοτωθεί. Το Διοικητικό Συμβούλιο όμως της ΔΟΕ άφησε να περάσουν σχεδόν δύο χρόνια μέχρι να καταφέρει να φτάσει σήμερα να συζητάει για ψήφισμα. Άλλωστε και το ψήφισμα που έβγαλε η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου ήταν ένα ψήφισμα σχεδόν ίσων αποστάσεων.

Συνάδελφοι, το ζήτημα δεν είναι το έγκλημα πολέμου. Το έγκλημα δεν είναι ότι σκοτώνονται παιδιά. Το έγκλημα δεν είναι ότι σκοτώνονται άμαχοι. Το έγκλημα είναι ότι το 1948 που το Ισραήλ έφτιαξε ένα κράτος στην Παλαιστίνη. Το έγκλημα είναι αυτό και συνεχίζεται όχι μόνο στη Γάζα. Είναι και στην Τζενίν. Είναι και σε όλη τη Δυτική Όχθη.

Και εκεί βομβαρδίζουν σχολεία. Και εκεί βομβαρδίζουν δημοτικούς παιδικούς σταθμούς, και εκεί πυροβολούν ασθενοφόρα και εκεί δολοφονούν γιατρούς. Εμείς δεν κρατάμε ίσες αποστάσεις. Είμαστε ξεκάθαρα με τον παλαιστινιακό λαό και την ένοπλη αντίστασή του. Γιατί οι λαοί δεν έχουν ανάγκη από προστάτες και το δηλώνουν με το όπλο στο χέρι, υπερασπιζόμενοι το δικαίωμά τους για αυτοδιάθεση και ανεξαρτησία.

Είμαστε από τη μεριά των λαών και των αγώνων τους. Των αγώνων που συμπεριλαμβάνουν και τους Εβραίους της Παλαιστίνης, που αντιστέκονται στο σιωνισμό και τη γενοκτονία.

Σε αυτό το ψήφισμα οφείλουμε να αποτυπωθεί η καταδίκη της αμερικανικής επέμβασης, του σιωνιστικού κράτους του δολοφόνου Νετανιάχου. αλλά και η αλληλεγγύη στην πάλη του παλαιστινιακού λαού. Πρέπει επίσης να αποτυπωθεί το αίτημα να κλείσουν οι βάσεις και να βγούμε από το ΝΑΤΟ. Για να μην έχει η Ελλάδα καμία εμπλοκή, καμία συμμετοχή σε αυτό τον πόλεμο

Έχουμε όμως ένα σημαντικότερο καθήκον. Είμαστε δάσκαλοι και πρέπει να διδάσκουμε στα παιδιά ότι το δίκιο, το δίκιο είναι με τους εξεγερμένους. Γιατί αν δεν το υπερασπιζόμαστε το δίκιο είμαστε πολύ λίγοι για να διδάσκουμε την ιστορία στα σχολεία μας.

Το νιώθουμε όλοι και νομίζω από όλες τις πτέρυγες ότι οι στιγμές που περνάμε είναι πάρα πολύ σημαντικές. Άλλωστε δεν υπάρχουν εκείνα τα πανηγυράκια τα οποία υπήρχαν είτε το '15 είτε το '19, που νομίζανε κάποιοι με τις αυταπάτες τους ότι κάποια μνημονιακή κυβέρνηση θα μπορούσε να λύσει τα ζητήματα της Εκπαίδευσης ή αυτής της κοινωνίας. Ίσως να είμαστε και σοφότεροι, αλλά θα πρέπει να το αποδείξουμε ότι μάθαμε από αυτή την περίοδο, ότι πραγματικά δεν μπορεί ένα Συνδικάτο να εναποθέτει τις ελπίδες των αγώνων του στο αν κάποιος θα βγει κυβέρνηση, γιατί ποτέ καμία κυβέρνηση δεν έσκυψε στα προβλήματά μας, αν δεν υπήρχε από κάτω ένα μαζικό μαχητικό,

ενωμένο, εργατικό, ένα υπαλληλικό, ένα εκπαιδευτικό κίνημα που θα επιβάλλει τις λύσεις.

Ακόμη, αυτό το κίνημα δεν μπορεί να έχει τα χαρακτηριστικά που περιγράφονται δυστυχώς σε κάποια πανό από την από δω μεριά που μιλούνε για διάλογο γιατί σε έναν διάλογο να πας πρέπει να έχεις όρους. Όταν του είπανε του Τσώρτσιλ για διάλογο με τον Χίτλερ, είπε ότι δεν μπορείς να κάνεις διάλογο όταν έχεις το κεφάλι σου στο στόμα του λιονταριού. Αντιστοίχως ο Παλαιστίνιος συγγραφέας Γιασάν Καναφάνι είπε ότι δεν μπορείς να κάνεις κουβέντα με το Ισραήλ γιατί δεν μπορεί να κάνει συζήτηση ο Σβέρκος με το σπαθί. Δεν μπορεί να ζητούμε διάλογο με μια κυβέρνηση που μας διώκει. Και δεν μπορεί να μιλάμε για προτάσεις όταν δεν έχουμε οργανώσει έναν αγώνα, μια καμπάνια ώστε αυτές τις προτάσεις να απευθυνθούν προς την κοινωνία. Όταν δεν έχουμε οργανώσει έναν τέτοιο αγώνα, τότε δεν έχει νόημα ο διάλογος, είναι πρόσχημα για υποχώρηση.

Και βεβαίως σε ένα τέτοιο κλίμα, όπου η πρώην αξιωματική αντιπολίτευση καταγράφεται στις δημοσκοπήσεις, ίσως και εσκεμμένα γιατί δεν είμαστε και αφελείς να μην μπαίνει καν στη Βουλή, όταν φαίνεται ότι όλες αυτές οι αντιπολιτευόμενες δυνάμεις στο Κοινοβούλιο δεν μπορούν να αποτελέσουν απειλή για την ομάδα του Μητσοτάκη, τότε καταλαβαίνουμε ότι η μόνη ελπίδα που έχουμε είναι να συστειρωθούμε γύρω από τα Σωματεία μας, γύρω από τις Ομοσπονδίες μας και να γίνουμε η πραγματική κοινωνική αντιπολίτευση σε αυτή την κυβέρνηση, που με μια αλαζονεία όχι μόνο δε βλέπει αντιπάλους, δε βλέπει ανθρώπους, βλέπει μόνο νούμερα και ως τέτοιους θα μας μεταχειριστεί.

Και κάνουμε λάθος αν πιστεύουμε ότι αυτή η κυβέρνηση έχει εμμονές, όπως ειπώθηκε. Η πολιτική του αυταρχισμού και της καταστολής, η περιστολή των δημοκρατικών δικαιωμάτων είναι στρατηγική επιλογή που πάει χέρι-χέρι με την καταλήστευση των εισοδημάτων και του ιδρώτα των εργαζομένων, με τη διάλυση κάθε δικαιώματος κοινωνικού, κάθε πρόνοιας, κάθε δομής πρόνοιας, κάθε δημόσιου τομέα, τον οποίο τον βλέπουν μόνο ως πεδίο κερδοφορίας και καταλήστευσης.

Και αυτή η πολιτική δεν πρόκειται να παρθεί πίσω με ευκολόγια. Άλλωστε αυτή η κυβέρνηση δεν είναι μόνη της. Έχει πάρα πολλούς συμμάχους και αφεντικά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στους υπερεθνικούς οργανισμούς (τον ΟΟΣΑ, το ΝΑΤΟ κλπ). Έχει όμως κυρίως τους εδώ τον κρατικό μηχανισμό και τις υπόγειες συμφύσεις με τους δικαστές. Τους δικαστές που με μια απόφαση, πρωτοφανή στα χρονικά, καταργούν το Σύνταγμα, λέγοντας ότι είναι νόμιμο και συνταγματικό να ιδρύονται ιδιωτικά πανεπιστήμια. Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί πραγματικά δεν μπορούμε να τους σταματήσουμε με νομικές ενέργειες, ευκολόγια, με επικλήσεις, με μια προτασιολογία μέσα στα όρια του εφικτού. Γιατί το δικό τους το εφικτό είναι η δική μας η κόλαση.

Πρέπει όμως να μιλήσουμε και για τα εκπαιδευτικά. Να μιλήσουμε δηλαδή για τους επιθεωρητές. Γιατί οι επιθεωρητές είναι εδώ. Έχουν έρθει ήδη. Προσπαθούν να επιβάλουν το νέο σχολείο όπου δεν υπάρχει δημοκρατία, δεν υπάρχει παιδαγωγική ελευθερία και

όπου όλα τα θεωρούν μετρήσιμα μόνο και μόνο για ένα λόγο. Για να υποτάξουν το δάσκαλο που αγωνίζεται. Γιατί αυτό είναι προϋπόθεση για να περάσουν όλες τις άλλες εκπαιδευτικές αναδιαρθρώσεις για να φτιάξουν το νέο σχολείο που θα πετάξει στον Καιάδα τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών, το δικαίωμα στη μόρφωση των πιο αδύναμων κοινωνικά.

Η συνδικαλιστική περίοδος λοιπόν, άρχισε με Πειθαρχικά αλλά και με την άρνηση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ να απαντήσει στα αιτήματα για συμπαράσταση στους συναδέλφους που παραλάμβαναν τα Πειθαρχικά. Άρχισε επίσης με την αναστολή βδομάδα τη βδομάδα των απεργιακών κινητοποιήσεων, όταν γίνονταν οι συγχωνεύσεις και υπήρχε η ευκαιρία να συναντηθεί το δικό μας κίνημα με το γονεϊκό. Όταν καταλάβαιναν και οι γονείς ότι το νέο σχολείο είναι ένα σχολείο σαρδελοποιημένο που δε λογαριάζει τα δικαιώματα των παιδιών.

Και καταλήξαμε αντί τον Σεπτέμβριο να κάνουμε απεργία τον Οκτώβριο, χάνοντας την επικαιρότητα. Το στηρίξαμε όμως εμείς ασχέτως αν κάποιοι δεν ήθελαν ούτε καν αυτή την κλαδική απεργία. Συνεχίστηκε η συνδικαλιστική χρονιά και θέλω να σταθώ σε αυτό με την άρνηση να υλοποιήσουμε την απόφαση για προσφυγή των συναδέλφων του '22, οι οποίοι έμεναν έτσι ξεκρέμαστοι από τη Διδακτική Ομοσπονδία. Όχι γιατί είναι νομικό ζήτημα, αλλά γιατί με την προσφυγή αυτό που έπρεπε να αναδειχθεί είναι ότι έχει δικαίωμα κάθε Εκπαιδευτικός που όργωσε σε όλη την Ελλάδα στα δύο χρόνια αυτοδικαία να μπορεί να μονιμοποιείται και να μην εκβιάζεται. Για όλα τα παραπάνω ήταν καθοριστικός ο συσχετισμός στο Διοικητικό Συμβούλιο. Και επειδή εμείς το συνεκτιμήσαμε αυτό, δεν πήραμε μέρος στη συγκρότηση του προεδρείου του ΔΣ της ομοσπονδίας. Δεν είχαμε την παραμικρή εγγύηση ότι τουλάχιστον στο ζήτημα της αξιολόγησης, στο ζήτημα της οργάνωσης των αγώνων θα υπάρχει μια ελάχιστη συμφωνία που θα επιτρέπει τη λειτουργία του Προεδρείου. Δεν έχουμε καμία φοβία με το να αναλαμβάνουμε ευθύνες. Τις αναλαμβάνουμε άλλωστε καθημερινά στα πρωτοβάθμια Σωματεία, στους αγώνες που ξετυλίγουμε όπου και όταν χρειάζεται. Αλλά οι Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις δε θα γίνουν δεσμοί πλειοψηφιών, οι οποίοι ουσιαστικά αφαιρούν τη δυνατότητα από αυτόν που είναι στην θέση του Προέδρου να εκφράσει αυτό για το οποίο εκλέχθηκε. Είναι σαν να είμαστε σε ένα αμάξι που έχει δοθεί το τιμόνι στον Πρόεδρο, αλλά τον έλεγχο του αυτοκινήτου το κρατάει ο συνοδηγός της πλειοψηφίας των 3Δ, πατώντας τα πεντάλ, φρενάροντας και οδηγώντας εκεί που αυτός θέλει το αυτοκίνητο της ΔΟΕ. Και προφανώς δεν είναι πολλές οι στιγμές που θα πατήσει τα πεντάλ, ή θα στρίψει το τιμόνι αλλά θα είναι κρίσιμες. Σταυροδρόμια. Με πολιτειακούς όρους, συνταγματικούς, δεν έχουμε Προεδρική Δημοκρατία, έχουμε Προεδρευόμενη όπου κυβερνά ο πρωθυπουργός έστω και σκιάς και τρισυπόστατος.

Γι' αυτό λοιπόν εμείς καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα. Γιατί θεωρούμε όχι, ότι όλοι έχουν την ίδια ευθύνη, αλλά σε κρίσιμες στιγμές η πλειοψηφία των 6 συναδέλφων της πλειοψηφίας (ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ-Δίκτυο) πήγαν το καράβι της ΔΟΕ σε άλλα νερά. Το πήγαν στο λιμάνι

της συνδιαλλαγής με μια κυβέρνηση που δε μας βλέπει καν, δεν μας αναγνωρίζει. Το πήγαν στην υποχώρηση από τον αγώνα και προσπαθούν ακόμη και σήμερα αυτό να το επιβάλλουν.

Εμείς τιμάμε τους αγώνες. Σεβόμαστε όλες τις απόψεις και όλους τους συναδέλφους οι οποίοι από οποιαδήποτε παράταξη δίνουν τη μάχη τους. Αλλά δεν μπορεί αυτό να είναι μια δικαιολογία για να μην ασκούμε κριτική και να μη λέμε ότι σε κρίσιμες στιγμές αυτές οι αποφάσεις οδηγούν στην ήττα. Αυτές οι αποφάσεις δεν είναι αποφάσεις αγώνα. Γι' αυτό και μέσα στην αγωνία μας να μην ηττηθεί η μαχόμενη εκπαιδευση οξύνουμε την κριτική.

Ας μιλήσουμε πολιτικά. Θα πάρουμε την απόφαση να αντιμετωπίσουμε αυτή την κυβέρνηση ή θα αρχίσουμε να ψάχνουμε διαδρόμους διαφυγής για να μη συγκρουστούμε και να φτάσουμε σε μια Παιδεία που δεν θα είναι ούτε δημόσια και ούτε καν Παιδεία;

Η ΔΟΕ έχει δώσει μάχες και υπήρχαν στιγμές που τις δώσαμε μαζί. Δεν τις πετάμε. Είμαστε σε ένα ρεύμα και το έχουμε αποδείξει που σε όλες τις κρίσιμες στιγμές βγήκαμε μπροστά με τις μικρές ή μεγαλύτερες δυνάμεις με διαφορετικές προσεγγίσεις αλλά πάντα αγωνιστικές απέναντι στην αξιολόγηση. Με την πολυμορφία που το κίνημα και οι αγώνες γεννούν αλλά και με την προσήλωση

στο μέτωπο της αντίστασης και αγώνα.

Εμείς λοιπόν, οι Παρεμβάσεις με την πολυμορφία μας και την πολυχρωμία μας, αυτή την παρακαταθήκη ενότητας θέλουμε να την τιμήσουμε, να την τιμήσουμε και αύριο που θα ψηφίσουμε το πρόγραμμα δράσης.

Έχουμε επίγνωση πως στον κόσμο ερχόμαστε τυχαία χωρίς να επιλέγουμε το πότε και το πού. Επιλέγουμε όμως το πώς. Αν θα ζήσουμε με αξιοπρέπεια, αν θα ζήσουμε με αγώνα ή αν θα ζήσουμε μια ζωή η οποία δεν μας αξίζει. Ταγμένοι στον αγώνα, δημιουργηθήκαμε σε δύσκολους καιρούς, με τη ζωή να τραβάει την ανηφόρα και να είμαστε πάντα μπροστά με σημαίες και ταμπούρα. Κομμάτι του κινήματος «χωρίς καβάτζα καμιά», σηκώνουμε το βάρος της αντιπαράθεσης χωρίς να λογαριάζουμε πόσο είναι το εκλογικό μας μπλόκ, αλλά ποιες είναι οι ανάγκες του κινήματος. Με αυτό το κίνημα πάμε. «Καβάλα πάμε στον καιρό» γιατί ξέρουμε ότι ο πόνος θα γίνει καρφή και θα γίνουμε εμείς ο εκδικητής και ο λυτρωτής, ο δρόμος που θα περάσει η νέα κοινωνική αντιπολίτευση που θα δημιουργήσουμε με τους αυριανούς αγώνες.

Ήμασταν είμαστε και θα είμαστε η ψυχή, το μυαλό και η καρδιά του κινήματος που παλεύει, αγωνίζεται και αντέχει στα δύσκολα. Και θα θυμίζουμε πως σε κάθε κρίσιμη και σκοτεινή περίοδο, το σκοτάδι όπως το γράφουμε και στις προκηρύξεις μας δεν είναι ανίκητο. Γιατί θα γίνουμε εμείς με τους αγώνες μας το καύσιμο αυτής της φωτιάς. Για τα Συνδικάτα και τη ΔΟΕ που πρέπει να έχουμε στους αγώνες του σήμερα. Με την αυθάδεια της ανυπακοής, να της ανυπακοής στο σκοτάδι, με τη μαχητικότητα και την ενότητα στον αγώνα για την ανατροπή. Και ξέρετε, συναδέλφω, δεν είμαστε αισιόδοξοι. Είμαστε αποφασισμένοι.

**ΝΙΚΟΣ
ΦΑΣΦΑΛΗΣ**
ΑΙΡΕΤΟΣ Κ.Υ.Σ.Π.Ε.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες αντιπρόσωποι της 94^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι Αιρετοί, των ΠΥΣΠΕ και των ΑΠΥΣΠΕ, συναδέλφισσες και συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, ανέβηκα στο βήμα αυτό συναισθανόμενος των ευθυνών που έχω αναλάβει μετά από την επανεκλογή μου ως Αιρετός του ΚΥΣΠΕ. Όχι μόνο των ευθυνών που αναλαμβάνω για μια άλλη διετία στο ΚΥΣΠΕ, αλλά και των δεσμεύσεων που ανέλαβα απέναντι στις προσδοκίες των συναδέλφων που δίνουν καθημερινά την μάχη τους στο Δημόσιο Σχολείο.

Θα πρέπει να υπερασπιστεί κανείς αρχές και αξίες, τις αρχές και τις αξίες του κλάδου, οι οποίες δεν διατυπώνονται στα πρωινά αυτά τα επεισοδιακά, όπως είδαμε σήμερα το πρωί, αλλά είναι οι αρχές και οι αξίες που διαχρονικά ο κλάδος έχει διατυπώσει μέσα από τις Συνελεύσεις του.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Θεωρώ εξαιρετικά μεγάλη την τιμή που εκπροσωπώ με την ψήφο των συναδέλφων τον Κλάδο μας στο Υπουργείο Παιδείας. Θέλω να πω και να διατυπώσω από το βήμα αυτό ότι ο ρόλος μας και των δύο Αιρετών, δεν περιορίζεται μόνο στο να παρατηρούμε, να ακούμε, αλλά πάνω απ' όλα να είμαστε η φωνή η δική σας, η φωνή του κλάδου στο Υπουργείο Παιδείας, η φωνή όλων των μαχόμενων συναδέλφων της τάξης. Η φωνή που δε θα επιτρέψει ποτέ την αδικία, θα βάζει φρένο στις αυθαιρεσίες και θα υπερασπίζεται τη διαφάνεια και την αξιοκρατία.

Ζούμε σε πραγματικά περίεργες εποχές. Σε εποχές που οι κυβερνώντες προιονίζουν τους πυλώνες της Δημοκρατίας. Ένας από τους πυλώνες αυτούς που προσπαθούν να αποδομήσουν είναι και το συνδικαλιστικό κίνημα και οι θεσμοί του. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι προσπαθούν να επαναφέρουν το μοντέλο των Δοτών. Πρέπει όλοι, ακόμα και αυτοί που δεν το έχουν αντιληφθεί, να το καταλάβουν. Προσπαθούν να επαναφέρουν λοιπόν αυτό το μοντέλο των Δοτών, αφού απέκλεισαν τους Αιρετούς πρώτα από τα Συμβούλια επιλογής και τώρα από τα Πειθαρχικά μας οδηγούν σε σκοτεινές εποχές του παρελθόντος.

Ζούμε σε εποχές δύσκολες που οι αξίες δέχονται χτυπήματα. Η αξία του ανθρώπου υποχωρεί. Χιλιάδες άνθρωποι και κυρίως μικρά παιδιά χάνουν τη ζωή τους στη Γάζα αλλά και στην Ουκρανία. Είναι επιλογή της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, είναι επιλογή του ίδιου του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, που προκειμένου να αντιμετωπίσει τη φθορά που έχει, να αλλάξει την ατζέντα. Προσπαθεί να πιασάρεϊ τώρα ως θέμα τη Συνταγματική αναθεώρηση. Ακολουθεί μια τα-

κτική δοκιμασμένη και απολύτως αποδοτική. Ενεργοποιεί τον κοινωνικό αυτοματισμό.

Προσπαθεί λοιπόν “εντελώς τυχαία”, μετά από ένα δημοσίευμα εφημερίδας, να βγει και να πει ότι η μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων φταίει για όλα και πρέπει να αρθεί. Δεν πρέπει να υπάρχει. Βέβαια, φανερώνει πράγματι την πολιτική την οποία θέλει να εφαρμόσει στο Δημόσιο. Έχουμε λέει διεφθαρμένους Δημοσίους Υπαλλήλους, τεμπέληδες, Δασκάλους που δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους, που θέλουν την αξιολόγηση χωρίς όμως ο ίδιος να έχει αξιολογήσει την πολιτική του και τους Υπουργούς του που την υπηρετούν.

Παραπληροφορούν την κοινή γνώμη για την δήθεν ατιμωρησία των Δημοσίων Υπαλλήλων, ενώ γνωρίζουν πολύ καλά και το γνωρίζετε όλοι ότι υπάρχουν 24 περιπτώσεις για τις οποίες μπορεί να απολυθεί ο Δημόσιος Υπάλληλος. Είναι το πρόσχημα για την εξαίρεση των Αιρετών από τα πειθαρχικά συμβούλια.

Ενώ βρισκόμαστε στο 2025, 114 χρόνια μετά την καθιέρωση της μονιμότητας από τον Ελευθέριο Βενιζέλο, προκειμένου να διασφαλιστεί, όπως ο ίδιος είχε πει στη Βουλή, “Μέσω αυτής, της μονιμότητας δηλαδή, να διασφαλιστεί το αφατρίαστον της Δημόσιας Διοίκησης”, έρχεται ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, ο οποίος αμφισβητεί αυτή τη Συνταγματική επιταγή και προσπαθεί να μας επαναφέρει σε άλλες εποχές.

Η αντιμετώπιση αυτών των σκοτεινών εποχών που σχεδιάζουν απαιτεί τη δική μας ενότητα και ομοψυχία. Δυστυχώς, κάτι τέτοιο είναι δύσκολο να επιτευχθεί, μέσα σε ένα κλίμα εσωτερικής αντιπαλότητας που δημιουργούν κάποιοι εδώ μέσα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Ξεκινώ την τοποθέτησή μου λέγοντας ότι πέρυσι τέτοιες μέρες αναγκάστηκα φεύγοντας από αυτή την αίθουσα να κάνω μια ανακοίνωση. Η ανακοίνωσή μου είχε τίτλο “Διαφάνεια, Ισονομία. Πίσω ολοταχώς!” Και αφο-

ρούσε τα γεγονότα της συνέλευσης. Ξοδέψαμε όλο τον χρόνο, δώσαμε μάχες εδώ μέσα πολλές φορές για το τίποτα και δε συζητήσαμε για τα “μικρά”, κατά πολλούς, τα σπουδαιότερα για εμένα που αφορούσαν την καθημερινότητα των Συναδέλφων.

Αναγκάστηκα λοιπόν να κάνω αυτή τη δήλωση γιατί δεν ήθελα να διακινώ στους διαδρόμους διάφορες κουβέντες, αλλά γιατί θεωρώ ότι πρέπει όποιος έχει θεσμικό ρόλο να τοποθετείται δημόσια. Αυτό έκανα και με επιστολή μου στην νέα υπουργό Παιδείας μόλις ανέλαβε τα καθήκοντά της.

Θα ασχοληθώ λοιπόν με τα “μικρά”, θα ασχοληθώ με την καθημερινότητα, με τους ξεχασμένους, από πολλούς εδώ μέσα, συναδέλφους μας που δίνουν την ψυχή τους σε ένα πολύ δύσκολο σχολικό περιβάλλον. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Υπάρχουν κάποιοι εδώ μέσα που συνεχίζουν να έχουν εμμονές. Είναι κάποιοι που ρίχνουν νερό στο μύλο της Κυβέρνησης. Ρίξανε λοιπόν νερό στον μύλο των κυβερνητικών επιλογών και πυροβολούσαν τα πόδια του κλάδου, είναι η παράταξη των Παρεμβάσεων, η παράταξη η οποία είχε την εξής καινοτόμο ιδέα: Πρέπει οι Αιρετοί να συμμετέχουν στα συμβούλια επιλογής ως παρατηρητές χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Τι κάνει σήμερα η κυβέρνηση; Λέει: “Μπορείς να μπεις στα Πειθαρχικά, αλλά απλώς να παρατηρείς, να διατυπώνεις την άποψή σου, αλλά να μην έχεις δικαίωμα ψήφου”. Έχουν δικαιωθεί πλήρως! Τους έχει ικανοποιήσει πλήρως η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αφού με το νέο νομοθέτημα για τα πειθαρχικά έχει υιοθετήσει τη θέση τους!

Είναι αυτοί που με την αποχώρησή τους αμφισβητούν τον θεσμό του Αιρετού και ταυτόχρονα χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για τον αποκλεισμό των Αιρετών από τα

Πειθαρχικά συμβούλια. Αναρωτήθηκα πολλές φορές ακούγοντας τόσο αλλοπρόσλλα πράγματα μήπως είναι αποτέλεσμα των εμβολιασμών. Ζητούσατε ο Αιρετός του κλάδου να είναι παρατηρητής. Αυτό το μοντέλο λοιπόν ονειρευτήκατε. Αυτό το μοντέλο σας έφερε η κυβέρνηση. Να χαίρεστε και τις ιδέες σας και αυτούς που το έφεραν.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Σημασία βέβαια δεν έχει το τι λες αλλά το τι κάνεις. Πως αναδεικνύεις τα προβλήματα του Κλάδου και των συναδέλφων του καθενός ξεχωριστά και πως διεκδικείς λύσεις για αυτά. Στο πλαίσιο αυτό κινήθηκα ως Αιρετός σας και με επιστολή μου προς την Υπουργό Παιδείας περιέγραφα την κατάσταση που υπάρχει στο Δημόσιο Σχολείο και στις λύσεις που πρέπει να δοθούν. Πρώτα απ’ όλα, τόνισα ότι έχουμε ένα Σχολείο γραφειοκρατίας, μια αξιολόγηση που δεν οδηγεί πουθενά, την οικονομική μας κατάσταση που απαιτεί άμεσα αναβάθμιση και φυσικά την αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις υπηρεσιακές μεταβολές.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Έρχομαι στα θέματα του ΚΥΣΠΕ. Χωρίς συμβιβασμούς, με πνεύμα δικαιοσύνης, προσπαθήσαμε να προχωρήσουμε σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου και προς όφελος των συναδέλφων όλες τις διαδικασίες.

Μεταθέσεις

Οι μεταθέσεις για πρώτη φορά φέτος ολοκληρώθηκαν πιο νωρίς από κάθε άλλη χρονιά. Ανακοινώθηκαν την Τετάρτη 19 Μαρτίου από το ΚΥΣΠΕ με βάση τον μεγαλύτερο αριθμό κενών από αυτόν που έδιναν οι Διευθύνσεις Εκπαίδευσης ή οι Περιφερειακές Διευθύνσεις. Βέβαια, αυτό ήταν μια πολύ μεγάλη κατάκτηση. Αναλυτικότερα:

ΓΕΝΙΚΗΣ						
Κωδικός Ειδικότητας	Ομάδα Ειδικότητας	Σύνολο Αιτήσεων	Ικανοποιημένες	Μη Ικανοποιημένες	Ποσοστό Ικανοποιημένων	Ποσοστό μη Ικανοποιημένων
005	ΠΕ05 ΓΑΛΛΙΚΗΣ	54	30	24	55,56%	44,44%
006	ΠΕ06 ΑΓΓΛΙΚΗΣ	337	123	214	36,50%	63,50%
007	ΠΕ07 ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ	56	6	50	10,71%	89,29%
008	ΠΕ08 ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ	31	29	2	93,55%	6,45%
011	ΠΕ11 ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ	302	83	219	27,48%	72,52%
113	ΠΕ79.01 ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ	57	23	34	40,35%	59,65%
121	ΠΕ86 ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ	66	26	40	39,39%	60,61%
140	ΠΕ91.01 ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	15	13	2	86,67%	13,33%
141	ΠΕ91.02 ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ	1	1	0	100,00%	0,00%
ΠΕ60+61	ΠΕ60+61 ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ	1.258	356	902	28,30%	71,70%
ΠΕ70+71	ΠΕ70+71 ΔΑΣΚΑΛΟΙ	2.193	1.347	846	61,42%	38,58%
ΠΕ73	ΠΕ73 ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΘΡΑΚΗΣ	1	0	1	0,00%	100,00%
Σύνολο		4.371	2.037	2.334	46,60%	53,40%
ΜΕ ΑΡΘΡΟ 18 Ν.5128/2024 (Α' 118)		28	28			
ΤΕΛΙΚΟ		4.399	2.065		46,94%	

Αποσπασίες

Την περασμένη εβδομάδα, 18 Ιουνίου, πριν τη λήξη του σχολικού έτους ολοκληρώθηκαν οι αποσπασίες. Στη Γε-

νική Αγωγή είχαμε 3.487 αιτήσεις και ικανοποιήθηκαν οι 3.294, δηλαδή ένα ποσοστό που προσεγγίζει το 95%.

Στην Ειδική Αγωγή, συνέβη κάτι ανάλογο. Το 95% όμως

αυτών των ικανοποιηθέντων αιτήσεων δεν είναι τυχαίο. Πράγματι, οφείλεται στην παρουσία των Αιρετών του κλάδου στο ΚΥΣΠΕ και στην συνεργασία που είχαμε με τους Αιρετούς των ΠΥΣΠΕ και ΑΠΥΣΠΕ.

Γιατί αν συγκρίνει κανείς τη σκοτεινή εποχή των Δοτών, θα δει ότι καμιά σχέση δεν έχουν τα νούμερα και οι ικανοποιηθέντες Συνάδελφοι. Γι' αυτούς υπάρχουμε. Εάν τώρα μερικοί έχουν μείνει στο θέμα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, δικαίωμά τους. Η εμμονή είναι κάτι το οποίο εμείς δεν μπορούμε να παλέψουμε ως Αιρετοί. Μπορούμε χίλια προβλήματα να τα αντιμετωπίσουμε με διάλογο, τις εμμονές όμως που έχουν κάποιοι δεν μπορούμε να τις παλέψουμε.

Μετατάξεις

Δυστυχώς η κινητικότητα πια δεν υπάρχει. Χάσαμε κάτι το οποίο είχαμε αποκτήσει με αγώνα. Συνεχώς υποχωρούμε και χάνουμε δικαιώματα. Έμειναν οι Μετατάξεις που αφορούν μόνο αλλαγή βαθμίδας. Οι μετατάξεις λοιπόν, οι οποίες πληρούσαν όλες τις προϋποθέσεις του νόμου, ικανοποιήθηκαν. Ένα άλλο νομοθέτημα λοιπόν της Κυβέρνησης σε βάρος του κλάδου.

Και αυτό πρέπει να το αντιμετωπίσει η ΔΟΕ. Πρέπει να βάλει και τέτοια ζητήματα μπροστά. Δεν μπορεί να λειτούργουμε μονοθεματικά. Έχουμε αφήσει στην μπάντα αρκετά σοβαρά προβλήματα που απασχολούν τους συναδέλφους.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Ζούμε σε μια εποχή επικοινωνιακών τρικ, σε μια εποχή που ο κλάδος μας βρίσκεται υπό διωγμόν. Ζούμε σε μια εποχή που δεν υπάρχουν χρήματα για 13^ο και το 14^ο μισθό, και πώς να υπάρχουν άλλωστε αφού φαγώθηκαν όλα στις παράνομες επιδοτήσεις του σκανδάλου του ΟΠΕΚΕΠΕ.

Και πρέπει εδώ από αυτό το βήμα, γιατί πιστεύω ότι ο κλάδος πρέπει να έχει άποψη για όλα, θα πρέπει να απαιτήσουμε να πληρώσουν αυτοί που τα φάγανε. Είναι αδιανόητο εμείς οι Εκπαιδευτικοί, οι εργαζόμενοι, ο ελληνικός λαός να πληρώνουν αυτά τα οποία κάποιοι έχουν παράνομα εισπράξει. Θα πρέπει να πληρώσουν λοιπόν αυτοί και όχι εμείς που δίνουμε καθημερινά τη μάχη να κρατήσουμε το Δημόσιο Σχολείο όρθιο.

Ζούμε σε μια εποχή τελείως διαφορετική, με επικοινωνιακά τρικ. Ζούμε και στην εποχή των λαχανόκηπων. Ο αγώνας ο δικός μας θα πρέπει να αναδείξει ότι εμείς ούτε με λαχανόκηπους θα συμβιβαστούμε, ούτε θα επιστρέψουμε στην εποχή των Λωτοφάγων. Γνωρίζουμε πολύ καλά τι έχει συμβεί σε αυτή τη χώρα. Ξέρουμε τότε κερδίσαμε, τότε χάσαμε, ποιες κυβερνήσεις ενίσχυσαν τον Δάσκαλο και την Δημόσια Εκπαίδευση. Οι μεγαλύτερες κατακτήσεις, δηλαδή τα παιδαγωγικά τμήματα, η μισθολογική μας αναβάθμιση, το ολόημερο Σχολείο και όλα τα άλλα γνωρίζουμε τότε έγιναν, με ποιους μπροστάρηδες διεκδικηθήκαν και από ποιες Κυβερνήσεις υλοποιήθηκαν. Δε θα ζήσουμε ποτέ στη χώρα των λωτοφάγων.

Βέβαια, αυτοί που τώρα κυβερνούν μπορούν να σχεδιάζουν μια άλλη κοινωνία. Την κοινωνία που το δίκιο θα είναι του δυνατό. Αυτά που σχεδιάζουν μπορούν και να τα υλοποιήσουν αυτοί όπως θέλουν. Εμείς όμως ως κλάδος πρέπει να βροντοφωνάσουμε: Τη δική μας υπογραφή στα σχέδιά σας δε θα την πάρετε ποτέ!

Κλείνοντας, θέλω να καταθέσω κάποιες επισημάνσεις που πρέπει να αποτελέσουν και διεκδικήσεις μας. Οι υπηρεσιακές μεταβολές είναι κάτι που πρέπει να συζητηθεί αναλυτικά. Βέβαια, η αντικειμενικότητα που επιτεύχθηκε με τα μετρήσιμα κριτήρια, το λέω για μια άλλη φορά, δεν συνεπάγεται ταυτόχρονα και δικαιοσύνη.

Υπάρχουν πάρα πολλές αδικίες. Υπάρχουν οι λόγοι υγείας τους οποίους πρέπει να δούμε. Πρέπει να ξέρουμε ότι υπάρχουν ιδιαιτερότητες και οι κατά προτεραιότητα αποσπάσεις και μεταθέσεις είναι ένα ζήτημα πάρα πολύ σοβαρό που πρέπει να δούμε με δικαιότερη ματιά. Ένα ζήτημα επίσης σοβαρό είναι το θέμα των τριτέκνων Εκπαιδευτικών, ειδικά σε μια χώρα που μαστίζεται από την υπογεννητικότητα.

Είναι πάρα πολύ ευαίσθητα τα θέματα, χαίρομαι ιδιαίτερα που φέτος συμφωνούμε ότι είναι κυρίαρχο ζήτημα τα εργασιακά μας, η καθημερινότητα των συναδέλφων και αυτό νομίζω μας ενώνει όλους. Έχει κάποιες μικρές διαφορές. Δηλαδή είδα τώρα ας πούμε εισήγηση, όλοι οι Εκπαιδευτικοί να συνυπηρετούν στο πλαίσιο ότι υπάρχουν συνυπηρετήσεις άλλων κατά προτεραιότητα.

Εμείς πρέπει να δούμε το θέμα των κατά προτεραιότητα, γιατί έτσι δημιουργούμε και, ενδεχομένως, άλλες ανισότητες. Δηλαδή για παράδειγμα, εάν στους κατά προτεραιότητα βάλουμε και όλα τα ζευγάρια των Εκπαιδευτικών, πείτε μου ένας ή μία παντρεύεται αγρότη, δε θα είναι αυτός κατά προτεραιότητα; Παντρεύεται έναν εργάτη, Η σύζυγός του δουλεύει σε ένα σούπερ μάρκετ. Πρέπει να το δούμε αυτό.

Πρέπει να δούμε φυσικά την επιστροφή των Αιρετών στα Συμβούλια Επιλογής. Είναι φανερό ότι πρέπει να ξαναδιεκδικήσουμε και την επάνοδό μας στα Πειθαρχικά Συμβούλια το συντομότερο δυνατό.

Επίσης, θέλω να τονίσω και το θέμα των αποσπάσεων σε Φορείς. Πρέπει να επιστρέψουν και να γίνονται από το ΠΥΣΠΕ με συγκεκριμένα, μετρήσιμα, αντικειμενικά κριτήρια. Πάνω στο θέμα αυτό έχω να καταθέσω ότι η επιστροφή στο πελατειακό κράτος ήταν φέτος άνευ προηγουμένου, οι έσχατοι σε προσόντα έγιναν πρώτοι με υπογραφή της νέας Υπουργού.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Θα κλείσω την τοποθέτησή μου με αυτά που πρέπει να μας ενώνουν. Πρώτα απ' όλα οι μισθοί μας πρέπει να είναι το κυρίαρχο αίτημα. Φέτος επισκέφτηκα εκατοντάδες Σχολεία. Οι συνάδελφοί μας βάζουν πρώτο θέμα τους χαμηλούς μισθούς και απαιτούν την επιστροφή του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού.

Πρέπει επίσης να δούμε την επιμόρφωσή μας. Πρέπει να επιστρέψει ο θεσμός του Διδακταρικού ξανά. Να είναι απαίτησή μας. Πρέπει να διεκδικηθεί αύριο το πρωί. Πρέπει εμείς να διεκδικούμε και να έχουμε νίκες. Δεν μπορεί συνεχώς μονοθεματικά να μετράμε πόσοι δίνονται και γιατί. Αυτούς θα τους υπερασπιστούμε μέχρι τέλους. Και θα είμαι κι εγώ δίπλα τους.

Πρέπει να αναδείξουμε επίσης το αίτημα του ωραρίου των Συναδέλφων Νηπιαγωγών, πρέπει να τεθεί και να είναι κυρίαρχο. Δεν μπορεί στη χώρα αυτή να συζητά κανείς μόνο και μόνο για ένα θέμα στις συνελεύσεις.

Επίσης, πρέπει να δούμε πως αντιμετωπίζεται το θέμα της στέγασης των Εκπαιδευτικών. Δεν μπορεί να το

έχουμε αυτό ως μικρό θέμα. Πρέπει να το προτάξουμε και να προτείνουμε λύσεις.

Επίσης, πρέπει επιτέλους να μιλήσουμε για το θέμα του εργασιακού μας ωραρίου. Κάποτε, όταν εγώ μετατέθηκα στη Θεσσαλονίκη με πέντε χρόνια υπηρεσίας σε μονοθέσιο Σχολείο, έβλεπα τους συναδέλφους να φεύγουν στα 30 χρόνια υπηρεσίας τότε και τους θεωρούσα μεγάλους.

Σήμερα κανείς δε φεύγει κάτω από 40 χρόνια υπηρεσίας. Το όριο συνταξιοδότησης ξεπερνά τώρα ηλικιακά τα 67 χρόνια. Καταλαβαίνετε λοιπόν πού ζούμε. Θα πρέπει λοιπόν η απαίτησή μας πέρα από την αλλαγή του συνταξιοδοτικού και η μείωση του διδακτικού ωραρίου. Πρέπει να μειωθεί κάτω από τις 21 ώρες ώστε να εξισωθεί με αυτό της Δευτεροβάθμιας. Πρέπει να πετύχουμε νίκες. Πρέπει να διεκδικήσουμε. Νομίζω ότι αυτό είναι το κυρίαρχο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, προσπάθησα μέσα από την τοποθέτησή μου να περιγράψω την κατάσταση όπως εγώ την είδα στα Σχολεία που επισκέφθηκα και προσπάθησα κι εγώ να συμβάλω στην ιεράρχηση των αιτημάτων που πρέπει να αποτελέσουν και την σημαία των διεκδικήσεών μας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΣΠΕ

Για τους αποχωρήσαντες των παρεμβάσεων δε θα πω τίποτα. Μίλησαν οι χιλιάδες Εκπαιδευτικοί που ψήφισαν στις εκλογές των αιρετών και παρ' όλα τα προβλήματα, καθίστανε μέχρι τέλους και στήριξαν το δεσμό και μας έβαλαν μέσα στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Τα υπόλοιπα θα τα πούμε παρακάτω.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλό καλοκαίρι. Εύχομαι σε όλους καλές εργασίες στην 94^η Γενική Συνέλευση της Διδακτικής Ομοσπονδίας. Καλή επιτυχία σε όλους τους συναδέλφους που τα παιδιά τους συμμετείχαν στις Πανελλαδικές. Εύχομαι τα καλύτερα αποτελέσματα!

Επιτρέψτε μου να αρχίσω την τοποθέτησή μου με τα τεκταινόμενα του Υπουργείου και του ΚΥΣΠΕ. Στις 19 Μαρτίου ανακοινώθηκαν οι μεταθέσεις. Είναι η πιο σημαντική υπηρεσιακή μεταβολή στην καριέρα ενός Εκπαιδευτικού. Για πρώτη φορά έγιναν οι μεταθέσεις τόσο νωρίς. Ήταν μια διαχρονική μας διεκδίκηση και το Υπουργείο την υλοποίησε.

Ποιος πρέπει να είναι ο επόμενός μας στόχος; Πρέπει να διεκδικήσουμε να θεσμοθετηθεί με νόμο το χρονοδιάγραμμα των υπηρεσιακών μεταβολών. Και τι εννοώ; Όπως προβλέπεται νομικά, η εγκύκλιος των μεταθέσεων να δημοσιεύεται τον Νοέμβριο, έτσι και οι μεταθέσεις να πραγματοποιούνται πάντοτε τον μήνα Μάρτιο και οι αποσπάσεις να πραγματοποιούνται μέχρι 21 Ιουνίου, για να μην εξαρτόμαστε από τη θέληση του εκάστοτε υπουργού ή των υπηρεσιακών παραγόντων.

Θα μου επιτρέψετε να διαβάσω τους αριθμούς των μεταθέσεων. Υποβλήθηκαν 4.399 μεταθέσεις, ικανοποιή-

Το προσπάθησα βέβαια χωρίς αυταπάτες, ότι θα πείσω όλους σε ένα Σώμα το οποίο παραταξιακά είναι δομημένο. Όμως υπάρχουν και κάποιοι που εδώ μέσα δεν έχουν κομματικές ωτοασπίδες, αλλά μπορούν να ακούσουν και να σκεφτούν, ώστε να πορευτούμε με αλλαγές στο Αύριο. Οι ευθύνες μας είναι μεγάλες. Ο μόνος δρόμος είναι η ομοψυχία και ενότητα.

Δεν αρκεί να δώσουμε τις μάχες που έρχονται, πρέπει να τις κερδίσουμε!

Θέλω να ευχαριστήσω το Προεδρείο και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ που συνεχίζουν να πιστεύουν και να στηρίζουν τον θεσμό του Αιρετού. Θέλω να ευχαριστήσω όλους εσάς τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους Αιρετούς των ΠΥΣΠΕ και ΑΠΥΣΠΕ για την συνεργασία που είχαμε. Θέλω να ευχαριστήσω όλους εσάς τους συναδέλφους Αντιπροσώπους που είστε εδώ και φυσικά όλες και όλους τους συναδέλφους της τάξης που με την ψήφο τους στήριξαν τον θεσμό του Αιρετού. Σας εύχομαι καλό καλοκαίρι, καλή συνέχεια και καλό αγώνα για το Σχολείο που θέλουμε και αξίζει στα παιδιά μας.

Σας ευχαριστώ από καρδιάς!

θηκαν 2.065, ποσοστό 46,94%. Εδώ θα αναφέρω τις αιτήσεις της Ειδικής Αγωγή και τα ΚΕΔΑΣΥ. Στην Ειδική Αγωγή έγιναν 849 αιτήσεις μετάθεσης. Ικανοποιήθηκαν μόνο 238, ποσοστό 28,83%, δεν ικανοποιήθηκε το 71%. Και στα ΚΕΔΑΣΥ, δεν ικανοποιήθηκε το 95,23% των αιτήσεων.

Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους. Οι συνάδελφοι στην Ειδική Αγωγή είναι εγκλωβισμένοι λόγω έλλειψης οργανικών θέσεων. Η ΔΟΕ οφείλει να διεκδικήσει άμεσα τη δημιουργία οργανικών στα ΣΜΕΑΕ και στην Ειδική Αγωγή. Μαζί με τις μεταθέσεις, στις 18 Ιουνίου πραγματοποιήθηκαν και οι αποσπάσεις, πριν την ολοκλήρωση του σχολικού έτους. Είναι σημαντική εξέλιξη και επιτυχία του συνδικαλιστικού μας κινήματος.

Οι πιο παλιοί θυμόμαστε, πως οι αποσπάσεις γίνονταν

ακόμα και τον μήνα Σεπτέμβριο. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσω τους υπαλλήλους του Υπουργείου Παιδείας για τη συμβολή τους στην ολοκλήρωση των αποσπάσεων.

Στατιστικά των αποσπάσεων: Στη Γενική Αγωγή πραγματοποιήθηκε το 94,47% και στην Ειδική Αγωγή το 87% περίπου. Το 94,47% των αποσπάσεων αποτελεί το μεγαλύτερο ποσοστό αποσπάσεων που έχει πραγματοποιηθεί ποτέ και αποδεικνύει τη σημαντική συμβολή των αιρετών μέσα στα Συμβούλια. Ανατρέξτε στους αριθμούς, όταν οι αιρετοί απουσίαζαν από αυτά τα Υπηρεσιακά Συμβούλια.

Αφήνοντας πίσω τους αριθμούς, πρέπει να μας απασχολήσουν τα προβλήματα της σχολικής πραγματικότητας και της καθημερινότητας των Εκπαιδευτικών που ολοένα και αυξάνονται. Ο νόμος περί μεταθέσεων και αποσπάσεων για λόγους υγείας είναι πλέον ξεπερασμένος. Δε νοείται Εκπαιδευτικός με 90% αναπηρία να μη δικαιούται μετάθεση επειδή η ασθένεια του δε βρίσκεται στη λίστα του νόμου. Αυτό είναι απαράδεκτο!

Πρέπει επίσης να διεκδικήσουμε τη δυνατότητα αποχώρησης των δασκάλων, των Εκπαιδευτικών από την Υπηρεσία, μόλις συμπληρώσουμε τα απαιτούμενα χρόνια. Αρκεί αυτό να δηλωθεί από την αρχή του σχολικού έτους. Ένα θέμα που μας απασχολεί το τελευταίο διάστημα ως εκπαιδευτική κοινότητα είναι οι μετατάξεις. Να επανέλθουν λοιπόν οι μετατάξεις, όπως ισχύει σε όλο το Δημόσιο.

Είναι αδιανόητο να μη μπορεί να μεταταγεί ένας δάσκαλος, ένας Εκπαιδευτικός ακόμα και στο Υπουργείο Παιδείας. Δεν μπορούμε δηλαδή εμείς ως δάσκαλοι να πάμε με μετάταξη στις Διευθύνσεις της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Επιγραμματικά θα αναφερθώ ακόμη σε μερικά καίρια ζητήματα. Αναμοριοδότηση Σχολικών Μονάδων. Με βάση τη σημερινή πραγματικότητα θα πρέπει η Διδασκαλική Ομοσπονδία να πάρει πρωτοβουλία να γίνει η αναμοριοδότηση των Σχολικών Μονάδων και να μην έρχονται επιλεκτικά κάθε λίγο και λιγάκι στο ΚΥΣΠΕ προτάσεις για αναμοριοδότηση των σχολείων σύμφωνα με τις πολιτικές ανάγκες του κάθε βουλευτή ή του κάθε τοπικού παράγοντα.

Δικαίωμα πρόωρης συνταξιοδότησης για τους Νηπιαγωγούς. Το ωράριο των Νηπιαγωγών είναι το βαρύτερο ωράριο απ' όλους μας στην εκπαιδευτική κοινότητα και θα πρέπει πλέον να απαιτήσουμε, εφόσον δεν διορθωθεί, να μπορούν να αποχωρούν πρόωρα για συνταξιοδότηση.

Ένταξη όλων των Εκπαιδευτικών στα ειδικά μισθολόγια. Όλοι έχουν μπει στα ειδικά μισθολόγια και οι μόνοι που έχουμε και την πραγματική ανάγκη πλέον είμαστε εμείς οι Εκπαιδευτικοί. Αυτό θα πρέπει να είναι ο πρώτος στόχος από εδώ και πέρα όλων των δασκάλων. Να μπούμε στα ειδικά μισθολόγια. Αυτό θα είναι μια ουσιαστική νίκη και οικονομική μας αναβάθμιση.

Ενίσχυση των επιδομάτων αναπληρωτών που υπηρετούν σε δυσπρόσιτες περιοχές και νησιά.

Κατάργηση του απαράδεκτου καθεστώτος που ισχύ-

ει για τις άδειες ανατροφής τέκνων άνευ αποδοχών. Είναι απαράδεκτο να υποχρεώνονται οι δάσκαλοι να παίρνουν την άδεια μέχρι 31 Αυγούστου. Κλειδί στην επίλυση όλων των παραπάνω ζητημάτων αποτελεί ο αιρετός, ο ρόλος του οποίου πρέπει να ενισχυθεί.

Ζητάμε επιστροφή των αιρετών στα Πειθαρχικά Συμβούλια. Επιστροφή επίσης των αιρετών, στα Συμβούλια Επιλογής και στα συμβούλια αποσπάσεων για τους φορείς. Ενίσχυση των αιρετών μέσω της αναγνώρισης του θεσμικού τους ρόλου και όχι μόνο όταν συμφέρει σε κάποιους. Η παρουσία των αιρετών μέσα στα Υπηρεσιακά Συμβούλια είναι εγγύηση διαφάνειας.

Θα πρέπει να θυμίσω εδώ στο Προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας ότι σε λίγο καιρό ο θεσμός του αιρετού κλείνει 100 χρόνια. Θα πρέπει η Διδασκαλική Ομοσπονδία να αναδείξει με εκδηλώσεις σε όλη την Ελλάδα τον θεσμό του αιρετού. Έναν θεσμό που έχει ζωή 100 χρόνων και βρίσκεται για 100 χρόνια στο πλευρό των συναδέλφων.

Να περάσω τώρα αγαπητοί συνάδελφοι και συνάδελφισσες, στην κριτική πεπραγμένων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Νομίζω πως συμφωνούμε όλοι εδώ σε αυτή την αίθουσα, πως δεν υπάρχει δημοκρατία χωρίς μνήμη και πως η λήθη αποτελεί εχθρό της δημοκρατίας. Ως συνάδελφοι είναι λογικό να αναρωτηθούμε τι ακριβώς άλλαξε μέσα σε αυτό το χρόνο διοίκησης της ΑΣΕ;

Θα σας απαντήσω. Το μόνο που άλλαξε είναι η αναλογία λήψης των αποφάσεων. Ενώ πριν, οι αποφάσεις λαμβάνονταν με πλειοψηφία 7-4 το τελευταίο χρόνο λαμβάνονται με πλειοψηφία 9-2. Αυτό είναι το μόνο που άλλαξε. Τόσο απλά. Συνεχίζοντας στο ίδιο μοτίβο, ενώ μέχρι χθες η ΑΣΕ κατηγορούσε τα ευρωπαϊκά Συνδικάτα και τις προηγούμενες Διοικήσεις της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας που συναλλάσσονταν με τα ευρωπαϊκά συνδικάτα, πριν από λίγες μέρες τους υποδεχόταν εδώ στην Αθήνα και έβγαине φωτογραφία μαζί τους.

Κατηγορεί επίσης η ΑΣΕ τους άλλους για κομματισμό, αλλά τα στελέχη της συμμετέχουν μόνο στα συλλαλητήρια του κόμματός τους και όχι σε αυτά της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Είναι ανεπίτρεπτο ο Πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας να μην είναι πίσω από το πανό της Ομοσπονδίας του αλλά να είναι πίσω από το πανό ενός κόμματος.

Με κατηγορήσατε εμένα προσωπικά ως κομματικό, με ανακοίνωση της παράταξής σας, γιατί θεώρησα θετικό ότι η νέα Υπουργός δέχτηκε το Προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και είπα, ότι είναι ένα θετικό βήμα, ενώ ο προηγούμενος Υπουργός δεν δεχόταν την ΔΟΕ σε συνάντηση. Ξεκαθαρίστε μας επιτέλους τι θέλετε! Θέλετε συναντήσεις με τους Υπουργούς Παιδείας ή όχι;

Πέραν της κατηγορίας αυτής, θα ήθελα να αναφερθώ και σε ένα συμβάν. Παρευρέθηκα στη Γενική Συνέλευση του ΣΕΠΕ Πατρών. Όταν ζήτησα να απευθύνω χαιρετισμό, όχι να μιλήσω, να απευθύνω χαιρετισμό ως αιρετός του ΚΥΣΠΕ, ο Γραμματέας του Συλλόγου, μέλος της παράταξής σας αρνήθηκε να μου δώσει τον λόγο. Και όταν

αντέδρασα γι' αυτό το γεγονός, με έντονο ύφος, μου είπε: «εξάλλου εγώ δεν αναγνωρίζω τους αιρετούς».

Ας τον ενημερώσει, σας παρακαλώ, ο Πρόεδρος της παράταξής σας ότι η ΑΣΕ αναγνωρίζει τους αιρετούς, άμα δεν το ξέρει. Της ίδιας φιλοσοφίας είναι και οι αποχωρήσαντες των παρεμβάσεων. Δεν αναγνωρίζουν τους αιρετούς μέσα στα Συμβούλια, αλλά διαμαρτύρονται όταν η κυβέρνηση απομακρύνει τους αιρετούς από τα Πειθαρχικά. Αποχωρούν για λόγους εντυπωσιασμού από αυτήν εδώ την αίθουσα, αλλά μια χαρά συνεντρίζονται σε όλη την Ελλάδα με τους αιρετούς στις Γενικές Συνελεύσεις.

Να μας ξεκαθαρίσουν πότε θα αποχωρούν και πότε θα παραμένουν. Ενδιαφέρουσα είναι αυτή η επιλεκτική αντίληψη του ρόλου του αιρετού. Άλλες φορές ακούγεται πρόθυμα, άλλες φορές γίνεται αιτία αποχώρησης.

Κλείνοντας, θέλω να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους που συμμετείχαν και στήριξαν τις εκλογές των αιρετών, κόντρα στην αποχή που προωθούσαν κάποιοι. Σας ευχαριστώ και για την εκλογή μου στο ΚΥ-ΣΠΕ.

Ευχαριστώ τη ΔΑΚΕ, τους ΔΑΚίτες και ΔΑΚίτισσες που στηρίζουν με συνέπεια τη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος. Ευχαριστώ τη ΔΑΚΕ που δεν υπονόμωσε ποτέ τη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος, που δεν αντιμετώπισε ποτέ τη ΔΟΕ ως κομματικό φέουδο.

Αγαπητέ Θανάση Κικινή και Γιώτα Βενετοπούλου, συνεχίστε με υπευθυνότητα και σεμνότητα. Μαζί με τους ΔΑΚίτες και τις ΔΑΚίτισσες, στηρίζουμε το συνάδελφο και το δημόσιο σχολείο με πράξεις και όχι με λόγια.

Σας ευχαριστώ πολύ. Καλό καλοκαίρι σε όλους.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΩΝ

ΒΑΣΟΥΛΑ ΚΟΥΛΑ

ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. ΠΟΕΔ

Ευχαριστώ πάρα πολύ. Να σας χαιρετίσω κι εγώ. Είναι μεγάλη χαρά και η τιμή μας που βρισκόμαστε σήμερα εδώ μαζί σας, ανάμεσα σε αδέρφια. Αδέρφια είμαστε εξάλλου. Γιατί έτσι σας νιώθουμε. Εκπροσωπώντας την Παγκύπρια Οργάνωση Ελλήνων Δασκάλων, Νηπιαγωγών και Ειδικών Εκπαιδευτικών της Μαρτυρικής Κύπρου μας.

Επιτρέψτε μου να αναγνώσω το χαιρετισμό εκ μέρους της Προέδρου της ΠΟΕΔ, κας Μύριας Βασιλείου, στην 94^η Τακτική Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ:

Αγαπητέ Πρόεδρε και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος, συναδέλφισσες, συνάδελφοι, φίλες και φίλοι, με ιδιαίτερη χαρά και τιμή απευθύνουμε εκ μέρους της Παγκύπριας Οργάνωσης Ελλήνων Δασκάλων ΠΟΕΔ, θερμό χαιρετισμό προς την 94^η Τακτική Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας.

Οι υποχρεώσεις της περιόδου αυτής δε μου επέτρεψαν να βρίσκομαι κοντά σας στην Αθήνα. Ωστόσο, είμαι σίγουρη ότι οι δύο εκπρόσωποι της ΠΟΕΔ, τα μέλη του Εκτελεστικού Διοικητικού Συμβουλίου Βασούλα Κούλα και Μάριος Στυλιανού, σας έχουν ήδη μεταφέρει με τον καλύτερο τρόπο τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μας.

Θα ήθελα με την ευκαιρία αυτή να ευχαριστήσω θερμά το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ για την ιδιαίτερα τιμητική πρόσκληση να συμμετάσχουμε και να απευθύνουμε χαιρετισμό. Είναι ακόμα ένα ζωντανό παράδειγμα των άριστων και αδελφικών σχέσεων που ενώνουν τις δύο Οργανώσεις μας. Σχέσεις που μετρούν

πολλές δεκαετίες γόνιμης συνεργασίας και κοινού αγώνα.

Η ενότητα είναι δύναμη και οι σχέσεις ΠΟΕΔ και ΔΟΕ επιβεβαιώνουν διαχρονικά τη σημασία αυτής της αλήθειας. Απόδειξη της διαρκούς σύμπνοιας μας αποτέλεσε και η πρόσφατη διοργάνωση του εικοστού έκτου Πανελλήνιου Παγκύπριου Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, «26α Κριτήρια 2025» στην Αγία Νάπα.

Ένα όμορφο συναπάντημα 500 συναδέλφων από Ελλάδα και Κύπρο, το οποίο πέρα από την αθλητική του διάσταση, ανέδειξε την κοινή μας ταυτότητα και τη βαθιά μας προσήλωση σε διαχρονικά και εθνικά ζητήματα, αφού ήταν αφιερωμένο στην κατεχόμενη Αμ-

ρύξει την απεργία-αποχή όταν χρειάζεται σε διάφορους κλάδους. Ελπίζουμε ότι αυτή η απόφαση θα συνεχίσει να ισχύει και να γίνει πράξη όταν χρειάζεται.

Θέλω να πω όμως και τούτο συνάδελφοι, Το Πειθαρχικό Δίκαιο στο σχέδιο νόμου που δόθηκε στη δημοσιότητα, επαναλαμβάνει κάποια πράγματα που ήταν και στα προηγούμενα Πειθαρχικά δίκαια και στις προηγούμενες διατάξεις. Δεν ξεκινάνε κάποια πράγματα σήμερα. Οξύνονται, οξύνονται για τους λόγους που είπα.

Έτσι λοιπόν να θυμίσω ότι στο Πειθαρχικό Δίκαιο η διάταξη που κάνει την άρνηση της αξιολόγησης ή την καθυστερημένη αξιολόγηση Πειθαρχικό αδίκημα δεν είναι τωρινό. Δεν είναι τώρα στο σχέδιο νόμου, ούτε είναι μόνο από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Επαναλήφθηκε με όλες τις κυβερνήσεις που πέρασαν την προηγούμενη δεκαετία και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν ξεκίνησαν τώρα.

Και αυτό επιβεβαιώνει την τακτική όλων των κυβερνήσεων που η μία κόβει και η άλλη ράβει και στο αντεργατικό πλαίσιο συνεχώς προσθέτουν. Έτσι λοιπόν προστέθηκαν τότε η τροπολογία Γεροβασίλη. Έτσι προστέθηκε στη συνέχεια η ρύθμιση του Μητσστάκη για να μη μονιμοποιήσετε οι Εκπαιδευτικοί που αρνείστε την αξιολόγηση. Έτσι τώρα κάνει ένα βήμα παραπάνω και λέει ότι θα προχωρήσει στην απόλυση.

Είναι μονόδρομος για όλους μας και τα ζητήματα της άρσης της μονιμότητας και τα ζητήματα των μισθών και τα ζητήματα του Πειθαρχικού Δικαίου αλλά και όλα τα ζητήματα που μας πονάνε, που κάνουν τη χώρα μας θύτη. Πρέπει να πάρουμε θέση, θέση αγωνιστική απόφαση - απάντηση στην απεμπλοκή της χώρας. Στις Δημόσιες Υπηρεσίες, συνάδελφοι, να πω και τούτο γιατί δεν ξέρω στα σχολεία αν έφτασε, πριν λίγες μέρες ήρθε ένα εμπιστευτικό έγγραφο που λέει να επικαιροποιηθούν τα σχέδια, στην περίπτωση πολέμου. Να επικαιροποιήσουν λοιπόν οι Δημόσιες Υπηρεσίες

τον ρόλο που θα παίξουν μπροστά στις εξελίξεις αυτές.

Σε αυτά τα ζητήματα λοιπόν, δεν αρκεί να λέμε και σε όλες τις εξελίξεις ότι είμαστε με τους άμαχους, ότι δεν θέλουμε νεκρούς, ότι δεν θέλουμε πόλεμο. Αλλά πρέπει να πάρουμε θέση απέναντι σε αυτούς που δημιουργούν τον πόλεμο. Αυτούς που θέλουν να συνεχίζεται η εκμετάλλευση απέναντι σε αυτούς που ψάχνουν να δουν ποιο ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο θα πάρει την πρωτοκαθεδρία απέναντι σε όλα αυτά. Γιατί όλα αυτά επηρεάζουν, συνάδελφοι, τη ζωή μας και σήμερα, εν καιρώ «ειρήνης» και αύριο.

Η απόφαση του Μισθοδικείου και κλείνω με αυτό, επιβεβαίωσε δυστυχώς πολλά από τα οποία λέγαμε αρκετοί για τα ζητήματα της πρότυπης δίκης και της κατάληξής της. Χωρίς να είμαι οiwνός κακός, όμως καταγράφονται εκεί ορισμένα ζητήματα που κάποιοι κάλουν ότι δεν τα ξέρουν, δεν τα θυμούνται.

Τι καταγράφτηκε; Καταγράφηκε ότι τα μνημόνια ήρθαν για να ξεπεράσει το κεφάλαιο την κρίση, αλλά ήρθαν και για την υπόλοιπη μέρα για να διασφαλίσουν την ανάπτυξή τους. Η απόφαση αυτή ακριβώς βάζει τα ζητήματα των δαπανών και των πλεονασμάτων. Βάζει τα ζητήματα της πειθάρχησης στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στους δημοσιονομικούς κανόνες που μας επανέλαβε δυστυχώς και πρόσφατα στη συνάντησή μας ο υπουργός Οικονομικών.

Όλα αυτά τα λέμε συνάδελφοι, ακριβώς για να τονίσουμε ότι πρέπει ως εργαζόμενοι να βλέπουμε τη μεγάλη εικόνα πάντα και με αυτή να προχωράμε και απέναντι σε αυτή να παίρνουμε τα μέτρα μας, να καθορίζουμε την πορεία μας.

Και η πορεία μας δεν μπορεί να είναι άλλη παρά μόνο μία. Αγώνας δυναμικός, ενωτικός, αποφασισμένος μέχρι πραγματικά οι εργαζόμενοι να πάρουμε στην κοινωμία τη θέση που μας αξίζει. Εύχομαι καλές αποφάσεις σε αυτή την κατεύθυνση. Καλή δύναμη σε όλους

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΚΤΥΠΗΣ

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΟΛΜΕ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΟΛΜΕ, σας απευθύνουμε θερμό αγωνιστικό χαιρετισμό στην 94^η Γενική σας Συνέλευση, η οποία πραγματοποιείται σε μια περίοδο που οι πολεμικές αναμετρήσεις στην περιοχή κλιμακώνονται επικίνδυνα και μετά την άμεση εμπλοκή των ΗΠΑ στη στρατιωτική επίθεση κατά του Ιράν, νομίζουμε ότι ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος περνά σε νέα, ακόμα πιο επικίνδυνη φάση.

Οι συνεχιζόμενες επιθέσεις του κράτους του Ισραήλ στην ευρύτερη περιοχή σπέρνουν θάνατο και καταστροφή. Στην Παλαιστίνη βιώνεται μια πραγματική γενοκτονία με χιλιάδες νεκρούς και εκτοπισμένους. Παρά τα ευχολόγια για ειρήνη και εκεχειρία, με το πι-

στόλι στον κρόταφο των λαών, δεν μπορεί να κρυφτεί η πραγματικότητα.

Από τη μία το ευρωατλαντικό μπλοκ με επικεφαλής τις ΗΠΑ και από την άλλη το ευρασιατικό, ανταγωνίζονται για κυριαρχία, για γεωστρατηγικά συμφέροντα, για τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών, για να ξαναμοιράσουν τη γη και τους λαούς της περιοχής. Ζούμε όλοι μας σε κρίσιμες στιγμές, κρίσιμες ώρες, στην κυριολεξία, στην κόψη του ξυραφιού, με τον κίνδυνο μιας γενικευμένης ανάφλεξης.

Η ελληνική κυβέρνηση, ευθυγραμμισμένη πλήρως με τα σχέδια των ΗΠΑ, NATO και Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει μετατρέψει τη χώρα σε ορμητήριο πολέμου και ταυτόχρονα σε πιθανό στόχο αντιποίνων. Παρά τις δηλώσεις περί ουδετερότητας, η Ελλάδα συμμετέχει ενεργά σε όλες τις επεμβάσεις, από την Ουκρανία μέχρι τη Μέση Ανατολή. Σε τέτοιες στιγμές δεν χωράει καμία αναμονή και καμιά αδιαφορία. Κανένας εργαζόμενος, κανένας Εκπαιδευτικός δεν μπορεί να αποδεχτεί ούτε να νομιμοποιεί την εμπλοκή της χώρας μας σε αυτούς τους πολέμους.

Όσοι στηρίζουν ή ανέχονται τη στρατηγική συνεργασία με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ, όσοι επικροτούν ή αποδέχονται στρατιωτικές συμφωνίες των εκάστοτε κυβερνήσεων, βάζουν την υπογραφή τους στο έγκλημα που συντελείται στους λαούς της περιοχής και δυνητικά και στον δικό μας. Απέναντι σε αυτή τη σκληρή πραγματικότητα, οι Εκπαιδευτικοί δεν μπορούμε να μείνουμε αμέτοχοι. Μαζί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους έχουμε χρέος να αγωνιστούμε.

Έχουμε χρέος να σταθούμε στη σωστή πλευρά της ιστορίας. Έχουμε όμως χρέος και ως παιδαγωγοί, γιατί ερχόμαστε καθημερινά σε επαφή με χιλιάδες μαθητές. Οφείλουμε να αποκαλύπτουμε τις αιτίες των πολέμων. Να καλλιεργούμε στους μαθητές μας τις έννοιες της ειρήνης, της αλληλεγγύης, της φιλίας μεταξύ των λαών. Όλοι μαζί, οι Εκπαιδευτικοί και οι μαθητές, να υψώσουμε τείχος αντίστασης σε όσους επιχειρούν να χρησιμοποιήσουν τα σχολεία για να ξεπλύνουν την εγκληματική πολιτική που ακολουθείται.

Τα Σωματεία μας, οι ΕΛΜΕ και οι Σύλλογοί σας, οφείλουν να δυναμώσουν τις πρωτοβουλίες μέσα στα σχολεία, όπως κάναμε όλο το προηγούμενο διάστημα μια σειρά ΕΛΜΕ και Σύλλογοι Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης όλη τη χρονιά που στάθηκαν με ευθύνη και συνέπεια στο πλευρό των Εκπαιδευτικών και της νεολαίας. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δείχνει πως και αυτό το καλοκαίρι δε σκοπεύει να κάνει διακοπές. Αντίθετα, ετοιμάζεται να εντείνει ακόμα περισσότερο την επίθεση ενάντια στα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών του λαού και στα εργασιακά δικαιώματα όλων μας.

Στα άμεσα σχέδιά της, όπως ακούστηκε και πιο πριν, βρίσκεται το νέο Πειθαρχικό πλαίσιο. Όχι για τη γρηγορότερη αντιμετώπιση των επιόρκων, όπως υποστηρίζει, αλλά επιδιώκει να ενισχύσει το καθεστώς φόβου της τρομοκρατίας στους χώρους δουλειάς. Επιχειρεί να ποινικοποιήσει τη συνδικαλιστική και πολιτική δρά-

ση, να επιβάλει σιγή νεκροταφείου ώστε να περνάει η αντιλαϊκή της πολιτική ανενόχλητη.

Εισάγει αυστηρότερες ποινές, διευκολύνει την επιβολή της οριστικής παύσης, μετατρέπει την άρνηση συμμετοχής στην αντιδραστική αξιολόγηση σε ιδιώνυμο αδίκημα. Φαίνεται πως δεν της αρκούν τα πάνω από 4.500 Πειθαρχικά που έχουν ασκηθεί. Θέλει να κλιμακώσει σε νέο πογκρόμ διώξεων, στήνοντας έναν ακόμα μηχανισμό εκφοβισμού και συμμόρφωσης. Ταυτόχρονα ετοιμάζει νέες «βελτιώσεις» στο σύστημα αξιολόγησης, με στόχο την ακόμα πιο αυστηρότερη εφαρμογή του πλαισίου κατηγοριοποίησης σχολείων και Εκπαιδευτικών.

Ξανανοίγει τη συζήτηση για το λεγόμενο εθνικό απολυτήριο, την τράπεζα θεμάτων και την ελάχιστη βάση εισαγωγής, μέτρα που ενισχύουν τους ταξικούς φραγμούς, κάνοντας το Λύκειο ένα απέραντο εξεταστικό κάτεργο, επιβαρύνοντας τις λαϊκές οικογένειες που θα αναγκαστούν να βάλουν ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη και προωθούν τον αποκλεισμό και την κατηγοριοποίηση των μαθητών.

Ταυτόχρονα, εντείνουν την προσπάθεια εμπορευματοποίησης της Εκπαίδευσης με πρόσχημα την καινοτομία και την αριστεία. Ιδρύματα και χορηγοί αποκτούν ολοένα και μεγαλύτερη πρόσβαση στο δημόσιο σχολείο, όπως για παράδειγμα τα «Ωνάσια Σχολεία» που ανοίγουν διάπλατα το δρόμο για την παράδοση της Εκπαίδευσης σε επιχειρηματικά συμφέροντα. Πρόκειται για μέτρα που χτυπούν τον πυρήνα του δημόσιου και ενιαίου καθολικού χαρακτήρα της Εκπαίδευσης.

Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση συνεχίζει να κρατά χιλιάδες αναπληρωτές Εκπαιδευτικούς σε διαρκή ομηρία, διαιωνίζοντας την αδιοριστία και τις ελαστικές σχέσεις εργασίας. Μέσα σε αυτό το τοπίο φαντάζει προκλητικό, αν όχι γελοίο, το πυροτέχνημα περί άρσης της μονιμότητας, την ώρα που πάνω από το ένα τρίτο των συναδέλφων μας Εκπαιδευτικών είναι ήδη συμβασιούχοι.

Η κυβέρνηση δεν πολεμά την ανασφάλεια, τη γενική. Και όλα αυτά με μισθούς που δε φτάνουν ούτε για να βγάλουμε τον μήνα. Οι πάνω από 1.500 παραιτήσεις Εκπαιδευτικών φέτος είναι μια πλευρά που δείχνει το μέγεθος του προβλήματος. Η κυβέρνηση απορρίπτει κάθε συζήτηση για επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού και συνολικά για τα οικονομικά μας αιτήματα.

Με απόλυτο κυνισμό δηλώνει ότι δε βγαίνουμε επικαλούμενη, όπως και προηγούμενες κυβερνήσεις, τα γνωστά επιχειρήματα περί δημοσιονομικών περιθωρίων, ευρωπαϊκών δεσμεύσεων, ευρωπαϊκών κανόνων συμφωνου σταθερότητας και βάλε. Λεφτά όμως για την πολεμική οικονομία υπάρχουν. Για φοροαπαλλαγές, για τις μεγάλες επιχειρήσεις, για επιδοτήσεις σε μονοπωλιακούς ομίλους. Αυτές είναι οι πραγματικές προτεραιότητες της κυβέρνησης και όχι οι ανάγκες των εργαζομένων.

Όλα αυτά τα ζητήματα, από την αξιολόγηση, τις διώξεις στο Πειθαρχικό, μέχρι την αδιοριστία και τους μισθούς μας, αφορούν και τους δύο κλάδους των Εκ-

Η εργασιακή απαξίωση: Σχεδόν όλες οι νομοθετικές πρωτοβουλίες και για μας τους ιδιωτικούς, αλλά πλέον και για τους δημόσιους Εκπαιδευτικούς, είναι δυσμενείς για τις εργασιακές μας σχέσεις. Για την ιδιωτική Εκπαίδευση απλώς να αναφέρω το εξής: Επειδή βλέπω μια μεγάλη αγωνία για συναδέλφους της δημόσιας που απειλούνται πλέον με απόλυση, από τότε που ψηφίστηκε ο νόμος Κεραμέως το 2020, έχουμε 2.000 ιδιωτικούς Εκπαιδευτικούς που απολύθηκαν από τις δουλειές τους και πάνω από 2.000 που παραιτήθηκαν γιατί δεν αντέχουν πια αυτή την κατάσταση στα ιδιωτικά σχολεία. Μιλάμε για σχεδόν το 40% του ενεργού κλάδου σε λιγότερο από τέσσερα χρόνια.

Πλέον όμως αυτό το πράγμα αρχίζει και γυρίζει μπούμερανγκ. Γιατί; Φτάνουμε στο επίπεδο της Βρετανίας. Στη Βρετανία, λόγω των κάκιστων εργασιακών συνθηκών, δεν υπάρχουν πια Εκπαιδευτικοί ούτε για τη δημόσια ούτε για την ιδιωτική Εκπαίδευση. Έρχεται και στα μέρη μας. Θα είναι δύσκολη πια η εύρεση Εκπαιδευτικών και αυτό το βλέπουμε ήδη στην ιδιωτική σε ειδικότητες αιχμής. Δάσκαλοι, τεχνολόγοι, χημικοί, πληροφορικάριοι δεν πάνε πια να δουλέψουν στα ιδιωτικά σχολεία.

Το ίδιο όμως βλέπουμε ότι θα υπάρχει και στη δημόσια Εκπαίδευση. Το παρατηρούμε από τα μηχανογραφικά στις πανελλαδικές και από τις βάσεις στις πανελλαδικές εξετάσεις. Πλέον περνούν παιδιά στις παιδαγωγικές σχολές και στις κατηχητικές σχολές με λιγότερο από 10.000 μόρια. Γιατί τα νέα παιδιά, ιδίως τα πιο φιλόδοξα, που θέλουν μια καλύτερη ζωή, καλύτερες συνθήκες εργασίας, αποστρέφονται την Εκπαίδευση. Κρούουμε λοιπόν τον κώδωνα του κινδύνου και αυτό είναι το πρώτο ζήτημα.

Το δεύτερο ζήτημα είναι πάρα πολύ κρίσιμο. Το έχουμε αναφέρει ως Ομοσπονδία, δεν έχει αναδειχθεί ιδιαίτερα στον δημόσιο διάλογο και έχει να κάνει με τη διάλυση του θεσμού της πρόσβασης, της ελεύθερης και δίκαιης πρόσβασης των παιδιών στην ανώτατη Εκπαίδευση. Από το 2019 και έπειτα εφαρμόζεται μια πολιτική πολύ συγκεκριμένη, πολύ στοχευμένη και πολύ μεθοδική στο να διαλυθεί η πρόσβαση στην ανώτατη Εκπαίδευση για τα παιδιά των μη εχόντων.

Ξεκίνημα νούμερο ένα: Η ισοτίμηση των τίτλων των κολεγίων με τους τίτλους των Πανεπιστημίων. Δύο: Ελάχιστη βάση εισαγωγής που κόβει 20.000 με 25.000 παιδιά από την Ανώτατη Εκπαίδευση και τετραπλασίασε σε ένα έτος τον τζίρο των ιδιωτικών κολεγίων και των ιδιωτικών ΙΕΚ.

Νούμερο τρία: Η τελευταία και πιο κρίσιμη παρέμβαση. Ο νόμος για τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια. Στον νόμο αυτό ξέρετε τι λέει; Λέει ότι θα μπορείς να μπαίνεις στο ιδιωτικό Πανεπιστήμιο και με πανελλαδικές, με την ελάχιστη βάση εισαγωγής του πεδίου, όχι του τμήματος, αλλά το δεύτερο είναι ότι θα μπορείς να μπαίνεις στο ιδιωτικό Πανεπιστήμιο με ένα παράλληλο απολυτήριο, παράλληλο του Λυκείου.

Ποιο είναι το παράλληλο απολυτήριο; Υπάρχει τέτοιο στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή; Βεβαίως, υπάρχει το IB. Και τι έκανε λοιπόν ο κύριος Πιερρακάκης σαν υπουρ-

γός Παιδείας; Μεταφύτευσε το IB από τα ιδιωτικά σχολεία που παρέχεται σήμερα στα δημόσια. Πρότυπα πειραματικά, Μουσικά, Καλλιτεχνικά.

Τη μέρα που το έκανε ρώτησε ένας δημοσιογράφος: Θα μπορεί ένα παιδί που κάνει IB σε ένα δημόσιο σχολείο να περάσει χωρίς πανελλαδικές εξετάσεις στο Δημόσιο Πανεπιστήμιο; Θα μπορούσε, είτε ο κύριος Πιερρακάκης, βεβαίως, αν το IB εφαρμοστεί σε μια κλίμακα δημόσιων σχολείων. Είναι έτοιμη η κλίμακα. Πρότυπα πειραματικά. Μουσικά. Καλλιτεχνικά.

Προσέξτε όμως, όταν εφαρμοστεί αυτό για τα παιδιά των δημόσιων σχολείων που εφαρμόζει το IB αυτόματα την ίδια στιγμή και αυτή είναι η πραγματική στόχευση, θα μπορούν τα παιδιά των ιδιωτικών σχολείων που κάνουν IB να περνούν χωρίς εξετάσεις στο δημόσιο Πανεπιστήμιο. Για ποιο λόγο νομίζετε ότι τα funds εξαγοράζουν το ένα πίσω από το άλλο τα ιδιωτικά σχολεία; Έχουμε ήδη επτά τεράστια ιδιωτικά σχολεία. Μωραΐτης, Κωστέας-Γεϊτόνας, Ελληνογερμανική Αγωγή, Πλάτωνα, Δούκας, μεταξύ άλλων.

Σχεδόν το 1/3 των ιδιωτικής Εκπαίδευσης εξαγοράστηκε από funds. Όλα αυτά τα σχολεία παρέχουν IB. Γιατί; Γιατί γνώρισαν τα funds τη δέσμευση της κυβέρνησης ότι τα παιδιά με το IB και χωρίς Πανελλήνιες θα περνούν στα δημόσια Πανεπιστήμια. Έτσι λοιπόν θα δημιουργηθεί μια ιδιωτική υπερδομή από την προσχολική ηλικία μέχρι την Γ' Λυκείου, που θα εξασφαλίζει άκοπα, εύκολα και βολικά την πρόσβαση στο δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Και τι θα γίνει για τα παιδιά των δημόσιων σχολείων; Για όσο ακόμη υπάρχει δημόσιο σχολείο; Γιατί εάν εφαρμοστεί η ελεύθερη γονεϊκή επιλογή και τα voucher, δε θα υπάρχει ούτε δημόσιο σχολείο. Και το βλέπουμε και με τα Ωνάσεια. Μπαίνουν μέσα αλυσίδες ιδιωτών για να τεμαχιστεί και η Δημόσια Εκπαίδευση. Από όλα αυτά που ανέφερα βλέπουμε ότι η εισαγωγή στο Δημόσιο Πανεπιστήμιο πλέον θα γίνεται με ταξικά κριτήρια και όχι με κριτήριο τον μόχθο και τον κόπο των παιδιών. Έτσι λοιπόν θα παρακάμπτονται οι πανελλαδικές και έτσι λοιπόν θα κουτσουρεύονται οι θέσεις για τα παιδιά του δημόσιου σχολείου.

Καταργείται λοιπόν, κατά τη δική μας εκτίμηση της ΟΙΕΛΕ, σταδιακά ο θεσμός των πανελλαδικών εξετάσεων. Και τι θα ακολουθήσει; Όχι ένα καθολικό δίκαιο σύστημα, αλλά ένα σύστημα παράλληλων σχολείων και απολυτηρίων με στόχο τον ακραίο ταξικό διαχωρισμό των παιδιών, αυτών που έχουν την οικονομική δυνατότητα να σπουδάσουν και αυτών που διώκονται πλέον από τον ακαδημαϊκό παράδεισο, προς αναζήτηση μιας οδού με κατώτερης ποιότητας σπουδές, πιστοποίησης και μιας θέσης εργασίας με κακές συνθήκες και αμοιβές.

Η περίοδος είναι κρίσιμη για την Εκπαίδευση και για τη χώρα. Η διάλυση του λειτουργήματος του Εκπαιδευτικού και ο αποκλεισμός χιλιάδων παιδιών ενός κατώτερου Θεού από τη μόρφωση και τις καλές θέσεις εργασίας λόγω της όξυνσης των ανισοτήτων, είναι όψεις της εμπορευματοποίησης της Εκπαίδευσης. Η πλήρης εμπορευματοποίηση του χώρου της Παιδείας

είναι επομένως όχι μια εκπαιδευτική, αλλά ταυτόχρονα μια αναπτυξιακή και μια κοινωνική τραγωδία.

Οφείλουμε με όλες μας τις δυνάμεις να αντισταθούμε

ΣΤΕΛΑ

ΒΑΛΑΒΑΝΗ

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΥΠΟΥ ΑΣΓΜΕ

Εκ μέρους, εκ μέρους της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Γονέων Μαθητών Ελλάδας σας ευχαριστούμε για την πρόσκληση. Ευχόμαστε σε κάθε δάσκαλο και κάθε δασκάλα, σε κάθε νηπιαγωγό να επιτελεί χωρίς εμπόδια, το παιδαγωγικό του έργο.

Ένα παιδαγωγικό έργο που δεν είναι μόνο η μετάδοση της γνώσης, αλλά και η διάπλαση της προσωπικότητας των ιδίων των παιδιών μας. Εμείς λοιπόν ως γονείς ξέρουμε από το πρώτο χέρι και το βιώνουμε βάζοντας συχνά και συνέχεια το χέρι στην τσέπη όλο και πιο βαθιά για όλα αυτά τα χρόνια, γιατί ο ρόλος του Εκπαιδευτικού είναι δυσκολότερος από κάθε άλλη φορά. Είναι δυσκολότερος από τα εμπόδια και την αλλοίωση του ρόλου του Εκπαιδευτικού που θέτουν διαχρονικά οι αντεκπαιδευτικές πολιτικές των ελληνικών κυβερνήσεων, την υποχρηματοδότηση της Παιδείας.

Για εμάς λοιπόν τους γονείς, σημαντικό δεν είναι μόνο το περιβάλλον που μορφώνονται τα παιδιά μας, αλλά και το περιεχόμενο της μόρφωσης που λαμβάνουν αναπτύσσοντας υγιείς προσωπικότητες με κριτική ικανότητα και με αγάπη για τη μόρφωση αλλά και τον άνθρωπο. Και σε αυτή την κατεύθυνση θέλουμε να ενισχυθεί η ευθύνη του κράτους και ο ρόλος του εκπαιδευτικού, δηλαδή ο δικός σας.

Λοιπόν, πραγματικά εμείς ως γονείς δεν ανεχόμαστε τα παιδιά μας να αποκτούν, κι εσείς φυσικά, την πρώτη επαφή με το σχολικό περιβάλλον σε αίθουσες κλουβιά, σε κοντέινερ, σε υπόγεια ή σε διαδρόμους που μετατρέπονται σε αίθουσες και είναι και χώροι εργασίας σας.

Δεν ανεχόμαστε ως γονείς με το πρώτο κουδούνι να μην υπάρχει ο Εκπαιδευτικός.

Δεν ανεχόμαστε το σχολείο των χιλιάδων αναπληρωτών.

Δεν ανεχόμαστε άλλο να υπάρχουν χιλιάδες μαθητές που ενώ δικαιούνται παράλληλη στήριξη ή ενισχυτική διδασκαλία και με ευθύνη του κράτους να μην την έχουν και οι γονείς να πληρώνουν την ιδιωτική παράλληλη στήριξη στο δημόσιο σχολείο.

Δεν ανεχόμαστε να πληρώνουμε για τα υλικά του σχολείου που οφείλει να παρέχει το κράτος.

Δεν ανεχόμαστε να αναγκάζομαστε να επιλέξουμε ή παράλληλη στήριξη ή σχολικό νοσηλευτή με τη νέα εγκύκλιο.

Δεν ανεχόμαστε να είμαστε χρηματοδότες του δημόσιου σχολείου, όταν μάλιστα, προσέξτε, σήμερα η ελληνική οικογένεια ξοδεύει ένα 1,2 δις το έτος για να στηρίξει τη μόρφωση του παιδιού της.

στην εμπορευματοποίηση της Παιδείας. Μαζικά, ενωτικά και αγωνιστικά. Δεν υπάρχουν πλέον για κανέναν περιθώρια εφησυχασμού. Ευχαριστώ πολύ.

Δεν ανεχόμαστε να λειτουργούν με ποσοστώσεις και καθυστέρησης τα ολοήμερα και χωρίς μόνιμο δικό τους δάσκαλο ώστε να επιτελούν το ουσιαστικό έργο τους.

Δεν ανεχόμαστε το σχολείο εξεταστικό κέντρο από το Δημοτικό, που ρίχνει την ευθύνη των παιδαγωγικών αποτελεσμάτων στους μαθητές, σε εσάς τους Εκπαιδευτικούς αλλά και σε εμάς τους γονείς. Και μάλιστα όποιος αντιδρά να σέρνεται σε δικαστήρια με αγωγές από το Υπουργείο ή με τα μαθητοδικεία.

Η ολόπλευρη μόρφωση των παιδιών μας είναι κρατική ευθύνη και όχι ατομική υπόθεση. Δεν το διαπραγματεύομαστε. Δεν μπορούμε να ανεχτούμε το σχολείο της υποχρηματοδότησης, της διάσπασης του ενιαίου χαρακτήρα της μόρφωσης που πρέπει να παρέχεται δημόσια και δωρεάν σε κάθε μαθητή, της κατηγοριοποίησης των μαθητών και των φραγμών που μπαίνουν στη μορφωτική και κοινωνική εξέλιξη των παιδιών μας.

Καθημερινά αναδεικνύεται ότι οι ανάγκες των παιδιών μας, οι ανάγκες των μαθητών σας, είναι κόστος για τις κυβερνήσεις. Η μόρφωση των παιδιών μας μπαίνει συνεχώς στο ζύγι κόστος-όφελος. Και αυτό μέσα στην πανδημία αποδείχτηκε και η πλατιά συσπείρωση των Εκπαιδευτικών, των μαθητών είναι αυτή που αν έχει σωστή στόχευση, όχι μόνο μπορεί να παγώσει αντεκπαιδευτικά μέτρα, αλλά να ανοίξει τους δρόμους για τη μόρφωση και το σχολείο που ονειρευόμαστε όλοι.

Καλούμε λοιπόν κάθε εκπαιδευτικό, κάθε παιδαγωγό που πορεύεται με τα αποτυπώματα που έχουν αφήσει στη χώρα μας οι μεγάλοι δάσκαλοι, όπως ο Δημήτρης Γληνός, η Ρόζα Ιμβριώτη, να προτάξει τις μορφωτικές ανάγκες της νέας γενιάς, αυτό να γίνει πράξη σήμερα και να βάλει φραγμό σε αντεκπαιδευτικούς σχεδιασμούς που στρέφονται απέναντι από τις ανάγκες που έχουν οι μαθητές σήμερα.

Θέλουμε οι δάσκαλοι των παιδιών μας να είναι πρότυπα, πρότυπα στα μάτια τους, πρότυπα αγάπης για τη γνώση και πρότυπα κοινωνικής δράσης. Στηρίζουμε τους Εκπαιδευτικούς των παιδιών μας όταν αντιμετωπίζουν πειθαρχικές ποινές από την κυβέρνηση επειδή έκαναν το αυτονόητο. Μίλησαν για την έλλειψη σχολικού νοσηλευτή.

Στηρίζουμε τους Εκπαιδευτικούς των παιδιών μας που ειδικά τώρα, στις κρίσιμες ώρες με τον πόλεμο, δίδαξαν την αλληλεγγύη στο λαό της Παλαιστίνης που

αντιμετωπίζει την εξόντωση του. Μίλησαν για τον πόλεμο, μίλησαν για την ειρήνη. Έκαναν δράσεις γι' αυτό. Μιλούν για τον πραγματικό χαρακτήρα και τις στοχεύσεις της δήθεν αξιολόγησης.

Εμείς λοιπόν, ως γονείς, μέσα από το οργανωμένο κίνημα χιλιάδων Συλλόγων γονέων σε όλη τη χώρα, θα είμαστε δίπλα σας. Θα είμαστε μαζί σε κάθε μικρό και μεγάλο αγώνα για το σχολείο των σύγχρονων μορφωτικών αναγκών. Ευχαριστώ.

ΣΕΜΙΝΑ

ΚΑΣΤΡΙΤΗ

ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΠΟΣΕΕΠΕΑ

Καλησπέρα σας. Η ΠΟΣΕΕΠΕΑ είναι η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού Ειδικής Αγωγής. Δηλαδή εκπροσωπεί εργαζόμενους σε Γενικά και Ειδικά Σχολεία, σε ΚΕΔΑΣΥ και στις ΕΔΥ για τις ειδικότητες του σχολικού νοσηλευτή, του φυσικοθεραπευτή, εργοθεραπευτή, λογοθεραπευτή, κοινωνικού λειτουργού, ψυχολόγου και ειδικού βοηθητικού προσωπικού στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Χαιρετίζουμε λοιπόν κι εμείς με τη σειρά μας τις διεργασίες της 94^{ης} Γενικής Συνέλευσης της Διδακταλκής Ομοσπονδίας Ελλάδος και σας ευχόμαστε καλή επιτυχία και αγωνιστικές αποφάσεις και πρωτοβουλίες για το επόμενο διάστημα.

Γιατί όπως φαίνεται η νέα σχολική χρονιά θα είναι μια ακόμα πιο δύσκολη χρονιά, με μεγάλη επίθεση στον κλάδο μας συνολικά, όπως φαίνεται από τα σχέδια της κυβερνητικής πολιτικής, αλλά και με ακόμη μεγαλύτερες δυσκολίες λόγω του μειωμένου προϋπολογισμού για την Παιδεία.

Φυσικά αυτή η κατάσταση επηρεάζει και την ποιότητα της δουλειάς μας αλλά και το μορφωτικό επίπεδο των μαθητών μας όπως και τις οικογένειές μας που για ακόμη μια φορά καλούμαστε να βάλουμε ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη, να σφίξουμε τα δόντια, να θυσιάσουμε για την υγεία και τη μόρφωση των παιδιών μας.

Η Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση αποτελεί τμήμα του εκπαιδευτικού συστήματος και αφορά μαθητές με αναπηρίες ή ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες που φοιτούν είτε σε δομές ειδικής Εκπαίδευσης είτε στη γενική.

Γενικά διαχρονικά ο τομέας της Ειδικής Αγωγής αντιμετωπίζει με οξύτερο τρόπο τα προβλήματα που έτσι κι αλλιώς ταλανίζουν την Εκπαίδευση στο σύνολό της, δηλαδή κενά σε Εκπαιδευτικούς, λειψό περιεχόμενο Εκπαίδευσης, έλλειψεις σε ειδικό βοηθητικό και εκπαιδευτικό προσωπικό, παλιές και ασυντήρητες κτιριακές υποδομές, ανύπαρκτη μεταφορά μαθητών, απάνθρωπες και επικίνδυνες συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας και πολλά άλλα.

Σίγουρα αυτό που απουσιάζει από τα σχολεία μας εί-

ναι η ολόπλευρη προετοιμασία του μαθητή και του παιδιού για την ένταξή τους στην αυτόνομη και ανεξάρτητη ζωή για τα άτομα με τις πιο βαριές αναπηρίες, ενώ για τις ηπιότερες δεν υπάρχει πρόβλεψη για τη στήριξή τους σε ένα εξοντωτικό, αγωνιστικά ανταγωνιστικό, κατηγοριοποιημένο σχολείο και είτε χάνονται στη βαθμολογική επίδοση, είτε οδηγούνται εκτός σχολικής Εκπαίδευσης είτε επιλέγουν την πρώιμη επαγγελματική κατάρτιση.

Στο στόχαστρο λοιπόν της κυβερνητικής πολιτικής μπαίνουν τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών με αναπηρίες με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και φαίνεται και από το τελευταίο κείμενο που κατατέθηκε για την Εθνική Στρατηγική, το Εθνικό Σχέδιο Δράσης 2024-2030.

Τα προβλήματα που ήδη αναφέρθηκαν δεν είναι τα μόνα όμως που προέκυψαν την προηγούμενη σχολική χρονιά. Αυτό που αξίζει να σημειωθεί είναι ότι ήταν μια χρονιά γεμάτη όχι μόνο προβλήματα όπως είπα, αλλά και κινητοποιήσεις, αγωνιστικές αποφάσεις, κοινή συμπόρευση και των τριών Ομοσπονδιών που σχετίζονται με τη δημόσια Εκπαίδευση και ίσως για πρώτη φορά σε τόσο μεγάλο βαθμό με κοινή απεργία τον Οκτώβρη, κοινή συνέντευξη Τύπου μέσα στον Απρίλη, κοινό πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα, κοινή αγωγή για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια, συναντήσεις με υπουργούς για το νέο Πειθαρχικό και άλλες πρωτοβουλίες, οι οποίες μας δίνουν δύναμη, θάρρος, αποφασιστικότητα, για να συνεχίσουμε όλος ο κλάδος

ενωμένος, γιατί ενιαία είναι και η επίθεση που δεχόμαστε.

Μάλιστα με τη στήριξη της ΔΟΕ, η ΠΟΣΕΕΠΕΑ, έγινε μέλος της ΑΔΕΔΥ μετά από πολλά χρόνια και αυτό για εμάς είναι ένα βήμα για να συσπειρωθεί κόσμος στους Συλλόγους και την Ομοσπονδία μας. Σε τέτοιους χαλεπούς καιρούς που ζούμε και στους πιο δύσκολους που έρχονται, οι συνάδελφοι και εμείς αναζητούμε μέσα από τις ομοσπονδίες και τα Σωματεία την αλλη-

λεγγύη, τη συλλογικότητα, την ομαδικότητα, την ομαδικότητα.

Στο νέο Πειθαρχικό Δίκαιο που ετοιμάζουν και στις διώξεις των συναδέλφων μας χρειάζεται όλοι μαζί σαν μια γροθιά ν' αντιταχθούμε και να διεκδικήσουμε τα δίκαια αιτήματά μας για δημόσια και δωρεάν Παιδεία για εμάς και αφήνοντας παρακαταθήκη στα παιδιά μας τους αγώνες για μια καλύτερη ζωή. Ευχαριστούμε.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (ΠΕΣΕΚ)

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Ευχαριστούμε το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ για την επίσημη -αυτή τη φορά- πρόσκληση προς την ΠΕ-ΣΕΚ, να παρευρεθούμε στη Γενική Συνέλευσή σας και να απευθύνουμε χαιρετισμό εκ μέρους των συνταξιούχων συναδέλφων σας, απόμαχων της δουλειάς, αλλά όχι και απόμαχων των αγώνων.

Η Συνέλευση, όπως ήδη έχει τονιστεί, γίνεται σε μια περίοδο μεγάλης έντασης της επίθεσης της κυβέρνησης της ΝΔ ενάντια στα συμφέροντα και τις ανάγκες των εργαζομένων, των συνταξιούχων, της νεολαίας και του λαού. Αλλά και σε ένα διεθνές περιβάλλον στο οποίο η κυβέρνηση (και όχι μόνο), πλήρως ενταγμένη και υποταγμένη στις επιλογές των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βαθαίνει την εμπλοκή της χώρας μας σε πολεμικές επιχειρήσεις της Ιμπεριαλιστικής Δύσης (Ουκρανία, Ερυθρά Θάλασσα, Ιραν κ.λπ.) και στη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού από το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ.

Είναι ντροπή για τη χώρα μας η πολιτική ηγεσία της να σφίγγει τα -βουτηγμένα στο αίμα του Παλαιστινιακού λαού- χέρια των σιωνιστών και των αμερικανών εγκληματιών. Ο λόγος, βεβαίως, για την κυβέρνηση Μηττάκη, η οποία πρωτοπορεί στη στρατιωτικοποίηση της οικονομίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την αύξηση των δαπανών για ΝΑΤΟϊκούς σκοπούς, για την υποστήριξη στρατιωτικών επεμβάσεων, την ίδια στιγμή που ισχυρίζεται ψευδώς ότι δεν υπάρχουν «λεφτόδεντρα» για τους εκπαιδευτικούς, τους εργαζομένους, τους συνταξιούχους, τις λαϊκές οικογένειες, που βλέπουν τους μισθούς και τις συντάξεις να εξανεμίζονται πριν από το πρώτο 15νθημερο.

Η κρατική δολοφονία στα Τέμπη απέδειξε ξεκάθαρα πού οδηγεί η πολιτική της απελευθέρωσης των αγορών και της πριμοδότησης των επιχειρηματικών συμφερόντων που προωθείται διαχρονικά από την Ευρωπαϊκή Ένωση και υλοποιείται εδώ και δεκαετίες από όλες τις κυβερνήσεις της χώρας μας.

Διαπιστώνουμε και εμείς, συμμετέχοντας ενεργά στο εκπαιδευτικό κίνημα ότι η κυβέρνηση επιχειρεί την ολοκληρωτική αποδόμηση του δημόσιου σχολείου με τη συστηματική απαξίωση των εκπαιδευτικών, την προώθηση των νεοφιλελεύθερων αντιεκπαιδευτικών

μεταρρυθμίσεων, όπως τα «Ωνάσεια» με τα οποία δωρίζονται τα δημόσια σχολεία στο ιδιωτικό κεφάλαιο, την καταστρατήγηση του Άρθρου 16 του Συντάγματος για να αναβαθμιστούν τα ιδιωτικά Κολλέγια σε Πανεπιστήμια, καθώς και την επέκταση του «International Baccalaureat» για να ενισχυθούν οι ταξικές ανισότητες και η Παιδεία των λίγων και εκλεκτών.

Υπό το φόντο της μετεμφυλιακής και χουντικής έμπνευσης απόφασης του υπουργείου Παιδείας να προχωρήσει σε απολύσεις στο δημόσιο σχολείο, καθώς και των ανοικτών απειλών Μητσotάκη κατά των εκπαιδευτικών που απεργούν-απέχουν από την αξιολογική διαδικασία, η κυβέρνηση είναι φανερό τι επιδιώκει: να γυρίσει την εκπαίδευση πολλές δεκαετίες πίσω με την επιβολή κλίματος τρομοκρατίας/υποταγής στα σχολεία και την ενίσχυση του ταξικού χαρακτήρα, που έχει οικοδομήσει η ίδια συνεχίζοντας το έργο των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Εδώ και 13 χρόνια από την ίδρυσή της, το 2012, η ΠΕ-ΣΕΚ έκανε και κάνει συνεχείς και πολύμορφες παρεμβάσεις για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα των συναδέλφων τα σχετικά με τη συνταξιοδότησή τους, όπως οι καθυστερήσεις στην απονομή των συντάξεων, τα τραγικά λάθη από το αυτοματοποιημένο σύστημα έκδοσης συντάξεων, σύστημα που έχουν αναθέσει σε ιδιωτική εταιρεία οι κυβερνήτες, στο πλαίσιο της γενικότερης ιδιωτικοποίησης της κοινωνικής ασφάλισης.

Υποστηρίζουμε και ενημερώνουμε όλους τους συναδέλφους που ετοιμάζονται να βγουν στη σύνταξη σε συ-

νεργασία με πολλούς Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας και ΕΛΜΕ. Οργανώσαμε όλα αυτά τα χρόνια δεκάδες ενημερωτικές συναντήσεις σε όλη την Ελλάδα με θέμα τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, τις συντάξιμες αποδοχές, τις εξελίξεις στο ασφαλιστικό, την ανάγκη αγώνα για να καταργηθεί όλο αυτό το αντιασφαλιστικό θεσμικό πλαίσιο των τελευταίων δεκαετιών.

Μέσα από αυτή τη διαδικασία, επιδιώκουμε να βρουν το δρόμο της συλλογικής δράσης οι χιλιάδες συνάδελφοι εκπαιδευτικοί που βγαίνουν κάθε χρόνο στη σύνταξη. Η ΠΕΣΕΚ -το δηλώνουμε και από αυτό το βήμα- δεν ήρθε να διασπάσει, ήρθε να ενώσει. Εξάλλου, όπως γνωρίζετε, περιλαμβάνει εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων δημόσιας και ιδιωτικής εκπαίδευσης στις γραμμές της.

Απευθυνόμαστε σε όλες τις Οργανώσεις των συνταξιούχων για κοινή δράση. Συμμετέχουμε σε όλες τις κινητοποιήσεις των συνταξιοδικών Οργανώσεων αλλά και σε όλες τις κινητοποιήσεις των Εκπαιδευτικών Οργανώσεων (ΔΟΕ, ΟΛΜΕ, ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ) σε κάθε περιοχή. Ζητάμε αυτή η συνεννόηση, αυτός ο συντονισμός να πάρει μονιμότερα χαρακτηριστικά.

Απευθυνόμαστε σε όλους εσάς αντιπροσώπους από όλη την Ελλάδα και σας προτείνουμε να οργανωθούν κοινές δράσεις, κοινές εκδηλώσεις ενημέρωσης των εν ενεργεία συναδέλφων σας για το συνταξιοδοτικό - ασφαλιστικό και το επόμενο διάστημα, ξεκινώντας από το προσεχές Οκτώβριο.

Προσπαθούμε από την ίδρυσή μας να συμβάλλουμε στην αγωνιστική κινητοποίηση των συνταξιούχων εκπαιδευτικών, στην κοινή δράση των οργανώσεων των συνταξιούχων, στη στενότερη συνεργασία εργαζομένων και συνταξιούχων, ιδιαίτερα με τις εκπαιδευτικές οργανώσεις, που δίνουν σκληρή μάχη απέναντι στην κυβερνητική πολιτική που υπονομεύει τη Δημόσια Δωρεάν Εκπαίδευση, που προωθεί την κατηγοριοποίηση μέσω της «αξιολόγησης» των σχολικών μονάδων, που επιβάλλει εκπαιδευτική και εργασιακή ασφυξία με την υποχρηματοδότηση και ιδιωτικοποίηση.

Θεωρούμε ότι η ικανοποίηση των αιτημάτων μας απαιτεί σύγκρουση με τη συνολική κυβερνητική πολιτική, που η ανατροπή της προϋποθέτει συσπείρωση όλων των εργαζομένων και συνταξιούχων.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Εκτιμώντας ότι τα δικαιώματά μας κατακτώνται μέσα από δικαίους και σκληρούς αγώνες και όχι βέβαια με δικαστικές προσφυγές και ημερίδες που γίνονται για το θεαθήναι, η ΠΕΣΕΚ πήρε πρωτοβουλίες, ιδιαίτερα τα τελευταία δύο χρόνια, για να συμβάλει στη συγκρότηση ενός ενιαίου αγωνιστικού μετώπου εργαζομένων του Δημοσίου και συνταξιούχων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, για να επαναφέρουμε το 13^ο-14^ο μισθό και τη 13^η-14^η σύνταξη.

Η κατάργηση των Δώρων έχει κριθεί τα προηγούμενα χρόνια από τη δικαιοσύνη που είναι πάντα «θεραπευτική» του συστήματος εξουσίας και νόμιμη και συνταγματική. Η κατάργηση κρίθηκε νόμιμη και συνταγματική για λόγους «προστασίας του δημόσιου συμφέροντος», που για αυτούς σημαίνει: σωτηρία των τραπεζών, απο-

πληρωμή στους τοκογλύφους του παράνομου ληστρικού χρέους, το οποίο συνεχώς αυξάνεται, κλπ.

Οι τεράστιες εξοπλιστικές δαπάνες, η πολεμική οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι επιδοτήσεις, οι φοροαπαλλαγές, οι μίζες και οι αρπαχτές του μεγάλου κεφαλαίου, αυτών δηλαδή που ξεκοκάλισαν τα τεράστια αποθεματικά των περίπου 100 δισ. ευρώ των ασφαλιστικών μας ταμείων σε «θαλασσοδάνεια» και στο «colpo grosso» με το Χρηματιστήριο και τα «δομημένα» ομόλογα.

Το κράτος εξοικονομεί 2,5 δισ. ευρώ κατ' έτος από τη «σφαγή» των Δώρων. Συνολικά, έχει αρπάξει 30 δισ. ευρώ από το 2012. Έχει κλέψει, δηλαδή, από κάθε δημόσιο υπάλληλο και κάθε συνταξιούχο αυτά τα 12 χρόνια περίπου 35.000 χιλιάδες ευρώ. Και η κλοπή αυτή καλά κρατεί... Άλλα τόσα από τις αλλεπάλληλες περικοπές του εφάπαξ, τα δικά μας λεφτά και άλλα τόσα από περικοπές μισθών και συντάξεων. Εν ψυχρώ ληστεία μιας ολόκληρης περιουσίας, το προϊόν της εργασίας μας επί δεκαετίες.

Συμπληρώνεται ένας αιώνας από την ιστορική απεργία των δημοσίων υπαλλήλων, τον Δεκέμβριο του 1927, με αίτημα την καταβολή ενός ολόκληρου μισθού για τις γιορτές, αίτημα που δικαιώθηκε πλήρως το 1950, λίγο μετά τη λήξη του Εμφυλίου Πολέμου. Έγινε δικαίωμα και νόμος το 1980 και ίσχυσε για ολόκληρα 60 χρόνια ανελλιπώς.

Σήμερα, λοιπόν, ενώ υποτίθεται ότι τέλειωσαν τα μνημόνια, επήλθε η ανάπτυξη, η κυβέρνηση πανηγυρίζει για τα θηριώδη πλεονάσματα και το κεφάλαιο για την κερδοφορία του, που έχει αποκτήσει αστρονομικούς ρυθμούς, για το δίκαιο αίτημα για την επαναφορά των Δώρων, οι κυβερνώντες απαντούν ότι θα κινδυνεύσουν τα οικονομικά του κράτους.

Εμείς συνεχίζουμε τον αγώνα μαζί με τους εν ενεργεία συναδέλφους μας, μαζί με όλους τους εργαζομένους, όλους τους συνταξιούχους, για να επαναφέρουμε τα Δώρα, να επαναφέρουμε το εφάπαξ στα επίπεδα του 2009, για πραγματικές αυξήσεις σε συντάξεις και μισθούς, για να ζούμε με αξιοπρέπεια από τη συντάξεις και τους μισθούς μας, για δωρεάν και δημόσια κοινωνικά αγαθά, για Δημόσια Δωρεάν Παιδεία, Υγεία, Πρόνοια, Κοινωνική Ασφάλιση και Συγκοινωνίες. Για να καταργηθεί ο νόμος Κατρούγκαλου και όλοι οι αντιασφαλιστικοί νόμοι που ψηφίστηκαν όλα αυτά τα χρόνια, καθώς και όλες οι εφαρμοστικές εγκύκλιοι που εκδόθηκαν.

Συναδέλφοι και συναδέλφισσες

Συμπορευόμαστε μαζί σας, με εσάς τους εν ενεργεία συναδέλφους, γιατί και στη διάρκεια της θητείας μας στο δημόσιο σχολείο και τώρα κρατάμε φυλαχτό τα λόγια του μεγάλου δασκάλου, αγωνιστή παιδαγωγού Δημήτρη Γληνού.

Μας λέει ο Δημήτρης Γληνός: «Ο δάσκαλος που θα καταπνίξει τη σκέψη του θα γίνει διπλά σκλάβος ή θα καταπνίξει ένας ψυχικά ανάπηρος άνθρωπος, ανίκανος να μορφώσει άλλους». Και όπως είναι σαφές, ουδέποτε κατέπνιξαμε τη σκέψη μας και δεν το έχουμε σκοπό. Καλή δύναμη, καλούς αγώνες, αγωνιστικές αποφάσεις για όλο το κίνημα εργαζομένων και συνταξιούχων.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

**ΒΑΣΙΛΗΣ
ΒΑΤΙΣΤΑΣ****ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΕΠΕ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ – ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ «Ν.
ΠΛΟΥΜΠΙΔΗΣ»**

Καλημέρα συνάδελφοι. Είμαι εκλεγμένος με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Η σχολική χρονιά '24-'25 ξεκίνησε με βαρύ το σημάδι της διαχρονικής και διαρκώς εντεινόμενης κρατικής υποχρηματοδότησης. Χαρακτηριστικά, το 2018 οι λειτουργικές δαπάνες ήταν 156 εκατομμύρια ευρώ, ενώ το 2024 έπεσαν στα 140 εκατομμύρια και την ίδια περίοδο οι τιμές των αναγκών ειδών για τα σχολεία αυξήθηκαν κατά 60%.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το πετρέλαιο θέρμανσης το 2008 κόστιζε 71 λεπτά και τώρα περίπου 1,15 ευρώ το λίτρο. Φέτος ειδικά τα σχολεία ήρθαν σε ασφυξία λόγω και της κατάργησης των Σχολικών Επιτροπών με τον νόμο 5056/23 σε Δήμους με λιγότερα από 100 σχολεία, καθώς δεν έχουν αντιμετωπιστεί σε πολλές περιπτώσεις ούτε διαδικαστικά ζητήματα.

Η κυβέρνηση με τη διάταξη που καταργεί τις Σχολικές Επιτροπές των Δήμων, μεταβιβάζει τις αρμοδιότητές τους εξ ολοκλήρου στους Διευθυντές των σχολείων, δίνοντάς τους ποσά που περισσότερο αντιστοιχούν σε χαρτζιλίκι σε σχέση με τις ανάγκες του σχολείου και αφήνοντάς τους να βγάλουν το φίδι από την τρύπα.

Αρχικά προέβλεπε ποσό παγίας προκαταβολής 500 ευρώ για όλα τα σχολεία και αργότερα εξαιτίας της δημόσιας κατακραυγής με τροπολογία καθόρισε πεντακόσια ευρώ για Νηπιαγωγεία και 500 ή 1.000 ευρώ για Δημοτικά, Γυμνάσια και Λύκεια, ανάλογα με τον αριθμό των αιθουσών.

Μάλιστα αναθέτει στους Διευθυντές να διενεργούν με απόλυτη ευθύνη τους, άπειρες αρμοδιότητες, από τεχνικές βλάβες πάσης φύσεως, συντηρήσεις μηχανημάτων και εξοπλισμού και ορίζονται δημόσιοι υπόλογοι όλων των οικονομικών στοιχείων, ενώ σύμφωνα με το νομοσχέδιο, οι αρμοδιότητες του Δήμου περιορίζονται στην προμήθεια πετρελαίου και στις επισκευές μεγάλης κλίμακας, οι οποίες βέβαια θα ανατίθενται σε ιδιώτες επαγγελματίες με πολύ μεγάλο κόστος, δεδομένης της υποστελέχωσης των υποστηρικτικών προς τα σχολεία Υπηρεσιών του Δήμου.

Το γεγονός ότι δεν φρόντισαν όλο αυτό το διάστημα, ακόμα και τη στιγμή που μιλάμε, μετά την κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών 30/6/24, να διαμορφώσουν ένα σαφές και επαρκές πλαίσιο χρηματοδότησης των σχολείων, δεν είναι αστοχία. Είναι επιλογή για να εξαναγκάσουν τα σχολεία να ξεκινήσουν να ψάχνουν χορηγούς και πόρους. Δεν είναι τυχαίο ότι στο πλαίσιο

της λεγόμενης εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης υπάρχει και δείκτης που αξιολογεί την ικανότητα προσέλκυσης χορηγών.

Είναι ξεκάθαρο ότι η ουσιαστική ικανοποίηση των μορφωτικών αναγκών των μαθητών δεν χωράει στη δημοσιονομική σταθερότητα κυβέρνησης και Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι η κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών επισπεύδει στοχεύσεις που χρόνια τώρα προωθούνται από όλες τις κυβερνήσεις για το αυτόνομο και βιώσιμο σχολείο. Η ανάθεση της διαχείρισης των σχολικών ταμείων στον Δήμο εξαρτά τη λειτουργία των σχολείων από την τοπική φορολογία και την πιστοληπτική ικανότητα του εκάστοτε Δήμου.

Εν τέλει, αυτό θα οδηγήσει σε κατηγοριοποίηση των σχολείων με βάση την οικονομική κατάσταση ενός Δήμου και της τοπικής κοινωνίας, και οι Σύλλογοι γονέων εξωθούνται να λειτουργήσουν ως οικονομικοί διαχειριστές για να δημιουργηθεί το αυτόνομο από την κρατική χρηματοδότηση, αλλά απόλυτα εξαρτημένο από την οικονομική δυνατότητα των γονιών σχολείου.

Και βέβαια, σε ένα τέτοιο σχολείο δεν χωράει ο έλεγχος, η παρουσία με ψήφο και έκφραση γνώμης Διευθυντών, εκπροσώπων των ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ, γονέων και μαθητών. Γι' αυτό, με την κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών και ΒΕΠ απαλλάχθηκε το κράτος με συνοπτικές διαδικασίες και από την ενοχλητική παρουσία των εκπροσώπων της σχολικής κοινότητας και τις διεκδικήσεις τους μέσα σε αυτά τα όργανα.

Στα Δημοτικά σχολεία και Νηπιαγωγεία του Κερατσινίου και του Περάματος, όμοια και στα Γυμνάσια και στα Λύκεια στα οποία έχει τη συνδικαλιστική ευθύνη ο Σύλλογός μας, η κατάσταση από την αρχή της χρονιάς ήταν ασφυκτική. Κατ' αρχάς, ήδη από τις 30 Ιουνίου του '24 οι Διευθυντές ήταν υποχρεωμένοι να επιστρέψουν όσα χρήματα είχαν στα Ταμεία τους στους Δήμους, στους οποίους, σύμφωνα με το νέο νόμο, περνούσε η αποκλειστική διαχείριση των χρημάτων.

Έκτοτε, κανένα χρηματικό ποσό δεν δόθηκε μέσα στο καλοκαίρι στα σχολεία. Η τρίτη δόση των λειτουργικών, που αποδίδεται το καλοκαίρι πιστώθηκε στους Δήμους δύο βδομάδες μετά την έναρξη του σχολικού έτους, δηλαδή τέλη Σεπτεμβρίου του '24.

Η εξέλιξη αυτή, σε συνδυασμό με τη σοβαρή καθυστέρηση, πρωτίστως με ευθύνη των Τραπεζών στο άνοιγμα των νέων λογαριασμών που θα διαχειρίζονται οι Διευθυντές-Διευθύντριες Δημοτικών, Γυμνασίων και Λυκείων και οι Προϊστάμενοι / Προϊστάμενες των Νηπιαγωγείων, αλλά και η διαρκής αλλαγή των διαχειριστών των σχολικών λογαριασμών, αφού το Υπουργείο Παιδείας τοποθετούσε νέους Διευθυντές ακόμα και μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς, καθιστούσε αδύνατη ακόμα και τη χρήση του πενιχρού ποσού της

παγίας, με αποτέλεσμα όλες οι δαπάνες σε αναλώσιμα να γίνονται επί πιστώσει, με το τεφτέρι των διαφόρων προμηθευτών να είναι συνεχώς γεμάτο βερεσέδια.

Επιπλέον, επειδή οι Δήμοι ήταν ανέτοιμοι και υποστειλχωμένοι, δεν προέβλεψαν ή αδυνατούσαν να διεξάγουν έγκαιρα διαγωνισμούς για προμήθειες σε αναγκαία υλικά, όπως γραφική ύλη, καθαριστικά, απορρυπαντικά, χαρτικά, με αποτέλεσμα τα σχολεία να προβαίνουν σε αγορές τέτοιων ειδών που εξαντλούν το ποσό και επέτειναν το βερεσέ.

Παράλληλα, οι καθιερωμένες λίστες αναλώσιμων που μπαίνουν ως μπλιετάκι οι γονείς με την έναρξη της σχολικής χρονιάς φέτος ήταν σε πολλές περιπτώσεις φουσκωμένες με νέα είδη όπως καθαριστικά, χαρτί κουζίνας, μωρομάντηλα, αντισηπτικά, χωρίς να αναφέρουμε βέβαια το αυτονόητο και καθιερωμένο φωτοτυπικό χαρτί A4.

Σε όλα τα παραπάνω προστίθεται μια ακόμα δυσλειτουργία, ότι δηλαδή πολλοί κωδικοί των προϊόντων που χρειαζόνταν τα σχολεία δεν δικαιολογούνταν από το Δήμο, με αποτέλεσμα να υπάρχει σοβαρή καθυστέρηση προμήθειας ή και ματαίωσης διαφόρων υλικών που δυσχέραινε τη λειτουργία τους.

Τέλος, ο όγκος των χρεών των σχολείων σε ενέργεια και νερό, συνέπεια της συστηματικής υποχρηματοδότηση από όλες τις κυβερνήσεις και την απογείωση ενεργειακού κόστους με σκοπό την κερδοφορία των Α.Ε. Ενέργειας, μεταφέρεται στους Δήμους με άμεσες απειλές είτε διακοπή είτε για παρακράτηση από τα ανταποδοτικά, δηλαδή σε βάρος και των μαθητών και των δημοτών.

Συνοψίζοντας: Εναντιωνόμαστε στην κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών από τη σκοπιά της στόχευσης και των επιδιώξεων που έχει η κυβέρνηση. Δεν θα

σταματήσουμε να απαιτούμε με ευθύνη των Δήμων να υπάρχουν Επιτροπές παρακολούθησης της χρηματοδότησης των σχολείων και των κατευθύνσεών της, με συμμετοχή της αντιπολίτευσης και των φορέων της εκπαιδευτικής κοινότητας, των Εκπαιδευτικών και των γονέων.

Διεκδικούμε:

Τη δραστική αύξηση κρατικής χρηματοδότησης για τις ανάγκες των σχολείων τους, με διαγραφή των χρεών των σχολείων σε παρόχους ενέργειας, επικοινωνιών και ύδρευσης.

Άμεση νομοθετική πρωτοβουλία για τη θέσπιση δωρεάν τιμολογίων ενέργειας και ύδρευσης για τις σχολικές μονάδες και απαλλαγή των σχολικών δαπανών από ΦΠΑ.

Εξασφάλιση αφορολόγητου πετρελαίου και φυσικού αερίου.

Καμιά οικονομική επιβάρυνση των γονιών για τη λειτουργία των σχολείων.

Πρόσληψη μόνιμου προσωπικού όλων των ειδικοτήτων για την εξασφάλιση εύρυθμης λειτουργίας των Δήμων.

Σύγχρονα και ασφαλή σχολεία.

Άμεσος, ουσιαστικός και ενδεδειγμένος προσεισμητικός έλεγχος όλων των σχολικών κτιρίων.

Επισκευή και συντήρηση των σχολείων, αφού οι μαθητές κινδυνεύουν όχι μόνο από σεισμό στην ώρα λειτουργίας του σχολείου, αλλά και καθημερινά από τα κακοσυντηρημένα υλικά.

Άμεση έκδοση πιστοποιητικών καταλληλότητας πυρασφάλειας και έλεγχου του ηλεκτρολογικού εξοπλισμού.

Ευχαριστώ πολύ.

-από τις πιο στρατηγικής σημασίας- αμερικανοΝΑΤΟϊκής βάσης, αυτής στη Σούδα, αυτή που φρόντισαν όλες οι κυβερνήσεις μέχρι τώρα να γίνει ένα απέραντο δολοφονικό ορμητήριο και ταυτόχρονα στόχος αντιποίνων.

Έρχομαι από την πόλη στην οποία κάθε φορά που τα Αμερικανάκια κάνουν διάλειμμα από το δολοφονικό τους έργο, σουλατσάρουν σαν επικυρίαρχοι, τραμπουκίζοντας ανήλικους μαθητές, χτυπώντας γυναίκες, κάνοντας χρήση ναρκωτικών σε δημόσια θέα. Δεκάδες άλλα ζητήματα που το εργατικό λαϊκό κίνημα έχει καταγγείλει δεκάδες φορές.

Και ενώ η φωτιά του πολέμου φουντώνει στην περιοχή μας με απρόβλεπτες συνέπειες και έκταση, οι ίδιοι που καθαιρούν τους συναδέλφους μας επειδή απεργούν, που τρομοκρατούν τους νεοδιόριστους επειδή σηκώνουν κεφάλι, είναι οι ίδιοι που αφήνουν τα γεράκια του πολέμου να μπαينوβαίνουν στα σχολεία μας σαν να είναι το λημέρι τους.

Προσπαθώντας να κρύψουν τον ρόλο τους ως λύκοι, φοράνε προβάτινη προβιά και τάχα βάζουν κάγκελα σχολείων, χαρίζουν εξοπλισμό, κάνουν σαν Αη-Βασίληδες χριστουγεννιάτικα δωράκια σε νήπια. Και τελευ-

ταία, συνάδελφοι, είχαν το θράσος αυτοί οι εμπρηστές που σπέρνουν τον όλεθρο στην Παλαιστίνη και σε όλα τα πολεμικά μέτωπα ανά την υφήλιο, να κάνουν μαθήματα πυρασφάλειας σε μαθητές Δημοτικού.

Διεύθυνση και στελέχη Εκπαίδευσης που τους αφήνουν ανενόχλητους μέσα στα σχολικά κτίρια, τοπικές Αρχές που τους βραβεύουν και από πάνω για το φιλανθρωπικό τους έργο, κυβερνήσεις και λοιποί συνοδοιπόροι στο σχέδιο της εμπλοκής, όλοι καταβάλλουν γιγάντια προσπάθεια για να αθώσουν τους φονιάδες στη συνείδηση των συναδέλφων, των μαθητών μας και συνολικά του χανιώτικου λαού.

Σε αυτό το πολεμικό σκηνικό οι δυνάμεις μας κατέθεσαν πρόταση. Δε μπορεί να μένουμε στην αυτονόητη συμμετοχή στο αντιιμπεριαλιστικό κίνημα, τα συλλαλητήρια και τις κινητοποιήσεις, αλλά να δουλέψουμε μέσα στις τάξεις μαζί με τους μαθητές μας. Να ανοίξει η συζήτηση. Και οι συνάδελφοί μας πραγματικά μεγαλούργησαν, όπως και με τα Τέμπη.

Μίλησαν με τους μαθητές τους για τον πόλεμο και την εμπλοκή της χώρας μας, για το δίκαιο αγώνα ενός λαού που πολεμάει για το δικαίωμά του στην πατρίδα, για τον δικό μας λαό που βρίσκεται στο πλευρό του, για τον άδικο πόλεμο των ισχυρών αυτής της γης που σπέρνουν την καταστροφή, προκειμένου να γίνουν ισχυρότεροι, για τους ισχυρούς της δικής μας χώρας, που στέκονται απέναντι στους πολύπαθους λαούς.

Τόσο απλά και όμορφα τα παιδιά μας θωρακίζονται απέναντι στην ιδεολογική επίθεση του κράτους και των αφεντικών του. Διαμορφώνουν κριτήριο και μετατρέπονται σε μαχητές και μαχήτριες της ειρήνης των λαών. Αυτή η προσπάθεια, στην οποία πρωτοστατήσαμε και είμαστε περήφανοι γι' αυτό, μας έβγαλε μπροστά. Αναπτύξαμε νέους ισχυρούς δεσμούς με τους γονείς, με τους οποίους μιλάμε για όλα και βρίσκονται σταθερά στο πλευρό μας.

Για την επίθεση που δεχόμαστε ως κλάδος αλλά και τα παιδιά στα μορφωτικά τους δικαιώματα, για τις επιπτώσεις της πολιτικής πολεμικής εμπλοκής και οικονομίας στα σχολεία, γιατί, συνάδελφοι, στροφή στην πολεμική οικονομία, τα 27 δις και το 5% στόχος για πολεμικές δαπάνες, σημαίνει ακόμα λιγότερους Εκπαιδευτικούς στα σχολεία. Σημαίνει ένταση της καταστολής, σημαίνει νέες συγχωνεύσεις και σχολεία που λειτουργούν με όρους αγοράς και γι' αυτό έχουν ανάγκη από υποταγμένους δασκάλους.

Σε όλη αυτή την προσπάθεια αντικειμενικά άνοιξε η συζήτηση με τους συναδέλφους με επίκεντρο «και τώρα τι;» που ερχόταν και μετά από τα Τέμπη. Πώς μπορούμε να σταθούμε απέναντι σε αυτούς; Που ήρθε με το νέο ξέσπασμα του πολέμου στη Μέση Ανατολή. Αντικειμενικά, συνάδελφοι, άνοιξε η συζήτηση για το τί κίνημα έχουμε ανάγκη.

Και η απάντηση από πλευράς μας ήταν ξεκάθαρη: Απέναντι σε ένα όντως δυνατό αλλά όχι παντοδύναμο αντίπαλο, σίγουρα δεν μπορεί να σταθεί ένα κίνημα που εκφράστηκε από τις δυνάμεις της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ και του Δικτύου, που περίμεναν πρώτα να λιώσουν οι ισραηλινές βόμβες 18.000 παιδικά κορμιά, για

να καταλήξουν τελικά με μια άνευρη ανακοίνωση που αποκρύπτει αιτίες και υπεύθυνους με πλειοψηφία τελικά ΔΑΚΕ, Δικτύου και Παρεμβάσεων.

Δε μπορούν να σταθούν δυνάμεις του νυν και πρώην κυβερνητικού συνδικαλισμού, που θέτουν τους όρους διαβίωσής μας, το μισθό και τα δικαιώματά μας στη μέγγενη των δημοσιονομικών αντοχών ενός κράτους εχθρικού για εμάς και τις ανάγκες μας. Δε μπορούν να σταθούν δυνάμεις που για μια ακόμα φορά, σε μια περίοδο που το σύστημά τους βρίσκεται στριμωγμένο και η λαϊκή αγανάκτηση φουντώνει, επιδιώκουν να εγκλωβίσουν τους εργαζόμενους σε ακίνδυνα για το σύστημα κανάλια κυβερνητικών εναλλαγών.

Δε μπορούν να σταθούν δυνάμεις που δηλώνουν ότι δεν πρέπει να μιλάμε στα παιδιά για τον πόλεμο ή για τα Τέμπη, για να μην τους μαυρίζουμε την ψυχή, γνωρίζοντας πως έτσι αφήνουμε ελεύθερο το πεδίο σε κυβέρνηση, κράτος και τα λογής-λογής προγραμματάκια που διαστρεβλώνουν την ιστορική αλήθεια, να μπολιάζουν με το δηλητήριό τους τις παιδικές συνειδήσεις. Και αυτά ήταν λόγια, συναδέλφισσα των Παρεμβάσεων, στη Γενική Συνέλευση των Χανίων.

Δε μπορούν να σταθούν δυνάμεις που στελεχώνουν τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και ταυτόχρονα το παίζουν συνδικαλιστές ή από θέσεις Διευθυντών υπονομεύουν ομόφωνες αποφάσεις του κλάδου, αξιολογώντας πραγματικά ό,τι κινείται και καλλιεργώντας τον φόβο και την απογοήτευση.

Αυτό που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι είναι ένα κίνημα που θα δίνει καθημερινά τη μάχη, ώστε οι εργαζόμενοι να συνειδητοποιούν τη δύναμη της οργανωμένης πάλης και να βάζουν τη δική τους σφραγίδα στις εξελίξεις. Ένα κίνημα που θα παλεύει για Σωματείο πραγματικό, αποκούμπι και στήριγμα στον αγώνα των Εκπαιδευτικών μέσα κι έξω από τις σχολικές αίθουσες.

Ένα κίνημα που θα τροφοδοτεί και θα δυναμώνει το ρεύμα αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής και θα βρεθεί σε σύγκρουση με το σάπιο κράτος της εκμετάλλευσης και τις κυβερνήσεις του. Ένα κίνημα που δεν θα επιτρέπει το σχέδιο κατηγοριοποίησης και εμπορευματοποίησης των σχολείων, που με αφοβία θα μπει μπροστά και θα επιλέξει τη σωστή πλευρά της ιστορίας, που πάντα είναι με τους λαούς και αταλάντευτα απέναντι σε κάθε μπλοκ ιμπεριαλιστών.

Ως Αγωνιστική Συσπείρωση θα καταθέσουμε όλες μας τις δυνάμεις με μεγαλύτερο πείσμα και αποφασιστικότητα. Και σε αυτή την υπόθεση, ιδιαίτερα το επόμενο διάστημα, που ξέρουμε ότι η επίθεση θα δυναμώσει, θα βρεθούμε στην πρώτη γραμμή για να μείνει ανοιχτός ο αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση, ενάντια στο νέο Πειθαρχικό, για να μπουν στο επίκεντρο όλες οι διεκδικήσεις μας για ζωή και δουλειά και με δικαιώματα στο πλευρό όλων των συναδέλφων που κρατάνε όρθια τα σχολεία όλα τα τελευταία χρόνια.

Σε αυτόν τον αγώνα μπορεί να βρει τη θέση του κάθε αγωνιστής, προοδευτικός, ριζοσπάστης Εκπαιδευτικός και αυτό το κάλεσμα απευθύνουμε πλατιά τόσο μέσα στα σχολεία όσο και σε αυτή την αίθουσα, για να γίνει η οργή μας ο φόβος τους. Καλή δύναμη!

ΣΟΦΙΑ ΓΚΑΚΟΥΔΗ

Δ' ΣΕΠΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συναδελφοί, με αισιοδοξία από τους αγώνες της χρονιάς που πέρασε, οι οποίοι έβαλαν σοβαρά εμπόδια στην αντικειμενική και αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης, δηλώνουμε και από το βήμα της 94^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ ότι συνεχίζουμε και δυναμώνουμε ακόμη περισσότερο τον αγώνα μας για μόρφωση, δουλειά και ζωή με δικαιώματα.

Η πείρα από τον Δ' Σύλλογο Θεσσαλονίκης επιβεβαιώνει ότι ένα Σωματείο έχει τη δυνατότητα να μπει μπροστά για τα δικαιώματα του κλάδου, ναι, για τα δικαιώματα του κλάδου, να συσπειρώσει τους συναδέλφους, να τους εμπνεύσει, να συμβάλει στην αναζωογόνηση του.

Ο Δ' Σύλλογος, με την πλειοψηφία που είχε διαμορφωθεί τα προηγούμενα χρόνια, βρισκόταν μακριά από τα προβλήματα και τις αγωνίες των συναδέλφων. Και ειδικά στα καίρια ζητήματα ενάντια στην αντεκπαιδευτική αξιολόγηση, την υποβάθμιση του σχολείου, των διώξεων και πειθαρχικών, έφταναν στο σημείο στην πράξη να υπονομεύουν τις συλλογικές αποφάσεις της ΔΟΕ που προέκυψαν από την 93^η Γενική Συνέλευση και την Ολομέλεια των Προέδρων πέρυσι τον Μάρτη. Και μάλιστα όχι μόνο αυτό, αλλά αξιοποιήθηκε ο Σύλ-

λογος, για να βρουν διέξοδο τα εσωτερικά προβλήματα της ΔΑΚΕ.

Αυτή η αποκρουστική κατάσταση κυριολεκτικά απομάκρυνε τους συναδέλφους από το Σωματείο. Ωστόσο, κάτι άλλαξε μέσα στη χρονιά, όταν την ευθύνη του Σωματείου ανέλαβε η Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών. Όχι με μαγικά ή γιατί διαθέτουμε κάποιες ιδιαίτερες ικανότητες, αλλά γιατί κριτήριο του προσανατολισμού και της δράσης μας ήταν και είναι τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας και τα εργασιακά δικαιώματα των Εκπαιδευτικών, η παιδαγωγική μας υπόσταση.

Γιατί βάλαμε μπροστά τις ζωές και τις ανάγκες μας κόντρα στα κέρδη των λίγων. Αναδείξαμε ότι πρέπει να δυναμώσει ο αγώνας σε αυτή την κατεύθυνση, γιατί εκεί είναι που έρχεται η ανάσα, η ελπίδα, η προοπτική. Σε αυτή την κατεύθυνση επιδιώξαμε και πετύχαμε μέσα σε λίγους μήνες να αναζωογονηθεί το Σωματείο μας, να αυξηθεί η συμμετοχή των συναδέλφων στη ζωή της δράσης, στους αγώνες του Σωματείου, να αυξηθεί η συσπείρωση σε αυτό, να μπει μπροστά για κάθε ζήτημα.

Και αυτά σε συνθήκες δύσκολες και σύνθετες, που απ' όλες τις πλευρές γύρω μας καλλιεργείται από τη μία η λογική της ατομικής ευθύνης και λύσης των προβλημάτων και από την άλλη η απογοήτευση, η λογική του τίποτα δεν αλλάζει.

Σε συνθήκες που οι συνάδελφοι αγωνιούν για τις εξελίξεις με τα δύο μεγάλα πολεμικά μέτωπα σε Ουκρανία και Μέση Ανατολή, την εμπλοκή της χώρας μας σε αυτούς με την αποστολή οπλισμού και προσωπικού σε όλες τις άκρες του πλανήτη, η δαπάνη δεκάδων δισεκατομμυρίων την ώρα που για να αυξηθούν οι μισθοί μας, να επανέλθουν ο 13^{ος} και 14^{ος} μισθός, να μειωθεί η φορολογία των εργατικών λαϊκών οικογενειών, να αυξηθούν οι δαπάνες για την Παιδεία, την υγεία, την πρόνοια, την πολιτική προστασία, η κυβέρνηση δεν βρίσκει ευρώ, γιατί, λέει, όπως και άλλα κόμματα της συστημικής αντιπολίτευσης, ότι τα δημοσιονομικά όρια είναι στενά, ότι τώρα προτεραιότητα έχει ο πόλεμος και οι επενδύσεις.

Γι' αυτό και από τη μία τα πρωτογενή πλεονάσματα φτάνουν στα έντεκα κόμματα τέσσερα δις, οι τράπεζες βγάζουν ετήσια κέρδη πάνω από τέσσερα δις, αλλά από όλα αυτά δεν περισσεύει τίποτα για τους Εκπαιδευτικούς και τους μαθητές.

Αυτή η συζήτηση που ορισμένοι θεωρούν ότι δεν πρέπει να γίνεται γιατί αφορά την εξωτερική πολιτική, αποτελεί τη βάση, ώστε οι συνάδελφοι να κατανοήσουν ποιες είναι οι αιτίες της κατάστασης που ζούμε. Αποτελούν τη βάση, ώστε να συζητήσουμε ποιος είναι ο πραγματικός μας αντίπαλος, που έχει όνομα και είναι αυτό το αστικό κράτος και τα κόμματά του, οι επιχειρηματικοί όμιλοι, έτσι ώστε να καταφέρουμε να δούμε σε ποια κατεύθυνση βρίσκεται η λύση, να συγκεντρώσουμε δυνάμεις για σύγκρουση με αυτό το κράτος και το σύστημα.

Αυτή η κουβέντα βοηθάει, ώστε να γίνει κατανοητό ότι η αξιολόγηση, οι διώξεις και τα Πειθαρχικά έρχονται να εξυπηρετήσουν έναν ακόμη στόχο σήμερα, σε περίοδο πολεμικής προετοιμασίας και εμπλοκής, το στόχο να μπουν τα κεφάλαια μέσα, να μη διαμαρτύρεται και να μη διεκδικεί κανείς, να μην αναδεικνύει κανένας Εκπαιδευτικός τα προβλήματα των σχολείων, να μη μαθαίνουν στα παιδιά μας την αλήθεια.

Σε αυτές τις συνθήκες και με την παραπάνω αντίληψη, οι συνάδελφοι βλέπουν το Σωματείο να βρίσκεται δίπλα τους, να ενημερώνει, να παίρνει τη γνώμη τους, να προτείνει δράσεις, να μπαίνει μπροστά για την οργάνωση και την επιτυχία τους. Να νιώθουν το Σωματείο ως αποκούμπι τους. Όλα αυτά συνέβησαν.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΔΡΙΜΑΛΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΒΥΡΩΝΑ –
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ – ΠΑΓΓΡΑΤΙΟΥ «ΡΟΖΑ ΙΜΒΡΙΩΤΗ»

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι

Η 94^η Γ.Σ. μας γίνεται σε μια περίοδο που ο κόσμος φλέγεται, που «οι ιμπεριαλιστές τη γη ξαναμοιράζουν και με των λαών το αίμα το σύννορα χαράζουν». Έτσι συνεχίζεται ο ΡωσοΝΑΤΟϊκός πόλεμος στην Ουκρανία και η Μέση Ανατολή φλέγεται! Οι ΗΠΑ βομβάρδισαν ήδη και το Ιράν, το κράτος δολοφόνος του Ισραήλ για

Συνέβαλαν, ώστε ο Δ' Σύλλογος να γίνει σημείο αναφοράς στη Θεσσαλονίκη, σε Εκπαιδευτικούς αλλά και σε άλλους κλάδους. Γιατί βρεθήκαμε, μαζί με τους γονείς, στα ιστορικά συλλαλητήρια για το έγκλημα των Τεμπών, στις διαδηλώσεις αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό, στις κλαδικές και γενικές απεργίες, στην πανελλαδική κινητοποίηση της ΔΟΕ στην Αθήνα, στις 29/3.

Και όμως, ενώ ένα ακόμα Σωματείο της Θεσσαλονίκης αποκτάει ζωντάνια και μπαίνει στον αγώνα, βρέθηκαν ορισμένοι, που υποτίθεται ότι θέλουν τέτοια Σωματεία, να μας ψέξουν. Ακόμη και για την εκδήλωση που πραγματοποιήσαμε με ομιλήτη τον Πρόεδρο της ΔΟΕ και τον δικηγόρο του Σωματείου μας, όταν οι ίδιοι δεν έκαναν το παραμικρό για την επιτυχία της πανελλαδικής κινητοποίησης της ΔΟΕ και διοργάνωσαν μια δική τους διασπαστική στη Θεσσαλονίκη.

Σε αυτές τις συνθήκες λοιπόν, που δυναμώνει η αισιοδοξία και η πεποίθηση ότι τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν, ειδικά μετά και το ελπιδοφόρο αποτέλεσμα εδώ του μεγαλύτερου νομαρχιακού τμήματος της ΑΔΕΔΥ, όπου οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ βγήκαν πρώτη δύναμη, συνεχίζουμε και τις επόμενες μέρες τις κινητοποιήσεις, παρεμβάσεις μας και συσκέψεις με τις Ενώσεις Γονέων και άλλους ΕΠΕ απέναντι στην προσπάθεια κλεισίματος τμημάτων και μετακίνησης μαθητών από το ένα σχολείο στο άλλο, ειδικά στην Α' δημοτικού.

Οργανώνουμε τις παρεμβάσεις μας σε Διευθύνσεις και Δήμους μαζί με τους γονείς και τις ΕΛΜΕ για τα κτιριακά και τις υποδομές, για να γίνουν όλες οι προσλήψεις Εκπαιδευτικών και να μην υπάρχει ούτε μία χαμένη ώρα τον Σεπτέμβριο.

Οργανώνουμε από τώρα τη δράση μας για την επιτυχία του συλλαλητηρίου της ΔΕΘ στις 6 Σεπτεμβρίου, μαζί με τα δεκάδες Σωματεία και φορείς Θεσσαλονίκης, ώστε να δοθεί μια ηχηρή απάντηση στην κυβέρνηση και να δυναμώσει η διεκδικήσή μας.

Και συνεχίζουμε τις επόμενες μέρες στη Θεσσαλονίκη για το επίδομα ανεργίας των αναπληρωτών και των απολυμένων ιδιωτικών Εκπαιδευτικών, διεκδικώντας επίδομα ανεργίας στο 80% του μισθού για όλους τους ανέργους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Ευχαριστώ.

600 μέρες πραγματοποιεί γενοκτονία ενάντια στον Παλαιστινιακό λαό και παράλληλα έχει χτυπήσει Συρία, Υεμένη, Λίβανο και τώρα Ιράν. Για το κέρδος δεν έχουν κανένα ηθικό κώλυμα να μακελεύουν τους λαούς!

Τεράστιες οι ευθύνες της κυβέρνησης της ΝΔ και των άλλων αστικών κομμάτων καθώς και όσων σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο μιλούσαν και ενίοτε μιλάνε για «δικαίωμα του Ισραήλ στην αυτοάμυνα» και δικαιολογούν το κράτος τρομοκράτη που με την πλάτη ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ επιτίθεται σε πέντε γειτονικά κράτη! Τεράστιες οι ευθύνες της κυβέρνησης της ΝΔ και των κομμάτων που κυβέρνησαν ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ

που δρομολόγησαν τη συμμαχία με το Ισραήλ, παρά και ενάντια στη θέληση του ελληνικού λαού που ό,τι και να κάνουν είναι στη σωστή πλευρά της ιστορίας είναι με την Παλαιστίνη ως τη Λευτεριά. Η κυβέρνηση έχει εμπλέξει τη χώρα μας και στους δύο ιμπεριαλιστικούς πολέμους με ό,τι αυτό συνεπάγεται και γι' αυτό ανά πάσα στιγμή μπορεί να γίνει η χώρα μας δέκτης αντιποίνων.

Απαιτούμε απεμπλοκή τώρα της χώρας μας και από τους δύο αυτούς πολέμους, Λευτεριά στην Παλαιστίνη στα σύνορα του 1967. Η χώρα μας να μη γίνεται ούτε ορμητήριο του ΝΑΤΟ ούτε θύτης άλλων λαών!

Χαιρετίζουμε τους συναδέλφους μας στα σχολεία μας που πήραν θέση, μίλησαν για το δίκιο των λαών, για το δικαίωμα του Παλαιστινιακού Λαού για ζωή με Λευτεριά και δικαιώματα. Είναι πραγματικά συγκινητικό που σχεδόν σε όλα τα σχολεία η γκουέρνικα του Παλαιστινιακού Λαού αποτυπώθηκε όλη τη χρονιά μέσα στις τάξεις και στις δράσεις των συναδέλφων. Πολλά από αυτά τα έργα έφτασαν στον Σύλλογό μας «ΡΟΖΑ ΙΜΒΡΙΩΤΗ» που είχε απευθύνει ανάλογο κάλεσμα.

Δε συμβαίνει φυσικά το ίδιο με τις ηγεσίες των παρατάξεων του κυβερνητικού συνδικαλισμού (ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, ΔΙΚΤΥΟ). Κι επειδή εδώ μέσα στην 94^η ΓΣ του Κλάδου μας ακούσαμε πολλά αυτές τις μέρες από εκπροσώπους των ηγεσιών αυτών των παρατάξεων, που είχαν τόσο καιρό σιωπήσει, ότι τάχα όλοι τα ίδια λέμε για το Παλαιστινιακό, ας βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους, μιας και μου έλαχε ο κλήρος να μιλήσω και τελευταία από την ΑΣΕ, άρα κάνω ας πούμε και μια ανακεφαλαίωση. Καταρχήν, αλήθεια, πού ήσανταν συ-

νάδελφοι των ηγεσιών των παρατάξεων αυτών 600 μέρες που λιώσαμε τα πόδια μας σε συλλαλητήρια; Άφαντοι, απόντες, σιωπηλοί και τελικά υποστηρικτές των ΕΕ, ΝΑΤΟ, κυβέρνησης και των άλλων αστικών κομμάτων. Συγκεκριμένα, η μεγαλύτερη Ομοσπονδία του Δημοσίου και ταυτόχρονα η Ομοσπονδία που εκπροσωπεί δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικούς και κατ' επέκταση εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά για σχεδόν 600 μέρες παρέμεινε σιωπηλή, με δική σας ευθύνη, την ώρα που δολοφονούνται χιλιάδες παιδιά! Ντροπή! Δεν είπατε κουβέντα για τον ιμπεριαλιστικό χαρακτήρα του πολέμου, γι' αυτό και δε χαράξατε αγωνιστική γραμμή αλλά παραμείνατε σιωπηλοί και είχε κάποιος από σας (π.χ. ΔΙΚΤΥΟ) το θράσος να καταθέσει δήθεν ψήφισμα στην 94^η ΓΣ μας! Έλεος! Επίσης, είμαστε συνδικαλιστικό όργανο εργαζομένων, δε μιλάμε γενικά και αόριστα ενάντια σε έναν πόλεμο (πόλεμοι είναι και οι επαναστάσεις αλλά είναι ο τροχός της ιστορίας προς τα μπρος) μιλάμε για έναν ιμπεριαλιστικό πόλεμο και μια γενοκτονία! Φυσικά, όταν είστε με την ΕΕ, το ΝΑΤΟ και τα κυβερνητικά κόμμά τους, αντικειμενικά στηρίζετε αυτή τη στρατηγική της λεγόμενης "αυτοάμυνας" του κατακτητή! Και ναι, εμείς είμαστε με τους Λαούς, άρα είμαστε με την Παλαιστίνη ως τη Λευτεριά και στηρίζουμε ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος στα σύνορα του 1967, εσείς όμως είστε τελικά με το κράτος δολοφόνο! Επιπλέον, δε βάζετε το ζήτημα της απεμπλοκής, άρα τελικά συναινείτε στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και στο καπιταλιστικό σύστημα που τον έχει στο DNA του, όπως και τη φτώχεια, την πείνα, τη δυστυχία των λαών για τα υπερκέρδη των λίγων! Να γιατί και δε λέμε και δεν κάνουμε τα ίδια, συνάδελφοι. Και γι' αυτό

τον λόγο πρέπει να προχωρήσει παραπέρα η αλλαγή συσχετισμού στην Ομοσπονδία μας!

Συναδέλφισσες, Συναδέλφιοι,

ο πόλεμος συνεχίζεται και στο εσωτερικό της χώρας μας. Στα πλαίσια της πολεμικής οικονομίας για να μαζευτούν τα 800 δις για τους εξοπλισμούς η χώρα μας θα συμβάλει το επόμενο διάστημα με 27 δις που θα τα βγάλει κόβοντας παραπέρα τις ανάγκες μας, εντείνεται η αντιλαϊκή αντιεκπαιδευτική επίθεση. Η κυβέρνηση μόνο για τους μισθούς μας, τις συντάξεις, τη λειτουργία των σχολείων και των νοσοκομείων δεν έχει, απλόχερα όμως διαθέτει δις στους εξοπλισμούς, χαρίζει δις στους βιομήχανους και στους εφοπλιστές με τις 58 και πλέον φοροαπαλλαγές. Λεφτόδεντρα γι' αυτούς υπάρχουν από το αίμα και τον ιδρώτα των εργαζομένων, για τους ίδιους τους εργαζόμενους δεν υπάρχουν.

Να γιατί πρέπει με τον αγώνα μας να βάλουμε πλώρη όχι απλά να τιμωρούμε όσους κάθε φορά μας τσακίζουν τη ζωή μας αλλά με τον αγώνα μας να ανοίξουμε τον δρόμο για την κοινωνία, το σχολείο και τον εκπαιδευτικό που θα ικανοποιήσει τις σύγχρονες ανάγκες μας. Αυτό είναι σήμερα το αναγκαίο αλλά και το δυνατό λόγω της μεγάλης επιστημονικής και τεχνολογικής ανάπτυξης, αρκεί εμείς οι εργαζόμενοι να το αποφασίσουμε. Να πάψουμε να προσβλέπουμε σε σωτήρες που πολλακίς αποδεικνύονται για το σύστημα καλύτεροι και από τους κλασικούς διαχειριστές του.

Συναδέλφισσες, Συναδέλφιοι,

Ο Κλάδος μας και φέτος έδωσε έναν μεγάλο αγώνα, στάθηκε απέναντι σε ένα πολύ δυνατό και αντιδραστικό μπλοκ ΕΕ, ΟΟΣΑ, Κυβέρνηση και συνοδοιπόρων της σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο. Προωθούν με πολλούς τρόπους τις αντιδραστικές αλλαγές στη δομή και στο περιεχόμενο του σχολείου με στόχο ένα σχολείο για τους λίγους, τους εκλεκτούς, τους άριστους και η πλειοψηφία των παιδιών του λαού μας βουτηγμένη στην ημιμάθεια και στις φτηνές ληξιπρόθεσμες δεξιότητες. Ένα σχολείο αυτόνομο ως προς τις ευθύνες και συνεχώς αξιολογούμενο ως προς το κατά πόσο υπηρετεί την αντιεκπαιδευτική πολιτική. Ένα σχολείο αποκεντρωμένο, ώστε το κράτος και οι κυβερνήσεις να αποποιούνται τις υποχρεώσεις τους για μόρφωση για όλα τα παιδιά αλλά να ζητάνε να πιαστούν κάθε φορά οι δείκτες τους. Θέλουν ένα δάσκαλο, περισσότερο από κάθε άλλη φορά στα πλαίσια της πολεμικής οικονομίας, με σκυμμένο το κεφάλι για να περνάνε ό,τι θέλουν χωρίς αντιρρήσεις. Μαθητές που θα ξεδιαλέγονται από πολύ νωρίς και η πλειοψηφία τους θα οδηγείται στη δια βίου αμάθεια. Και έναν γονιό-πελάτη που θα πληρώνει και πάλι θα πληρώνει ενίοτε μαζί με τον δάσκαλο από τους τσακισμένους μισθούς.

Αυτά θέλουν να περάσουν, είναι στρατηγική της ΕΕ, γι' αυτό και συμφωνούν όλα τα αστικά κόμματα και γι' αυτό και σίωπησαν μπροστά στις διώξεις των εκπαιδευτικών, και το εργαλείο της αξιολόγησης είναι ο επιταχυντής τους. Αυτά εφαρμόστηκαν σε πολλές χώρες και τα αποτελέσματα είναι τραγικά για τα δημόσια scho-

λεία, τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές ενώ τον 21^ο αιώνα μένουν και παιδιά εκτός της βασικής εκπαίδευσης.

Ο αγώνας μας είναι δίκαιος, γι' αυτό και έχουμε τη στήριξη των συνδικάτων, του εργατικού λαϊκού κινήματος, των πανεπιστημιακών δασκάλων, του γονεϊκού κινήματος, γι' αυτό και αντέχουμε! Κι αυτό έχει πολύ δυσκολέψει την κυβέρνηση, τους κάνει να σκυλιάζουν, να καταφεύγουν σε ό,τι αυταρχικό μέτρο υπάρχει με την αυταπάτη πως έτσι θα μας καθυποτάξουν. Αλλά έρχεται η ίδια η πραγματικότητα και τους διαψεύδει. 5 χρόνια τώρα και κατάφεραν με εκβιασμούς να αξιολογήσουν, όπως λένε, γύρω στους 22 χιλιάδες εκπαιδευτικούς δηλαδή το 1/5! Και το χειρότερο γι' αυτούς είναι ότι ξέρουν ότι κι αυτούς που αξιολόγησαν το κατάφεραν με εκφοβισμό και εκβιασμούς και κανέναν σχεδόν δεν έπεισαν ότι στοχεύουν στο καλό τους και στην αναβάθμιση τάχα του σχολείου, όπως παπαγαλίζουν μονότονα.

Είμαστε περήφανοι για τους συναδέλφους μας, που αντιστάθηκαν και που αντιστέκονται που παίρνουν το πειθαρχικό, ενημερώνουν τον Σύλλογό μας/τους και συνεχίζουν. Όπως είμαστε περήφανοι και για εκείνους που σύρθηκαν στα πειθαρχικά, στις απειλές για δυνητική αργία αλλά και σε δυνητική αργία, γιατί διεκδίκησαν μορφωτικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα για τους μαθητές τους και για τους εκπαιδευτικούς αντίστοιχα.

Είμαστε περήφανοι που ο κλάδος μας αποτελεί σημείο αναφοράς γιατί πρέπει να το πούμε ότι δεν υπάρχει σήμερα κλάδος που να έχει 2,5 χιλιάδες πειθαρχικά, δεκάδες καθαιρέσεις και άλλες διώξεις και να συνεχίζει τον αγώνα!

Κι αυτή η αντοχή υπάρχει συναδέλφιοι γιατί και ο αγώνας μας είναι δίκαιος αλλά και γιατί εδώ και χρόνια με τους συλλόγους μας μπροστά αναδείξαμε πού το πάνε με αυτές τις αντιδραστικές αλλαγές με ή και χωρίς το εργαλείο της αξιολόγησης. Γιατί λιώσαμε τα πόδια μας στις περιοδείες, στις τοπικές και κεντρικές κινητοποιήσεις, στις εκδηλώσεις και άλλες δράσεις, στις απεργίες.

Οι συναδέλφοί μας γνωρίζουν σε μεγάλο βαθμό τη συνέχεια της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής γι' αυτό και δεν τους πείθει η κυβέρνηση, ούτε αυτή ούτε οι προηγούμενες ούτε όμως και ο κυβερνητικός συνδικαλισμός για τη δήθεν καλή, δήθεν μη τιμωρητική αξιολόγηση.

Τέτοια «καλή» αξιολόγηση δεν υπάρχει γιατί η αξιολόγηση καθορίζεται από το τι σχολείο πάνε να κάνουν και γι' αυτό είναι και συγκεκριμένοι οι δείκτες, το σχολείο σε μια ταξική κοινωνία είναι ταξικό, θέλουν να το κάνουν ακόμα πιο ταξικό ακόμα πιο επιλεκτικό, σχολείο για τους λίγους σχολεία πρότυπα, ωνάσεια κλπ. Άρα και η αξιολόγηση έχει πρόσημο ταξικό απαντάει ξεκάθαρα στο τριπλό ερώτημα ΠΟΙΟΣ ΠΟΙΟΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΟΙΟ ΣΚΟΠΟ θέλει να αξιολογήσει.

Όσοι προσπαθούν λοιπόν να θολώσουν τα νερά, να κάνουν προτάσεις για δήθεν καλή αξιολόγηση των ΔΥ και των εκπαιδευτικών, όπως πρότεινε πρόσφατα η

ΠΑΣΚ στην ΑΔΕΔΥ, όπως υποστηρίζουν όλες οι παρατάξεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού, υπηρετούν καλά την κυβερνητική πολιτική και τη στρατηγική της ΕΕ για το αποκεντρωμένο, αυτόνομο «δημόσιο» σχολείο που θα λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και με δάσκαλο ντ ήλερ δεξιοτήτων και επιχειρήσεων.

Απέναντι σε αυτήν την βαθιά ταξική, αντιλαϊκή κι αντιεκπαιδευτική πολιτική στάθηκαν οι ίδιοι οι συνάδελφοι και τα σωματεία μας. Φέτος στον αγώνα αυτό και με όπλο τις αποφάσεις της 93^{ης} ΓΣ και της Ολομέλειας Προέδρων 1/4/2024 είχαμε για πρώτη φορά και τη δύναμη που ανέλαβε την πρώτη ευθύνη της Ομοσπονδίας. Είδαμε για πρώτη φορά τον πρόεδρο της ΔΟΕ και μέλη του ΔΣ να είναι παρόντα σε όλες τις κινητοποιήσεις των σωματείων μας, εκείνες τις κινητοποιήσεις που παλιότερα χαρακτηρίζονταν ακόμα και διασπαστικές γιατί δεν είχαν τη σφραγίδα της ΔΟΕ και δεν την είχαν γιατί δεν ήθελε η πλειοψηφία της. Είδαμε τη ΔΟΕ να αναγκάζεται ακόμα και η πλειοψηφία της να παίρνει κάποιες θέσεις έστω και με καθυστέρηση έστω και κουτσουρεμένες πολλές φορές. Ακούσαμε από τα χείλη του προέδρου και των μελών του ΔΣ που βρέθηκαν δίπλα μας να υπερασπίζονται τις συλλογικές αποφάσεις μας, να συγκρούονται με τις διοικήσεις, να αναμετρώνται με ΥΠΑΙΘΑ και κυβέρνηση και νιώσαμε τη στήριξη της Ομοσπονδίας μας, νιώσαμε πιο δυνατοί και αυτό έλεγαν και οι ίδιοι οι συνάδελφοί μας στα σχολεία, ότι ο πρόεδρος ή το μέλος του ΔΣ της ΔΟΕ είπε αυτά που κι αυτοί ήθελαν να πουν.

Ταυτόχρονα θυμώσαμε με τη δυστοκία που παρουσιάστηκε αρκετές φορές στο να παρθεί απόφαση για σοβαρά ζητήματα που τέθηκαν από τις εξελίξεις γιατί η κυβερνητική πλειοψηφία έβαζε εμπόδια, γιατί πολλοί έχει δείξει και φέτος το προσπίθασε πολύ, άλλο αν η απώλεια της πρωτιάς και όχι μόνο τους αφαιρούσε δυνατότητες, ότι είναι καλός συνοδοιπόρος της κυβερνητικής πολιτικής. Πώς να εξηγήσει κανείς ότι χρειάστηκαν κοντά 600 μέρες γενοκτονίας για να ψελλίσει κάτι η ΔΟΕ για τον Παλαιστινιακό Λαό χωρίς όμως να μιλήσει για τις κυβερνητικές ευθύνες της εμπλοκής της χώρας μας;

Πώς να εξηγήσει κανείς ότι αλήθεια δεν αποφάσιζε η πλειοψηφία της ΔΟΕ να βγάλει ανακοίνωση για σημαντικές κινητοποιήσεις Συλλόγων που αφορούσαν διώξεις συναδέλφων κι ότι δε δικαιολογούσε, άκουσον άκουσον, τα έξοδα του προέδρου και των μελών του ΔΣ που παραβρίσκονταν στις κινητοποιήσεις για τις διώξεις! Δηλαδή για παρουσία μελών του ΔΣ της ΔΟΕ στα διάφορα συνέδρια και συναντήσεις της συμβιβασμένης etuce ανά την Ευρώπη και τον κόσμο δεν υπάρχει περιορισμός αλλά για την παρουσία μελών του ΔΣ σε αγώνες του κλάδου ενάντια στις διώξεις μπήκε κόφτης; Αυτό κι είναι κυβερνητικός συνδικαλισμός να διώκεται ο/η συνάδελφος και η πλειοψηφία του ΔΣ της Ομοσπονδίας μας να μην αποφασίζει τη φυσική παρουσία των μελών του ΔΣ δίπλα τους! Αλήθεια, μπορείτε να μας πείτε ένα σοβαρό επιχείρημα να το μεταφέρουμε στους συναδέλφους γιατί δε δικαιολογείτε τα έξοδα μετακίνησης προέδρου και μελών του ΔΣ της ΔΟΕ στις κινητοποιήσεις; Μάλλον δύσκολο!

Φάνηκε καθαρά ότι και σε αυτόν τον αγώνα οι ηγεσίες των κυβερνητικών παρατάξεων (ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ-ΔΙΚΤΥΟ) δεν ήταν μαζί με τον κλάδο, με τους συναδέλφους, αυτό φαίνεται και από τα παραπάνω αλλά και από πολλά άλλα. Δε στηρίξατε στην πράξη την απόφαση της 93^{ης} ΓΣ της ΔΟΕ, ούτε πολλάκις οι εκλεγμένοι σας, πολύ δε περισσότερο οι διευθυντές- αξιολογητές σας, οι Σχολικοί Συντονιστές – αξιολογητές σας, οι Διευθυντές Εκπαίδευσης σας, όλοι αυτοί ήταν με το ΥΠΑΙΘΑ, την κυβέρνηση και απέναντι στον κλάδο με λίγες εξαιρέσεις και ταυτόχρονα “κοσμούν” τα ψηφοδέλτιά σας! Καθένας διαλέγει όχημα!

Ούτε όμως στήριξαν την απόφαση της 93^{ης} ΓΣ του Κλάδου όσοι των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ έστελναν όλη τη χρονιά τον κόσμο στην ατομική αίτηση και στάση και στην ατομική προσφυγή, όσοι τελικά θεοποίησαν την αστική δικαιοσύνη ενώ ξέρουμε τα όριά της. [Είστε όλοι εσείς που σας άρεσε η προηγούμενη ΔΟΕ, η ΔΟΕ που στο τιμόνι είχε τη ΔΗΣΥ, τη ΔΑΚΕ κλπ. Ε, αυτή η ΔΟΕ εμείς θα φροντίσουμε να μην ξαναγυρίσει! Είστε οι ίδιοι, που στις πιο κρίσιμες στιγμές συντάσσετε με τον κυβερνητικό συνδικαλισμό (βλ. 2021 κλπ), είστε εσείς που με τους οικοδόμους και τα άλλα εργατικά σωματεία δεν κάνετε πορεία προς την ισραηλινή πρεσβεία αλλά με τα πανό των ΣΥΡΙΖΑ και κομματιών του πάτε.]

Και πάλι ευτυχώς που υπερίσχυσε η τακτική που χάραξε η ΑΣΕ και κρατήσαμε τον κόσμο σε συλλογική στάση με τα σωματεία μας μπροστά!

Αγαπητοί συνάδελφοι

Ως ΑΣΕ αναλάβαμε την ευθύνη μας και στους Συλλόγους και στη ΔΟΕ, χαράξαμε πορεία σύγκρουσης, παλέψαμε για κάθε μικρό και μεγάλο ζήτημα, αντιπαλέψαμε τη στρατηγική ΕΕ και κυβέρνησης στην παιδεία και φυσικά σταθήκαμε δίπλα σε κάθε σωματείο, σχολείο και συνάδελφο. Σε όσα ζητήματα τελικά πέρασε η δική μας γραμμή και τακτική ήταν αυτά που οδήγησαν τον κλάδο σε συλλογική στάση και δράση και τελικά με τέτοια στάση αποσπάσαμε νίκες, βάλαμε εμπόδια, αναδείξαμε το δίκιο του αγώνα μας. Το ίδιο κάναμε και στο κορυφαίο αυτή τη χρονιά ζήτημα των διώξεων. Η συλλογική στάση που προτείναμε και υιοθετήθηκε από τον Ιούνιο τόσο στις προσφυγές όσο και στους αγώνες βοήθησε τους νεοδιοριστούς συναδέλφους μας να αντέξουν. Αντίθετα, τόσο η τακτική της κυβερνητικής πλειοψηφίας που έβαζε πλάτη στον κυβερνητικό αυταρχισμό με το επιχείρημα να μην πάθουν κάτι οι συνάδελφοι όσο και η τακτική που έλεγε καθένας να τρέξει να κάνει μόνος του αίτηση μονιμοποίησης ή να πάμε κατά σύλλογο ή άλλα τέτοια, όποια από αυτές τις τακτικές περνούσε τώρα ο κλάδος θα ήταν αποδεδειγμένα κακοί.

Για άλλη μια φορά αποδείχτηκε ότι ο αγώνας θέλει σωστό τιμονιέρη, σωστό πλαίσιο πάλης και ανάλογη συλλογική δράση και μαζικότητα. Τέτοιοι μεγάλοι αγώνες έγιναν φέτος, όπως η κλαδική απεργία 23/10 και φυσικά η ιστορική απεργία και τα τεράστια συλλαλητήρια 28/2, που πριν γίνουν κάποιοι τις χλεύαζαν γιατί ήταν 24ωρες αλλά μετά όλοι τις μνημόνευαν.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Έχουμε μπροστά μας μεγάλη επίθεση, που θα εντείνεται εν μέσω ιμπεριαλιστικών πολέμων. Μας θέλουν πειθήνιους για να μας κάνουν κρέας στα κανόνια τους και στα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων και φυσικά να ετοιμάζουμε τους αυριανούς τους φτηνούς εργαζόμενους. Εμείς όμως εμπνεόμαστε από τους αγώνες του λαού μας και τα λόγια της Ρόζας Ιμβριώτη «ότι ο δάσκαλος δεν είναι μόνο για γράμματα, είναι περισσότερο από όλα ο ίδιος παράδειγμα αγωνιστικό και αποφασιστικό με τη δράση του, με το βίο και την πολιτεία του για τους μαθητές του.»

Είμαστε αισιόδοξοι, ξέρουμε τις δυσκολίες του κινήμα-

τος και ποτέ δεν τις κρύψαμε, όμως ξέρουμε και τις μεγάλες δυνατότητες που ανοίγει ο αγώνας. Τόσο οι δικές μας νίκες όσο και οι νίκες άλλων κλάδων δείχνουν τον δρόμο και μας δίνουν δύναμη για τη συνέχεια.

Δε μας πτοεί ο αυταρχισμός τους, οι αντιλαϊκοί τους νόμοι, όπως το νέο πειθαρχικό που ήταν αναμενόμενο και θα το αντιπαλέψουμε όπως έχει κάνει το εργατοϋπαλληλικό κίνημα κι άλλες φορές και τέτοιοι νόμοι έμειναν στα χαρτιά.

Προχωράμε συσπειρωμένοι στους Συλλόγους μας και στην Ομοσπονδία μας, αλλάζουμε παραπέρα το συσχετισμό δύναμης για να έχουμε μια ΔΟΕ στο ύψος των αναγκών μας! Συνεχίζουμε δυνατά!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

ΣΕΠΕ ΑΝΑΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ «Α. ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι Πρόεδρος εκλεγμένος με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Πριν αρχίσουμε, μια απάντηση στον συνάδελφο, τον αντιπρόσωπο από τη ΔΗΣΥ. Να ενημερώσουμε και τον συγκεκριμένο συνάδελφο και το Σώμα ότι η Αγωνιστική Συσπείρωση και στις θέσεις των αντιπροσώπων σήμερα αλλά και στα ψηφοδέλτιά της μετράει δεκάδες συναδέλφους Εκπαιδευτικούς που είναι διωκόμενοι, που έχουν Πειθαρχικά. Γιατί; Γιατί αποφάσισαν να υπερασπιστούν τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών τους. Γιατί στάθηκαν με υπερηφάνεια και αποφασιστικότητα απέναντι στην αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση.

Τώρα τα περί υποψήφιων αξιολογητών από την πλευρά της Αγωνιστικής Συσπείρωσης, εμείς το θεωρούμε ότι είναι μια λάσπη. Θα επιστρέψει σε αυτούς που την πετάνε αυτή η λάσπη. Να προσέξουν λοιπόν οι παρατάξεις που έχουν εκπροσώπους αξιολογητές και στελέχη της Εκπαίδευσης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ένα από τα γεγονότα που αναμφισβήτητα σημάδεψε τη χρονιά που πέρασε ήταν η κλιμάκωση της επίθεσης της κυβέρνησης απέναντι στον κλάδο. Η συγκεκριμένη επίθεση υλοποιήθηκε με ένα πογκρόμ διώξεων στην Ανατολική Αττική, με καθαίρεσεις από θέσεις ευθύνης Διευθυντών, ΥποΔιευθυντών, Προϊσταμένων Νηπιαγωγείων. Πανελλαδικά, με χιλιάδες κλήσεις σε Πειθαρχικά και με την πρωτόγνωρη κλήση σε απολογία με το έρωτημα της δυνητικής αργίας στις περιπτώσεις της συναδέλφισσας Σοφίας Καψαλάκη και Ελένης Τριανταφύλλου από την Ανατολική Αττική, αλλά και σε αυτήν της συναδέλφισσας Χοτζόγλου, που μάλιστα και στη δική της περίπτωση η δυνητική αργία εφαρμόστηκε για ένα χρονικό διάστημα.

Το αδίκημα στο οποίο υποπέσαν; Το ότι διεκδίκησαν το αυτονόητο. Το ότι υπερασπίστηκαν τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών τους. Πιο συγκεκριμένα, η συναδέλφισσα Καψαλάκη παραπέμφθηκε, επειδή κατήγγειλε την απουσία σχολικού νοσηλευτή με βάση την κατηγορία της κακόβουλης άσκησης κριτικής προς την Προϊστάμενη Αρχή.

Η συναδέλφισσα Τριανταφύλλου, επειδή ζήτησε δεύ-

τερο τμήμα στο Νηπιαγωγείο της και η συναδέλφισσα Χοτζόγλου παραπαιρέθηκε για αναξιοπρεπή συμπεριφορά, επειδή συμμετείχε σε κινητοποίηση.

Να σημειώσουμε εδώ ότι όλες αυτές οι διώξεις στηρίχθηκαν στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, ένα πλαίσιο που ψηφίστηκε το μακρινό 2007 και που όλες οι κυβερνήσεις από τότε, ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ-ΛΑΟΣ, ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, Νέα Δημοκρατία διατήρησαν στο ακέραιο.

ΣΤο νέο σχέδιο νόμου για το Πειθαρχικό Δίκαιο, όπως έρχεται, φαίνεται ότι διατηρούνται οι υφιστάμενες πειθαρχικές ποινές, αλλά και επεκτείνονται με νέες μορφές κυρώσεων, τόσο σε μισθολογικό, όσο και σε οργανωτικό επίπεδο. Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, στόχος του αστικού κράτους και με το νέο σχέδιο νόμου για το Πειθαρχικό Δίκαιο δεν είναι να τιμωρηθούν οι επίορκοι, αυτοί που υποπίπτουν σε σοβαρά παραπτώματα, όπως πλαστογραφίες, διαφθορά, εγκλήματα και άλλα.

Γι' αυτούς υπάρχει ήδη ένα αυστηρό νομικό πλαίσιο, όταν το κράτος φυσικά αποφασίσει να το εφαρμόσει. Το νέο στοιχείο είναι ότι με τον νέο νόμο φτιάχνεται ένας Πειθαρχικός μηχανισμός που θα λειτουργεί ως φόβητρο για όσους τολμούν να σηκώσουν κεφάλι, να διεκδικήσουν, να αντισταθούν, να μη σιωπήσουν.

Πρόκειται λοιπόν για κάποιου είδους εμπάθεια ή εμμονή της κυβέρνησης απέναντι στους δημοσίους υπαλλήλους, όπως κάποιοι διατείνονται;

Όχι, αγαπητοί συνάδελφοι. Ο αυταρχισμός, οι διώξεις, η αυστηροποίηση κάθε τομέα του θεσμικού πλαισίου είναι το βασικό εργαλείο της κυβέρνησης, για να παρεμποδίσει τη συνδικαλιστική δράση, να φιμώσει κάθε φωνή αντίστασης, να πετύχει την πλήρη υποταγή των Εκπαιδευτικών αλλά και όλων των εργαζομένων στον δημόσιο τομέα, για να μπορέσουν να περάσουν όλες οι αναδιρθρώσεις που η σημερινή κυβέρνηση αλλά και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις συμφώνησαν με τον ΟΟΣΑ και την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και για να θωρακίσουν το κράτος μπροστά στις επικίνδυνες πολεμικές εξελίξεις και τον κίνδυνο μιας γενικευμένης ανάφλεξης.

Είναι δεκάδες χιλιάδες οι συνάδελφοί μας σε όλη την Ελλάδα, νεοδιόριστοι και μόνιμοι, που εξακολουθούν να βρίσκονται σε απεργία-αποχή από την ατομική αξιολόγηση. Με αγωνία περιμένουν από το κορυφαίο όργανο της Ομοσπονδίας, τη σημερινή Γενική Συνέ-

λευση, να μας θωρακίσει με νέες αγωνιστικές πρωτοβουλίες και αποφάσεις, για να αντισταθούμε απέναντι στις νέες αντιδραστικές εξελίξεις, την ίδια ώρα που η πλειοψηφία της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ και του Δικτύου δεν δέχεται να έρθει για συζήτηση το θέμα των πειθαρχικών και της αξιολόγησης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν μπορούμε να φύγουμε από εδώ σήμερα χωρίς να συζητήσουμε και να αποφασίσουμε συγκεκριμένα μέτρα για την άμεση αντιμετώπιση του κυβερνητικού σχεδιασμού, μαζί με την ΟΛΜΕ, την ΠΟΣΕΕΠΕΑ και τις άλλες ομοσπονδίες του Δημοσίου. Δεν μπορούμε να γυρίσουμε την πλάτη στις χιλιάδες των συναδέλφων που εδώ και πέντε χρόνια δίνουν τη μάχη στην αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση.

Στους συναδέλφους που επιλέγουν να διδάσκουν την επιστημονική και ιστορική αλήθεια, να λένε τα πράγματα με το όνομά τους, να αγωνίζονται. Δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να τους αφήσουμε βορά στον νέο Πειθαρχικό κώδικα. Η 94^η Γενική Συνέλευση έχει ιστορική ευθύνη να συνεχίσει και να ενισχύσει τις αγωνιστικές αποφάσεις της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης.

Να πάρουμε όλα εκείνα τα μέτρα που θα μας επιτρέψουν να συνεχίσουμε τον αγώνα μας με απεργία, αποχή, στάσεις εργασίας, ενιαία κείμενα. Να αποφασίσουμε σχέδιο δράσης με ετοιμότητα μέσα στο καλοκαίρι και μέσα στον Σεπτέμβριο, με την αρχή της νέας σχολικής χρονιάς, να καλέσουμε άμεσα σε Γενικές Συνελεύσεις, σε Ολομέλεια Προέδρων και σε απεργιακό αγώνα.

Ολοκληρώνοντας, συνάδελφοι, μια κουβέντα για τις παρατάξεις της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ και του Δικτύου. Όπως λέει εδώ το σύνθημα για την υπεύθυνη στάση της ΔΟΕ, υπεύθυνη στάση είναι αυτή που προετοιμάζει και οργανώνει τον αγώνα για να αποσλώσει τον κλάδο, όπως έγινε τη χρονιά που πέρασε με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών στο τιμόνι της Ομοσπονδίας για πρώτη φορά. Απέναντι σε αντίξοες συνθήκες και απέναντι στις τρικλοποδιές που έμπαιναν, κατάφερε να κρατήσει τον αγώνα ζωντανό, να στείλει μήνυμα απέναντι στην κυβέρνηση ότι ο κλάδος δε σκύβει το κεφάλι. Υπεύθυνη στάση δεν είναι αυτή που υποστέλλει τη σημαία του αγώνα και ρίχνει λευκή πετσέτα.

Να σας καλέσουμε λοιπόν αύριο, για όποιον έχει ανάγκη από ανάσα και οξυγόνο, στο Καλλιμάρμαρο και να ευχηθώ καλή δύναμη στους αγώνες που έχουμε μπροστά μας.

Εγώ να σας πω ότι είμαι η δασκάλα που διώκεται επειδή διεκδίκησα για τον μαθητή του σχολείου μου, αλλά και για όλους τους μαθητές της σχολικής μονάδας και συνολικά, σχολικό νοσηλευτή. Μετά από αυτή τη διεκδίκηση, με πάρα πολλούς τρόπους, μέχρι να φτάσουμε βέβαια στη δημοσιοποίηση του θέματος, μου ήρθε τρεις μήνες μετά, παραπομπή σε Πειθαρχικό Συμβούλιο, επειδή ακριβώς το θέμα πήρε δημοσιότητα και τρεις μήνες μετά από την παραπομπή σε Πειθαρχικό δε με άφησαν καν να απολογηθώ, μου ήρθε παραπομπή σε Πειθαρχικό Συμβούλιο με το ερώτημα της δυνητικής αργίας.

ΣΟΦΙΑ

ΚΑΨΑΛΑΚΗ

Σ.Ε.Π.Ε. Ο «ΣΩΚΡΑΤΗΣ»

Καλημέρα συνάδελφοι. Συζητιούνται πάρα πολύ σοβαρά ζητήματα αυτή την ώρα που αφορούν και τον κλάδο, αλλά συνολικά πράγματα που συμβαίνουν σε παγκόσμιο επίπεδο, όπως η γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού που κρατάει εδώ και δεκαετίες και πρέπει και εμείς οι δάσκαλοι να πάρουμε θέση σε αυτό το πολύ σοβαρό ζήτημα, διαλέγοντας τη σωστή πλευρά της ιστορίας.

Δηλαδή, ότι εγώ είμαι επικίνδυνη για την Υπηρεσία και για το δημόσιο συμφέρον, επειδή έκανα το αυτονόητο, να υπερασπιστώ ένα μαθητή. Εγώ ζητώ τη συμπαράσταση που ήδη την έχω και από την Ομοσπονδία μας, από όλους τους συναδέλφους. Νομίζω ότι ο καθένας θα έκανε το ίδιο στη θέση μου, γιατί ο όρκος που δώσαμε όλοι να είμαστε δίπλα στους μαθητές μας πρέ-

ΝΤΙΑΝΑ ΛΙΑΚΟΥ

ΣΕΠΕ «Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ»

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, καλημέρα. Είμαι εκλεγμένη με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Η 94^η Γενική Συνέλευση διεξάγεται σε ένα σύνθετο κλίμα εξελίξεων, με την κλιμάκωση του πολέμου στη Μέση Ανατολή να προετοιμάζει το έδαφος για πιο επικίνδυνες καταστάσεις, όπου δεν υπάρχει περιθώριο εφησυχασμού. Είναι ξεκάθαρο ότι αυτή την εμπλοκή της χώρας μας, που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα στηρίζουν, θα την πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι.

Από την άλλη, δεν μας παραξενεύει που εντείνεται και κλιμακώνεται η επίθεση στους ίδιους τους εργαζόμενους με τους σχεδιασμούς της κυβέρνησης για νέο πακέτο αντιταϊκών μέτρων που σκοπεύει να εφαρμόσει. Είναι προκλητικό πως δεν απομένουν χρήματα στα δημόσια Ταμεία για νοσοκομεία και γιατρούς, αυξήσεις στους μισθούς, για προσλήψεις Εκπαιδευτικών, για νέα σχολεία.

Όλα αυτά τα δεδομένα θέτουν αυξημένα καθήκοντα και την ευθύνη που έχουμε εμείς εδώ αυτές τις μέρες, αλλά και για τις αποφάσεις που θα πάρουμε για να στηριχτεί το παιδαγωγικό μας έργο, τα εργασιακά μας δικαιώματα και η μόρφωση των μαθητών μας.

Έχουμε ευθύνη γιατί ένας ολόκληρος κλάδος πήρε ανάσες από μικρούς και μεγάλους αγώνες με σκαμπανεβάσματα και δυσκολίες, είδε όμως ότι οι εκλεγμένοι της ΑΣΕ που είναι πρώτη δύναμη στην Ομοσπονδία, δεν παρακολούθησαν εξ αποστάσεως τις εξελίξεις, αλλά βρέθηκαν δίπλα στους Εκπαιδευτικούς, στις απεργίες, στις διώξεις, στις κινητοποιήσεις.

Αξιολογώντας τον χρόνο που πέρασε και συνεχίζοντας τον λόγο ως νηπιαγωγός, ας επαναφέρουμε στη συζήτηση αιτήματα των νηπιαγωγών που είναι διεκδικήσεις όλου του κλάδου, όλων των Εκπαιδευτικών και παρ' όλο που έχουν ψηφιστεί και είχαν συμπεριληφθεί και στο πλαίσιο της κλαδικής απεργίας, παραμένουν διαπιστώσεις. Αν κάποιος δει τι συμβαίνει στην προσχολική αγωγή, εξοργίζεται. Και μάλιστα από χθες ακούμε πάρα πολλούς ομιλητές από πολλές παρατάξεις να ανεβάζουν τους τόνους, να προβληματίζονται, να προβληματίζονται, λες και ανακάλυψαν το 2025 τι συμβαίνει στα Νηπιαγωγεία.

Αλήθεια, πού; Πώς βρήκε η ΔΗΣΥ αυτή την αγωνία; Πού τη βρήκε την αγωνία για τα σοβαρά ζητήματα το 2025 που αφορούν την καθημερινότητά μας, για τη

πει να μείνει ζωντανός, όρθιος, όσα χρόνια κι αν περάσουν.

Σας ευχαριστώ πολύ. Συνεχίζουμε δυναμικά. Δε θα τους περάσει. Είμαστε εδώ μια γροθιά οι συνάδελφοι με τους γονείς, για να διεκδικήσουμε το σχολείο που μας αξίζει. Σας ευχαριστώ. Καλή συνέχεια στις εργασίες του συνεδρίου.

στελέχωση, τις υποδομές; Δεν ξεχνάμε ότι παρατάξεις όπως το Δίκτυο και άλλες εμπόδισαν για να εφαρμοστεί με σύγχρονους όρους και προϋποθέσεις σε νέα σχολικά κτίρια με νόμο από το 2018, η δίχρονη προσχολική αγωγή με μόνιμο προσωπικό που θα εξασφαλίσει τη σταθερότητα και τους μικρούς μαθητές, για τη μείωση του αριθμού των μαθητών, για πρώιμη παιδαγωγική παρέμβαση πριν το 4^ο έτος ηλικίας των νηπίων, για γενναία χρηματοδότηση και όχι τα ψίχουλα των παγίων που μας πέταξαν φέτος.

Αλήθεια, πώς θα εξασφαλίσουμε την εξίσωση του ωραρίου μας καθώς και τη μείωσή του αν δεν υπάρχει το αναγκαίο εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό από την πρώτη μέρα λειτουργίας των σχολείων, καθώς και μια επιπλέον νηπιαγωγός, αν δεν συσταθούν οργανικές θέσεις σε κάθε σχολείο και στα ολόημερα τμήματα;

Και δεν ξεχνάμε ότι για όλα αυτά χρειάζεται προσωπικό. Δεν ξεχνάμε ότι ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ αιτιολογούσαν το προηγούμενο διάστημα τη μη πρόσληψη μόνιμου προσωπικού λόγω των μνημονίων. Και δεν θα πανηγυρίσουμε για τους διορισμούς όπως πανηγυρίζει η ΔΑΚΕ, γιατί εμείς ξέρουμε στα Νηπιαγωγεία αλλά και στα Δημοτικά Σχολεία, σε όλη την Εκπαίδευση, ότι παρόλο που έγιναν διορισμοί, είναι πολύ πίσω από τις ανάγκες που υπάρχουν.

Προσωπικό, για να μπορούμε ν' αρρωστήσουμε, για να πάρουμε μια μέρα γονική άδεια, να παρακολουθήσουμε την πρόοδο των δικών μας παιδιών, για να ανταπεξέλθουμε στο βαρύ διοικητικό έργο που εντατικοποιείται ολοένα και περισσότερο τα τελευταία χρόνια, με τις χίλιες μύριες πλατφόρμες, του ΙΕΠ, του σχολικού εκφοβισμού, της δράσης του ενεργού πολίτη.

Πώς θα αναπτυχθούν ολόπλευρα, κοινωνικά, παιδαγωγικά οι μαθητές μας σε κοντίνερς, κτίρια χρέπια, σε αίθουσες στενές, υγρές και ανήλιαγες, που καταρρέουν τα ταβάνια τους και πλημμυρίζουν οι αυλές τους στην πρώτη βροχή; Αλήθεια, ποιος διεκδίκησε κόντρα στις κυβερνήσεις που διαχρονικά υποβαθμίζουν το περιεχόμενο του Νηπιαγωγείου με τους 25 μαθητές, τα λιγοστά χρήματα που αναγκάζουν τους γονείς να πληρώνουν οι ίδιοι για τη λειτουργία του δημόσιου Νηπιαγωγείου;

Είναι απαράδεκτο να είμαστε οι μοναδικοί με ωράρια, όσες ώρες ξεκινάμε την πρώτη χρονιά με τις ίδιες να φτάνουμε στη σύνταξη και να αναγκάζομαστε εκτός από νηπιαγωγοί, να είμαστε γραμματείς, τηλεφωνήτριες, φαντάδες, νοσοκόμες, καθαρίστριες και ότι άλλο φανταστεί κανείς. Τώρα αναδεικνύεται η απαίτηση των καιρών με βάση τις εξελίξεις για συλλογική

σύμβαση εργασίας που θα περιλαμβάνει μισθολογικά και εργασιακά δικαιώματα.

Οι κορώνες που ακούσαμε καλό είναι να πέσουν. Το είδαμε στην πράξη και με τη ΔΗΣΥ στο Σωματείο μας το «Γ.Σεφέρης», όταν δεν οργανώσανε και δεν πάλεψαν συλλογικά τα αιτήματα τις αποφάσεις που πήραμε, όταν ερχόταν η ώρα για να συμπτυχθούν τμήματα ή για να μη μετακινηθούν μαθητές, ισχυρίζονταν ότι όλα αυτά τα λέει ο νόμος, όταν στα Διοικητικά Συμβούλια των Σωματείων γενικά δεν έρχεστε κόντρα με τη Διοίκηση των Διευθύνσεων και των Δημοτικών Αρχών ή δεν υλοποιήσατε και δε στηρίξατε συλλογικές αποφάσεις του κλάδου για αξιολόγηση, σπέρνοντας ηττοπάθεια και κλίμα φόβου. Ακριβώς ό,τι κάνει η κυβέρνηση. Δυστυχώς για σας, οι Εκπαιδευτικοί, οι δάσκαλοι και οι νηπιαγωγοί δεν εξαπατώνται. Οι αγώνες μας και οι δίκαιες διεκδικήσεις μας μαζί με τους γονείς των μαθητών μας και τους υπόλοιπους εργαζόμενους είναι η

πραγματική αντιπολίτευση σε όλο το τερατούργημα του ασφυκτικού αντιδραστικού κράτους που προσπαθεί να φιμώσει τις φωνές διεκδίκησης και τη συνδικαλιστική δράση.

Τελειώνοντας, οι δυνάμεις της Αγωνιστικής Συσπείρωσης, όλο το προηγούμενο διάστημα αφουγκραστήκαμε τις αγωνίες και στηρίξαμε αγώνες που έγιναν από τα Σωματεία με συγκεκριμένες θέσεις και προτάσεις. Εδώ τώρα χρειάζεται η Ομοσπονδία να συγκρουστεί με την κυβερνητική πολιτική, να στέκεται δίπλα μας καθημερινά, να οργανώνει την πάλη για τα δίκαια αιτήματά μας.

Γιατί το κατηγοριοποιημένο σχολείο των δεξιοτήτων, των χορηγών και των φοβισμένων Εκπαιδευτικών δεν έχει μέλλον. Να πάρουμε αγωνιστικές αποφάσεις για την κλιμάκωση του αγώνα μας το επόμενο διάστημα και σε αυτή την πορεία ξέρουμε ότι δεν είμαστε μόνοι μας. Καλούς και όμορφους ταξικούς αγώνες

ΝΑΤΑΣΑ ΜΙΧΑΗΛ

ΣΕΠΕ «ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΛΗΝΟΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, για να καταλάβουμε σε ποιο χρονικό πλαίσιο βρισκόμαστε, ακόμα και οι πιο παλιοί που βρίσκονται σε αυτή την αίθουσα δεν έχουν ξαναβρεθεί μπροστά σε τέτοιες μέρες πολεμικής προετοιμασίας.

Η πύλη του ολέθρου για τους λαούς έχει ανοίξει. Τα ανοικτά πολεμικά μέτωπα αυτή τη στιγμή ξεπερνούν

τα εξήντα. Εδώ και χρόνια παρακολουθούμε σε ζωντανό χρόνο τη γενοκτονία, χωρίς εισαγωγικά, ενός ολόκληρου λαού, του λαού της Παλαιστίνης. Το κράτος δολοφόνος του Ισραήλ έχει σκοτώσει μέχρι στιγμής 12.800 μαθητές.

Το κράτος δολοφόνος του Ισραήλ έχει ισοπεδώσει τη Λωρίδα της Γάζας και οδηγεί στον θάνατο όσους Παλαιστίνιους έχουν απομείνει σε αυτήν. Έχει μετατρέψει σε τόπους εκτέλεσης μέχρι και τα σημεία διανομής βοήθειας, όταν αυτή η βοήθεια καταφέρνει να φτάσει. Όμως δεν κατάφερε να μας κάνει να συνηθίσου-

με αυτή τη φρίκη. Δεν δεχτήκαμε ποτέ αυτή τη φρίκη ως κανονικότητα.

Μιλήσαμε με τους μαθητές μας. Τραγουδήσαμε μαζί τους για τη ζωή και το δίκιο. Ζωγραφίσαμε στα σχολεία μας για τα παιδιά της Παλαιστίνης. Ανεβάσαμε τη σημαία της Παλαιστίνης δίπλα στη δική μας. Και ας δεχτήκαμε απειλές και διώξεις. Και θα συνεχίσουμε. Γιατί εδώ είναι η Ελλάδα και ξέρουμε τι θα πει πόλεμος. Ξέρουμε τι θα πει φασισμός και ξεριζωμός.

Οι σχεδιασμοί Ηνωμένων Πολιτειών, NATO, Ισραήλ ξεπερνούν κατά πολύ την περιοχή. Με το προχθεσινό χτύπημα των Ηνωμένων Πολιτειών στο Ιράν γίναμε κι εμείς στόχος αντιποίνων. Χθες το Ιράν ξεκίνησε τον βομβαρδισμό Αμερικανικών βάσεων. Η Σούδα είναι ορμητήριο των Ηνωμένων Πολιτειών και του Ισραήλ. Οι βάσεις τους είναι πολεμικοί στόχοι και έχουν φροντίσει όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων να γίνει η χώρα μας μια απέραντη αμερικανική βάση.

Τα Σωματεία και η Ομοσπονδία μας, το συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας έχει όχι μόνο δικαίωμα αλλά και υποχρέωση να απαιτήσει την άμεση απεμπλοκή της χώρας από αυτό το μακελειό, πριν αρχίσει να ηχεί στα κινητά μας το 112 για εκκένωση. Να επιβάλει την απεμπλοκή από αυτό τον όλεθρο που με μαθηματική ακρίβεια πλησιάζει και το κλείσιμο των βάσεων που, πέρα από ορμητήριο θανάτου για τους λαούς της περιοχής, μας καθιστούν ξεκάθαρα και στόχο.

Χαιρετίζουμε, την παλικαρία στάση των συναδέλφων μας στην COSCO που σταμάτησαν κοντέινερς με σφαίρες με προορισμό την Παλαιστίνη. Τους συναδέλφους απ' το Εργατικό Κέντρο Λαυρίου που εμπόδισαν τη διέλευση φορτηγών με πολεμικό υλικό μέσα από την πόλη τους.

Οι πολεμικές δαπάνες που σχεδιάζονται για την επόμενη δεκαετία στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 800 δισεκατομμύρια ευρώ. Από αυτά στην Ελλάδα αντιστοιχούν 27 δισεκατομμύρια. 27 δισεκατομμύρια για τις πολεμικές βιομηχανίες συν την αύξηση των πολεμικών δαπανών σε ετήσια βάση στο 5% από το 2% που είναι σήμερα.

Και επειδή ακούσαμε ότι δεν μας αφορά αυτό, συνάδελφοι, από που θα βγουν αυτά τα λεφτά; Είναι τα λεφτά που δεν υπάρχουν όταν ζητάμε αυξήσεις στους μισθούς και επαναφορά των δώρων μας, για να μη ζούμε στα όρια της ανέχειας. Είναι αυτά που δεν υπάρχουν για να συντηρηθούν τα σχολεία μας και να χτιστούν καινούργια. Αυτά που δεν υπάρχουν για την υγεία, τις κοινωνικές δαπάνες, τις συντάξεις.

Είναι χαρακτηριστική η δήλωση του Ρούτε, του Γενικού Γραμματέα του NATO, ότι πρέπει να περικοπούν και άλλο οι συντάξεις και άλλες κοινωνικές παροχές, για να αυξηθούν οι πολεμικές δαπάνες. Σ' αυτό το πλαίσιο, έχουν ανάγκη να σιγήσει κάθε φωνή που αντιστέκεται, κάθε φωνή που αποκαλύπτει τα σχέδιά τους.

Σε συνθήκες οξυμένων αντιθέσεων και πολεμικής προετοιμασίας ο στόχος τους είναι να θωρακίσουν τη λειτουργία των υπηρεσιών του κράτους, για να υλοποιείται η κυρίαρχη πολιτική άνευ αντιρρήσεως. Ει-

δικά στον χώρο μας, για να μην υπάρχει περιθώριο παρέμβασης και στο ίδιο το περιεχόμενο της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Δεν είναι τυχαίο ότι τώρα άνοιξε το ζήτημα της άρσης της μονιμότητας στο Δημόσιο μέσω της αναθεώρησης του άρθρου 103 του Συντάγματος. Δεν είναι τυχαίες οι αλλαγές στο Πειθαρχικό Δίκαιο και η αυστηροποίηση των ποινών, για τις οποίες το συνέδριό μας πρέπει να καταλήξει σε πρωτοβουλίες συντονισμού με τα υπόλοιπα Σωματεία και Ομοσπονδίες του Δημοσίου για την αποτροπή τους.

Δεν είναι τυχαίες οι πρόσφατες δηλώσεις του Πρωθυπουργού, που ισχυρίστηκε ότι δεν έχουν θέση στην Εκπαίδευση όσοι αρνούνται από θέση αρχής την αξιολόγηση. Από την πλευρά μας απαντάμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο. Ο μόνος που δεν έχει θέση στο δημόσιο σχολείο είναι η κυβερνητική πολιτική που φέρνει κατηγοριοποίηση, εμπορευματοποίηση και διώξεις.

Θέση στη δημόσια Εκπαίδευση έχουν όλοι όσοι παλεύουν για τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών στις πιο αντίξοες συνθήκες, με αντίπαλο το κράτος και την κυβερνητική πολιτική. Είναι βαθιά γελασμένοι όσοι νομίζουν ότι θα επιβάλλουν νέο ιδιώνυμο εν έτει 2025 με βάση τις απόψεις και τις πεποιθήσεις πάνω σε εκπαιδευτικά και κοινωνικά ζητήματα. Οι Εκπαιδευτικοί από θέση αρχής αγωνιζόμαστε για ένα αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σχολείο για όλα τα παιδιά.

Αρνητές αυτού του σχολείου, αρνητές του δικαιώματος στη συλλογική απεργιακή αντίσταση, στην κατηγοριοποίηση και εμπορευματοποίηση της Εκπαίδευσης είναι η ίδια η κυβέρνηση, το Υπουργείο και όσοι στηρίζουν αυτή την πολιτική. Φαίνεται, συνάδελφοι, ότι οι συλλογικές μας αποφάσεις αλλά και η αντοχή χιλιάδων συναδέλφων, παρά τις απώλειες και τις διώξεις, ενοχλούν.

Όσο δυσκολεύονται να πείσουν για την ορθότητα της πολιτικής τους, όσο η δική μας δράση αποκαλύπτει τα τεράστια και εκρηκτικά προβλήματα που έχει αυτή δημιουργήσει, τόσο αναβαθμίζουν τις αυθαιρεσίες και την επιχείρηση εκφοβισμού και επιλέγουν την καταστολή για όσους αποκαλύπτουν την πραγματικότητα.

Θέλουν τον δάσκαλο σκυφτό πειθήνιο όργανό τους. Διώκουν την Ελευθερία για ένα εικαστικό έργο που έκανε με τους μαθητές της για την Παλαιστίνη. Απειλούν με δυνητική αργία τη Σοφία, επειδή τόλμησε να αποκαλύψει ότι ένα παιδί έμεινε για τρεις μήνες σπίτι του, γιατί δεν είχαν στείλει σχολικό νοσηλευτή. Απειλούν με δυνητική αργία την νηπιαγωγό στην Παιανία, επειδή δε συμβιβάστηκε με ένα πολυπληθές τμήμα στο Νηπιαγωγείο. Έθεσαν σε δυνητική αργία τη Χρύσα, που ήρθε αντιμέτωπη με τον επιθεωρητή.

Οι Εκπαιδευτικοί έχουμε αποδείξει ότι υπερασπιζόμαστε την παιδαγωγική μας υπόσταση. Μέσα από τα εκπαιδευτικά μας Σωματεία, τους έχουμε δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα. Γιατί είναι Σωματεία ζωντανά, με ενεργή δράση για όλα τα σοβαρά ζητήματα της Εκπαίδευσης, των εργασιακών συνθηκών και των όρων δια-

βίωσης των Εκπαιδευτικών αλλά και της ζωής μας γενικότερα.

Η αλλαγή σελίδας στο τιμόνι της Ομοσπονδίας μας, η αλλαγή σελίδας σε μια σειρά άλλους σημαντικούς κλάδους τούς έχει τρομάξει. Και όταν η κυβέρνηση, συνάδελφοι, και τα κόμματα που υπηρετούν αυτή την αντιλαϊκή πολιτική ανησυχούν από τη δράση μας, πρέπει να μετατρέψουμε την ανησυχία τους σε εφιάλτη.

Να συμβάλουμε ώστε η Ομοσπονδία να γίνει πραγματικός οργανωτής μάχης, απαλλαγμένοι από τον εναγκαλισμό με την κυβερνητική πολιτική. Βάζοντας στην άκρη τις κυβερνητικές παρατάξεις στην Ομοσπονδία, ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ και Δίκτυο, που έκαναν και κάνουν ό,τι περνά από το χέρι τους, για να καθυστερήσουν, να βάλουν εμπόδια σε προοδευτικές αποφάσεις του Διοικητικού, να απογοητεύσουν ολόκληρο τον κλάδο και εν τέλει να σπείρουν την ηττοπάθεια. Γνωστό όπλο του συστήματος για να κρατά τον λαό στον καναπέ, παρά

τις αγωνιστικές κορώνες που ακούμε από το πρωί σήμερα.

Όμως, σε πείσμα αυτών, οι μεγάλοι αγώνες του προηγούμενου διαστήματος συνεχίζονται. Αυτή η πολιτική δεν είναι μονόδρομος. Οι αντιστάσεις δεν είναι παρωχημένες και αναχρονιστικές, αλλά υποχρέωσή μας, αν θέλουμε να λεγόμαστε άνθρωποι. Στο χέρι μας είναι ο φόβος και η απογοήτευση να αλλάξουν στρατόπεδο. Η καθημερινή ασίγαστη πάλη ενάντια στην περιστολή των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Η πάλη ενάντια στη φίμωση και καταστολή των φωνών και των εστιών αγώνα και αντίστασης δυναμώνει.

Και μόνο με αυτόν το δρόμο, το δρόμο της σύγκρουσης και της ανατροπής μπορεί να έχουμε κατακτήσεις. Όπως όλα δείχνουν, συνάδελφοι, ξημερώνουν δύσκολες αλλά ενδιαφέρουσες μέρες. Ας σταθούμε λοιπόν στο ύψος των περιστάσεων και ας ανεβάσουμε τα Σωματεία και την Ομοσπονδία μας ένα μπόι ψηλότερα.

ΝΕΣΤΟΡΑΣ ΕΥΛΑΣ ΣΕΠΕ ΧΙΟΥ

Καλησπέρα, συνάδελφοι. Πριν ξεκινήσω, συνάδελφοι, να πω ότι η καρδιά και το μυαλό των Χιωτών που βρίσκονται εδώ είναι στο νησί μας αυτή τη στιγμή, το οποίο κατακαίγεται για τρεις ολόκληρες μέρες από την κυβέρνηση των «άριστων», που μας κουνάει το δάχτυλο περί αξιολόγησης, αλλά και όλων των προκατόχων της, που κατάφεραν να αφήσουν ένα ολόκληρο νησί απροστάτευτο από κάθε προφύλαξη σε δάση και οικισμούς που βρίσκονται μέσα σε δενδρόφυτες περιοχές.

Επίσης τη συμπαρατάξή μας σε εκείνους που κάνουν πράξη, και ο Σύλλογός μας είναι ένας από αυτά τα σωματεία που κάνουν πράξη το πως “μόνο ο λαός σώζει τον λαό”. Γιατί πραγματικά μόνο ο λαός σώζει τον λαό στη Χίο αυτή τη στιγμή, με εκκλήσεις για να μη χαθούν ακόμη και ζωές.

Να πω, συνάδελφοι, ότι από τις σημερινές μας εργασίες, ειδικά εμείς ως Εκπαιδευτικοί δεν μπορεί να μην αναφερθούμε στις ραγδαίες πολεμικές εξελίξεις. Έχουμε μεγάλη ευθύνη απέναντι στα παιδιά, στους μαθητές, τους γονείς. Ιδιαίτερα τώρα που ο πόλεμος είναι πιο κοντά από ποτέ στη γειτονιά μας.

Αναλαμβάνουν τεράστιες ευθύνες οι παρατάξεις που κρύβουν τις διαχρονικές πολιτικές των κυβερνήσεων που οδήγησαν και οδηγούν τη χώρα και όλους εμάς σε ένα κουβάρι ανταγωνισμών και ανυπολόγιστων κινδύνων με ΝΑΤΟϊκές βάσεις, με αποστολή προσωπικού και πολεμικού υλικού, ακόμα και από τα νησιά, στα μέτωπα του πολέμου.

Η Γκουέρνικα, που συχνά έμπαινε με συγκίνηση στα μαθήματά μας, χωριά δυστυχώς μπροστά στα ανείπωτα κυνικά εγκλήματα στην Παλαιστίνη, μπροστά στη σφαγή λαών στη Μέση Ανατολή, από το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ, με τη στήριξη των συμμάχων του,

της ελληνικής κυβέρνησης, των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σήμερα, που φαίνεται καθαρά πως οι διάφορες συμφωνίες εγγύησης τάχα και ασφάλειας της χώρας μας, μας βάζουν ακριβώς σε αυτές τις τεράστιες περιπέτειες, έχουμε χρέος να φωνάξουμε κι εμείς σαν Ομοσπονδία και να οργανώσουμε τον αγώνα για να σταματήσει κάθε εμπλοκή και σχέση της κυβέρνησης με τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, που μας μετατρέπει σε άμεσο στόχο, όπως ομολογείται άλλωστε.

Αντ’ αυτού μας στέλνουν Πειθαρχικά. Γιατί μιλάμε για τον πόλεμο, για τη γενοκτονία στα παιδιά μας, στους μαθητές μας. Όχι μόνο δεν θα σιωπήσουμε, αλλά πρέπει ανοικτά να πάρει θέση η Ομοσπονδία ενάντια στη γενοκτονία, στην απόπειρα φίμωσης και καταστολής, πλευρά της οποίας βέβαια είναι και η αξιολόγηση, όπως επιδιώκεται άλλωστε.

Στη Χίο ο Σύλλογός μας έχει πικρή πείρα από χιλιάδες πρόσφυγες, θύματα των ιμπεριαλιστικών πολέμων. Φέτος ήταν κυριολεκτικά αντιπολεμική χρονιά αλληλεγγύης, με πρωτοβουλίες των σχολείων και του Συλλόγου με συλλογή ειδών πρώτης ανάγκης, σχολικών ειδών που φράκαραν κυριολεκτικά τις αποθήκες.

Έχουμε όμως πολύτιμη πείρα, όταν και με τον συλλογικό οργανωμένο αγώνα, πρωτοφανή για τα δεδομένα, καταφέραμε αυτό που φάνταζε τότε αδύνατο στο νησί, το να αποτρέψουμε δηλαδή τη δημιουργία μιας ακόμη φυλακής προσφύγων και μεταναστών.

Ο ιός της πολεμικής οικονομίας και του κέρδους μολύνει με τα δισ και την Εκπαίδευση λόγω των πολεμικών εξοπλισμών, όπου αφαιρούνται χρήματα από τις λαϊκές ανάγκες, που εκφράζεται με την εγκατάλειψη των ουσιαστικών ελέγχων και παρεμβάσεων στα σχολεία, τα οποία είναι υπέργρηρα, κακοσυντηρημένα, απροσπέλαστα για άτομα με αναπηρίες και ευπαθείς ομάδες.

Με τη διάλυση των Σχολικών Επιτροπών και την εξοκονόμηση Εκπαιδευτικών σε τάξεις με συνωστισμό,

ενώ νεοδιορίστοι και αναπληρωτές αναζητούν μια πανάκριβη στέγη, όπως ξέρετε, και περιδιαβαίνουν σε τουλάχιστον μέχρι και πέντε σχολεία με πανάκριβα εισιτήρια.

Μολύνει ένα νησί που το νοσοκομείο του λειτουργεί με κάτω από το 40% του απαραίτητου οργανογράμματός του, με σχεδόν ανύπαρκτα Κέντρα Υγείας και περιφερειακά άλλα ιατρεία, αναγκάζοντας ακόμη και σε επείγοντα ιατρικά ταξίδια ή εξ αποστάσεως αντιεπισημονικές διαγνώσεις. Ο Σύλλογός μας έδωσε σημαντικές μάχες σε αυτές τις συνθήκες με άλλα Σωματεία και φορείς.

Από την αρχή της χρονιάς κάναμε πολύμορφες παρεμβάσεις για το επίδομα ενοικίου στους νεοδιοριστούς, το οποίο, αν και στα λόγια το στήριξε το Δημοτικό και Περιφερειακό Συμβούλιο, δεν το έδωσε ποτέ, ενάντια στην τρομοκράτηση των συναδέλφων, όταν έφτασαν τα πρώτα Πειθαρχικά στους απεργούς, με άμεση και πολύ μαζική κινητοποίηση, δηλώνοντας ξεκάθαρα ότι δεν θα κάνουμε πίσω από τις προσπάθειες κατηγοριοποίησης και εμπορευματοποίησης της Εκπαίδευσης ή ποινικοποίησης του αγώνα.

Επιμεινίναμε σε συναντήσεις με γονείς μέσα στα σχολεία και στον Σύλλογο, που έσπασαν σε μεγάλο βαθμό την άθλια προπαγάνδα της αξιολόγησης, των πειθαρχικών και της δήθεν άρσης της μονιμότητας. Η έγκαιρη προειδοποίηση για τις επικείμενες υποβαθμίσεις των σχολείων οδήγησε σε μια μεγάλη κινητοποίηση, ενώ στους ισχυρισμούς της Διευθύντριας ότι υπάρχει ιεραρχία και νόμος με μια φωνή οι Εκπαιδευτικοί, η Ένωση Γονέων, αντιτάξαμε την ανάγκη υπεράσπισης του τί είναι παιδαγωγικό και δίκαιο και την ανάγκη αντίστασης σε αυτές τις ρυθμίσεις, που δεν πρέπει να εφαρμοστούν.

Συνάδελφοι, από τη μέχρι τώρα δράση μας να ξέρετε ότι υπάρχει, και δικαίως, μεγάλος θυμός για την απαράδεκτη τακτική της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ και του Δικτύου να μείνουν στην άκρη φλέγοντα ζητήματα της στήριξης του απεργιακού αγώνα, των Πειθαρχικών, της καταστολής, των εργασιακών δικαιωμάτων που θέτει η Αγωνιστική Συσπείρωση, τα οποία τα ψηφίσαμε βέβαια και στη συνέλευσή μας και στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Να είστε σίγουροι, να είναι σίγουρες οι συγκεκριμένες δυνάμεις ότι ο κλάδος και βλέπει και καταλαβαίνει και θα το πληρώσουν ακριβά από διαφορετικό δρόμο. Οι Παρεμβάσεις με διάφορες υπερεπαναστατικές κορώνες άλλοτε αποθεώνουν άστοχες νομικές κινήσεις και άλλοτε στοχοποιούν σε κάθε βήμα τη ΔΟΕ, δηλαδή την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών, για μικροπααραξιακούς σκοπούς, βαρώντας το σαμάρι και αποπροσανατολίζοντας από τον πραγματικό αντίπαλο.

Όσο και αν ενοχλούνται, συνάδελφοι, κάποιοι, ο ελπιδοφόρος αγώνας σε αυτή τη νέα πορεία της Ομοσπονδίας, με πρώτη την Αγωνιστική Συσπείρωση, θα συνεχιστεί, θα διευρυνθεί και θα βαθύνει. Ο καιρός των υποκλίσεων στην κυβερνητική και αντικυβερνητική εκπαιδευτική πολιτική των κυβερνητικών συνδικαλιστών μπορούμε να αποδείξουμε ότι έχει τελειώσει.

Έχουμε τη δύναμη, το έχουμε αποδείξει μαζικά, ανυποχώρητα, απέναντι σε ένα συνολικά εχθρικό κράτος, ανεξαρτήτως κυβερνήτη, για βαθύτερες αλλαγές στο επίπεδο της οικονομίας και της κοινωνίας. Μαζί με όλους τους εργαζόμενους.

Σε αυτό το καθήκον κρινόμαστε και σε αυτό λογοδοτούμε και σήμερα για τη ζωή και την Εκπαίδευση που δικαιούμαστε. Σας ευχαριστώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΕΠΕ "ΣΩΚΡΑΤΗΣ"

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Το πρόγραμμα δράσης, που εισηγητικά παρουσιάστηκε και θα συζητήσουμε, είναι αναντίστοιχο με την επίθεση που δεχόμαστε από την κυβέρνηση της Ν.Δ στα δικαιώματά μας.

Πρέπει σήμερα από το συνέδριό μας να στείλουμε ένα μήνυμα σε όλους τους εκπαιδευτικούς, μόνιμους, συμβασιούχους και νεοδιόριστους, ότι δεν κάνουμε πίσω από την υπεράσπιση των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών μας και των εργασιακών δικαιωμάτων μας.

Σήμερα επομένως οφείλουμε να πάρουμε απόφαση για συνέχιση του αγώνα μας ενάντια στην εμπορευματοποίηση και την κατηγοριοποίηση της εκπαίδευσης που γίνεται μέσω της αξιολόγησης.

Βιώνουμε μια γενικευμένη επίθεση ως εργαζόμενοι.

Ζούμε την ασύλληπτη ακρίβεια, που έχει κάνει απλησίαστα ακόμα και βασικά είδη, χάρη στις κυβερνήσεις που ψήφισαν και εφάρμοσαν μνημόνια και περικοπές, η μία μετά την άλλη ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ. Έπεται νέα εκτόξευση της ακρίβειας, λόγω της εκρηκτικής κατάστασης που έχει μεθοδευτεί στη Μέση Ανατολή.

Στον αντίποδα της σκληρής πολιτικής λιτότητας που τσακίζει τα δικαιώματα των πολλών, βρίσκεται η κυβερνητική πολιτική επιλογή που δεσμεύει ιλιγγιώδη ποσά δισεκατομμυρίων για πολεμικούς προϋπολογισμούς στο πλαίσιο της πολεμικής οικονομίας.

Το Ν.Α.Τ.Ο. απαιτεί 5% του ΑΕΠ για τις πολεμικές δαπάνες και η Ε.Ε. εξαγγέλλει 800 δισ. ευρώ ζεστό χρήμα για τις βιομηχανίες του πολέμου, βάζοντας «χέρι» μέχρι και στα αποθεματικά των συνταξιοδοτικών ταμείων. Είναι πρόκληση επομένως να μας λένε ότι δεν υπάρχουν λεφτά για μισθούς, συντάξεις, παιδεία, υγεία.

Στον αντίποδα των λαϊκών νοικοκυριών που στενάζουν, οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι έχουν «μπουκώσει» από υπέρογκα κέρδη (25% αύξηση για τις τράπεζες, 770εκ € για τους ενεργειακούς ομίλους, 10% αύξηση για τα σούπερ μάρκετ κ.α.)

Στη λογική του «κόστος – όφελος» και στο όνομα της ελαχιστοποίησης του Κόστους για την Εκπαίδευση η κατάσταση στα σχολεία επιδεινώνεται συνεχώς.

Να γιατί τα σχολεία 1^η του Σεπτεμβρίου δεν είναι στελεχωμένα με τους απαιτούμενους εκπαιδευτικούς και βοηθητικό προσωπικό με αποτέλεσμα να χάνονται χιλιάδες διδακτικές ώρες.

Να γιατί 40.000 και πλέον είναι οι συμβασιούχοι στην εκπαίδευση, ουσιαστικά χωρίς δικαιώματα, για να «κλείνουν τις τρύπες» στην Εκπαίδευση.

Να γιατί οι συνάδελφοι των ειδικοτήτων στα σχολεία γίνονται «λάστιχο» σε 4 και 5 σχολεία, με δεύτερες αναθέσεις και μάλιστα με απόφαση των τελευταίων ετών κόβουν και τα οδοιπορικά που δικαιούνται.

- Διανύουμε μια περίοδο που:

Δυναμώνει η διαπάλη μεταξύ των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, ανοίγοντας νέα μέτωπα πολέμου για το πάνω χέρι στην παγκόσμια οικονομία.

Το κράτος - δολοφόνος του Ισραήλ διαπράττει γενοκτονία στον Παλαιστινιακό λαό.

Έχουμε χρέος ως εκπαιδευτικοί να δυναμώσουμε την αλληλεγγύη στον Παλαιστινιακό λαό και να καταδικάσουμε την ελληνική κυβέρνηση και τον ρόλο των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ.

Συν/φοι -σες

Οι αγώνες και των εκπαιδευτικών συνιστούν την ουσιαστική αντιπολίτευση απέναντι στην κυβέρνηση.

Οι αγώνες που δώσαμε οι εκπαιδευτικοί σε συμμαχία με τους γονείς των μαθητών μας, από την αρχή της σχολικής χρονιάς, ενάντια στην προσπάθεια της κυβέρνησης για συμπτύξεις τμημάτων και καταφέραμε να αποτρέψουμε εκατοντάδες κλεισίματα τμημάτων.

Είναι η επαναπρόσληψη της αναπληρωτριάς στην Αν. Αττική, χάρη στον αγώνα του ΣΕΠΕ «ο Σωκράτης» και το κύμα αλληλεγγύης, η οποία είχε απολυθεί μετά από 14 ημέρες εργασίας.

Στους αγώνες μας για την κάλυψη των κενών στα σχολεία σε εκπαιδευτικούς και ειδικό βοηθητικό προσωπικό συστειρώθηκαν μαζί μας γονείς, Σύλλογοι Γονέων και εργατικά σωματεία. Μαζί αγωνιστήκαμε ενάντια στην υποχρηματοδότηση των σχολείων για τα προβλήματα της ασφάλειας των σχολικών υποδομών. Είναι ο κοινός μας αγώνας εκπαιδευτικών, γονιών που στριμώχνουν την Κυβέρνηση

Παίρνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω κατανοούμε την επίθεση απέναντι στους εργαζόμενους και στους εκπαιδευτικούς που ολοένα και μεγαλώνει.

Από τη μία τα κέρδη των λίγων, και από την άλλη οι ζωές των πολλών. Σε κάθε πτυχή της ζωής μας. Τα κέρδη τους ή οι ζωές μας λοιπόν.

Φωτεινά παραδείγματα, σημεία αναφοράς στον αγώνα μας ενάντια στις πολιτικές που τσακίζουν τη ζωή μας, είναι οι αγώνες των ταξικών δυνάμεων, οι συσχετισμοί που αλλάζουν και στέλνουν μήνυμα αισιοδοξίας σε μια σειρά συνδικάτα, όπως στο Εργατικό Κέντρο Εύβοιας, στους νοσοκομειακούς γιατρούς, κ.α.

Για μόρφωση, δουλειά, ζωή με δικαιώματα, να διεκδικήσουμε:

Αυξήσεις στους μισθούς και επαναφορά 13^{ου}-14^{ου} μισθού να προσμετρηθεί στη μισθολογική εξέλιξη η διετία 2016 – 17

Μόνιμους, μαζικούς διορισμούς, μονιμοποίηση των αναπληρωτών.

Εξίσωση του ωραρίου των Νηπιαγωγών με αυτό όλων των εκπαιδευτικών.

Αποκλειστικά Δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση - Κατώτατη σύνταξη στο 80% του μισθού εξόδου.

Την απόσυρση του σχεδίου νόμου για το πειθαρχικό, την παύση όλων διώξεων, την κατάργηση των νόμων 4692/20 και 4823/21.

Με βάση τα παραπάνω διαμορφώνουμε το Πρόγραμμα Δράσης μας για το επόμενο διάστημα ως και την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς:

Συνεχίζουμε να υλοποιούμε την απόφαση της 93^{ης} Γ.Σ. της ΔΟΕ και της ολομέλειας προέδρων την 1^η Απριλίου 2024 και συγκεκριμένα:

1. την απεργία-αποχή από κάθε διαδικασία ή ενέργεια

που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων μας που αφορούν στις διαδικασίες της ατομικής αξιολόγησης.

2. Τα ενιαία κείμενα της ΔΟΕ στην πάλη ενάντια στις διαδικασίες της «εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης», ώστε η κατηγοριοποίηση να μείνει στα χαρτιά.

3. Συνεχίζουμε τις στάσεις εργασίας από ΔΟΕ και ΣΕΠΕ, προκειμένου να καλυφθούν όλοι οι συνάδελφοι σε όλες τις φάσεις της «αξιολόγησης».

Προχωράμε σε επιστημονικό συνέδριο για αξιολόγηση στην προοπτική συνολικής κριτικής στην κυβερνητική προπαγάνδα μαζί με ΟΛΜΕ, ΠΟΣΕΕΠΕΑ στην αρχή της σχολικής χρονιάς σε συνεργασία με τα παιδαγωγικά τμήματα και καθηγητές που έχουν στηρίξει τον αγώνα μας.

Για το εκτρωματικό σχέδιο νόμο για το νέο πειθαρχικό, η ΔΟΕ, σε συνέχεια των αγωνιστικών πρωτοβουλιών του προηγούμενου διαστήματος, να προχωρήσει άμεσα σε καταγγελία με ανακοίνωση στη βάση του σχεδίου που προτείνουμε. Να προχωρήσει σε άμεση κινητοποίηση στο Υπουργείο Εσωτερικών. Να καλέσει άμεσα, το πρώτο δεκαήμερο του Ιουλίου σε σύσκεψη ομοσπονδιών και σωματείων του δημοσίου με στόχο την κοινή δράση. Η ΑΔΕΔΥ οφείλει να απαντήσει απεργιακά με την κατάθεσή του στη Βουλή.

Στις αρχές του Σεπτεμβρίου προχωράμε σε ΓΣ για την οργάνωση της πάλης και του αγώνα μας, με απεργιακές κινητοποιήσεις για υπογραφή ΣΣΕ με αυξήσεις στους μισθούς μας και κατοχύρωση δικαιωμάτων.

Ο Σεπτέμβριος χρειάζεται να είναι απεργιακός.

Το ΔΣ της ΔΟΕ να αποφασίσει απεργία μέσα στον Σεπτέμβριο, 24ωρη ή 48ωρη, και μέχρι τα τέλη του μήνα να έχει γίνει ολομέλεια προέδρων για την παραπέρα κλιμάκωση.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΕΤΚΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «Δ.
ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Συνάδελφοι είμαι εκλεγμένος στο Διοικητικό Συμβούλιο του «Θεοτοκόπουλου» με το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Συσπείρωσης, Γραμματέας του Συλλόγου μας και αναπληρωτής Εκπαιδευτικός. Επειδή έχουν ειπωθεί κάποια πράγματα τα οποία πρέπει να σχολιάσουμε, θα ξεκινήσω με ένα σύντομο σχολιασμό των προηγούμενων, τοποθετήσεων και θα συνεχίσω με την τοποθέτησή μου.

Είναι ψέμα ότι το ΚΚΕ δεν ψήφισε το σχέδιο για την Ειδική Αγωγή. Το ΚΚΕ, αγαπητοί συνάδελφοι, κατέθεσε και ψήφισε το σχέδιο για την Ειδική Αγωγή με όλα τα σύγχρονα μέσα και υποδομές που έχει ανάγκη σήμερα η Ειδική Αγωγή. Αυτό που δεν ψήφισε ήταν το σχέδιο που θέλει την Ειδική Αγωγή μέσα σε κοντίνερ.

Και συνεχίζω. Για τους προηγούμενους ομιλητές της ΔΗΣΥ, της ΔΑΚΕ και λοιπών παρατάξεων. Αφήστε, συνάδελφοι, το παραμύθι ότι δεν υπάρχει η ΔΕΗ επειδή

ηγείται η ΑΣΕ. Η ΑΣΕ αυτό που ψηφίζει το κάνει πράξη ακριβώς για τη συνέπειά της στην εφαρμογή των αποφάσεων. Οι συνάδελφοι ανέδειξαν την ΑΣΕ πρώτη δύναμη στην Ομοσπονδία ενάντια στις παρατάξεις σας που ψηφίζουν αποφάσεις το πρωί και το βράδυ γυρίζουν πλευρό. Αλλαγή έγινε στην Ομοσπονδία και πραγματική πολιτική αλλαγή θα γίνει όταν οι εργαζόμενοι πάρουν στα χέρια τους τα Σωματεία, όπως χθες στο Εργατικό Κέντρο Χαλκίδας.

Και να είστε σίγουροι πως η ΑΣΕΕ κάνει ότι περνάει από το χέρι της για να έρθει αυτή η στιγμή και στα εκπαιδευτικά Σωματεία όλης της χώρας και στην Ομοσπονδία μας. Όση λάσπη και να ρίξετε σε τούτα εδώ τα μάρμαρα, κακιά σκουριά δεν πιάνει, συνάδελφοι.

Είναι ζήτημα κρίσιμο λοιπόν για όλο τον κόσμο της Εκπαίδευσης, αλλά και συνολικότερα για το εργατικό λαϊκό κίνημα, του οποίου η Ομοσπονδία και τα Σωματεία της ανά τη χώρα είναι αναπόσπαστο κομμάτι, οι εργασίες της 94^{ης} Γενικής μας Συνέλευσης να κάνουν καθαρό ότι όλοι εδώ μέσα διατρανώνουμε την αντίθεσή μας στη σφαγή που συντελείται εδώ και δύο χρόνια στη Λωρίδα της Γάζας, την αντίθεσή μας στον ιμπερια-

λιστικό πόλεμο στην Ουκρανία, τη Μέση Ανατολή στα εξήντα συνολικά ενεργά μέτωπα σε ολόκληρο τον κόσμο.

Τα λέμε όλα αυτά γιατί στον τόπο μας, την Κρήτη, βλέπουμε από πρώτο χέρι τι σημαίνει πολεμική εμπλοκή. Με τα πλοία των ΝΑΤΟϊκών να μη χωράνε πια στη Σούδα, τα αεροπλάνα τους να πηγαινοέρχονται πάνω από τα κεφάλια μας για να σπέρνουν το θάνατο στους γειτονικούς λαούς. Ξέρουμε πια, συνάδελφοι, πως η συμμετοχή της χώρας μας στο μακέλεμα των γειτονικών λαών, προϋποθέτει την εφαρμογή και υλοποίηση δια πυρός και σιδήρου της πολεμικής οικονομίας, ζήτημα που επιφέρει πολλαπλές επιβαρυντικές συνέπειες στην ήδη οριακή κατάσταση όσον αφορά τη λειτουργία του σχολείου.

Μόλις την τελευταία εβδομάδα είχαμε πτώση σοβάδων σε Δημοτικό Σχολείο της πόλης μας, που έρχεται να προστεθεί σε δεκάδες άλλα περιστατικά που επιβεβαιώνουν την τραγική κατάσταση στη σχολική στέγη, με κτίρια ακατάλληλα και επικίνδυνα. Σε αυτή τη βάση του κόστους - οφέλους, για να εξοικονομηθούν πόροι για τους πολέμους τους, ξεκίνησε ήδη από πέρυσι των μπαράζ συγχωνεύσεων, με μαθητές παστωμένους σαν σαρδέλες σε 25άρια τμήματα, με περικοπές Εκπαιδευτικών, με πετσόκομμα τελικά όλων των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών μας.

Μέσα σε αυτή την οριακή κατάσταση για το δημόσιο σχολείο, η κυβέρνηση της πολεμικής προετοιμασίας και εμπλοκής δεν μπορεί να ανexeί εργαζόμενους να σηκώνουν κεφάλι, να αντιδρούν, να αντιστέκονται, να αγωνίζονται. Γι' αυτό διώκονται οι τρεις συναδέλφισσές μας, Προϊστάμενες και Διευθύντριες στο Ηράκλειο, όπως και χιλιάδες άλλοι σε όλη την Ελλάδα.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, η Αγωνιστική Συσπειρώση απευθύνεται σε όλους τους συναδέλφους και σε όλους τους αντιπροσώπους που είναι εδώ σήμερα, χαιρετίζοντας τη διάθεση που φαίνεται πως υπάρχει για να συνεχιστεί ο αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση με ψηλά το κεφάλι. Διότι εκτός από το γεγονός ότι η αξιολόγηση αποτελεί το βασικό εργαλείο πίεσης και εκφοβισμού για να υλοποιηθεί όλη η στρατηγική του κεφαλαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ στην Εκπαίδευση, την ίδια στιγμή αυτός ο αγώνας αποτελεί παράδειγμα αντοχής, διεκδίκησης, περηφάνιας.

ΛΑΜΠΡΟΣ

ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ

ΣΕΠΕ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλημέρα κι από μένα. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η φετινή Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ πραγματοποιείται σε συνθήκες κυριολεκτικά εκρηκτικές.

Η κλιμάκωση του ιμπεριαλιστικού πολέμου σε Ουκρανία και Μέση Ανατολή που οδηγεί στον όλεθρο τους λαούς και στα πρόθυρα γενίκευσης του πολέμου με την εμπλοκή της χώρας μας σε αυτόν, είναι που διαμορφώνει τη μεγάλη εικόνα και καθορίζει τις εξελί-

Η Αγωνιστική Συσπειρώση καταθέτει καθημερινά όλες τις δυνάμεις στην οργάνωση του συλλογικού αγώνα, που είναι ο μόνος που έχει αποτελέσματα. Δίνει όλες τις δυνάμεις για να προσανατολιστεί σωστά ο αγώνας. Γιατί ακράδαντα πιστεύουμε στη δύναμη των συναδέλφων μας που συσπειρωμένοι στα Σωματεία τους και την Ομοσπονδία μπορούν να καθυστερούν, να ανατρέπουν, να ανοίγουν το δρόμο υπό προϋποθέσεις για μεγαλύτερες νίκες στο σήμερα.

Σε αυτό τον δρόμο συμβάλαμε με όλες μας τις δυνάμεις, στους αγώνες που αναπτύχθηκαν μέσα στη χρονιά, με τις πάνω από 100 προσφυγές των νεοδιορίστων του 2021, με τη μαζική συμμετοχή στην κλαδική απεργία της 23^{ης} Οκτώβρη και στην ιστορική απεργία της 28^{ης} Φλεβάρη.

Προσπαθήσαμε και στο Ηράκλειο να δυναμώσουμε ο από κοινού αγώνας με την ΕΛΜΕ, την Ένωση Γονέων, το Συντονιστικό των Μαθητών ενάντια στα Ωνάσια, στις κατολισθήσεις και τις καθιζήσεις που θα άφηναν εκατοντάδες μαθητές χωρίς σχολιά μέσα στη χρονιά. Γι' αυτό και τώρα βαραίνει περισσότερο από ποτέ η ανάγκη τα Σωματεία και οι δυνάμεις που παρεμβαίνουν μέσα σε αυτά να αναλάβουν τις ευθύνες τους, υλοποιώντας τις αποφάσεις χωρίς «ναι μεν αλλά».

Είναι γεγονός, συνάδελφοι, πως παρατάξεις σε δομές σπέρνουν την ηττοπάθεια και τη μοιρολατρία στους συναδέλφους με την προσωπική τους στάση μέσα στα Διοικητικά Συμβούλια, όπως και στο δικό μας, σε έναν από τους μεγαλύτερους Συλλόγους σε όλη τη χώρα. Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, εκλεγμένα με το Δίκτυο και τους ελεύθερους Εκπαιδευτικούς ως Διευθυντές και Προϊστάμενοι προχωρούν κανονικά την αξιολόγηση.

Συνάδελφοι, είμαστε καθαροί. Ο αγώνας μένει ανοιχτός. Εγγυητής της ενότητας του κλάδου ήταν, είναι και θα είναι η Αγωνιστική Συσπειρώση που οργάνωσε και συνεχίζει να οργανώνει τον αγώνα με όλους τους συναδέλφους στη βάση των αποφάσεων του Κλάδου, σε κάθε Σύλλογο Διδασκόντων, σε κάθε σχολείο, σε κάθε Σωματείο.

Τώρα η οργή μας θα γίνει ο φόβος τους. Το ποτάμι δε γυρίζει πίσω. Με το μυαλό και την καρδιά συνάδελφοι, για τους αγώνες που έχουμε να κερδίσουμε. Ευχαριστώ.

Ξεις και στην Εκπαίδευση. Γιατί από τη μία η χώρα και ο λαός μας μετατρέπεται σε μαγνήτη αντιποίνων και από την άλλη και ταυτόχρονα μετατρέπεται η οικονομία μας σε πολιτισμική, σε πολεμική.

Σε αυτές τις συνθήκες είναι που το κράτος με την κυβέρνηση και τη συναίνεση όλων των αστικών κομμάτων θέλει τα κεφάλια μέσα για τους εργαζόμενους, ώστε να μην αντιδρούν, να μην αμφισβητούν αυτή την κατεύθυνση. Σε αυτές τις συνθήκες δίνονται εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ σε επενδυτές για να αναπτυχθεί η πολεμική βιομηχανία. Σε αυτές τις συνθήκες είναι που μας λένε ότι πρέπει να γίνουν περικοπές σε μισθούς.

Σε αυτές λοιπόν τις συνθήκες είναι που μας λένε ότι πρέπει να γίνουν περικοπές σε μισθούς, συντάξεις, υγεία και πρόνοια για να περισσέψουν χρήματα για τους εξοπλισμούς. Μας λένε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση με το πρόγραμμα Rearmy Europe να δαπανήσει 800 δις για την πολεμική οικονομία. Μας λένε ότι πρέπει οι πολεμικές δαπάνες των κρατών μελών του NATO να υπερδιπλασιαστούν και να φτάσουν στο πέντε τα εκατό του ΑΕΠ.

Σε αυτές τις συνθήκες όμως, η ληστρική φορολογία των εργατικών λαϊκών οικογενειών έφερε πρωτογενή πλεονάσματα 11,4 δις, τα οποία κατά βάση θα πάνε σε επενδύσεις και εξοπλισμούς. Τα κέρδη των ομίλων που δεν αγγίζονται από τις κυβερνήσεις έχουν εκτοξευθεί στα ύψη. Πάνω από 4 δις ήταν τα κέρδη των Τραπεζών. Πάνω από 11 δις τα κέρδη των εισηγμένων στο χρηματιστήριο εταιρειών. 770 εκατομμύρια τα κέρδη των ενεργειακών ομίλων το πρώτο εξάμηνο του 2024.

Η ακρίβεια έχει χτυπήσει κόκκινο, ειδικά στα βασικά είδη λαϊκής ανάγκης και όχι μόνο. Για παράδειγμα, ο τζίρος των σούπερ μάρκετ έχει αυξηθεί κατά 10%, τζίρος ο οποίος βγαίνει από τις δικές μας τσέπες. Ή άλλο παράδειγμα, έχουν τετραπλασιαστεί οι δαπάνες για τα φροντιστήρια γενικής Εκπαίδευσης στην Πρωτοβάθμια μέσα στη δεκαετία, φτάνοντας τα 26,1 δις.

Όλα αυτά γιατί έχουν τη σημασία τους; Γιατί διαμορφώνουν το έδαφος πάνω στο οποίο στηρίζεται η κυβερνητική προπαγάνδα και οι πολιτικές της επιλογές, που βρίσκει στήριξη και από τα κόμματα του ευρωμονοδρόμου, του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ και άλλα, για να μας πείσουν ότι δεν υπάρχουν χρήματα, ότι τα δημοσιονομικά είναι στενά, ότι «κάτι θα δώσουμε αλλά ό,τι μπορούμε» κτλ. Συνολικά σε αυτό το έδαφος επιδιώκεται να καλλιεργηθεί η ηττοπάθεια και να ανακοπεί η διάθεση για διεκδικήσεις.

Όμως τα παραπάνω επιχειρήματα είναι αυτά που μας αποδεικνύουν ακριβώς το αντίθετο. Ότι υπάρχει πλούτος ο οποίος παράγεται από τους ίδιους τους εργαζόμενους και αντί να επιστραφεί σε εμάς σε μισθούς, κοινωνικές παροχές, σε σύγχρονα και ασφαλή σχολεία, αύξηση της χρηματοδότησης των σχολείων, αναλώσιμα, υλικοτεχνική υποδομή, προσλήψεις μόνιμου προσωπικού κτλ., πηγαίνει σε μια χούφτα επιχειρηματικών ομίλων.

Και από εδώ προκύπτει το σύνθημα που δίνει τον τόνο σε όλες τις μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις τα τε-

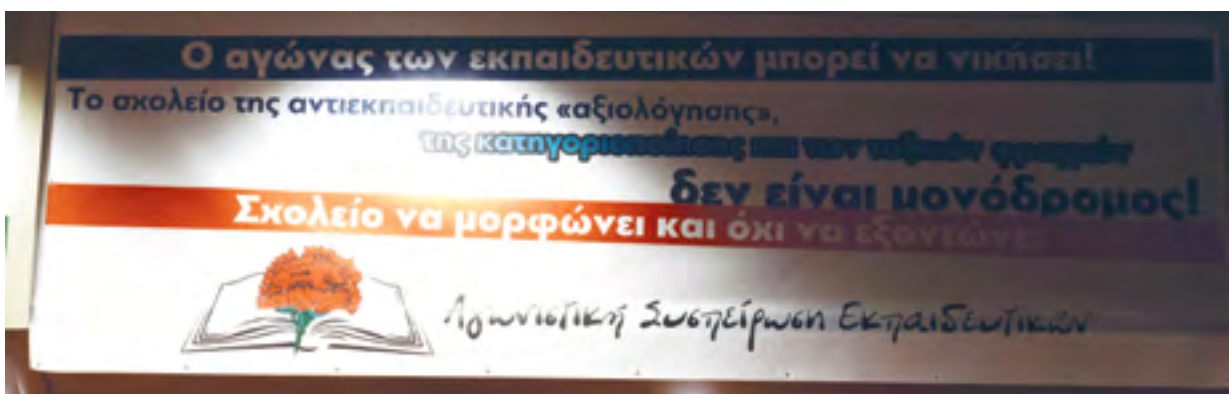
λευταία χρόνια. Το «ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας». Αυτή η πραγματικότητα δείχνει και κάτι ακόμη. Ότι δεν μπορούν να συμβιβαστούν και τα κέρδη των ομίλων και η κάλυψη των αναγκών του λαού. Γι' αυτό απαιτείται σύγκρουση με αυτό το σύστημα. Σύγκρουση ώστε να βγαίνει από τη μέση το κέρδος. Η αιτία δηλαδή που διαλύει τις ζωές μας.

Άρα η ανάδειξη των οικονομικών ζητημάτων του κλάδου που έγινε όλο το προηγούμενο διάστημα για αυξήσεις στους μισθούς, επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, μέτρα στήριξης της καθημερινής μας διαβίωσης με υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, μας οδηγεί τώρα στο άμεσο καθήκον να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις ώστε ο κλάδος να μπει στον αγώνα με όρους αποφασιστικής αναμέτρησης και διεκδίκησης με βάση το πλαίσιο μας, γιατί πριν τελειώσει ο μήνας τελειώνει ο μισθός.

Γιατί πρέπει να βάλουμε στην κουβέντα και ορισμένα ακόμα δεδομένα για να βγαίνουν συμπεράσματα, ώστε να δυναμώσει ο αγώνας μας σήμερα να στοχεύουμε την πραγματική αιτία του προβλήματος, στον πραγματικό αντίπαλο. Σήμερα το εισόδημά μας, το εισόδημά μας παραμένει κατά 45% μειωμένο σε σχέση με το 2009. Έχουν κοπεί ο 13^{ος} και 14^{ος} μισθός, το επίδομα εξωδιδακτικής απασχόλησης, βιβλιοθήκης, Ειδικής Αγωγής, ενώ έχει κλαπεί και η ωρίμανση του μισθολογικού κλιμακίου με το πάγωμα του κλιμακίου την περίοδο 16-17.

Ακόμα πιο οξυμένη είναι η κατάσταση στους νέους Εκπαιδευτικούς αναπληρωτές-αναπληρωτριες και νεοδιόριστους-νεοδιόριστες. Οι συμβασιούχοι Εκπαιδευτικοί, πέρα από τα κουτσουρεμένα δικαιώματα στις άδειες, έχουν να διαχειριστούν το γεγονός ότι στην καλύτερη περίπτωση θα πληρωθούν για 9 μήνες. Αυτή η ανασφάλεια είναι το ευχαριστώ του κράτους στους ανθρώπους που αφήνουν τις οικογένειές τους, ακόμα και τα μωρά τους και αλλάζουν κάθε χρόνο κατοικία κοιμούνται σε αμάξια ή σε κάμπινγκ.

Αντίστοιχα, η αναλγησία του κράτους φαίνεται και στις περιπτώσεις αναπληρωτριών που αναλαμβάνουν υπηρεσία με τα μωρά τους σε πολύ μικρή ηλικία. Είναι απολύτως αναγκαία η πρόβλεψη για δωρεάν θέσεις σε παιδικό βρεφονηπιακό σταθμό για τους συμβασιούχους Εκπαιδευτικούς. Την ίδια στιγμή το εισόδημά τους κατατρώγεται και από τα επιδοτημένα σεμινάρια και μεταπτυχιακά που απαιτεί το προσοντολόγιο.

Και μέσα σε όλα, ήρθε και η επιπλέον επιβράβευση, η αύξηση των ενσήμων από 125 σε 175 που απαιτούνται για να δοθεί το πενιχρό εισόδημα ανεργίας που καταλήγει να αποκλείει από το να το πάρουν χιλιάδες συμβασιούχοι που δουλεύουν για πρώτη φορά και προσλαμβάνονται σε μεταγενέστερες φάσεις προσλήψεων. Να γιατί πολλοί αναπληρωτές κάνουν δεύτερη και τρίτη δουλειά, γιατί οι παραιτήσεις έχουν ξεπεράσει τις 1.000 μέσα στη χρονιά.

Αντίστοιχα, στην ίδια δύσκολη μοίρα βρίσκονται και οι συνθήκες διαβίωσης των αδιόριστων Εκπαιδευτικών, οι οποίοι μετά από χρόνια περιπλάνησης ανά την Ελλάδα, στηρίζοντας το δημόσιο σχολείο της υποχρηματοδότησης, μπαίνουν στη διαδικασία του διορισμού και της νομιμοποίησης, βρίσκουν πάλι εμπόδια.

Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που για άλλη μια φορά αναγκάζονται να φύγουν από τον τόπο μόνιμης κατοικίας για να αποδεχτούν το διορισμό αντιμετωπίζοντας όλες τις δυσκολίες της ακρίβειας, των πανάκριβων ενοικίων αλλά και τη δυσκολία εύρεσης κατοικίας σε τουριστικούς προορισμούς.

Συνάδελφοι, δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η εξαθλίωση. Πρέπει άμεσα να προχωρήσουμε σε μαζικούς μόνιμους διορισμούς όλων των συμβασιούχων Εκπαιδευτικών. Πρέπει να γίνουν εδώ και τώρα. Αντίστοιχα, η αναγκαιότητα υπογραφής κλαδικής συλλογικής σύμβασης είναι πιο επιτακτική από ποτέ.

Βγαίνουμε λοιπόν μπροστά με τους αγώνες μας και διεκδικούμε:

Αύξηση 20% στους μισθούς, δηλαδή ποσοστιαία αύξηση ανάλογη με αυτή που δόθηκε σε άλλες κατηγορίες μισθοδοτούμενων από το Δημόσιο.

Επαναφορά 13^{ου} 14^{ου} μισθού.

Να προσμετρηθεί στη μισθολογική εξέλιξη η διετία '16-'17 που έχει παγώσει.

Αφορολόγητο στα 12.000 ευρώ με προσαύξηση 3.000 ευρώ για κάθε τέκνο.

Μαζικοί διορισμοί όλων των συμβασιούχων αναπληρωτών.

Πρόγραμμα φθηνής λαϊκής στέγης που θα καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες όλων των εργαζομένων.

Να επιστραφούν εδώ και τώρα τα 2 δις που κλάπηκαν από το κράτος μετά την κατάργηση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και να διατεθούν στο λαό για την κάλυψη των στεγαστικών αναγκών.

ΒΙΒΗ

ΤΡΥΠΑ

ΣΕΠΕ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ – ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ «Ν. ΠΛΟΥΜΠΙΔΗΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι εκλεγμένη με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Κερατσινίου-Περάματος «Νίκος Πλουμπιδής».

Μέριμνα για σίτιση των Εκπαιδευτικών.

Δωρεάν φοίτηση τέκνων των Εκπαιδευτικών στους βρεφικούς παιδικούς σταθμούς.

Συνάδελφοι, να επισημάνουμε τα εξής σε σχέση με την εισήγηση. Δεν συζητάμε ότι ως ΑΣΕ, στηρίζουμε το διεκδικητικό πλαίσιο που εισηγείται το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Εξάλλου την πλειοψηφία των αιτημάτων την έχουμε καταθέσει και εμείς και την έχουμε ψηφίσει στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Ωστόσο, χρειάζεται να κάνουμε τις εξής διευκρινήσεις για τρία ζητήματα:

Πρώτον, σε σχέση με την καθιέρωση του τρίτου αιρετού στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, θεωρούμε ότι είναι ένα αίτημα που ίσως σε άλλο χρόνο θα είχε ένα νόημα. Σήμερα όμως είμαστε σε φάση που η κυβέρνηση επιδιώκει να πετάξει συνολικά τους αιρετούς από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια, χωρίς βέβαια να επιμένουμε σε αυτό.

Δεύτερον, σε σχέση με την τροποποίηση του άρθρου 22 του νόμου 4728 του 2020 για την κατάργηση της δυνατότητας πραγματοποίησης των εκλογών για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια με ηλεκτρονικό τρόπο, νομίζουμε πρέπει να μπει ξεκάθαρα για να είναι και σαφές η πρόταση για αποκλειστικά διαζώσης εκλογές για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια με άδεια κτλ. Για να μη μείνουν πλευρές πιθανόν ανοιχτές.

Τρίτο, σε σχέση με τη δημιουργία Νομικού Τμήματος σε κάθε Διεύθυνση Εκπαίδευσης για τη νομική υποστήριξη των Εκπαιδευτικών και την υποστήριξη των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, εδώ συνάδελφοι, θέλει προσοχή γιατί μπορεί να ανοίξει επικίνδυνα μονοπάτια.

Γιατί είναι άλλο, και εδώ είναι η ένσταση μας να ζητάμε από τον εργοδότη να μας προστατέψει από τον ίδιο τον εργοδότη, δηλαδή να μας υποστηρίξει νομικά αυτός που υποστηρίζει και εφαρμόζει όλο το εκπαιδευτικό αντιεργατικό νομικό οπλοστάσιο, όπως τις διώξεις για τα Πειθαρχικά και είναι άλλο που πρέπει να το δούμε και να το διευκρινίσουμε, να υπάρχει νομική υποστήριξη με ευθύνη του εργοδότη απέναντι σε καταγγελίες, μηνύσεις, παραπομπές σε δίκη από κακοπροαίρετους απέναντι στους Εκπαιδευτικούς. Καλούμε λοιπόν τους εισηγητές να λάβουν υπ' όψιν τις παρατηρήσεις μας για το τελικό κείμενο.

Πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, θα μου επιτρέψετε να κάνω ένα σχόλιο. Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή εκπρόσωπο των Παρεμβάσεων να αναφέρει την εξής φράση, την έχω σημειώσει, για να μην παραποιήσω τίποτα. Αναφέρει ο συνάδελφος ότι «η πρώτη παράταξη που ηγείται στην Ομοσπονδία θεωρεί την αξιολόγηση ως ληγμένο προϊόν».

Να συστηθούμε δηλαδή συνάδελφοι. Είμαι αναπληρώτρια 14 χρόνια. Έχω γυρίσει πολλές περιοχές της Ελλάδας. Είμαι νεοδιόριστη Εκπαιδευτικός του '21.

Είμαι διωκόμενη Εκπαιδευτικός με Πειθαρχικό. Είμαι εκλεγμένη. Είμαι αντιπρόεδρος στο Διοικητικό Συμβούλιο του «Πλουμπτίδη», εκλεγμένη με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Συνάδελφε από τις Παρεμβάσεις, με θεωρείς ληγμένο προϊόν; Γιατί εμείς οι συνάδελφοι που έχουμε γυρίσει όλη την Ελλάδα, έχουμε δουλέψει χρόνια ως αναπληρωτές, έχουμε αγωνιστεί να μονιμοποιηθούμε τόσα χρόνια, στελεχώσαμε τα σχολεία τόσα χρόνια μόνιμοι και ακόμα μας λένε νεοδιόριστους. Έχουμε εμπιστοσύνη στα Σωματεία μας, έχουμε παλέψει, συμμετέχουμε στις αποφάσεις που έχουν προκηρυχθεί από τα Σωματεία μας, αλλά έχουμε εμπιστοσύνη ότι δεν θα μας πουλήσουν και θα μας στηρίξουν μέχρι το τέλος. Και εμείς δεν μας θεωρούμε ληγμένα προϊόντα.

Ληγμένα προϊόντα είναι όλη αυτή η αντιεκπαιδευτική πολιτική, η αντιπαιδαγωγική, που έχει φέρει η κυβέρνηση. Μας έχει πραγματικά τσαλαπατήσει τις ζωές μας. Έχει φτάσει αυτό το σχολείο στην εξαθλίωση. Μόνο αυτή η πολιτική θεωρείται ληγμένη και όχι εμείς, οι συνάδελφοι, που αγωνιζόμαστε ενάντια στην αξιολόγηση.

Τώρα, συνάδελφοι, η Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας διαδραματίζεται σε δύσκολες συνθήκες, όπου οι ιμπεριαλιστές αποφάσισαν για άλλη μια φορά να ξαναμοιράσουν τη γη και να χαράξουν τα νέα τους σύνορα με το αίμα των λαών. Ως Εκπαιδευτικοί που εργαζόμαστε σε σχολεία του Κερατσινίου και του Περάματος, εκφράζουμε την έντονη ανησυχία μας για το θέμα του πολέμου, γιατί σε εκείνες τις περιοχές υπάρχουν τα καζάνια του θανάτου των εταιρειών πετρελαιοειδών, υπάρχει ο ναύσταθμος και η COSCO.

Επομένως, στα πλαίσια των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, μπορούμε εύκολα να γίνουμε στόχος αντιποίνων. Απαιτούμε επαγρύπνηση, ξεσηκωμό και καμία εμπλοκή της χώρας σε αυτά τα ιμπεριαλιστικά σχέδια. Οι Εκπαιδευτικοί δεχόμαστε επίθεση, διότι έχουμε βαθεί την πεποίθηση ότι η γνώση δεν είναι εμπόρευμα αλλά κοινωνικό αγαθό και πως ο χαρακτήρας του σχολείου πρέπει να είναι ενιαίος, χωρίς ταξικές διακρίσεις στο σχολείο. Προτάσσοντας βέβαια και την άμιλλα, τη συλλογικότητα και την αλληλεγγύη.

Το σχολείο για το οποίο παλεύουμε δε γίνεται αποδεκτό από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αλλά και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, επειδή προωθούν το αυτόνομο σχολείο της αγοράς που στραγγαλίζει τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας και τα εκπαιδευτικά και εργασιακά δικαιώματα των Εκπαιδευτικών.

Γι' αυτό από την αρχή της σχολικής χρονιάς οι Εκπαιδευτικοί δεχόμαστε μια τεράστια επίθεση με ψέματα. Επειδή αναδείξαμε όλα τα ψέματα που καλλιεργεί η κυβέρνηση, ότι τα σχολεία δήθεν δεν έχουν κενά, ότι δεν αντιμετωπίζουν κτιριακά προβλήματα ή προβλήματα χρηματοδότησης. Αλλά το μόνο πρόβλημα που υπάρχει στην Εκπαίδευση είναι οι κακοί, τεμπέληδες Εκπαιδευτικοί, που δεν δεχόμαστε την αξιολόγηση.

Η αξιολόγηση όμως, συνάδελφοι, που θέλει να επιβάλει η κυβέρνηση, μεταφράζεται σε σχολείο κοινωνικών

φραγμών, σε σχολείο διαφορετικών ταχυτήτων και σε ένα υποβαθμισμένο σχολείο. Τα κριτήρια της αξιολόγησης μιλούν για ικανότητα διαχείρισης των οικονομικών πόρων και για αξιοποίηση των σχολικών υποδομών. Σε ένα σχολείο που θα αναζητά χορηγούς, θα ζητάει από τους γονείς να βάλουν ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη, ακόμα και για να καλύψουν στοιχειώδη έξοδα λειτουργίας της σχολικής μονάδας.

Σε σχολεία που πέφτουν οι σοβάδες, που είναι αθωράκιστα απέναντι σε σεισμούς και σε πλημμύρες, που δεν έχουμε ούτε εργαστήρια, ούτε βιβλιοθήκες, που με ευθύνη του κράτους και όλων των κυβερνήσεων διαχρονικά, οι οποίες επιλέγουν συνειδητά να μη δίνουν χρήματα για τη μόρφωση των παιδιών του λαού, αλλά να δίνουν χρήματα σε εξοπλισμούς του NATO και σε επιδοτήσεις στους επιχειρηματικούς ομίλους, τα οποία φτάνουν και περισσεύουν για αυτούς.

Οι Εκπαιδευτικοί ζούμε κάτι πρωτοφανές. 2.500 παραπομπές σε πειθαρχικά, επειδή αντιδράσαμε στην αξιολόγηση. Οι νεοδιόριστοι Εκπαιδευτικοί που διωκόμαστε δεν είμαστε αρνητές, όπως μας αναφέρει η κυβέρνηση, αλλά απεργοί που έχουμε αποφασίσει συνειδητά να πάρουμε μέρος σε ένα συλλογικό αγώνα μέσα από τις αποφάσεις των συλλογικών μας οργάνων.

Δεν είναι όμως, συνάδελφοι, μόνο τα χιλιάδες Πειθαρχικά σε εμάς τους νεοδιόριστους Εκπαιδευτικούς. Είναι και τα Πειθαρχικά σε Εκπαιδευτικούς που υπερασπίστηκαν το δικαίωμα των μαθητών τους στην ισότιμη πρόσβαση στην Εκπαίδευση, όπως είναι το Πειθαρχικό της Καψαλάκη, που ζήτησε νοσηλευτή για τον μαθητή της. Είναι τα Πειθαρχικά της Ελένης Σπύρου σε Ειδικό Νηπιαγωγείο στον Πειραιά, που ζήτησε, μαζί με τον υπόλοιπο Σύλλογο Διδασκόντων, Ειδικό Εκπαιδευτικό και ειδικό βοηθητικό προσωπικό, για να εξασφαλιστεί η υγεία και η ασφάλεια των μαθητών.

Είναι η δίωξη σε εκπαιδευτικό, επειδή μίλησε για τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη. Είναι τα Πειθαρχικά σε Εκπαιδευτικούς που αντιδρούν στις εξετάσεις PISA. Είναι τα Πειθαρχικά σε Εκπαιδευτικούς που αναφέρουν την ακαταλληλότητα των σχολικών κτιρίων. Είναι Πειθαρχικά που ουσιαστικά θέλουν να φιμώσουν τους Εκπαιδευτικούς που ζητάμε σύγχρονα, ασφαλή σχολεία με όλο το αναγκαίο εκπαιδευτικό προσωπικό.

Γι' αυτό ανοίγουν και τη συζήτηση για την άρση της μονιμότητας και γι' αυτό ετοιμάζουν το νέο Πειθαρχικό Δίκαιο. Στο σύλλογό μας 5 νεοδιόριστοι έχουμε κληθεί σε Πειθαρχικό. Δηλώσαμε περήφανα στη Διευθύντρια Εκπαίδευσης που ανέλαβε να μας νουθετήσει ότι δεν κάνουμε πίσω από τις αποφάσεις του Σωματείου μας. Το Σωματείο μας μάς δήλωσε ότι θα μας στηρίξει με όλα τα μέσα, με συνδικαλιστικά, με οικονομικά και με νομικά.

Κάναμε πολλές κινητοποιήσεις στη Διευθύντρια Εκπαίδευσης στην Περιφέρεια, συμμετείχαμε και στο Υπουργείο Παιδείας και, συνάδελφοι, επιμένουμε σε αυτό το συνέδριο να παρθεί απόφαση για συνέχιση της απεργίας-αποχής. Πρόταση των συναδέλφων στη Γενική Συνέλευση του «Πλουμπτίδη», η οποία ήταν μαζί-

κή, αλλά δυστυχώς δεν είχε απαρτία, ήταν να περάσει το πλαίσιο το διεκδικητικό του Συλλόγου, το οποίο αναφέρει μέσα και το θέμα των Πειθαρχικών από όλους τους Συλλόγους διδασκόντων και να υπογραφεί.

Συνάδελφοι, μαζέψαμε κοντά στις 570 υπογραφές. Το καταθέτουμε στη Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας και απαιτούμε να συνεχιστεί η απεργία-αποχή από κάθε διαδικασία ή ενέργεια που συνδέεται με την άσκηση των καθηκόντων μας που αφορούν στις διαδικασίες της ατομικής αξιολόγησης, οι οποίες είναι κανονικά σε ισχύ. Να συνεχιστεί με τα ενιαία κείμενα η πάλη ενάντια στις διαδικασίες της εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης και να στηριχθούν με νομικά,

συνδικαλιστικά και οικονομικά μέσα οι απεργοί και οι διωκόμενοι Εκπαιδευτικοί.

Τα μάτια των συναδέλφων που διωκόμαστε είναι στραμμένα στην Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας. Συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ και του Δικτύου, δεν σας έχουν εμπιστοσύνη. Θέλουν να επικαιροποιήσετε τις αποφάσεις που πήραμε στις προηγούμενες Γενικές Συνελεύσεις. Να βγουν εδώ και τώρα.

Εμείς δεν θα κάνουμε πίσω από αυτόν τον αγώνα, γιατί παλεύουμε για κάτι που σε κάποιους είναι ακατανόητο. Για την υπεράσπιση της δημόσιας δωρεάν Παιδείας. Ευχαριστώ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Καλημέρα σε όλους. Συνάδελφοι, είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Συσπειρώσεως Εκπαιδευτικών.

Θα ξεκινήσω, αγαπητοί συνάδελφοι, με μια παρατήρηση. Πράγματι, κάποιοι ίσως να μην μπορούν να ξεχωρίσουν ποιος ηγείται αυτή τη στιγμή της Διδακτακικής Ομοσπονδίας. Δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι. Είχαν εθιστεί πολλά χρόνια στα τραπέζια των κοινωνικών διαλόγων, του κοινωνικού εταιρισμού, του συμβιβασμού, της υποταγής. Είναι δύσκολο να ξεκολλήσουν από αυτή τη λογική, από αυτή τη φιλοσοφία, από την υπηρετήση αυτής της πολιτικής.

Δεύτερον, είναι καλές οι διαπιστώσεις. Πολύ καλές. Πράγματι, όλοι οι ομιλητές από όλους τους χώρους ανέδειξαν πολλά ζητήματα. Το πολιτικό επίδικο όμως για μια τέτοια Ομοσπονδία, για ένα τέτοιο Συνδικάτο, για να μπορούν και κάποιοι εύκολα να ξεχωρίζουν, είναι τί προσανατολισμό θα έχει, αν θα αναδείξει πραγματικά τις αιτίες που γεννούν όλα αυτά τα προβλήματα.

Και εμείς το λέμε, οι αιτίες είναι μια συγκεκριμένη πολιτική που κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους, τους φτωχούς φτωχότερους, που κάνει τους δασκάλους και τους αναπληρωτές, μόνιμους, συμβασιούχους και μη, να λένε ότι ο μισθός τελειώνει το πρώτο εικοσαήμερο. Αυτή η πολιτική λοιπόν είναι που κάνει τους τραπεζίτες να απογειώνουν τα κέρδη τους, τους σουπερ-μαρκετάδες, τις εταιρείες ενέργειας, την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ναι, λοιπόν, γι' αυτή την πολιτική δεν υπάρχουν για μας ούτε τα ψίχουλα, ούτε τα 18 ευρώ που παίρνετε και που ο κ. Μητσοτάκης μας λέει «τον 13^ο μισθό τον πήρατε, πάμε για τον 14^ο». Εκεί λοιπόν βρίσκονται οι αιτίες αυτής της πολιτικής. Αυτή την πολιτική θα πρέπει να έχουμε απέναντί μας. Αυτή θα πρέπει να έχει απέναντί το Συνδικάτο.

Και αυτή η πολιτική υπηρετήθηκε από πολλές κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια. Και από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και από την κυβέρνηση του

ΠΑΣΟΚ και μαζί και αντάμα, και του ΣΥΡΙΖΑ και χώρια. Εκεί λοιπόν βρίσκεται η αιτία του κακού. Πιο αποτελεσματικά λοιπόν, οι αποφάσεις του Συνδικάτου θα πρέπει να συγκρούονται με αυτή την πολιτική.

Πάμε παρακάτω, αγαπητοί συνάδελφοι. Μιλούν πολλοί και μας λένε για την αξιολόγηση. Κοιτάξτε να δείτε. Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι και να πάρουμε θέση. Με ποιον είναι ο καθένας εδώ μέσα. Και εμείς λέμε είμαστε με τους χιλιάδες συναδέλφους, τους νεοδιόριστους, τους μόνιμους, όλους αυτούς που σήμερα σέρνονται κατά χιλιάδες στα Πειθαρχικά.

Είμαστε με όλους αυτούς τους συναδέλφους που μέσα στις τάξεις τους έχουν το θάρρος και την πυγμή να δίνουν μαθήματα στους μαθητές τους κοινωνικής αλληλεγγύης, δικαιοσύνης, ισότητας, να μιλούν για τη γενοκτονία του παλαιστινιακού κράτους.

Είμαστε με όλους αυτούς, αγαπητοί συνάδελφοι, που καθημερινά διανύουν χιλιόμετρα, για να πάνε στη δουλειά τους. Με τις νηπιαγωγούς που είναι στα κοντέινερ, στις αποθήκες, σε άθλιους χώρους δουλειάς. Με όλους αυτούς λοιπόν και λέμε ότι η αξιολόγηση, ναι, γιατί ακούστηκαν πολλές απόψεις, ότι κοιτάξτε να δείτε, δεν χρειάζεται η απεργία-αποχή. Ο κλάδος απάντησε σε αυτό το ζήτημα. Με συντριπτική υπεροχή στην απεργία-αποχή.

Η τρομοκρατία, ο φόβος, αυτό το κλίμα αυταρχισμού δεν πρόκειται να περάσει. Εμείς ήμασταν απέναντι από την πρώτη στιγμή. Χρειάζεται η απεργία-αποχή; Πρέπει να πάμε μέχρι τέλους; Εμείς λέμε ναι, πρέπει να πάμε μέχρι τέλους. Ακούστηκε εδώ προηγουμένως από τις δυνάμεις της ΔΗΣΥ, ν' αλλάξουμε θέση για την απεργία-αποχή; Εμείς λέμε όχι. Μας είπαν κάποιοι χθες «κοιτάξτε να δείτε τα ενιαία κείμενα ήταν δικά μας, ήταν δικά σας...».

Εμείς λέμε το εξής: Είχαμε και έχουμε ενστάσεις και τις καταθέσαμε. Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν τραβήξαμε το χαλί πριν 3-4 χρόνια, παραμονή της μεγάλης απεργίας, κάτω από τα πόδια των συναδέλφων. Δεν το τραβήξαμε. Άλλοι συνδικαλιστικοί χώροι ήταν αυτοί που το έπραξαν. Εμείς τι είπαμε όμως; Με τη συνέπεια που μας διακρίνει είπαμε πως, ότι εξασφαλίζει την ενιαία στάση των συναδέλφων στην αντιμετώπιση αυτής της πολιτικής, θα το υπηρετήσουμε. Αυτό κάναμε όλα αυτά τα χρόνια.

Μας είπαν για τα Ωνάσεια Σχολεία. Και τους λέμε: Ποιοι ήταν απόντες από τα Ωνάσεια σχολεία και από αυτή την πολιτική; Το Συνδικάτο μας; Που στο Πέραμα δεν έδωσε τη μάχη, δεν μπήκε στην πρώτη γραμμή, δεν ακύρωσε την ίδρυση του Ωνάσειου Σχολείου εκεί; Είναι διαφορετικά;

Και επειδή εμείς με συνέπεια υπηρετούμε και επειδή είναι η περίοδος πολλών επετείων αυτό το διάστημα, θα θυμίσουμε σε πολλούς συναδέλφους και συναγωνιστές ότι πλησιάζει και η επέτειος από τα 10 χρόνια του δημοψηφίσματος. Εκείνο το περιβόητο «ναι ή όχι», όλοι πλην Λακεδαιμονίων. Ε, λοιπόν, εμείς τότε τα λέγαμε. Δε στήναμε χορούς, δεν κατεβάζαμε σημαίες. Με την ίδια συνέπεια λοιπόν, με την ίδια συνέπεια, χρόνια τώρα κινούμαστε και θα κινηθούμε σε αυτή την κατεύθυνση. Άλλαξε ή όχι ο προσανατολισμός της Δασκαλικής Ομοσπονδίας; Εμείς λέμε ότι βάζουμε ένα μικρό λιθαράκι με την εμπιστοσύνη που μας έδειξαν οι συνάδελφοι.

Ένα μικρό λιθαράκι να είμαστε δίπλα στις αγωνίες και στα προβλήματα των συναδέλφων. Άλλοι βάζουν μεγάλη λιθάρα, λιθάρα εμποδίων απέναντι σε αυτή την τακτική, σε αυτό τον προσανατολισμό. Πού ξανακούστηκε (και έβλεπα εδώ και κάποιον συνάδελφο που έκανε πολλά χρόνια Πρόεδρος της Δασκαλικής Ομοσπονδίας), τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου να μην αποζημιώνονται, να μην μπορούν να πάνε στην άλλη άκρη, στην άλλη άκρη της Ελλάδας για να στηρίξουν τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις. Πότε ξανάγινε αυτό συνάδελφοι; Ποτέ δεν ξανάγινε. Ποτέ.

Σ' αυτό τον δρόμο λοιπόν, σε αυτή την κατεύθυνση θα κινηθούμε και το επόμενο διάστημα. Μακριά από εμάς. Και για κάποιο συνάδελφο, που χάρηκα που τον ξαναείδα στο βήμα, και μας είπε ότι δεν κατάλαβε, δεν ξεχωρίζει, δεν είδε αν ήταν ο Θανάσης ή ο Σπύρος Μαρίνης, ο Πρόεδρος, μάλλον συνάδελφε, αν δε με απτά η μνήμη μου, είσαι ο ίδιος που κάποτε από αυτό το βήμα έλεγες «τί χρειάζονται οι ειδικότητες στα σχολεία; Μπορούν να τα κάνουν όλα οι δάσκαλοι». Ε όχι λοιπόν. Σας απαντήσαμε και τότε. Σας το λέμε και τώρα.

Και όσον αφορά κάποιους από την πλευρά της ΔΑΚΕ που επαίρονται και μας λένε ότι «ναι, εμείς υπηρετούμε» και κάποιοι έψαλλαν και υπονοούμενα, «εσείς υποτιθέμενοι αξιολογητές». Για ποιους μιλάτε, συνάδελ-

φοι; Γι' αυτούς που πολλές δεκαετίες τώρα έχουν να ανανεώσουν τον φάκελό τους, που ποτέ δεν έκαναν αίτηση ούτε για Διευθυντές σχολείων;

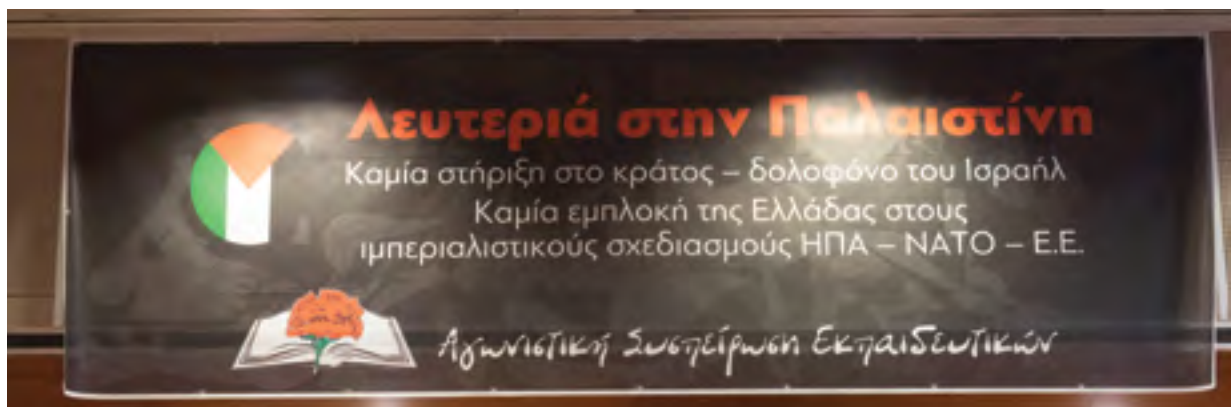
Σε ποιους απευθύνεστε αγαπητοί συνάδελφοι; Είπαμε να μην τα ανοίξουμε όλα. Να υπάρχει και ένα μέτρο ανάμεσά μας. Να υπάρχει και η λέξη ντροπή. Δεν είναι δυνατόν να έχετε στελέχη που το πρωί είναι Διευθυντές και αξιολογητές και το απόγευμα συνδικαλιστές και τάχα προβάλλουν τη θέση του κλάδου. Δεν γίνονται αυτά. Δυο καρπούζια σε μια μασχάλη. Να το ξεκαθαρίσουμε. Δεν είναι δυνατό να έχετε στελέχη, Διευθυντές Εκπαίδευσης που διώκουν συναδέλφους και να μην μπορείτε να τους υπερασπιστείτε. Όχι να μπορούμε στη διαδικασία των διαγραφών, ας αφήσουμε, δεν είναι ο καιρός της εσωστρέφειας.

Αυτό ας το κρίνει ο κάθε Σύλλογος με το καταστατικό του χωριστά. Αλλά δεν μπορείτε, ρε συνάδελφοι, να τους πείτε να κρατήσουν μια πιο διακριτική στάση, να αποχωρήσουν από τα Σωματεία, όχι να είναι στην πρώτη γραμμή με το ψηφοδέλτιο στο χέρι, να πάνε να ψηφίσουν. Δεν γίνονται αυτά και δε γίνονται ιδίως τώρα. Δεν γίνονται λοιπόν, ιδίως τώρα, που οι Διευθυντές Εκπαίδευσης έκαναν και το δικό τους Σωματείο.

Πρέπει να είναι καλά οργανωμένοι, πρέπει να ανταποκρίνονται στις επιλογές και στις επιταγές του Υπουργείου Παιδείας. Ε λοιπόν, απέναντι σε αυτές τις λογικές, σε αυτές τις πρακτικές θα είμαστε απέναντι. Δεν χωρούν, δεν είμαστε όλοι μαζί. Να το ξεκαθαρίσουμε. Ο καθένας διαλέγει το μετερίζι του. Εμείς είμαστε στο μετερίζι της πάλης. Άλλοι είναι στο μετερίζι του συμβιβασμού, της αποδοχής αυτής της πολιτικής.

Και ξέρετε και κάτι; Δεν είμαστε μόνοι μας. Σήμερα λοιπόν, αυτές οι φωνές, αυτό το κίνημα, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο του Δημοσίου, μεγαλώνει. Μεγαλώνει όμως, δυναμώνει πολύ περισσότερο και στους χώρους του ιδιωτικού τομέα. Ό,τι έγινε και προχθές στη Θεσσαλονίκη, στην ΕΔΟΘ, παρά τις προσπάθειές σας, ό,τι έγινε και χθες στη Χαλκίδα.

Το ποτάμι λοιπόν δεν γυρίζει πίσω. Ο πάγος έσπασε, ο δρόμος χαράχτηκε. Επιστροφή για αυτή την πολιτική δεν υπάρχει. Θα πάει όχι στα σκουπίδια, στον πάτο. Στον πάτο λοιπόν, με τη δύναμη των ίδιων των εργαζομένων, με την ίδια τη δύναμη του κινήματος, γιατί δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Να είστε καλά. Ευχαριστώ.

Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.

ΧΡΗΣΤΟΣ
ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΣΕΠΕ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Καλημέρα συνάδελφοι/συναδέλφισσες.

Είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χαλκιδικής «Ο Αριστοτέλης» και χαιρετίζω τις εργασίες της 94^{ης} Γενικής Συνέλευσης. Εύχομαι οι εργασίες μας να οδηγήσουν σε θετικά αποτελέσματα και χρήσιμα συμπεράσματα.

Αναμφίβολα, η δημόσια Εκπαίδευση, η κοινωνία αλλά και η καθημερινότητά μας βρίσκονται σε μια δύσκολη καμπή. Περπατάμε σε ένα επικίνδυνο μονοπάτι, το οποίο επηρεάζει όχι μόνο τους εκπαιδευτικούς αλλά και όλη την εκπαιδευτική κοινότητα. Ως αιρετός στο Υπηρεσιακό Συμβούλιο του ΑΠΥΣΠΕ Κεντρικής Μακεδονίας, θα ήθελα να αναφέρω ζητήματα που απασχολούν καθημερινά όλους μας και που αφορούν τον κάθε συνάδελφο και την κάθε συναδέλφισσα.

Δυστυχώς, καθημερινά δεχόμαστε τηλεφωνήματα και επικοινωνίες από συναδέλφους που ταλαιπωρούνται και προσπαθούν να βρουν λύσεις για να επανέλθουν κοντά στον τόπο συμφερόντων τους. Επιπλέον, η κυβέρνηση έχει αφαιρέσει τους αιρετούς από τα τοπικά Συμβούλια και τα Πειθαρχικά Συμβούλια, γεγονός που προκαλεί μεγάλη ανησυχία. Ένας θεσμός που υπάρχει εδώ και 100 χρόνια κινδυνεύει να εξαφανιστεί.

Θεωρώ ότι οι εργασίες αυτής της Γενικής Συνέλευσης θα πρέπει να βγάλουν και ένα συμπέρασμα. Θα πρέπει να φέρουν και μια απόφαση, τέτοια που να στηρίζει τον θεσμό του αιρετού και την επαναφορά σε όλα τα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Είναι γεγονός ότι κάθε φορά που βρισκόμασταν τα τελευταία χρόνια σε ένα Πειθαρχικό Συμβούλιο, ο κάθε αιρετός προσπαθούσε με τον τρόπο του και από τη θέση του να βρεθεί κοντά στον συνάδελφο, να δώσει λύση και πολλές, να μην πω τις περισσότερες φορές, ο συνάδελφος να αθωωθεί.

Η ανάγκη για την παρουσία των αιρετών μέσα στα Υπηρεσιακά Συμβούλια είναι επιτακτική. Η συμβολή τους στα Πειθαρχικά Συμβούλια είναι καθοριστική, καθώς διασφαλίζουν ότι οι συνάδελφοι έχουν μια δίκαιη και ανθρώπινη αντιμετώπιση, προσπαθώντας πάντα να βρουν λύσεις και να αποτρέψουν άδικες αποφάσεις.

Η καθημερινή πραγματικότητα στα σχολεία είναι ιδιαίτερα δύσκολη. Η αμφισβήτηση από την κοινωνία και τους γονείς έχει ενταθεί. Συχνά, οι γονείς έρχονται σε αντιπαράθεση με τους δασκάλους, απαιτώντας από το σχολείο να προσαρμοστεί στις δικές τους απόψεις και αντιλήψεις. Οι Σύλλογοι Διδασκόντων, παρά τις συνεχείς τους προσπάθειες, πολλές φορές δεν γνω-

ρίζουν πώς να διαχειριστούν αυτήν την κατάσταση, καθώς οι νόμιμες διαδικασίες δεν είναι πάντα αποτελεσματικές.

Η πολιτεία πρέπει να δείξει μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τα σοβαρά προβλήματα της εκπαίδευσης. Και δεν εννοώ μόνο την αξιολόγηση, που μπορεί να είναι εργαλείο πίεσης της Διοίκησης, αλλά και την ενίσχυση των υποδομών και των εκπαιδευτικών μέσων. Για παράδειγμα, η κατάσταση των Νηπιαγωγείων στη Χαλκιδική και σε άλλες περιοχές είναι τραγική. Πολλά νηπιαγωγεία λειτουργούν σε ακατάλληλες εγκαταστάσεις, όπως αποθήκες ή παλιά καταστήματα, χωρίς καμία ουσιαστική υποδομή και με περιορισμένους πόρους.

Η μείωση του αριθμού των νηπίων και η προσπάθεια αύξησης του αριθμού των μαθητών σε κάθε τάξη αποτελούν επίσης σημαντικά ζητήματα. Στη Χαλκιδική, φέτος καταγράφηκαν 680 μαθητές στην Α' τάξη, από 1.100 πέρυσι, μια μείωση 40%. Αυτό έχει άμεσες συνέπειες: λιγότερα τμήματα και κατά συνέπεια λιγότερες θέσεις νηπιαγωγών, δασκάλων και ειδικοτήτων.

Πρόταση: Προτείνω τη μείωση του διδακτικού ωραρίου για τους εκπαιδευτικούς που εργάζονται σε όλα τα ολιγοθέσια νηπιαγωγεία και δημοτικά σχολεία της χώρας, ώστε να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις ανάγκες των μαθητών και να διασφαλίσουν καλύτερη ποιότητα εκπαίδευσης.

Αναγνωρίζουμε ότι η μείωση των μαθητών συνδέεται και με την υπογεννητικότητα και την ερήμωση της επαρχίας, γεγονός που επηρεάζει την εκπαίδευση. Ειδικά στις αγροτικές περιοχές, όπως η βόρεια Χαλκιδική, οι σχολικές μονάδες κλείνουν ή συγχωνεύονται, με αποτέλεσμα να μειώνονται δραματικά οι θέσεις εργασίας και η ποιότητα της εκπαίδευσης.

Άλλη μια πρόταση είναι η θεσμοθέτηση της ενισχυτικής διδασκαλίας σε όλα τα δημοτικά σχολεία, ανάλογα με τις ανάγκες κάθε σχολείου. Έτσι θα υπάρχει τουλάχιστον μία ώρα για κάθε τμήμα. Η ενισχυτική διδασκαλία θα επιτρέψει στους δασκάλους να δουλέψουν πιο αποτελεσματικά μέσα στην τάξη, χωρίς να απαιτείται η συνεχής μετακίνηση των εκπαιδευτικών από σχολείο σε σχολείο.

Ένα ακόμα σοβαρό θέμα που πρέπει να θίξουμε είναι το ζήτημα των Σχολικών Επιτροπών. Όσοι έχουμε ασχοληθεί με την τοπική αυτοδιοίκηση γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχουν πια πόροι για να καλυφθούν τα βασικά έξοδα των σχολικών μονάδων. Μάλιστα, το σύστημα που έχουν θεσπίσει οι φωστήρες του Υπουργείου Εσωτερικών, με τις διαφορετικές κατηγορίες σχολείων για τις Σχολικές Επιτροπές, έχει δημιουργήσει μεγάλες ανισότητες και καθυστέρησεις. Παλεύουν οι Διευθυντές των σχολικών μονάδων να καλύψουν τα έξοδα με την πάγια προκαταβολή, όπου αυτή υπάρ-

[100]

Δυστυχώς, στην ελληνική σχολική πραγματικότητα, δεν συζητούμε για όλα αυτά. Συζητούμε για τα αυτονόητα. Συζητούμε για το να μη θρηνούμε θύματα – όπως συνέβη, με τον πιο τραγικό τρόπο, στην περίπτωση του μαθητή στις Σέρρες.

Η 88^η Γενική Συνέλευση του κλάδου μας, το 2019, έθεσε, με τη συμβολή και της παράταξής μας, ένα βασικό πλαίσιο αρχών για τη θωράκιση των σχολικών υποδομών, το οποίο αποτέλεσε και τη βάση για τις προτάσεις της ΔΟΕ σχετικά με τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

ΒΑΣΩ ΚΑΛΑΜΙΔΙΩΤΟΥ ΣΕΠΕ ΛΕΣΒΟΥ

Όσον αφορά στην απόφαση της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης, εκτιμούμε ότι δεν χρειάζεται καμία επιβεβαίωση. Άλλωστε δεν έχουμε μπει στη διαδικασία να επιβεβαιώσουμε καμία απόφαση Γενικής Συνέλευσης των προηγούμενων ετών και ιστορικά της Διδακτακικής Ομοσπονδίας, παρά μόνο να τροποποιήσουμε αποφάσεις των παρελθόντων ετών που η ιστορική συγκυρία απαιτούσε διαφορετική λήψη απόφασης. Υπενθυμίζουμε ότι τη συγκεκριμένη απόφαση εμείς από τη ΔΑΚΕ/ΠΕ δεν την έχουμε ψηφίσει, αλλά έχουμε δικαιολογήσει πολλές φορές την επισφάλεια και τους λόγους που δεν την ψηφίσαμε.

Ο εκπαιδευτικός κόσμος τα τελευταία χρόνια δέχεται μεγάλη επίθεση με τις πολιτικές που ασκούνται αντιμετωπίζοντας αντιξοότητες, προκλήσεις και ανυπερέβλητα εμπόδια. Οδηγός της αντίστασης του κλάδου είναι οι ψηφισμένες θέσεις του από τις Γενικές Συνελεύσεις που ισχύουν μέσα σε αυτές τις αντίξοες συνθήκες.

Δόθηκε ο αγώνας του κλάδου που πέτυχε το 2018 τη θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης στο Δημόσιο Νηπιαγω-

Οι προτάσεις αυτές αποτυπώνονται και στην απόφαση της 92^{ης} Γενικής Συνέλευσης, το 2022.

Κλείνοντας, και για λόγους οικονομίας του χρόνου, καθώς πιέζομαι από το Προεδρείο, δεν θα επεκταθώ περαιτέρω. Δηλώνω, εκ μέρους της παράταξής μου, τη σύμφωνη γνώμη μας με την εισήγηση που κατατέθηκε από το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, σχετικά με την ανάγκη θωράκισης των σχολικών υποδομών και διασφάλισης της υγείας και της ασφάλειας εντός των σχολικών μονάδων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

γείο, παρά τις επιδιώξεις της ΚΕΔΕ για υπαγωγή των Νηπιαγωγείων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Στο ίδιο πνεύμα δικαιώθηκε και ο αγώνας για διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών. Όταν το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδακτακικής Ομοσπονδίας αποφάσισε να προσφύγει στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτι που είχε ως αποτέλεσμα την άσκηση πίεσης στις ελληνικές κυβερνήσεις και οδήγησε στο μεγάλο αριθμό διορισμών από το 2020 και μετά.

Από την άλλη, το αίτημά μας για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς μας και επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, που αποτελεί επιβεβλημένη αναγκαιότητα προκειμένου να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας, συναντά την αδιαλλαξία της κυβέρνησης. Οι εκπαιδευτικοί, όπως και το σύνολο των εργαζομένων, έχουμε δεχτεί τα τελευταία χρόνια ανελέητη επίθεση κατά των εισοδημάτων μας, των ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων μας.

Οι αυξήσεις των τιμών σε όλα τα αγαθά είναι δυσβάσταχτες, ενώ οι «αυξήσεις» των μισθών μας παραμένει ένα κρύο ανέκδοτο, τόσο κοινότυπο που έχει χάσει την όποια αστεία του διάσταση.

Παράλληλα, συνεχίζεται για πέμπτη χρονιά ο αγώνας για την ανατροπή των νόμων 4692 του 2020 και 4823 του 2021, που φέρνουν την κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων και την αντιεπιστημονική ατομική

αξιολόγηση. Ένας αγώνας που αντιμετωπίζεται με αυταρχισμό και διώξεις. Ένας αγώνας που πρέπει να συνεχιστεί μέχρι να υποχρεωθεί η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να προχωρήσει σε έναν πραγματικό διάλογο με τις Διδασκαλικές και Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες.

Απαιτείται όμως να αναγκάσουμε το Υπουργείο να δει τη δεινή θέση στην οποία βρίσκεται ο Εκπαιδευτικός στην καθημερινότητά του. Εργασιακή εξουθένωση, γιγαντιαία γραφειοκρατία, άνιση μεταχείριση όπως για παράδειγμα, συμβαίνει με τα δικαιώματα αναπληρωτών και τις άδειες ανατροφής των τριτέκνων που αναφέρθηκαν και νωρίτερα. Καταπάτηση εργασιακών δικαιωμάτων. Εκπαιδευτικοί έρμαιοι της βούλησης των γονέων και βορά στον υποδαυλιζόμενο από την ίδια την κυβέρνηση κοινωνικό αυτοματισμό, με ταυτόχρονη υποτίμηση του ρόλου και του σπουδαίου έργου μας, που οφείλουμε να το προτάσσουμε και να το παρουσιάζουμε.

Τελευταίο επεισόδιο στο σίριαλ των επιθέσεων αποτελεί η αυστηροποίηση των διατάξεων του Πειθαρχικού δικαίου. Ως Παράταξη έχουμε παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στους μεγάλους αγώνες για τις κατακτήσεις του κλάδου. Συνεχίζουμε να παλεύουμε πρεσβεύοντας την πραγματική ενότητα με υπεύθυνο λόγο και πίστη στις αξίες που σηματοδοτούν τη δράση της Δημοκρατικής Ανεξάρτητης Κίνησης Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, της ΔΑΚΕ.

Για μας πρόταγμα είναι η επικράτηση των τεκμηριωμένων θέσεων μας με διάλογο και σύνθεση. Στο λεξιλόγιό μας δεν έχει θέση η ανυπακοή, γιατί δεν παρέχει κανένα πλάσιο ασφάλειας στους εκπαιδευτικούς απέναντι στην ασκούμενη εκπαιδευτική πολιτική.

Υπό αυτό το πρίσμα στηρίζουμε το Πρόγραμμα Δράσης που περιλαμβάνεται ως εισήγηση αυτούσιο στην ημερήσια διάταξη και συγκεκριμένα:

Συντονισμό με άλλες εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και την ΑΔΕΔΥ για κοινές δράσεις και συσκέψεις ανάδειξης της αντιμετώπισης κυβερνητικής πολιτικής.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΪΤΗΣ ΣΕΠΕ ΚΙΛΚΙΣ

Καλησπέρα συνάδελφοι. Θα είμαι πολύ σύντομος. Θα ξεκινήσω από το τελευταίο που είπε η συνάδελφος η Κική Κοκκίνου.

Είναι ιδιαίτερη τιμή σήμερα για μένα να βρίσκομαι εδώ και να μιλάω σε όλο αυτό το σώμα και βασικά ως ο τελευταίος ομιλητής. Θα πιάσω ένα θέμα που πιστεύω ότι αγγίζει όλους μας και πονάμε όλοι πάνω σε αυτό. Είναι η υποχρηματοδότηση καταρχήν των Σχολικών Επιτροπών.

Καθ' ότι τυγχάνει να είμαι Πρόεδρος 13 χρόνια στη Σχολική Επιτροπή του Δήμου Κιλκίς και γνωρίζω τα πράγματα από μέσα, φέτος είμαι λυπημένος, το λιγότερο που μπορώ να πω είναι γιατί τα σχολεία μας έχουν μείνει χωρίς υλικά. Είναι αλήθεια ότι η Εκπαί-

Έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις και Ολομέλεια Προέδρων με την έναρξη της σχολικής χρονιάς για τη συζήτηση όλων των ζητημάτων του κλάδου και χάραξη στρατηγικής αντιμετώπισης της κυβερνητικής επιθετικότητας.

Περιφερειακές συσκέψεις στελεχών - μελών Συλλόγων και πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια σε όλες τις πόλεις με χρονικό προσδιορισμό και συντονισμό από το Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Διοργάνωση τοπικών και πανελλαδικών εκδηλώσεων ενημέρωσης της κοινωνίας. Έκδοση υλικού (φυλλάδια, αφίσες, επιστολή προς τους γονείς κ.α.) για τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις του κλάδου.

Δυναμική παρουσία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, όπου ο Πρωθυπουργός, όπως έχει προαναγγελθεί, θα ανακοινώσει αυξήσεις στους μισθούς συγκεκριμένων κλάδων και στη συζήτηση στη Βουλή για την ψήφιση του κρατικού προϋπολογισμού τον Δεκέμβριο 2025. Παρέμβαση για αυξήσεις στις δαπάνες στην Παιδεία.

Αξιοποίηση των ευρωπαϊκών και διεθνών Οργανώσεων των Εκπαιδευτικών, της ETUCE και της EI, στον αγώνα ενάντια στις κυβερνητικές πολιτικές στην Ελλάδα και αξιοποίηση της εμπειρίας από τη λειτουργία των αντίστοιχων Ομοσπονδιών των άλλων χωρών της Ευρώπης.

Εξουσιοδότηση από την 94^η Γενική Συνέλευση του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας για λήψη κινηματικών αποφάσεων ανάλογα με τη χρονική συγκυρία

Διοργάνωση, με πρωτοβουλία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, Σύσκεψης των Προέδρων των Παιδαγωγικών Τμημάτων της χώρας και των Κοσμητόρων των σχολών για την ανάδειξη της αντιεπισημονικότητας των ενεργειών της κυβέρνησης.

Ευχαριστώ πολύ.

δευση στη χώρα μας αντιμετωπίζει χρόνιες παθογένειες. Μία από αυτές τις αιτίες είναι το μικρό ποσοστό πόρων από τον ΑΕΠ.

Αναβάθμιση της λειτουργίας των σχολείων, ευαγγελίζονται οι κυβερνήσεις. Ποια αναβάθμιση; Η υποχρηματοδότηση; Είναι ένα κακόγουστο αστέιο αυτό που ακούγεται στις μέρες μας. Η γενναία αύξηση των δαπανών για την Παιδεία θα διασφαλίσει σύγχρονες υποδομές και υλικοτεχνική υποστήριξη των σχολικών μονάδων ως αντιστάθμιση στη φορολόγηση που έχουμε όλοι μας.

Οι Σχολικές Επιτροπές τόσα χρόνια ήταν ο συνδετήριος κρίκος των σχολικών μονάδων μας με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, παρέχοντας ουσιαστική υποστήριξη και υλικοτεχνική υποδομή. Δυστυχώς όμως, δυστυχώς όμως και θα φτάσω σε ένα παράδειγμα στη δική μου Σχολική Επιτροπή. Από το 2011 που είμαι Πρόεδρος, ξεκίνησα με 512.000 ευρώ από τον ΚΑΠ και με

τιμή πετρελαίου 0,82 λεπτά και φτάσαμε σήμερα να παίρνουμε 360.000, 200.000 λιγότερες με τιμή πετρελαίου 1,23. Καταλαβαίνετε τι γίνεται; 260.000 από τις 360.000 ήταν μόνο για το πετρέλαιο στο μακρινό και κρύο Κιλκίς. Θα έπρεπε ο Πρόεδρος της Σχολικής Επιτροπής κάθε φορά να πηγαίνει στον Δήμαρχο να ζητιανεύει για να πάρει επιχορήγηση έξτρα.

Και ακούστε το πιο τρελό. Η Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου έκοψε την επιχορήγηση από τον Δήμο. Γιατί λέει «παίρνετε επιχορήγηση τακτική από το Υπουργείο Εσωτερικών». Αυτό είναι το Υπουργείο Εσωτερικών, το οποίο αποφάσισε τον Ιούνιο του '24 να μεταφέρει όλες αυτές τις αρμοδιότητες στους Δήμους, οι οποίοι Δήμοι δεν μπόρεσαν να ανταπεξέλθουν. Για τον απλούστατο λόγο ότι ποτέ δεν τους έδωσε τη δυνατότητα να κάνουν μια μικρή ανάθεση.

Και έφτασαν τα σχολεία μας τον Σεπτέμβριο του '24 να μη μπορούν να πάρουν ούτε έναν μαρκαδόρο. Δεν ζη-

τιανεύουμε και δεν κλαίμε. Ζητάμε. Θα πρέπει η ΔΟΕ, οφείλουμε ως ΔΟΕ και απαιτούμε την αύξηση των δαπανών της Παιδείας στο 5% του ΑΕΠ, αύξηση των επιχορηγήσεων, έναρξη διαλόγου με το Υπουργείο Εσωτερικών για να μπορέσουν να λυθούν αυτά τα δυσεπίλυτα προβλήματα και φυσικά επανασύνταξη των Σχολικών Επιτροπών όπου δεν υπάρχουν.

Δεν ζητάμε χάρες. Ζητάμε το αυτονόητο. Σχολεία ασφαλή και λειτουργικά. Ζητάμε το δικαίωμα των παιδιών μας σε αξιοπρεπή και ποιοτική Εκπαίδευση. Ζητάμε την αναγνώριση του έργου μας ως επιστήμονες της Παιδείας.

Εμείς, ως παράταξη, ως ΔΑΚΕ τόσα χρόνια στο τιμόνι της Ομοσπονδίας το ζητήσαμε και το απαιτήσαμε. Το ίδιο ζητάμε και τώρα από την ΑΣΕ που έχει το τιμόνι της Ομοσπονδίας. Είναι ώρα να ενώσουμε τις φωνές μας. Είναι ώρα να διεκδικήσουμε δυναμικά το μέλλον των παιδιών μας για μία καλύτερη Παιδεία.

Σας ευχαριστώ.

ΚΙΚΗ ΚΟΚΚΙΝΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλησπέρα, Κοκκίνου Κική από τον Σύλλογο Υπαίθρου Θεσσαλονίκης, εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της Δ.Α.Κ.Ε..

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, με σεβασμό και αίσθημα ευθύνης παίρνω το λόγο σήμερα στα πλαίσια της 94^{ης} Γενικής Συνέλευσης για να σας μεταφέρω την αγωνία και την αγανάκτηση των συναδέλφων νηπιαγωγών καθώς επίσης και τη δική μου. Όλοι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι τα προβλήματα στην προσχολική αγωγή είναι πολλά, διαχρονικά και άλυτα.

Τι να πρωτοπώ και τι να πρωτοαναφέρω;

Την υποστελέχωση και τις ελλείψεις σε προσωπικό; Ξέρουμε πολύ καλά ότι ξεκινάει τις περισσότερες φορές η σχολική χρονιά, με τα μισά τμήματα του ολοήμερου προγράμματος να μη λειτουργούν.

Να αναφέρω το ωράριο των νηπιαγωγών που από τη μέρα που διορίζονται μέχρι τη μέρα που βγαίνουν στη σύνταξη, δουλεύουμε 25 ώρες χωρίς να υπάρχει διάλειμμα; Και το τονίζω αυτό! Είμαστε ο μοναδικός κλάδος στον δημόσιο τομέα που δεν έχουμε διάλειμμα.

Να αναφέρω το προβληματικό νομοθετικό πλαίσιο που προβλέπει 25 παιδιά μέσα σε ένα τμήμα, χωρίς να λαμβάνει υπόψη της τα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και αυτά με προβλήματα λόγου, συμπεριφοράς, καθώς επίσης και τα αδιάγνωστα παιδιά;

Ή να αναφέρω το νομοθετικό πλαίσιο της Ειδικής Αγωγής που δίνει τη δυνατότητα στα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες να υποστηρίζονται από εκπαιδευτικό παράλληλης στήριξης, ΕΒΠ, νοσηλευτικό προσωπικό κτλ. μέχρι τη 1:00 μ.μ και μετά τη 1:00 μ.μ το χάος. Μετά τη 1:00 μ.μ τα παιδιά αυτά δεν χρειάζονται στήριξη; Η στήριξη είναι μέχρι τη 1:00 μ.μ.;

Να αναφέρω μήπως το πολυδιάστατο και πολυτάλα-

ντο ρόλο της Προϊσταμένης του Νηπιαγωγείου, που είναι Εκπαιδευτικός και συγχρόνως καθαρίστρια, ψυχολόγος, μαμά, νταντά, σχολικός φύλακας, διοικητικός, νοσοκόμα και γραμματέας; Η Προϊσταμένη σήμερα επωμίζεται όλο το διοικητικό έργο, το οποίο είναι δυσανάλογο για τη φύση της δουλειάς της.

Ή μήπως να αναφέρω, αγαπητοί συνάδελφοι, το κτιριακό και τις ακατάλληλες υλικοτεχνικές υποδομές;

Το δημόσιο Νηπιαγωγείο σήμερα δίνει καθημερινό αγώνα για να σταθεί όρθιο σε συνθήκες που απέχουν πολύ από αυτές που αξίζουν στα παιδιά μας και στον ρόλο της προσχολικής αγωγής.

Θετικό πρόσημο η θέσπιση της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης!.

Παρ' όλα αυτά όμως, εν έτη 2025 οι νηπιαγωγοί διδάσκουμε σε αίθουσες προκάτ, υπόγεια, αίθουσες χωρίς αυλή ή με επικίνδυνες υποδομές. Η υλικοτεχνική υποβάθμιση δεν είναι σύμπτωση. Είναι αποτέλεσμα της διαχρονικής αδιαφορίας και της κατάρτησης των Δημοτικών Επιτροπών Παιδείας. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, από πέρυσι τον Σεπτέμβριο του 2024, ήρθε να προστεθεί ένα ακόμα πρόβλημα στις σχολικές μονάδες και συγκεκριμένα στους Διευθυντές και τις Προϊστάμενες των Νηπιαγωγείων: Η διαχείριση της παγίας προκαταβολής.

Η προκαταβολή αυτή, η οποία θεωρητικά θεσμοθετήθηκε για να καλύψει βασικές και επείγουσες ανάγκες της σχολικής μονάδας, έχει μετατραπεί σε ένα γραφειοκρατικό λαβύρινθο. Αντί να λύσει προβλήματα, δημιούργησε νέα προβλήματα. Οι Διευθυντές καλούνται να αναλάβουν τον ρόλο ταμεία, λογιστή, προμηθευτή και πολλές φορές ελεγκτή μέσα σε ένα γκρίζο πλαίσιο, ασφυκτικό, γεμάτο αντιφάσεις, με συνεχείς αλλαγές οδηγιών και χωρίς την παραμικρή ουσιαστική υποστήριξη από την Πολιτεία ή τους Δήμους.

Τα ποσά που δίνονται συνάδελφοι, είναι ελάχιστα και σε καμία περίπτωση δεν επαρκούν για την κάλυψη των καθημερινών λειτουργικών αναγκών ενός σχολείου. Η διαδικασία της εκκαθάρισης είναι δυσνόη-

τη, χρονοβόρα και ας μην κρυβόμαστε επισφαλείς για τους ίδιους τους Διευθυντές που καλούνται να υπογράψουν και να φέρνουν την ευθύνη για κάθε έξοδο, χωρίς να υπάρχει ανάλογη προστασία, στήριξη και καθοδήγηση.

Και τίθεται εδώ λοιπόν το εύλογο ερώτημα: ποιος είναι τελικά ο ρόλος του διευθυντή; Ποιος είναι τελικά ο ρόλος της Προϊσταμένης του Νηπιαγωγείου; Είναι αυτός του παιδαγωγικά υπεύθυνου και συντονιστή της σχολικής ζωής ή μήπως του λογιστή που καλείται να κάνει μαγικά για να κρατήσει όρθιο το δημόσιο σχολείο με 500 ή 1.000 ευρώ το χρόνο;

Η πραγματικότητα είναι εξουθενωτική. Πολλοί συνάδελφοι αναγκάζονται να βάζουν χρήματα από την τσέπη τους για να καλύψουν τις βασικές ανάγκες, φοβούμενοι την καθυστέρηση στην εκταμίευση ή την απόρριψη μιας δαπάνης. Και όλα αυτά μέσα σε ένα περιβάλλον όπου η κρατική υποστήριξη θεωρείται δεδομένη στα λόγια, αλλά απούσα στην πράξη.

**ΒΑΪΟΣ
ΚΟΥΤΗΣ**

ΣΕΠΕ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ

Αξιότιμοι συνάδελφοι,

Με αίσθημα ευθύνης και σεβασμού προς τον κλάδο μας και την Ομοσπονδία, παίρνω το λόγο σήμερα για να τοποθετηθώ επί του προϋπολογισμού. Η ΔΑΚΕ Π.Ε. δεν κοιτά ποτέ μικροκομματικά οφέλη. Αντίθετα, σε κάθε θέση ευθύνης, υπερασπιζόμαστε με σθένος, αξιοπρέπεια και σεβασμό το συμφέρον των συναδέλφων και την εύρυθμη λειτουργία της Ομοσπονδίας.

Η παράταξή μας έχει συνεισφέρει καθοριστικά στην αλλαγή του οικονομικού τοπίου της Ομοσπονδίας. Συμμετείχαμε ενεργά στον σχεδιασμό, την υλοποίηση και τη διαχείριση των οικονομικών, διασφαλίζοντας την απαραίτητη διαφάνεια και την ορθή λογιστική απεικόνιση σε κάθε προϋπολογισμό και απολογισμό όλων των οικονομικών ετών.

Ο φετινός προϋπολογισμός κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Βασίζεται σε στέρεες αρχές και αντικατοπτρίζει με ρεαλισμό τις ανάγκες των εκπαιδευτικών και τις δράσεις της Ομοσπονδίας. Είναι ένα "εργαλείο" που θα βοηθήσει και θα συμβάλει αποφασιστικά στην υλοποίηση του προγράμματος δράσης που θα ψηφιστεί σήμερα.

Σε αυτό το σημείο, θα ήταν παράλειψη να μην εκφρά-

Ζητούμε λοιπόν άμεσα:

Την αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης προς τους Δήμους για τα λειτουργικά έξοδα των σχολείων.

Την επανασύσταση των Σχολικών Επιτροπών.

Την αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου της παγίας προκαταβολής, ώστε να είναι ξεκάθαρο, εφαρμόσιμο και ασφαλές για τους Διευθυντές.

Σαφή πρωτόκολλα για την πραγματοποίηση όλων των εργασιών στα σχολεία, με ανάληψη της ευθύνης από τους αρμόδιους κρατικούς φορείς.

Η εκπαιδευτική κοινότητα, χρειάζεται Διευθυντές που να μπορούν να επιτελούν τον πραγματικό τους ρόλο και όχι να λειτουργούν ως μάνατζερ κρίσης σε ένα σύστημα που διαρκώς τους φορτώνει με αρμοδιότητες.

Αρκετά πια με την ατομική ευθύνη. Είναι ώρα να μιλήσουμε για κρατική ευθύνη και για ουσιαστική στήριξη στο έργο των Εκπαιδευτικών.

Σας ευχαριστώ!!

σω τις θερμές ευχαριστίες μου σε όλους τους συναδέλφους που σε μια στιγμή που η περιοχή μας δοκιμάστηκε σκληρά, η ανταπόκριση και η βοήθειά σας ήταν καθοριστική. Δεν ήταν απλώς μια πράξη αλληλεγγύης, αλλά μια έμπρακτη απόδειξη ότι ο κλάδος μας αποτελεί μια πραγματική οικογένεια.. Εκ μέρους όλων των σχολικών μονάδων της Καρδίτσας που επλήγησαν από τον «Daniel», θέλω να ευχαριστήσω βαθύτατα το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας για την άμεση και ουσιαστική οικονομική στήριξη. Ήταν μια κίνηση που απέδειξε ότι η Ομοσπονδία μας στάθηκε πραγματικά δίπλα στα σχολεία στις δύσκολες αυτές στιγμές.

Εξίσου καθοριστική, όμως, ήταν και η αλληλεγγύη από το σύνολο των Συλλόγων Εκπαιδευτικών Π.Ε. ανά την Ελλάδα. Η άμεση ανταπόκρισή σας στο κάλεσμά μας, με την αποστολή εκπαιδευτικού υλικού και την οικονομική υποστήριξη, ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Η συγκινητική προσφορά σας απέκτησε ανταποδοτικό χαρακτήρα, καθώς μας δόθηκε η δυνατότητα να καλύψουμε την επιτακτική ανάγκη των σχολικών μονάδων που επιλήγησαν με σύγχρονο εποπτικό υλικό. Θέλουμε να σας ευχαριστήσουμε από τα βάθη της καρδιάς μας για την αμέριστη και καθοριστική σας βοήθεια.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας ήταν και παραμένει πάντα δίπλα μας σε όλα τα προβλήματα που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε. Με αυτό το σκεπτικό, η ΔΑΚΕ Π.Ε. υπερψηφίζει τον προϋπολογισμό που έχουμε στα χέρια μας.

Ευχαριστώ.

Με υπεύθυνη στάση και καθαρές προτάσεις
αγωνιζόμαστε ενωτικά για τα εργασιακά δικαιώματά
των εκπαιδευτικών σε ένα ασφαλές,
δημιουργικό και δημοκρατικό σχολείο

**ΒΑΣΙΛΗΣ
ΛΙΟΝΤΟΣ****ΣΕΠΕ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ**

Καλή σας μέρα αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι. Θα προσπαθήσω να διαφοροποιηθώ σε σχέση με τους προλαλήσαντες, ξεδιπλώνοντας κάποιες σκέψεις.

Καθημερινότητα Εκπαιδευτικών: προγράμματα, πλατφόρμες, επιμορφώσεις ακόμη και το απόγευμα, μολοντί προαιρετικές αλλά με μεγάλη συμμετοχή συναδέλφων που φοβούνται την επικείμενη αξιολόγηση. Οι συνάδελφοί μας παλεύουν με δράσεις ενεργού πολίτη, εργαστήρια δεξιοτήτων, λαχανόκηπους και ό,τι άλλο θέλετε. Και το τελικό αποτέλεσμα είναι το εξής: Μαθητές απαιδευτοί και αμόρφωτοι.

Οι Εκπαιδευτικοί δυστυχώς λειτουργούμε με γνώμονα το διαχρονικό φιλότιμο μας. Σε σχολεία με μη ιδανικές συνθήκες, χωρίς οικοδομικές άδειες, με Διευθυντές επαίτες των Σχολικών Επιτροπών -όπου αυτές υφίστανται- για την κάλυψη των στοιχειωδών: Χαρτί για το φωτοτυπικό, συντήρηση φωτοτυπικών, χαρτί υγείας, χαρτί κουζίνας, χειροπετσέτες, καθαριστικά και ό,τι μπορείτε να φανταστείτε. Σε περίπτωση σοβαρών φθορών ή ζημιών, αυτές ευχόμαστε να μην λαμβάνουν χώρα.

Και από την άλλη μεριά, μέσα σε αυτό το ιδανικό περιβάλλον, γονείς έτοιμοι για όλα. Γονείς οι οποίοι παίρνοντας τη σκυτάλη από το Υπουργείο Παιδείας με την καθημερινή πλύση εγκεφάλου μέσω διαφήμισης για την πλατφόρμα του «stop bullying», έχουν καταστεί τακτικοί θαμώνες των Διευθύνσεων Εκπαίδευσης, των Περιφερειακών Διευθύνσεων, της Πλατφόρμας για το «stop bullying» και των Εισαγγελέων, παρακάμπτοντας τον Εκπαιδευτικό της σχολικής μονάδας.

Δαπάνες για την Παιδεία περικομμένες τόσο για τα έξοδα των σχολείων, τις μεταφορές των μαθητών, τις υπερωρίες των εκπαιδευτικών, τα οδοιπορικά. Συνεχίζοντας με την καθημερινότητά μας, συνάδελφοί μας οδηγούνται στα Πειθαρχικά επειδή αντιτάχθηκαν με σθένος σε μια επείσχυνη, ανούσια, άκρως γραφειοκρατική, εξευτελιστική, αξιολογική διαδικασία. Προφανώς και η λύση, γιατί το ακούμε και αυτό, δεν είναι η απλούστευση της αξιολογικής διαδικασίας, αλλά η άμεση απόσυρση της.

Τουλάχιστον οι Εκπαιδευτικοί από την πρώτη μέρα που μπήκαμε στον κλάδο ξέρουμε πάρα πολύ καλά τι σημαίνει αξιολόγηση. Έχουμε αξιολογηθεί πολλάκις, πρώτα και κυριότερα από τους μαθητές μας. Ωστόσο, στόχος του ΥΠΑΙΘΑ δεν ήταν η βελτίωσή μας, αλλά να περάσουν στην κοινωνία ότι αυτοί οι τεμπέληδες εκπαιδευτικοί, που έξι μήνες το χρόνο δουλεύουν και έξι κάθονται, δεν θέλουν να αξιολογηθούν. Εννοείται ότι στηρίζουμε τους συναδέλφους μας που διώκονται στα πειθαρχικά με κάθε τρόπο και με κάθε μέσο.

Συνεχίζουμε με την καθημερινότητά μας. Μισθοί πείνας για το σύνολο των εκπαιδευτικών, αναπληρωτών και μονίμων. Μισθών που δεν επαρκούν για την αξιοπρεπή διαβίωση των εκπαιδευτικών. Μισθών που δεν επαρκούν για τη διαμονή και την κάλυψη των λειτουργικών

εξόδων, πολύ δε περισσότερο για τις στοιχειώδεις ανάγκες. Προφανώς και διεκδικούμε πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς μας. Επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού εδώ και τώρα, ξεπάγωμα της διετίας 2016-17.

Από την άλλη μεριά έχουμε μαθητές που άγονται και φέρονται από σχολική μονάδα, καθότι οι διευθύνσεις τον τελευταίο καιρό, εφαρμόζοντας το νόμο για τα 7θέσια και άνω, θέλουν μαθητές τουλάχιστον 15 ανά τάξη στην Α' τάξη.

Λαιμητόμος μέσα σε όλα συνεχίζει να είναι και ο νόμος απεχθούς, δυσβάστακτου, τιμωρητικού νόμου Κατρούγκαλου. Αλήθεια τι κάναμε γι' αυτό; Θα σας πω εγώ τι κάναμε. Ασφαλιστικό στη Δανία: Τα μάθατε. Ηλικιακά όρια, τα έχω σημειωμένα, το 2030 στα 38 έτη, το 2035 στα 69 έτη, το 2040 στα 70 έτη. Δεν θα ευχηθώ και στα δικά μας, αν και με αυτούς που μας κυβερνούν τα τελευταία χρόνια, το βλέπω πολύ πιθανό να συμβεί και στη χώρα μας. Ας φανταστούμε έναν εκπαιδευτικό που περνάει το κατώφλι της τάξης στα 60 και πλέον χρόνια του. Μόνο σας εφιάλτης φαντάζει.

Επιβεβλημένη η παρουσία των αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Άκουσα χτες τον πρόεδρο της Δ.Ο.Ε. που έκανε μια αναφορά στους αιρετούς. Αγαπητέ Πρόεδρε Μαρίνη, δεν είναι όλοι οι αιρετοί ίδιοι. Έκανες μια αναφορά χτες στους αιρετούς. Ξέχασα συνάδελφοί μου να σας πω ότι είμαι και αιρετός στο ΠΥΣΠΕ Ιωαννίνων. Εκλέγομαι επί σειρά ετών. Κάτι βλέπουν καλό μάλλον οι συνάδελφοι που με επανεκλέγουν. Αλλά, αγαπητέ Πρόεδρε, ναι, στατιστικά υπάρχει κι ένα κακό κομμάτι αιρετών που κάνουν αυτά που μας είπες χτες. Πουλάνε εκδουλεύσεις. Εγώ λοιπόν δεν ανήκα, ούτε ανήκω σε αυτούς και προσωπικά με προσβάλλει η αναφορά και η υπεργενίκευσή σου.

Μέγιστο θέμα η υπογεννητικότητα. Μην κοροϊδεύομαστε, με το ζόρι λειτουργούν αρκετά σχολεία. Το αυτό συμβαίνει και στη Διεύθυνση ΠΕ Ιωαννίνων. Είναι μεγάλο θέμα. Θα πρέπει άμεσα να αλλάξει η αναλογία Εκπαιδευτικών προς μαθητές. Είναι πάγια διεκδίκησή μας και θα πρέπει να την επιτύχουμε.

Άρση μονιμότητας: Καμία κουβέντα, καμία συζήτηση. Είναι κεκτημένο δικαίωμα των δημοσίων υπαλλήλων. Αναφέρομαι κάθε φορά και στις οργανικές θέσεις ειδικοτήτων, καθότι τυγχάνω εκπαιδευτικός ειδικότητας. Αποτελεί άμεση ανάγκη η σύσταση οργανικών θέσεων και η άμεση απόδοσή τους. Υπάρχουν λειτουργικά κενά. Το πιο εύκολο είναι να συσταθούν οργανικές θέσεις και να αποδοθούν. Έτσι θα επιτευχθεί η εργασιακή ηρεμία των συναδέλφων και η εύρυθμη λειτουργία των σχολικών μονάδων από την πρώτη κιόλας ημέρα λειτουργίας τους και μάλιστα χωρίς πρόσθετο μισθολογικό κόστος για το Δημόσιο. Προϋποθέσεις υπάρχουν. Η πολιτική βούληση απομένει.

Στο δια ταύτα λοιπόν, τι πρέπει να κάνουμε: Ενωτικά και διαπραταξιακά, θα πρέπει όλοι να αγωνιστούμε όχι για να διαφυλάξουμε, αγαπητοί μου συνάδελφοι, τα κεκτημένα, αλλά να διεκδικήσουμε πολύ περισσότερα για ένα δημόσιο σχολείο, ένα σχολείο που αξίζει στα παιδιά μας και στις επόμενες γενιές. Είναι χρέος μας.

Ευχαριστώ.

**ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΗΛΙΑΔΗΣ****ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΗΡΑΣ & ΝΗΣΩΝ**

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Ζούμε σε μια εποχή έντονης ανασφάλειας. Η διεθνής αστάθεια, η επέκταση της σύρραξης στη Μέση Ανατολή και οι γενικότεροι φόβοι για γεωπολιτική αποσταθεροποίηση, διαμορφώνουν ένα περιβάλλον ρευστό, αβέβαιο και επικίνδυνο. Μέσα σε αυτό το γενικότερο πλαίσιο, ο Έλληνας εκπαιδευτικός νιώθει απροστάτευτος, εκτεθειμένος, όχι μόνο από την Πολιτεία, αλλά -δυστυχώς- και από την ίδια του την Ομοσπονδία.

Η φετινή χρονιά, παρά την αλλαγή ηγεσίας στη Δ.Ο.Ε., ήταν ένα πισωγύρισμα, μια χαμένη ευκαιρία. Οι υποσχέσεις της Α.Σ.Ε. για "αγωνιστική ανατροπή" έμειναν στα χαρτιά. Η Δ.Ο.Ε. όχι μόνο δεν ενίσχυσε τον ρόλο της, αλλά έχασε και μέρος από το κύρος της, με άστοχες τηλεοπτικές εμφανίσεις, μικροσυνδικαλιστικά «σλάλομ» προς τα αριστερά και επικοινωνιακά αδιέξοδα με στείρα «όχι».

Με τα «όχι» δεν ασκείς πολιτική. Με τα στείρα «όχι» προκαλείς -μάλιστα- τα αντίθετα αποτελέσματα. Χρειάζονται σταθερές θέσεις και προτάσεις ρεαλιστικές και προοδευτικές.

Κι επειδή ο ρεαλισμός δεν είναι σύνθημα σε πανό αλλά πράξη, σας καταθέτω τρεις εφαρμόσιμες διεκδικήσεις. Διεκδικήσεις που αφορούν κυρίως τους/τις εκπαιδευτικούς της νησιωτικής Ελλάδας, αυτούς που κρατάνε τη φλόγα της εκπαίδευσης ζωντανή σε κάθε γωνιά της.

Πρώτο: Αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων, με σκοπό τη δίκαιη αποτύπωση των πραγματικών συνθηκών διαβίωσης και εργασίας των εκπαιδευτικών, ώστε να τους δοθούν ουσιαστικά κίνητρα και να μην αποτελούν τα νησιά μας τελευταία επιλογή ή ακόμη και αιτία παραίτησης ή άρνησης ανάληψης υπηρεσί-

ας (παρά ακόμα και την ποινή αποκλεισμού για τους αναπληρωτές).

Η εκπαιδευτική πραγματικότητα στα νησιά μας, όπως γνωρίζετε, είναι σκληρή:

Αυξημένο κόστος ζωής, πολύ πάνω από τον Μ.Ο. της ηπειρωτικής Ελλάδας.

Υπέρογκα έξοδα μετακίνησης, από και προς την ηπειρωτική χώρα.

Δυσβάσταχτα ενοίκια και τεράστια δυσκολία εύρεσης κατοικίας.

Συνεχείς σεισμικές δονήσεις, που προσθέτουν έναν επιπλέον αποτρεπτικό και ψυχολογικά επιβαρυντικό παράγοντα.

Το αποτέλεσμα; Υποστελέχωση των σχολικών μονάδων, συστηματικές καθυστερήσεις, ελλείψεις που κρατούν όλη τη σχολική χρονιά. Οι μαθητές μας βιώνουν άνιση μεταχείριση και η ευθύνη δεν μπορεί να συνεχίσει να μετακυλιέται σε εμάς.

Ζητούμε, λοιπόν, επανεξέταση του πλαισίου μοριοδότησης με βάση και το Π.Δ. 111/2016 (Α'193) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 84 του ν. 4547/18 (Α'102) όπου αναφέρονται:

ο πληθυσμός της έδρας των σχολείων,

οι συνθήκες διαβίωσης των εκπαιδευτικών,

η οργανικότητα,

η απόσταση των σχολείων από την έδρα του νομού,

οι συγκοινωνιακές συνθήκες

το υψόμετρο

Η δίκαιη αναμοριοδότηση, λοιπόν, είναι το πρώτο βήμα για την ισότιμη μεταχείριση των εκπαιδευτικών και την ουσιαστική στελέχωση των σχολείων των Κυκλάδων.

Δεύτερο: Έκπτωση ακτοπλοϊκών & αεροπορικών εισιτηρίων για όλους/ες τους/τις εκπαιδευτικούς.

Το τονίζουμε εδώ και χρόνια: τα νησιά δεν είναι προορισμοί διακοπών για εμάς. Είναι τόποι καθημερινής

προσπάθειας και θυσίας. Κι όμως, ιδιαίτερα φέτος -αν κι εμείς από την πλευρά μας, ως σύλλογος, θέσαμε πολλαπλά αιτήματα- η εκπαιδευτική πολιτική στα ακτοπλοϊκά ίσχυσε μόνο στη λήξη της σχολικής χρονιάς και αυτό μόνο για τους/τις αναπληρωτές. Μάλιστα, ανακοινώθηκε στις 21 Ιουνίου, όταν τα σχολεία είχαν ήδη κλείσει και οι εκπαιδευτικοί είχαν πάρει ήδη τον δρόμο της επιστροφής. Αν αυτό δεν είναι αστοχία, τότε τι είναι;

Συνεπώς, άλλη μια φορά προτείνουμε: Μόνιμη έκπτωση 50% στα ακτοπλοϊκά & αεροπορικά εισιτήρια από και προς τα νησιά, τουλάχιστον για τις περιόδους των εορτών και την έναρξη και λήξη της σχολικής χρονιάς.

Τρίτο: Αύξηση του επιδόματος προβληματικών περιοχών.

Ανέφερα παραπάνω στο 1^ο αίτημα τις ιδιαίτερα απαιτητικές συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί που υπηρετούν στη νησιωτική Ελλάδα.

Ζητάμε την άμεση αναπροσαρμογή του επιδόματος προβληματικών περιοχών, ώστε να ανταποκρίνεται με μεγαλύτερη ακρίβεια στα πραγματικά κόστη και τις ιδιαίτερες της νησιωτικής Ελλάδας. Ζητάμε ένα οικονομικό κίνητρο ικανό να κρατήσει τους εκπαιδευτικούς στα νησιά μας και να διασφαλίσει τη λειτουργία των σχολείων μας. Μην παραβλέπετε το γεγονός πως τα νησιά και ιδιαίτερα η Σαντορίνη είναι τα μοναδικά σημεία της Ελλάδας που ο μαθητικός πληθυσμός αυξάνεται αντί να μειώνεται.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΑΣΤΟΣ

ΣΕΠΕ ΛΑΡΙΣΑΣ «Κ. ΓΚΟΥΜΑΣ»

Αγαπητές συναδέλφισσες, αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ Λάρισας. Λαμβάνω σήμερα το λόγο ως αντιπρόσωπος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λάρισας «Κ. Γκούμας», για να μεταφέρω όχι μόνο τις ανησυχίες των συναδέλφων μου αλλά και την ανάγκη για σαφή αυτοκριτική και αναθεώρηση πορείας από την πλευρά της ομοσπονδίας μας.

Δε θα συμφωνήσω βέβαια με πολλά πράγματα τα οποία ακούστηκαν εδώ πέρα μέσα με ρητορική μίσους. Δεν θα συμφωνήσω. Δεν είναι η κατάλληλη κίνηση και η κατάλληλη εποχή για να μπορέσουμε να κάνουμε, με διχαστικές απόψεις, συνδικαλιστική πολιτική. Η φετινή συνδικαλιστική χρονιά 2024-25 ήταν μια ακόμη χρονιά προκλήσεων, επιθέσεων στο δημόσιο σχολείο και απογοήτευσης για τον εκπαιδευτικό κόσμο. Δυστυχώς η απάντηση της Δ.Ο.Ε. υπήρξε στις περισσότερες περιπτώσεις αναμικτή, διστακτική και αναντίστοιχη με το μέγεθος των προβλημάτων.

Δε λέω ότι δεν προσπάθησε, με τις περισσότερες φορές απέτυχε. Μετράμε τα τελευταία χρόνια μόνο ήττες. Βέβαια υπάρχουν και άνθρωποι οι οποίοι πεισματικά εργάζονται για να σώσουν την αξιοπρέπεια της ομοσπονδίας μας.

Ελπίζω το σώμα να εισακούσει τις συγκεκριμένες προτάσεις και να τις εντάξει στο διεκδικητικό πλαίσιο της 94^{ης} Γ.Σ., καθώς εκφράζουν -αν όχι το σύνολο- τη σαφή πλειοψηφία των Κυκλάδων. Το επισημαίνω αυτό, διότι σε καμία από τις παραπάνω προτάσεις, προτάσεις που έχουν σταλεί και στην Ομοσπονδία η καθεμία ξεχωριστά, δεν υπήρξε καμία απάντηση ή τοποθέτηση από τους υπόλοιπους συλλόγους των Κυκλάδων. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα αποτελεί το πρόσφατο κάλεσμά μας για κοινή στάση και συμπίεση στο θέμα της αναμοριοδότησης, κάλεσμα που παραμένει ακόμη αναπάντητο.

Σε κάθε περίπτωση, είναι βέβαιο πως οι θέσεις αυτές εκπροσωπούν τουλάχιστον τις περιοχές Α' και Β' Κυκλάδων, καθώς μετά την καταστατική Γ.Σ. του Σ.Ε.Π.Ε. Θήρας και Νήσων τον περασμένο Μάιο, είμαι στην ευχάριστη θέση να σας ενημερώσω πως στον Σύλλογό μας εντάχθηκε και η Σέριφος, γεγονός που σημαίνει πως πλέον ολόκληρη η Α' και Β' Κυκλάδων βρίσκεται κάτω από τη σκέπη μας.

Και αν τυχόν έχετε -πάλι- διαφωνίες, μην ξεχνάτε πως μπορεί να μη συμφωνείτε ως επί το πλείστον με τις θέσεις μας, γνωρίζετε όμως, πως η ΔΑΚΕ έχει λόγο σταθερό, ξεκάθαρο και ρεαλιστικό. Τρανταχτό παράδειγμα τα Ενιαία Κείμενα, που από πολέμοί τους, γίναν οι πιο θερμοί υποστηρικτές τους.

Να είστε καλά. Σας ευχαριστώ.

Αναπληρωτές. Η σιωπή, συνάδελφοι, δεν είναι στήριξη για μια ακόμη χρονιά. Χιλιάδες αναπληρωτές συνέχισαν να ζουν στην ανασφάλεια και την αβεβαιότητα. Παρά τις επανειλημμένες διακηρύξεις για στήριξη, η Δ.Ο.Ε. δεν προχώρησε σε κανένα δυναμικό πανελλαδικό σχέδιο πίεσης για μαζικούς διορισμούς ή έστω για καταχώρηση βασικών εργασιακών δικαιωμάτων των αναπληρωτών. Έγιναν βέβαια από την πλευρά της κυβέρνηση διορισμοί, μα σίγουρα αυτοί δεν είναι αρκετοί. Επίσης η προπληρωμένη κάρτα ανεργίας είναι ντροπή.

Οι προτάσεις έμειναν στα λόγια και οι αναπληρωτές παραμένουν σχεδόν αόρατοι για το Υπουργείο και ανεπαρκώς εκπροσωπούμενοι θεωρώ από την ίδια την ομοσπονδία. Πού ήταν η Δ.Ο.Ε. όταν ξεκίνησε η σχολική χρονιά με χιλιάδες κενά; Πού ήταν όταν αναπληρωτές μητέρες αναγκάζονταν να επιστρέψουν στη δουλειά μετά από 40 μέρες μετά τον τοκετό; Πού ήταν όταν οι Εκπαιδευτικοί αναγκάζονταν να νοικιάζουν σπίτια με 500 ευρώ σε νησιά με μισθούς του 2010; Ξέρετε ότι η κατάσταση, ειδικά σε κάποιες περιοχές με τα μισθώματα, έχει ξεφύγει.

Όσον αφορά τους αναπληρωτές να πω ότι ό,τι δεν εξελίσσεται είναι καταδικασμένο να παρακμάσει και να πεθάνει. Η βάση για το μέλλον είναι οι νέοι σήμερα. Αυτό που απασχολεί τους νέους συναδέλφους αναπληρωτές είναι το επίδομα ανεργίας, μιας και σήμερα που μιλάμε εδώ, είναι άνεργοι. Τις προϋποθέσεις μιας και όλοι δε λαμβάνουν το επίδομα, καθώς επίσης και

τον τρόπο καταβολής με προπληρωμένη κάρτα. Κάρτα που μπορεί ο συνάδελφος έως και 50% μετρητά και το υπόλοιπο σε ηλεκτρονικές συναλλαγές.

Αυξήθηκαν οι μέρες εργασίας με τα ένσημα και από 125 έγιναν 195. Με λίγα λόγια οι συνάδελφοι αυτοί δεν θα λάβουν επίδομα ανεργίας του χρόνου, θα πεινάσουν. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είναι τέτοια η απόγνωση των αναπληρωτών συνάδελφοι που αρκετοί ψάχνουν να βρουν εργασία είτε δεύτερη είτε το καλοκαίρι ή και να φύγουν εντελώς σε άλλους χώρους. Το γιατί το ξέρουμε όλοι και είμαστε όλοι συνένοχοι.

Υπάρχει συνάδελφοι, υποχρηματοδότηση και καθημερινά αδιέξοδα. Η συνεχιζόμενη υποχρηματοδότηση της Δημόσιας Εκπαίδευσης, τα προβλήματα στις υποδομές, οι ελλείψεις σε υποστηρικτικό προσωπικό και ο δραματικός αρνητικός συμβιβασμός της Ειδικής Αγωγής είναι πλέον κανονικότητα.

Απέναντι σε όλα αυτά, η στάση της Ομοσπονδίας είναι αρκετές φορές απολογητική παρά διεκδικητική. Δεν είδαμε ούτε μια συντονισμένη καμπάνια ενημέρωσης της κοινωνίας που πρέπει να έχουμε μαζί μας, ούτε απεργιακά καλέσματα με ουσιαστική μαζική κινητοποίηση και πραγματική στήριξη στους Συλλόγους που προσπάθησαν να αντιδράσουν τοπικά.

Η αξιολόγηση για την οποία τόσος πολύς λόγος γίνεται: Συνάδελφοι, δεν φτάνει η καταγγελία χωρίς δράση. Είναι βέβαιο ότι όσο αυτή η αυταρχική εφαρμογή της λεγόμενης αξιολόγησης, που μόνο αξιολόγηση δεν είναι, η οποία συνεχίζει να επιβάλλεται σε βάρος του παιδαγωγικού κλίματος και της συνεργασίας στα σχολεία. Η Δ.Ο.Ε. κινήθηκε χωρίς σχέδιο και χωρίς ξεκάθαρη στρατηγική.

Η απεργία-αποχή δυστυχώς δεν έχει πια τη δυναμική που είχε. Υπάρχει επισφάλεια με τα Πειθαρχικά και το βλέπετε και αυτό μας θλίβει όλους. Μας φέρνει σε δύσκολη θέση μέσα στα σχολεία κάθε μέρα.

Εκδόθηκαν κάποιες εγκύκλιοι, ανακοινώσεις, υπήρ-

ξε κριτική σε ρητορικό επίπεδο, αλλά λείπει παντελώς η ουσία. Το σχέδιο οργάνωσης ενός πανελλαδικού μετώπου που να έχει αποτέλεσμα. Εσωστρέφεια και έλλειψη σύνδεσης με τη βάση. Το πιο ανησυχητικό όμως είναι η εμφανής απόσταση της Ομοσπονδίας με τη βάση των Εκπαιδευτικών, οι οποίοι Εκπαιδευτικοί δεν ακούνε ούτε καν τους συνδικαλιστές τους σε τοπικούς Συλλόγους.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι Σύλλογοι προσπαθούν με όσες δυνάμεις έχουν να οργανώσουν κινητοποιήσεις, να υποστηρίξουν τους Εκπαιδευτικούς που δοκιμάζονται, αλλά νιώθουν απελπιστικά μόνοι. Η Ομοσπονδία έπρεπε να είναι αιχμή του δόρατος αντί να λειτουργεί ως «παρηγορητής» αρκετές φορές.

Άλλωστε, δυστυχώς βλέπουμε ότι υπάρχει αυτή η μεγάλη απόσταση και καθημερινά έρχονται σε δύσκολη θέση οι συνάδελφοι. Ποια η αλλαγή του Προεδρείου από την Α.Σ.Ε.; Άλλαξε κάτι; Μάλλον άλλαξε. Άλλαξε προς το χειρότερο. Μιλούσαν για κομματικοποίηση του Προεδρείου και σήμερα βλέπουμε τον άκρατο κομματισμό μέσα σε αυτό, που λέγεται Ομοσπονδία.

Προτάσεις και διεκδικήσεις από τον Σύλλογο της Λάρισας. Ως Σύλλογος Εκπαιδευτικών, λέμε λοιπόν ότι χρειάζεται ν' ανασυγκροτηθεί, να επανασυνδεθεί με τους Εκπαιδευτικούς, να δράσει με αποκλειστικότητα και αποτελεσματικότητα. Ζητάμε λοιπόν διάλογο με το Υπουργείο και να τον επιβάλλουμε αυτόν με ρεαλιστικές προτάσεις.

Ήθελα να μιλήσω για τα τμήματα ένταξης, για το χάος που υπάρχει, για τις παράλληλες στηρίξεις και βέβαια για τον τρόπο με τον οποίο οι Δήμοι μας αντιμετωπίζουν. Ολοκληρώνοντας επίσης θα ήθελα να σας πω ότι και μέσα στα σχολεία πλέον στα πολυθέσια, χρειαζόμαστε γραμματειακή υποστήριξη, γιατί τα emails και τα έγγραφα που μας ζητάνε είναι πραγματικά απίστευτα, εκατοντάδες έγγραφα καθημερινά.

Ευχαριστώ πολύ.

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΝΤΟΥΜΟΣ**
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

Καλησπέρα συνάδελφοι. Λοιπόν αυτά που θα πω, να δηλώσω ότι θα τα πω με καλή διάθεση, καλοπροαίρετα και καλόπιστα και δεν έχω σκοπό σε καμία περίπτωση ούτε να θίξω κάποια παράταξη ή κάποιον άλλον προσωπικά.

Ως σχολιασμό, παρατήρηση μάλλον θέλω να πω ότι με αυτά που άκουσα κάνω μια πρόταση ότι η επόμενη Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε., η 95^η, να έχει ως μοναδικό θέμα της ημερήσιας διάταξης την επικαιροποίηση όλων των προηγούμενων αποφάσεων.

Επίσης, κοπτόμαστε και αγωνιζόμαστε για τα δικαιώματα, τα ανθρώπινα δικαιώματα και καλώς πράττουμε, καλώς κάνουμε για τα άτομα τα διαφορετικά, άτομα σε άλλες χώρες όπου υπάρχουν θεοκρατικά καθεστώτα, τα στηρίζουμε εκεί όπου όμως δεν υπάρχει ίχνος ανθρωπίνου δικαιώματος.

Θέλω να σημειώσω ότι ως άτομα και ειδικά ως εκπαιδευτικοί θα πρέπει να είμαστε, αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητές συναδέλφισσες, οπαδοί του ρεαλισμού και του ορθού λόγου, να λέμε και να ακούμε αλήθειες, να καταθέτουμε τεκμηριωμένες προτάσεις και όχι προτάσεις που να αντηχούν ευχάριστα στα αυτιά μας για να ικανοποιούνται κάποιοι. Προτάσεις, θέσεις και απόψεις, ανεξάρτητα αν συμφωνούμε ή όχι. Διατύπωση δηλαδή θετικών και υλοποιήσιμων θέσεων ή προτάσεων.

Αυτά τα παραπάνω στοιχεία θεωρώ ότι συνιστούν, είναι μέρος του συνδικαλιστικού πολιτισμού και νομίζω ότι αυτά τα στοιχεία πρέπει να διέπουν και εμάς ως εκπαιδευτικοί. Επομένως, η όποια κριτική των πεπραγμένων το έχω πει και άλλη φορά, θα πρέπει να είναι καλόπιστη και καλοπροαίρετη, ασχέτως της εκπροσώπησης των παρατάξεων στα Διοικητικά Συμβούλια της Δ.Ο.Ε..

Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να βρούμε την κοινή συνισταμένη που θα μας οδηγήσει ομόφωνα και ομόθυμα σε κοινούς αγώνες απέναντι στην αδιάλλακτη κυβερνητική πολιτική που αφορά την Εκπαίδευση και όχι μόνο. Αν θέλουμε να δούμε τα χαρακτηριστικά αυτής της σχολικής χρονιάς, το βασικό χαρακτηριστικό είναι η αποδόμηση του δημόσιου σχολείου.

Κακοπληρωμένοι Εκπαιδευτικοί, υποχρηματοδότηση σχολικών μονάδων με την κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών, που δεν αποδίδονται ούτε τα 500 τα 1.000 ευρώ, καμία ουσιαστική μέριμνα για τις κτιριακές υπο-

δομές, συνθήκες εργασίας, εργασιακό άγχος, ανασφάλεια εκπαιδευτικών, εξοστρακισμός των αιρετών από τα Πειθαρχικά Συμβούλια όπου κάποιοι χύνουν κροκοδείλια δάκρυα γι' αυτό.

Και εδώ να πω ότι εγώ θεωρώ ότι η κάθε παράταξη έχει το δικαίωμα αν θέλει να μη συμμετέχει στις εκλογές των αιρετών. Δεν είναι όμως δικαιολογία ότι δε συμμετέχουμε γιατί υπάρχει μικρό ποσοστό συμμετοχής, άρα δεν τους αποδεχόμαστε τους αιρετούς, αλλά στα τοπικά, στους τοπικούς Συλλόγους όπου υπάρχει μικρό ποσοστό συμμετοχής το αποδεχόμαστε.

Οφείλει η κάθε παράταξη να πράξει αυτό που θέλει, αρκεί όμως να μη δρα αποτρεπτικά εναντίον των συναδέλφων που θέλουν να συμμετέχουν στις εκλογές. Απαξίωση του ρόλου του έργου του Εκπαιδευτικού. Αυταρχικότητα, εκβιασμοί, απειλές, πειθαρχικά, συγχωνεύσεις. Όλα αυτά λοιπόν τα προβλήματα θα πρέπει να τα αντιπαλέψουμε, να διεκδικήσουμε λύσεις μέσα από την ενεργό συμμετοχή όλων μας, ενωτικά και αγωνιστικά, μέσα από ένα Πρόγραμμα Δράσης, χωρίς αντιπαραθέσεις και σεβόμενοι πάντα τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και τις αποφάσεις της Δ.Ο.Ε..

Ανήκουμε όλοι μας σε κάποια παράταξη και σε κάποιο πολιτικό φορέα, αν και αυτό δεν είναι απαραίτητο. Ποιος πρέπει όμως να είναι ο ρόλος της εκάστοτε παράταξης; Θα πρέπει να καταλάβουμε ότι οι παρατάξεις στα συνδικαλιστικά αξιώματα, όπως έχει αποδειχθεί, έρχονται και παρέρχονται και άρα δεν θα πρέπει να αποκλίνουν από την υλοποίηση των αποφάσεων της Ομοσπονδίας ανάλογα με τη συμμετοχή τους στα αξιώματα.

Αυτό πράττει και η παράταξη στην οποία ανήκω. Μια παράταξη που έχει ταυτότητα. Ποια είναι τα στοιχεία αυτής της ταυτότητας; Κατ' αρχάς, οι ταυτότητες έχουν όνομα και επώνυμο. Η παράταξη είναι η Δ.Α.Κ.Ε., δημοκρατική, με ξεκάθαρες και διαχρονικές θέσεις, απόψεις, με σεβασμό στις αποφάσεις των οργάνων, όπου δε δίστασε να πει την αλήθεια, όπως π.χ., για την αξιολόγηση, ειδικά με την απόφαση του δικαστηρίου που την έκρινε παράνομη, καταχρηστική και πολιτική, γιατί έχει χρέος όχι μόνο να διεκδικεί, αλλά να προστατεύσει και τους συναδέλφους.

Αυτό δε σημαίνει ότι συμφωνούμε με τη συγκεκριμένη αξιολόγηση. Άλλωστε υπάρχει και η απόφαση και της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης και της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης, όπου εκεί πραγματικά είπαμε ότι η θέση είναι επισφαλής, μετά τη δήλωση της κας Τσίπρα ότι το πεδίο είναι ναρκοθετημένο και ότι η νομική αν δικαιο-

Διεκδικούμε:

- **Αυξήσεις στους μισθούς - μόνιμη, σταθερή εργασία**
- **Θωράκιση - ασφάλεια και στήριξη στο εκπαιδευτικό μας έργο**
- **Ανεμπόδιστη συνδικαλιστική δράση - επαναφορά αιρετών στα πειθαρχικά συμβούλια**

θούμε ή όχι, στα πειθαρχικά συμβούλια η νομική δεν είναι ούτε μαύρο ούτε άσπρο.

Είναι ανεξάρτητη γιατί δεν υιοθέτησε ποτέ και το έχει αποδείξει στις κυβερνητικές επιλογές, όταν αυτές αντίκειται στα δικαιώματα των εκπαιδευτικών και σε μεταρρυθμίσεις αντεκπαιδευτικές. Τόλμησε και συγκρούστηκε γι' αυτά τα αποτελέσματα, απαλλαγμένη πάντα από κυβερνητικά και αντικυβερνητικά σύνδρομα.

Όσο για το σύνθημα «Αλλάζουμε σελίδα», εγώ πραγματικά χαίρομαι, συνάδελφοι, χαίρομαι που η Α.Σ.Ε. και το λέω καλοπροαίρετα, δέχτηκε ότι υπάρχει θέση για την αξιολόγηση, ενώ αν θυμηθούμε την 88^η υπήρχαν παρατάξεις που λέγανε ότι εμείς δεν αποδεχόμαστε αυτή την απόφαση, συμμετέχει στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, τα έχουν πει και άλλοι αυτά.

Στην αξιολόγηση έχουμε γίνει μάρτυρες επιπόνησης μεθόδων διευθυντών Εκπαίδευσης, σχολικών συμβούλων πώς να πάρουμε το μέρος τους, πώς να αναγκάσουμε τους συναδέλφους να πάνε να αξιολογηθούν. Ποτέ όμως η ίδια η Πολιτεία δεν αναρωτήθηκε τι πραγματικά φταίει στην αξιολόγηση. Αν θα δείτε την Ανεξάρτητη Αρχή, τι είπε; Ότι την Α' Δημοτικού πρέπει να την αναλαμβάνουν δάσκαλοι με μεγάλη εμπειρία, γιατί στο Πανεπιστήμιο δε διδάσκονται ακριβώς αυτά που πρέπει, ώστε να είναι έτοιμοι για την Α' τάξη. Άρα δεν αναρωτήθηκε ποτέ τι τελικά φταίει. Άρα όλα στις πλάτες των εκπαιδευτικών.

Επίσης, ακούμε από τον Πρωθυπουργό ότι θα υπάρχει ανταμοιβή στους συναδέλφους που αξιολογούνται ως αριστοίχοι. Άμα θα δείτε και την αιτιολογική έκθεση του σχετικού νόμου, θα δείτε ότι δε μπορεί να δοθεί χρηματικό ποσό στους αξιολογούμενους με Άριστα, γιατί αυτό δε συνάδει με τις αρχές, τη θεωρία και τη φιλοσοφία της αξιολόγησης.

Άρση μονιμότητας: Εδώ θα πρέπει να πούμε ότι ο Πρωθυπουργός τι κάνει; Επενδύει στον αυτόματο κοινωνικό αυτοματισμό και στον κανιβαλισμό. Είναι το λεγόμενο «διαίρει και βασίλευε» Δεν διαιρώ το πρόβλημα για να το λύσω, αλλά απλώς θέλω να φέρω τους δημοσίους υπαλλήλους απέναντι στην κοινωνία, να τους κακοχακτηρίσω, να αλλάξω τα πράγματα που θέλω, αλλά από κει και πέρα νομίζω ότι είναι ένα πυροτέχνημα, απλώς προσπαθεί να αλλάξει την ατζέντα.

Και αν θα δούμε στη Γερμανία ας πούμε ή σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη, υπάρχει μονιμότητα. Αλλού βέβαια υπάρχει το αμετάθετο. Αλλού, όταν καταργείται η οργανική απολύεσαι. Αλλά γενικά όμως βλέπουμε ότι μονιμότητα υπάρχει. Και τα τελευταία χρόνια η κυβέρνηση επιχειρεί να συρρικνώσει τον δημόσιο τομέα με εξίσωση δημοσίων και ιδιωτικών υπαλλήλων ως προς το υπηρεσιακό καθεστώς.

Το νέο Πειθαρχικό: Με οριστική παύση θα τιμωρούνται όσοι υπάλληλοι κτλ. κτλ. και μέσα αναφέρει και

τον προγραμματισμό. Εμείς έχουμε τα ενιαία κείμενα. Άρα από δω και πέρα θα δούμε ότι θα υπάρχουν πάλι πιέσεις, ότι τα κείμενα δεν είναι νομότυπα, το είδαμε εδώ μέσα στην Αθήνα, το είδαμε και εμείς στην Ξάνθη, όπου η διευθύντρια Εκπαίδευσης είπε στους διευθυντές «θα έρθω να ελέγξω τα πρακτικά», κάτι που είναι και εκτός δικαιοδοσίας βέβαια. Τα λέω, τα λέω επιγραμματικά για να τελειώσω.

Ένα θέμα σημαντικό είναι το δημογραφικό. Ε, το είχα αναφέρει σε μια συνέντευξη πριν δύο τρεις μήνες στο «Ριζοσπάστη». Εγώ δεν έχω τέτοια κωλύματα σε εφημερίδες και Μέσα. Είχα αναφέρει το δημογραφικό. Θα πρέπει λοιπόν να μειωθεί ο αριθμός των μαθητών ανά τμήμα, 1 προς 20. Θα πρέπει να υπάρξουν κατοικίες για τους συναδέλφους μας.

Θα πρέπει να υπάρξει επιδότηση αγοράς πρώτης κατοικίας στους δημοσίους υπαλλήλους και επίσης θα πρέπει να γίνουν τα λεγόμενα κέντρα παιδιών, μια πρόταση του αείμνηστου Τσολάκη, του καθηγητή του Αριστοτέλειου, που θα μπορούσε λείει στις πόλεις και στα κεφαλοχώρια να γίνουν τα κέντρα παιδιού, ώστε απερίσπαστοι να πάνε οι μητέρες τα παιδιά, να μπορούν και αυτές να εργάζονται και έτσι λοιπόν και να δοθούν και κάποια επιδόματα. Η Ρουμανία ξέρετε πως το έχει λύσει; Δύο χρόνια άδεια ανατροφής στην εργαζόμενη μητέρα και 25.000 ευρώ στο πρώτο παιδί.

Όπως επίσης όσον αφορά στις εργασιακές θέσεις, μια πρόταση για να μη μιλήσω άλλη φορά που θέλω να κάνω είναι ότι θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, να προσμετράται το Ταμείο Ανεργίας όσων συναδέλφων εργάστηκαν ως αναπληρωτές, να μετράει δηλαδή για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, όπως ακριβώς γίνεται και στον ιδιωτικό τομέα.

Λοιπόν, επειδή δεν με διέκοψε η Θεοδώρα, θα το κλείσω και άλλα έχω να πω, αλλά δε θα τα πω, θα μιλήσω μόνο για την απεργία. Μόνο να πω ότι θα πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν, εγώ δεν θα κατηγορήσω το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. όσον αφορά τις απεργιακές κινητοποιήσεις, γιατί πάμε σε Γενικές Συνελεύσεις με 20, 30 άτομα και λέμε παίρνουμε απόφαση και οι υπόλοιποι 500 είναι εκτός. Ποσοστά δεν έχουμε. Άρα θα πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν.

Υπάρχει το Πρόγραμμα Δράσης. Συμφωνώ να γίνουν όλες αυτές οι ενημερωτικές εκδηλώσεις και συσκέψεις και από κει και πέρα να το δούμε. Και θα κλείσω με αυτό που είχε πει ο Μάρκος Αυρήλιος. «Γεγόναμεν γαρ προς συνεργίαν ως πόδες, ως χείρες, ως βλέφαρα, ως οι στοίχοι των άνω και κάτω οδόντων. Το ουν αντιπράσσειν αλλήλοις παρά φύσιν».

Άρα λοιπόν, ενότητα, όλοι συντεταγμένα να πάμε σε κοινούς αγώνες και όχι να κάνουμε κριτική εκ του καναπέως.

Ευχαριστώ.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΑΒΒΙΔΟΥ

Ζ' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε πριν αρχίσω να κάνω μια μικρή εισαγωγή γιατί σήμερα άκουσα πολλά περί κριτικής. Κάποιοι αντιπρόσωποι σήμερα επιλέξαν να κάνουν κριτική σε αυτή την ενότητα, στην κριτική πεπραγμένων, όπως το λέει και η λέξη. Θέλω να θυμίσω σε κάποιους ότι η κριτική έχει δύο όψεις. Απ' τη μια είναι η κακή κριτική και από την άλλη η εποικοδομητική κριτική.

Η κακή κριτική πολλές φορές γίνεται υπερβολική, είναι αντιπαραγωγική και σκληρή. Από την άλλη μεριά υπάρχει η εποικοδομητική κριτική που λειτουργεί σαν παροχή βελτίωσης, σαν παροχή ανατροφοδότησης και σαν παροχή αναστοχασμού. Θυμάμαι όλα τα προηγούμενα χρόνια που το Προεδρείο ήταν της Δ.Α.Κ.Ε., να κουνάν το δάχτυλο οι από την αριστερή πλευρά παρατάξεις. Συνεχίζουν να το κουνάν και τώρα που έχουν το Προεδρείο. Η Δ.Α.Κ.Ε. όμως όλα αυτά τα χρόνια δεν κουνούσε το δάχτυλο αλλά απαντούσε πάντα θεσμικά, πολιτικά και συνδικαλιστικά.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα συνεχίσω και εγώ την κριτική μου, αλλά η δική μου κριτική θα είναι εποικοδομητική απλά και μόνο για βελτίωση και για παροχή ανατροφοδότησης.

Συναντιόμαστε σήμερα εδώ, στο 94^ο Συνέδριο της Δ.Ο.Ε., σε μια χρονική συγκυρία κρίσιμη και απαιτητική. Οι επιθέσεις που δεχόμαστε διαδέχονται η μία την άλλη. Η γενικευμένη ανασφάλεια, η διόγκωση των ανισοτήτων, η συνεχιζόμενη απαξίωση του ρόλου μας, η επίθεση που αντιμετωπίζει ο δημόσιος χαρακτήρας της Εκπαίδευσης, τα Πειθαρχικά όπως και το εισόδημά μας δεν αφήνουν περιθώρια εφησυχασμού.

Μας ενώνει όμως όλους σήμερα εδώ, θέλω να πιστεώω, η αγάπη για το δημόσιο σχολείο και το κοινό όραμα για μια Παιδεία με προοπτική, που τιμά το έργο του εκπαιδευτικού και σέβεται το παιδί. Η Δ.Α.Κ.Ε. όλη αυτή τη χρονιά πορεύτηκε και πορεύεται όπως πάντα με υπευθυνότητα και συνέπεια. Δεν κρύφτηκε πίσω από εύκολες κραυγές, δεν παρασύρθηκε από τυφλές αρνήσεις, ούτε κρυφτήκαμε πίσω από ότι: άλλα εννοούσαμε και άλλα πράτταμε.

Είμαστε εδώ παρόντες στον αγώνα, με θέσεις, με προτάσεις, με καθαρό λόγο, με αγωνία και αγάπη για το λειτούργημά μας. Αναμφίβολα το θέμα το οποίο βρίσκεται στο επίκεντρο των αποφάσεων και της δράσης της Δ.Ο.Ε., ιδιαίτερα τα πέντε τελευταία χρόνια, είναι αυτό της αξιολόγησης. Έχουμε φτάσει σε ένα πολύ κρίσιμο σημείο όπου αν κάτι έχει αναδειχθεί, αυτό είναι η αναγκαιότητα πριν από οτιδήποτε άλλο, τεκμηριωμένων θέσεων.

Θα θυμίσω σε όλους ότι η Δ.Α.Κ.Ε. είχε και έχει διαχρονικά ξεκάθαρη θέση. Διότι πιστεύουμε σε μια ουσιαστική παιδαγωγική αξιολόγηση που στοχεύει στη βελτίωση του σχολείου και στην ενδυνάμωση του εκπαιδευτικού έργου. Μια αξιολόγηση που θα γίνεται με

διαφάνεια, συνεργασία και υποστήριξη, όχι με φόβο και διοικητικό αυταρχισμό.

Αρνούμαστε κάθε απόπειρα σύνδεσης της αξιολόγησης με Πειθαρχικά μέτρα. Οι απειλές για ποινές και διώξεις προς εκπαιδευτικούς που εκφράζουν θεσμικά τη διαφωνία τους, δεν έχουν θέση στο δημοκρατικό σχολείο. Δεν δεχόμαστε καμία προσχηματική, τιμωρητική, πελατειακή διαδικασία.

Η αξιολόγηση αποτελεί πεδίο μάχης από δω και στο εξής. Δεν μπορεί να είναι μηχανισμός εκφοβισμού ή εργαλείο απολύσεων, αλλά ούτε και εξάρτημα φτηνής επικοινωνιακής πολιτικής. Πρέπει να είναι μέσο ενίσχυσης της εκπαιδευτικής κοινότητας και της εμπιστοσύνης των πολιτών προς αυτή. Ταυτόχρονα όμως δεν μπορούμε να σιωπήσουμε και να ξεχάσουμε και τη στάση των άλλων παρατάξεων.

Η Α.Σ.Ε. και οι Παρεμβάσεις στο παρελθόν απέρριπταν κάθε μορφή αξιολόγησης. Να σας θυμίσω στην 88^η Γενική Συνέλευση και οι δύο κατακεραυνώναν τη Δ.Α.Κ.Ε. που ψηφίσαμε τις θέσεις του κλάδου και έκαναν ότι μπορούσαν για να μην ψηφιστούν. Σήμερα αναγκάζονται έστω και προσχηματικά στον δημόσιο λόγο τους να αναφέρονται σε αυτές.

Συγκεκριμένα, το 2020 η Α.Σ.Ε. και οι μισές Παρεμβάσεις, έδειχναν ως προδότες τους 6 του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. που αποφάσισαν τα ενιαία κείμενα. Σήμερα, θέλοντας και μη τα χρησιμοποιούν ή και τα οικειοποιούνται, κατά πώς νομίζουν αυτοί. Εμφανίζονται να στηρίζουν πλέον τα ενιαία κείμενα που επί χρόνια λιοδορούσαν και στην πράξη ευθυγραμμίζονται με αυτά που έχει προτείνει και έχει ψηφίσει η Δ.Α.Κ.Ε..

Η υποκρισία αυτή δεν μπορεί να μείνει ασχολίαστη, ούτε ο καιροσκοπισμός τους να μετατρέπεται σε αγωνιστική στάση. Η παράταξη των παρεμβάσεων κυρίως, αλλά πολύ συχνά και η Α.Σ.Ε. έχουν το μοναδικό «προνόμιο», να καταφέρονται εναντίον όλων των άλλων και να μη δέχονται καμία κριτική για τις πράξεις και τις ευθύνες τους. Συμπεριφέρονται σαν να διαθέτουν την αποκλειστικότητα της αγωνιστικότητας, ενώ όλοι οι άλλοι είναι συμβιβασμένοι, εργοδοτικοί, κυβερνητικοί, ξεπουλημένοι.

«Τα τρία Δέλτα» άκουσα πριν. Ναι, τα 3 Δ. Αυτή η καταγγελτική ρητορική ενάντια σε όλες τις άλλες παρατάξεις δημιουργεί εικόνα εσωστρέφειας, δυσχεραίνει την ενότητα στον χώρο του κλάδου και ακυρώνει κάθε δυνατότητα κοινής δράσης, ακόμα και σε ζητήματα που υπάρχει σύγκλιση. Διχάζει τον χώρο των εκπαιδευτικών με μια «καθαρή» και «άχραντη» λογική, που θυμίζει «Λουδοβίκεια υπεροχή».

Ιδιαίτερα κατά τη συνδικαλιστική χρονιά που ολοκληρώνεται, η Α.Σ.Ε. έχει και έχει ύφος «L'etat c'est moi», για όσους ξέρουν γαλλικά εγώ είμαι το κράτος. Εξ ου και «Λουδοβίκεια υπεροχή». Δηλαδή, «μετά από εμάς το χάος».

Σε κρίσιμες στιγμές, σε όλη της την ιστορική διαδρομή, στέκει απρόθυμη ουσιαστικά να συνεργαστεί σε ένα κοινό πλαίσιο διεκδικήσεων. Αν δεν είναι απολύτως δικό της το κείμενο. Αυτή η αναπαραγωγή της κοιμα-

τικής γραμμής και η λειτουργία της περισσότερο ως αναμεταδότης της γραμμής του κόμματός της παρά ως συνδικαλιστική δύναμη, είναι κάτι που πρέπει να αντιληφθεί και να γνωρίζει η βάση. Οπότε για ποια αλλαγή σελίδας μιλάμε που ευαγγελίζονταν στη Δ.Ο.Ε.;

Συνάδελφοι, επιβάλλεται πλέον η προστασία του συνδικαλιστικού δικαιώματός μας. Γνωρίζετε ότι ειδικά σ' εμάς η συνδικαλιστική δράση είναι υπό διωγμό, γιατί δεν νοείται δημοκρατία χωρίς συνδικάτα που μπορούν να λειτουργούν και ελεύθερα να εκφράζουν διεκδικητικό και ωφέλιμο για τον κοινωνικό Σύλλογο λόγο. Όπως επίσης δεν μπορούμε να σιωπήσουμε μπροστά στις πρόσφατες εξαγγελίες του Πρωθυπουργού περί άρσης μονιμότητας στο Δημόσιο.

Συνάδελφοι, η μόνιμη και σταθερή εργασία δεν είναι προνόμιο. Είναι εγγύηση ανεξαρτησίας, αντικειμενικότητας και δημοκρατικής λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης. Όσοι στοχεύουν στην κατάργηση της μονιμότητας στην πραγματικότητα επιδιώκουν μια Δημόσια Διοίκηση ευάλωτη, φοβισμένη και χειραγωγήσιμη.

Η Δ.Α.Κ.Ε. δηλώνει κατηγορηματικά: Η μονιμότητα είναι θεσμικό κεκτημένο και δεν θα επιτρέψει την κατάργησή της. Η υπεράσπιση όμως όλων των παραπάνω απαιτεί σοβαρότητα, υπευθυνότητα, τεκμηριωμένο λόγο που να αγγίζει και να πείθει και την κοινωνία.

Ως Εκπαιδευτικοί όμως, βιώνουμε τον διασυρμό του κλάδου μας στο διαδίκτυο και στα ΜΜΕ, ειδικά για το θέμα της αξιολόγησης και τη βιομηχανία των πειθαρχικών διώξεων που έχει στηθεί στο όνομά της, αλλά δυστυχώς και εξαιτίας του δημόσιου λόγου κάποιων μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε..

Συνάδελφοι, ισχυρές, βάλλεται η δημόσια εικόνα μας. Ο τρόπος που η κοινωνία αντιλαμβάνεται τον εκπαιδευτικό, δεν προκύπτει από την πραγματική του συνεισφορά στην τάξη, αλλά από έναν παραμορφωτικό φακό που εστιάζει στις εξαιρέσεις και αδιαφορεί για την καθημερινότητα. Αντί ν' αναγνωρίζεται ως φορέας παιδείας, ο εκπαιδευτικός συχνά αντιμετωπίζεται ως εν δυνάμει ένοχος για όλα τα δεινά της δημόσιας εκπαίδευσης.

Ζούμε σε μια εποχή που το δημόσιο σχολείο, αντί να αποτελεί πυλώνα ελπίδας και κοινωνικής συνοχής, μετατρέπεται σε καθρέφτη μιας κοινωνίας που έχει χάσει τον προσανατολισμό της. Οι εκπαιδευτικοί κακοπληρωμένοι, υπερεκτεθειμένοι, πολυσύνθετα επιφορτισμένοι, δεν στηρίζονται, μα κρίνονται αυστηρά από εκείνους που τους γνωρίζουν μόνο από επικεφαλίδες, στο διαδίκτυο και στα πρωινάδικα.

Οι στοχευμένες επιθέσεις μέσω των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, η επιλογή της πολιτείας να μη μας προστατεύει θεσμικά και η ενεργοποίηση πειθαρχικών διαδικασιών, δημιουργούν ένα τοξικό περιβάλλον. Ένα περιβάλλον στο οποίο η παιδαγωγική πράξη ακυρώνεται μπροστά στο φόβο της τιμωρίας και του δημόσιου διασυρμού.

Ο εκπαιδευτικός, όπως όλοι γνωρίζετε, καλείται να είναι πολλά. Να είναι δάσκαλος, ψυχολόγος, διαχειριστής κρίσεων, κοινωνικός λειτουργός και τελικά αποδιοπομπαίος τράγος. Η πολιτεία οφείλει όχι μόνο να

θεσμοθετεί, αλλά και να διαπαιδαγωγεί την κοινωνία για το τι είναι η εκπαιδευτική διαδικασία. Όταν γονείς και μαθητές αντιμετωπίζουν το σχολείο ως χώρο παροχής υπηρεσιών και τον δάσκαλο ως υπάλληλο προς έλεγχο, το πρόβλημα δεν είναι οι απαντήσεις τους, είναι η κρατική απουσία από τη διαμόρφωση μιας κοινής παιδαγωγικής κουλτούρας.

Και παρ' όλα αυτά ο δάσκαλος παραμένει στην τάξη, στο προαύλιο, στο τηλέφωνο με τον γονιό, στο πλάι του παιδιού που υποφέρει. Είναι εκεί φράγμα και στήριγμα μαζί, ανάμεσα σε μια πολιτεία που αποστασιοποιείται και μια κοινωνία που διεκδικεί χωρίς να κατανοεί. Σε μια εποχή που ο κόσμος της παιδείας έπρεπε να λογίζεται ως το τελευταίο οχυρό της συλλογικής ελπίδας, παρατηρούμε το φαινόμενο ανησυχητικά, επίμονο και διαβρωτικό.

Τη μετατροπή των εκπαιδευτικών από φορείς παιδείας και κοινωνικής συνοχής σε αποδιοπομπαίους τράγους μιας κοινωνίας που αδυνατεί να διαχειριστεί τις αντιφάσεις της. Η υπεράσπιση της δημόσιας εικόνας του εκπαιδευτικού δεν είναι μόνο ζητούμενο για μια κοινωνία που οφείλει να ξαναδεί το δάσκαλο όχι ως υπεύθυνο για όλα, αλλά ως πολύτιμο σύμμαχο στο αύριο των παιδιών της. Είναι, πάνω απ' όλα υπόθεση του ίδιου του κλάδου και των εκπροσώπων του.

Όταν μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου με τα λεγόμενά τους αλλοιώνουν και θρυμματίζουν τη δημόσια εικόνα των εκπαιδευτικών, νομίζοντας ότι ρητορεύουν σε αίθουσες Γενικών Συνελεύσεων δέσμιοι των παραταξιακών τους θέσεων, αντί να είναι πρεσβευτές των θέσεων του κλάδου, τότε μπορεί να μας φταίνε και οι κακοί, εντεταλμένοι, δημοσιογράφοι που στηρίζουν το κυβερνητικό αφήγημα.

Η Δ.Α.Κ.Ε. έχει σταθεί με καθαρότητα απέναντι σε όλες τις στρεβλώσεις. Με διαχρονική και όχι ευκαιρική πίστη στις θέσεις του κλάδου. Δεν χαιδεύει αυτιά, δεν υπόσχεται εύκολες λύσεις. Απορρίπτει το λαϊκισμό και υπηρετεί σταθερά τη θεσμική εκπροσώπηση των Εκπαιδευτικών.

Πρόσφατα έχει διαρρεύσει, μάλλον έχει δοθεί στην Α.Δ.Ε.Δ.Υ. το σχέδιο νόμου που αλλάζει ριζικά και επικίνδυνα το Πειθαρχικό Δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων.

Στο όνομα της αποτελεσματικότητας και της διοικητικής αναβάθμισης επιχειρείται μια άνευ προηγουμένου εκκαθάριση κάθε συλλογικής φωνής και συνδικαλιστικής προστασίας. Οι αιρετοί εκπρόσωποι των εργαζομένων αποκλείονται από τα Πειθαρχικά Συμβούλια. Καταργείται ουσιαστικά η θεσμική παρουσία των εκπαιδευτικών στα όργανα που κρίνουν τη διοικητική και επαγγελματική τους πορεία. Η φωνή του κλάδου φιμώνεται, η αυτονομία καταργείται, η δημοκρατία στη διοίκηση πνίγεται, συνάδελφοι.

Αυτό δεν είναι ούτε εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, ούτε θεσμική πρόοδος. Είναι ξεκάθαρη αυταρχική εκτροπή που επιχειρεί να υποτάξει τους εκπαιδευτικούς, να χτυπήσει τη μόνιμη και σταθερή εργασία, να επιβάλει σιωπή και πειθαρχία.

Καταγγέλλουμε λοιπόν κάθε απόπειρα ποινικοποίησης

σης της συνδικαλιστικής δράσης με θέση και όχι με κούφια αντίθεση. Καταδικάζουμε την απαξίωση του ρόλου των αιρετών μας, τον αποκλεισμό τους από τα Πειθαρχικά Συμβούλια.

Απαιτούμε την άμεση επαναφορά τους και τη διαφάνεια στη λήψη αποφάσεων με όπλο την υπεύθυνη στάση τους. Εμείς βλέπουμε καθαρά τον αντίπαλο στις επιβαλλόμενες πολιτικές και όχι μέσα στον κλάδο.

Γι' αυτό είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι σε διχαστικές πρακτικές. Η Δ.Α.Κ.Ε. παλεύει για να αποτρέψει τον κατακερματισμό του κλάδου. Είμαστε εδώ για να ενώσουμε και όχι να διχάσουμε.

Απαιτούμε:

Σύγχρονα και ασφαλή σχολεία με γενναία κρατική χρηματοδότηση, επαναφορά των Σχολικών Επιτροπών με ουσιαστική συμμετοχή των Εκπαιδευτικών.

Αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου των υπηρεσιακών μεταβολών με ενίσχυση του ρόλου των αιρετών.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΑΟΥΣΑΣ

Εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ.

Πριν ξεκινήσω, θα ήθελα να κάνω μια σύντομη αναφορά στη χθεσινή ομιλία του Προέδρου. Για μιάμιση ώρα ο συνάδελφος, προσπαθώντας να ισορροπήσει ανάμεσα στον θεσμικό του ρόλο και στον πιο στενά παραταξιακό-κομματικό, απάντησε αναλυτικά σχεδόν

Στήριξη των εκπαιδευτικών που ανήκουν σε ευάλωτες κατηγορίες.

Επαναφορά του δικαιώματος στην κινητικότητα του Δημοσίου.

Προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών για την κάλυψη όλων των κενών.

Συνάδελφοι, η 94^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε. δεν είναι τυπική διαδικασία ούτε πεδίο μικροπαραταξιακής μάχης. Με την ευθύνη που μας διακρίνει, όλους μας, εννοώ όλο το σώμα των αντιπροσώπων, δεν πρέπει να κάνουμε αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση, ούτε να εφευρίσκουμε εχθρούς εντός του κλάδου.

Διεκδικούμε όσα μας ανήκουν με θέσεις, δίχως να καλ-λιεργούμε ψευδαισθήσεις, αλλά ούτε και ηττοπάθεια. Παλεύουμε για ένα δημόσιο σχολείο σύγχρονο, ανθρώπινο και ελεύθερο. Συνεχίζουμε τον αγώνα ενιαία, αξιοπρεπώς και αγωνιστικά, γιατί η Δ.Α.Κ.Ε. ήταν, είναι και θα είναι η φωνή της συνέπειας, της ευθύνης και της διεκδίκησης.

Σας ευχαριστώ πολύ. Καλές εργασίες, καλές αποφάσεις και καλό καλοκαίρι!!!

σε όλα τα ζητήματα που τέθηκαν. Τον παρακολούθησα με προσοχή και πραγματικά εκτίμησα τη διάθεση να δοθούν απαντήσεις.

Ωστόσο, αν δεν μου διέφυγε κάτι, διαπίστωσα ότι δεν τοποθετήθηκε σε ένα πολύ συγκεκριμένο θέμα που έθεσαν αρκετοί συνάδελφοι —τουλάχιστον τρεις, από όσους άκουσα. Αναφέρομαι στο ζήτημα του κατά πόσο είναι θεμιτό συνάδελφοι που είναι αποσπασμένοι σε κομματικά γραφεία να μετέχουν ταυτόχρονα και στα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων. Το θέτω,

διότι υπάρχει αντίστοιχο παράδειγμα και στο νομό μας, και θεωρώ ότι θα πρέπει κάποια στιγμή να δοθεί μια σαφής απάντηση.

Επιπλέον, θα ήθελα να σχολιάσω σύντομα κάτι που διάβασα στο φυλλάδιο που μοιράσατε την πρώτη μέρα ως ΑΣΕ. Αναφέρεται εκεί ότι, ασκώντας κριτική στις άλλες παρατάξεις, φτάνετε και στις Παρεμβάσεις και γράφετε: «μέσα από αυτή την τακτική προσπαθούν να κρύψουν τις μεγάλες ευθύνες τους για κρίσιμες αποφάσεις», και μέσα σε παρένθεση σημειώνεται: «όπως το '21 που σταμάτησαν την απεργία-αποχή».

Υποθέτω ότι αναφέρεστε τότε στην πρωτοβουλία με τα ενιαία κείμενα, την οποία στήριξαν δύο παρατάξεις και ένα τμήμα των Παρεμβάσεων, προκειμένου να συνεχίσουμε τον αγώνα. Αν, λοιπόν, θεωρείτε ότι εκείνη η επιλογή σταμάτησε την απεργία-αποχή, θα ήθελα να ρωτήσω: πέρσι, που ξαναψηφίσαμε την πρόταση η οποία περιλάμβανε και τα ενιαία κείμενα, αυτό δεν σημαίνει ότι σταματήσαμε και πάλι την απεργία-αποχή; Και φέτος, αφού ζητάτε ξανά να υιοθετήσουμε τα ενιαία κείμενα, μήπως αυτό συνεπάγεται ότι εσείς οι ίδιοι επιλέγετε να σταματήσετε την απεργία-αποχή;

Το θέτω ως ειλικρινή απορία.

Λοιπόν, πάμε παρακάτω. Συναδέλφισες και συνάδελφοι. Σήμερα μιλάμε για ένα ζήτημα που μας ενώνει. Τον αγώνα για την υπεράσπιση και κατοχύρωση των εργασιακών μας δικαιωμάτων και την ενίσχυση του θεσμικού ρόλου των αιρετών που αποτελούν τη ζωντανή φωνή του κλάδου μας στις κρίσιμες υπηρεσιακές διαδικασίες.

Η πραγματικότητα που βιώνουμε καθημερινά στα σχολεία μας είναι πολύ διαφορετική από εκείνη που προσπαθούν να περιγράψουν τα δελτία Τύπου και οι πολιτικές εξαγγελίες. Είμαστε οι άνθρωποι που στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις τη δημόσια Εκπαίδευ-

ση, που δίνουμε μάχες καθημερινά μέσα στις τάξεις, στις εφημερίες, στις ελλείψεις, στις αβεβαιότητες.

Κι όμως, αυτό το έργο μας όχι μόνο δεν αναγνωρίζεται όπως του αρμόζει, αλλά αντιμετωπίζεται με καχυποψία, με αδιαφορία, πολλές φορές με ευθεία απαξίωση. Όλα αυτά φυσικά, συναδέλφισες και συνάδελφοι, δεν είναι τυχαία. Είναι απόρροια μιας συνολικότερης πολιτικής επιλογής, μιας πολιτικής που θέλει τους Εκπαιδευτικούς αναλώσιμους, ευέλικτους, χωρίς δικαιώματα, που υπονομεύει τον ρόλο του δημόσιου σχολείου και των ανθρώπων του. Μιας πολιτικής που μετατρέπει τον αιρετό σε θεατή αντί για υπερασπιστή των συναδέλφων του.

Ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα αυθαίρετης ερμηνείας της νομοθεσίας είναι η περίπτωση της τρίμηνης άδειας με αποδοχές για όσους και όσες αποκτούν τρίτο ή επόμενο παιδί. Πρόκειται για ένα δικαίωμα που απορρέει από το νόμο, που έχει ξεκάθαρη νομική βάση και που όμως στην πράξη ακυρώνεται από τις Διευθύνσεις της Εκπαίδευσης.

Θεωρούν ότι για να πάρουν την τρίμηνη άδεια πρέπει πρώτα να πάρουν ένα χρόνο άδεια άνευ αποδοχών. Ότι η άδεια αυτή δεν στέκει αυτοτελώς. Ουσιαστικά με αυτόν τον τρόπο καταργούν ένα δικαίωμα με κοινωνική και ηθική διάσταση να δοθεί χρόνος στους γονείς να στηρίξουν την οικογένειά τους όταν αυτή μεγαλώνει. Και ας αναρωτηθούμε αν δε στηρίξουμε τους Εκπαιδευτικούς που γίνονται γονείς, τότε ποιον ακριβώς στηρίζουμε;

Διεκδικούμε λοιπόν να σταλεί μια ξεκάθαρη οδηγία προς τις Διευθύνσεις ώστε να χορηγείται η άδεια χωρίς προσκόμματα και να επεκταθεί το δικαίωμα αυτό και στους αναπληρωτές, γιατί και εκείνοι εργάζονται με πλήρη καλή κόντα, σηκώνουν τις ίδιες ευθύνες και αξίζουν ίση μεταχείριση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ένα ακόμα πλήγμα στα εργασιακά μας δικαιώματα συντελείται το τελευταίο διάστημα: Η ουσιαστική κατάργηση του δικαιώματος των Εκπαιδευτικών να συμμετέχουν στις διαδικασίες κινητικότητας του Δημοσίου. Η κυβέρνηση επιλέγει να αποκλείσει τους Εκπαιδευτικούς από το σύστημα κινητικότητας λοιπόν, να στερήσει δηλαδή το θεμελιώδες δικαίωμα να διεκδικούν με δική τους πρωτοβουλία και αξιοκρατικά τη μετάταξή τους σε άλλες υπηρεσίες του Δημοσίου. Ένα δικαίωμα που ασκούσαν δεκάδες συνάδελφοι τα τελευταία χρόνια.

Τώρα τους λέμε ότι δεν χωράνε πια στο σύστημα κινητικότητας, ότι για να λειτουργήσουν καλύτερα τα σχολεία αυτοί πρέπει να αποκλειστούν. Ένα δικαίωμα που ασκούσαν δεκάδες συνάδελφοι τα τελευταία χρόνια, τώρα τους λέμε ότι δεν χωράνε πια στο σύστημα κινητικότητας. Ότι για να λειτουργήσουν καλύτερα τα σχολεία αυτοί που πρέπει να αποκλειστούν. Ότι δεν έχουν το δικαίωμα με τους υπόλοιπους ίδια δικαιώματα με τους υπόλοιπους δημοσίου υπαλλήλους.

Είναι απολύτως ξεκάθαρο πρόκειται για πολιτική επιλογή και όχι για τεχνική διευθέτηση. Πρόκειται για τιμωρητική λογική απέναντι στον Εκπαιδευτικό και μάλιστα αυτό επιβεβαιώνεται από την ίδια την αιτιολογική έκθεση του νόμου, όπου με περισσή υποκρισία μας λένε ότι εξορθολογίζεται η κινητικότητα και διασφαλίζεται η στελέχωση των σχολείων.

Μέχρι σήμερα αυτές οι μετατάξεις και αποσπάσεις γίνονταν με τη σύμφωνη γνώμη των Κεντρικών Υπηρεσιακών Συμβουλίων. Υπήρχε δηλαδή έλεγχος, διαφάνεια και οριοθέτηση. Δεν υπήρχε ούτε αυθαιρεσία ούτε κατάχρηση. Ήταν μια διαδικασία θεσμική, που λειτουργούσε με βάση ανάγκες, δυνατότητες και κριτήρια.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η απαγόρευση συμμετοχής των Εκπαιδευτικών στο ενιαίο σύστημα κινητικότητας αποτελεί καθαρή πολιτική υποβάθμιση της θέσης μας στο Δημόσιο. Το συνδικαλιστικό μας κίνημα έχει χρέος να διεκδικήσει την αποκατάσταση αυτής της αδικίας. Να καταστήσει σαφές πως όσοι και όσες υπηρετούν στον χώρο της Εκπαίδευσης έχουν ίσα δικαιώματα με όλους τους δημόσιους υπαλλήλους. Ούτε λιγότερα, ούτε περιορισμένα.

Απαιτούμε την άμεση επαναφορά του δικαιώματος συμμετοχής των Εκπαιδευτικών στο ενιαίο σύστημα κινητικότητας, την ισότιμη μεταχείριση όλων των υπαλλήλων του δημοσίου, ανεξαρτήτως κλάδου, την απόσυρση κάθε νομοθετικής ρύθμισης που εξαιρεί τον κλάδο μας από διαδικασίες αξιοκρατικές και διαφανείς. Γιατί ο εξορθολογισμός για να είναι πραγματικός, πρέπει να έχει δικαιοσύνη. Όχι αποκλεισμούς, όχι εξαιρέσεις, όχι τιμωρίες.

Οφείλουμε επίσης να σταθούμε με σοβαρότητα και ευαισθησία απέναντι σε ένα ζήτημα που αφορά δεκάδες συναδέλφους μας και αγγίζει την ίδια την ανθρωπινή αξιοπρέπεια, το δικαίωμα στην ισότητα και τη δίκαιη μεταχείριση. Αναφέρομαι βεβαίως, στο δικαίωμα μετάθεσης όλων ανεξαιρέτως των νεοδιόριστων Εκπαιδευτικών που ανήκουν σε ειδικές κατηγορίες.

Αναφερόμαστε σε ανθρώπους που επί σειρά ετών στήριξαν την Εκπαίδευση από θέσεις αναπληρωτών, σε Εκπαιδευτικούς που υπηρέτησαν μακριά από τα στίπια τους, συχνά κάτω από εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες, σηκώνοντας παράλληλα το βάρος της φροντίδας ενός παιδιού με αναπηρία, ενός συζύγου με σοβαρό πρόβλημα υγείας ή αντιμετωπίζοντας και οι ίδιοι σοβαρά ζητήματα που απαιτούν θεραπευτική αγωγή και σταθερότητα.

Για χρόνια η μόνη δυνατότητα που τους δόθηκε ήταν η απόσπαση κατ' εξαίρεση, ένα προσωρινό μπάλωμα, μια λύση που απλώς αναπαρήγαγε την ανασφάλεια χωρίς να λύνει ουσιαστικά τίποτα. Κάθε Σεπτέμβριο σε άλλη σχολική μονάδα, κάθε Ιούνιο με την αβεβαιότητα για το τι θα φέρει ο επόμενος χρόνος. Το 2024 έγινε επιτέλους ένα μικρό βήμα. Με τον 5128 του '24 ο χρόνος απόσπασης για τις κατηγορίες λογίζεται ως χρόνος οργανικής υπηρεσίας και συνεπώς μπορεί να υπολογίζεται για τη θεμελίωση δικαιώματος μετάθεσης. Ένα μέτρο δίκαιο, ένα μέτρο λογικό.

Και όμως, τι συνέβη στη συνέχεια; Μια εγκύκλιος της 21 Αυγούστου 2024 έρχεται να καταστρέψει ότι ευνοϊκό πήγε να διαμορφωθεί. Σύμφωνα με την εγκύκλιο αυτή, το νέο ευνοϊκό καθεστώς ισχύει μόνο για όσους Εκπαιδευτικούς διορίστηκαν μετά τις 30 Ιουλίου του '24 ή για όσους βρίσκονται στο δεύτερο έτος διορισμού τους, το σχολικό έτος '24-'25. Δηλαδή τι μας λένε: Ότι δύο άνθρωποι με τις ίδιες ακριβώς ανάγκες και συνθήκες θα έχουν διαφορετικά δικαιώματα μόνο και μόνο επειδή ο ένας διορίστηκε λίγο νωρίτερα από τον άλλον.

Το πρόβλημα εδώ δεν είναι νομικό, όπως καταλαβαίνετε. Είναι βαθύτατα ηθικό και κοινωνικό. Είναι πρόβλημα ισονομίας, πρόβλημα ευθύνης απέναντι σε ανθρώπους που προσφέρουν, που μάχονται, που κρατούν όρθια τα σχολεία κάτω από πολύ πιο δύσκολες συνθήκες από όλους εμάς. Δε μπορούμε να δεχτούμε Εκπαιδευτικούς δύο ταχυτήτων. Δε μπορούμε να ανεχθούμε ότι το κράτος θα αντιμετωπίζει με προνομιακό ή μειονεκτικό τρόπο πολίτες με τις ίδιες ανάγκες, την ίδια νομοθετική αναγνώριση αλλά διαφορετική ημερομηνία διορισμού.

Είναι κατάφωρη αδικία. Είναι αντιεκπαιδευτικό. Είναι αντισυνταγματικό. Οι διεκδικήσεις είναι αυτές που αναφέρθηκε από τον εισηγητή. Να πω λίγο και δυο κουβέντες σχετικά με την αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου που διέπει τις υπηρεσιακές μεταβολές και ταυτόχρονα την ενίσχυση της φωνής μας, της φωνής των Εκπαιδευτικών, μέσω της ισχυροποίησης του ρόλου των ερετών μας στα Υπηρεσιακά Συμβούλια.

Δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες των ισχύον πλαισίου, δεν υπηρετεί τις πραγματικές ανάγκες των σχολείων, ούτε πολύ περισσότερο των ανθρώπων που τα στελεχώνουν και τα κρατούν ζωντανά, των Εκπαιδευτικών. Όλες οι στρεβλώσεις, όλα τα παράλογα που συναντάμε στην πράξη, από τις αποσπάσεις της μεταθέσεις και τη συνυπηρέτηση, μέχρι τον αποκλεισμό των ερε-

τών από κομβικές διαδικασίες, δεν είναι ούτε μεμονωμένα περιστατικά ούτε διοικητικές παρενέργειες.

Είναι αποτέλεσμα ενός πλαισίου που έχει πάψει να υπηρετεί τον εκπαιδευτικό και τις ανάγκες του σχολείου. Και το χειρότερο; Είναι αποτέλεσμα μιας πολιτικής που θέλει τους αιρετούς στο περιθώριο, έξω από τις αιθουσες συνεδριάσεων, έξω από τα Πειθαρχικά Συμβούλια, έξω ακόμη και από τις διαδικασίες επιλογής στελεχών. Αυτή η αντίληψη πρέπει να αλλάξει και θα αλλάξει εφόσον σταθούμε ενωμένοι, διεκδικητικοί και σταθεροί στις θέσεις μας.

Οι συνάδελφοι αιρετοί στις Ολομέλειες παρουσίασαν τεκμηριωμένες εξηγήσεις που αγκαλιάζουν το σύνολο των υπηρεσιακών μεταβολών και παρόλο που η 93^η Γενική Συνέλευση δεν κατάφερε να λάβει απόφαση, το περιεχόμενο των προτάσεων παραμένει ζωντανό. Είναι δικό μας καθήκον να το επαναφέρουμε δυ-

ναμικά και να το διεκδικήσουμε ως συλλογικό αίτημα του κλάδου. Εδώ είχα όλες τις διεκδικήσεις που διαβάστηκαν από την εισηγήτρια, συμφωνούμε απόλυτα, οπότε δεν χρειάζεται να τις διαβάσω.

Και θα πω απλά το εξής: Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δεν συζητάμε τίποτα, δεν ζητάμε τίποτα περισσότερο απ' όσα δικαιούμαστε. Ζητάμε ένα πλαίσιο δίκαιο, λειτουργικό και ανθρώπινο. Ζητάμε τον σεβασμό στο λειτούργημά μας και στην καθημερινότητά μας. Ήρθε η ώρα με ενότητα και αποφασιστικότητα ναβάλουμε ένα τέλος στις αυθαιρεσίες. Να πάρουμε τον έλεγχο πίσω στα χέρια μας. Να υπερασπιστούμε τα δικαιώματα όλων των συναδέλφων, μονίμων και αναπληρωτών. Να διεκδικήσουμε τη θέση που δικαιούμαστε.

Σας ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΡΑΝΟΣ

Α' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι,

Σας καλωσορίζω κι εγώ στην 94^η Γενική Συνέλευση του Κλάδου. Είμαι αιρετός στο ΠΥΣΠΕ Α' Αθήνας και στο ΑΠΥΣΠΕ Αττικής.

Από αυτά που άκουσα νομίζω ότι είναι η ώρα να ξανασυστηθούμε. Και γιατί το λέω αυτό; Αισθάνομαι συνεχιστής του έργου ενός ανθρώπου που δεν είναι κοντά μας, αλλά πέρυσι ήταν εδώ, του Θοδωρή Μπίρμπα και του αγωνιστή της παράταξης του Σίμου Ζουρελίδη. Αισθανόμενος αυτή την ευθύνη, αυτό το διάστημα, αυτά τα δύο χρόνια, με την Αγγελική Γκάγκαρη και τον Σωτήρη Γεωργόπουλο, πήγαμε σε 356 σχολεία στο λεκανοπέδιο, για να φτάσει η φωνή του κλάδου και στο τελευταίο Νηπιαγωγείο.

Εκδώσαμε 152 ενημερωτικά, αριθμός ανεπανάληπτος, μόνο για το ΠΥΣΠΕ Α' Αθήνας. 25 για το ΑΠΥΣΠΕ Αττικής. 4 συνταξιοδοτικούς οδηγούς και 3 ενημερωτικά για τις υπηρεσιακές μεταβολές. Τολμήσαμε, επειδή ειπώθηκε για συμβιβασμένες παρατάξεις, στις 20 Δεκεμβρίου, κοιτώντας στα μάτια τη Διευθύντρια Εκπαίδευσης της Α' Αθήνας, τότε που έκανε τις συμπτυξεις των τμημάτων, να πούμε το μεγάλο ΟΧΙ.

Τολμήσαμε κάτι παραπάνω, γιατί καλές είναι οι κινητοποιήσεις κάτω από την Περιφερειακή Διεύθυνση, καλύτερα είναι όμως να κοιτάει κάποιος τον Περιφερειακό Διευθυντή Αττικής, αυτόν που πήγε σε σχολεία και ανάγκασε Διευθυντές να αλλάξουν προγράμματα και εξαιτίας της αλλαγής των προγραμμάτων, συνάδελφοι έχασαν τις οργανικές τους. Απέναντι σε αυτόν, ο αιρετός της Δ.Α.Κ.Ε. τον κοίταξε στα μάτια και του είπε το μεγάλο ΟΧΙ.

Το γνωρίζει η Έφη Μπιχαρικοπούλου, το γνωρίζουν οι συνάδελφοι που διώχθηκαν και, μάλιστα, όταν απειληθήκαμε ότι θα έχουμε υπηρεσιακή εμπλοκή, συνά-

δελφοι, σταθήκαμε στη θέση του κλάδου, με όποιους κινδύνους μπορεί να συνεπάγεται αυτό, μέχρι την 30^η Ιουνίου που ο συγκεκριμένος άνθρωπος αφυτηρετεί.

Αυτή είναι η στάση των συμβιβασμένων παρατάξεων και θα ήθελα εδώ να πω κι ένα ευχαριστώ στον συναιρετό από αυτή την παράταξη που σε εκείνη τη δύσκολη ώρα με στήριξε. Να του το πείτε, ένα μεγάλο ευχαριστώ, γιατί οι αιρετοί δε λειτουργούμε ατομικά, λειτουργούμε πολλές φορές και συλλογικά.

Πάω παρακάτω, γιατί δε θέλω να φάω και τον χρόνο από τον επόμενο της παράταξής μου. Κάποιοι μας είπαν ότι είμαστε συμβιβασμένοι. Αλήθεια, συνάδελφοι, μέχρι πέρυσι οι πιο πολλές αποφάσεις με πόσες ψήφους έβγαιναν στο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε.; Γνωρίζετε; Θα σας πω εγώ. Με 7. Φέτος οι περισσότερες αποφάσεις βγαίνουν με 9. Μήπως οι 3 συμβιβασμένες παρατάξεις γίνουν 4; Ερώτημα για σκέψη.

Κάτι ακόμα: Επειδή τυχαίνει να έχω θμελή οικογένεια, οι δύο μου κόρες είναι δασκάλες, αδιόριστες και αναπληρώτριες. Το άγχος δεν το έχετε εσείς. Το έχω εγώ μέσα στο σπίτι μου δύο φορές. Δεν είστε οι μόνοι που ανησυχείτε για τους αναπληρωτές. Όλοι ανησυχούμε και μόνο ενωμένοι θα αντιμετωπίσουμε τον Μητσotάκη και τις εμμονές του. Κάτι που οφείλω να πω και στον ανδρικό πληθυσμό. Κάτι που μας ξέφυγε όλα τα χρόνια και φταίω κι εγώ γι' αυτό.

Ακούστε με λοιπόν. Οι άντρες που πήγαν στον στρατό, αν εσάς κάποιους σας ενοχλεί ο στρατός, εμένα δε με ενοχλεί. Αυτοί που πήγαν στο στρατό δεν πήγαν για τουρισμό. Υπηρέτησαν την πατρίδα και δικαιούνται με το διορισμό τους να έχουν προαγώγιμο το διάστημα που ήταν στον στρατό σαν να ήταν δάσκαλοι στην περιοχή που υπηρετούσαν. Αυτό θα τοβάλουμε ως Δ.Α.Κ.Ε. και θεωρούμε ότι θα πρέπει ομόφωνα να περάσει. Είναι σωστό, είναι δίκαιο, έστω και καθυστερημένα. Πρέπει να ακουστεί, πρέπει να ψηφιστεί.

Κλαίτε κάποιος για το ότι έχουμε υπογεννητικότητα. Υπήρχε νόμος για την υπογεννητικότητα από τη Μαρλέττα Γιαννάκου και λυσσάζατε κάποιος να καταργη-

θεί. Τώρα τα δάκρυά σας μάλλον είναι κροκοδείλια. Η μόνη λύση είναι επαναφορά του νόμου Γιαννάκου και οι τρίτεκνοι και πολύτεκνοι Εκπαιδευτικοί με 25 χρόνια να αφυπηρετούν χωρίς πέναλτι, χωρίς τιμωρητικές διατάξεις.

Οι υπόλοιποι Εκπαιδευτικοί αξίζουμε με 30 χρόνια ερ-

γασιακά και 60 ηλικιακά να αφυπηρετούμε χωρίς πέναλτι, χωρίς τιμωρητικές διατάξεις.

Επειδή πρέπει να μιλήσει κι άλλος συνάδελφος από την παράταξή μου, ολοκληρώνω την ομιλία μου.

Σας ευχαριστώ πολύ!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΑΜΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Να καλησπερίσω την Γενική Συνέλευση. Είμαι από τον Σύλλογο Μεσολογγίου.

Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος σήμερα γιατί 27 χρόνια που συμμετέχω στις Γενικές Συνελεύσεις, από το 1999, βλέπω ότι δεν υπάρχει τόσο μεγάλη ένταση όπως άλλες φορές για τα οικονομικά. Έτσι, να διαπιστώσω πρώτα χωρίς να επεκταθώ, ως προς το θέμα του πώς λειτουργεί η Δ.Ο.Ε. και στο Διοικητικό, ότι με τη συμβολή της Δ.Α.Κ.Ε., και με τις ριζοσπαστικές της και προοδευτικές θέσεις, κατόρθωσε να γίνουν περισσότεροι διορισμοί, να κρατήσει μια έντιμη στάση και σταθερή στο θέμα της αξιολόγησης, να περάσει η δίχρονη προσχολική αγωγή και άλλα πολλά.

Έτσι και στα οικονομικά, με την σταθερή θέση της Δ.Α.Κ.Ε. υπάρχει πλήρης διαφάνεια στα οικονομικά και έτσι δεν έχουμε κάποια ένταση σχετικά με τη διαχείριση. Τώρα, ως προς το πολιτικό σκέλος, η άποψή μου είναι ότι σωστά είμαστε στην ETUCE και στα ευρωπαϊκά τέλος πάντων φόρα, γιατί έτσι διευρύνονται οι γνώσεις της Δ.Ο.Ε. και προάγεται έτσι η θέση των Εκπαιδευτικών του κλάδου μας είτε στο Νηπιαγωγείο είτε στο Δημοτικό.

Για όλους αυτούς τους λόγους υπερψήφισα τα οικονομικά πεπραγμένα και μάλιστα χαίρομαι που οι 2 ή 3 ψήφοι που τα προηγούμενα χρόνια έπαιρνε η έγκριση των οικονομικών τώρα γίναν 4. Ευελπιστώ με την πάροδο του χρόνου, συνταξιούχος εγώ όντας, μπορεί να έχουμε και το 5 υπέρ της έγκρισης.

Να είστε καλά.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΤΑΣΟΣ

ΑΜΠΕΛΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ ως εκπρόσωποι μιας δυναμικής εκπαιδευτικής κοινότητας, για να θίξουμε ένα θέμα που έχει ζωτική σημασία για την ασφάλεια των μαθητών και των Εκπαιδευτικών μας, τη θωράκιση των σχολικών υποδομών και τα ζητήματα ασφάλειας και υγείας εντός των σχολείων.

Σε ένα περιβάλλον διαρκούς οικονομικής υποβάθμισης των Εκπαιδευτικών και όλων των εργαζομένων, με δυσβάστακτες αυξήσεις στις τιμές όλων των αγαθών και των υπηρεσιών και καλούμαστε σε χώρους αφιλόξενους, ακατάλληλους και πολλές φορές επικίνδυνους να εκπληρώσουμε την αποστολή μας.

Σε μια περίοδο που οι δαπάνες για την Εκπαίδευση, από τον κρατικό προϋπολογισμό, μειώθηκαν από το 2010 κατά 35% ενώ στην ίδια δεκαπενταετία περίπου τα κονδύλια από τους ΚΑΠ, για τις σχολικές επιτροπές μειώθηκαν κατά 60% εμείς καλούμαστε να βγάλουμε τα κάστανα από τη φωτιά.

Το περιβάλλον αυτό γίνεται ακόμη πιο ζοφερό όταν αντιληφθούμε πως η κατάργηση των Δημοτικών Επιτροπών Παιδείας και των Σχολικών Επιτροπών σε Δήμους κάτω από 100 σχολικές μονάδες, έχει οδηγήσει τη συντριπτική πλειοψηφία των σχολικών μονάδων σε οικονομική ασφυξία και αδυναμία λειτουργίας τους, ακόμη και για τα στοιχειώδη ζητήματα καθημερινότητας.

Ως αποτέλεσμα, έχουμε την αύξηση των ιδιωτικών δαπανών, δηλαδή την αύξηση των δαπανών από την πλευρά των γονέων, που συχνά καλούνται να συνεισφέρουν είτε οικονομικά είτε με προσωπική εργασία, ώστε τα σχολεία να λειτουργήσουν με αξιοπρεπείς συνθήκες και ταυτόχρονα η αναζήτηση χορηγιών είναι ένα φαινόμενο όλο και πιο συχνό.

Παράλληλα, έχουμε να αντιμετωπίσουμε ένα δαιδαλώδες νομικό πλαίσιο που χαρακτηρίζεται από διάχυση και κατανομή των ευθυνών μεταξύ διαφόρων φορέων, Δήμων, Περιφερειακών Διευθύνσεων, Υπουργείου Παιδείας. Όλη αυτή η διάχυση οδηγεί σε αποποίηση των ευθυνών των διαφόρων φορέων και σε απόδοση τους στους μόνους που αναλαμβάνουν την ευθύνη και βρίσκονται τελικά υπόλογοι, στους Διευθυντές των σχολικών μονάδων και τους Εκπαιδευτικούς.

Μέσα σε αυτό το ζοφερό περιβάλλον, η 94^η Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας πρέπει να σηματοδοτήσει τη συνέχιση και ένταση των αγώνων μας με τεκμηριωμένες προτάσεις για την αλλαγή της πολιτικής στον χώρο της Εκπαίδευσης και τη σθεναρή διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας για την υπεράσπιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης.

Οφείλουμε να αναλάβουμε ενεργό ρόλο διεκδικώντας

το δικαίωμα των μαθητών μας να μάθουν σε ένα περιβάλλον που τους προστατεύει και τους ευνοεί. Γιατί οι σχολικές υποδομές δεν είναι απλώς κτίρια. Είναι ο τόπος όπου αναπτύσσονται ιδέες, αξίες και όνειρα. Και όπως όλοι γνωρίζουμε, τα όνειρα δεν μπορούν να ανθίσουν σε συνθήκες που θέτουν σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλεια μας.

Ως δάσκαλοι και συνδικαλιστές έχουμε χρέος να επισημάνουμε τις παθογένειες της Εκπαίδευσης. Πώς είναι δυνατόν να διοργανώνουμε εκπαιδευτικές διαδικασίες σε σχολεία που δεν έχουν τα ελάχιστα; Με παλαιωμένες υποδομές, με έλλειψη προϋπολογισμού για συντήρηση, με έλλειψη αναγκαίων εξοπλισμένων εργαστηρίων και κοινόχρηστων χώρων που δεν πληρούν τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις υγιεινής.

Αυτές οι καταστάσεις είναι απαράδεκτες και χρειάζονται άμεση και αποτελεσματική παρέμβαση. Όμως η θωράκιση των σχολικών υποδομών δεν είναι μόνο θέμα υλικών υποδομών. Είναι και μια υπόθεση που πρέπει να μας απασχολεί ως σύνολο. Οφείλουμε να διασφαλίσουμε ότι οι Εκπαιδευτικοί μας είναι κατάλληλα εκπαιδευμένοι και προετοιμασμένοι να ανταποκριθούν σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης.

Οι δάσκαλοι και οι δασκάλες, με την ευρεία έννοια του όρου, πρέπει να έχουν τη γνώση και την υποστήριξη για να εκπαιδεύσουν τους μαθητές τους σχετικά με την ασφάλεια και την υγεία. Είναι καιρός να πάρουμε την ασφάλεια στα χέρια μας.

Διεκδικούμε και απαιτούμε κοινούς πόρους και πολιτικές, οι οποίες να προάγουν επιτέλους την ασφάλεια στα σχολεία μας. Δεν ζητάμε απλά βελτιώσεις. Διεκδικούμε το αυτονόητο. Ας γίνουμε η φωνή των μαθητών μας και ας ενώσουμε τη φωνή μας για να απαιτήσουμε τα απαραίτητα μέτρα. Η ασφάλεια και η υγεία στα σχολεία δεν είναι απλώς μια πολιτική προτεραιότητα. Είναι το θεμέλιο για την Εκπαίδευση και τη δημιουργία μιας υγιούς κοινωνίας. Να θυμόμαστε ότι όταν αγωνιζόμαστε όλοι μαζί, όταν είμαστε ενωμένοι, μπορούμε να κάνουμε τη διαφορά.

Σε ό,τι αφορά τα αιτήματα, φυσικά υπερψηφίζουμε και στηρίζουμε στο σύνολό της την εισήγηση. Επιθυμούμε όμως μία προσθήκη. Θα πρέπει να κάνουμε σωστή ανάγνωση της πραγματικότητας. Γνωρίζουμε πως οι δυνατότητες των Δήμων για την κτιριακή υποδομή και συντήρηση είναι ελάχιστες. Γνωρίζουμε επίσης πως οι συντηρήσεις των σχολικών μονάδων θα καταλήξουν σε ιδιώτες. Για μας, ως Δημοκρατική Συνεργασία είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει διαφάνεια και λογοδοσία. Έτσι λοιπόν προτείνουμε τη δημιουργία ηλεκτρονικού αρχείου μητρώου καταγραφής προβλημάτων και Παρεμβάσεων, έτσι ώστε να ξέρουμε όλοι τι έχει συμβεί και τι έχει γίνει. Ως ΔΗΣΥ, υπερψηφίζουμε την εισήγηση, ζητώντας την παραπάνω προσθήκη.

Θεωρούμε ότι μπορούμε να δείξουμε με τον με την ψήφο μας την ενότητα του κλάδου, να επιδείξουμε συνδικαλιστική ωριμότητα, να εκπέμψουμε στους συναδέλφους ένα θετικό μήνυμα ότι, παρά τις ιδεολογικοπολιτικές μας διαφορές, μπορούμε να συμφωνήσουμε έστω στα ελάχιστα σε αυτά που αφορούν την

εργασιακή μας καθημερινότητα και ταυτόχρονα να επιβάλλουμε στην κυβέρνηση ότι εμείς ορίζουμε την ατζέντα και τη θεματολογία των διεκδικήσεών μας. Η ασφάλεια των μαθητών και των εκπαιδευτικών δεν μπορεί να περιμένει. Ευχαριστώ πολύ.

ΓΙΩΤΑ

ΑΦΕΝΤΟΥΛΙΔΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΤ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Στην οριστική ημερήσια διάταξη της ΔΟΕ αναφέρονται με σαφήνεια και πληρότητα τα ζητήματα που αφορούν στη δημόσια εκπαίδευση, επίσης αναφέρεται το διεκδικητικό πλαίσιο για τα θέματα αυτά.

Αρχικά, θα ήθελα να αναφερθώ στον τρόπο διεκδίκησης της ΑΔΕΔΥ για την επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού. Το τρίπτυχο της διεκδίκησης αφορά 1^{ον} στη δικαστική διεκδίκηση, 2^{ον} στις κινηματικές ενέργειες που διενεργήθηκαν καθόλη τη διάρκεια ανάδειξης του σημαντικού αυτού ζητήματος και 3^{ον} στις συμμαχίες που επιδιώχθηκαν με τα κόμματα της αντιπολίτευσης.

Στη συνέχεια θέλω να εστιάσω σε ένα σημαντικό θέμα που τίθεται στην ημερήσια διάταξη και έχει να κάνει με τις κτιριακές υποδομές και τη χρηματοδότηση των σχολικών μονάδων, για το οποίο θα μπορούσαμε να ενεργήσουμε με τον ίδιο τρόπο όπως η ΑΔΕΔΥ. Η ασφάλεια των παιδιών και των εκπαιδευτικών είναι ένα μείζον ζήτημα στο οποίο θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα καθώς σχετίζεται με την ασφάλεια όλων όσων εμπλέκονται στην μαθησιακή διαδικασία. Είναι σημαντικό αυτό να το κατανοήσουν οι γονείς, έτσι ώστε να συμπορευτούν δυναμικά πλάι μας σε αυτόν τον αγώνα.

Παρότι τα τελευταία χρόνια έχουμε συχνά φαινόμενα κατάρρευσης οροφών, σχολείων που πλημμυρίζουν με την πρώτη κακοκαιρία και επίσης σημαντικά ζητήματα με την υποχρηματοδότηση των σχολικών μονάδων, κυρίως μάλιστα με την κατάργηση των σχολικών επιτροπών σε Δήμους με κάτω από 100 σχολικές μονάδες, δεν φαίνεται το ζήτημα αυτό να έχει αναδειχθεί αρκετά και δεν έχει διεκδικηθεί από κοινού με τους γονείς και τις ομοσπονδίες και ενώσεις γονέων.

Άμεσο αποτέλεσμα είναι τα σχολεία να επιλέξουν ανάμεσα στην υπολειτουργία, στο να βάλουν οι γονείς ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη πληρώνοντας εκείνοι και αυτόν τον «λογαριασμό» ή να αρχίσουν να ψάχνουν για χορηγούς και «ευεργέτες». Άλλωστε, υπάρχει και το νομοθετικό πλαίσιο (ν. 4692/20 και 4823/21), μέσα από το οποίο η κυβέρνηση έχει θεσμοθετήσει την αναζήτηση πόρων και χορηγών από την ίδια τη σχολική μονάδα και μάλιστα, στο νομοθετικό πλαίσιο της επιλογής στελεχών συνεκτιμάται η ικανότητα του/της Διευθυντή/τριας να βρίσκει «χορηγούς».

Σε έρευνα του συλλόγου μας, ήδη από τον Οκτώβριο του 2024, αποτυπώθηκαν σημαντικά κτιριακά προβλήματα με τμήματα να στεγάζονται σε κιμπό, νηπιαγωγεία να στεγάζονται σε ενοικιαζόμενα καταστήματα

χωρίς αύλειο χώρο, σημαντικές έως ανύπαρκτες δυνατότητες προσβασιμότητας και ανύπαρκτους αντισεισμικούς και αντιπλημμυρικούς ελέγχους. Αντί αυτού, το υπουργείου δρομολογεί τη δημιουργία λαχανόκηπων παρέχοντας «παντεσπάνι αντί για ψωμί» στις άμεσες κτιριακές ανάγκες.

Η πολιτική ηγεσία επιχειρεί με διάφορους τρόπους να επιρρίψει τις ευθύνες που της αναλογούν ζητώντας μάλιστα από τους εκπαιδευτικούς να υπογράψουν υπομνήματα ασφάλειας χωρίς να έχουν αρμοδιότητα για κάτι τέτοιο.

Είναι ξεκάθαρη η τακτική της εκάστοτε κυβέρνησης που επιδιώκει το «διαίρει και βασίλευε» προκειμένου να είμαστε απασχολημένοι στις μεταξύ μας αντιπαλότητες χάνοντας σημαντικό χρόνο από τον διεκδικούμε σημαντικό και ουσιώδη ζητήματα που μας αφορούν όλους. Το ιδανικό σενάριο για τους κυβερνώντες είναι η διάσπαση και διάλυση του συνδικάτου έτσι ώστε ο καθένας και καθεμία από μας να βρίσκεται μόνος του απέναντι στις επιταγές της εκάστοτε διοίκησης.

Είναι σημαντικό να αναλογιστούμε όλοι μας τις ευθύνες μας και αντί να «πριονίζουμε τα πόδια μας» με ενωτικό πρόσταγμα να καλέσουμε τους/τις συναδέλφους/ισσες και τους εμπλεκόμενους φορείς να συμπορευτούν μαζί μας σε κοινούς αγώνες.

Πιστεύω ότι είναι σημαντικό να διερευνηθούν νέοι τρόποι ανάδειξης των ζητημάτων με την αξιοποίηση κατάλληλα καταρτισμένων ανθρώπων, που είναι ειδικοί στον τομέα τους, ιδίως η αποτύπωση των ζητημάτων από μόνη της δεν αρκεί, όπως επίσης και οι μέχρι τώρα κινηματικοί τρόποι ανάδειξης και αντιμετώπισής τους.

Εξαιρετικά σημαντικό επίσης είναι να διερευνήσουμε και να επιτύχουμε συμμαχίες με κόμματα της αντιπολίτευσης ώστε οι διεκδικήσεις του κλάδου να ενσωματωθούν στο πρόγραμμα παιδείας των κομμάτων αυτών. Θα πρέπει δηλαδή να υπάρχει προοπτική υλοποίησής τους σε μία ενδεχόμενη αλλαγή της κυβέρνησης και αυτό να αποτελείται από τη μία μοχλό πίεσης στην άκαμπτη πολιτική των κυβερνώντων και από την άλλη να αποτελέσει προοπτική επίτευξης των επιδιώξεων της ομοσπονδίας με τη δέσμευση των κομμάτων της αντιπολίτευσης όταν αυτά θα αναλάβουν την διακυβέρνηση της χώρας στις επόμενες βουλευτικές εκλογές.

Συναδέλφισσες/συνάδελφοι, ο μόνος τρόπος για να βγούμε από το αδιέξοδό μας είναι να συντονιστούμε και συνεργαστούμε σε έναν κοινό «Ενωτικό Αγώνα» να τον επικοινωνήσουμε με τους συναδέλφους μας και την ευρύτερη κοινωνία για να υπάρχει προοπτική ΝΙΚΗΣ των δίκαιων αιτημάτων μας.

**ΛΑΜΠΡΟΣ
ΓΙΑΝΝΟΥΧΟΣ****ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΑΣ**

Έχω να θέσω τέσσερα ζητήματα και να ζητήσω όπου είναι δυνατόν και τις απαντήσεις. Στην περσινή 93^η Γενική Συνέλευση είχα πει πως στα σχολεία θα έχουμε Εκπαιδευτικούς δύο ταχυτήτων. Θα το εξηγήσω. Τώρα πια σας λέω ότι θα έχουμε τεσσάρων ταχυτήτων ή και παραπάνω.

Δηλαδή, έχουμε νεοδιόριστους, μονιμοποιημένους με αξιολόγηση, νεοδιόριστους στα Πειθαρχικά και πια θα έχουμε Εκπαιδευτικούς με πολλά χρόνια υπηρεσίες, αξιολογημένους και ενδεχομένως και άλλους που θα αξιολογηθούν για δεύτερη φορά. Εκτός αν θέλουμε να κρυφτούμε πίσω από το δάκτυλό μας. Σε αυτό εμείς πώς θα απαντήσουμε; Σας λέω λοιπόν πως οι ίδιοι οι Εκπαιδευτικοί θα μας ξεπεράσουν με τη δική τους θέληση.

Θέμα δεύτερο. Θέλω να μας ενημερώσει το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ πού βρίσκεται η διαδικασία των συλλογικών αιτήσεων μονιμοποίησης, της δικαστικής δηλαδή διεκδίκησης των μονιμοποιήσεων. Αυτοί που έχουν κάνει τα διοικητικά Συμβούλια και το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Ποια είναι η εξέλιξή τους;

Θέμα τρίτο. Πριν λίγο καιρό η Διδασκαλική Ομοσπονδία ζήτησε από τους Συλλόγους όλης της χώρας να καταγράψουμε, ακούστε το λίγο αυτό, και να αποστείλουμε στοιχεία που αφορούν το τεράστιο κτιριακό πρόβλημα των Νηπιαγωγείων και το ζήτημα των κοντέινερς. Ο δικός μας Σύλλογος τα έστειλε και με ανακοίνωσή του ανέδειξε το θέμα, το οποίο και έγινε επερώτηση στη Βουλή από βουλευτή της αντιπολίτευσης στην Εύβοια. Θα ήθελα να ρωτήσω: Από την πλευρά

της Ομοσπονδίας έγινε κάτι; Συνεχίστηκε το ζήτημα; Έχετε στοιχεία για όλο αυτό;

Θέμα τέταρτο. Συνάδελφοι, τον τελευταίο καιρό στα σχολεία υπάρχει ένας καταγισμός από προγράμματα σπουδών που επιβάλλονται από το Υπουργείο Παιδείας. Ας πάρουμε για παράδειγμα το πρόγραμμα του Ενεργού Πολίτη που τελευταία το λένε ομπρέλα δράσεων όλης της εκπαιδευτικής διαδικασίας στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Σε αυτό συμπεριλαμβάνονται τα Εργαστήρια Δεξιοτήτων και όλες οι άλλες δράσεις των σχολείων.

Εμείς αλήθεια, ως Διδασκαλική Ομοσπονδία έχουμε να πούμε κάτι γι' αυτό; Σας πληροφορώ ότι αυτές οι διαδικασίες παίρνουν και χρόνο και τεράστια ενέργεια των Εκπαιδευτικών. Εμείς θα βάλουμε ένα φρένο σε αυτή την πληθώρα των προγραμμάτων σπουδών. Βλέπετε, τελευταία έχουν έρθει και οι λαχανόκηποι και σήμερα διάβαζα ότι μέχρι και ο μπαρμπα-Στάθης ενδιαφέρεται για να μπει μέσα στα σχολεία με δικά του προγράμματα. Αλήθεια, εμείς τι θα κάνουμε γι' αυτό;

Τελειώνοντας θέλω να κάνω μια επισήμανση. Στο πανό εδώ της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας έχουν αναδειχθεί όλα τα κορυφαία ζητήματα του κλάδου. Όλα είναι σημαντικά και ουσιαστικά για την ύπαρξη των Εκπαιδευτικών. Χρέος μας είναι να τα παλέψουμε για να δώσουμε ελπίδα στον κόσμο της Εκπαίδευσης. Πέρα όμως από αυτά, υπάρχουν και άλλα, πολύ πιο μικρά, που φανταζόμαστε ότι είναι μικρά και ανούσια.

Είναι όμως αυτά που απασχολούν την καθημερινότητα των Εκπαιδευτικών και τις συζητήσεις τους, ακούστε το λίγο αυτό, στα σχολεία αγαπητοί συνάδελφοι και όχι στα γραφεία των βουλευτών και των κομμάτων. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Καλούς αγώνες και καλό καλοκαίρι.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Πράγματι, συνάδελφοι, σε όλο τον κόσμο, σύμφωνα με την Ακαδημία της Γενεύης, γίνονται σήμερα 110 πόλεμοι: Ουκρανία, Ρωσία, Μπουρκίνα Φάσο, Κέρας Αφρικής, κ.α. Δεν υπάρχει Εκπαιδευτικός, που να μη στέκεται δίπλα σε όλα τα θύματα. Και μη μου πείτε ότι κάποια θύματα είναι πιο θύματα από κάποια άλλα. Αυτά, όπως θα έλεγε και ο σύντροφος Ραφαηλίδης, ανήκουν άλλωστε μόνο στα «βρώμικα μυαλά» των εθνικιστών.

Πράγματι όμως, στη Γάζα δεν έχουμε απλά πόλεμο, έχουμε μια γενοκτονία. Και όσον αφορά τη ΔΗΣΥ, θέλω να ξεκαθαρίσω κάτι. Όταν ένας πολιτικός φορέας έχει εκφράσει μία πολιτική θέση, αυτή η πολιτική θέση ισχύει εσαεί. Και αυτός που έβαλε το Παλαιστινιακό στις τηλεοράσεις των ελληνικών σπιτιών εδώ και 40 τόσα χρόνια ήταν ο Αντρέας Παπανδρέου. Και αυτό το έγραψε η «Καθημερινή» πριν ενάμιση χρόνο.

Αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητές συναδέλφισσες, θα πρέπει όμως επιτέλους να απαντήσουμε και στο τρίπτυχο των ερωτημάτων που βασανίζει καθημερινά τη ζωή εκατοντάδων χιλιάδων Εκπαιδευτικών: Μισοθολογικό, γραφειοκρατία, συγκρούσεις με τους γονείς. Και όσο κι αν θέλουμε να απορρίπτουμε την επιστήμη, σύμφωνα με τη βιβλιογραφία, ζητώ συγγνώμη που θα επικαλεστώ την επιστήμη, είναι η πιο συχνή μορφή σύγκρουσης στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Βεβαίως και είμαστε μαζί με τους 2.500 συναδέλφους μας που είναι στα Πειθαρχικά, δίπλα τους μέχρι τέλους. Πρόεδρε και αγαπητά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, για τους άλλους 150.000 συναδέλφους, τι έχετε σκοπό να κάνετε; Θα ασχοληθείτε;

Οφείλω βέβαια να ομολογήσω ότι ακούστηκαν πολύ θετικές απόψεις από όλες τις παρατάξεις. Βεβαίως, να κοπεί η μπάλα στην Κύπρο, να κοπεί και η αμοιβή της Νομικής Συμβούλου, προκειμένου να πληρωθεί για παράδειγμα προτείνω, ένα ενοίκιο για κάθε αναπλη-

ρωτή σε κάποιο απομακρυσμένο νησί, που θα επιλέξει η ΔΟΕ. Ο Νίκος Φασφαλής επίσης, έθεσε χθες ένα άλλο καυτό θέμα, αυτό των υπηρεσιακών μεταβολών.

Γι' αυτά άραγε σκεπτόμαστε να κάνουμε κάτι; Γιατί αν δεν κάνουμε, θα γίνουμε Σωματείο-σφραγίδα. Ήδη από 600 αντιπροσώπους παλιότερα, σήμερα είμαστε 400 και κάτι. Μην ακούω λοιπόν «το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω». Ποιο ποτάμι, συνάδελφοι; Το ποτάμι που θα μας οδηγήσει σε Σωματείο-σφραγίδα; Αν ονειρεύεστε κάποιοι να ηγηθείτε σε μία τέτοια ΔΟΕ, εμείς δεν έχουμε θέση σε αυτό.

Και συνεχίζω. Όταν ο νόμος επιβάλλει σε ένα λεωφορείο με μαθητές, που θα μετακινηθεί ακόμα και για δέκα λεπτά μόνο, να είναι μέσα δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί, εμείς ως τότε θα δεχόμαστε η νηπιαγωγός να είναι μόνη της στην πρωινή ζώνη;

Αλήθεια, τα Συμβούλια επιλογής, ένα προπύργιο αναξιοκρατίας στη χώρα, κάνετε ότι δεν τα βλέπετε; Υπάρχει συνάδελφος σε Συμβούλιο Επιλογής, όποιος ενδιαφέρεται να στείλει μήνυμα inbox που λέει και η νεολαία, που πήγε 5 χρονών να πει τη λέξη «μαμά». Αυτός ο άνθρωπος θα αξιολογήσει υποψήφιο σύμβουλο και θα βάλει βαθμό; Μήπως να καταργηθεί ή να περιοριστεί αρκετά ο βαθμός στη συνέντευξη ή να μπαίνει μόνο ένα pass - non pass, για να περιοριστούν και οι περιέργες «ανατροπές»;

Για τη βιομηχανία μορίων, ενίοτε πληρωμένων, τον άλλον ελέφαντα μέσα στο δωμάτιο Πρόεδρε, δεν θα μιλήσουμε; Οι μισοί από δω είμαστε συγγραφείς. Μεταπτυχιακά, διδακτορικά, δημοσιεύσεις.

Είναι πάρα πολλά λοιπόν τα προβλήματα που θα πρέπει να απαντήσουμε. Προβλήματα που έχουν να κάνουν με την καθημερινότητα. Αυτό όμως για να το καταφέρουμε έχουμε πολύ δρόμο, που λέμε κι εμείς οι δάσκαλοι προς τους αδύνατους μαθητές μας, να διανύσουμε για να βελτιωθούμε.

Θα πρέπει πρώτα να μάθουμε να ακούμε. Πρέπει να σεβόμαστε τους ομιλητές και τις απόψεις τους, για να προχωρήσουμε μπροστά.

Καλό καλοκαίρι.

ΑΚΗΣ ΚΑΣΙΑΡΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ν. ΙΩΝΙΑΣ

Σας άκουσα με προσοχή και θα σας δώσω ένα δίκιο για τα στελέχη εκπαίδευσης που διώκουν, που αξιολογούν, που κουνάνε ψηφοδέλτια. Για μένα ορθώς μιλήσατε, αλλά δεν άκουσα να λέτε για αυτούς τους συναδέλφους- και ακούω ότι είναι πολλοί- οι οποίοι έχουν ξαμοληθεί στην ύπαιθρο και στην επαρχία, μέχρι το πιο απομονωμένο χωριό και είναι αποσπασμένοι σε πολιτικά γραφεία και κουνάνε το δάχτυλο για την αξιολόγηση, στη μάνα, την εκπαιδευτικό που είναι προϊσταμένη σε ένα μονοθέσιο, με δύο παιδιά και μας είπατε μάλιστα εσείς που είστε πολιτικοί να μην ασχολούμαστε με την πολιτική.

Εγώ συνάδελφοι ξεκίνησα το 2008 ένα δύσκολο ταξίδι τότε, γιατί στο μυαλό μας ήταν διαφορετικό, όπως πολλοί άλλοι εκατοντάδες συνάδελφοι στην άλλη άκρη της Ελλάδας, με μοναδική παρέα το αυτοκίνητό μου, τελευταίο στη θέση των αναπληρωτών, στο συγκεκριμένο νομό και έχοντας το μυαλό μου ότι ενδεχομένως να γίνω προϊστάμενος σε ένα ολικοθέσιο σχολείο.

Ο μοναδικός άνθρωπος που βρισκόταν πάντα στο πλευρό μας, σε κάθε διεύθυνση, για όλα αυτά τα χρόνια, που στο μυαλό μας ήταν η εξαίρεση στον κανόνα, ήταν ένας. Ο αιρετός!

Δεν θυμάμαι άνθρωπο από τα πρωτοβάθμια σωματεία σε ακτίνα 40 χιλιομέτρων. Ο αιρετός ήταν η πυξίδα μας, ήταν ο ψυχολόγος μας, ήταν αυτός που μας έλεγε πάντα την αλήθεια, όσο δύσκολη και να ήταν, ήταν αυτός

που μας μιλούσε για τον καλό και τον κακό διευθυντή, που υπήρχαν αυτά, ήταν ο άνθρωπος που μας γαλούχησε με την κουλτούρα της υπαίθρου, με την παιδαγωγική μας ευθύνη, με την κοινωνική υποχρέωση της αλληλεγγύης, ήταν ο άνθρωπος που μας άνοιξε το δρόμο όταν δεν υπήρχε διευθυντής, ούτε σύλλογος διδασκόντων, και κουβαλούσαμε ολόκληρα σχολεία και χωριά πάνω μας.

Θυμάμαι μάλιστα την πρώτη χρονιά, όταν πέρασα πειθαρχικό όχι για αξιολόγηση, αλλά γιατί με το δικό μου μυαλό τότε, τόλμησα να σταθώ απέναντι από τη διευθύντρια εκπαίδευσης, προκειμένου να μην κλείσει το σχολείο την επόμενη χρονιά, όπως και έγινε.

Ο αιρετός ήταν αυτός που με έσωσε τότε από το πειθαρχικά και δεν ξέρω ούτε το όνομά του, ούτε σε ποια παράταξη εκπροσωπούσε, ούτε τον τρόπο που είχε εκλεγεί.

Και φτάνουμε το 2019, όταν, όπως γνωρίζετε, η κυβέρνηση περνάει ηλεκτρονικές εκλογές, σε μία προσπάθεια να μειώσει την συμμετοχή.

Και ρωτώ. Σταθήκαμε εμείς στο ύψος των περιστάσε-

ων; Οι αριστερές παρατάξεις που εμφανίζονταν τότε ως οι θεματοφύλακες της συμμετοχής και της δημοκρατίας υπονομεύουν τις εκλογές, καλούν σε αποχή κατεβάζουν ψηφοδέλτια, κάνουν αντiekλογικό αγώνα, εφευρίσκουν προσχηματικές ενστάσεις και οδηγούν τον θεσμό στην υπονόμευση του. Μιλάμε για πειθαρχικά, χωρίς να μιλάμε για τα πειθαρχικά συμβούλια χωρίς τους αιρετούς. Μιλάμε για τιμωρημένους συναδέλφους, χωρίς να μιλάμε για ποιους ανθρώπους θα πάνε εκεί να τους υπερασπιστούν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτή η κατάντια δεν ήρθε τυχαία και δεν είναι μόνο έργο της κυβέρνησης, αλλά είναι μία συνεχής προσπάθεια να διασπάσουμε τον κλάδο και να τον κάνουμε ανίσχυρο. Η Δημοκρατική Συνεργασία πιστεύει ότι ο αιρετός είναι ο βασικός θεσμός των εκπαιδευτικών. Χωρίς αιρετό κανείς αναπληρωτής, κανείς μόνιμος, κανείς αποστιασμένος δεν έχει ελπίδα να ακουστεί. Ο αιρετός δεν έχει πολιτική ταυτότητα είναι για όλους μας και είναι αυτός που θα μας προστατεύσει όταν θα έρθει η διοίκηση να μας συνθλίψει και η Δημοκρατική Συνεργασία δεν υπάρχει περίπτωση να το αφήσει να συμβεί αυτό.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΡΔΙΣΤΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι αντιπρόσωπος και Πρόεδρος του Συλλόγου Ρόδου, εκλεγμένος με τη ΔΗΣΥ.

Τα ζητήματα-προβλήματα που απασχολούν τον κλάδο μας είναι πολλά και σοβαρά. Ζητήματα-προβλήματα που αναζητούν λύσεις άμεσα, διότι αν δεν λυθούν, δεν θα μπορούν οι μαθητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό να συμμετέχουν με ασφάλεια στην εκπαιδευτική διαδικασία. Ένα από τα σημαντικότερα, εκτός της ακρίβειας πανελλαδικά αλλά και στα νησιά μας, για τα οποία υιοθετήθηκε στην 93^η Γενική Συνέλευση το αίτημά μας για αύξηση του επιδόματος παραμεθορίου των Εκπαιδευτικών και πρέπει να απαιτήσει η Ομοσπονδία μας από τα αρμόδια υπουργεία εκτός της λύσης του προβλήματος στέγασης των Εκπαιδευτικών, είναι οι σχολικές υποδομές.

Σχεδόν τα μισά σχολικά κτήρια της πόλης της Ρόδου είναι άνω των 100 ετών. Τα μισά σχολικά κτήρια που ανήκουν στον Σύλλογό μας είναι ακατάλληλα να φιλοξενούν μαθητές και εκπαιδευτικό προσωπικό. Τη χρονιά που πέρασε, με αφορμή την παρουσία αμιάντου στα δάπεδα του 15^{ου} Δημοτικού Σχολείου Ρόδου, ο Σύλλογός μας ζήτησε τη διερεύνηση και των υπόλοιπων σχολείων άμεσα, με μέριμνα του κράτους, του Δήμου και της Περιφέρειας.

Η πτώση ψευδοροφής με βαριά υλικά στις τουαλέτες που χρησιμοποιεί το Ειδικό Πειραματικό Δημοτικό στο κτήριο της Ακαδημίας, μας θύμισε με τον πιο ωμό τρόπο ότι εμείς και οι μαθητές μας είμαστε απρο-

στάτευτοι σε μια περιοχή άκρως σεισμογενή. Ο Πρόεδρος του ΟΑΣΠ έχει ανακοινώσει ότι μόλις το 8% των δημόσιων κτηρίων πανελλαδικά έχουν κατασκευαστεί με βάση τον αντισεισμικό κανονισμό του 2000.

Οι 3 νέες σχολικές μονάδες που ευαγγελίζονταν οι εκάστοτε Δημοτικές Αρχές ότι θα ήταν έτοιμες μέσω ΣΔΙΤ ως το 2024, βρίσκονται ακόμη χαμένες στην άβυσσο της γραφειοκρατίας. Σχολικές μονάδες άκρως απαραίτητες σε μία περιοχή από τις ελάχιστες πανελλαδικά με πληθυσμιακή αύξηση. Σχολικές μονάδες με σύγχρονους παιδαγωγικούς, επιστημονικούς όρους, εργαστήρια, χώρους άθλησης, θεάτρου, μουσικής με υποδομές σίτισης και ξεκούρασης.

Η Ομοσπονδία οφείλει να εντείνει την πίεση στην Κυβέρνηση για το αυτονόητο, ασφαλή σχολικά κτήρια. Δεν πρέπει οι αγώνες της Ομοσπονδίας μας να είναι μονοδιάστατοι και να αφορούν μόνο τον αγώνα που κάνουμε οι περισσότεροι και περισσότερες στους Συλλόγους μας ενάντια στην ατομική αξιολόγηση. Έναν αγώνα στον οποίο ο Σύλλογος Ρόδου διαθέτει νομική κάλυψη στους 11 διωκόμενους πειθαρχικά συναδέλφους.

Και λέω Πρόεδρε Σπύρο οι περισσότεροι και περισσότερες, καθώς υπάρχουν και περιπτώσεις αξιολογητών, υποψηφίων με όλες τις παρατάξεις, ακόμα και της Αγωνιστικής Συσπείρωσης. Να το προσέξετε. Ένα λάθος που γίνεται στην κατασκευή χαρταετών είναι να μη δίνεται αρκετή βάση στην ουρά τους, η οποία εξασφαλίζει την ισορροπία.

Αλλά ακόμα κι αν δεν το καταφέρετε ως η παράταξη στην οποία ανήκει το Προεδρείο, σας εύχομαι να απολαύσετε αύριο στο κομματικό σας αφιέρωμα για τον αλησμόνητο Μίκη τους δικούς του «Χαρταετούς».

Ευχαριστώ.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Είμαι εκλεγμένος με τη Δημοκρατική Συνεργασία, διωκόμενος νεοδιοριστος του '21 από την κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη και της Νέας Δημοκρατίας. Διότι δεν συνεμορφώθη προς τας υποδείξεις. Διότι ακολούθησα το θεσμικό δρόμο και άκουσα τις αποφάσεις της ΔΟΕ, παρόλο που είχα αντιρρήσεις.

Γιατί πιστεύω ότι οι αποφάσεις πρέπει να παίρνονται δημοκρατικά και οι μειοψηφίες να εφαρμόζουν αυτά που ψηφίζονται πάντα και όχι όποτε το υπαγορεύει το κομματικό – παραταξιακό συμφέρον. Αυτός ήταν ο θεσμικός ρόλος που είχα ως Γραμματέας του Συλλόγου και αυτόν κράτησα έως το τέλος. Καλό θα είναι όμως ορισμένοι να μην εφαρμόζουν τις αποφάσεις της ΔΟΕ όπως θέλουν οι ίδιοι, αλλά να τις εφαρμόζουν πάντα για να είναι αξιόπιστοι.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, σε μια εποχή που η δημόσια Εκπαίδευση δέχεται ασφυκτικές πιέσεις από την κυβέρνηση, είναι καθήκον μας να παραμείνουμε ενωμένοι, νηφάλιοι και μαχητικοί, γιατί σήμερα χρειαζόμαστε μια υπεύθυνη στάση, όσο και αν κάποιος τη λοιδороύν. Ζούμε μια δύσκολη συγκυρία. Οι μισθοί μας εξακολουθούν να βρίσκονται στα χαμηλότερα επίπεδα της Ευρώπης. Το στεγαστικό, οι ελλείψεις προσωπικού και η υποχρηματοδότηση πιέζουν τα σχολεία, ιδιαίτερα στην περιφέρεια.

Το νέο πλαίσιο αξιολόγησης εφαρμόζεται αυταρχικά και έχει οδηγήσει εκατοντάδες συναδέλφους μας στα Πειθαρχικά. Είχαμε ως παράταξη προειδοποιήσει από την αρχή ότι ο δρόμος της απεργίας-αποχής θα οδηγήσει σε αδιέξοδο την Ομοσπονδία. Και να που έφτασε η ώρα! Αντισταθήκαμε από την αρχή. Άλλοι πιο πολύ, άλλοι πιο λίγο. Αλλά να ζητάμε σήμερα, μετά

από αυτές τις αλλαγές που έρχονται στο Πειθαρχικό δίκαιο, να συνεχίσουν οι νεοδιοριστοι με τον ίδιο τρόπο που έκαναν έως τώρα την απεργία-αποχή, είναι τουλάχιστον αυτοκτονία.

Δεν δεχόμαστε ως παράταξη και δεν δέχομαι προσωπικά υποδείξεις για το αν θα συνεχίσω την απεργία αποχή. Ας μην περιμένουν ορισμένοι να υπάρξουν θύματα για να ικανοποιήσουν το μικροπαταξιακό τους αφήγημα.

Εδώ και τώρα πρέπει η Γενική Συνέλευση, η ΔΟΕ, να αποφασίσει στις 11 Σεπτεμβρίου, να μην ανοίξει κανένα σχολείο. Να κάνουμε 24ωρη απεργία, 48ωρη, κύκλο Γενικών Συνελεύσεων! Να προετοιμαστούν όλο το καλοκαίρι οι συνάδελφοι.

Επιαναλαμβάνω για να είμαι ξεκάθαρος, ο αγώνας πρέπει να συνεχιστεί με απεργία, κανονική απεργία με κόστος, όχι όμως με θύματα τους νεοδιοριστούς. Προσπαθούν τα τελευταία χρόνια κάποιοι να περάσουν στον κόσμο ότι η ΔΟΕ άλλαξε. Τεράστιες αλλαγές. Πέρασε σε άλλα χέρια η Διδακταλτική Ομοσπονδία. Πράγματι, αν δεν ήξερα ότι είχαν γίνει εκλογές πέρυσι, εγώ θα πίστευα ότι ο Θανάσης Κικινής είναι ακόμα Πρόεδρος.

Δεν έχω δει καμία αλλαγή. Τα ίδια ακριβώς συνεχίζουμε. Και αν αυτοί που ανέλαβαν τα ηνία της ΔΟΕ δε δείξουν διάθεση για συνεννόηση, θα συνεχίσουμε πάλι τα ίδια και τα επόμενα χρόνια. Δεν μπορώ όμως να μην αναφέρω ότι έκαναν και κάποια βήματα. Καλοδέχτηκαν τους αντιπροσώπους από την ETUCE που καταδίκασαν τα προηγούμενα χρόνια. Αναγνώρισαν τους μέχρι πρότινος «νόθους» αιρετούς, σφικταγκαλιάστηκαν με τη νομική σύμβουλο της ΔΟΕ...

Έλεος! Πληρώνουμε τόσα χρήματα σε μία Νομική Σύμβουλο και αναγκαστήκαμε Σωματεία από όλη την Ελλάδα να βρούμε Νομικούς για να δούμε τι θα κάνουμε με την αξιολόγηση. Με τόσα χρήματα έπρεπε

δαγωγική ελευθερία; Η λογική μόνο αξιολόγηση, όλα τα άλλα αργότερα, διασπτά, και αποδυναμώνει την προοπτική για μαζικό και νικηφόρο αγώνα. Αναπαράγει συνδικαλιστικό κατακερματισμό. Οι αγώνες δεν μπορούν να είναι ιδιοκτησία καμιάς παράταξης. Ο κλάδος έχει ανάγκη από ενότητα, δράση, κοινό διεκδικητικό πλαίσιο, απαντήσεις, προτάσεις. Το «όχι σε όλα» και η ανυπακοή δεν είναι λύση, ούτε είναι απάντηση στα σοβαρά ζητήματα των σχολείων.

Και έρχομαι στα Νηπιαγωγεία. Αφήνω για το τέλος να πω, αυτός ο μονοθεματικός αγώνας έχει αναθεματίσει τα προβλήματα που έχουμε στην προσχολική Εκπαίδευση. Έγινε δίχρονη υποχρεωτική. Τελεία. Από τότε δεν υπάρχουμε. Τα προβλήματα είναι γνωστά. Τα διεκδικούμε ξανά και ξανά. Ανεπαρκείς υποδομές. Πόσα ακόμα χρόνια θα δεχόμαστε να στεγαζόμαστε σε ακατάλληλα κτίρια, σε λυόμενες αίθουσες, σε υπόγεια και προκατασκευές; Το Νηπιαγωγείο χρειάζεται μόνιμη στέγη με αξιοπρεπείς και ασφαλείς συνθήκες χωρίς ελλείψεις προσωπικού. Η εφαρμογή της δίχρονης δεν έλυσε τα προβλήματα. Δύο τμήματα, ένας χώρος, μία νηπιαγωγός, 25 παιδιά. Απουσία βοηθητικού προσωπικού. Ποιος φροντίζει το παιδί που έχει ανάγκη; Ποιος καθαρίζει επαρκώς; Ποιος βοηθάει την ώρα της ανάγκης; Όλα καλούνται να τα κάνουν οι νηπιαγωγοί.

Ο ρόλος μας δεν είναι ούτε βοηθητικός ούτε περιθωρια-

κός· είμαστε εκπαιδευτικοί. Δεν είμαστε εδώ για να καθαρίζουμε, να σερβίρουμε ή να φυλάμε· είμαστε εδώ για να μάθουμε στα παιδιά να ανακαλύπτουν και να εξερευνούν τη γνώση, εμπνέοντας μέσα από τη στάση μας, κινητοποιώντας το ενδιαφέρον των παιδιών, με σεβασμό στις αναπτυξιακές τους ανάγκες. Τα παιδιά με μαθησιακές ή ψυχοκινητικές δυσκολίες δεν έχουν πρόσβαση στις υπηρεσίες που δικαιούνται. Πού είναι οι παράλληλες στηρίξεις; Είναι είδος πολυτελείας και όχι κεκτημένο δικαίωμα. Και το τελευταίο. Έρθε εγκύκλιος για την ίδρυση τμημάτων ένταξης. Ποιος το πήρε ειδίση; Πού είναι η Ομοσπονδία να καλέσει τους συναδέλφους νηπιαγωγούς και στα δημοτικά σχολεία αλλά στα Νηπιαγωγεία να αιτηθούν την ίδρυση τους; Δεν θα μπορούσαμε ποτέ να έχουμε τρεις γνωματεύσεις για να κάνουμε τμήμα ένταξης. Και εδώ υπήρχε ένας σοβαρός αγώνας διεκδικητικός, να δημιουργηθούν ανά όμορη ομάδα Νηπιαγωγείων η και σε κάθε νηπιαγωγείο και ένα τμήμα ένταξης. Πού ακριβώς βρίσκεται η στοχοθεσία σε αυτόν τον αγώνα, όταν δεν συνδέεται με όσα ζούμε και παλεύουμε κάθε μέρα; Αυτό που χρειαζόμαστε σήμερα δεν είναι απομονωμένος, αποστειρωμένος αγώνας γύρω από ένα θέμα, αλλά ένας ζωντανός, μαζικός, πολύμορφος, εκπαιδευτικός και κοινωνικός αγώνας που να συνδέει όλα τα μέτωπα. Αυτό προτείνει και η Δημοκρατική Συνεργασία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΡΙΚΟΣ

Η' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλησπέρα συνάδελφοι. Είμαι δάσκαλος Ειδικής Αγωγής ΠΕ 71 και Πληροφορικός ΠΕ 86. Σας έρχομαι από το Σύλλογο Η' της Θεσσαλονίκης, το Σύλλογο Ελευθερίου Κορδελιού Ευόσμου. Είμαι αναπληρωματικός αιρετός στο ΠΥΣΠΕ της Δυτικής Θεσσαλονίκης. Εργάζομαι 19 χρόνια στη Δημόσια Εκπαίδευση και είμαι εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Αγαπητοί μου συνάδελφοι, με λύπη παρατηρώ ότι για μία ακόμη χρονιά μια μεγάλη πλειοψηφία συνέδρων δυσκολεύεται να αντιληφθεί τη σπουδαιότητα της παρουσίας μας στη Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας.

Παρά τη μικρή μου εμπειρία σε σχέση με πολλούς από εσάς, καθώς μετρώ μόλις πέντε παρουσίες σε Γενικές Συνελεύσεις της ΔΟΕ, πιστεύω ότι έχουμε πολύ μεγάλη ευθύνη και τόσο ο λόγος μας όσο και οι ενέργειες μας στις ψηφοφορίες που θα ακολουθήσουν θα πρέπει να λαμβάνουν υπ' όψιν τους τόσο τις κατακτήσεις του κλάδου, όχι αυτές που κάποιοι εδώ μέσα θεωρούν περήφανες νίκες, αλλά αυτές που αποδεδειγμένα η ιστορία ανέδειξε ότι αναβάθμισαν τα επαγγελματικά δικαιώματα των Εκπαιδευτικών και βελτίωσαν το μορφωτικό επίπεδο των μαθητών, όσο και τη χρονική συγκυρία.

Και αυτή ίσως είναι και η σημαντικότερη συνθήκη ευθύνης στην οποία καλούμαστε να συζητήσουμε και

να λάβουμε αποφάσεις για το μέλλον. Επιτρέψτε μου λοιπόν, στα επόμενα λεπτά να επιχειρήσω να αναδείξω τρία ουσιαστικά ζητήματα που σχετίζονται με την ίδια την ύπαρξη του εκπαιδευτικού κλάδου, την οπτική τη δική μας αλλά και αυτή της κοινωνίας για την Ομοσπονδία και τέλος την καθημερινότητά μας μέσα στις σχολικές μονάδες.

Τρία ζητήματα αλληλένδετα, στα οποία θα πρέπει να δώσουμε απαντήσεις και να διεκδικήσουμε άμεσα λύσεις, γιατί διαφορετικά κινδυνεύουμε η κάθε επόμενη χρονική συνθήκη να είναι δυσμενέστερη από την προηγούμενη και έχουμε πολλά παραδείγματα, τόσο από το εκπαιδευτικό πρόσφατο παρελθόν όσο και από το πολιτικό παρελθόν που μας θυμίζουν ανάλογες καταστάσεις.

Συνάδελφοι, το ζήτημα της ύπαρξης αλλά και της αριθμητικής δυναμικής του εκπαιδευτικού προσωπικού συνδέεται άμεσα με την υπογεννητικότητα και τη μείωση του μαθητικού δυναμικού. Κάθε νέο σχολικό έτος οι υποβιβασμοί και οι καταργήσεις σχολικών μονάδων αυξάνονται. Μη μας ξεγελούν οι μεγάλοι αριθμοί διορισμών των τελευταίων χρόνων που έχουν προκύψει ως αναγκαιότητα στον υψηλό αριθμό συνταξιοδοτήσεων.

Οι ηλεκτρονικές πλατφόρμες των εγγραφών για το Νηπιαγωγείο και για το Δημοτικό Σχολείο, πέρα από το θετικό στοιχείο της εξάλειψης της γραφειοκρατίας, αποσκοπούν σε περαιτέρω συγχωνεύσεις τμημάτων και στο μέλλον ίσως και σχολικών μονάδων και η απάντησή μας σε όλα αυτά θα πρέπει να είναι μία: Μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, για να μπο-

ρούμε να μιλάμε για παροχή ποιοτικής Εκπαίδευσης στους μαθητές μας, αλλά και να διασφαλίσουμε τις οργανικές θέσεις για όλους τους κλάδους της Πρωτοβάθμιας.

Και ταυτόχρονα να διεκδικήσουμε επιπλέον οργανικές θέσεις εκεί που απαιτείται να γίνει η σύστασή τους και αναφέρομαι στο ολοήμερο σχολείο, πρέπει επιτέλους ο δάσκαλος ολοήμερου να επιστρέψει, αναφέρομαι στην προσχολική αγωγή που οι ανάγκες είναι πάρα πολλές, αναφέρομαι στην Ειδική Αγωγή που η συνεκπαίδευση θα πρέπει να γίνει πλέον με όρους βασιζόμενους στα διεθνή επιστημονικά δεδομένα και τέλος στις ειδικότητες της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης που θα πρέπει να υποστηριχθούν σε μεγαλύτερο βαθμό μέσα στις σχολικές μονάδες.

Για το δεύτερο ζήτημα και αναφέρομαι σε αυτό της οπτικής για την αξιολόγηση στην Εκπαίδευση, ενώ έχει παρέλθει μια τετραετία από την ψήφιση του σχετικού νόμου και ενώ έχει χυθεί πολύ μελάνι για την εφαρμογή ή μη εφαρμογή της διαδικασίας.

Δυστυχώς, παράλληλα με την απεργία-αποχή κινδυνεύουμε ως κλάδος να συνηθίσουμε σε μια διαρκή αεργία, ανοχή. Αεργία γιατί εκούσια απέχουμε από την αναζήτηση και τη συζήτηση για μια σύγχρονη και επιστημονικά τεκμηριωμένη απάντηση στο υφιστάμενο νομικό πλαίσιο και ανοχή γιατί συνεχίζουμε να δίνουμε την αίσθηση στην κοινωνία ότι οι Εκπαιδευτικοί δεν επιθυμούν να αξιολογούνται.

Ήρθε η ώρα να πούμε αλήθειες τόσο στον εκπαιδευτικό κόσμο όσο και στην κοινωνία. Επιβάλλεται άμεσα να ανοίξει η Ομοσπονδία διάλογο με τα Πανεπιστημιακά Τμήματα Δημοτικής Εκπαίδευσης, Προσχολικής Αγωγής, Ειδικής Αγωγής αλλά και αυτά των Καθηγητικών Σχολών, για να αναδειχθεί το ζήτημα της αξιολόγησης στην Εκπαίδευση στη σωστή βάση και να υπάρξει πρωτοβουλία για την καταγραφή ενός προτεινόμενου νομικού πλαισίου, συγκεκριμένου και σαφώς καθορισμένου, που θα λαμβάνει υπ' όψιν όλες τις παραμέτρους, θέτοντας το ίδιο το εκπαιδευτικό σύστημα στο επίκεντρο της όλης διαδικασίας.

Όσο για το τρίτο ζήτημα που ανέφερα και δεν είναι άλλο από την καθημερινή μας παρουσία στις σχολικές μονάδες, είναι πλέον κοινά αποδεκτό από όλους ότι τα τελευταία χρόνια και κυρίως στη με τα Covid

εποχή, έχει προστεθεί μια ηλεκτρονική γραφειοκρατία, η οποία συνυπάρχει και λειτουργεί παράλληλα με την ήδη υπάρχουσα γραφειοκρατία.

Οι Εκπαιδευτικοί καλούνται συνεχώς και αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με τη διαδικασία της αξιολόγησης, να συμπληρώνουν ηλεκτρονικές φόρμες, δεδομένα, παραδοτέα, τα οποία αποδεικνύεται στην πράξη ότι ελάχιστα ή και καθόλου λαμβάνονται υπόψη για τη βελτίωση της παρεχόμενης Εκπαίδευσης.

Όλα τα παραπάνω, συνάδελφοι, εντάσσονται εντέχνως σε μια απόπειρα αναβάθμισης του εκπαιδευτικού έργου, χωρίς ωστόσο να γίνεται αντιληπτό από τους ιθύνοντες και να λαμβάνεται υπόψη το ότι οι συγκεκριμένες διαδικασίες ψαλιδίζουν χρόνο. Ψαλιδίζουν χρόνο από τον παιδαγωγικό ρόλο του εκπαιδευτικού, κάτι το οποίο δυστυχώς αποδεικνύεται καθημερινά μέσα στις σχολικές τάξεις.

Έχουμε τεράστια ευθύνη να αναδείξουμε στο επόμενο διάστημα τις γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και παραμέτρους που στερούν τα τελευταία χρόνια από τους Εκπαιδευτικούς την ελευθερία, την αυτονομία και τη δημιουργικότητα, θέτοντας τις βάσεις της ενίσχυσης των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών αλλά και της βελτίωσης της καθημερινής λειτουργίας του σύγχρονου σχολείου στον 21ο αιώνα.

Συνάδελφοι, και κλείνω με αυτό, ζούμε στην εποχή των μεγάλων εξελίξεων, των ραγδαίων αλλαγών, των ψηφιακών μετασχηματισμών και της Τεχνητής Νοημοσύνης. Ο αγώνας μας για να είναι αποτελεσματικός και ουσιαστικός θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη του τα δεδομένα της εποχής, τις κοινωνικές ανισότητες, τα επιστημονικά δεδομένα, τις παιδαγωγικές προκλήσεις, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο οι νέες τεχνολογίες αξιοποιούνται ή εργαλειαποιούνται.

Οι λέξεις «καινοτομία» και «εξατομίκευση» ακούγονται παντού. Αλλά ποιος τις ορίζει; Ποιος ωφελείται και ποιος μένει πίσω; Ας αναλογιστούμε τη δική μας ευθύνη και ας επιχειρήσουμε επιτέλους να είμαστε εμείς αυτοί που θα προτείνουμε και θα επιβάλλουμε μια νέα ατζέντα συζήτησης προς όφελος των μαθητών μας, των Εκπαιδευτικών μας αλλά και της ίδιας της ελληνικής κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντιλαμβανόμαστε και είναι κοινός τόπος όλων ότι η καθημερινότητα των Εκπαιδευτικών στα σχολεία και μιλάω για αυτούς που είναι σε τάξεις, γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Και αυτή είναι μια πραγματικότητα και ένα «μικρό» για αρκετούς εδω μέσα στην αίθουσα του συνεδρίου θέμα, που να θυμίσω στην περσινή Γενική Συνέλευση δεν ψηφίστηκε. Παρατάξεις δεν ψήφισαν προτάσεις σε ό,τι έχει σχέση με την καθημερινότητα των εκπαιδευτικών στα

σχολεία, με τα εργασιακά, εκεί που υποφέρει κάθε μέρα ο/η Εκπαιδευτικός. Είναι πολλές φορές, μάλλον τις περισσότερες, τελειώνοντας το εργασιακό μας, διδακτικό μας ωράριο και πηγαίνοντας στο σπίτι μας, δεν μπορούμε να ηρεμήσουμε, δεν μπορούμε να ησυχάσουμε για τα όσα συμβαίνουν.

Αυτά λοιπόν τα «μικρά» έχουμε επισημάνει πολλές φορές ως παράταξη, πρέπει να είναι τα κυρίαρχα. Και γι' αυτό στις παρατηρήσεις μας λέμε συνεχώς ότι ο αγώνας της Ομοσπονδίας μας δεν μπορεί να είναι μονοθεματικός, και το εξήγησε ο γραμματέας μας, εννοώντας αυτά τα μικρά πρέπει να γίνουν και κάποτε κυρίαρχα, γιατί η καθημερινότητα των Εκπαιδευτικών στα

σχολεία είναι ο λόγος που είμαστε εμείς εδώ, μαζί με την εκπαίδευση φυσικά και των παιδιών, είναι ο λόγος που πρέπει να ανησυχούμε.

Είναι ο λόγος που οι Εκπαιδευτικοί αρχίζουν μετά τα 30 χρόνια να συζητούν για τη σύνταξή τους. Είναι αυτό που ακούμε ότι δεν αντέχουμε άλλο. Γι' αυτά λοιπόν τα «μικρά» αλλά για εμάς σημαντικότερα ζητήματα τα εργασιακά, ερχόμαστε σήμερα να πάρουμε αποφάσεις και να γίνουν κυρίαρχες θέσεις του κλάδου.

Ελπίζουμε φέτος οι «αγωνιστικές» παρατάξεις να δείξουν μια σύνεση και να βάλουν και νερό μέσα στο κρασί τους, γιατί δεν μπορούμε να τα παίρνουμε όλα από μία διαπραγμάτευση πέντε παρατάξεων. Θα βάλουν λίγο νερό στο κρασί τους, έτσι ώστε από εδώ σήμερα να φύγουμε με σημαντικές αποφάσεις. Σημαντικές αποφάσεις επαναλαμβανών, που αφορούν την καθημερινότητα, τη εργασιακή ζωή εκπαιδευτικών. Είτε είσαι αναπληρωτής, είτε είσαι μόνιμος, είτε είσαι νεοδιόριστος, ζεις στο ίδιο εργασιακό περιβάλλον, ζεις κάτω από ένα νομοθετικό πλαίσιο επιθετικό προς τον Εκπαιδευτικό που τον δυσκολεύει στην καθημερινότητά του, τον δυσκολεύει να μπορέσει να πάρει μια άδεια η νηπιαγωγός από το σχολείο, ποιος θα την αντικαταστήσει, τον δυσκολεύει με ένα πλαίσιο λειτουργίας νομικό που για τα πάντα τον/την ενοχοποιεί.

Που δυσκολεύει άτομα με ειδικές ανάγκες προηγούμενων ετών να μπορέσουν να υπηρετήσουν την οργανική τους. Που τους δυσκολεύει σε δεκάδες ζητήματα. Και άκουσα με προσοχή την Επιτροπή Αποδελτίωσης ότι ο κατάλογος αυτός συνεχώς μεγαλώνει. Άρα λοιπόν απαιτείται από εμάς τη σημαντικότητα αυτών των παραγόντων, να τις λάβουμε υπ' όψιν και να προχωρήσουμε. Θέλω λοιπόν να τις χωρίσω σε τρεις κατηγορίες.

Το πρώτο κομμάτι έχει να κάνει, και αυτά τα ζητήματα έχουν αναφερθεί στη συλλογική σύμβαση εργασίας. Ένα ουσιαστικό κομμάτι που πρέπει να υποχρεώ-

σουμε την πολιτεία να καθίσει στο τραπέζι και μαζί με τα οικονομικά να κοιτάξει και τα εργασιακά μας.

Το δεύτερο κομμάτι αφορά όλο το πλαίσιο των αδειών των αναπληρωτών, που ουσιαστικά η πολιτεία τους αντιμετωπίζει ως μια δεύτερη κατηγορία εκπροσώπων μέσα στο σχολείο που κάνουν ακριβώς την ίδια δουλειά, που μπορεί να προσφέρουν ακόμη περισσότερο, που μπορεί να αλλάζουν περιοχές κάθε χρόνο, που πάνε σε περιοχές όπου οι δυνατότητες οι οικονομικές για να μπορέσουν να περάσουν την καθημερινότητα είναι πολύ δύσκολες και τους απαγορεύει ουσιαστικά πολλά από τα δικαιώματα που απορρέουν από την επαγγελματική τους ενασχόληση. Άρα λοιπόν, το να μπορέσουν οι συνάδελφοι, συνάδελφοι και συναδέλφισσες μας αναπληρωτές να έχουν τα ίδια δικαιώματα πρέπει να είναι μια προτεραιότητά μας.

Το Τρίτο αφορά τις υπηρεσιακές μεταβολές. Να θυμίσω η Δασκαλική Ομοσπονδία και πέρυσι τον Μάρτιο κάλεσε όλους τους αιρετούς για να διαμορφώσουν ένα πλαίσιο το οποίο θα γίνονται αυτές οι υπηρεσιακές μεταβολές. Αντιλαμβάνομαι τη δυσκολία κάποιων παρατάξεων να θέσουν ως προτεραιότητα τον ρόλο του αιρετού σε όλες αυτές τις διαδικασίες. Αλλά πρέπει ν' αντιληφθούμε όλοι μας και αφήνοντας τις κομματικές ή παραταξιακές παρωπίδες, ότι ο ρόλος του αιρετού είναι κομβικότατος.

Εδώ και τρεις μέρες που είμαστε στην αίθουσα αυτή, υπάρχει μια αγωνία όλων μας σχετικά με το νέο Πειθαρχικό Δίκαιο. Σ' αυτά που πρόκειται να συμβούν! Κοιτάξτε, ένα από τα ουσιαστικά σημεία είναι ότι οι αιρετοί απουσιάζουν από τα Πειθαρχικά Συμβούλια. Είναι ότι οι συναδέλφισσες και συνάδελφοί μας που θα παραπεμφθούν, δεν θα έχουν έναν από εμάς είτε να τους υπερασπιστεί, είτε να τους βοηθήσει με τις διαδικασίες και όλα με το νέο Πειθαρχικό Δίκαιο θα αλλιώς. Αστικοποίηση ποινών, ποινικοποίηση πολλών δράσεων και εκπροσώπηση εργαζομένων δεν θα υπάρχει.

Όλα αυτά μας προβληματίζουν χωρίς να βάζουμε ή

μάλлон θα πρέπει να ζητήσουμε και να δούμε την αναγκαιότητα των αιρετών μέσα στα Συμβούλια. Το ίδιο συμβαίνει και στις μεταθέσεις. Το ίδιο συμβαίνει και στις αποσπάσεις.

Επισημάνθηκε λοιπόν και τον Μάρτιο του '24 και από τη Διδακτική Ομοσπονδία, πολλά ζητήματα είπα, έχουν μπει και στη συλλογική σύμβαση εργασίας. Το νομοθετικό πλαίσιο των μεταθέσεων πρέπει ριζικά να αλλάξει. Η πολιτεία δεν προχωρά. Άρα εμείς υιοθετώντας τη θέση αυτή, πρέπει να προχωρήσουμε και να πιέσουμε. Ένα σημαντικό κομμάτι θεωρούμε τις αποσπάσεις και τις κατ' εξαίρεση αποσπάσεις, όπως σημαντικότερο κομμάτι είναι και οι αποσπάσεις σε φορείς, σε γραφεία Εκπαίδευσης, σε βιβλιοθήκες, σε εκκλησίες κτλ.

Υπάρχει, νομίζω η πάγια θέση μας και πρέπει να στηριχτεί ότι αυτές πρέπει να γίνονται μέσα από το Κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο και να έχουν κριτήρια όπως και οι υπόλοιπες αποσπάσεις. Δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια ούτε σε κομματικές ούτε σε παραταξιακές εξυτηρητήσεις και να φτάσουμε πάλι σε εκείνο το σημείο των εξυτηρητήσεων, των πολιτικών εξαρτήσεων. Αξιοπρέπεια! Να θυμίσω κάποιον νέον σήμερα θεωρούν δεδομένο τη μοριοδότηση στις αποσπάσεις από ΠΥΣΠΕ σε ΠΥΣΠΕ. Και αυτές γίνονταν χωρίς καθόλου κριτήρια από το Κεντρικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο.

Να θυμίσω εποχές που ο/η Εκπαιδευτικός έπρεπε να πάει σε βουλευτή του ή σε κομματικό γραφείο και να ζητήσει αυτή την απόσπαση για να είναι κοντά στην οικογένειά του. Τέτοιες εποχές, δεν τις θέλουμε. Τέ-

τοιες λογικές και πρακτικές μόνο κακό κάνουν. Να θυμίσω τέλος τον σημαντικότερο ρόλο της παράταξής μας την περίοδο που θεσμοθετήθηκε η μοριοδότηση των αποσπάσεων. Ναι εμείς πιέσαμε ν' αλλάξει αυτή η στρεβλή λογική και πρακτική και είμαστε υπερήφανοι γι αυτό. Ένα μεγάλο βήμα που μας κάνει τελικά όλους υπερήφανους.

Πρέπει λοιπόν όλες οι αποσπάσεις των Εκπαιδευτικών να γίνεται με αυτόν τον τρόπο, φυσικά και στους φορείς με παρουσία ελέγχου των διαδικασιών από τους αιρετούς μας.

Δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια λέγοντας ότι οι εκλογές των αιρετών είναι με ηλεκτρονικό τρόπο και εμείς δεν συμμετέχουμε. Και εδώ θέλω να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Επειδή κάποιον αισθάνονται ότι έχουν την απόλυτη αλήθεια και σε αυτό το θέμα, θέλουμε να δηλώσουμε το εξής: Ουδέποτε η παράταξή μας είπε όχι στις δια ζώσης διαδικασίες, είτε αυτές αφορούν τους Συλλόγους, τα Πρωτοβάθμια όργανα, είτε αφορούν τις εκλογές των αιρετών.

Ζητούσαμε και ζητάμε τις ημέρες άδειας που δίνονταν και είναι ένα κομμάτι της διαπραγμάτευσης με το Υπουργείο από τη Δασκαλική Ομοσπονδία, έτσι ώστε οι συνάδελφοι να παρακολουθούν τις διαδικασίες των γενικών συνελεύσεων, να γίνεται η ζύμωση και να μετέχουν στις εκλογές δια ζώσης. Έως τότε όμως δεν μπορεί να μην υπάρχουμε και αυτό το καταλαβαίνουμε όλοι περισσότερο σήμερα.

Στηρίζουμε την εισήγηση, είμαστε θετικοί και θα ψηφίσουμε θετικά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, μιλώ εκ μέρους της Δημοκρατικής Συνεργασίας, της Δημοκρατικής Συνεργασίας των αγώνων και της ευθύνης. Γιατί εμείς έτσι αντιλαμβανόμαστε τον συνδικαλισμό. Ζυγίζουμε πολύ προσεκτικά πριν μιλήσουμε, πριν τοποθετηθούμε, πριν σχολιάσουμε. Γιατί από τις δικές μας αποφάσεις, πολιτικές και συνδικαλιστικές, κρέμονται ζωές συναδέλφων.

Έχουμε συνηθίσει οι επεξεργασίες και οι αναλύσεις μας να δικαιώνονται. Επιβεβαιωθήκαμε ξανά πριν λίγο. Χρειάστηκε να περάσει μία ώρα διαβουλεύσεων, παλινωδιών και παραλυτικών ισορροπιών για να καταλήξουμε σε αυτό που εμείς λέγαμε από την αρχή. Ωστόσο, τίποτα δεν πάει χαμένο. Αυτό που ζήσαμε πριν λίγο ήταν, έστω και έτσι, ένα μάθημα δημοκρατίας. Όπως έχει πει και ο Ευάγγελος Βενιζέλος: «Στη Δημοκρατία, η διαδικασία είναι ουσία».

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν από τα βασικά. Από κάποια σημεία που αποδείχτηκαν κοινός τόπος στις τριήμερες εργασίες της 94^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου.

Το πρώτο σημείο είναι ότι βρισκόμαστε απέναντι στη μεγαλύτερη και πιο σκληρή επίθεση που δέχεται ο κόσμος της Παιδείας και της εργασίας τα τελευταία χρόνια. Από μια κυβέρνηση αυταρχική, αντιδραστική και διεφθαρμένη. Από την κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη και της Κεας Δημοκρατίας.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι τώρα είναι η πιο έντονη στιγμή για να συνειδητοποιήσουμε πως ήρθε η ώρα να συνεννοηθούμε, να συνεργαστούμε, να απαντήσουμε, να αντεπιτεθούμε. Πώς όμως θα γίνει αυτό; Με ποιον τρόπο; Η συζήτηση μέχρι τώρα δεν βοήθησε. Εδώ έπρεπε να κυριαρχούν ιδέες, επεξεργασίες, αναλύσεις. Αντί γι' αυτό είδαμε για άλλη μια φορά μικροπολιτική και εσωστρέφεια.

Η φετινή Γενική Συνέλευση διεξάγεται σε μια περίοδο έντονης κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής πίεσης για το δημόσιο σχολείο και τους εκπαιδευτικούς. Δεν πρόκειται για ακόμα μια δύσκολη χρονιά. Είναι μια χρονιά-τόμή. Μια χρονιά που η επίθεση στη Δημόσια Εκπαίδευση, στους μισθούς, στα μορφωτικά δικαιώματα, στην παιδαγωγική ελευθερία και στη δημοκρατία κορυφώνεται.

Καλούμαστε περισσότερο από ποτέ να αρθρώσουμε συλλογική φωνή, να χαράξουμε στρατηγική, να οργανώσουμε δράση. Η πραγματικότητα είναι σαφής: οι εκπαιδευτικοί έχουν γονατίσει οικονομικά. Οι μισθοί μας δεν επαρκούν ούτε για τις βασικές ανάγκες. Σε αυτή τη συγκυρία δεν μπορούμε να μείνουμε παρατηρητές. Οφείλουμε να δράσουμε με ενότητα, μαχητικότητα και πείσμα. Να εμπνεύσουμε, να ξαναδώσουμε νόημα στη συλλογικότητα, να κινητοποιήσουμε τον κλάδο. Όχι με αόριστο και αμυντικό λόγο, αλλά με πρόγραμμα, στόχους και τόλμη.

Το Πρόγραμμα Δράσης πρέπει να αντανakλά όλα αυτά: Σχέδιο αγώνα γειωμένο στην πραγματικότητα, ρεαλιστικό και μαχητικό. Πολύμορφες κινητοποιήσεις, συλλαλητήρια, ενημερωτικές εκστρατείες. Δυναμική παρουσία στη ΔΕΘ και στον κρατικό προϋπολογισμό. Έκτακτες

Γενικές Συνελεύσεις και Ολομέλεια Προέδρων με την έναρξη της χρονιάς. Πανελλαδικές και τοπικές εκδηλώσεις ενημέρωσης. Διαρκής παρουσία σε όλους τους Συλλόγους. Αξιοποίηση της διεθνούς εμπειρίας. Εξουσιοδότηση από τη 94^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ για λήψη κινηματικών αποφάσεων.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι κρίσιμη περίοδος. Πρέπει να μιλήσουμε με ειλικρίνεια για τις αδυναμίες μας. Είναι εύκολο και βολικό για κάποιους να κλείνονται στο παραταξιακό τους αφήγημα, να αναπαράγουν κλισέ, να αγνοούν τις πραγματικές αγωνίες των συναδέλφων. Είναι όμως αναγκαίο να επεξεργαστούμε στρατηγικές, να δώσουμε συντεταγμένες μάχες, να οργανώσουμε νίκες. Δυστυχώς, κάποιοι εξακολουθούν να επινοούν εσωτερικούς εχθρούς για να καλύψουν αστοχίες και ανεπάρκειες. Αυτός ο δρόμος δεν οδηγεί πουθενά.

Εμείς επιλέγουμε τη συλλογική υπέρβαση. Επιλέγουμε να οικοδομήσουμε νέα κουλτούρα αγώνα, βασισμένη στην ενότητα στη βάση και στη συνεννόηση στην κορυφή. Η σοσιαλδημοκρατική παράδοση, αυτή που διαμόρφωσε το κοινωνικό κράτος στην Ευρώπη, μας εμπνέει. Δεν είναι παράδοση διαχείρισης, αλλά διεκδίκησης. Είναι παράδοση εμπιστοσύνης στο δημόσιο αγαθό, στα καθολικά δικαιώματα, στην ισότητα των ευκαιριών. Υπερασπίζεται την Παιδεία ως δημόσιο κοινωνικό αγαθό και τον εκπαιδευτικό ως θεμελιώδη δημοκρατικό λειτουργό. Αυτό είναι το υπόβαθρο πάνω στο οποίο πρέπει να οικοδομήσουμε τη νέα φάση του αγώνα μας.

Κλείνοντας, θα σταθώ σε ένα μόνο σημείο. Η Πρόεδρος της 94^{ης} Γενικής Συνέλευσης, μίλησε για «ΔΟΕ της ΔΗΣΥ», «ΔΟΕ της ΔΑΚΕ», «ΔΟΕ της ΑΣΕ» και δήλωσε μάλιστα ότι αυτές οι ΔΟΕ της ΔΗΣΥ και της ΔΑΚΕ δεν θα υπάρξουν ξανά. Είναι αυτή η αντίληψή σας; Μια αντίληψη ιδιοκτησιακή, καθεστωτική και συντηρητική; Συναδέλφισσα, δεν υπάρχουν τρεις ΔΟΕ. Υπάρχει μία ΔΟΕ: η ΔΟΕ των συναδέλφων. Και επειδή αναφέρθηκε στη «ΔΟΕ της ΔΗΣΥ», να θυμίσω: εκείνη η ΔΟΕ είχε συσπείρωση, είχε λόγο, είχε ρόλο. Έδινε μάχες συγκροτημένες και κατέγραφε νίκες συγκεκριμένες.

Για μια τέτοια πλειοψηφία αγωνιζόμαστε. Για μια τέτοια ΔΟΕ θα συνεχίσουμε τον αγώνα, με τη ΔΗΣΥ πάντα μπροστά, για μια νέα προοδευτική συλλογικότητα ευθύνης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΣΟΥΧΑ ΜΕΧΜΕΤ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ

Θα ξεκινήσω την ομιλία μου με τους φετινούς μόνιμους διορισμούς που θα πραγματοποιηθούν. Η μεγάλη μερίδα του λέοντος στους περσινούς μόνιμους διορισμούς πήγε στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση και θεωρώ ότι αδικήθηκε η Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Γι' αυτό τον λόγο οι μόνιμοι διορισμοί πρέπει να γίνουν με βάση τις πραγματικές ανάγκες και σε ειδικότητες, και στη Γενική και στην Ειδική Αγωγή.

Το 2021 στον κλάδο των ΠΕ 60 πραγματοποιήθηκαν 1.500 μόνιμοι διορισμοί, το 2022 και το 2023 ήταν ελάχιστοι και το 2024 πραγματοποιήθηκαν μόνο 223 μόνιμοι διορισμοί. Μέσα σε αυτό πρέπει να υπολογιστούν και τα κενά από τις συνταξιοδοτήσεις των εκπαιδευτικών. Επιπρόσθετα, από το 2019 λειτουργεί και η δίχρονη υποχρεωτική Εκπαίδευση και γίνεται κατανοητό ότι μπροστά στις πάρα πολλές μεγάλες ελλείψεις, στους περσινούς μόνιμους διορισμούς αδικήθηκε η Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Στην πρώτη φάση πρόσληψης αναπληρωτών Εκπαιδευτικών προσλήφθηκαν τη φετινή χρονιά σχεδόν 3.100 αναπληρωτές νηπιαγωγοί. Γι' αυτό το λόγο η φετινή χρονιά πρέπει να είναι η χρονιά της Πρωτοβάθμιας και κατά τη γνώμη μου και η ΔΟΕ πρέπει να καταθέσει μια πρόταση για την κατανομή των μόνιμων διορισμών ανά κλάδο.

Αναφορικά με τα κτιριακά, οι περισσότερες σχολικές μονάδες στις νησιωτικές περιοχές, στα χωριά της επαρχίας αλλά και στις πόλεις ιδρύθηκαν πριν από το 1980. Υπάρχουν πάρα πολλές σχολικές μονάδες που είναι 60, 80 και 100 ετών. Δυστυχώς, η έλλειψη ενός μακροπρόθεσμου σχεδιασμού δημιουργεί πάρα πολλά προβλήματα. Η υποχρηματοδότηση της δημόσιας Παιδείας

οδηγεί τις περισσότερες φορές τους Δήμους να βάζουν χρήματα από τα έσοδά τους για τη συντήρηση των σχολικών μονάδων. Όλα αυτά λοιπόν οδηγούν σε ελλιπή συντήρηση, σε ανεπάρκεια θέρμανσης σε κάποιες σχολικές μονάδες, σε έλλειψη ασφάλειας, σε έλλειψη προσβασιμότητας και στην πιθανότητα να δημιουργηθούν πάρα πολλά ατυχήματα.

Η κατάργηση των Σχολικών Επιτροπών ήταν άλλη μια καινοτομία της σημερινής κυβέρνησης που έφερε σε αδιέξοδο και σε οικονομική ασφυξία πάρα πολλές σχολικές μονάδες. Βέβαια, το υπουργείο βρήκε χρήματα και συγκεκριμένα 2 εκατομμύρια ευρώ για να φτιάξει λαχανόκηπους στις σχολικές μονάδες. Τέσσερα προγράμματα «Μαριέττα Γιαννάκου», θα κοστίσουν στον ελληνικό λαό το πρόστιμο που θα επιβληθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση για το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ. Λέμε λοιπόν ως παράταξη ότι πρέπει να υπάρχει γενναία κρατική χρηματοδότηση για να μπορούν να λειτουργήσουν σωστά οι σχολικές μονάδες.

Όσον αφορά τις υπηρεσιακές μεταβολές, είναι πάρα πολύ σημαντικό να υπάρχουν εκλεγμένοι αιρετοί εκπρόσωποι των συναδέλφων στα Υπηρεσιακά Συμβούλια για να μπορούν να προασπίζουν τα δίκαια αιτήματα των εργαζομένων. Η απομάκρυνση των αιρετών από τα Πειθαρχικά πραγματικά αποτελεί ένα πλήγμα για τη δημοκρατία στον χώρο της εργασίας.

Προσωπικά, ως αιρετός εκπρόσωπος των εκπαιδευτικών βρέθηκα σε 12 Πειθαρχικά. Δεν ήμασταν ποτέ απλοί παρατηρητές. Μπορεί να ήμασταν μειοψηφία στα Πειθαρχικά Συμβούλια, αλλά ήμασταν αυτοί που διασφαλίσαμε ότι οι διαδικασίες θα γίνονται με δίκαιο τρόπο, με διαφάνεια και χωρίς σκοπιμότητες. Σήμερα αναγκάζονται οι εργαζόμενοι που θα βρεθούν στα Πειθαρχικά να είναι μόνοι τους απέναντι σε ένα μονόπλευρο σύστημα, χωρίς φωνή και χωρίς την υποστήριξη των αιρετών.

Αυτό που μου κέντρισε το ενδιαφέρον τα τελευταία δύο

χρόνια στο ΠΥΣΠΕ Ροδόπης, ήταν η αύξηση στις αιτήσεις για τις άδειες άσκησης ιδιωτικού έργου κατά 50%-60%. Άνθρωποι 50 και 60 χρόνων, να ψάχνουν για μια δεύτερη δουλειά. Αυτό δείχνει ξεκάθαρα, τη μεγάλη οικονομική ανάγκη που βιώνει ο κλάδος σήμερα. Είμαστε αντιμέτωποι με μια κυβέρνηση που αρνείται την επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού. Σήμερα χώρες όπως η Πορτογαλία και η Ισπανία, ενώ μπήκαν μεταγενέστερα από εμάς στα μνημόνια, έχουν επιστρέψει στους εργαζόμενους αυτά τα χρήματα. Η Κύπρος δίνει ολόκληρο τον 13^ο μισθό. Πανοηγυρίζει η κυβέρνηση ότι η ανεργία έχει πέσει κάτω από το 8%, αλλά συνεχίζουμε

και πληρώνουμε όλοι εμείς στο Δημόσιο το 2% για την καταπολέμηση της ανεργίας. Συναδέλφισσες-συναδέλφοι, Καλούμαστε όλοι μαζί να χαράξουμε τον βηματισμό μας για το μέλλον του κλάδου. Σίγουρα δεν θα μπορούσαμε να είχαμε μια μονοθεματική ατζέντα. Η αξιολόγηση είναι πάρα πολύ σημαντική, αλλά υπάρχουν και άλλα πάρα πολλά σημαντικά ζητήματα τα οποία πρέπει να επιλυθούν. Καλούμαστε όλοι μαζί να παλέψουμε για το καλό του κλάδου και το καλό των συναδέλφων. Σας ευχαριστώ!

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΓΑΝΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συναδέλφισσες και συναδέλφοι, τα τελευταία χρόνια επιχειρείται από το Υπουργείο Παιδείας και την κυβέρνηση η πλήρης αποδημοκρατικοποίηση του σχολείου και την ίδια στιγμή η κατάργηση όλων των εργασιακών δικαιωμάτων, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τις πειθαρχικές διώξεις των συναδέλφων αλλά και το νέο Πειθαρχικό νόμο που θέλει να ψηφίσει η κυβέρνηση. Ο Σύλλογος Ιωαννίνων στέκεται αρωγός στις περιπτώσεις των συναδέλφων που έχουν πάρει Πειθαρχικό και την ίδια στιγμή όμως δεν είναι τα μοναδικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συναδέλφοι στην καθημερινότητά τους. Μια καθημερινότητα εξουθενωτική τόσο σε ψυχολογικό όσο και σε σωματικό, αλλά βέβαια και σε οικονομικό επίπεδο. Καλούνται οι συναδέλφοι λοιπόν να φέρουν εις πέρας τη δουλειά τους, το λειτούργημά τους σε συνθήκες που σίγουρα δεν ευνοούν. Δεν εμπνέουν καμία είδους αισιοδοξία και σίγουρα δεν είναι οι ιδεατές αυτές που θέλουμε. Το Υπουργείο κινούμενο με μια λογική επικοινωνιακής πολιτικής, προσπαθεί να ρίχνει με τις τακτικές αυτές νερό στο μύλο του κοινωνικού αυτοματισμού, θέλοντας με αυτόν τον τρόπο να αποποιηθεί των ευθυνών και να ρίξει την ευθύνη στους Εκπαιδευτικούς. Γίνεται μια στοχοποίηση που δυστυχώς το τελευταίο δι-

άστημα βρίσκει όλο και περισσότερους πρόθυμους, οι οποίοι μέσα από τις πλατφόρμες που υπάρχουν προχωρούν σε αναφορές - καταγγελίες εναντίον συναδέλφων. Έχουμε τέτοια παραδείγματα στο νομό. Ο Σύλλογος έχει κινηθεί, έχει στηρίξει, έχει βγει μπροστά. Την ίδια στιγμή όμως έχουμε ζητήσει και από τη ΔΟΕ να πάρει θέση ή να παρέμβει στο Υπουργείο για αρκετά ζητήματα τα οποία έχουμε στείλει και με τα έγγραφα μας. Μέχρι τώρα δυστυχώς δεν έχουμε καμία τέτοια ενημέρωση. Δεν έχουμε κάποια επικοινωνία που να μας λέει και να μας δίνει λύση σε κάποια ζητήματα που θέτουμε. Άκουσα πριν από λίγο ότι ενώ η Νομική Σύμβουλος πήρε 130.000 ευρώ για τις δράσεις της, την ίδια στιγμή ο Σύλλογος Ιωαννίνων περιμένει εδώ και μήνες γνωματεύσεις για δύο ερωτήματα που έχει θέσει και απασχολούν τον εκπαιδευτικό κόσμο. Πρέπει λοιπόν, η ΔΟΕ με τη στάση της να δείξει και να αποδείξει στους συναδέλφους, διότι δε σας κρύβω ότι ένα από τα ερωτήματα που τίθενται αρκετές φορές στις Γενικές Συνελεύσεις είναι: «Τί κάνει η ΔΟΕ;», θα πρέπει λοιπόν με τη στάση της και με τις ενέργειες της να αποτελέσει την ασπίδα, να υπερασπιστεί στη δημόσια κουβέντα τους συναδέλφους και όχι με τη επιχειρηματολογία της να οδηγεί στο αντίθετο αποτέλεσμα. Πρέπει λοιπόν ως κλάδος ενωμένοι με προοπτική και όραμα, να προσπαθήσουμε για ένα καλύτερο σχολείο. Και αυτό μόνο ενωμένοι και μόνο μέσα από ανοιχτό μναλό μπορούμε να το πετύχουμε. Σας ευχαριστώ.

ΓΕΝΝΑΙΑ ΑΥΞΗΣΗ ΑΠΟΔΟΧΩΝ

επαναφορά 13^{ου} και 14^{ου} Μισθού

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΝΑΙ στον συνδικαλισμό της πρότασης

ΟΧΙ στη στείρα άρνηση και τις ιδεοληψίες

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΙΝΤΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

ο κόσμος της Εκπαίδευσης βιώνει στην καθημερινότητά του μια αβίωτη πραγματικότητα. Απίστευτος όγκος γραφειοκρατικού έργου, αυξημένες απαιτήσεις σε θέματα ασφάλειας και προστασίας των μαθητών και μαθητριών, ένα ευρύ πλέγμα υποχρεώσεων που ξεφεύγουν με πρωτόγνωρο τρόπο από την κύρια αποστολή του, τη διδασκαλία.

Ο Εκπαιδευτικός αντιμετωπίζεται με όρους στενά γραφειοκρατικούς, αγκυλωμένος σε μια στείρα προσέγγιση του ρόλου του και κυρίως του αξιακού του φορτίου που τον συνοδεύει. Σε αυτή τη δύσκολη πραγματικότητα, η επίδειξη μιας διοικητικής αυστηρότητας πια πλεονάζει ως διοικητική πρακτική, την ώρα που η υποστήριξη στο έργο του σε επίπεδο συμπληρωματικών δομών και λειτουργιών χαρακτηρίζεται από βαθιά ελλείματα.

Η επιλογή της ανάδειξης της αξιολόγησης ως η απάντηση σε όλες τις κακοδομιές της Εκπαίδευσης και η άρνηση υιοθέτησης πολιτικών που θα αλλάξουν πραγματικά τις συνθήκες άσκησης του εκπαιδευτικού έργου φανερώνει την έλλειψη οράματος, την αποστασματοκότητα του σχεδιασμού και κυρίως, την απουσία της αναγκαίας χρηματοδότησης.

Οι μισθοί μας είναι μισθοί φτώχειας και εξαθλίωσης. Η πολυδιαφημιζόμενη αύξηση στους μισθούς μας ήταν τελικά για το 2024 μια πενιχρή οριζόντια αύξηση 30-40 ευρώ καθαρά μηνιαίως, ενώ η αύξηση από 1^η Απριλίου του 2025 δεν αγγίζει καν τα 20 ευρώ το μήνα καθαρά. Η επιλογή αυτή αποτυπώνει και τις πραγματικές

ιεραρχίες της κυβέρνησης, η οποία δεν κρίνει ως κορυφαία την ανάγκη ο κόσμος της Εκπαίδευσης να ζει με αξιοπρέπεια.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, οι δημόσιοι υπάλληλοι στην Ελλάδα είναι οι χαμηλότερα αμειβόμενοι σε όλη την Ευρώπη. 100 χρόνια μετά την καθιέρωση για πρώτη φορά του θεσμού, είναι απόλυτη η ανάγκη να αποκατασταθεί αυτή η αδικία. Μόνη επιλογή η επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, γιατί μόνο έτσι ο κόσμος της Εκπαίδευσης θα βελτιώσει τις συνθήκες ζωής του και θα ζει με αξιοπρέπεια.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ο κόσμος αλλάζει. Η Τεχνητή Νοημοσύνη και η εξέλιξη της τεχνολογίας διαμορφώνουν νέες συνθήκες στη ζωή και στην εργασία. Η πρόκληση απέναντι σε αυτές τις τεκτονικές αλλαγές είναι το περιεχόμενο του μετασχηματισμού που φέρνουν να έχει ως σημείο αναφοράς τον άνθρωπο.

Σε αυτή την προσπάθεια, ο κόσμος της Εκπαίδευσης και τα Συνδικάτα οφείλουν να δώσουν μάχη για την υπεράσπιση της συνδικαλιστικής δράσης και των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Γιατί το μόνο καταφύγιό μας είναι η δύναμη των πολλών, η συσπείρωσή μας στις αξίες και την αποστολή του Συνδικάτου για ένα καλύτερο δημόσιο σχολείο, αλλά και για ανθρώπινες συνθήκες ζωής και εργασίας.

Ο αγώνας για ένα καλύτερο σχολείο είναι αγώνας για μια καλύτερη κοινωνία. Είναι χρέος όλων μας να συμμετέχουμε ενεργά στους συλλογικούς αγώνες και να συνδιαμορφώνουμε τις εξελίξεις στον χώρο της δημόσιας Εκπαίδευσης.

Συνάδελφοι, τα συνθήματα που είναι στο πανό είναι αυτά που μας ενώνουν όλους. Μ' αυτά θα προχωρήσουμε. Μ' αυτά προμετωπίδα ξεκινάμε τους αγώνες μας στη νέα χρονιά. Για μας, για τα παιδιά μας, για το μέλλον της κοινωνίας μας. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΟΛΓΑ ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΤ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Συναδέλφισσες και συναδέλφοι, θα εστιάσω στο επικοινωνιακό κομμάτι των διεκδικήσεών μας. Επείγει να απενεργοποιήσουμε το κουμπί του κοινωνικού αυτοματισμού!

Πρέπει να δούμε σοβαρά τη σύνδεσή μας με τους γονείς και την κοινωνία γενικότερα. Η επικοινωνία των προβλημάτων της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών, δεν μπορεί να περιορίζεται σε ένα κείμενο word και μία συνέντευξη τύπου.

Ζούμε στον 21^ο αιώνα και στην κοινωνία της πληροφορίας. Θα πρέπει να αξιοποιήσουμε κάθε μέσο που μας προσφέρει η τεχνολογία. Οι νέοι γονείς, για να μην πω και οι παππούδες, των μαθητών μας ενημερώνονται πλέον για όλα από το Διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Τα κινητά τηλέφωνα επιτρέπουν την πρόσβαση σε πληροφορίες από οπουδήποτε και οποτεδήποτε!

Το διαδίκτυο προσφέρει έναν τεράστιο όγκο πληροφοριών και είναι εύκολα προσβάσιμο από οπουδήποτε. Περιλαμβάνει ιστοσελίδες ειδήσεων, ιστολόγια (blogs), κοινωνικά δίκτυα και άλλα μέσα. Μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, οι άνθρωποι μπορούν να ενημερώνονται γρήγορα για τα τελευταία νέα, να μοιράζονται γνώμες και να συμμετέχουν σε συζητήσεις.

Κι εμείς πρέπει να αξιοποιήσουμε αυτά τα εργαλεία. Η ΔΟΕ να δημιουργήσει σελίδες, λογαριασμούς σε Facebook, Instagram, Twitter/X, TikTok, ακόμα και WhatsApp/Telegram. Να δημιουργεί σχετικό περιεχόμενο: εικόνες, βίντεο, αφίσες, hashtags.

Μπορεί να οργανώνει online καμπάνιες (π.χ. ψηφίσματα στο Avaaz ή Change.org). Έτσι μέσα από αυτές θα ενημερώνει για τα εκπαιδευτικά θέματα και την επικαιρότητα, για την πραγματικότητα των σχολείων και με

άμεσα αντανakλαστικά θα απογυμνώνει τις κυβερνητικές εξαγγελίες, που όλοι ξέρουμε ότι είναι φούσκες για το θεαθηναι κι όχι για την πραγματική αναβάθμιση του Δημόσιου σχολείου. Π. χ οι λαχανόκηποι που αναγγέλθηκαν με τυμπανοκρουσίες ως πρωτοπόρα και καινοτόμα ιδέα. Ένα απλό βίντεο με φωτογραφίες από τους λαχανόκηπους των σχολείων που έχουν ήδη, θα αποδομούσε εύκολα και άμεσα το αφήγημά τους. Η ΔΟΕ πρέπει να φροντίσει να δημιουργήσει μια ομάδα που θα έχει αυτό σαν κύριο έργο.

Σποτάκια στην τηλεόραση: πολλές φορές τα ακούσαμε ως πρόταση ή απόφαση αλλά δεν τα είδαμε. Η δύναμη της εικόνας είναι τεράστια! Να μπουν στη φάρετρα μας!

Μορφές πάλης: Όλοι ξέρουμε πολύ καλά ότι η παραδοσιακή μορφή πάλης η απεργία δεν έχει πλέον πολλούς ακόλουθους. Τα αίτια πολλά! Η οικονομική μας εξαθλίωση, η ματαίωση της προσδοκίας για την αποτελεσματικότητα της απεργίας, η ιδιωτέυση, η έλλειψη έμπνευσης. Τι κάνουμε γι' αυτό;

Πρέπει να ξαναεμπνεύσουμε τους συναδέλφους, να μας εμπιστευτούν ξανά και για να γίνει αυτό, πρέπει να πείσουμε για την αποτελεσματικότητά μας! Πώς; Με ρεαλιστικές προτάσεις και βάζοντας στόχους που μπορούν να επιτευχθούν. Θέλει πολλή δουλειά και οργάνωση όμως. Θα το κάνουμε ή αέρα στα πανιά μας, όχι σε όλα και φύγαμε; Να εμπνευστούμε και νέες μορφές! Καταθέστε ιδέες! Όλα στο τραπέζι για συζήτηση!

Κλείνοντας θέλω να πω αυτό! Οι καιροί αλλάζουν! Ο κόσμος αλλάζει! Όλα αλλάζουν! Εμείς θα μένουμε ίδιοι; Πρέπει να αναδιοργανωθούμε και να μπούμε στο κλίμα της εποχής. Δεν μπορούμε στο πρώτο τέταρτο ήδη του 21^{ου} αιώνα να αγωνιζόμαστε με τα μέσα του 20^{ου}! Θα είμαστε αναποτελεσματικοί και θα μαζευόμαστε να τα λέμε μεταξύ μας. Κι αυτή είναι η αλήθεια, είτε μας αρέσει είτε όχι!

Σας ευχαριστώ!

ΣΠΥΡΟΣ ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗ.ΣΥ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ «Ο ΠΛΗΘΩΝ»

Συναδέλφοι, -ισσες

Με την ιδιότητα του Αντιπροέδρου της Ε.Ε. της Δ.Ο.Ε. ψηφίζω τα οικονομικά με εξαίρεση τις δαπάνες που αφορούν στην αμοιβή της νομικής συμβούλου της ΔΟΕ, οι οποίες είναι υπερβολικά μεγάλες. Ενώ υπάρχει μόνιμη σχέση εργασίας με τη ΔΟΕ η οποία κοστίζει στην ομοσπονδία περίπου 30000 ευρώ τον χρόνο, αμείβεται ξεχωριστά και για κάθε υπόθεση!!

Το ποσό των 97000 ευρώ που εισέπραξε η νομική

σύμβουλος, εκτός της πάγιας αμοιβής της, σε διάστημα λίγων ημερών, ως προσωπική της αμοιβή (όχι παράβολα κλπ) είναι εξωφρενικό!

Οι παρατάξεις που έχουν ψηφίσει αυτή της «αποικιοκρατικού τύπου» σύμβαση της ΔΟΕ με τη νομική σύμβουλο, πρέπει άμεσα να αποσύρουν τη στήριξή τους. Αποτελεί κατασπατάληση των χρημάτων των συναδέλφων να εισπράττει η νομική σύμβουλος σε ένα χρόνο, μόνο από τη ΔΟΕ περίπου 130000 ευρώ και μάλιστα η ΔΟΕ να πληρώνει εκτός από τις εισφορές του εργοδότη και αυτές του εργαζόμενου!

Ποιος ο λόγος να κοστίζει 30000 ευρώ τον χρόνο ως μόνιμη εργαζόμενη και ταυτόχρονα να πληρώνεται και ξεχωριστά για κάθε υπόθεση και μάλιστα σε υπερβολικά μεγάλα ποσά για πανομοιότυπα δικόγραφα στα οποία το μόνο που αλλάζει είναι τα ονόματα;

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣΣΕΠΕ ΓΛΥΦΑΔΑΣ – ΒΑΡΗΣ – ΒΟΥΛΑΣ –
ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Συνάδελφοι, εκτός χρόνου έναν σχολιασμό. Υπάρχει συνάδελφοι, ένα σοβαρό διαδικαστικό. Εδώ και 7 ώρες ως Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Σύσπειρώσεις, θέσαμε στο Σώμα στην αρχή των εργασιών του συνεδρίου, το συλλαλητήριο που είναι στις 7 η ώρα το απόγευμα στο Σύνταγμα και απόφαση δεν έχει παρθεί.

Απ' ό,τι άκουσα η ολοκλήρωση των εργασιών της συνέλευσης θα γίνει 7.30 με 8 η ώρα σύμφωνα με τη δήλωση του Προεδρείου. Άρα πρέπει αυτό να μπει τώρα στο Σώμα σε ψηφοφορία.

Προχωρώ πολύ σύντομα για να μη σπαταλήσουμε τον χρόνο. Ξέρετε όλοι ότι ζούμε σε μια εποχή και σε ένα χρόνο που λερώνεται η ζωή της ανθρωπότητας. Στην Ουκρανία αυτό που λένε στο πρόγραμμα Ανάπτυξης των Εθνών όσον αφορά τη γεωργία και τη βιομηχανία για τις επόμενες δεκαετίες, θα είναι πληγωμένες χώρες από τις νάρκες που έχουν πέσει στον τόπο.

Στην Παλαιστίνη που ακούστηκε από όλες τις πτέρυγες η λέξη «γενοκτονία», εκεί φυσικό λίπασμα είναι τα κορμάκια των παιδιών στα χωράφια που δεν έχουν. Ο Θανάσης Κικινής είπε, «είμαστε με τους αμάχους». Το βασικό πολιτικό ερώτημα που του δίνει ανθρώπινη διάσταση, η ίδια η πραγματικότητα είναι: Με ποια πατρίδα; Με την πατρίδα που δεν έχουν οι Παλαιστίνιοι και τους την κλέψανε οι Ισραηλινοί;

Παράλληλα στο εσωτερικό της χώρας, αν απογυμνωθούμε όλοι, από τις πολιτικές αναγνώσεις που έχουμε, έχουμε τον Γεωργιάδη να χλευάζει τις αποστολές στη Γάζα, την Ευρωπαϊκή Ένωση που υμνούν αρκετές πτέρυγες μέσα στην αίθουσα να επιβάλλει πρόστιμο στη χώρα 415 εκατομμύρια ευρώ για τον ΟΠΕΚΕΠΕ, στον Αυγενάκη και στον Βορίδη.

Ο Καραμανλής πάει για πλημμέλημα για τα Τέμπη. Το 80% των αναθέσεων στη χώρα γίνονται απευθείας σε «ημετέρους» και αυτό, πιέζονται ορισμένες πτέρυγες να το νομιμοποιούν στη συνείδησή τους. Εμείς είμαστε σε ένα συνέδριο χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν του τη μεταβαλλόμενη συγκυρία, δηλαδή ένα παγκόσμιο πόλεμο, μια ζωή ανάπηρη από την ανέχεια, ένα σχολείο που καταργείται ο δημόσιος χαρακτήρας του με την επιχείρηση αξιολόγησης και το Πειθαρχικό Δίκαιο. Ουδετερότητα, σιωπή και νεοανθρωπισμός.

Και εμείς, 486 αντιπρόσωποι, θα γυρίσουμε τον Σεπτέμβρη στα σχολεία και τι θα τους πούμε; Ότι μια μικροκία ψωμί είναι καλύτερη από το καθόλου ψωμί. Ξέρετε, τα παιδιά στην Παλαιστίνη, και αυτό είναι ρεαλισμός, από την πείνα μαζεύουν στις χούφτες άμμο

και τρώνε αυτό για να ξεγελάσουν την αίσθηση της πείνας.

Συνάδελφοι, πάρα πολύ ειλικρινά, σε ένα συνέδριο ιστορικής καμπής έχουμε να κάνουμε διαχείριση των συμβόλων της Ομοσπονδίας, δηλαδή δημόσιο σχολείο, ειρήνη, δημοκρατία, εργασία. Αυτά λέει το καταστατικό που επικαλούνται και οι 11 και όλοι οι σύνεδροι.

Και η εικόνα μας ποια είναι; Η πραγματική μας εικόνα: Έχουμε αιρετούς που πουλάνε εκδουλεύσεις σε συναδέλφους που έχουν αγωνία από όλες τις πτέρυγες. Έχουμε εκπροσώπους στην Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ που ηγήθηκαν της μεγάλης απεργίας του 2006 και λειτουργούν ως courier των ειδήσεων που στέλνει η κυβέρνηση για το τι κακό θα μας έβρει με τα Πειθαρχικά. Και έχουμε, είπαν είναι νόμιμο, φυσικά, τα Ακριτίδεια που διοργανώνει η Δ.Ο.Ε..

Αλλά συνάδελφοι, εδώ καίγεται η γούνα μας και εμείς διοργανώνουμε συμμετοχή στα Ακριτίδεια γιατί είναι καταστατική απόφαση. Άλλοι θεωρούν μεταξύ μας ότι η αξιολόγηση έχει τελειώσει και άλλοι τη θεωρούν ληγμένο προϊόν που έχουν και την ηγεσία, όπως η ΑΣΕ που έχει την ευθύνη της ηγεσίας του κλάδου.

Στα οικονομικά, αν θεωρούμε όλοι ατομικά και συλλογικά οι παρατάξεις ότι η αποτύπωση του Ταμείου θα μοιάζει με ένα δεξιότεχνη χορευτή που θα αποτυπώνει τα νούμερα, τότε να συμφωνήσουμε. Νομίζω επίσης, εμείς ως Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Σύσπειρώσεις, αλλά πιστεύω και όλοι μέσα στην αίθουσα, δεν θα επιτρέψουμε η ΔΟΕ να γίνει ιπποδρομία Δούρειων Ίππων για τον κλάδο. Και αυτό θα γίνει με αξιολόγηση και Πειθαρχικό Δίκαιο.

Στην ανάγνωση του πειθαρχικού δικαίου, δύο είναι κραυγάλεα. Λέει η υπηρεσιακή συνδιαλλαγή, δηλαδή πας, λες «είμαι ένοχος», και για να γλιτώσεις την οριστική απόλυση πρέπει να το ομολογήσεις. Και το άρθρο 107 που αναφέρεται στην κακόβουλη κριτική στη διοίκηση. Δηλαδή ότι κάναμε εμείς στη Διεύθυνση Δ' Αθήνας, αν σηκώσεις μια νότα παραπάνω τον τόνο σε κάποιο στέλεχος εκπαίδευσης σε παράσταση διαμαρτυρίας, πας για δυνητική αργία.

Χρωστάμε λοιπόν στην υπόληψή μας τη συλλογική να οργανώσουμε τον αγώνα. Πώς θα πάμε; Είπαν κάποιιοι. Θα πάμε με τα χρυσά εικονίσματα του κλάδου. Αυτά είναι οι μάχες από το διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Είναι αντίστοιχα η κατάληψη του 2003, είναι η μεγάλη απεργία του 2006. Είναι οι μάχες που έγιναν με το φόντο του Γρηγορόπουλου. Είναι οι αγώνες το 2015.

Είναι ο αγώνας των νεοδιοριστών, που πολλοί θεώρησαν την εικόνα τους στη συνέλευση ότι δεν ανταποκρίνεται στο συλλογικό σαβουάρ βιβρ που έχουν αγωνία για απόλυση. Ο Τζο Χιλ, τελειώνω με αυτό, ήταν ένας

συνδικαλιστής που εκτελέστηκε το 1915 στη μακρινή Καλιφόρνια, στην Αμερική.

Σε ένα σύντροφό του από το Συνδικάτο έστειλε μια τελευταία επιστολή. Τους είπε: «Σταματάτε τον θρήνο. Οργανωθείτε. Και εμείς με 48ωρη απεργία που θα εισηγηθεί η Ομοσπονδία, με Γενικές Συνελεύσεις και Ολομέλεια Προέδρων στην έναρξη της σχολικής χρο-

νιάς, επαναβεβαίωση του αγώνα κατά της αξιολόγησης την οποία πρέπει να πάρει το Συνέδριο. Αλλιώς, όλοι τίμια και καθαρά θα πούμε το παρόν, δηλαδή η ΔΟΕ και η μακρόχρονη ιστορία της πωλείται και εκχωρείται.

Να είστε καλά. Καλούς αγώνες!

ΝΙΚΟΣ

ΓΚΛΑΡΝΕΤΑΤΖΗΣ

Ε' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣ/ΚΗΣ

Δεν μπορεί να μην ξεκινήσεις από τη γενοκτονία στη Γάζα. Στα ασφυκτικά πλαίσια του χρόνου, η παράφραση μιας κουβέντας του Σουμπκομαντάντε Μάρκος από τους Ζαπατίστας: Δεν αρκεί να είσαι με τα θύματα. Πρέπει να είσαι ενάντια στους θύτες.

Συνάδελφοι, είμαι από τον Ε' Σύλλογο Θεσσαλονίκης. Έναν Σύλλογο που η Πρόεδρος είναι Διευθύντρια και αξιολογεί, η Αντιπρόεδρος είναι Διευθύντρια και αξιολογεί, η γραμματέας είναι διευθύντρια και αξιολογεί. Ο Ταμίας ήταν μέχρι πρότινος Πρόεδρος της ΕΔΟΘ. Τι σχέση έχει η ΕΔΟΘ με τον Σύλλογο που προέρχομαι; Για πρώτη φορά αυτός ο Σύλλογος έκανε πράξη τη διακλαδικότητα στο Δημόσιο.

Εμφανίστηκε ψηφοδέλτιο τελωνειακών με εμφανιζόμενα ονόματα Εκπαιδευτικούς του Συλλόγου μας. Πρόκειται μάλλον για τους τελωνειακούς της Πρωτοβάθμιας. Σε αυτό το συνέδριο πρώτη δύναμη ήρθε το ΠΑΜΕ. Φοβάμαι ότι τη θέση του Γραμματέα θα πάρει ο πρώην Πρόεδρος στον οποίο προαναφέρθηκα, γιατί σε αυτό το συνέδριο υπήρχε η δυνατότητα να αποκλειστούν τα διασπαστικά, κατά την άποψη της ΑΔΕΔΥ και της ΟΛΜΕ, Σωματεία και δεν το έκανε. Μας άφησε μόνους να δεχόμαστε τις λαιμοδαμίες του Προεδρείου.

Άλλωστε και στον Σύλλογό μου η Πρόεδρος ψηφίστηκε και με ψήφους του ΠΑΜΕ, που το παιδρό είναι ότι την ξεγέλασαν και δεν της δώσαν τη θέση του Αντιπροέδρου μετά.

Δυστυχώς όμως, δεν είναι η ιδιομορφία του Συλλόγου, εντάξει, είμαστε σε ένα Σύλλογο με εξαιρετικές ιδιο-

μορφίες, για παράδειγμα, κατεβάσαμε ως στοιχειώδη πρόταση υπεράσπισης των διωκόμενων συναδέλφων μας με τα Πειθαρχικά, το χλιαρό ψήφισμα της συνέλευσης των αιρετών που από τα 75.000 που στοίχησε, είπαμε κάτι να χρησιμεύσει και αυτό και το αρνήθηκαν και αυτό, το ψήφισμα που ήταν ομόφωνο, λέει, των αιρετών.

Δυστυχώς όμως δεν είναι η ακραία αυτή ιδιομορφία του Συλλόγου μας. Είναι γενικευμένη. Και από τις τρεις παρατάξεις οι Διευθυντές αξιολογούν και είναι και εδώ μέσα. Τώρα αυτό είναι κακό. Μπορούμε να το διορθώσουμε; Μπορούμε. Γι' αυτό έχουμε το Συνδικάτο. Να κάνει λάθη, αυτοκριτική και να πάει μπροστά.

Οπότε, επειδή στη Θεσσαλονίκη ο Επότηης Ποιότητας συνδέει άμεσα την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας με την ατομική αξιολόγηση, δηλαδή έχει στείλει εγκύκλιο ότι όποιος κάνει ενιαία κείμενα, δεν παίρνει εξάρτητα, άρα ψευδαισθήσεις περί μη σύνδεσης του ενιαίου και καθολικού χαρακτήρα της αξιολόγησης να πάψουν να υπάρχουν. Ή θα πάμε ενιαία σχολική μονάδα και ατομική.

Δηλαδή θα επαναβεβαιώσουμε και την απεργία-αποχή και την άρνηση της σχολικής μονάδας ή αλλιώς είμαστε αντίστοιχοι των περιστάσεων. Τα σχολεία δεν μπορεί να πάνε χωρίς αυτή τη στιγμή που όλοι είμαστε ενάντια στο καινούργιο Πειθαρχικό πλαίσιο με ένα βήμα πίσω από αυτό το συνέδριο.

Η επαναβεβαίωση είναι αναγκαιότητα στη συγκυρία που είμαστε. Και αν θέλουμε αυτούς που έχουν Πειθαρχικά να μην τους κάνουμε να λυγίσουν ακόμα περισσότερο. Πρέπει να πούμε ότι «ο δρόμος που διάλεξε, συνάδελφε και σε οδηγεί στο Πειθαρχικό, επαναβεβαιώνεται από την Ομοσπονδία με μια γενναία απόφαση».

ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ

ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ήρθε η ώρα των αποφάσεων. Καλούμαστε να συζητήσουμε και να αποφασίσουμε με μια εισήγηση που κατατέθηκε για το Πρόγραμμα Δράσης, που στην πραγματικότητα το μόνο που περιγράφεται ως αγωνιστική πρόταση είναι η μετατροπή της Ομοσπονδίας σε όμιλο περιοδειών με συσκέψεις κορυφής, πολύ μακριά από την πραγματικότητα και τα αληθινά ζητήματα του κλάδου και την αγωνία χιλιάδων εκπαιδευτικών, και φυσικά αποφεύ-

γοντας τις πραγματικές διαζώσης μαζικές διαδικασίες για την αγωνιστική προετοιμασία, την καρδιά δηλαδή του αγώνα, των Γενικών Συνελεύσεων, του συντονισμού των Σωματείων και των επιτροπών αγώνα.

Ως Παρεμβάσεις, δηλώνουμε εξ αρχής ότι καταψηφίζουμε προφανώς το Πρόγραμμα Δράσης που κατατέθηκε εισηγητικά. Γιατί θεωρούμε ότι η μόνη απάντηση σε αυτή τη φάση απέναντι τόσο στον πραγματικό πόλεμο που διεξάγεται σε όλο τον κόσμο, όσο και στον κοινωνικό πόλεμο με τους μισθούς πείνας, τις εργασιακές συνθήκες γαλέρα, την ακρίβεια και την αισχροκέρδεια να καλπάζει και την επίθεση σε κάθε εργασιακό, κοινωνικό δικαίωμα και τις ελευθερίες, αλλά και απέναντι στην επίθεση που σφυροκοπά το δημόσιο

σχολείο και τους εκπαιδευτικούς, απαιτείται απάντηση, αγωνιστική, με ταξικό αγώνα, σύγκρουσης και ανατροπής.

Οι Παρεμβάσεις καταθέτουμε λοιπόν συνολικό Πρόγραμμα Δράσης, από κοινού με την Πρωτοβουλία, που υπηρετεί την αναγκαία απάντηση του κλάδου:

Στο ζήτημα της αξιολόγησης, χωρίς καμία, μα καμία υπεκφυγή, η 94^η ΓΣ οφείλει να αποφασίσει και να επαναβεβαιώσει/επικαιροποιήσει τη συνέχιση της μάχης ενάντια στην ατομική αξιολόγηση με όπλο την απεργία-αποχή! Γιατί είναι υπεκφυγή συνάδελφοι/ισσες της ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ-ΔΙΚΤΥΟ η μη ψήφιση της πρότασης για συνέχιση της απεργίας-αποχής στη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, επικαλούμενοι ότι αυτή γενικά και αόριστα ισχύει επειδή το αποφασίσαμε σε προηγούμενη φάση!

Λογοδοτείτε και θα λογοδοτήσετε στους/ις χιλιάδες διωκόμενους νεοδιόριστους και νεοδιόριστες, σε όλες και όλους εμάς που διωκόμαστε και έχουμε υπογράψει κάθε φορά με το ονοματεπώνυμό μας, και απευθύνομαι στη ΔΗΣΥ και σε εσένα Πετράκη. Με το ονοματεπώνυμό μας υπογράφουμε κάθε φορά, όσες φορές χρειάστηκε και θα χρειαστεί τη συμμετοχή μας στην απεργία-αποχή, με το ονοματεπώνυμό μας παίρνουμε τα πειθαρχικά! Τις υπογραφές για το ποια στάση παίρνει ο καθένας και η καθεμία μας εδώ, αναζητήστε τες αλλού, ποιων η υπογραφή είναι υπογραφή αξιολογητή ή υπογραφή διωκόμενου απεργού!

Και τέλος πάντων, για να είμαστε και καθαροί, η απόφαση αυτή οφείλει να βγει γιατί ως νεοδιόριστοι και νεοδιόριστες δεν είμαστε γενικά και αόριστα, απλά ανώριμοι, ανεύθυνοι και δεν ξέρουμε τι κάνουμε. Δεν είμαστε γενικά και αόριστα αρνητές. Είμαστε πρώτα και κύρια απεργοί και το δικαίωμα στην απεργία είναι αυτό το οποίο δεν θα το διαπραγματευτούμε ποτέ. Μπροστά και στο νέο πειθαρχικό νόμο όλοι οφείλουν να τοποθετηθούν ξεκάθαρα.

Τέλος, έχουμε πολύ καθαρή θέση για το ότι η αξιολόγηση δεν είναι γενικά αντιεκπαιδευτική. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι είναι εκείνο το εργαλείο με το οποίο το σχολείο μετατρέπεται σε σχολείο της αγοράς, τα παιδιά πετιούνται εκτός και εμείς γινόμαστε πειθήνιοι υπάκουοι υπάλληλοι.

Σε ό,τι αφορά το νέο Πειθαρχικό «Δίκαιο», το οποίο έχει και άμεση σύνδεση με το ζήτημα της απεργίας-αποχής, όλοι υποτίθεται δηλώνουν ότι αποτελεί αιτία πολέμου. Το Πρόγραμμα Δράσης όμως που κατατέθηκε δεν έχει ούτε μία απεργία, μία πρόταση η οποία τώρα θα απαντάει σε αυτό με το οποίο βρίσκονται αντιμέτωποι οι δημόσιοι υπάλληλοι συνολικά.

Γιατί το νέο τοπίο που θέλουν να διαμορφώσουν είναι σήμερα εδώ, για να σας το πω κι αλλιώς: Η κατηγορία της απείθειας, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, με την οποία προσπαθούν να στοχοποιήσουν για παράδειγμα τη συντρόφισσα και συναδέλφισσά μας Δήμητρα Τάσσου, την οποία τη λοιδορεί η αστυνομία, εμείς θα βγούμε περήφανα να πούμε ότι η συναδέλφισσά μας είναι μάχιμο, πραγματικό μέλος του Σωματίου, των Παρεμβάσεων, της Επιτροπής Αγώνα και όλης της μά-

χης για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου! Στοχοποιήθηκε με βάση αυτό και αν τολμήσουν με βάση το νέο Πειθαρχικό Δίκαιο να τη βάλουν σε περιπέτειες με απειλές ποινών που περιγράφονται στον νέο νόμο με βάση αυτή την κατηγορία της απείθειας, οφείλετε να πάρετε θέση για το ποια στάση θα κρατήσετε εσείς!

Δεύτερο ζήτημα σε ό,τι αφορά το Πρόγραμμα Δράσης, είναι η κλιμάκωση του αγώνα με απεργία. Διαρκώς επικαλείστε ότι οι συνάδελφοι υποχωρούν, φοβούνται, δε συμμετέχουν στις συλλογικές διαδικασίες και δεν απεργούν. Πώς περιμένετε να σας εμπιστευτούν; Πώς περιμένετε να πιστέψουν ότι αυτά τα οποία εδώ κατατίθενται ως προτάσεις είναι πραγματικό Πρόγραμμα Δράσης για να μπορέσουν να απαντήσουν στην επίθεση που δέχονται;

Αυτή τη στιγμή, αυτό το οποίο οφείλει να πάρει ως απόφαση η Ομοσπονδία είναι ένας πραγματικός, παρατεταμένος απεργιακός αγώνας διάρκειας, με συγκεκριμένους σταθμούς που θα στείλουν τώρα μήνυμα ότι η Εκπαίδευση πηγαίνει τον Σεπτέμβρη με Γενικές Συνελεύσεις, 48ωρη κλειδωμένη απεργία 22-23 Σεπτέμβρη, νέο γύρο Γενικών Συνελεύσεων και Ολομέλεια Προέδρων το Σάββατο 27 Σεπτέμβρη με νέα πρόταση για απεργία, με συλλαλητήρια, καταλήψεις, επιτροπές αγώνα, συντονισμό των Σωματείων.

Και να ξέρετε ότι αυτούς τους χιλιάδες απεργούς διωκόμενους τους έχετε υποτιμήσει πολύ, και φυσικά και δεν σας εμπιστεύονται! Μην ξεχνάτε τον Μάρτη, δεν είναι πολύ παλιά, πέρσι έγινε, που προδώσατε, πουλήσατε τη μάχη και επιχειρήσατε να κλείσετε τον αγώνα! Αυτοί οι χιλιάδες λοιπόν, εμείς τουλάχιστον θα κάνουμε ότι περνάει από το χέρι μας, να συναντηθούν από κοντά δια ζώσης με караβάνι αγώνα, το οποίο θα ξεκινήσει από κάθε άκρη της χώρας μέχρι την Αθήνα, να δηλώσουν με μαζικό τρόπο την παρουσία τους.

Τελευταίο, σε ό,τι αφορά την ανάγκη διεθνιστικής απάντησης και αντιπολεμικού κινήματος απέναντι στα πολεμικά μέτωπα που μαίνονται σε όλον τον κόσμο, ως εκπαιδευτικοί οφείλουμε να είμαστε μπροστά. Θεωρούμε αδιανόητα τα σχόλια που ακούστηκαν σε όλη τη διάρκεια του Συνεδρίου από συγκεκριμένες παρατάξεις που τάχα δεν καταλαβαίνουν πώς σχετίζονται όλα αυτά, που τάχα δεν βρίσκουν νόημα να μπαίνουν στην ημερήσια διάταξη, όταν ο πόλεμος είναι στην πόρτα μας, όταν η χώρα έχει άμεση εμπλοκή σε όλα τα πολεμικά μέτωπα. Σε όλη τη διάρκεια του συνεδρίου πήρατε ηχηρή απάντηση! Απαιτούμε και παλεύουμε να σταματήσει ο πόλεμος στο Ιράν. Να φύγουν οι βάσεις, έξω το ΝΑΤΟ. Καμία εμπλοκή της χώρας μας, καμία συνεργασία με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ. Λευτεριά στην Παλαιστίνη!

Κόντρα λοιπόν στις τοποθετήσεις που επικαλούνται τη νηφαλιότητα, την υπεύθυνη στάση και τον ρεαλισμό, κόντρα σε όλες τις προτάσεις που στην πραγματικότητα δεν συγκρούονται σε καμία στιγμή με την πραγματική ρίζα του προβλήματος και δεν δίνουν αγωνιστική διέξοδο... Εμείς, με την αποκοτιά του αγώνα, στο σχολείο και την κοινωνία που καλούμαστε να ζήσουμε και με τις παρακαταθήκες του αγώνα που έχου-

με δώσει και δίνουμε, ξέρουμε πολύ καλά ότι η ιστορία έχει γραφτεί με αγώνες, με σύγκρουση και ανατροπή. Και στη δική μας σύγχρονη ιστορία που γράφεται, θα

βρεθούμε από τη σωστή πλευρά με όλες μας τις δυνάμεις. Και σε αυτό δίνουμε υπόσχεση και δεσμευόμαστε.

ΜΥΡΣΙΝΗ ΚΑΪΛΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΑΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Καλησπέρα σε όλες και όλους. Βρισκόμαστε εδώ, όπως έχουν πει και οι προηγούμενοι και οι προηγούμενες, μέσα σε ένα κλίμα πολέμου, μέσα σε μια ατμόσφαιρα που μυρίζει αίμα και θάνατο. Το Ισραήλ διαπράττει γενοκτονία στη Γάζα, γιατί γενοκτονία λέγεται και όχι ανθρωπιστική κρίση, για πάνω από 600 μέρες, ενώ τα πολεμικά πεδία εξαπλώνονται επικίνδυνα.

Αυτό το συνέδριο πρέπει να φύγει με μια απόφαση: Ότι θα σκηωθούμε από τις θέσεις μας και ότι θα πάμε στη μεγάλη αντιπολεμική αντιΝΑΤΟϊκή συγκέντρωση που καλείται σήμερα στο Σύνταγμα στις 7 για να πούμε καθαρά: ούτε γη ούτε νερό στους ενόχους και τους φονιάδες, οι οποίοι έχουν όνομα. Είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες και το Ισραήλ. Είναι το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση, μεταξύ των οποίων και η κυβέρνηση της Ελλάδας.

Οι λαοί του κόσμου πρέπει και θα πουν την τελευταία λέξη. Και ναι, επειδή πολύ σχολιάστηκε ο τρόπος μας, είμαστε απολίτιστοι για τον πολιτισμό σας, όπως έλεγε παλιά ένα σύνθημα. Γιατί πρεσβεύετε έναν πολιτισμό που χρηματοδοτεί και επιτρέπει τη πείνα και τη δίψα να είναι τα όπλα εξόντωσης ενός ολόκληρου λαού τον 21^ο αιώνα.

Και θα μιλάμε με τον τρόπο που θέλουμε. Θα στεκόμαστε και θα αγωνιζόμαστε με τον τρόπο που θέλουμε, γιατί αυτός ο τρόπος είναι που κράτησε τον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση για το δημόσιο σχολείο όρθιο, που κράτησε όλες και όλους μας όρθιες και όρθιους.

Στην εκπαίδευση περάσαμε κατά γενική ομολογία, μία από τις δυσκολότερες χρονιές. Απολογισμός: Μία πρωτοφανής επίθεση στη δημόσια εκπαίδευση στο σύνολό της, μέσω πολλαπλών νομοθετημάτων που στόχο έχουν να καταστήσουν την ιδιωτικοποίηση του δημόσιου σχολείου αναπόδραστη συνέχεια της χρόνιας απαξίωσης και υποβάθμισής του. Μία πρωτο-

φανής επίθεση στο απεργιακό δικαίωμα και τη συνδικαλιστική δράση. Μία πρωτοφανής αφαίμαξη των εισοδημάτων μας, όπως και της συντριπτικής κοινωνικής πλειοψηφίας, ενώ η πολεμική οικονομία εξαπλώνεται και η ακρίβεια εξουθενώνει.

«Και τί δεν κάνατε για να μας θάψατε», έλεγε το πανό με το οποίο ήρθαμε πριν. Δεν είμαστε ούτε νέοι στην εκπαίδευση, ούτε ανώριμοι, ούτε κάνουμε κινήσεις εντυπωσιασμού. Είμαστε αυτές και αυτοί που κουβαλάμε στις πλάτες μας πειθαρχικά, γιατί αρνούμαστε συνειδητά την αξιολόγηση χωρίς επίθετα, χωρίς εισαγωγικά γιατί η αξιολόγηση εντάσσεται σε αυτό το πολιτικό πλαίσιο που λέει ότι η εκπαίδευση λειτουργεί με δραστικά μειωμένες δαπάνες και ταυτόχρονα με όρους κρατικής αυθαιρεσίας και πειθαρχικής. Και αυτή την κουβέντα για την αξιολόγηση οφείλουν όλες οι παρατάξεις και η Ομοσπονδία να την κρατήσουν ως προμετωπίδα του αγώνα.

Μιλάμε για μια νεότερη γενιά που βίωσε από την πρώτη στιγμή που μπήκε στο δημόσιο σχολείο πολιτικές περικοπών, δεν έχουμε δει πάνω από χιλιάριο μισθό, ούτε 13^ο και 14^ο μισθό. Μιλάμε για τους αναπληρωτές και τις αναπληρώτριες, οι οποίες και φέτος δεν έχουν ούτε μια μέρα ξεκούρασης, γιατί θα δουλέψουν σεζόν, γιατί πρέπει να δουν πως θα βγει ο μήνας. Μιλάμε γι' αυτή τη νεότερη γενιά και όλους τους νεοδιόριστους, που πιστέψανε ότι θα γίνουμε εύκολη λεία, αλλά δεν υποκύψαμε σε πρωτόγνωρες απειλές και εκβιασμούς. Δεν ξεπουλήσαμε χρόνια εργασίες και ιδέες, δεν παζαρέψαμε τους όρους και το περιεχόμενο της εργασίας μας.

Όμως, αυτός ο αγώνας αφορά όλους και όλες. Γιατί επιδιώκεται να καταργηθούν, αν δεν έχουν ήδη ποδοπατηθεί, βασικοί πυλώνες της εργασίας στον δημόσιο τομέα γενικά. Η μόνιμη και σταθερή δουλειά, η ελευθερία σκέψης, λόγου και δράσης, ο ταξικός, μαχητικός συνδικαλισμός, οι ανατρεπτικές μορφές αγώνα, αυτές που δυσχεραίνουν κάποιους.

Και όλα αυτά μέσα σ' ένα πλαίσιο που προσπαθεί να επιβάλει την ατομική ευθύνη, τον ατομικό φόβο ως μέτρο κάθε σκέψης και δράσης. Αυτός είναι και ο στόχος των αλλαγών στο Πειθαρχικό Δίκαιο, το οποίο αποτελεί για εμάς αιτία πολέμου, καθώς στοχεύει να ποινικοποιήσει τη συνδικαλιστική δράση και το απεργιακό δικαίωμα, όχι των σωματείων, αλλά του κάθε εκπαιδευτικού ατομικά.

Και για να πάω στο επίδικο. Τι είναι αυτό λοιπόν που έκανε τους 120 νεοδιόριστους του «Αριστοτέλη», συναδέλφους και συναδέλφισσες, μεταξύ των οποίων κι εμένα, να αντιστεκόμαστε ακόμα, παρά τα πειθαρχικά, τις απειλές, όχι ενός, αλλά πέντε ολόκληρων ετών, ακόμα και τις απειλές του ίδιου του Πρωθυπουργού της χώρας; Είναι εκείνη η πολιτική απόφαση που λέει ότι θα πάμε αυτόν τον αγώνα μέχρι τέλους και θέτει συγκεκριμένο αγωνιστικό σχεδιασμό αντιμετώπισης και υπεράσπισης του καθενός και της καθεμιάς.

Γι' αυτό και οι Γενικές Συνελεύσεις τις οποίες κάναμε και αρνηθήκατε ως Ομοσπονδία σε κρίσιμες στιγμές του αγώνα. Γι' αυτό και οι Επιτροπές Αγώνα, οι συντονισμοί Σωματείων, οι ανοικτές διαδικασίες από τη βάση του κλάδου, οι συνελεύσεις αγώνα, η απόφαση να προσφύγουμε για τη μονιμοποίηση των νεοδιόριστων του 2022, την οποία και πάλι αρνηθήκατε, γι' αυτό με το που ήρθε το πρώτο πειθαρχικό στην Α' Αθήνας, τη μεγαλύτερη διεύθυνση της χώρας που έχει στείλει μέχρι στιγμής πάνω από 350 πειθαρχικά και συνεχίζει, δώσαμε με την παρουσία μας μια μαζική και μαχητική απάντηση, στην οποία και πάλι η ομοσπονδία αρνήθηκε να συμμετέχει με απόφαση, παρά μόνο μεμονωμένα κάποια μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Σταθήκαμε οι ίδιοι και οι ίδιες απέναντι στον εργοδότη μας, ο οποίος υπογράφει τα Πειθαρχικά, ο οποίος με απεργοσπαστικές και παράνομες κινήσεις διώκει απεργούς. Και μιας και ακούσαμε ότι προφανώς στηριζόμαστε. Δε θέλουμε φιλικά χτυπήματα στην πλάτη. Θέλουμε να παρθεί από αυτό το συνέδριο εκείνη η αγωνιστική γραμμή που θα θωρακίζει τον αγώνα μας ενάντια στην αξιολόγηση, ενάντια στην αυθαιρεσία του κράτους και της διοίκησης.

Θέλουμε εκείνες τις αποφάσεις που δε θα δίνουν μήνυμα στην κυβέρνηση να οξύνει την επίθεσή της και να μας απειλεί ανοιχτά. Ούτε τον Πρωθυπουργό να

κάνει το ίδιο, να απειλεί τα επαγγελματικά μας δικαιώματα, το δικαίωμα στην απεργία και το δικαίωμα στην αντίσταση. Θέλουμε εκείνες τις αποφάσεις που θα βάζουν μπροστά όλα τα βασικά αιτήματα του κλάδου.

Και με βάση αυτό απαιτούμε: Να υπάρξει απόφαση για πολύμορφο, παρατεταμένο αγώνα διαρκείας, με απεργιακά βήματα, με κλειδωμένη ημερομηνία για απεργία. Με κλειδωμένη ημερομηνία για 48ωρη απεργία. Γιατί κανένα σχολείο δεν πρέπει να ανοίξει τον Σεπτέμβρη, όταν χιλιάδες εκπαιδευτικοί έχουν στην πλάτη τους Πειθαρχικά. Όταν χιλιάδες διωκόμαστε για το δικαίωμά μας στην απεργία. Όταν υπάρχει μια ολομέτωπη επίθεση στο δημόσιο σχολείο συνολικά.

Να υπάρξει, λοιπόν, απεργιακή απόφαση, νέος κύκλος γενικών συνελεύσεων και κλιμάκωση με επόμενα απεργιακά αγωνιστικά βήματα, συγκεκριμένα, έμπρακτα. Να υπάρξει επιβεβαίωση της απόφασης για απεργία, αποχή και επαναπροκήρυξη ως μήνυμα ανυποχώρητου αγώνα προς όσους όλους διώκονται και φοβούνται. Γιατί ναι, δεν είμαστε άθρωποι και άθρωτες, αλλά δε θ' αφήσουμε το φόβο να κυριαρχεί και να καθορίζει τις ζωές μας.

Και τέλος, τα λόγια της Σιμόν, της οχτάχρονης Παλαιστίνιας μαθήτριάς μας από ένα σχολείο στα βάθη των Πατινσιών, από αυτά τα τσακισμένα, απαξιωμένα δημόσια σχολεία και τις δασκάλες τους, που δε θα πάψουν να δηλώνουν παρούσες στους αγώνες για τα παιδιά των πιο πληττόμενων στρωμάτων της κοινωνίας, για τα παιδιά του πολέμου, για τα παιδιά των φτωχών οικογενειών, για τα παιδιά των φτωχών γειτονιών. Η Σιμόν, λοιπόν, έγραψε στη δασκάλα της: «Η δασκάλα είναι σαν την παλαιστινιακή άνοιξη. Έρχεται αθόρυβα, μα αφήνει λουλούδια παντού».

Εμείς ερχόμαστε πολλές φορές με θόρυβο, με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον, γιατί δεν είμαστε μόνο θεατές ή διαχειριστές αυτού του μέλλοντος, αλλά διαμορφωτές του. Απέναντι στο αυταρχικό, πειθαρχημένο, αποστειρωμένο πλαίσιο που χτίζεται, διαλέγουμε πλευρά. Την πλευρά της αντίστασης. Νίκη στο δημόσιο σχολείο και τις δασκάλες του. Νίκη στα όπλα της παλαιστινιακής αντίστασης.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΛΟΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ- ΣΕΠΕ ΛΑΡΙΣΑΣ- ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ

Εμείς ως Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις το έχουμε κατ'επανάληψη πει και θα το ξαναπούμε, το έχουμε καταθέσει και θα το ξανακαταθέσουμε. Η οικονομική διαχείριση αποτυπώνει με ιδιαίτερη σαφήνεια την πολιτική και συνδικαλιστική δράση τη ομοσπονδίας. Δεν είναι διαχειριστικό και λογιστικό ζήτημα. Αν αυτό αποτελεί μια κοινότητα αλήθεια στη σημερινή συγκυρία είναι κάτι παραπάνω και από αυτό. Σε αυτές τις συνθήκες που η εκπαίδευση δίνει μία μεγαλειώδη μάχη υπεράσπισης του Δημόσιου σχολείου για όλα τα παιδιά και της μόνιμης και σταθερής εργασίας, χρειαζόμαστε ένα σωματείο προσανατολισμένο και αποφασισμένο να οργανώσει ανέκδοτο αγώνα που να αντιστοιχεί στις κρίσιμες στιγμές που βρισκόμαστε.

Αυτό το χρονικό διάστημα οι δασκάλες και οι δάσκαλοι, δεχτήκαμε ένα πρωτοφανές στα μεταπολιτευτικά χρόνια κύμα διώξεων, που ήρθε να αμφισβητήσει το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της απεργίας και να δημιουργήσει κλίμα φόβου και υποταγής. Οι διώξεις απόκτησαν χαρακτηριστικά πογκρόμ και στράφηκαν ενάντια σε εκπαιδευτικούς που συμμετείχαν σε νόμιμη προκηρυγμένη απεργία- αποχή από τη ΔΟΕ και τους Συλλόγους, αλλά και σε εκπαιδευτικούς που ανέδειξαν τα προβλήματα των σχολείων ή που διδάξαν ως όφειλαν τους μαθητές τους για τα ζητήματα της ειρήνης και του δικαιώματος του λαού της Παλαιστίνης να αγωνίζεται για τη λευτεριά και το δικό του.

Δεχόμαστε μια πρωτοφανή επίθεση από μια κυβέρνηση, που έχει συνειδητή νεοφιλελεύθερη επιλογή να αποδομήσει πλήρως το δημόσιο σχολείο, να υπονομεύσει το μορφωτικό δικαίωμα των παιδιών και να διαλύσει τα εργασιακά μας δικαιώματα. Μας επιτίθενται με όλο τους το μένος και το οπλοστάσιο. Ετοιμάζουν νέο νομοσχέδιο για το πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων στοχεύοντας να ποινικοποιήσουν τον μεγάλο αγώνα μας που δεν επιτρέπει τη συντηρητική αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης, να ποινικοποιήσουν τη συνδικαλιστική δράση και όχι μόνο, αλλά και να χτυπήσουν κάθε μαχόμενη φωνή αντίστασης και αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής απειλώντας με επιβολή απολύσεων και άρση της μονιμότητας.

Ο κόσμος της εργασίας βρίσκεται σε πόλεμο και τα θύματα ανήκουν στη δική μας πλευρά όπως έδειξε το έγκλημα των Τεμπών. Το ξεπούλημα των κοινωνικών αγαθών όπως η παιδεία και η υγεία, το τσάκισμα των εργατικών-κοινωνικών δικαιωμάτων, η καταλήστευση του εισοδήματος γίνονται θυσία στο βωμό του κέρδους, του συμφώνου σταθερότητας, των εξοπλισμών. Γίνεται πια φανερό ότι τα κέρδη του κεφαλαίου είναι πάνω από τις ζωές μας.

Και όλα αυτά συμβαίνουν στη δίνη μιας παγκόσμιας εκρηκτικής περιόδου με τη γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού από το κράτος του Ισραήλ και την απειλή ενός γενικευμένου καταστροφικού πολέμου ύστερα

από την επίθεση στο Ιράν. Άπραγη στη συντριπτική της πλειοψηφία η παγκόσμια κοινότητα παρακολουθεί τις εικόνες των νεκρών και σκελετωμένων από την πείνα παιδιών στην Παλαιστίνη, τη σφαγή ενός άμαχου λαού στη Γάζα, με τη συνενοχή της ελληνικής κυβέρνησης που μετατρέπει τη χώρα μας σε ορμητήριο των Αμερικάνων και του ΝΑΤΟ και μας εμπλέκει στα ιμπεριαλιστικά πολεμικά τους σχέδια.

Μόνο μια ισχυρή ομοσπονδία με μαζικούς α/θμους συλλόγους μπορεί να ανταποκριθεί στις προκλήσεις της συγκυρίας. Η μαζική συμμετοχή στην λειτουργία της Ομοσπονδίας και η συσπείρωση των μελών της αποτελεί μονόδρομο για την αποτελεσματικότητά της. Η οικονομική αυτάρκεια είναι απαραίτητη για να διατηρήσει την αυτοτέλεια στη λειτουργία της και την αυτονομία στις αποφάσεις της. Η διαφάνεια και η σωστή διαχείριση ενισχύουν την εμπιστοσύνη και τη συσπείρωση.

Η διαχείριση των οικονομικών με κύριο κριτήριο τη στήριξη των αγώνων του κλάδου είναι δύναμη αποτελεσματικότητας. Ο αγώνας μας για διαφάνεια, για τη σωστή διαχείριση των εισφορών των συναδέλφων και των συναδελφισσών, τη μείωση των δαπανών των μελών του ΔΣ για την οποία συγκρουστήκαμε με τις παρατάξεις που το αρνιόντουσαν έφερε αποτέλεσμα κι αυτό εμφανίζεται στη βελτίωση των οικονομικών δεδομένων της ΔΟΕ. Υπάρχουν περιθώρια για περαιτέρω μείωση δαπανών. Απαραίτητη επίσης είναι η ανακατανομή υπέρ των δαπανών για αγώνες του κλάδου που από ότι φαίνεται δεν αποτελεί προτεραιότητα των παρατάξεων της πλειοψηφίας (ΔΑΚΕ- ΔΗΣΥ- ΔΙΚΤΥΟ).

Η απουσία του ταμιά από την 3ημερη συνεδρίαση της Ε.Ε. δυσχέρανε το έργο της γιατί δεν μπορούσαν να απαντηθούν μια σειρά ερωτήματα και δεν υπήρχε πρόσβαση σε αποφάσεις του Δ.Σ. της ΔΟΕ για οικονομικές δαπάνες. Χαρακτηριστικά αναφέρω: Καλύπτει οικονομικά συνοδούς στα μέλη του Δ.Σ. και στους αιρετούς για να παρακολουθήσουν τα Ακτινίδια; Συμμετέχουν στη σύσκεψη αιρετών οι αναπληρωματικοί με οικονομική κάλυψη από το ταμείο της ομοσπονδίας ενώ ήταν παρόντα τα τακτικά μέλη;

Υπάρχει απόφαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ που να ορίζει τα απαραίτητα παραστατικά για την πληρωμή του ποσού των 500€ για έξοδα στέγασης μελών Δ.Σ. και αιρετών; Μπορεί το ποσό αυτό να καλύπτεται και με άλλα παραστατικά που δε σχετίζονται με τη διαμονή;

Από τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων από την πλευρά μας δεν έχουμε να παρατηρήσουμε κάτι μεμπτό από άποψη διαχείρισης. Εξάλλου σωστά υπάρχει ο έλεγχος και από ορκωτό λογιστή.

Όμως δε φτάνει συναδέλφισσες και συνάδελφοι η ομοσπονδία να φαίνεται διαχειριστικά τίμια, πρέπει και να είναι και πολιτικά τίμια. Και θα γίνω πολύ συγκεκριμένη:

Μεσ στο καλοκαίρι του 2024 ξεκίνησαν οι πρώτες διώξεις των συναδέλφων μας νεοδιόριστων στην Κομοτηνή και η πλειοψηφία αποφάσισε να μην παραστεί το Δ.Σ. ενώ υπήρχε και αίτημα από τον τοπικό σύλλογο για να δοθεί μήνυμα αποφασιστικής απάντησης στην

κυβέρνηση και ότι καμιά και κανένας συνάδελφος δεν θα είναι μόνος. Τα μέλη του Δ.Σ. που πήγαν ως όφειλαν (από τις Παρεμβάσεις και την ΑΣΕ) οι παρατάξεις τους κάλυψαν τα έξοδά τους. Δεν καλύφθηκε οικονομικά ούτε ο πρόεδρος. Την ίδια στιγμή δόθηκαν 28.000 € μόνο στο β' εξάμηνο του 24 για τα ΑΚΡΙΤΙΔΕΙΑ και 16.000 € στο α' εξάμηνο του 25 για τη μετακίνηση μελών Δ.Σ. και αιρετών στην Κύπρο για να δουν μπάλα. Και μάλιστα και με συνοδά μέλη για κάποιους. Την ώρα που ο κλάδος αγωνίζεται και διώκεται κάμποιοι έριξαν τη μπάλα στην εξέδρα.

Στις 17-2-2025 εκδόθηκε ενημερωτικό σημείωμα με απόφαση της πλειοψηφίας του Δ.Σ. που ενημερώνει τον κλάδο ότι το κόστος των προσφυγών για νεοδιορίστους ήταν περίπου 100.000 €. Αναρωτιέμαι γιατί δεν έγινε αντίστοιχη εκτίμηση και ενημέρωση για το κόστος της συγγραφής της ιστορίας της ΔΟΕ που κινείται στα ίδια και παραπάνω ποσά. Πολύ σημαντικό έγγραφο η συγγραφή της ιστορίας της Διδακτικής Ομοσπονδίας και θα συμφωνήσουμε. Όμως αυτή η ιστορική ομοσπονδία δε θέλουμε να έχει μόνο παρελθόν. Και αυτή τη στιγμή δίνεται μια μεγαλειώδη μάχη με πρωταγωνιστές το νέο κομμάτι του κλάδου που είναι οι νεοδιορίστοι και γράφουν ιστορία. Δόθηκαν περίπου 49.000 € μόνο για την έκδοση των τόμων της ιστορίας. Από αυτά περίπου 4.000€ για τα κιβώτια φύλαξης της ιστορίας και άλλα 4.000 € για την υπηρεσία φύλαξης. Δεν μπορεί συνάδελφοι η συσκευασία του παρελθόντος να είναι προτεραιότητα από τη συγγραφή του μέλλοντος.

Παρά τις επίμονες παρατηρήσεις μας διατηρούνται κωδικοί οι οποίοι δε βοηθάνε να υπάρχει ξεκάθαρη εικόνα του είδους των δαπανών. Για παράδειγμα:

Τα «Έξοδα κινητοποιήσεων, εκδηλώσεων» που αφορούν την κυρίως δράση της Ομοσπονδίας πρέπει να διαχωριστούν σε «Έξοδα απεργιών, κινητοποιήσεων» και «Έξοδα εκδηλώσεων, ημερίδων, και συνεδρίων».

Η «Συμμετοχή σε δράσεις εξωτερικού και εσωτερικού» θα μπορούσε να διαχωριστεί σε κωδικό για «Συμμετοχή σε δράσεις εξωτερικού» και κωδικό για «Συμμετοχή σε δράσεις εσωτερικού».

Είναι απαραίτητο να υπάρξει κωδικός «Συμμετοχή σε

συνελεύσεις συλλόγων» και κωδικός «Συμμετοχή σε Περιφερειακές συσκέψεις»

Να υπάρχει κωδικός για κάθε συνέδριο, κάθε συμμετοχή σε συνέλευση, κάθε κατηγορία δαπάνης και με βάση αυτούς τους κωδικούς να διασταυρώνονται τα στοιχεία.

Τα «Διάφορα έξοδα γραφείου» θα πρέπει να διαχωριστούν σε «Έξοδα γραφείου» και «έξοδα ηλεκτρονικού υλικού», υπολογιστές, κινητά κ.λ.π.

Για κάθε μέλος του Δ.Σ. της ΔΟΕ και τους αιρετούς να υπάρχει κωδικός με κάθε είδους δαπάνη.

Για τα έξοδα:

Υψηλές δαπάνες παρουσιάζονται σε «αμοιβές σε συνεργάτες» (Νομική Σύμβουλος, συντήρηση ιστοσελίδας, απομαγνητοφωνήσεις, βιντεοσκοπήσεις, κ.λ.π.), θέμα που επαναφέρουμε και που πρέπει να δει το ΔΣ της ΔΟΕ στη κατεύθυνση να μειωθεί η συγκεκριμένη δαπάνη.

«Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού» πρόκειται για συνδρομές στην ΑΔΕΔΥ και την ETUCE. Έχουμε καταθέσει τους προβληματισμούς μας για τη συμμετοχή στην ETUCE και προτείνουμε την αποχώρηση. Το κόστος της συνδρομής και το κόστος αποστολών στις εκδηλώσεις της πρέπει να καταργηθούν και τα χρήματα να αξιοποιηθούν για τη στήριξη των αγώνων μας.

«Συμμετοχή σε δράσεις εξωτερικού και εσωτερικού», αφορά τη συμμετοχή μελών του ΔΣ σε συνέδρια της ETUCE. Πολλά τα ταξίδια το 2024 αλλά και ήδη 4 για το 2025. Έχουμε αναφερθεί πολλές φορές. Το κόστος είναι πολύ υψηλό και χωρίς να έρχεται πίσω στην ομοσπονδία μια ενημέρωση για ποιο λόγο έγιναν, τι συζητήθηκε και τι αποφασίστηκε σ' αυτά τα συνέδρια και πώς βοήθησαν τη συνολική πολιτικοσυνδικαλιστική δράση της Ομοσπονδίας και τους εκπαιδευτικούς στην Ελλάδα. Φαίνεται λοιπόν ότι δεν αποτελούν συλλογική δράση της ΔΟΕ ενταγμένη σε μια προοπτική.

«Έξοδα κινητοποιήσεων, εκδηλώσεων, ημερίδων, και συνεδρίων»: Παρά τις συνεχείς παρατηρήσεις μας (χρόνια τώρα) ποτέ δε διαχωρίστηκαν τα έξοδα για κινητοποιήσεις από τις εκδηλώσεις, ημερίδες και τα

συνέδρια. Θεωρούνται γενικές δαπάνες διάσπαρτες μέσα στα έξοδα ίσως και για να μη φαίνεται πόσο ελάχιστο μέρος αποτελούν οι κινητοποιήσεις.

Ενδεικτικά θα αναφέρω: Δόθηκαν 74.228 € περίπου για τη σύσκεψη Αιρετών στη Θεσσαλονίκη. Έχουμε καταθέσει την πολιτική διαφωνία μας με το ότι οι αιρετοί εκλέχθηκαν με βάση την ηλεκτρονική ψηφοφορία. Όμως δεν ασκούμε κριτική μόνο για αυτό. Πρόκειται για μια πολύ μεγάλη δαπάνη που δε χρειαζόταν. Αντίθετα τα χρήματα θα πρέπει να αξιοποιηθούν στους αγώνες και στην προβολή αυτών των αγώνων στην κοινωνία.

Για την εκδήλωση της ΔΟΕ για τα αναλυτικά προγράμματα στο Βόλο, δόθηκαν περίπου 10.000€. Εκφράζουμε έντονα τον προβληματισμό μας για τις συσκέψεις – εκδηλώσεις εκτός Αθηνών σχετικά με τη σχέση κόστους –οφέλους. Κατανοούμε την ανάγκη παρουσίας της ομοσπονδίας και στην περιφέρεια. Όμως υπάρχουν και άλλοι τρόποι για να γίνει αυτό. Τα αιτήματα των συλλόγων για παρουσία της ομοσπονδίας στα οποία δεν ανταποκρίθηκε με ευθύνη της ΔΑΚΕ ΔΗΣΥ ΔΙΚΤΥΟΥ δείχνουν την αναγκαιότητα και την κατεύθυνση.

Τα Έξοδα κίνησης, στέγασης και μετακίνησης των μελών του ΔΣ και των αιρετών αποτελούν μεγάλο μέρος των εξόδων γι' αυτό θα πρέπει να χρησιμοποιείται η κάθε δυνατότητα που τους παρέχει η Ομοσπονδία με μεγαλύτερη φειδώ και σεμνότητα. Δε θα αναφερθώ για να μη μακρηγορήσω σε κάθε μέλος του Δ. Σ. ή κάθε αιρετό. Θέλουμε να τονίσουμε ως Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις ότι πρέπει να υπάρχουν σαφείς αποφάσεις από το Δ.Σ. που να μην υπεισέρχεται υποκειμενική ερμηνεία. Όπως για παράδειγμα με το επίδομα στέγασης των 500 € που αντί να προσκομίζονται παραστατικά στέγασης ή κατοικίας έχουμε και παραστατικά σίτισης.

Επιπλέον χρειάζεται να ειπωθεί το ζήτημα με το πρακτορείο που κλείνει τα αεροπορικά εισιτήρια. Μέλη του Δ.Σ. που το παρέκαμψαν και αναζήτησαν εισιτήρια στο διαδίκτυο τα έκλεισαν πολύ φτηνότερα.

Το ίδιο πρέπει να γίνει και για την αγορά του ηλεκτρονικού υλικού. Θα πρέπει από τη μια να καθοριστεί με

απόφαση το πλαίσιο αγοράς ή ανανέωσης του υλικού, αλλά και η χρήση αυτής της δυνατότητας από τα μέλη του Δ.Σ. και από τους αιρετούς να γίνεται με απόλυτο σεβασμό στην οικονομική συνδρομή των μελών μας. Το κόστος αγοράς αυτού του υλικού είναι ιδιαίτερα μεγάλο.

Τα έξοδα του ΙΠΕΜ: Το ΙΠΕΜ συμμετέχει σε προγράμματα ΕΣΠΑ τα οποία δε συνεισφέρουν στη συνδικαλιστική δράση της ομοσπονδίας ούτε εξυπηρετούν την επιστημονική προώθηση των θέσεών της. Προτείνουμε να σταματήσει τώρα την εκπόνηση προγραμμαμάτων ΕΣΠΑ. Μάλιστα υπάρχει απαίτηση για την πληρωμή συνεργατών οι οποίοι ανέλαβαν την υποστήριξη ΕΣΠΑ του ΙΠΕΜ, το οποίο τελικά δεν υλοποιήθηκε, ύψους 60.000€. Η ομοσπονδία δεν μπορεί να παρουσιάζεται ως αρνητής πληρωμής εργασιών-υπηρεσιών που προσφέρθηκαν, αλλά ούτε να επιβαρύνεται από ατελέσφορες σχέσεις εργασίας που σχετίζονται με υλοποίηση προγραμμάτων ΕΣΠΑ.

Σε θετική κατεύθυνση που θα πρέπει να συνεχιστεί και να ενισχυθεί είναι τα δικαστικά έξοδα. Θα πρέπει να στηρίξουμε τον αγώνα που δίνουμε με κάθε δυνατό και πρόσφορο νομικό μέσο. Επίσης σε θετική κατεύθυνση είναι η κάλυψη κατασκήνωσεων για τα παιδιά των συναδέλφων.

Θεωρούμε ότι μπορεί και πρέπει να μειωθούν τα διάφορα έξοδα τα οποία είναι περιττά και πολύ περισσότερο που δημιουργούν λογική προνομίων που αποκόπτει τους εκπροσώπους από τα συμφέροντα του κλάδου. Η μείωση αυτών των εξόδων θα δώσει την δυνατότητα να στηριχτούν οι απεργιακές δράσεις, να μειωθεί η συνδρομή και να ενισχυθούν τα ταμεία των τοπικών συλλόγων. Τα έξοδα της ομοσπονδίας πρέπει να δημοσιεύονται με διαφανή και προσιτό τρόπο σε όλα τα μέλη του συνδικάτου.

Για τους παραπάνω λόγους ΚΑΤΑΨΗΦΙΖΟΥΜΕ τα οικονομικά πεπραγμένα του Δ.Σ. της ΔΟΕ και θα καταθέτουμε αναλυτική πρόταση των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ Στο προσεδρείο.

Καλή επιτυχία στις εργασίες της Γενικής μας Συνέλευσης με αγωνιστικές αποφάσεις. Ευχαριστώ πολύ.

καταχύσει όλο αυτό το πλαίσιο της πολιτικής που έρχεται, που είναι μπροστά μας, το μόνο πραγματικό αίτημα από αυτή την εισήγηση για την ημερήσια διάταξη που θα έχει νόημα θα είναι το αίτημα για επαναφορά του δικαιώματος στην κινητικότητα. Και ξέρετε γιατί; Γιατί πολύ απλά το σχολείο θα είναι κάτεργο εργασιακό! Και δεν θα είναι μόνο για τους Εκπαιδευτικούς, θα είναι κάτεργο και για τους μαθητές μας, κυρίως τους φτωχούς μαθητές μας, γιατί οι ταξικές ανισότητες θα απογειωθούν ακόμα περισσότερο, συνάδελφοι. Και δε μιλάμε για αυτά τα ζητήματα. Και συγχρόνως, επειδή βλέπουμε και τον προσανατολισμό της Ομοσπονδίας που έρχεται και στο Πρόγραμμα Δράσης και πραγματικά βλέπουμε, μαζί με όλα αυτά που προτείνονται στην εισήγηση, τις συσκέψεις κλπ.. και τον διάλογο με

ΧΡΗΣΤΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΣΕΠΕ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» ΑΘΗΝΑΣ

Η ψηφοφορία έγινε συνολικά για την εισήγηση για τα εργασιακά δικαιώματα και, αυτή τη φορά φέτος, η πλειοψηφία έχει καταφέρει να ξεπεράσει τον εαυτό της. Μιλάμε για εργασιακά δικαιώματα και λείπουν φέτος η αξιολόγηση, λείπει μέσα από την ημερήσια διάταξη, το νέο Πειθαρχικό, λείπουν τα θέματα της ελαστικής εργασίας και της αναπλήρωσης, λείπουν τα μισθολογικά.

Λοιπόν, συνάδελφοι, με συγχωρείτε, θα το πω λίγο αστειευόμενος και με μια δόση τραγικής ειρωνείας, αν

το Υπουργείο, κάντε τον.. Και βλέπουμε και μια πρόταση για εξουσιοδότηση του Διοικητικού Συμβουλίου από το Σώμα της Γενικής Συνέλευσης να πάρει κινηματικές αποφάσεις. Πραγματικά, αναρωτιόμαστε άραγε για ποιο λόγο χρειάζεται εξουσιοδότηση το Διοικητικό Συμβούλιο από τη Γενική Συνέλευση για να κάνει τη δουλειά του και να κάνει το καθήκον του γι' αυτό το οποίο έχει εκλεγεί από εδώ;

Και αναρωτιόμαστε, επίσης, για ποιο λόγο δε δεσμεύονται οι παρατάξεις της πλειοψηφίας, οι αγωνιστικές κινηματικές αποφάσεις να βγουν μέσα από αυτό το εδώ συνέδριο, την 94^η Γ.Σ.; Για να πάτε στο τραπέζι του διαλόγου και να έρθουμε κι εμείς, αλλά να πάμε με όρους ισχύος. Και πώς οι εργαζόμενοι εξασφαλίζουν τους όρους ισχύος και τη διαπραγματευτική τους και εργασιακή τους δύναμη; Με έναν τρόπο: Με κινηματικό εκβιασμό, συνάδελφοι, και πολιτική ανυπακοή. Πραγματικά, είναι έτσι. Όπως κέρδισαν οι ναυτεργάτες! Και ποιος είναι αυτός ο πολιτικός και κινηματικός εκβιασμός; Ποια δύναμη έχει το εργατικό και το εκπαιδευτικό κίνημα πέρα από την απεργία, πέρα από την απεργία; Να βγούμε τώρα από το συνέδριο, όχι να το μεταφέρουμε για τον Σεπτέμβρη. Και να κάνουμε πολιτικό εκβιασμό με μήνυμα για 24ωρη και 48ωρη, προοπτική συνέχειας και κλιμάκωσης! Και να πούμε θαρρετά στο Υπουργείο και την Κυβέρνηση ότι άμα συνεχίσει στον ίδιο δρόμο τα σχολεία τον Σεπτέμβρη δε θα ανοίξουν!

Και η απεργία-αποχή χρειάζεται επαναβεβαίωση από εδώ. Γιατί δεν εκτιμούμε ότι από τις τοποθετήσεις των παρατάξεων έχει λήξει αυτό το ζήτημα Δεν έχει λήξει γιατί οι δυνάμεις δεν δεσμεύονται. Οι συνάδελφοι του Δικτύου που την ψήφισαν πέρυσι μας είπαν ότι δε χρειάζεται επαναβεβαίωση. Και κλείνοντας να σας πούμε ότι ακόμα κι αν συνάδελφοι της πλειοψηφίας του Δ.Σ., θεωρείτε αυτόν τον αγώνα ληγμένο και χαμένο, και ακόμα και αν το πιστεύατε και όσο ψηφίζατε τις αποφάσεις για συνέχισή του, μην τραβάτε το όπλο από τα χέρια των νεοδιοριστών και της βάσης του εκπαιδευτικού κινήματος που δίνει αυτόν τον αγώνα με όλη του τη δύναμη. Αφήστε του το όπλο και θα το υπηρετήσουμε εμείς. Όχι εμείς ως Παρεμβάσεις. Το εκπαιδευτικό κίνημα. Και αν το τραβήξετε, δηλώνουμε ότι το εκπαιδευτικό κίνημα θα συνεχίσει, όπως συνέχισε και το Μάρτη του '24, με γενικές συνελεύσεις, επιτροπές αγώνα, από τη βάση και από τα κάτω, με όπλο του τα πρωτοβάθμια σωματεία και τους αγωνιστικούς συλλόγους, και θα σας ξεπεράσει! Υπενθυμίζω ότι εκτός από την απεργία-αποχή από την ατομική αξιολόγηση της Ομοσπονδίας είναι σε ισχύ και η απεργία-αποχή των πρωτοβάθμιων Σωματείων. Οι συνάδελφοι στον Αριστοτέλη και σε άλλα Σωματεία εκείνο το δεκάημερο που δεν υπήρχε η απεργία-απόχή από την ΔΟΕ υπέγραφαν και απαντούσαν στους αξιολογητές με την απεργία-αποχή από τα Πρωτοβάθμια Σωματεία τους.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

ΠΙΠΙΛΗ

ΣΕΠΕ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Αναστασία Πιπίλη, Παρεμβάσεις – Κινήσεις – Συσπειρώσεις, από τον ΣΕΠΕ Ρεθύμνου (επίσης με μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου αξιολογητές και αξιολογήτριες) Βρισκόμαστε μια ανάσα δρόμο από τη βάση της Σούδας, βασικό ορμητήριο για τους βομβαρδισμούς στο Ιράν και για τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού από το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ. Θεωρούμε ότι είναι περισσότερο αναγκαίος από ποτέ ένας διεθνιστικός αντιπολεμικός αγώνας, ένα διεθνιστικό αντιπολεμικό κίνημα, η διεθνής αλληλεγγύη, όπως αυτή που εκφράστηκε με το “March to Gaza” που στηρίξαμε αταλάντευτα και στο οποίο με πολύ μεγάλη χαρά σύντροφοι και συντρόφισσές μας συμμετείχαν και έφτασαν μέχρι την Αίγυπτο. Είναι αναγκαία μια αλληλεγγύη που θα διαλύσει τα ρατσιστικά και τα φασιστικά σπέρματα που θεριεύουν αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη και τον κόσμο.

Στο Ρέθυμνο αυτές τις μέρες ξεχύθηκε ένας ρατσιστικός και φασιστικός οχέτος που εκφράστηκε σε μια προσπάθεια για πογκρόμ εναντίον 500 προσφύγων και προσφυγισσών, οι οποίοι/ες ξεβράστηκαν στις θάλασσες του νότου της Κρήτης και μεταφέρθηκαν στο γήπεδο του Τσεσμέ. Παρεμπιπτόντως, ο Τσεσμές είναι μια περιοχή που δέχτηκε πρόσφυγες και προσφύγισες του 1922. Η επίθεση πραγματοποιήθηκε κυρίως από οργανωμένους φασιστικούς πυρήνες, μέχρι πρόσφατα ανενεργούς. Οι παραπάνω πέταξαν φωτοβολίδες στις σκηνές των προσφύγων και κάποιοι έριξαν μολότοφ στο προαύλιο του 10^{ου} Δημοτικού. Υπ’ όψιν, ο Σύλλογος Γονέων του σχολείου είχε εκφράσει την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και τις προσφύγισες με ένα ψήφισμα που στη συνέχεια υπέγραψε και ο Σύλλογος Διδασκόντων, το οποίο μάλλον ενόχλησε. Τα συμπεράσματα δικά σας. Στον αντίποδα αναπτύχθηκε λοιπόν ένα μεγάλο κύμα αλληλεγγύης από Συλλόγους, Σωματεία, συλλογικότητες και ο δικός μας Σύλλογος μέσα σε αυτό.

Ταυτόχρονα όμως με το αντιπολεμικό διεθνιστικό κίνημα χρειάζεται πάλη ενάντια σε κάθε αστική τάξη, για εμάς την ελληνική, μπλοκάροντας τα σχέδια και ρίχνοντας την κυβέρνηση της συνεννοχής, της ντροπής και της συμμετοχής στην γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού και στα σχέδια των Ισραήλ, ΗΠΑ, Ευρωπαϊκής Ένωσης και κεφαλαίου. Μέχρι να μπλοκαριστεί η μηχανή του πολέμου και μέχρι να απεμπλακεί η ελληνική κυβέρνηση από τους σχεδιασμούς των παραπάνω και να κλείσουν οι βάσεις. Και να συναδέλφισσες και συνάδελφοι της ΔΗΣΥ, η ιστορία έχει μια σωστή πλευρά, αυτή της κραυγής για λευτεριά στην Παλαιστίνη και αυτή που είναι με την παλαιστινιακή αντίσταση. Και δυστυχώς χθες μπλοκαρίστηκε η ψηφοφορία στο σώμα της ΓΣ, από το Προεδρείο, για το κάλεσμα των Παρεμβάσεων σε συμμετοχή στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο το απόγευμα στο Σύνταγμα.

Όσα περιγράφηκαν παραπάνω έχουν άμεσο αντίκτυπο στον κοινωνικό πόλεμο από τη μεριά της κυβέρνησης και του κεφαλαίου. Η χώρα δεν θα χρεοκοπήσει αν δοθεί ένα ευρύ παραπάνω στους εργαζομένους για μισθούς,

όπως είπε ο Πιερρακάκης πρόσφατα στη συνάντησή του με την ΑΔΕΔΥ. Όμως η εργαζόμενη πλειοψηφία τσακίζεται καθημερινά όταν της κλέβουν και το τελευταίο ευρώ από τις τσέπες για να το δώσουν σε εξοπλιστικά προγράμματα τσακίζοντας και ιδιωτικοποιώντας ταυτόχρονα κάθε κοινωνικό δικαίωμα και αγαθό, την Παιδεία, την υγεία, τις μεταφορές, για χάρη του κεφαλαίου.

Η οργή του λαού για όλα τα παραπάνω εκφράστηκε στον ξεσηκωμό των Τεμπών. Όμως οι παρατάξεις σας δώσανε χώρο και χρόνο στην κυβέρνηση για να ανακάμψει και να επανέλθει επιθετικά κάνοντας εξαγγελίες για άρση μονιμότητας και για το νέο πειθαρχικό δικαίο που με ευθύνη των παρατάξεων ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ και ΔΙΚΤΥΟ, πετάχτηκε έξω από την ημερήσια διάταξη και από τη συζήτηση αυτής της συνέλευσης. Το νέο Πειθαρχικό εκτός του ότι δυσκολεύει περαιτέρω τη συνδικαλιστική δράση και την αντίσταση, στρέφεται πλέον σε κάθε ένα άτομο ξεχωριστά. Εμείς όμως, νεοδιόριστοι και νεοδιόριστες, κάναμε μεγάλο αγώνα τέσσερα χρόνια για να είμαστε μια γροθιά και να μη νιώθει κανένας μόνος και καμιά μόνη. Απέναντι σε ένα τρομοκρατικό παραλήρημα με διώξεις και Πειθαρχικά από άκρη σε άκρη στην Ελλάδα, λόγω της αντίστασής μας στην αξιολόγηση. Αυτή την παρακαταθήκη δε θα μας την πάρει κανείς. Δεν πρόκειται να κάνουμε ούτε βήμα πίσω. Όσο κι αν κατηγορούμαστε για θεατρνισμούς και για παρεμβάσεις τύπου πανηγυριού. Αναφέρομαι στα χθεσινά με το πανό των νεοδιόριστων απ’ όλη την Ελλάδα, των απεργών, των διωκόμενων.

Εμείς στους Συλλόγους της επαρχίας, ιδιαίτερα, ξέρουμε περισσότερο από τον καθένα πως να τα βγάζουμε πέρα μόνοι μας. Γιατί είμαστε σε μέρη που οι Σύλλογοί μας είναι το λιγότερο μετριοπαθείς απέναντι στο ζήτημα της αξιολόγησης και της απεργίας-αποχής και στη χειρότερη, ανύπαρκτοι. Παρ’ όλα αυτά, χτίζουμε οριζόντια συλλογικότητες, δομές, Επιτροπές Αγώνα και συνεχίζουμε τον αγώνα μας.

Και είναι πάρα πολύ σπουδαίο και συγκινητικό, τρία χρόνια τώρα να βλέπουμε άτομα που δεν έχουν στις πλάτες τους καμία συλλογικότητα, καμία παράταξη, κανένα πολιτικό κόμμα, να συνεχίζουν με πείσμα, χωρίς φόβο, τον αγώνα της Απεργίας Αποχής με διώξεις και Πειθαρχικά στην πλάτη και να μας δείχνουν τον δρόμο. Πού ήταν οι συναδέλφισσες και οι συνάδελφοι της πλειοψηφίας της ΔΟΕ σε όλα αυτά; Ποια είναι η θέση της ΔΟΕ για τις εξαγγελίες για απολύσεις και για άρση της μονιμότητας; Ποια είναι η θέση για τις δυνητικές αργίες, για την αργία της Χοτζόγλου και για την απόλυση του Αντωνίου στο ΕΚΠΑ; Η ΔΟΕ φυσικά δεν έχει θέση, αλλά αν θέλει να δώσει έμπνευση στον κόσμο την κρίσιμη στιγμή και για να κριθεί αν το επόμενο συνέδριο θα παρουσιάσουμε πραγματικά πεπραγμένα πάνω σε ένα πραγματικό πρόγραμμα βασισμένο σε πολιτικά επίδικα της εποχής που καίνε, θα πρέπει τώρα, αντί να κηρύξει την υποχώρηση, να επιβεβαιώσει την απεργία-αποχή και να κηρύξει έναν πολύμορφο, αγωνιστικό, διαρκή σχεδιασμό αγώνα με καταλήψεις, διαδηλώσεις-από αύριο κιόλας- που θα διατρέχουν όλο το καλοκαίρι και με κορύφωση ένα απεργιακό lockdown που θα ξεκινάει με 48ωρη απεργία κλειδωμένη από τώρα στην εκπαίδευση, για να δούμε τι μέλλει γενέσθαι. Για να νικήσουμε, για να πάρουμε οξυγόνο. Λευτεριά στην Παλαιστίνη, αλληλεγγύη στον ιρανικό λαό.

**ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ****ΣΕΠΕ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ – ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ, ΚΙΝΗΣΕΙΣ,
ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.**

Συναδέλφισσες και συνάδελφοί μου,

η σκέψη μας και η καρδιά μας τώρα στο αντιιμπεριαλιστικό συλλαλητήριο ενάντια στη Σύνοδο Κορυφής του NATO που διεξάγεται αυτή τη στιγμή με κύρια και βασικά αιτήματα, αυτό που τόσο καιρό βροντοφωνάζουμε: Έξω οι βάσεις και το NATO απ' την Ελλάδα, καμιά συνεργασία με ΗΠΑ και το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ - Λευτεριά στην Παλαιστίνη από το ποτάμι ως τη θάλασσα. Νίκη στον Ιρανικό λαό που παλεύει για την επιβίωσή του!

Αυτά και για τους αντιδρώντες από όσους με ακούνε: Άμα σας αρέσει, εσείς μπορείτε να συνταχθείτε με τον Μητσοτάκη, τον Κολαούζο των Αμερικάνων. Λοιπόν συναδέλφισσες και συνάδελφοί μου, κοιτάζοντας τα πανό των παρατάξεων μέσα στην αίθουσα γύρω μου, ενώ άλλα είχα γράψει για να πω, τελικά άλλα αποφάσισα να πω.

Διαβάζω λοιπόν από τα συνθήματα των πανό των Παρατάξεων που έχουν αναρτηθεί στους τοίχους της αίθουσας της συνεδρίασης της 94^{ης} Γ.Σ. της Δ. Ο. Ε. :

«Με ΔΟΕ ισχυρή και υπεύθυνη συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε και να διεκδικούμε δυναμικά με υπεύθυνη στάση και καθαρές προτάσεις, αγωνιζόμαστε ενωτικά για τα εργασιακά δικαιώματα» κ.λπ. λέει το πανό της Δ. Α. Κ. Ε.

Παραδίπλα: «Ναι στο συνδικαλισμό της πρότασης, όχι στη στείρα άρνηση και τις ιδεοληψίες», λέει το πανό της ΔΗ. ΣΥ.

Και στο βάθος πάλι δεν το βλέπω καλά, του Αυτόνομου Δικτύου, κάτι λέει κι αυτό για υπεύθυνη στάση.

Δε μου λέτε ρε συνάδελφοι, το ξεχάσατε ότι αυτή η υπεύθυνη στάση των παρατάξεων σας τον Μάρτη του 2024 κόντεψε να σκοτώσει τους αγώνες του κλάδου; Τότε που δε θέλατε να επαναπροκηρύξετε την απεργία -αποχή λόγω «υπευθυνότητας». Και ευτυχώς βγή-

καν οι συνάδελφοι στις Γενικές Συνελεύσεις των πρωτοβάθμιων σωματείων με απαρτία και τη σώσανε την παρτίδα και ανάγκασαν το τότε Δ. Σ. της Δ. Ο. Ε. να δεχθεί την επαναπροκήρυξη της Απεργίας – Αποχής ενάντια στην «αξιολόγηση» από την Ολομέλεια των Προέδρων των Συλλόγων Εκπ/κών Π.Ε. της χώρας;

Και επειδή η ΔΟΕ από το 2020 ως το 2024 χάρη στις ομόφωνες αποφάσεις που παίρναμε εδώ και τις ψηφίζατε κι εσείς, για να είμαι δίκαιος, άλλο αν δεν της υπηρετούσατε όλοι, νίκησε ρε η ΔΟΕ!!!! Νίκησε και ανάγκασε τον Μητσοτάκη στις 25 Απριλίου του 2025 που πήγε στη «συνάδελφο» μας την κα Ζαχαράκη στο Υπουργείο Παιδείας να δηλώσει ότι «με την αξιολόγηση δεν τα πήγαμε και πολύ καλά, γιατί αντιστέκονται πολλοί και αυτοί που αντιστέκονται, αλίμονο τους, γιατί όσοι είναι εκ πεποιθήσεως αρνητές, δηλαδή απεργοί – απέχοντες, θα απολυθούν».

Και για να βγάλει η ΔΟΕ μια ανακοίνωση απάντησης στις τρομοκρατικές αυτές δηλώσεις του Πρωθυπουργού, χάρη στη στάση των τριών παρατάξεων (ΔΑΚΕ – ΔΗΣΥ – ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ) που έχουν φτιάξει την «ομάδα υπευθυνότητας», η οποία είναι κάτι σαν την «ομάδα αλήθειας», δηλαδή μέσω της «ομάδας υπευθυνότητας» αυτής, προσπαθούν να στηρίξουν την κυβερνητική πολιτική στο Συνδικάτο, αυτές λοιπόν οι τρεις παρατάξεις, για να πάρουν απόφαση να βγει ανακοίνωση της ΔΟΕ γι' αυτά που είπε ο Μητσοτάκης ΙΔΡΩΣΑΜΕ και περιμέναμε και περιμέναμε και περιμέναμε... και αφήστε τα άλλα όλα, το ότι έφτασε το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, εγώ ήμουν στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ δυο θητείες, να μπλοκάρει τα έξοδα του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και μελών του Διοικητικού Συμβουλίου προκειμένου να πάνε να στηρίξουν διωκόμενους απεργούς – απέχοντες από την αξιολόγηση συναδέλφους μας είναι αυτό που οφείλουμε να καυτηριάσουμε και να καταδικάσουμε κατηγορηματικά όλοι μας εδώ μέσα.

Εγώ ρε συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ και του ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ δεν θα σας πω ούτε κυβερνητικούς συνδικαλιστές, ούτε εργοδοτικούς, ούτε πουλημένους. Δεν μ' αρέσουν αυτά. Τους περισσότερους

σας ξέρω και είμαστε φίλοι χρόνια. Θα πω όμως ότι αυτό που κάνετε και αυτό που κάνετε λέγεται προδοσία. Προδοσία των κοινών μας αγώνων. Προδοσία των αποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων που και εσείς έχετε ψηφίσει. Προδοσία της ιστορίας της ΔΟΕ, γιατί η ΔΟΕ όποτε νίκησε και στα 20 χρόνια τα τελευταία η ΔΟΕ έχει νικήσει τρεις φορές, έχετε συμβάλει και εσείς στις νίκες αυτές του συνδικάτου μας: α) το 2006 που πήγαμε ενωτικά στην απεργία, με τις διαφορές μας, αλλά πήγαμε ως το τέλος, β) το 2013 - 2014 ενάντια στην αξιολόγηση και γ) το 2020 - 2024 πάλι ενάντια στην εφαρμογή της αξιολόγησης. Τώρα δηλαδή που το πάτε, να ηττηθεί ο κλάδος; Πού το πάτε και γυρίζετε ρότα; Να ηττηθεί ο κλάδος;

Αλήθεια, αυτό θέλετε, βάζοντας την κομματική σας ταυτότητα, το κυβερνητικό παρόν ή το παρελθόν σας πάνω από τη συνδικαλιστική σας ιδιότητα, πάνω από την τιμή και τους αγώνες του κλάδου μας; Αυτό; Όχι, δεν αρμόζει στη ΔΟΕ αυτό, δεν αρμόζει ούτε και σ' εσάς. Και καλά οι ΔΑΚΕ και η ΔΗΣΥ, έχουν αυτή την προέλευση την πολιτική, προέρχονται από τα κόμματα που κυβέρνησαν και κυβερνούν (Ν.Δ. & Π.Α.ΣΟ.Κ.) και προσπάθησαν και προσπαθούν να εφαρμόσουν την αντιεκπαιδευτική και αντιεπιστημονική «αξιολόγηση», χωρίς να το δικαιολογώ, αλλά κάνω μια προσπάθεια να μπω στα παπούτσια τους. Αλλά εσείς, συναδέλφισσες και συναδέλφοι που ανήκετε στο Αυτόνομο Δίκτυο; Έχετε ρε σεις θέση στην Αριστερά του συνδικαλισμού με την τακτική που ακολουθείτε, στηρίζοντας τη ΔΑΚΕ και τη ΔΗΣΥ στις αποφάσεις τους συνεχώς, για λόγους «υπευθυνότητας», όπως λέτε να μη σύρετε τον κλάδο σε ανώφελους αγώνες και ήττες όπως ισχυρίζεστε, ενώ ο κλάδος έχει συρθεί στους

αγώνες εξαιτίας των κυβερνητικών πολιτικών παλεύοντας για την ανατροπή τους γυρίζοντας την πλάτη στη δική σας ανασταλτική για τους αγώνες του «υπευθυνότητα»; Και ξέρετε γιατί ο κλάδος αγωνίζεται ενάντια στην αξιολόγηση και δεν ακολουθεί την υπευθυνότητα σας; Γιατί όπως είπε και ο Πάουλο Φρέιρε: «Δεν υπάρχει ζωή, πρόοδος και εξέλιξη, χωρίς αγώνα και σύγκρουση».

Τέλος, για την 94η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, σας λέω ότι ο κλάδος περιμένει να κάνουμε όλοι αυτά που κάναμε ως τον Μάρτη του 2024, ενιαία και ενωτικά, δηλαδή: α) Αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση, με τα ενιαία κείμενα, που τώρα όλοι τα τιμάτε και τα θέλετε, ενώ μόνο μια παράταξη έφτασε σχεδόν στη διάσπαση γι' αυτά, οι Παρεμβάσεις Π.Ε., και β) απεργία - αποχή από την ατομική αξιολόγηση ενάντια στο σχολείο της εμπορευματοποίησης, ενάντια στο σχολείο της αγοράς, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Εκπαίδευσης, ενάντια στα πρότυπα, τα πειραματικά, τα Ωνάσεια, τις εξετάσεις PISA, όλα αυτά που το σχολείο, το ξέρετε όσοι έχετε χρόνια σαν κι εμένα πολλά και βαραίνουν την πλάτη σας, 30 χρόνια έχω εγώ, το κάνουν (το σχολείο) να γίνεται αβίωτο και αφόρητο. Το σχολείο που ήταν το δεύτερο σπίτι μας και δεν θέλαμε να φύγουμε από αυτό και τώρα όσοι είμαστε στο σχολείο και στην τάξη λέμε: «αχ, πότε θα τελειώσει να φύγω, πότε θα πάρω σύνταξη;». Εκεί μας καταντήσανε. Και άλλο δρόμο από το δρόμο των αγώνων δεν έχουμε. Εμείς ως ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ Π.Ε. αυτό θα υπερασπιστούμε, αυτό θα υπηρετήσουμε και αυτό απαιτούμε και από όλους εσάς να κάνετε, γιατί δεν περισσεύει κανένας και καμία σε αυτό τον αγώνα. Να είστε καλά.

ΚΩΣΤΑΣ

ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ

ΣΕΠΕ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ

Ορισμένες παρατηρήσεις για την διαμόρφωση της ημερήσιας διάταξης και τη συζήτηση στο συνέδριο.

Πρώτο ζήτημα : μια παρατήρηση, συνάδελφες και συνάδελφοι, για τη συζήτηση που γινόταν για την Παλαιστίνη. Δεν θα πω όσα είπε ο σύντροφος, ο Τάσος Γκαργκάνης. Σε μια αποφασιστική στιγμή του μάχμου εκπαιδευτικού κινήματος, όταν η συντρόφισσα και συναδέλφισσά μας Ρία Παλαισιτίδου αντιμετώπιζε το Πειθαρχικό απέναντι στην πράξη αντίστασης για την Παλαιστίνη, όλοι αυτοί εδώ πέρα της πλειοψηφίας που μας μιλάνε για τον παλαιστινιακό λαό, αρνήθηκαν ακόμα και να υπερασπίσουν με ψήφισμα της Ομοσπονδίας τη συντρόφισσα Ρία Παλαισιτίδου. Δείχνουν πως εννοούν στην πράξη την υπεράσπιση του κινήματος Αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό και της μάχιμης Εκπαίδευσης.

Δεύτερο ζήτημα : Μας είπε εδώ ο εκπρόσωπος του Δικτύου ότι δεν χρειάζεται να επιβεβαιώσουμε την απεργία-αποχή. Και εγώ τον ρωτώ: Πέρνυσι γιατί, σε σχέση με πρότεροι την επιβεβαιώσαμε; Τι άλλαξε και τώρα δεν χρειάζεται να την επιβεβαιώσουμε;

Μήπως άλλαξε το ότι το γεγονός ότι πέρα από το ότι ψηφίσατε στο Διοικητικό Συμβούλιο, στην πράξη υπονομεύετε απολύτως αυτές τις αποφάσεις; Ήσασταν εσείς που φωναχτά και υπόγεια καλούσατε τα στελέχη σας να μπουν στην αξιολόγηση και ρίχνατε όλους τους νεοδιόριστους που μάχονταν ότι είναι τελειωμένη υπόθεση και χάσαμε και δεν πρέπει να συνεχίσουμε κτλ.; Κάνατε αυτή τη βρώμικη δουλειά σε βάρος αυτών των αποφάσεων και τώρα έρχεστε να το επικυρώσουμε. Αν λοιπόν είστε συνεπείς, ελάτε να επικυρώσουμε και φέτος την απόφαση, όπως κάνατε και πέρνυσι.

Τρίτο ζήτημα. Μας μιλάει για την πλειοψηφία και είπε ο συνάδελφος Κικινής ότι δεν χρειάζεται, ότι είναι όλα προς συζήτηση κτλ. Εγώ ρωτώ καθαρά: Υπάρχει το ζήτημα της αξιολόγησης και το ζήτημα του Πειθαρχικού Δικαίου στην ημερήσια διάταξη της πλειοψηφίας; Αν υπάρχει, αφού λέτε ότι όλα θα συζητηθούν να το πείτε επίσημα και να δεσμευτείται ότι θα συζητηθεί.

Αλλά εδώ πέρα όλοι ξέρουμε ότι δεν υπάρχει η δυνατότητα να γίνει πραγματική κύκλος συζήτησης με όλες τις πλευρές απέναντι σε αυτό. Και λέμε λοιπόν σε αυτούς που θυμήθηκαν την απόφαση του Γενικού Συμβουλίου, ότι τι μας την κουνάτε; Η βάση του ψηφίσματος του Γενικού Συμβουλίου προήλθε από πρόταση των Παρεμβάσεων του Δημοσίου εκεί. Δική μας ήταν η πρόταση για αυτή την απόφαση.

Το ζήτημα είναι όμως να δείτε ότι αυτό το καταθέσαμε στο Γενικό Συμβούλιο για να απειλήσουμε την κυβέρνηση να μη φέρει το νομοσχέδιο. Και λέγαμε εκεί είναι αιτία πολέμου να το φέρεις. Τώρα λοιπόν η κυβέρνηση που το φέρνει, που ετοιμάζεται να το ψηφίσει μέσα στον Ιούλιο, πριν από το καλοκαιρινό Τμήμα της Βουλής, που είναι η αιτία πολέμου; Ποιες είναι οι αποφάσεις που θα πάρει το Συνέδριό μας αλλά και η ΑΔΕΔΥ

στο σύνολό της για να διεξάγει αυτόν τον πόλεμο και να αποτρέψει την ψήφιση του νέου πειθαρχικού;

Όλο το δημοσιούπαλληλικό κίνημα απέναντι σε ένα Πειθαρχικό Δίκαιο που φέρνει από την πίσω πόρτα την άρση της μονιμότητας, που ποινικοποιεί τη συνδικαλιστική δράση, που εξατομικεύει στον κάθε συνάδελφο, ποινικοποιεί τη δράση του και ζητάει εξηγήσεις από αυτόν. Λέω λοιπόν, αν δεν θέλετε να παίξετε κρυφτό πίσω από το δάκτυλό σας, πρέπει εδώ πέρα να συζητήσουμε αυτοτελώς το ζήτημα αυτό με τις αναγκαίες αποφάσεις. Τώρα, μέσα στο καλοκαίρι και μέχρι το τέλος του Συνεδρίου, ένα αγωνιστικό απεργιακό πρόγραμμα για τον Σεπτέμβριο που θα υποδεχτούμε. Γιατί όλοι αυτοί εδώ είναι οι πρώτοι που θα βρεθούν απέναντι σε αυτό το Πειθαρχικό Δίκαιο που θα επιδιώξει να τους τρομοκρατήσει και να τους σπάσει.

Εμείς πρέπει, εδώ πέρα, με τις αποφάσεις του Συνεδρίου, να σηκώσουμε ασπίδα υπεράσπισης και των συναδέλφων αυτών και άλλων των συναδέλφων και όχι μόνο για την αξιολόγηση, αλλά και για τη Σοφία και την Ευαγγελία και για κάθε ζήτημα της καθημερινότητας που μετατρέπεται σε ποινικό παράπτωμα και θα βρεθούν όλοι υπόλογοι να επικρέμεται ένα Πειθαρχικό πάνω από το κεφάλι τους.

Σχετικά με το θέμα της ημερήσιας διάταξης με τον τίτλο «Εργασιακά».

Στην πραγματικότητα έχετε περιορίσει τη συζήτηση στην εισήγηση, αναδεικνύοντας ζητήματα τα οποία είναι κοινός τόπος, όπως η τρίμηνη άδεια για την οποία υπάρχουν αποφάσεις, υπάρχει ακόμα και γνωμοδότηση Νομικής Συμβούλου για την κινητικότητα των Εκπαιδευτικών και στην πραγματικότητα ακόμα και σε αυτού του χαρακτήρα τα αιτήματα και τα ζητήματα, δεν έχετε κάνει μια σοβαρή επεξεργασία για να αναδειχθούν και άλλα τέτοιου χαρακτήρα ζητήματα όπως η τετράμηνη άδεια χωρίς αποδοχές, την οποία αρνείται να υπογράψει κατά παράβαση της νομοθεσίας η Ζαχαράκη, την υποχρεωτικότητα να μείνει στον ένα χρόνο για όλους τους νεοδιόριστους και όχι στη διετία και πολλά άλλα θα μπορούσαμε να πούμε.

Στην πραγματικότητα μιλάμε για τα εργασιακά δικαιώματα και απουσιάζει από την εισήγησή σας μια σοβαρή τοποθέτηση για την ελαστική εργασία και το κάτεργο των αναπληρωτών που βιώνουν την ανασφάλεια σε όλα τα επίπεδα, την απουσία διεκδίκησης οργανικών θέσεων για όλους τους Εκπαιδευτικούς στο δημόσιο σχολείο, αλλά και την πραγματικότητα που διαμορφώνεται στο σχολείο με τις συγχωνεύσεις, με τα 25άρια τμήματα, με την αγνόηση των διαγνώσεων για ειδικές ανάγκες, με την εντατικοποίηση της ύλης, με τις διαδικασίες αξιολόγησης που βομβαρδίζουν την καθημερινότητα και αλλάζουν τον χαρακτήρα του σχολείου, με τα δεκάδες αλλότρια καθήκοντα από τα εκπαιδευτικά που αποσπούν τον εκπαιδευτικό από την ουσία της εργασίας του και τον αποξενώνουν απ' αυτή, την αναζήτηση χορηγών και ο κατάλογος δεν έχει τέλος.

Αν θέλαμε να μιλήσουμε για τα εργασιακά, θα βάζαμε στην προμετωπίδα το ζήτημα με το Πειθαρχικό Δίκαιο, το νέο πειθαρχικό νόμο που ετοιμάζεται, που επικρέμεται πάνω από το κεφάλι όλων και επιδιώκει να καταργήσει

σει από την πίσω πόρτα τη μονιμότητα των Εκπαιδευτικών. Αυτό δεν το λέτε και δεν το αναγνωρίζετε.

Ο νέος Πειθαρχικός νόμος επιδιώκει να διαμορφώσει μια νέα πραγματικότητα που στην ουσία επιχειρεί να περάσει την άρση της μονιμότητας, να ποινικοποιήσει ευθέως τη συνδικαλιστική δράση ενώ θέλει να ποινικοποιήσει ακόμα και το απλό υπηρεσιακό αίτημα (πχ δηλωση κενού, διχοτόμηση τμήματος κλπ), να μη μιλάει κανένας, να επιβάλει σιγή νεκροταφείου ακόμα και για τα στοιχειώδη για τη λειτουργία των σχολείων. Και δεν αφορά μόνο την αξιολόγηση αυτό.

Στην πραγματικότητα βάλατε ένα θέμα “εργασιακά”, για να κρύψετε πίσω του ότι το μόνο που σας νοιάζει είναι οι καρέκλες για τις θέσεις των αιρετών και να μην τοποθετηθείτε - να κρύψετε ότι αρνείστε αυτό το συνέδριο να συζητήσει για τις οικονομικές διεκδικήσεις και το κάτεργο που επιβάλλει ο ταξικός πόλεμος σε συνέχεια του πραγματικού πολέμου που είναι σε εξέλιξη και καταδυναστεύει τις ζωές μας, ότι αρνείστε να συζητήσουμε τις εξελίξεις στο ασφαλιστικό, που θέλουν να το κάνουν ακόμα χειρότερο, ότι αρνείστε να συζητήσουμε τις αναδιανομές και το σχολείο όπως διαμορφώνεται. Αρνείστε να συζητήσουμε και την αξιολόγηση και το νέο Πειθαρχικό νόμο. Στην πραγματικότητα κρύβετε την ταύτιση σας με την κεντρική πολιτική της κυβέρνησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου. Την ταύτιση σας με την πολιτική όλων των κυβερνήσεων που υπηρέτησαν αυτή την εξέλιξη και στην εργασία και στην Εκπαίδευση. Λοιπόν, εδώ όμως δεν έχουν και τόσο σημασία απ’ ό,τι φαίνεται οι καλές αναλύσεις. Έχει σημασία το τι απαντάμε, ότι πρέπει να κάνουμε σήμερα για να αλλάξει αυτή η κατάσταση για τους εργαζόμενους.

Μας είπατε λοιπόν εσχές ότι δε βλέπετε ότι αυτοί μας απειλούν και δημιουργούνται κίνδυνοι από την απεργία και όλη τη συνέχιση αυτή για τους συναδέλφους και άρα πρέπει να χαμηλώσουμε τους τόνους, να υποχωρήσουμε, να κατεβάσουμε ρολά και να υποταχθούμε. Αυτό είναι η συνέχεια αυτού που λέτε.

Εμείς λέμε: Ή θα υπάρξει σύγκρουση με αυτό το πλαίσιο, ανατροπή αυτής της επίθεσης στην ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης, ή θα υπερασπιστούμε το δικαίωμα της απεργίας ή έχουμε τελειώσει ως συνδικαλιστικό κίνημα και θα είμαστε το “κατοικίδιο” των κυβερνήσεων για να δικαιολογούν κάποιους τις θέσεις τους και τα προνόμια τους.

Αυτές τις μέρες, μόλις χθες έχουμε ένα ζωντανό παράδειγμα. Οι ναυτεργάτες και η ΠΕΝΕΝ αποφάσισαν ότι θα κάνουν απεργία και θα διεκδικήσουν στην πράξη να συγκρουστούν με αυτό το πλαίσιο. Έκαναν λοιπόν απεργία, προσέξτε, 10 μέρες απεργία. Στις πρώτες 7 μέρες υπήρχαν 7 καταδικαστικές αποφάσεις που έβγαζαν την απεργία παράνομη. Υπήρξαν συλλήψεις και απόδοση κατηγοριών στους απεργούς. Υπήρξε απειλή για πρώτη φορά μεταπολιτευτικά στην ιστορία του εργατικού κινήματος για αναζήτηση αστικών ευθυνών και αποζημιώσεις για διαφυγόντα κέρδη από τους απεργούς και από την ΠΕΝΕΝ που έκανε την απεργία για να διαλύσουν με θασερικό τρόπο το συνδικάτο και τους απεργούς.

Δε λύγισαν. Συνέχισαν την απεργία κόντρα στην ΠΝΟ, η οποία έβριζε τους απεργούς, τους έδειχνε με το δά-

χτυλο γιατί αμφισβητούσαν και διεκδικούσαν περισσότερα από τη συλλογική σύμβαση που είχε υπογράψει τον Απρίλη με την κυβέρνηση, με τους εφοπλιστές και δεν ήθελαν να ξεπεράσει αυτό το όριο η ΠΝΟ, κανένας χώρος.

Δυστυχώς, συνάδελφοι, του ΠΑΜΕ, τα άλλα τρία Σωματεία που ήταν στα ίδια καράβια, στις ίδιες γραμμές, αρνήθηκαν να μπουν στην απεργία. Τα σωματεία που έχουν πλειοψηφία από το ΠΑΜΕ δεν προκήρυξαν ούτε μια στιγμή, ούτε την 7^η μέρα απεργία, για να στηρίξουν τον αγώνα των ναυτών και της ΠΕΝΕΝ, να πάνε ενιαία στο συνδικαλιστικό κίνημα. Αρνήθηκαν λοιπόν την απεργία για να μην ξεπεράσουν το όριο της νομιμότητας που έθεσαν κυβέρνηση και εργοδοσία.

Λέω λοιπόν ότι τι κατάφεραν, με την ενωμένη πάλη τους, με το ότι δε λύγισε ούτε ένας από τους ναυτεργάτες, με την 100% συμμετοχή στην απεργία: Από την 7^η μέρα και μετά, οι εφοπλιστές σταμάτησαν να πηγαίνουν να βγάσουν παράνομη την απεργία. Έτσι κέρδισαν το δικό του εργάτη και κέρδισαν η απεργία να γίνει νόμιμη. Και επιτέλους τη 10^η μέρα κέρδισαν και το να πάρουν πίσω τις αγωγές και τις απειλές για τους ναυτεργάτες που απεργούσαν και να πάρουν το 50% των οικονομικών διεκδικήσεων που έβαζαν και να πάρουν επιπλέον ενίσχυση με ρεπό και με επιπλέον προσωπικό στα καράβια.

Αυτό είναι παράδειγμα συνολικά στο εργατικό κίνημα και για το τί θα κάνουμε εμείς εδώ. Εμείς εδώ σήμερα θα σκύψουμε το κεφάλι ή θα συγκρουστούμε με το πλαίσιο που διαμορφώνουν, δηλαδή να καταργήσουν το δικαίωμα στην απεργία. Θα πάμε αποφασιστικά από αυτό το συνέδριο, αφού όλοι λέτε στα λόγια ότι το αναγνωρίζετε, σε αυτό το θέμα για τα εργασιακά, να μπει τώρα και η φράση στην εισήγησή σας «αναγνώριση από την 94^η Γενική Συνέλευση της απόφασης της ενενηκοστής τρίτης Γενικής Συνέλευσης που αφορά την αξιολόγηση». Αυτό και μόνο. Δεν χρειάζεται τίποτα άλλο. Αυτό προτείνουμε.

Δεύτερο: Θα πάρουμε απόφαση από δω ότι και απέναντι στο Πειθαρχικό Δίκαιο και απέναντι στο κάτεργο, με την οικονομική φτωχοποίηση και όλα τα υπόλοιπα που καίνε τον κλάδο, ότι θα καλέσουμε σε μαζικό απεργιακό ξεσηκωμό από το άνοιγμα των σχολείων με 48ωρη με επαναλαμβανόμενες μορφές, με κλιμάκωση για απεργιακό αγώνα διαρκείας, όπου δε θα σταματήσουμε σε συντονισμό με όλο το Δημόσιο, με όλο το εργατικό κίνημα, για να σπάσουμε τον τσαμπουκά της κυβέρνησης, του κεφαλαίου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για να έχει ελπίδα αυτός ο κόσμος και αυτός ο λαός απέναντι στο δικαίωμα να ζει με αξιοπρέπεια, με δικαιώματα. Αυτό είναι το πρόταγμα που καταθέτουμε. Γι’ αυτό εμείς καταθέτουμε για το συγκεκριμένο ζήτημα όλο το πλαίσιο των εργασιακών δικαιωμάτων και των διεκδικήσεων που έχουμε θέσει και στη Γενική και στη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας στην Ομοσπονδία.

Καταθέτουμε το πλαίσιο για τις υπηρεσιακές μεταβολές όπως τις λέμε και ζητάμε να μπει αυτό που είπαμε για την αναγνώριση της απόφασης 93^{ης} στο θέμα αυτό, για να επανεξετάσουμε τη θέση μας διαφορετικά καταψηφίζουμε την εισήγησή σας.

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΓΙΩΤΑ

ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ

Πριν ξεκινήσω θα ήθελα να δώσω μία απάντηση στην προηγούμενη τοποθέτηση της ΑΣΕ, σχετικά με τα Νηπιαγωγεία. Να θυμίσω, συνάδελφοι, ότι το 2018, όταν ψηφιζόταν ο νόμος για τη θεσμοθέτηση της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης, το ΚΚΕ δεν ψήφισε το συγκεκριμένο νόμο, ο οποίος αποτελούσε διαχρονική θέση του κλάδου και ήταν και μια μεγάλη νίκη του κινήματος και της ΔΟΕ.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που στα ΜΜΕ ακούγαμε ότι δάσκαλος στο Γεννάδι της Ρόδου αναγκάστηκε να κοιμάται στο αυτοκίνητό του λόγω δυσκολίας στην εύρεση οικονομικά προσιτής στέγης. Επίσης, συνάδελφος σε νησί των Κυκλάδων για τον ίδιο λόγο, την ίδια περίπου περίοδο αναγκαζόταν να κοιμάται στον χώρο του Νηπιαγωγείου.

Πιο πρόσφατο παράδειγμα αυτό της δασκάλας που υπηρετούσε στα Χανιά, η οποία κατήγγειλε ότι ο ιδιοκτήτης της οικίας την οποία μίσθωνε την ανάγκασε να την εγκαταλείψει πριν τη συμφωνηθείσα ημερομηνία, κόβοντάς της μάλιστα ρεύμα και νερό, προκειμένου να χρησιμοποιήσει το σπίτι για βραχυχρόνια ενοικίαση.

Κάθε χρόνο η ίδια ιστορία. Εκπαιδευτικοί με όνειρα και διάθεση προσφοράς βρίσκονται από τη μία άκρη της Ελλάδας στην άλλη, εγκαταλείποντας οικογένειες να εκλιπαρούν στην κυριολεξία για αξιοπρεπή στέγη σε προσιτή τιμή. Μόνο τη σχολική χρονιά που πέρασε είχαμε περίπου 3.000 παραιτήσεις ή μη αναλήψεις υπηρεσίας λόγω του υψηλού κόστους διαβίωσης σε τουριστικές και νησιωτικές περιοχές. Με 776 ευρώ εισαγωγικό μισθό για έναν νεοδιόριστο και 900 ευρώ για τους αναπληρωτές πώς άραγε περιμένουμε να ζήσει αξιοπρεπώς ένας συνάδελφος μακριά από τον τόπο κατοικίας του, όταν μάλιστα καλείται να πληρώσει το πενήντα τοις εκατό του μισθού του για ενοίκιο;

Η εικόνα εκπαιδευτικών, οι οποίοι αναγκάζονται να διαμένουν σε αυτοκίνητα, σε σκηνές ή σε κάμπινγκ σίγουρα δεν μας τιμά ως χώρα. Και ενώ σε διάφορες περιοχές η Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει δείξει διάθεση να βοηθήσει, δυστυχώς το πρόβλημα πλέον είναι τόσο οξύ που η λύση θα έρθει μόνο κεντρικά από την πολιτεία. Λύση η οποία θα σέβεται τους Εκπαιδευτικούς, τους μαθητές αλλά και τις ιδιαιτερότητες των τοπικών κοινωνιών.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πολύ φοβάμαι ότι σύντομα δεν θα υπάρχουν Εκπαιδευτικοί πρόθυμοι να υπηρετήσουν σε ακριτικές ή νησιωτικές περιοχές. Τα

παιδιά μας σε λίγο δεν θα έχουν δασκάλους. Η παροχή Δημόσιας Εκπαίδευσης είναι θεμελιακό και συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα και η Πολιτεία έχει χρέος να το παρέχει σε όλους ανεξαιρέτως τους μαθητές, είτε βρίσκονται στην ηπειρωτική Ελλάδα είτε στη νησιωτική, είτε βρίσκονται σε μία μεγάλη πόλη, είτε σε ένα μικρό χωριό.

Αντί λοιπόν η κυβέρνηση να ασχοληθεί σοβαρά με τη θέσπιση πολιτικών που θα συμβάλλουν στην επίλυση του ζητήματος, αυτό που κάνει είναι να επιτίθεται ευθέως στους Εκπαιδευτικούς με απειλές για απόλυση, με δηλώσεις για άρση της μονιμότητας, με στοίβες πειθαρχικών σε όσους τολμούν να μην αξιολογούνται.

Για γέλια είναι και η δήθεν προσπάθεια για εύρεση προσωρινής λύσης στο στεγαστικό, με το πρόσφατο νομοσχέδιο του Υπουργείου Τουρισμού, στο οποίο έχει συμπεριληφθεί ρύθμιση στο άρθρο 65 του νόμου 5121/24, σύμφωνα με την οποία προβλέπεται η διαμονή στα δωμάτια προσωπικού των ξενοδοχείων και των Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και Δευτεροβάθμιας που υπηρετούν σε νησιά ή τουριστικές περιοχές.

Αλήθεια, συνάδελφοι, αυτό θέλουμε για τους επιστήμονες που καλούνται να διαπαιδαγωγήσουν τους πολίτες του μέλλοντος; Να στοιβάζονται σε ένα δωμάτιο ξενοδοχείου 12 τετραγωνικών; Αυτό αποτελεί λύση; Είναι αποδεκτό;

Η στέγη, συνάδελφοι, αποτελεί κοινωνικό αγαθό και δικαίωμα για όλους. Παρ' όλα αυτά, για όσους κατοικούμε και εργαζόμαστε σε τουριστικές περιοχές έχει μετατραπεί σε δυσεπίλυτο ζήτημα, καθώς η αύξηση στις τιμές των ενοικίων, η διεύρυνση των κατοικιών βραχυχρόνιας μίσθωσης, η ακρίβεια, το υψηλό κόστος διαβίωσης λόγω της μεγάλης απόστασης από την ηπειρωτική Ελλάδα, εντείνουν και αυξάνουν την οικονομική μας εξαθλίωση. Δυσκολεύουν την καθημερινότητά μας, απαξιώνουν το έργο μας. Καλοί οι λαχνοκόπητοι, αλλά τί να τους κάνεις όταν καλείσαι να αντιμετωπίσεις σοβαρά ζητήματα;

Το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών με αίσθημα ευθύνης έχει καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις για το συγκεκριμένο ζήτημα.

Αύξηση μισθών για μόνιμη αντιμετώπιση του ζητήματος και επιδότηση ενοικίου μεσοπρόθεσμα.

Δημιουργία κατοικιών για τους Εκπαιδευτικούς σε νησιωτικές περιοχές.

Σε μόνιμους και αναπληρωτές Εκπαιδευτικούς που υπηρετούν σε νησιωτικές και ορεινές περιοχές ή δήμους μέχρι 30.000 κατοίκων, να θεσπιστεί υποχρέωση της Πολιτείας με συναρμόδιους το ΥΠΕΘΑ και τους ΟΤΑ για εξασφάλιση κατοικίας με τον προσφορότερο τρόπο.

Το Αυτόνομο Δίκτυο στέκεται ουσιαστικά απέναντι στις πολιτικές της κυβέρνησης αλλά και σε όσους και όσες τις υλοποιούν και τις στηρίζουν εντός και εκτός του κλάδου. Όσοι συμβάλλουν στην απαξίωση της δημόσιας Εκπαίδευσης να είναι σίγουροι ότι θα μας βρουν απέναντί τους. Στόχος μας είναι οι πολιτικές στήριξης και αναβάθμισής της, όπως η καθιέρωση της δίχρονης προσχολικής Εκπαίδευσης, η μείωση του αριθμού μαθητών ανά τμήμα στους 22, μέτρο που καταργήθηκε από τη Νέα Δημοκρατία.

Παράλληλα με τους αγώνες του μαζικού κινήματος,

συνάδελφοι, θεωρούμε ότι η πολιτική αλλαγή είναι αυτή που θα ανατρέψει το ζοφερό σημερινό τοπίο. Οι αυταπάτες που δημιουργούνται από συγκεκριμένες από τις Παρεμβάσεις και την ΑΣΕ, ότι η λύση βρίσκεται μόνο στους αγώνες του κλάδου, αγνοούν το κοινοβουλευτικό σύστημα στην Ελλάδα.

Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να συνεχίσουμε να δίνουμε όλες τις μάχες μέχρι να υπάρξει πολιτική αλλαγή που θα μετατρέψει τις θέσεις του εκπαιδευτικού κινήματος σε νόμους του κράτους. Ευχαριστώ.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ

ΔΟΞΑΣΤΑΚΗ

**Σ.Ε.Π.Ε ΝΟΜΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «ΔΟΜΗΝΙΚΟΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»**

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η προσχολική Εκπαίδευση, παιδαγωγικά και επιστημονικά, αποτελεί τον βασικό και καθοριστικό πυλώνα για την ολιστική ανάπτυξη του παιδιού. Στη χώρα μας, παρόλο που η εκπαιδευτική και επιστημονική κατάρτιση των συναδέλφων είναι ολοκληρωμένη και σε υψηλό επίπεδο, παρά το γεγονός ότι από το 2018 κατακτήθηκε η θέσπιση και υλοποίηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής Εκπαίδευσης, το δημόσιο Νηπιαγωγείο και οι νηπιαγωγοί δε στηρίζονται από τις πολιτικές της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Παιδείας.

Καμία στήριξη κοινωνικής αναγνώρισης και επαγγελ-

ματικής σταθερότητας από την πολιτεία. Οι μισθοί των Νηπιαγωγών είναι στα τάρταρα, όπως φυσικά όλων των Εκπαιδευτικών της δημόσιας Εκπαίδευσης. Παρά την εφαρμογή της δίχρονης Προσχολικής Εκπαίδευσης, δεν υπάρχει από το 2018 μέχρι σήμερα εκτεταμένη και πανελλαδική ίδρυση νέων οργανικών θέσεων με βάση τις νέες πτάγιες και πολυάριθμες ανάγκες που έχουν προκύψει.

Ακόμη και φέτος που το Υπουργείο ζήτησε προτάσεις ιδρύσεων, οργανικών θέσεων, οι Διευθύνσεις Εκπαίδευσης αποδεικνύονται κατώτερες των περιστάσεων, καθώς οι προτάσεις που φέρονται να έχουν κατατεθεί δεν καλύπτουν σε καμία περίπτωση τις πτάγιες και αυξημένες ανάγκες. Για παράδειγμα, στο Ηράκλειο προτάθηκαν 30, ενώ τα κενά είναι πάνω από 260.

Το ωράριο του νηπιαγωγού που ναι μεν θεσμοθετήθηκε, αλλά ο νομοθέτης δεν έλαβε ποτέ υπόψη του ούτε

την ιδιαιτερότητα της δομής του Νηπιαγωγείου, αλλά ούτε και το γεγονός ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία τα Νηπιαγωγεία της χώρας είναι ολιγοθέσια. Οπότε για ποιο ωράριο μιλάμε; Μπορούμε να μιλάμε με όρους ισότητας, όταν ο υπηρετών νηπιαγωγός σε ολιγοθέσιο Νηπιαγωγείο, όπως και ο συνάδελφος δάσκαλος σε ολιγοθέσιο δημοτικό, δεν απολαμβάνει την παραμικρή μείωση του διδακτικού του ωραρίου με βάση τα χρόνια της υπηρεσίας του;

Όταν ο Προϊστάμενος ή η Προϊσταμένη των Νηπιαγωγείων καλούνται να φέρουν εις πέρας έναν δυσθεώρητο όγκο ανούσιου, επαναλαμβανόμενου και χωρίς νόημα, πολλές φορές γραφειοκρατικού παραλογισμού, έχοντας πλήρες διδακτικό ωράριο; Έλαβε υπόψη ο νομοθέτης κατά τη θεσμοθέτηση του ωραρίου ότι κάθε λεπτό στο Νηπιαγωγείο αποτελεί διδακτικό χρόνο; Ότι ακόμη και το διάλειμμα αποτελεί διάλειμμα μόνο για τους μαθητές και όχι για τους Εκπαιδευτικούς; Για τους Εκπαιδευτικούς αποτελεί διδακτικό χρόνο, συνάδελφοι.

Τεράστια διαχρονικά προβλήματα στη σχολική στέγη των Νηπιαγωγείων. Εκατοντάδες Νηπιαγωγεία στεγάζονται σε λυόμενες αίθουσες. Εκατοντάδες σχολικά κτίρια που στεγάζουν Νηπιαγωγεία είναι μισθωμένα και ακατάλληλα είτε για παιδαγωγικούς λόγους είτε για λόγους ασφαλείας. Για παράδειγμα, στο Ηράκλειο έγιναν 7 αγωγές εξώσεων από ιδιώτες που αφορούν κτίρια που αξιοποιούνται ως Νηπιαγωγεία.

Πώς μπορούμε να διατείνουμε ότι το Νηπιαγωγείο αποτελεί χώρος χαράς, ελεύθερης έκφρασης και βιωματικής μάθησης, όταν τα κλουβιά, γιατί περί κλουβιών πρόκειται, που στοιβάζουμε τα παιδιά μας, μόνο συναισθήματα χαράς και έκφρασης δεν προκαλούν; Καταθλιπτικές αίθουσες, άθλια κοντέινερ και υποτυπώδης υλικοτεχνικός εξοπλισμός.

Αυτή είναι η πραγματικότητα στο μέσο Νηπιαγωγείο της χώρας. Ο αριθμός των μαθητών στα Νηπιαγωγεία. Είναι αδιανόητο, συνάδελφοι, αν όχι εγκληματικό,

να υφίστανται τμήματα 25 και άνω μαθητών στο Νηπιαγωγείο. Καμιά παιδαγωγική, κανένα εξατομικευμένο πρόγραμμα και καμιά ουσιαστική Εκπαίδευση δεν μπορεί να προσφερθεί σε τόσο πολυπληθή τμήματα.

Ειδικότερα δε, αν συνυπολογίσουμε και τα προβλήματα της σχολικής στέγης και της υλικοτεχνικής υποδομής που προαναφέραμε. Ως Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών λοιπόν, προτείνουμε και διεκδικούμε:

Εξίσωση του ωραρίου νηπιαγωγών και δασκάλων ολιγοθέσιων σχολείων ίσο με αυτό των πολυθέσιων και αντίστοιχη πρόβλεψη για τις αυξημένες υποχρεώσεις των προϊσταμένων στα Νηπιαγωγεία και στα ολιγοθέσια δημοτικά.

Δεύτερος νηπιαγωγός σε κάθε τάξη, όπως υπάρχει σε πολλές χώρες, σε ευρωπαϊκό ή διεθνές επίπεδο, ανεξάρτητα από τη λειτουργικότητα του Νηπιαγωγείου.

Σταθερό εργασιακό και παιδαγωγικό περιβάλλον με σύγχρονα, κατάλληλα και εξοπλισμένα κτίρια.

Κάλυψη των αναγκών με σύγχρονο τεχνολογικό εξοπλισμό και εποπτικό υλικό.

15 νήπια με προνήπια ανά τμήμα.

Αλλαγή του θεσμικού πλαισίου για παραπομπής στο ΚΕΔΑΣΥ με συντόμευση του χρονικού πλαισίου.

Αύξηση των τμημάτων ένταξης και κάλυψη όλων των αναγκών παράλληλης στήριξης.

Στελέχωση των Νηπιαγωγείων με ειδικό και επιστημονικό προσωπικό.

Ίδρυση νέων οργανικών θέσεων τόσο για τα υποχρεωτικά όσο και για τα ολοήμερα τμήματα.

Αυξήσεις μισθών, επαναφορά δώρων και μείωση των ορίων συνταξιοδότησης.

Ουσιαστική επιστημονική επιμόρφωση και υποστήριξη.

Και όλα αυτά για ένα λόγο. Για τα παιδιά μας. Για το δημόσιο σχολείο που ονειρευόμαστε.

ΓΙΑΝΝΗΣ

ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΕΠΕ «Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τα τελευταία ειδικά χρόνια, βιώνουμε την εποχή της απόλυτης υποχρηματοδότησης και απαξίωσης καθετί δημόσιου κοινωνικού αγαθού. Είτε μιλάμε για την Υγεία είτε μιλάμε για την Παιδεία. Και αναφέρομαι σε αυτούς συγκεκριμένα τους δύο τομείς, γιατί είναι και οι βασικοί πυλώνες κάθε ευνομούμενης κοινωνίας. Μόνο τυχαίο, συνάδελφοι, δεν είναι αυτό. Είναι σαφής η πολιτική στόχευση της Κυβέρνησης, προκειμένου ακόμη και αυτά τα δύο βασικά αγαθά να προχωρήσουν σταδιακά στην ιδιωτικοποίηση.

Όσον αφορά τις σχολικές υποδομές και τα ζητήματα ασφάλειας των μαθητών: Τα προβλήματα στη σχολική στέγη, στα θέματα των υλικών και των υποδομών, που ανέφεραν και οι προηγούμενοι συνάδελφοι, σε όλη την επικράτεια, είναι πάρα πολλά και δυστυχώς δε δι-

αφαίνεται καμία διάθεση επίλυσής τους ώστε να αντιμετωπιστούν γενναία και αποφασιστικά, ούτε από την Κυβέρνηση αλλά ούτε από την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Θα σας αναφέρω μερικά μόνο παραδείγματα από την Ανατολική Αττική, περιοχή στην οποία υπηρετώ τα τελευταία 18 χρόνια: Σχολεία των Αχαρνών φέτος βγήκαν ακατάλληλα και αναγκάστηκαν μαθητές και εκπαιδευτικοί να αλλάξουν σχολεία, κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς με ότι αυτό συνεπάγεται και για τους ίδιους αλλά και για τους γονείς των μαθητών. Υπάρχει σχολείο στο Πόρτο Ράφτη που εδώ και πάρα πολλά χρόνια στεγάζεται σε πολυκατοικία!!! Το Ειδικό Νηπιαγωγείο Λαυρίου, το οποίο στεγάζεται σε ένα κοντέινερ. Το ίδιο νηπιαγωγείο και δημοτικά στην Κερατέα, στο Μαρκόπουλο, στο Κορωπί.

Από το 2010 και μετά, συνάδελφοι, παρατηρήθηκε μείωση των κρατικών δαπανών για την Εκπαίδευση τουλάχιστον 35%. Η ισχνή αυτή χρηματοδότηση από την Κυβέρνηση, από το Υπουργείο Εσωτερικών αλλά και από τους Δήμους έχει ως αποτέλεσμα την ελλιπή

συντήρηση των σχολικών κτιρίων και τη δραματική μείωση και υποστελέχωση των Τεχνικών Υπηρεσιών τους. Είναι πολλά τα παραδείγματα γραπτών αιτημάτων Διευθυντών Δημοτικών Σχολείων αλλά και Προϊσταμένων Νηπιαγωγείων που στη συντριπτική τους πλειοψηφία δεν ικανοποιούνται.

Είναι πολλά δυστυχώς επίσης τα παραδείγματα δυστυχημάτων αλλά και ατυχημάτων. Να θυμηθούμε μήπως τα περιστατικά με τους σοβάδες που πέφτουν στα κεφάλια των μαθητών μας; Όλα αυτά έχουν ως αποτέλεσμα σταδιακά οι γονείς να καλούνται να επωμιστούν μέσω ιδιωτικών πόρων τη συντήρηση σχολικών μονάδων. Η Κυβέρνηση, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αλλά και το Υπουργείο Παιδείας πρέπει να αυξήσουν πολύ σημαντικά τους πόρους για την Παιδεία. Όπως πρέπει να προσλάβουν και μόνιμο προσωπικό καθαριότητας. Πάρα πολλά σχολεία αντιμετωπίζουν προβλήματα με την υγιεινή και την καθαριότητα.

Πρέπει να δημιουργηθούν Νηπιαγωγεία που δε θα στεγάζονται ούτε σε κοντέινερ, ούτε σε ακατάλληλα κτίρια. Να δημιουργηθούν οι κατάλληλοι αύλειοι χώροι αλλά και οι προδιαγραφές που θα κάνουν τα κτίρια καλύτερα, ενώ είναι πολύ σημαντική επίσης και η

πρόσληψη σχολικών φυλάκων, ώστε ν' αποφεύγονται οι διάφορες ζημιές και φθορές που παρατηρούνται.

Αντί όλων αυτών, η Κυβέρνηση προτιμά να δαπανά εκατομμύρια ευρώ σε λαχανόκηπους, το ανέφεραν πολλές φορές οι συνάδελφοι κατά τη διάρκεια αυτής της Γενικής Συνέλευσης, ενώ ακόμα και το πολυδιαφημιζόμενο πρόγραμμα «Μ. Γιαννάκου» είναι και αυτό κυριολεκτικά μια σταγόνα στον ωκεανό.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το περιβάλλον που περνάει ένα παιδί, το ξέρουμε όλοι γιατί είμαστε εκπαιδευτικοί, είναι πολύ σημαντικό στο να μάθει να αγαπάει το σχολείο και τη μάθηση. Και επιτέλους θα πρέπει να ενσχύψουν όλοι σοβαρά στο πρόβλημα αυτό: το κτιριακό. Η εικόνα των σχολείων μας που διατηρούνται χάρη στο μεράκι των εκπαιδευτικών αλλά και δυστυχώς χάρη στις χορηγίες γονέων και κηδεμόνων των μαθητών μας, δε μας τιμά.

Εμείς πρέπει να διεκδικήσουμε σύγχρονα, ασφαλή σχολεία και σχολικές υποδομές που εγγυώνται την ασφάλεια και την υγεία των μαθητών μας, σχολικές υποδομές που ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες και απαιτήσεις των καιρών.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΡΑΜΕΣΙΝΗ

ΣΕΠΕ ΠΥΡΓΟΥ & ΑΡΧΑΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ακόμα και μέσα από το προσφυγικό ζήτημα αναδύεται το θέμα της καταστράτηγησης των συνδικαλιστικών μας ελευθεριών από την πλευρά του κράτους και των φορέων του και γενικότερα η καλλιέργεια ενός κλίματος τρομοκρατικής σε κάθε αντίθετη φωνή που προσπαθεί να ανα-

δείξει τη σήψη μέσα από τα διαπλεκόμενα συμφέροντα και την επικίνδυνη πολλές φορές πολιτική της κυβέρνησης.

Τον Νοέμβριο λοιπόν αυτής της σχολικής χρονιάς, ένας μικρός μαθητής της Β' τάξης ενός δημοτικού σχολείου του Πύργου, μεταφερόμενος με σχολικό λεωφορείο, παραδόθηκε στους Εκπαιδευτικούς αιμόφυρτος κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες. Ένα απότομο φρενάρισμα, ένας τσακωμός στα πίσω καθίσματα με τους συνομήλικους ήταν κάποιες από τις εκ-

δοχές που ακούστηκαν. Κανείς δεν ξέρει και κανείς δεν γνωρίζει πώς ακριβώς έγινε το περιστατικό.

Και αν αυτό το περιστατικό αφορούσε ένα Ελληνόπουλο, το θέμα θα είχε εξαντληθεί στις ευθύνες -όπως ο νόμος ορίζει για τους μεταφερόμενους, - του συνοδού, όπως δηλ. ακριβώς ο νόμος αναφέρει για τους μεταφερόμενους μαθητές έως και τη Β' τάξη του Δημοτικού. Στην προκειμένη όμως περίπτωση, ο μικρός μαθητής ήταν ένα προσφυγόπουλο που διέμενε στη δομή φιλοξενίας προσφύγων του Πύργου.

Και όπως πληροφορηθήκαμε εκ των υστέρων, η μόνη μέριμνα μεταφοράς τους από την πλευρά όλων των εμπλεκόμενων φορέων, δηλαδή της Διοίκησης της δομής, της Περιφέρειας που είναι υπεύθυνη για τη μεταφορά των μαθητών, του ΚΤΕΛ Ηλείας και της ΔΙΠΕ, η μόνη λοιπόν μέριμνα για τη μεταφορά των μαθητών προσφύγων ήταν ένα λεωφορείο της γραμμής!! που ποτέ όμως δε μάθαμε ποια γραμμή ήταν αυτή! Ερχόταν από τα Λεχαινά; απ' το Βούναργο; έκανε μια στάση στη δομή; έπαιρνε τα παιδιά και τα πήγαινε σχολείο;

Αυτό όμως τι σημαίνει; Σημαίνει ότι απαλλάσσεται από την ευθύνη του συνοδού! Ένα λεωφορείο της γραμμής δεν μπορεί να έχει συνοδό!! Σε ένα λεωφορείο όμως της γραμμής θα μπορούσε να ανέβει και ένας οποιοσδήποτε ενήλικας και να κάτσει δίπλα στα ανήλικα παιδιά και ο καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματά του! Καταγγείλαμε και δημοσιοποιήσαμε το γεγονός, θεωρώντας ως «ανεύθυνη», για να το πούμε κομπάζ, τη συμπεριφορά αυτή του κράτους απέναντι σε ένα τόσο σημαντικό θέμα όπως είναι η ασφαλής μεταφορά των μαθητών. Και το θέμα έγινε πανελληνίως γνωστό.

Το αμέσως επόμενο διάστημα δεχτήκαμε ένα εξώδικο του ΚΤΕΛ Ηλείας για συκοφαντική δυσφήμιση και η Πρόεδρος του Συλλόγου μας έγινε αποδέκτης τηλεφωνικώς «υποδείξεων» μιας «διαφορετικής» διαχείρι-

σης του γεγονότος, πιθανόν πιο βολικής για τους θεσμικούς εκπροσώπους.

Αντί λοιπόν ο Εισαγγελέας να πιάσει από τ' αυτά όλους τους ως άνω εμπλεκόμενους, πράγμα το οποίο έγινε βέβαια σε δεύτερο χρόνο, βρέθηκε ο Σύλλογός μας διωκόμενος γιατί υπερασπίστηκε το δίκιο του αδυνάμου και το δημοκρατικό της ισότιμης μεταχείρισης. Και όλο αυτό φυσικά έρχεται και δένει σε ένα ευρύτερο κλίμα που έχει καλλιεργήσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ένα κλίμα αυταρχισμού, καταστολής και ποδηγέτησης των Συνδικάτων, που στόχο έχει να φιμώσει κάθε φωνή αντίστασης και διεκδίκησης.

Όσον αφορά τώρα την αντιμετώπιση της Εκπαίδευσης και γενικότερα των συνθηκών διαβίωσης των μαθητών προσφύγων, τόσο από μαρτυρίες των συντονιστών της Ηλείας όσο και πανελληνίως, η κατάσταση είναι ζοφερή.

Θα πω εν γένει ότι έχουν υπάρξει μεγάλες περικοπές. Ακολουθείται το κλίμα γενικώς που υπάρχει και στα υπόλοιπα σχολεία. Περικοπές σε στελεχιακό προσωπικό, σε ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς και Εκπαιδευτικούς και στο τέλος αυτό οδηγεί στο να μην γίνεται τίποτα ουσιαστικό για έναν τόσο ευαίσθητο αποδέκτη, όπως είναι αυτά τα παιδιά, που έχουν βιώσει συνθήκες που δεν αντιστοιχούν και δεν αξίζει να τις ζει κανένα παιδί στον κόσμο.

Παρά τις νομικές λοιπόν υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία του 2013 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού και τον Ευρωπαϊκό Χάρτη, η πραγματικότητα στα σχολεία και στις δομές φιλοξενίας δείχνει άλλα: ότι είναι ξεκάθαρα μια συνειδητή πολιτική επιλογή περιθωριοποίησης και αποκλεισμού.

Σε αυτή τη χώρα, αν έχετε καταλάβει, έχουμε βάλει το λύκο να φυλάει τα πρόβατα. Και πώς θα μπορούσαν τα πράγματα να είναι διαφορετικά όταν Υπουργ-

γός Μετανάστευσης και Ασύλου είναι ο γνωστός και μη εξαιρετέος Μάκης Βορίδης και ως Διοικητές των δομών διορίζονται συγγραφείς πονημάτων ακραίου ισλαμοφοβικού περιεχομένου που συνεργάζονται με εκδοτικούς οίκους φιλοναζιστικού περιεχομένου;! Ένα ψάξιμο στο διαδίκτυο θα επιβεβαιώσει του λόγου το αληθές.

Ζητάμε λοιπόν και απαιτούμε το Υπουργείο Παιδείας και το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου να σταματήσουν να μεταθέτουν τις ευθύνες τους, να εφαρμόσουν πραγματικά τα μέτρα που απορρέουν από

τις ευρωπαϊκές υποχρεώσεις, τις εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και τους Συλλόγους να αναλάβουν πρωτοβουλίες υπεράσπισης του δικαιώματος της ισότητας και απρόσκοπτης πρόσβασης όλων των παιδιών στην Εκπαίδευση, τους Εκπαιδευτικούς και την κοινωνία να σταθούν απέναντι στις λογικές του αποκλεισμού και της ξενοφοβίας.

Τέλος, να μην ξεχνάει κανείς ότι ο ασίγηστος πόθος για μια νέα ζωή, για δικαιοσύνη και ανθρωπιά ποτέ δεν θα καταπνιγεί. Χίλιες φορές και αν συντριβεί, θα ξαναγεννηθεί από τις φλόγες. Χίλιες και μία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΤΟΛΙΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, νομίζω ότι έχοντας μπει πλέον στην τελική ευθεία για τη λήξη του φετινού συνεδρίου, μπορούμε να κάνουμε κάποιες διαπιστώσεις σε σχέση με όσα έχουν ειπωθεί. Και νομίζω ότι από όλες τις πτέρυγες, με διαφορετική έμφαση στη θεματολογία και με διαφορετική ένταση, νομίζω ότι διαπιστώνονται κάποιες κοινές συνισταμένες.

Μπορούμε να βρούμε κάποιους κοινούς παρονομαστές και ο κοινός παρονομαστής που μπήκε από όλες τις πλευρές είναι ότι η Εκπαίδευση βρίσκεται αυτή τη στιγμή κάτω από επίθεση και ότι οι επιθέσεις αυτές περιμένουμε να ενταθούν το επόμενο χρονικό διάστημα. Αυτό όμως που νομίζω ότι θα είχε ενδιαφέρον και θα ήθελα πολύ να το δω στο «Διδακταρικό βήμα» που θα βγει και θα έχει τις ομιλίες αυτού του συνεδρίου, θα είναι το να δούμε πόσοι χρησιμοποίησαν τις λέξεις που θα αναφέρω, οι οποίες νομίζω ότι τελικά αναδεικνύονται σε λέξεις ταμπού.

Και οι λέξεις ταμπού νομίζω και του φετινού συνεδρίου είναι λέξεις όπως Νέα Δημοκρατία, όπως Μητσοτάκης, όπως Κεραμέως, όπως Πιερρακάκης, όπως Ζαχαράκη. Και δεν ξέρω για εσάς, εμένα πάντως μου γεννήθηκε η εντύπωση από πολλούς από τους ομιλητές ότι οι επιθέσεις αυτές είναι φυσικό φαινόμενο. Είναι κάτι το οποίο πέφτει απ' τον ουρανό. Και ότι δεν είναι αποτέλεσμα μιας συγκεκριμένης πολιτικής, μιας συγκεκριμένης κυβέρνησης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αν δεν ξεκινήσουμε από τη βασική παραδοχή ότι έχουμε απέναντί μας μια κυβέρνηση η οποία είναι βαθιά φιλελεύθερη, η οποία είναι σκληρά αυταρχική και η οποία είναι ακραία διεφθαρμένη, νομίζω ότι δε θα έχουμε το πλαίσιο για να καταλάβουμε το τι είδους είναι οι επιθέσεις αυτές που δεχόμαστε.

Φεύγω από αυτό και πηγαίνω προς το θέμα το οποίο θα έπρεπε να αναπτύξω, νομίζω όμως ότι ο πρόλογος που έκανα ήταν απαραίτητος, θα ήθελα να ξεκινήσω από τον ρόλο των Υπηρεσιακών Συμβουλίων. Θεωρώ ότι είναι ζητούμενο η αναβάθμιση του ρόλου τους αλλά και η διασφάλιση της αξιοπιστίας τους. Όλες οι βασικές διαδικασίες, οι οποίες οδηγούν σε υπηρεσι-

ακές μεταβολές, πιστεύω ότι θα πρέπει να περνάνε μέσα από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα από αυτά που θα έπρεπε να περνάνε κανονικά αυτόν τον καιρό. Είχαμε αυτές τις μέρες τις λειτουργικότητες των σχολείων. Εκεί νομίζω ότι είναι σημαντικό το να θέσουμε, ότι θα πρέπει να έχουν καθοριστικό, αποφασιστικό και όχι γνωμοδοτικό χαρακτήρα οι αποφάσεις των Υπηρεσιακών Συμβουλίων. Και φυσικά νομίζω ότι είναι πάρα πολύ κομβικό το να βάλουμε το ζήτημα να καταργηθεί αυτή η ντροπή των αποσπάσεων χωρίς μοριοδότηση. Είναι ντροπή πραγματικά.

Δεν είναι τυχαίο το ότι αυτό το πράγμα διαιωνίζεται. Είναι ο τρόπος για να κάνουν παιχνίδι οι κυβερνήσεις και νομίζω ότι το καταλαβαίνουμε όλοι. Και θα πρέπει φυσικά να βάλουμε το ζήτημα προκειμένου να διασφαλιστεί η αξιοπιστία των Υπηρεσιακών Συμβουλίων, το να υπάρχει ένα σαφές πλαίσιο το οποίο να επιτρέπει στα διαφορετικά ΠΥΣΠΕ, ΑΠΥΣΠΕ κτλ., να παίρνουν αποφάσεις για ίδια ζητήματα με βάση τα ίδια κριτήρια.

Φυσικά δεν είναι μόνο το να βάλουμε πλαίσιο, αλλά είναι και το τι είδους πλαίσιο είναι αυτό. Σας θυμίζω εδώ για παράδειγμα, το μεγάλο πρόβλημα στο οποίο αναφέρθηκαν και άλλοι ομιλητές: διαφορετικά λογίζεται η συνυπηρέτηση των ζευγαριών που είναι με στρατιωτικούς, με αστυνομικούς, με δικαστικούς, με πανεπιστημιακούς, με ιερείς, αλλά με τους Εκπαιδευτικούς έχουμε εκεί πέρα ένα πρόβλημα. Ή το ζήτημα το ποιες ασθένειες εντάσσονται στις ειδικές κατηγορίες. Εκεί πέρα, επίσης, πραγματικά υπάρχουν πολύ προβληματικές διατάξεις.

Δεν μπορεί, για να σας δώσω μόνο ένα παράδειγμα, στις ειδικές κατηγορίες από όλους τους καρκίνους να εντάσσεται μονάχα η λευχαιμία και ο μεταστατικός καρκίνος. Λες και τα υπόλοιπα είναι καμία ασθένεια που περνάει με μια ασπιρίνη. Στο ίδιο πλαίσιο εμπίπτει ότι δεν μπορεί να υπάρχει διαφορετική αντιμετώπιση στους τετραπληγικούς ανάλογα με το αν είναι εκ γενετής ή αν αυτό είναι επίκτητο.

Θα υπήρχαν πάρα πολλά θέματα που πρέπει να βάλουμε, αναγκαστικά θα βάλω επιγραμματικά πολλά από αυτά. Νομίζω αξίζει να σταθούμε λίγο στις αιτήσεις άδειας για ιδιωτικά έργα, γιατί θεωρώ ότι είναι ένας πολύ ασφαλής δείκτης για να καταλάβουμε σε τι επίπεδο ένδειας έχει φτάσει ο κλάδος.

Ένα μεγάλο κομμάτι των Υπηρεσιακών Συμβουλίων

συνεχώς ασχολείται με αυτό και δείχνει ότι πολλοί συνάδελφοι και πολλές συναδέλφισσες επιζητούν δεύτερη εργασία προκειμένου να μπορέσουν να τα βγάλουν πέρα. Και εδώ πέρα βέβαια υπάρχει και το ζήτημα που έβαζα πριν. Το ότι ο νόμος είναι ασαφής. Τι συνάδει, τί δε συνάδει με την εκπαιδευτική ιδιότητα για να το δίνουμε ή να μη δίνουμε την άδεια;

Επιγραμματικά θα βάλω μερικά ακόμα ζητήματα. Η αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής θητείας ως χρόνου υπηρεσίας, η αγορά πλασματικού χρόνου με τους όρους που ίσχυαν πριν από τα μνημόνια, η μοριοδότηση για τις μονογονεϊκές οικογένειες. Νομίζω αξίζει λίγο περισσότερο να σταθούμε στο ζήτημα της υποχρεωτικής διέτας, της υποχρεωτικής παραμονής των νεοδιόριστων στον τόπο διορισμού. Είναι ένα μέτρο το οποίο κατά τη γνώμη μου είναι αποτυχημένο.

Θεωρητικά, έγινε προκειμένου περιοχές οι οποίες είχαν πρόβλημα να στελεχώσουν τα σχολεία τους, να βρίσκουν πιο εύκολα Εκπαιδευτικούς. Στην πραγματικότητα έχει λειτουργήσει ως αντικίνητρο προκειμένου οι Εκπαιδευτικοί να δηλώνουν τις περιοχές αυτές.

Και βέβαια υπάρχει το ζήτημα της κατάργησης του δικαιώματος συμμετοχής των Εκπαιδευτικών στη κινητικότητα των δημοσίων υπαλλήλων, το οποίο νομίζω, συνάδελφοι, ότι είναι ένας παραλογισμός από την πλευρά του Υπουργείου. Τι μας λέει το Υπουργείο; Λέει: Δε μπορώ να βρω Εκπαιδευτικούς να στελεχώσουν τα σχολεία και τι θα κάνω; Θα αυξήσω τους μισθούς; Όχι βέβαια. Θα επαναφέρω 13^ο, 14^ο μισθό; Όχι. Θα λύσω το στεγαστικό πρόβλημα; Προφανώς όχι. Θα θωρακίσω το επάγγελμα του εκπαιδευτικού; Τίποτα από αυτά. Τι θα κάνω; Θα εγκλωβίσω τους Εκπαιδευ-

τικούς που έχουν μπει να μην μπορούν να βγουν και έτσι με αυτόν τον τρόπο θα έχω περισσότερους Εκπαιδευτικούς για να καλύψουν τα κενά μου στα σχολεία.

Ξεχωριστός τομέας νομίζω στην τοποθέτηση αυτή οφείλει να είναι το ζήτημα των αναπληρωτών και αναπληρωτριών. Ξεχωριστός προφανώς όχι με την έννοια που το βάζει η κυβέρνηση, η οποία βολεύεται πάρα πολύ από το «διαίρει και βασίλευε» ανάμεσα σε αναπληρωτές και μονίμους. Νομίζω ότι ξεκινώντας να μιλάμε για τους αναπληρωτές, το πρώτο πράγμα που θα πρέπει να λέμε είναι μαζικοί διορισμοί. Δεν μπορεί το 1/3 των θέσεων των Εκπαιδευτικών να καλύπτεται αυτή τη στιγμή από αναπληρωτές και από αναπληρώτριες.

Και βέβαια θα πρέπει να βάζουμε το ζήτημα της εξίσωσης όλων των δικαιωμάτων των αναπληρωτών και των αναπληρωτριών με αυτά των μονίμων Εκπαιδευτικών, των υπολοίπων συναδέλφων τους. Και προφανώς θα πρέπει όλες οι υπηρεσιακές μεταβολές των αναπληρωτών να περνάνε από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια, όπως γίνεται ακριβώς και με τους μονίμους.

Ξεχωριστή αναφορά νομίζω ότι χρειάζεται στο ζήτημα των αδειών που σχετίζονται με τη μητρότητα. Εδώ πέρα σας θυμίζω ότι ο Πρωθυπουργός μας, ο Μητσοτάκης, τον Απρίλιο του '24 δήλωνε και έχω μπροστά μου τη δήλωσή του, οι αναπληρώτριες μητέρες, λέει, θα έχουν στήριξη για 9 μήνες. Τον Απρίλιο του '24 το έλεγε αυτό συνάδελφοι. Έχουμε φτάσει τον Ιούνιο του '25 και ακόμα δεν έχουμε δει αυτή η εξαγγελία να γίνεται πράξη. Παρόλο που ήδη από τον Ιούλιο του '24 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει καλέσει την κυβέρνηση στο να συμμορφωθεί με αυτό.

Αλλά βέβαια τι θα περιμένουμε από μια κυβέρνηση η οποία επέλεξε το να μαζέψει χρήματα τριπλασιάζοντας το παράβολο που πρέπει να πληρώσουν οι συνάδελφοί μας για να μπουν στους πίνακες; Και βέβαια στο ίδιο πλαίσιο κοροϊδίας εντάσσεται και το ζήτημα των αδειών που ακόμη περιμένουμε εγκύκλιο γι' αυτό, για το αν θα λήγουν στις 31/8 οι άνευ αποδοχών ή όχι.

Εβαλα στην αρχή της εισήγησής μου τα χαρακτηριστικά που νομίζω ότι έχει η κυβέρνηση και νομίζω ότι ήρθε η ώρα να προσθέσω άλλο ένα. Είναι μια κυβέρνηση η οποία θέλει να χτυπήσει τα Σωματεία. Και όποιος έχει αμφιβολία γι' αυτό δεν έχει παρά να διαβάσει τον νόμο Χατζηδάκη. Αυτό προφανώς έχει και το παιδάκι του. Και το παιδάκι του είναι το τι έχει κάνει με την εξύωση των αρετών από τις Επιτροπές Κρίσης Στελεχών και τώρα πρόσφατα από τα Πειθαρχικά Συμβούλια.

Και συγγνώμη συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αλλά δημόσιες τοποθετήσεις παρατάξεων οι οποίες μιλά-

νε για νόθους αιρετούς και άλλα τέτοια πράγματα, δυστυχώς ρίχνουν νερό στο μύλο της κυβέρνησης που θέλει να απαξιώσει τον ρόλο των αιρετών. Ρίχνουν νερό και πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί σε αυτό.

Πέρυσι κατατέθηκε μία παρόμοια ουσιαστικά εισήγηση για τα ζητήματα των υπηρεσιακών μεταβολών και δυστυχώς πέρυσι δεν πήραμε απόφαση και δεν πήραμε απόφαση, γιατί κάποιοι πρόταξαν το μικροκομματικό τους, πρόταξαν το να κάνουν μια επίδειξη δύναμης μετρώντας κεφάλια εκείνη τη στιγμή μέσα στην αίθουσα και βλέποντας ότι έχουν την πλειοψηφία.

Και αυτό το έκαναν χάνοντας τη δυνατότητα να έχουμε απόφαση της Γενικής Συνέλευσης για όλα τα ζητήματα που έβαλα στην εισήγησή μου. Ελπίζω αυτή τη φορά το σώμα να δείξει μεγαλύτερη σοβαρότητα και να φύγουμε από την 94^η Γενική Συνέλευση με απόφαση για όλα αυτά τα θέματα τα οποία έθεσα. Ευχαριστώ πολύ.

ΔΟΕ ψηφίζοντας τις 115 από τις 130 περίπου αποφάσεις. Ψήφισε τις 19 με τη ΔΑΚΕ και με τη ΔΥΣΗ. Τις υπόλοιπες τις ψηφίσαμε από κοινού με άλλους συνδικασμούς ως παράταξη. Και γι' αυτό απαιτούμε τον δέοντα σεβασμό. Δεν θα ανεχτούμε τη στοχοποίησή σας για να καλύψετε τα αδιέξοδά σας.

Πάμε λίγο παρακάτω. Θα μιλήσουμε, για την επαναδιαπραγμάτευση των πλασματικών χρόνων ασφάλισης; Θα το ζητήσουμε κάποτε να επανέλθει πριν από το νόμο Κατρούγκαλου;

Δηλαδή αυτή τη στιγμή αγοράζω τα πλασματικά χρόνια με 20% ενώ συνάδελφοι που συνυπηρετούμε στο σχολείο θα αγοράσουν με 6%. εκατό. Θα μπει κάποια στιγμή στο διοικητικό πλαίσιο της ΔΟΕ; Στην ΑΔΕ-ΔΥ με διαβεβαίωσαν ότι θα το βάλουν και το βάζουν. Η στρατιωτική θητεία θα αναγνωριστεί ως εργάσιμος βίος;

Συνάδελφοι όλα αυτά πρέπει να τα δούμε σοβαρά. Γιατί οι συνάδελφοι, οι περισσότεροι από μας γνωριζόμαστε, εάν φύγουμε εμείς, οι 60άρηδες και πλέον, το Συνδικάτο τελείωσε. Σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Η αμφισβήτηση τριών παρατάξεων συνεχώς όλο το χρόνο και των ανθρώπων που τις εκπροσωπούν θεωρείται ότι κάνει καλό στη ΔΟΕ και στη βάση; Θα φέρει την απαραίτητη ομόνοια για την απαραίτητη αγωνιστικότητα, για τα σοβαρά προβλήματα που μας βάζει η κυβέρνηση Μητσοτάκη; Έτσι θα παλέψουμε τον φιλελεύθερο λαϊκισμό, όπως θέλετε να το πείτε, της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας; Είναι βέβαιο: Όχι. Άλλα πράγματα θα πρέπει να δούμε εδώ. Γι' αυτό μας ψήφισε ο κόσμος.

Να βρούμε αυτά τα οποία μας ενώνουν. Να βρούμε περπατησιές συντεταγμένες. Να παλέψουμε τη φιλελεύθερη πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Δεν υπάρχει κάτι άλλο νομίζω. Αλλά να ακούω συνεχώς την αμφι-

σβήτηση τριών παρατάξεων και των ανθρώπων τους, δε μπορώ να το αντιληφθώ. Το σταματώ εδώ.

Θα μιλήσω για κάτι διαφορετικό από την αξιολόγηση. Μπαίνει το σοβαρότερο θέμα και νομίζω αναλύθηκε, θα αναλυθεί και θα συνεχίσει να αναλύεται το πώς θα το παλέψουμε και θα το αντιμετωπίσουμε.

Θα μιλήσω για το ασφαλιστικό - συνταξιοδοτικό και θα πιάσω κάποιες πλευρές γιατί φοβάμαι ότι ένα από τα σοβαρά σημεία τα οποία χωλαίνουμε ως Συνδικάτο είναι η αντιμετώπιση του σοβαρού αυτού θέματος, των θέσεων τις οποίες πρέπει να έχουμε για να το παλέψουμε απέναντι στις εκάστοτε κυβερνήσεις και στη σημερινή.

Και προτείνω ως Αυτόνομο Δίκτυο άμεσα το φθινόπωρο να οργανωθεί ένα συνέδριο - ημερίδα, ας το βρει το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, αποκλειστικά με αυτό το θέμα στο οποίο θα χρησιμοποιηθούν οι θέσεις μας, επιστημονικά δεδομένα κλπ. Στα οποία θα χρησιμοποιήσουμε ψηφισμένες θέσεις μας. Νομίζω ότι υπάρχει και ανάλογο συνέδριο του παρελθόντος για να δούμε το σοβαρό αυτό θέμα. Γιατί ήδη έχουμε χάσει πολλούς νέους συναδέλφους οι οποίοι δεν πιστεύουν στην ΔΟΕ και στις παρατάξεις μας. Γιατί; Διότι έχουν φτιάξει οργανώσεις αναπληρωτών, αδιόριστων κτλ. Και θεωρούν ότι μέσα από αυτές μπορούν να εκφράζονται.

Θα αρχίσουμε στο τέλος να έχουμε και ανθρώπους προς συνταξιοδότηση, να κάνουν δικούς τους ξεχωριστούς Συλλόγους. Να δούμε λοιπόν κάποια θέματα, γιατί υπάρχει σοβαρή μερίδα κόσμου οι οποίοι είναι προς συνταξιοδότηση, αφού ως γνωστό με βάση μελέτες οι οποίες υπάρχουν, είμαστε στο 55+ ως μέσος όρος ηλικίας εκπαιδευτικών.

Πώς απαντά η κυβέρνηση; Ψήφισε ότι οι συνταξιούχοι εκπαιδευτικοί μπορούν να επιστρέψουν στην εργασία. Βέβαια, έχουμε μεμονωμένες περιπτώσεις 2-3 ατόμων, όμως κανείς δεν μας λέει ότι εκεί θα φτάσουν. Ποια είναι λοιπόν αυτά τα θέματα που πρέπει να δει το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ; Ευνοϊκότερα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης.

Ήδη από του χρόνου θα εξεταστεί, λέει, και θα ισχύσει από το '27, διότι έχει αυξηθεί το προσδόκιμο ζωής. Άρα και αυτά που ισχύουν τώρα για κάποιους 60, για

κάποιους 62 και όλοι οι άλλοι στα 67 θα αμφισβητηθούν. Και ήδη έχουμε το παράδειγμα της Δανίας νομίζω που ψήφισε το 70. Να δούμε μπορούμε να έχουμε εκπαιδευτικούς 70 ετών; Να διεκδικήσουμε την επιστροφή της πλήρους σύνταξης με 30 χρόνια υπηρεσίας; Διότι δεν νοείται εκπαιδευτικός μετά από κάποια ηλικία να μπορεί να ανταπεξέλθει στα καθήκοντά του.

Πώς αυτό μπορεί να γίνει όμως; Υπάρχει μια σοβαρή μερίδα εκπαιδευτικών, αδιόριστων εκπαιδευτικών που είναι πάρα πολλοί και εδώ ανάμεσά μας, οι οποίοι άργησαν να διοριστούν. Είναι τα παιδιά της αδιόριστίας. Με το νόμο Αρσένη, ΑΣΕΠ κτλ., Γιαννάκου, οι οποίοι είναι γύρω στα 60 αλλά δεν έχουν τα απαραίτητα χρόνια υπηρεσίας γιατί τους έφαγε η αδιόριστία. Αυτοί και να θέλουν να βγουν έχουν πολύ λίγα χρόνια υπηρεσίας. Και πως να αναγνωρίσουν χρόνια όταν το κάθε έτος υπηρεσίας κάνει 20% εισφορές να επανέλθει στο 6,67%.

Εάν κάποιος θέλει να αναγνωρίσει, να πληρώνει ένα λογικό ποσό, όχι να αποτελεί αντικίνητρο. Τι θα ακολουθήσει με αυτό τον τρόπο; Είναι βέβαιο ότι μετά από 5 χρόνια περίπου που είχε αρκετούς διορισμούς, δε θα βγαίνει κόσμος στη σύνταξη. Άρα τι δεν θα έχουμε; Διορισμούς. Συνεπώς, αν παλέψουμε κάτι το ευνοϊκότερο, θα καταφέρουμε να έχουμε κάποιον ρυθμό διορισμών και τα επόμενα χρόνια. Να μην επανέλθει λοιπόν ο κλάδος σε αδιόριστία.

Επικουρικά: Το ξέρετε ότι τα Επικουρικά σε λίγο θα αρχίσουν να μειώνονται με βάση τους ψηφισμένους νόμους; Θα μειώνονται οι επικουρικές συντάξεις. Γιατί; Γιατί τα έσοδα τα οποία έχουμε στη δημιουργία του καινούργιου Ταμείου δεν θα επαρκούν.

Και δύο ακόμα πράγματα. Να δούμε σοβαρά στο να επανέλθει για τους άντρες, οι οποίοι πλέον είμαστε μειοψηφία, των εισφορών της στρατιωτικής θητείας, που το χάσαμε εδώ και πολλά χρόνια, προμνημονιακά και είναι πλήρως άδικο. Και δεύτερον, να δούμε κάτι το οποίο έχει σχέση με την αύξηση των ορίων εργασίας. Να μειώνεται και αυτό το ωράριο εργασίας των Εκπαιδευτικών, αφού μας θέλουν 40 χρόνια να υπηρετούμε. Γιατί μέχρι τα 20 χρόνια πάμε στις 21 ώρες; Τα άλλα 20 χρόνια; Ναι, να μειωθεί κι άλλο, αφού μας θέλουν γέροντες να εργαζόμαστε.

Σας ευχαριστώ πολύ. Καλή επιτυχία στις εργασίες μας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΚΡΑΚΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΕΠΕ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ «Δ.
ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Συνάδελφοι, φτάσαμε στο κρίσιμο σημείο της Γενικής Συνέλευσης για το Πρόγραμμα Δράσης. Βρισκόμαστε σε μια πολιτική συγκυρία που προφανώς από πάρα πολλές πλευρές της Γενικής Συνέλευσης καταγράφηκε ότι βρισκόμαστε σε μια περίοδο όπου έχουμε μια κυβερνητική πολιτική του αυταρχισμού, μια πολιτική που σαρώνει το κοινωνικό κράτος, που ιδιωτικοποιεί βασικές εκφάνσεις και νευραλγικούς τομείς του δημόσιου τομέα, όπως η υγεία και η Παιδεία.

Και βρισκόμαστε σε μια φάση διεύρυνσης των κοινωνικών ανισοτήτων και φτωχοποίησης του λαού. Υπό αυτό το πρίσμα λοιπόν, αυτό που σίγουρα απαιτείται, είναι η ενότητα των δυνάμεων, η κοινή βάση για ένα όραμα, η κοινή βάση σε θέσεις, η κοινή βάση σε αγώνες. Και εμείς ως παράταξη έχουμε αποδείξει ότι είμαστε στην πλευρά της σύνθεσης και της συνεννόησης και για το σχολείο που θέλουμε και για τα εργασιακά δικαιώματα, αλλά και για να μπορούμε να ζούμε από ένα μισθό με αξιοπρέπεια και προοπτική.

Υπό αυτή την έννοια λοιπόν, όπως τοποθετήθηκε ο εισηγητής από την πλευρά της Διδακταλκής Ομοσπονδίας, εμείς συμφωνούμε και ψηφίζουμε το πρόγραμμα δράσεων, γιατί ακριβώς βασίζεται σε ένα μίνιμουμ θέσεων και στρατηγικών που υλοποιούν όλα τα διακυβεύματα που έχουμε μπροστά μας ως κλάδος, ως εκπαιδευτική κοινότητα. Και αυτά προφανώς είναι τα οικονομικά. Είναι αυτό που προσπαθεί να μας επιβάλει η κυβέρνηση, το «δάσκαλος σκυφτός, αμόρφωτος λαός». Ο δάσκαλος των 800 ευρώ, σε συνδυασμό με την ακρίβεια παντού που δεν μπορεί να ζήσει και πάει σε δεύτερη και τρίτη εργασία για να τα βγάλει πέρα. Σε αυτό που τα σχολεία ζήσαμε και φέτος και οι Σύλλογοι των Εκπαιδευτικών όπου είχαμε παραιτήσεις και αρνήσεις συνανδέλων, γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, ότι δεν μπορεί να ζήσει από το μισθό σε σχέση με το κόστος διαβίωσης ενός συνανδέλου. Στα ζητήματα αιχμής λοιπόν των οικονομικών προτάξαμε την αύξηση των μισθών, την επταφορά 13^{ου} και 14^{ου} μισθού.

Ο δεύτερος άξονας είναι η δημοκρατία και η παιδαγωγική ελευθερία στα σχολεία, όπου ειπώθηκε και καταγράφηκε για τον αυταρχισμό που επιβάλλει η κυβέρνηση, τα Πειθαρχικά, το νέο Πειθαρχικό Δίκαιο που βρίσκουμε μπροστά μας, την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης.

Ο τρίτος άξονας, η σχολική καθημερινότητα που υπάρχει στα σχολεία, η γραφειοκρατία, οι σχέσεις γονέων και Εκπαιδευτικών που έχει μπει σε μια νέα φάση, τις συνεχείς καταγγελίες που υπάρχουν στις Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και ψάχνουμε Νομικές Υπηρεσίες οι Σύλλογοι για να μπορούμε να ανταπεξέλθουμε στο βάρος αυτού που βρισκόμαστε και πρέπει η Ομοσπονδία αυτό το ζήτημα να το αντιμετωπίσει.

Τις πιλαφόρμες που συνεχώς εφευρίσκει το Υπουργείο Παιδείας για να μεταθέσει τις ευθύνες που έχει η ίδια η εξουσία απέναντι στη λειτουργία των σχολικών μονάδων.

Τις συγχωνεύσεις τμημάτων που αντί να διεκδικούμε τη μείωση αριθμού μαθητών στα τμήματα, η κυβέρνηση επιτίθεται με νέο κύμα συγχωνεύσεων και μετακινήσεων μαθητών που ζούμε και αυτό το διάστημα.

Τέταρτος άξονας τα εργασιακά, που και εδώ έχουμε ένα νέο διακύβευμα μπροστά μας με τη συζήτηση που άνοιξε η κυβέρνηση για την άρση της μονιμότητας, την άδεια μητρότητας που μόνο ο δικός μας κλάδος δεν έχει εξισωθεί του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα, η 9μηνη άδεια, το επίδομα ανεργίας των αναπληρωτών που αυτές τις μέρες απολύθηκαν, που κάνουν αυτό το διάστημα τις αιτήσεις και θα πάρουν το 50% σε μισθό και το άλλο 50% σε προπληρωμένη κάρτα, τη μείωση ωραρίου που τέθηκε όσον αφορά το εκπαιδευτικό ωράριο, την εξίσωση του ωραρίου στα ολιγοθέσια σχολεία και στα Νηπιαγωγεία.

Πέμπτο ζήτημα η επιμόρφωση των Εκπαιδευτικών που πρέπει να δούμε έναν πυλώνα ελεύθερης πρόσβασης στην επιμόρφωση, τα σύγχρονα και ασφαλή σχολεία που είχαμε και στην ημερήσια διάταξη, αλλά και την ταυτότητα του πυρήνα της Εκπαίδευσης. Μιλήσαμε για το άρθρο 16, το πώς παραβιάζεται το Σύνταγμα, τα Ωνάση στα σχολεία και ούτω καθ' εξής.

Υπό αυτό λοιπόν το πλαίσιο, το Πρόγραμμα Δράσης κινείται σε ένα πλαίσιο συντονισμού με τις άλλες εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και την ΑΔΕΔΥ, έχει στο πλαίσιο έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις και Ολομέλεια Προέδρων με την έναρξη της χρονιάς, έχει στον σχεδιασμό της πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια σε όλες τις πόλεις, έχει την εξουσιοδότηση από την 94^η Γενική Συνέλευση στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ για λήψη κινηματικών αποφάσεων.

Και εδώ μου προξενεί απορία η τοποθέτηση μέλους των Παρεμβάσεων ότι υποβαθμίζει αυτός ο άξονας τις αποφάσεις και το Πρόγραμμα Δράσης της Γενικής Συνέλευσης, καθώς στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ, το τελευταίο που είχαμε, το ζήτημα της άρσης μονιμότητας και για το νέο Πειθαρχικό Δίκαιο κι εσείς με την ψήφο σας θέσατε σε εξουσιοδότηση για το πότε θα γίνουν οι απεργιακές κινητοποιήσεις ή οι πολύμορφες δράσεις του τριτοβάθμιου συνδικαλιστικού οργάνου.

Και επειδή πολλά ακούστηκαν όσον αφορά το πώς αντιλαμβάνεται κάθε χώρος τη στρατηγική της κάθε παράταξης, εμείς δεν είμαστε με το δόγμα ότι όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις φτάνει το ίδιο. Δεν είμαστε και με το δόγμα ότι δεν απαιτείται στο αποτύπωμα της συνδικαλιστικής δράσης η προσδοκία των εργαζόμενων για πολιτική αλλαγή.

Κι εδώ, ως Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών προτιμάμε να είμαστε υπεύθυνοι και όχι ανεύθυνοι, όπως ειπώθηκε πάλι από εκπρόσωπο των παραβάσεων. Γιατί λέει στο πανό μας, στα πανό των παρατάξεων έχουμε τη λέξη «υπευθυνότητα». Προτιμάμε λοιπόν να είμαστε υπεύθυνα μπροστά, γιατί προτάξαμε, διεκδικήσαμε, πετύχαμε, συμμετείχαμε σε μεγάλες νίκες του συνδικαλιστικού κινήματος.

Προτάξαμε, συμμετείχαμε στο πάγωμα και κατάργηση της αξιολόγησης το 2015. Θεσμοθετήσαμε με νίκη του κινήματος τη δίκαιη Προσχολική Εκπαίδευση. Πετύχαμε τη μείωση του αριθμού μαθητών που άλλαξε η κυβέρνηση με το που βγήκε της Νέας Δημοκρατίας από

25 σε 22 μαθητές. Υπερασπιστήκαμε τις αποφάσεις των εναίων κειμένων που έδωσε διέξοδο στην αγωνία των συναδέλφων. Υπό αυτό λοιπόν το πρίσμα, εμείς συμμετέχουμε και

όταν μια απόφαση είναι πλειοψηφική, την εφαρμόζουμε, την υλοποιούμε και αγωνιζόμαστε προς αυτή την κατεύθυνση. Σας ευχαριστώ.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Η' ΣΕΠΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι από το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών και έχω την τιμή να είμαι Πρόεδρος του ΣΕΠΕ σε αυτόν τον δύσκολο καιρό.

Πάμε στο backdrop. Τι στόχους βάζουμε; 13^ο και 14^ο μισθό; Μα υπάρχουν δηλώσεις που έγιναν για πρώτη φορά πως εαν πάρουν αύξηση οι δημόσιοι υπάλληλοι, θα την πάρουν από τους φτωχούς. Και όχι μόνο αυτό. Είπαν επίσης πως: «Δεν έχουμε αυτονομία οικονομική για να δώσουμε αυξήσεις».

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, μια χαρά αυτονομία είχαν να διορίσουν, κάνοντας στην ουσία ιδιωτική θέση στο Νοσοκομείο Νίκαιας, με μισθό 38.000. Μια χαρά αυτονομία είχανε για το πάρτι αναθέσεων των 7 δις. Αυτονομία είχανε να είναι μεσάζοντες ώστε η ακρίβεια να φτάσει στα ύψη. Για να υπάρχουν, για πρώτη φορά στην ιστορία, και άλλες φορές στη Νέα Δημοκρατία να είναι στην κυβέρνηση. Αλλά αυτά γίνονται για πρώτη φορά, τέτοια υπερκέρδη. Εκεί είχαν αυτονομία με απίστευτα κέρδη, πέρα από τις Τράπεζες και ειδικά στις επιχειρήσεις ενέργειας και στα σούπερ μάρκετ.

Το εισόδημα της κυβέρνησης ήταν 11 δις, αλλά αυτά δεν μπορούν να βρεθούν κάποια λίγα για το ζήτημα των μισθών. Λέμε και το άλλο. Εξίσωση δικαιωμάτων αναπληρωτών και μονίμων. Μα εδώ έκανε πάλι ακριβώς το ανάποδο. Ενώ ήταν υποχρεωμένη να κάνει αυτή την εξίσωση με βάση την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, τι έκανε; Εξαίρεσε τον κλάδο των εκπαιδευτικών.

Κατάργηση του υπάρχοντος νόμου της Αξιολόγησης. Όχι μόνο κατάργηση του νόμου της αξιολόγησης δεν έχει επιτευχθεί, αλλά έρχεται και επιδεινώνεται η κατά-

σταση με την άρση της μονιμότητας. Θα μπορούσα να αναφέρω και άλλα πολλά. Αλήθεια συνάδελφοι, ποιος από εδώ καλοπροαίρετα πιστεύει ότι αυτοί οι στόχοι θα επιτευχθούν με πρωθυπουργό τον Κυριάκο Μητσοτάκη και κυβέρνηση τη Νέα Δημοκρατία; Οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ το πιστεύουν;

Και τέλος πάντων αυτό μπορεί να συνεχίζεται και να δίνεται πολιτική στήριξη; Οι υπόλοιποι και οι συνάδελφοι των παρεμβάσεων και της ΑΣΕ για παράδειγμα, συνεχίζουν τη γραμμή και τώρα ότι η Νέα Δημοκρατία σε συνέχεια της πολιτικής του κακού ΣΥΡΙΖΑ την συνεχίζουν; Θα θυμηθούν καμιά φορά την αγαπημένη λέξη «αναιτροπή» της κυβέρνησης; Διότι μάλλον την έχουν ξεχάσει.

Υπάρχουν και άλλα συνάδελφοι και συναδέλφισσες εδώ και αυτό πρέπει να το δει και η ΔΟΕ. Το Αυτόνομο Δίκτυο το είδε, εδώ είχαμε πραξικόπημα με το ΣτΕ. Ξέρετε τι έγινε; Θα αλλάξουν τα λεξικά από τη μέρα που βγήκε η απόφαση του ΣτΕ σε σχέση με το άρθρο 16. Από δω και πέρα το ρήμα «απαγορεύεται», συνώνυμο θα έχει το ρήμα «επιτρέπεται»! Αυτό θα γίνει διότι το ΣΤΕ αυτό είπε. Επιτρέπεται λέει οι ιδιώτες να έχουν ΑΕΙ. Απίστευτο.

Ωνάσεια: Τα Ωνάσεια πρέπει κατά τη γνώμη μου να ήταν εδώ. Διότι έχουμε για πρώτη φορά, όχι ιδιωτική Εκπαίδευση στην Ελλάδα, αλλά για πρώτη φορά έχουμε το δημόσιο σχολείο να το διοικήσουν οι ιδιώτες και να το μεταβάλλουν. Σε τι; Σε ιδιωτικά ιδρύματα. Και έχουμε το απίστευτο, τον Κυριάκο Μητσοτάκη γι' αυτό το θέμα να δηλώνει ότι «με τα Ωνάσεια προχωρώ το όραμα των ίσων ευκαιριών». Ξέρετε πόσο είναι τα 30 πρότυπα και τα 12 Ωνάσεια; 0,48%. Το 99,5% δεν τον νοιάζει.

Δεν ξέρω τι θα κάνει η Νέα Δημοκρατία με την άρση της μονιμότητας και αν βρει δεκανίκια να το περάσει και στο Σύνταγμα δεν το ξέρω, αλλά καθόλου βέβαιος δεν είμαι

με αυτά που γίνονται και με την άλλη εξουσία σε αυτή τη χώρα.

Επειδή δεν φαίνεται ότι από αυτές τις διεκδικήσεις μας θα έχουμε νίκη, και βεβαίως πολύ καλά κάνουμε και αντιστεκόμαστε, όμως από την αντίσταση πρέπει να περάσουμε και στην πολιτική διεκδίκηση και στην πολιτική ανατροπή.

Άκουσα μ' ενδιαφέρον χτες έναν σεβαστό αγωνιστή. Θέλω να θυμίσω ότι βεβαίως ήταν το 1985, κρίσιμη και εμβληματική χρονιά για την κατάκτηση στην εκπαίδευση. Βεβαίως και το 2006, παρ' ό,τι ήταν ηρωική ήττα εκεί. Αλλά συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δεν υπήρξαν οι μεγάλες νίκες;

ΓΙΩΡΓΟΣ

ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Θα προσπαθήσω όσο μπορώ πιο κωδικοποιημένα να περιγράψω την κατάσταση και μετά να προχωρήσω στη σύνδεση των πολιτικών επιδίκων με τα συνδικαλιστικά επίδικα αυτής της περιόδου. Κανείς πρέπει να μη χάνει το momentum και πιστεύω ότι στην παράταξη που βρίσκομαι, η οποία πιστή στις αρχές και στις αξίες διαχρονικά, το προηγούμενο διάστημα προσπάθησε να είναι συνεπής σε αυτά τα οποία οργανωτικά και συνδικαλιστικά έχει υποσχεθεί.

Θυμίζω τα ενιαία κείμενα τα οποία στην αυτοαξιολόγηση, με τη βοήθεια και την ενίσχυση του Αυτόνομου Δικτύου και με την ψήφο βέβαια και των παρατάξεων που τα στήριξαν, έχουν βρει ευήκοα ώτα σήμερα στα σχολεία και εφαρμόζονται πανελλαδικά και απάλλαξαν και τους συναδέλφους από επιπλέον εργασία κατά τις απογευματινές ώρες στο εξωδιδακτικό ωράριο. Θυμίζω τις συνεχείς παρεμβάσεις στο Διοικητικό Συμβούλιο, για τις οποίες θα αναφερθώ σε λίγο.

Προηγουμένως όμως θέλω να μιλήσω για τα τρία, τέσσερα μεγάλα πολιτικά επίδικα που απασχολούν την κοινωνία σήμερα. Το πρώτο προφανώς είναι η νέα σχέση που πρέπει να δημιουργηθεί μεταξύ κράτους και πολίτη και η σχέση εμπιστοσύνης των πολιτών με το κράτος. Αυτή πρέπει να αποκατασταθεί πλήρως, κάτι που σήμερα δεν το βλέπουμε να γίνεται.

Αντιθέτως, το ένα σκάνδαλο διαδέχεται το άλλο και το μόνο εύκολο που μπορώ να αναφέρω και το πιο πρόσφατο είναι το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ, που ας είναι καλά οι Ευρωπαίοι Εισαγγελείς που σκόνταψαν πάνω σε αυτή την κακοδιαχείριση στον συγκεκριμένο οργανισμό που από το 2019 μέχρι σήμερα έχει γίνει τέτοια κακοδιαχείριση άνευ προηγουμένου κι έτσι γίναμε κι εμείς κοινωνοί αυτού του σκανδάλου.

Μάλιστα έχουμε πάρει κι ένα πρόστιμο της τάξης των 400 εκατομμυρίων ευρώ, τα οποία πρέπει η χώρα μας να πληρώσει, με τη διαφορά όμως πολύ φοβάμαι ότι δεν θα τα πληρώσουν αυτοί που έφαγαν τα χρήματα και που κακώς τα έλαβαν, αλλά θα τα πληρώσουν, ο καθένας από εμάς, οι πολίτες δηλαδή που ζούσαν με

Πότε έγιναν το τελευταίο διάστημα; Δεν έγινε το 2018 με τη θεσμοθέτηση της δίχρονης προσχολικής εκπαίδευσης; Δεν έγινε με την κατάργηση του ΠΔ50, επανήλθε η αναλογία στις συνταξιοδοτήσεις και τις προσλήψεις; Δεν έγιναν όλα αυτά και άλλα τόσα;

Ο Η' Σύλλογος Θεσσαλονίκης, με δικηγόρο τον Άρη Καζάκο, ο οποίος προσέξετε ποιος ήταν, αυτός που πήρε την απόφαση από τον Άρειο Πάγο ότι κάθε απεργία κρίνεται αυτοτελώς, δε θα αφήσει κανένα συνάδελφο και συναδέλφισσα να πάει μόνος. Η οποιαδήποτε δίωξη αποτελεί δίωξη για τον Σύλλογό μας και έτσι θα την αντιμετωπίσουμε. Πάμε με αντίσταση, αλλά με στόχο την ανατροπή και τη νίκη.

τη δικαιοσύνη που διέπει τη ζωή τους και δεν είχαν καμία ανάμειξη βέβαια στο συγκεκριμένο σκάνδαλο.

Ωστόσο, πέρα από το επίδικο της σχέσης αξιοπιστίας του κράτους και της σχέσης εμπιστοσύνης κράτους πολίτη, υπάρχουν σίγουρα και άλλα μεγάλα επίδικα. Ένα είναι η ακρίβεια με τις αυξήσεις στις τιμές, τις αυξήσεις στο ρεύμα. Διάβασα σήμερα το πρωί στις ειδήσεις ότι επώδυνες αυξήσεις έρχονται τον Ιούλιο στην τιμή της κιλοβατώρας. Και εκτός το επίδικο της ακρίβειας, έχουμε βέβαια σίγουρα το επίδικο της στεγαστικής κρίσης, για την οποία στεγαστική κρίση, όσο είδατε εσείς εφαρμοζόμενη στεγαστική πολιτική, άλλο τόσο την είδα κι εγώ.

Και πρέπει να κάνουμε και συγκρίσεις για να είμαστε και ρεαλιστές. Πού βρισκόμαστε εμείς σήμερα, πού βρίσκονται άλλες χώρες; Αναφέρω ως παράδειγμα τη γειτονική Πορτογαλία, που σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία διέθεσε περίπου 25.000 κρατικές κατοικίες, τις ανακαίνισε και τις διέθεσε με εισοδηματικά κριτήρια σε ανήμπορους και ευάλωτους πολίτες, γενικά σε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, ενώ εμείς στη χώρα μας έχουμε δεν έχουμε διαθέσει μέχρι σήμερα περίπου 400 κατοικίες.

Αυτό δείχνει την αδυναμία της κυβέρνησης να χαράξει στεγαστική πολιτική, που θα φέρει σε πέρας τα προβλήματα στα εισοδήματα των εργαζομένων. Και βέβαια το πρόβλημα της στεγαστικής κρίσης αγγίζει και τους συναδέλφους μας και τις συναδέλφισσες που διορίζονται σε διάφορες περιοχές της χώρας, όταν καλούνται να πληρώσουν πάνω από 500 ευρώ ενοίκιο. Ιδιαίτερα τους αναπληρωτές, που όταν πάνε σε νησιά όπως στη Μύκονο, στη Ρόδο, σε υψηλή περίοδο πρέπει να εγκαταλείπουν και τις κατοικίες, χώρια που το ενοίκιο της κατοικίας είναι 500 με 600 ευρώ περίπου.

Το μόνο που τους απομένει λοιπόν είναι η ενίσχυση από την οικογένειά τους, από τον πατέρα και τη μητέρα, για να μπορούν να τα βγάλουν πέρα. Προφανώς δεν πρόκειται για μια αξιοπρεπή διαβίωση, οπότε στα πλαίσια των πεπραγμένων και της κριτικής απέναντι στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ χρειάζονται περαιτέρω παρεμβάσεις για το στεγαστικό πρόβλημα, αν και τα ανταντακλαστικά της Ομοσπονδίας ήταν πολύ καλά σε σχέση με τις συγχωνεύσεις των τμημάτων, με τα σχολεία μεγαθήρια, τα οποία πάνε να γίνουν

ανά την Ελλάδα και σίγουρα δεν παράγεται το παιδαγωγικό έργο που πρέπει να παραχθεί και σίγουρα μειώνονται οργανικές θέσεις.

Γιατί το Υπουργείο βλέπει αριθμούς, αλλά δε βλέπει την πραγματική κατάσταση. Και όλα δεν μπορούν όμως να έχουνε αυτή τη λογική, την αριθμητική λογική, με στόχο την εξοικονόμηση χρημάτων. Γιατί έχουμε να κάνουμε με παιδιά, έχουμε να κάνουμε με τη νέα γενιά, την οποία πρέπει να την ενισχύσουμε.

Παράλληλα με όλα αυτά, έχω να τονίσω το γεγονός ότι, υπάρχει αναγκαιότητα για αύξηση των μισθών με στόχο την αξιοπρεπή διαβίωση. Το φωνάζουμε διαρκώς. Αναγκαιότητα της έναρξης των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Οι κοινωνικοί εταίροι πρέπει να αρχίσουν να συζητάνε, για να καταλήξουν σε συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Είναι ένα μεγάλο θέμα, το οποίο πρέπει να το δει η Ομοσπονδία μας. Οι μόνιμοι διορισμοί, που εκεί υπήρχαν καλά αντανakλαστικά, αλλά πρέπει να συνεχίσουμε να φωνάζουμε και να χτυπάμε την πόρτα του Υπουργείου ως ΔΟΕ για την επέκταση κι εφαρμογή των ΕΔΥ, δηλαδή των ψυχολόγων και των κοινωνικών λειτουργών, σε όλη την επικράτεια.

Κι εκείνο που θέλω επίσης να τονίσω είναι η κάλυψη των αναγκών στην Ειδική Αγωγή σε σχέση με τις παράλληλες στηριξεις και τα τμήματα ένταξης. Θυμίζω ότι πάνω από 330 αιτήματα για τμήμα ένταξης πανελλαδικά στη χώρα είναι στον αέρα, δεν έχουν εγκριθεί μέχρι σήμερα για την τελευταία σχολική χρονιά και μάλιστα για αιτήματα τμήματα ένταξης που πληρούν τις προϋποθέσεις του αριθμού των μαθητών, άνω δηλαδή των 3 μαθητών κι επίσης είναι πολλές εκατοντάδες

οι αιτήσεις για παράλληλη στήριξη στα σχολεία. Θεσμοί που είναι αναγκαίοι για την απρόσκοπτη λειτουργία των σχολικών μονάδων.

Και κλείνω, σε σχέση με το κομμάτι της κριτικής και αυτό που θα μας απασχολήσει σε λίγο καιρό, το πρόβλημα πέρυσι τέτοια εποχή, όταν μιλούσα από το βήμα της 93^{ης} Γενικής Συνέλευσης. Αναφέρομαι στην πλατφόρμα για την ενδοσχολική βία. Επαιρείται η κυβέρνηση ότι η πλατφόρμα θα δώσει και τη λύση στο θέμα της αντιμετώπισης της σχολικής βίας. Αλλά η βία όμως, η ενδοσχολική, πρέπει να έχει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, τα οποία είναι επανάληψη της ίδιας κατάστασης, της ίδιας μορφής βίας, με το ίδιο θύμα και τον ίδιο θύτη.

Αυτό όμως δίνει τώρα, ως κερκόπορτα, την ευκαιρία στους γονείς να μπαίνουν και να καταγγέλλουν τον εκάστοτε εκπαιδευτικό, ο οποίος, ειρήσθω εν παρόδω, είναι απροστάτευτος από το Υπουργείο κι αν κάποιος Σύλλογος έχουν μεριμνήσει, όπως ο Σύλλογος των Τρικάλων, τον οποίο σήμερα ως αντιπρόσωπος εκπροσωπώ, μεταξύ κι άλλων αντιπροσώπων που είναι εδώ στην αίθουσα, μερίμνησε να έχει νομικό σύμβουλο και να τον πληρώνει για να μπορεί να προστατεύεται ο συνάδελφος που έχει διάφορα δικαστικά θέματα.

Θα μπορούσα κι άλλα να πω, δε θέλω να καταχραστώ τον χρόνο κανενός. Θα κλείσω μόνο με το σκεπτικό ότι με αυτά που βλέπουμε κάθε μέρα, μόνο μία πολιτική αλλαγή μπορεί να επιφέρει πραγματική αλλαγή στα ζητήματα που αφορούν τη βελτίωση της δημόσιας Εκπαίδευσης.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΕ

ANNA

ΚΑΡΛΑΥΤΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΑΘΗΝΑ»

Συνάδελφοι είμαι εκλεγμένη με την Πρωτοβουλία των Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών. Είκοσι χρόνια στον κλάδο, Μουσικός σε 32 σχολεία και μία από τις νεοδιόριστες του Συλλόγου «Αθηνά» που παραλάβαμε παραπομπή στο Πειθαρχικό Συμβούλιο για τη συμμετοχή μας στην απεργία-αποχή από τις διαδικασίες αξιολόγησης.

Μια αξιολόγηση που ευρύτερα παραπαίει στα σχολεία του Συλλόγου μας, καθώς από τα 14 σχολεία που τα τελευταία χρόνια επιλέχθηκαν για τις εξετάσεις τύπου PISA και στα 14 ακυρώθηκαν με τη συμμετοχή των συναδέλφων στις προκηρυγμένες στάσεις εργασίας. Όλα τα σχολεία του Συλλόγου Αθηνά αντιστέκονται στην αξιολόγηση της σχολικής μονάδας με τα ενιαία κείμενα. Το 80% των συναδέλφων μας έχουν υπογράψει την απεργία-αποχή από τους μέντορες και τους συντονιστές. 4 χρόνια τώρα προσπαθούν να επιβάλουν την αξιολόγηση επενδύοντας στο φόβο.

Απειλές, Πειθαρχικά, Φρονηματικές διώξεις, καταστολή του απεργιακού δικαιώματος, άνοιγμα της συζήτησης για άρση της μονιμότητας. Νέο Πειθαρχικό πλαίσιο, στοχευμένη απόπειρα αποκεφαλισμού του συνδικαλισμού, ποινικοποίηση της αντίστασης. Μιλάμε, συνάδελφοι και συνάδελφισσες, για κατάφωρη συστηματική παραβίαση συνταγματικών εγγυήσεων, εργασιακών δικαιωμάτων και δημοκρατικών ελευθεριών. Όταν θέτει σε δυνητική αργία Εκπαιδευτικούς επειδή υπερασπίζονται τους μαθητές τους, επειδή αναδεικνύουν τις παθογένειες του σάπιους συστήματος, επειδή

έχουν συνδικαλιστική δράση, Η κυβέρνηση μάς φοβάται. Δε φοβάται απλώς τους ίδιους τους Εκπαιδευτικούς. Φοβάται την πολιτική δύναμη που γεννά η αντίστασή μας. Μια δύναμη που συναντιέται με τη φωνή της κοινωνίας, με τα κινήματα, με όλους όσους αγωνίζονται για δικαιοσύνη, αξιοπρέπεια και δημόσια αγαθά.

Απέναντι λοιπόν στην κρατική αυθαιρεσία, τη νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση, τη διάλυση όλων των υπηρεσιών του κράτους, εμείς απαντάμε ως πρωτοβουλία. Η Εκπαίδευση δεν είναι πεδίο ελέγχου, δεν είναι στρατώνας, είναι σχέση, είναι εμπιστοσύνη, είναι ελευθερία σκέψης. Παλεύουμε για την αξιοπρέπεια της εργασίας μας, για το ρόλο μας ως παιδαγωγοί, για το δικαίωμα κάθε παιδιού σε μια δημόσια, δωρεάν και ουσιαστική Εκπαίδευση. Το δημόσιο σχολείο δεν είναι υπηρεσία προς ενοικίαση. Δεν είναι προθάλαμος παραγωγής υπάκουων και χρήσιμων υπηκόων, προσαρμοσμένος στο πρότυπο της αγοράς. Δε συναινούμε, δε συμβιβαζόμαστε.

Το σχολείο που ονειρευόμαστε ξέρουμε ότι δεν θα μας χαριστεί. Θα το χτίσουμε με τους αγώνες μας. Γι' αυτό λοιπόν καλούμε την 94^η Γενική Συνέλευση να πάρει αποφάσεις. Δεν πρέπει να είναι μια άνευ τυπικής συνεδρίασης διαχείρισης επιμέρους αιτημάτων, αλλά οφείλει να γίνει εφελτήριο ανατροπής. Μας έχουν κηρύξει τον πόλεμο οι συνάδελφοι και χρειαζόμαστε ενότητα και αναβάθμιση του οπλοστασίου μας.

Γι' αυτό λοιπόν καλούμε τη ΔΟΕ να αποφασίσει: Αγωνιστικό σχέδιο αγωνιστικής και απεργιακής σύγκρουσης με επίκεντρο την απόρριψη της αξιολόγησης, την ανατροπή των νέων πειθαρχικών πλαισίων και τη συνολική μάχη ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση. Καλούμε για συνέχιση της απεργίας-αποχής με επικαι-

ροποιημένη πολιτική απόφαση από εδώ από το Συνέδριο.

Καλούμε για καμπάνια ουσιαστικής στήριξης και υπεράσπισης των συναδέλφων που έχουν δεχτεί Πειθαρχικά, που δίδονται Πειθαρχικά.

Καλούμε εδώ και τώρα, κλειδωμένοι και αποφασισμένοι από το Συνέδριο, 48ωρη απεργία τον Σεπτέμβριο και Γενικές Συνελεύσεις αμέσως μετά. Ολομέλεια προέδρων για αποφάσεις κλιμάκωσης στα πλαίσια ενός απεργιακού αγώνα διάρκειας.

Έναν αγώνα που θα συμπτυκνώνει και θα συμπεριλαμβάνει όλα τα επίδικα: Το αίτημα για αυξήσεις στους μισθούς για το 13° και 14° μισθό. 1.200 ευρώ καθαρά στον πρωτοδιόριστο. Τον διορισμό όλων των αναπλη-

ρωτών με βάση πτυχίο και προϋπηρεσία. Την εξίσωση των δικαιωμάτων μόνιμων και αναπληρωτών συναδέλφων. Τη μείωση του ωραρίου των Νηπιαγωγών.

Χρειαζόμαστε μαζικές καταλήψεις στις Διευθύνσεις. Κινητοποιήσεις. Συντονισμό με το σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων απέναντι στο νέο Πειθαρχικό δίκαιο. Γενικές Συνελεύσεις στο πρώτο δεκαήμερο του Σεπτέμβριο για ενημέρωση γύρω από τις αγωνιστικές αποφάσεις και τα μέτρα για οργάνωση της μάχης.

Αντιπολεμικό και διεθνιστικό μέτωπο από τα σχολεία για τα Συνδικάτα μας ενάντια στην αιματοχυσία και τη γενοκτονία στη Γάζα, ενάντια στην πολεμική οικονομία και τους εξοπλισμούς. Απέναντι στο νεοφιλελεύθερο αυταρχισμό η απάντηση είναι ανυπακοή και συλλογικός αγώνας. Ευχαριστώ.

ΕΛΙΣΣΑΙΟΣ ΦΑΚΑΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Λοιπόν, το διακύβευμα είναι ξανά και φέτος αυτό το ένα, αν θα συνεχίσουμε να είμαστε Σωματεία Εργαζομένων και Ομοσπονδίες ή θα γίνουμε Πολιτιστικοί Σύλλογοι.

Τί μας διαφοροποιεί; Το να κρατήσουμε το όπλο εν ενεργεία, το όπλο της απεργίας, να μην απεμπολήσουμε αυτό το όπλο, και να παίρνουμε θέση για τα σημαντικά ζητήματα που αφορούν τις ζωές μας. Και αυτά ποια είναι; Είναι η θέση προφανώς ενάντια στον πόλεμο και υπέρ της Παλαιστίνης.

Είναι ενάντια στις διώξεις κατά της αξιολόγησης, και προφανώς και θα εξηγήσω γιατί πρέπει να ξανακάνουμε την επαναπροκήρυξη απεργίας-αποχής και προφανώς αν θα συζητήσουμε και θα βγει απεργία από αυτό το συνέδριο. Το Σωματείο της ΠΕΝΕΝ κάτω στις αδριατικές ακτές, μετά από τις 9 μέρες απεργία, κατάφερε να σπάσει την τρομοκρατία των εφοπλιστών και του κράτους με τις με τις συλλήψεις, με τις προσαγωγές κτλ. των μελών της και τώρα μπορεί και διαπραγματεύεται.

Τί να πούμε στους συναδέλφους που ρωτάνε τώρα που κλείναμε «θα απολυθούμε;», επειδή είναι στην απεργία-αποχή, θα τους πούμε ότι δεν το είχαμε στο συνέδριο σαν θέμα γιατί δεν είχε καθαρογραφεί το νομοσχέδιο; Είναι τεράστιας σημασίας, ξαναλέω, είναι τεράστιας σημασίας να βγάλουμε ομόφωνα από το Συνέδριο απόφαση για την επαναπροκήρυξη της απεργίας-αποχής στο πλευρό και απόφαση στο πλευρό των διωκόμενων. Και για ποιους έχει σημασία; Για τους ίδιους τους συναδέλφους.

Έχει σημασία για τη Διοίκηση, για τους Διευθυντές, για τους παραπάνω που λένε «εσείς απεργείτε, ποιος έχει πάρει αυτή την απόφαση;». Έχει σημασία για την κοινή γνώμη και έχει σημασία και για τα δικαστήρια, όταν θα πηγαίνουμε και θα λέμε εμείς έχουμε πρόσφατη απόφαση από την Ολομέλεια του Συνεδρίου της ΔΟΕ.

Όσον αφορά το θέμα του πολέμου και της Παλαιστίνης, έχουμε ολιγορήσει σαν αντιπολεμικό κίνημα.

Θα το βάλω σε αντιδιαστολή με αυτά που γίνανε στη χώρα μας το '98, όταν βομβαρδίζανε τη Γιουγκοσλαβία το ΝΑΤΟ και το τι συνέβη το 2003 με την επέμβαση των Ηνωμένων Πολιτειών στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν.

Θέλω να θυμίσω αυτό το πράγμα. Ήταν τόσο κυρίαρχο το αντιπολεμικό κίνημα εκείνη την εποχή, που όσοι είμαστε δάσκαλοι, όχι νηπιαγωγοί, κι έχουμε τα βιβλία της Στ' Δημοτικού, βλέπουμε ακόμα από την εποχή εκείνη τις αντιπολεμικές αφίσες που καλούσαν στις διαδηλώσεις της εποχής. Και το μεγαλύτερο ας πούμε, που πρέπει να κρατήσουμε παρακαταθήκη εκείνης της εποχής ήταν η μεγάλη πολιτική απεργία κατά του πολέμου.

Γιατί πρέπει να σταθούμε στο πλευρό της Παλαιστίνης; Θα δανειστώ τα λόγια ενός διαδηλωτή και κατά του Μητσοτάκη π.χ. εδώ πέρα, ενός διαδηλωτή από την Αμερική. Τον ρώτησαν «εντάξει, είστε υπέρ της Παλαιστίνης. Γιατί είστε κατά του Τραμπ;» «Γιατί», λέει, «ο Νετανιάχου βομβαρδίζει σχολεία και νοσοκομεία. Ο Τραμπ διαλύει σχολεία και νοσοκομεία».

Και θα πούμε εδώ ο Μητσοτάκης τί κάνει στα δικά μας σχολεία και στα δικά μας νοσοκομεία; Λοιπόν, εγώ είμαι. Εγώ είμαι της άποψης της διάλυσης του κράτους του Ισραήλ. Και ολοκληρώνω με αυτή την άποψη που είναι και όσοι αντιστέκονται πραγματικά στο Ισραήλ. Και αυτό το επιβεβαιώνει όχι ο ελληνικός αριστερισμός, το ίδιο το Ισραήλ. Η μοναδική προϋπόθεση να υπάρξει ειρήνη στη Μέση Ανατολή και να ζήσουν ειρηνικά όπως ζούσαν ειρηνικά οι Εβραίοι, οι Αρμένιοι, οι Εβραίοι, οι ορθόδοξοι χριστιανοί στην περιοχή, είναι να διαλυθεί αυτό το κράτος και να υπάρχει μία Παλαιστίνη για όλο αυτό τον κόσμο.

Πριν γίνει ο πόλεμος, και ας μη γίνει ο πόλεμος, εμείς έχουμε χάσει. Οι εργαζόμενοι έχουν χάσει. Όλοι αυτοί οι εξοπλισμοί, όλο αυτό το φιλοπόλεμο κλίμα είναι εις βάρος μας και προφανώς είναι οι δικές μας οι ανάγκες που πάνε πίσω για να γίνουν οι εξοπλισμοί. Ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΥΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Οφείλουμε να δώσουμε κάποιες διευκρινίσεις για το παρακάτω. Δεν αρκεί να περιγράφουμε την κατάσταση. Ούτε επίσης να μιλάμε για ανατροπή, για το ποτάμι που δεν γυρίζει πίσω και όλα τα συναφή.

Τέσσερα χρόνια τώρα πήγε καλά με την απεργία-αποχή. Πήγε πάρα πολύ καλά. Δεν κατάφερε η κυβέρνηση στην ατομική αξιολόγηση και στην αξιολόγηση της σχολικής μονάδας να περάσει από πάνω μας. Αρκεί αυτό στις παρούσες συνθήκες; Όχι. 2.500 Εκπαιδευτικοί συνάδελφοί μας παραπέμπονται σε Πειθαρχικά. Οι 2.500 μπορεί να γίνουν 5.000.

Είναι δειλία, είναι ανήθικο, την αντίδραση του κλάδου απέναντι στην αξιολόγηση να τη σηκώνουν οι νεοδιοριστοί συνάδελφοι. Δεν πάει άλλο. Και για να μη γίνουν παρεξηγήσεις, έχει σημασία, ναι, έχει, να πάρει απόφαση και η 94^η Γενική Συνέλευση επαναβεβαίωση της απεργίας-αποχής. Αλλά δεν φτάνει αυτό. Και δεν φτάνει αυτό μπροστά σε τι; Το έχουν ξεδιπλώσει. Και απευθύνονται σε όλες τις παρατάξεις, αυτοί που κυβερνούν.

Προσέξτε, σε καθεστώς αστικής νομιμότητας, κάνω εδώ μια διευκρίνιση. Αυτοί που κυβερνούν σήμερα θα έπρεπε οι μισοί τουλάχιστον να είναι στη φυλακή και η κυβέρνηση να έχει πέσει. Είναι τα ίδια καθάρματα, είναι τα εγγόνια αυτών που στην κατοχή ήταν δοσίλογοι και μετά κυριάρχησαν. Και μετά κυριάρχησαν.

Αν συνάδελφισσα αγαπημένη μου, δεν γνωρίζεις ιστορία, δεν σου φταίω εγώ. Εντάξει; Πάμε παρακάτω. Και επειδή αυτοί τουλάχιστον, Σκέρτσος, Γεραπετρίτης, Πιερρακάκης, στελέχη του ΠΑΣΟΚ ήταν, εκσυγχρονιστές που βρέθηκαν στη Νέα Δημοκρατία για να κάνουν όλη τη βρωμοδουλειά. Το ένα σκάνδαλο διαδέχεται το άλλο. Δεν το βλέπετε; Και γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια το Σύνταγμα.

Πέρασαν νόμο, το είπε ο Μπαλτάς προηγουμένως για το άρθρο 16. Προσέξτε το «αποκλειστικά» και το «απαγορεύεται», βγήκε το Συμβούλιο της Επικρατείας, η ίδια η Αστική Δικαιοσύνη, και το έγραψε στα παλιά της τα παπούτσια. Γι' αυτό θα λέγαμε, προσέξτε, ο Μητσοτάκης έκανε τις παρακολουθήσεις, δεν τις κάναμε εμείς. Εντάξει; Και τα σκάνδαλα επίσης είναι δικά τους κατ' αποκλειστικότητα και έχουν βρεθεί και για το έγκλημα των Τεμπών άνθρωποι μέσα σε αυτή την κυβέρνηση που βάλανε πλάτη, έχουν βάλει πλάτη σε αυτό το έγκλημα και στη συγκάλυψη του. Να το κλείσουμε;

Πάμε παρακάτω. Το θέμα ακριβώς είναι το τι γίνεται από δω και πέρα. Πειθαρχικό δίκαιο. Οι συνάδελφοι αυτοί εδώ που εκφράσανε τη δυσανεξία τους, δεν άκουσαν την υπουργό και τον ίδιο τον Μητσοτάκη, αυτό το Γκρέμλιν του νεοφιλελευθερισμού, να λέει τι; Να λέει τι; Ναι, είναι μέγιστη αθλιότητα. Να λέει τι; «Το

Πειθαρχικό το καινούργιο θα οδηγεί μετά από δύο αρνήσεις στην αξιολόγηση, σε απόλυση».

Το λέει, το απαγορεύει για το μόνιμο δημόσιο υπάλληλο και εκπαιδευτικό το Σύνταγμα την απόλυση; Το απαγορεύει. Θα περάσουν όμως νόμο όπως το κάνανε και με το άρθρο 16. Πρώτη κλήση από τον Σεπτέμβριο για αξιολόγηση, την οποία αρνείται ο νεοδιοριστός Εκπαιδευτικός. Και προβλέπουν, έχει διαρρεύσει κι αυτό, περικοπή δυο μισθών. Δεύτερη πρόσκληση αρνείται απόλυση, Πειθαρχικό, Πειθαρχικά Συμβούλια με καινούργια σύνθεση, εκατοντάδες, με την ίδια κατηγορία, απόλυση. 4.500 Εκπαιδευτικούς τεχνικής Εκπαίδευσης απέλυσε ο Μητσοτάκης το '13-'14.

Ποιος το ξεχνάει; Πείτε μου τώρα κάτι. Πώς θα πάμε παρακάτω; Δεν το ξέρετε; Από τη Λαμία και πάνω η αξιολόγηση γίνεται προς όλους, όχι μόνο στους νεοδιοριστούς. Εσείς τι θεωρείτε; Ότι εσείς δεν θα αγιχτείτε; Εκτός αν θελήσετε να είστε στελέχη Εκπαίδευσης που θα κάνετε αξιολόγηση, έτσι; Και τα παιδιά σας επίσης, που βρίσκονται στην Εκπαίδευση, θα βρεθούν με το ίδιο ακριβώς ερώτημα.

Στο δια ταύτα, τί οφείλουμε να διευκρινίσουμε; Το Σύνεδριο πρέπει να πάρει απόφαση για κλειδωμένη απεργιακή κινητοποίηση, η οποία όμως, όπως και το 2026, θα είναι απεργιακή κινητοποίηση που θα δώσει τη δυνατότητα στους συναδέλφους τη συνέχισή της να την πάρουν οι γενικές συνελεύσεις. Αλλά κανένας από εδώ πέρα που θα σηκώσει το χέρι του και θα πάρει αυτή την απόφαση δεν θα αμφισβητήσει αυτή την απεργία.

Είμαστε ξεκάθαροι. Όχι μία απεργία 24 ωρών ή 48 ωρών. Πιστεύετε στα σοβαρά ότι μπορεί να πέσει μια τέτοια άθλια κυβέρνηση με μια 24ωρη ή με μια 48ωρη απεργία; Όχι, ποτέ και πουθενά και στο εργατικό κίνημα δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση. Τι μπορεί να γίνει;

Ο Νίκος ο Καλόγηρος μου θύμισε κάτι. Το 2006 ξέρετε ποιο ήταν το αίτημα για την απεργία των 7 εβδομάδων; Μισθός του νεοδιοριστού εκπαιδευτικού στα 1.400 ευρώ. Κι εμείς ζητάμε 1.200. Είναι κωμικό. Και μας τα έχουν πάρει πίσω όλα. Προσέξτε. Το 2006 ζητούσαμε 1.400 ευρώ ενώ είχαμε 13^ο και 14^ο μισθό και επίδομα αδείας. Ούτε αυτά υπάρχουν, ούτε η μονιμότητα σε λίγο.

Άρση της μονιμότητας το καταλαβαίνετε και λέτε ότι θα είναι αιτία πολέμου; Αν είναι αιτία πολέμου, σημαίνει ότι τον Σεπτέμβριο στα σχολεία μπαίνει λουκέτο. Και με αυτό θα αναμετρηθούμε. Οτιδήποτε άλλο είναι δειλία και φόβος στο να αντιμετωπιστεί αυτή η κυβέρνηση.

Να έρθουμε σε σύγκρουση Μπαλτά. Δεν με νοιάζει. Με αφήνει παγερά αδιάφορο αν θέλετε να κάνετε ή θέλετε να προκαλέσετε πολιτική απεργία. Από εμάς και μόνο από εμάς και από τους υπόλοιπους δημοσίους υπαλλήλους μπορεί να πέσει αυτή η κυβέρνηση. Από κανέναν άλλον!

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΖΑΛΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΘΗΝΑ»

Την εποχή που η βαρβαρότητα είναι η επίσημη κανονικότητα, καθώς ο πλανήτης φλέγεται, κοινωνίες αποσυντίθενται υπό το βάρος του ιμπεριαλιστικού κανιβαλισμού, του πολέμου, της φτώχειας και της καταστολής, εκπαιδευτικοί και εργαζόμενοι δεν έχουμε την πολυτέλεια της αναμονής. Το καθήκον μας αυτό μπορεί να ξεπερνά τη διδακτική ύλη, αλλά στον κόσμο της εκμετάλλευσης η μάχη για κοινωνική χειραφέτηση και για δημόσια απελευθερωτική παιδεία είναι αδιαπραγμάτευτη ανάγκη.

Την ώρα που οι βομβαρδισμοί μαίνονται στη Μέση Ανατολή, το καθεστώς Μητσοτάκη ανεφοδιάζει τα αμερικάνικα βομβαρδιστικά πάνω από τη Σούδα, αγκαλιάζει τον σφαγέα Νετανιάχου και η Γάζα θάβει τα παιδιά της κάτω από ερείπια, την ίδια στιγμή ο κοινωνικός πόλεμος μαίνεται στις γειτονιές του κόσμου, στις πόλεις μας, στις τάξεις μας. Η «ανάπτυξη» που προπαγανδίζει η κυβέρνηση –με τη συνεπικουρία της Ε.Ε. και των μηχανισμών του κεφαλαίου– είναι χτισμένη πάνω στη διάλυση των εργασιακών σχέσεων, στη φτωχοποίηση των μισθωτών, στη διάλυση του δημόσιου συστήματος υγείας και παιδείας. Τα κέρδη των λίγων θεριεύουν, όσο εμείς μετράμε περικοπές, απολύσεις, απειλές και αυταρχισμό. Με πολέμικους προϋπολογισμούς, που οδηγούν στη φτωχοποίηση και εξαθλίωση μεγάλα τμήματα εργαζομένων αλλά και εκπαιδευτικών. Η μείωση του πραγματικού εισοδήματος κατά το 1/3 από το 2010 φαίνεται στην αδυναμία να αντέξουν την ακρίβεια που καλπάζει στα νοίκια, στην ενέργεια, στα βασικά αγαθά.

Η εκπαίδευση, δε μένει έξω από αυτό το πεδίο σύγκρουσης. Η φετινή χρονιά σφραγίστηκε από την επιμονή της κυβέρνησης να μετατρέψει τα σχολεία σε προθαλάμους παραγωγής υπάκουων και «χρήσιμων» υπηκόων, προσαρμοσμένων στο πρότυπο της αγοράς. Με νομοσχέδια-τερατουργήματα, με θεσμούς όπως η PISA και τα διεθνή απολυτήρια, με την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και κλεμμένων από τις γειτονιές σχολείων τύπου Ωνάσειων, με συμπύξεις τμημάτων και σφοδρές περικοπές σε όλες τις δομές, στήνεται ένα σύστημα ταξικών αποκλεισμών, παιδαγωγικού ευτελισμού και επιχειρηματικής λογικής, που υπονομεύει κάθε έννοια μορφωτικού δικαιώματος για τα παιδιά της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη επιδιώκει να εμφανιστεί ως τάχα «αντισυστημική» απέναντι σε ένα διεφθαρμένο Δημόσιο, ενώ η ίδια έχει διορίσει χιλιάδες «ημέτερους», έχει φτιάξει μηχανισμούς ρουσφετιού, διαφθοράς και παρακρατικού ελέγχου, έχει διαπράξει εγκλήματα όπως αυτό των Τεμπών και της Πύλου και τα έχει συγκαλύψει. Σε πλήρη πολιτική αποσύνθεση, επιχειρεί να αλλάξει την ατζέντα μέσω μιας ευθείας επίθεσης στα κοινωνικά και συνταγματικά κεκτημέ-

να. Με πρόσχημα την «αξιολόγηση», επιχειρεί να νομιμοποιήσει την πειθάρχηση, την απόλυση και τελικά την άρση της μονιμότητας στο Δημόσιο. Πρόκειται για πολιτική κλιμάκωσης του αυταρχισμού και βάθεμα της νεοφιλελεύθερης αναδιάρθρωσης, με στόχο την πλήρη ιδιωτικοποίηση της Δημόσιας Εκπαιδευσης και όλων των υπηρεσιών του κράτους.

Απέναντι σε όλα αυτά, και κόντρα στο στρατηγικό εργαλείο της αξιολόγησης που προσπαθεί η κυβέρνηση να επιβάλει δια πυρός και σιδήρου, εμείς δεν σιωπήσαμε. Ο μαζικός, επίμονος και συντονισμένος αγώνας χιλιάδων εκπαιδευτικών σε όλη τη χώρα έδειξε ότι δεν είμαστε απλοί διαχειριστές της κατεδάφισης, αλλά πυρήνες αντίστασης, φωλιές νερού μέσα στις φλόγες. Οι αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων- παρά τις εισηγήσεις συνθηκολόγησης μιας ψοφοδεούς πλειοψηφίας στη ΔΟΕ (ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ-ΔΙΚΤΥΟ), η συμμετοχή στην απεργία-αποχή, παρά τα χιλιάδες πειθαρχικά, η αλληλεγγύη ανάμεσα σε νεοδιόριστους, αναπληρωτές και μόνιμους, αποτέλεσαν θεμέλιο μιας άλλης εκπαιδευτικής προοπτικής–όχι υποταγμένης, αλλά ανυπότακτης.

Η απάντηση της εξουσίας ήταν ο καθεστωτικός αυταρχισμός. Με πειθαρχικά, με απειλές για στέρση μισθών, δυνητικές αργίες και παύσεις, με απόπειρες ποινικοποίησης κάθε μορφής αγώνα, με νέες ρυθμίσεις που θυμίζουν καθεστώς στρατιωτικής πειθαρχίας. Το νέο πειθαρχικό πλαίσιο είναι στοχευμένη απόπειρα αποκεφαλισμού του συνδικαλισμού και ποινικοποίησης της αντίστασης. Είναι νόμος που προβλέπει «ποινές παραδειγματισμού» για την απείθεια στην κυβερνητική επιβολή, ταυτίζοντας τη συλλογική διεκδίκηση με εγκλήματα τιμωρητέα!

Απέναντι στην πολιτική της υποταγής, δεν θα απανηθούμε με παζάρια και ημίμετρα. Δεν έχουμε την πολυτέλεια ούτε της ηττοπάθειας ούτε του πολιτικού αναχωρητισμού. Οφείλουμε να συντρίψουμε την ηγεμονία του «ρεαλισμού» και του κυβερνητικού συνδικαλισμού, να μετατρέψουμε την απάθεια σε δράση, τον φόβο σε αξιοπρέπεια. Δεν μας ταιριάζει η σιωπηλή συναίνεση στις αποφάσεις που παίρνονται πίσω από κλειστές πόρτες, με ημερήσιες διατάξεις που απουσιάζει παντελώς το πρόταγμα της ανατροπής, κυριαρχεί η σιωπή για τις διώξεις χιλιάδων συναδέλφων, η αφωνία για τα πειθαρχικά, η αλαλία για το σχέδιο κατεδάφισης του σχολείου, η δελτία να μιλάς για τα παιδιά στην Παλαιστίνη και το νέο Ολοκαύτωμα.

Το φετινό συνέδριο της ΔΟΕ δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι μια ακόμη τυπική συνεδρίαση διαχείρισης μιας πολιτικής που μας εξοντώνει. Οφείλει να γίνει πολιτικό ορμητήριο σύγκρουσης. Πρέπει να ηχήσει δυνατά η φωνή των χιλιάδων συναδέλφων που μάχονται καθημερινά εντός και εκτός τάξης. Όσων σφίγουν τα δόντια κι αντέχουν όρθιοι με το πειθαρχικό στην πλάτη. Όσων δεν λύγισαν και υποχρέωσαν για πέμπτη χρονιά το Υπουργείο Παιδείας σε νέες ήττες.

στην απεργία-αποχή, στην Pisa, στην αξιολόγηση της σχ. μονάδας, στους μέντορες. Να μετατραπεί σε κάλεσμα ξεσηκωμού απέναντι στο σχολείο της αγοράς, απέναντι στον εφιάλτη της εργασιακής εκμετάλλευσης και του αυταρχικού ελέγχου.

Για αυτό απέναντι στην τομή που επιχειρείται καλούμε με την 94^η ΓΣ της ΔΟΕ να αποφασίσει:

Αγωνιστικό σχέδιο αγωνιστικής και απεργιακής σύγκρουσης με επίκεντρο την απόρριψη της αξιολόγησης, την ανατροπή των νέων πειθαρχικών πλαισίων και την συνολική μάχη ενάντια στην αντιεκπαιδευτική αναδιάρθρωση

Αποφασιστική συνέχιση της απεργίας-αποχής και της μάχης ενάντια στην αξιολόγηση με επικαιροποιημένη πολιτική απόφαση του συνεδρίου. Καμπάνια υπεράσπισης των συναδέλφων που διώκονται πειθαρχικά για τη στήριξη και τη συνέχιση της συμμετοχής τους στον αγώνα.

Κλειδωμένη και αποφασισμένη από το συνέδριο 48ωρη απεργία τις πρώτες εβδομάδες του Σεπτεμβρίου και Γενικές Συνελεύσεις αμέσως μετά-με ολομέλεια προέδρων, για απόφαση κλιμάκωσης στα πλαίσια ενός απεργιακού αγώνα διάρκειας. Αγώνα που, εκτός των παραπάνω, θα συμπεριλαμβάνει το αίτημα για αυξήσεις στους μισθούς, 13^ο και 14^ο μισθό, 1200 ευρώ καθαρά στο πρωτοδιόριστο, το διορισμό όλων των αναπληρωτών με βάση πτυχίο/προϋπηρεσία, την εξίσωση των δικαιωμάτων μόνιμων και ανα-

πληρωτών συναδέλφων, τη μείωση του ωραρίου των νηπιαγωγών.

Μαζικές καταλήψεις Διευθύνσεων, αποκλεισμούς, κινητοποιήσεις και συντονισμός με το σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων για το νέο πειθαρχικό δίκαιο. Γενικές Συνελεύσεις το πρώτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου για ενημέρωση γύρω από τις αγωνιστικές αποφάσεις και τα μέτρα για οργάνωση της μάχης.

Αντιπολεμικό και διεθνιστικό μέτωπο από τα σχολεία και τα συνδικάτα μας, ενάντια στην αιματοχυσία και τη γενοκτονία στη Γάζα, τον πόλεμο και τις διευκολύνσεις της ελληνικής κυβέρνησης σε ΗΠΑ- ΝΑΤΟ – ΕΕ και το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ. Όχι στην πολεμική οικονομία και τους εξοπλισμούς. Αλληλεγγύη με όλους τους λαούς που μάχονται ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Το «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» να γίνει το σύνθημα του συνεδρίου.

Δεν θα τους αφήσουμε να μας φιμώσουν, να μας αξιολογήσουν, να μας διώξουν

Απέναντι στο νεοφιλελεύθερο αυταρχισμό, η απάντηση είναι ανυπακοή και συλλογικός αγώνας.

Στον κόσμο τους, ο μόνος «εκπαιδευτικός» που χωράει είναι ο πειθήνιος υπηρέτης του συστήματος. Στον κόσμο μας, η εκπαίδευση είναι πράξη απελευθέρωσης, αντίστασης και συλλογικού μετασχηματισμού. Όσο το σχολείο γίνεται πεδίο ταξικής σύγκρουσης, εμείς θα στεκόμαστε όρθιοι, διδάσκοντας στα παιδιά μας τι σημαίνει να παλεύεις για έναν καλύτερο κόσμο.

ΚΩΣΤΑΣ

ΒΕΡΕΤΣΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Η κατάσταση στον κλάδο μας μου θυμίζει έντονα μια γαλλική ταινία στα τέλη του 1990 με τίτλο το μίσος ... η αρχή της ταινίας είναι συγκλονιστική παρομοιάζει την κατάσταση της κοινωνίας με έναν άνθρωπο που πέφτει στο κενό από το ύψος ενός τεράστιου ουρανοξύστη ... και μονολογεί καθώς πέφτει πως όλα έως τώρα πάνε καλά! Αυτό που δεν καταλαβαίνει είναι πως δεν μετράει η πτώση Αλλά η σύγκρουση με το έδαφος!

Σε αυτήν ακριβώς την κατάσταση είναι ο κλάδος μας είμαστε στην διαδικασία της πτώσης και το ΔΣ της ομοσπονδίας μονολογεί πως όλα πάνε καλά έως τώρα!

Είναι λογικό όταν οι παρατάξεις που εκπροσωπούνται στο ΔΣ να μην τους απασχολεί η καθημερινότητα των εκπαιδευτικών της τάξης γιατί έχουν συγκροτηθεί είτε για να εξυπηρετήσουν τα προσωπικά συμφέροντα των ηγετικών τους ομάδων είτε για να λειτουργούν ως προθάλαμος κομμάτων.

Συγκεκριμένα:

Στο θέμα της ατομικής αξιολόγησης ο αγώνας των χιλιάδων απεργών υπονομεύτηκε από την στάση της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ και του δικτύου! Τα στελέχη τους ανεργημένα μετατράπηκαν σε παπαγαλάκια του υπουργείου αμφισβητώντας το συνταγματικό μας δικαίωμα στη απεργία, και συμμετείχαν είτε ως αξιολογητές είτε ως αξιολογούμενοι. Όταν ο απλός διευθυντής σχολικής μονάδας ή ο απλός νεοδιόριστος βλέπει το συνδικαλιστικό στέλεχος να μην συντάσσεται με τις αποφάσεις του κλάδου και να σπεύδει να μπει στην αξιολόγηση με τι κουράγιο θα απεργήσει!

Αλλά έχουμε την ΑΣΕ και τις παρεμβάσεις που τηρούν σιγή ασυρμάτου και δεν καταγγέλουν την στάση των τριών παρατάξεων ... σας καλώ να δείτε την ανακοίνωση της ομοσπονδίας για το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο! Το θέμα της αξιολόγησης και του αγώνα των εκπαιδευτικών στην δεύτερη σελίδα σε μια απλή αναφορά! Η ίδια η ομοσπονδία το απαξίωσε! Και φθάσαμε να μιλάει το υπουργείο για συζητήσεις με συνδικαλιστές για μείωση της γραφειοκρατίας στην ατομική αξιολόγηση! Τρέμω στην ιδέα να υπάρξουν παρατάξεις που θα χαιρετήσουν την μείωση της γραφειοκρατίας στην διαδικασία της αξιολόγησης.

Ας πάμε στο θέμα της εκδίωξης των αιρετών από τα πειθαρχικά συμβούλια! Που η ομοσπονδία το προτάσσει! Σοβαρά συνάδελφοι και συναδέλφισσες; Όταν σπεύδατε για τα pronόμια να μπειτε στις ηλεκτρονικές εκλογές της Κεραμέως που επιβλήθηκαν ερήμην της ομοσπονδίας περιμένατε πως η απαξίωση του αιρετού Από την κυβέρνηση θα σταματούσε στον τρόπο εκλογής του. Αποκλειστικά υπεύθυνοι για την απαξίωση του ρόλου του αιρετού είναι οι τρεις παρατάξεις που συμμετείχαν στις ηλεκτρονικές εκλογές υποβιβάζοντας τους αιρετούς μας εκπροσώπους σε απλά συμπληρώματα της διοίκησης.

Στο θέμα των οικονομικών απολαβών μας είναι κοινά αποδεκτό πως τα τελευταία 6 χρόνια ο μισθός μας αυξήθηκε ελάχιστα ενώ το κόστος ζωής μας έχει τριπλασιαστεί! Η ομοσπονδία αναλώνεται στην διεκδίκηση αύξησης του μισθού που όμως δεν μπορεί. Να προσδιορίσει το ύψος της αύξησης που θα ανταποκρίνεται στο κόστος ζωής.

Στο θέμα των κτηριακών υποδομών που βρίσκονται σε άθλια κατάσταση μια πρέπει να είναι η διεκδίκηση μας! Όσα χρήματα βάζει το ίδρυμα Ωνάση σε κάθε σχολική μονάδα που του χαρίζει το κράτος, τόσα χρήματα πρέπει να χρηματοδοτήσει το κράτος αναλογικά κάθε σχολική μονάδα.

Τα προοδευτικά ρεύματα θέτουν το θέμα της πλήρους εξομίσωσης του ωραρίου των νηπιαγωγών με το ωράριο των εκπαιδευτικών των δημοτικών σχολείων αλλά και προτάσσουν το δημογραφικό ως άμεση προτεραιότητα του κλάδου μας αλλά και του έθνους μας.

Τα προοδευτικά ρεύματα δεν θα ακολουθήσουν τον εύκολο δρόμο της σιωπής και της ησυχίας! Δεν θα περιμένουμε ήσυχα την καλοσύνη του υπουργείου. Γιατί αυτή την λογική εκπέμπει η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ! Να κάτσουμε ήσυχα! Δεν το βλέπετε πως όσο υποχωρούμε τόσο πιο πολύ αποθρασύνεται η κυβέρνηση!

Σας καλούμε να αλλάξετε κατεύθυνση! Τίποτα δεν κρίθηκε ακόμα!

Για το θέμα της αξιολόγησης μόνο μια φωνή πρέπει να έχουμε όλοι και όλες μας! Ατομική αξιολόγηση σημαίνει τρομοκρατία και επιθεωρητισμός! Και να μην φοβόμαστε να πούμε αυτό που γνωρίζουμε όλοι εδώ! Η διδασκαλία και η παιδαγωγική μέθοδος που ακολουθούμε είναι μοναδική σε κάθε τάξη και δεν μπορεί να αξιολογηθεί από κανέναν!

Χαιρετίζουμε τους χιλιάδες απεργούς που έχουν διαψεύσει τις Κασσάνδρες και κρατούν την σημαία του αγώνα ψηλά! Να υπάρξει ρητή διαβεβαίωση από την ομοσπονδία πως θα τους στηρίξει έως το τέλος!

Για τους χαμηλούς μισθούς θα πρέπει η ομοσπονδία να προχωρήσει σε σφοδρή καταγγελία των καρτέλ που κυριαρχούν στην ενέργεια και στα είδη πρώτης ανάγκης! Καμία αύξηση δεν θα είναι αρκετή όσο τα καρτέλ δρουν χωρίς έλεγχο!

Για το θέμα των αιρετών και της αποπομπής τους από τα πειθαρχικά συμβούλια μια απάντηση πρέπει να έχουμε! Αιρετοί με αποκλειστικά διά ζώσης εκλογές!

Τα προοδευτικά ρεύματα η μοναδική ανεξάρτητη παράταξη με τις όποιες δυνάμεις έχουν θα σταθούν δίπλα στον μαχόμενο εκπαιδευτικό! Γνωρίζουμε πως χαλάμε το κλίμα συνεργασίας που υπάρχει στην ομοσπονδία μεταξύ ΑΣΕ και πλειοψηφίας του ΔΣ της ΔΟΕ! Στον σύλλογο Αλέξανδρο Δελμούζο τους ξεμπροστιάσαμε! Δεν τους φοβόμαστε ... βασικά ποτέ δεν τους φοβηθήκαμε και ούτε πρόκειται να υποχωρήσουμε μπροστά σε κανέναν τακτικισμό και σε καμία κεντρική συμφωνία κάτω από το τραπέζι!

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΣΟΦΙΑ

ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ

Ζ' ΣΕΠΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εκλεγμένη με την Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών.

Για μια ακόμη φορά, ο απολογισμός και η ημερήσια διάταξη της ΔΟΕ, είναι πολύ μακριά από την πραγματική μάχη που δίνει η βάση του κλάδου. Και αυτή δεν είναι άλλη από τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση. Αυτήν κρίνει ως πρωταρχικό της ζήτημα η βάση του κλάδου και αυτήν παλεύει, αυτήν προκρίνει. Αυτό για μερικούς που λένε ότι η αξιολόγηση δεν είναι το παν. Και όμως είναι το παν! Γιατί είναι αξιολόγηση που οδηγεί στη διάλυση της

δημόσιας Εκπαίδευσης, στην ιδιωτικοποίησή της και στην ανατροπή των εργασιακών σχέσεων των Εκπαιδευτικών.

Τι έχουμε λοιπόν σε αυτόν τον απολογισμό, το οποίο περιγράφεται με μία φράση στο κείμενο της πλειοψηφίας της ΔΟΕ: Για τέταρτη συνεχή χρονιά συνεχίζουμε! Έτσι απλά; Έχουμε ακόμη ένα 40% των νεοδιόριστων που παρά τα Πειθαρχικά, τις διώξεις, την τρομοκρατία, τον εκφοβισμό συνεχίζουν με την απεργία-αποχή.

Έχουμε τη συντριπτική πλειοψηφία του κλάδου να μην έχει αξιολογηθεί και έχει τελειώσει η τετραετία και έχει τελειώσει η τετραετία, αποτέλεσμα αυτού του αγώνα με πρωτοπορία τους νεοδιόριστους. Ας βάλουμε λοιπόν στον απολογισμό μας ότι είμαστε ο μόνος κλάδος ο οποίος έχει βάλει φρένο στην πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και του Μητσοτάκη, είτε για την αξιολόγηση την ατομική, είτε για την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, είτε για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού συστήματος μέσω των εξετάσεων PISA.

Αυτός είναι ένας πραγματικός απολογισμός. Η ηττοπάθεια, η καλλιέργεια απαισιοδοξίας ότι η αξιολόγηση πέρασε, ότι όλοι αξιολογούνται κτλ. φαίνεται ότι είναι κενά γράμματα. Εξάλλου συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η αξιολόγηση αποδείχτηκε μια παρωδία. Παρωδία σκέτη, μια θεατρική παράσταση. Και αυτό το ξέρουν όλοι. Και πέστε μου, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, στους είκοσι δύο χιλιάδες που αξιολογήθηκαν, 6 βρέθηκαν μη ικανοί. Γι' αυτούς τους 6 λοιπόν, ξοδεύονται τόσα χρήματα για να γίνει η υποτιθέμενη αξιολόγηση και να επέλθει υποτίθεται η αξιοκρατία και η ενδυνάμωση των Εκπαιδευτικών;

Με αυτόν εδώ τον απολογισμό, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, μπαίνουμε σε μια νέα κρίσιμη εποχή που χαρακτηρίζεται από την κινητοποίηση, πολιτικό και κοινωνικό σεισμό των Τεμπών, που ανέδειξε τη δύναμη, την αγανάκτηση και την οργή ενός ολόκληρου λαού απέναντι σε μια κυβέρνηση η οποία ιδιωτικοποι-

εί το σύμπαν, συγκαλύπτει το έγκλημα των Τεμπών, συγκαλύπτει τα αλλεπάλληλα σκάνδαλα τα οποία έρχονται συνεχώς στο φως. Μια κυβέρνηση μέσα στη διαφθορά και στο ψέμα.

Αυτή την παρακαταθήκη των κινητοποιήσεων για το έγκλημα των Τεμπών βιάζεται πολύ γρήγορα ο Πρωθυπουργός να κλείσει. Άλλωστε, επισκεπτόμενος τη Δυτική Θεσσαλονίκη, είπε «ότι περάσαμε μια περίοδο πολύ μεγάλης έντασης και τοξικότητας. Τώρα που καταρρίφθηκε και γκρεμίστηκε όλη αυτή η συνωμοσία της παράνοιας και του ξυλοχίου» -αυτό ήταν για τον Πρωθυπουργό οι κινητοποιήσεις για το έγκλημα των Τεμπών. Κάνει ότι δεν καταλαβαίνει τι σημαίνουν αυτές οι κινητοποιήσεις και προχωράει με μια φυγή προς τα εμπρός, η οποία δεν σημαίνει τίποτε άλλο, παρά νέα άγρια νεοφιλελεύθερα μέτρα και πάρα πολλή καταστολή.

Γι' αυτό φέρνει νέο πειθαρχικό νόμο. Γι' αυτό λέει ότι θα κατοχυρώσει συνταγματικά την αξιολόγηση, γι' αυτό θα προχωρήσει σε άρση της μονιμότητας. Άλλωστε και από την εμπειρία μας στον Σύλλογό μου στις εξετάσεις PISA είχαμε την Ασφάλεια και την Αστυνομία να είναι μαζί μας από σχολείο σε σχολείο, να μπαίνει στην αυλή του σχολείου, μέσα στο γραφείο των εκπαιδευτικών και να βλέπει τι κάνουν οι συνδικαλιστές, ακόμη και έξω από την αίθουσα που έδιναν υποτίθεται τις εξετάσεις PISA οι μικροί μαθητές.

Είδατε τι έγινε με την ΠΕΝΕΝ. Αλλεπάλληλες παράνομες απεργίες, συλλήψεις απεργών.

Τέλος, σε αυτή τη νέα περίοδο μπαίνουμε με τον πόλεμο. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι όλα όσα γίνονται εκεί στη Μέση Ανατολή από το κράτος τρομοκράτη του Νετανιάχου και από τους δυτικούς ιμπεριαλιστές με πρωτοστάτη τις ΗΠΑ είναι βήματα προς έναν Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Έχουμε όμως μια κυβέρνηση η οποία με τη στάση της πραγματικά παραβιάζει τα φιλεργνητικά και αισθήματα του ελληνικού λαού. Έχουμε έναν Πρωθυπουργό, μια κυβέρνηση που μαζί με τη Γαλλία και τις ΗΠΑ ψήφισαν στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, το δικαίωμα, λέει της προληπτικής επίθεσης του Ισραήλ ενάντια στο Ιράν.

Σε αυτή τη νέα περίοδο πρέπει να μπορούμε πραγματικά με τη δύναμη και την πολιτική, η οποία μπορεί να ανασυγκροτήσει τα Συνδικάτα για να αντιμετωπιστεί αυτή η σκληρή πραγματικότητα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ
ΤΡΟΥΛΗΣ

ΤΑΜΙΑΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2024

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αποτελεί κατάκτηση του κλάδου, βέβαια μέσα από μια μακρά διαδρομή με πολλές διακυμάνσεις, η παρουσίαση, η συζήτηση που θα ακολουθήσει και εκτιμώ η ψήφιση του ετήσιου οικονομικού απολογισμού δεν αποτελεί πλέον ένα πεδίο αντιπαράθεσης, αλλά ένα πεδίο που συζητάμε τις βελτιώσεις, τις κατευθύνσεις των οικονομικών δαπανών.

Καταλυτική συμβολή στην εξέλιξη αυτή αποτελεί η ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδακτορικής Ομοσπονδίας από το 2015, η οποία λειτουργεί ως πυλώνας πάνω στην οποία στήνεται ο οικονομικός προϋπολογισμός και κατά συνέπεια παρουσιάζεται και ο οικονομικός απολογισμός.

Αυτός λοιπόν ο οδηγός πάνω στον οποίο στηρίζεται η οικονομική λειτουργία της Διδακτορικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, μέσα στην οποία εντάσσονται οι συνδρομές των Συλλόγων και των φυσικών μελών, αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της σύνταξης, του απολογισμού αλλά και του προϋπολογισμού που θα παρουσιάσω μεθαύριο.

Επιτρέψτε μου να επισημάνω κάποια σημεία, κάποιες παραμέτρους που αποτελούν βασικά σημεία του φετινού οικονομικού απολογισμού.

Πρώτον, έχουμε πετύχει και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, ότι η Διδακτορική Ομοσπονδία Ελλάδας καλύπτει στο 100% όλες τις υποχρεώσεις που έχει σε σχέση με την ισχύουσα φορολογική, εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία και το κάνει αυτό με πλήρη διαφάνεια.

Δεύτερον, κάθε εισπράξη αποτυπώνεται σε γραμμάτιο εισπράξης. Την περίοδο που κλείνουμε οικονομικά το 2014, είχαμε 273 γραμμάτια εισπράξης. Κάθε δαπάνη αποτυπώνεται σε ένταλμα πληρωμής. 2.122 εντάλματα πληρωμής για το 2024 και όλες αυτές οι κινήσεις, οι εισπράξεις και οι πληρωμές, καταγράφονται στο ταμείο της Ομοσπονδίας, είτε αυτές είναι με μετρητά είτε είναι με κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών.

Όλα αυτά καταχωρούνται στα οικονομικά βιβλία της Ομοσπονδίας, όχι απλώς όπως έχουν οι τοπικοί Σύλλογοι, βιβλία εσόδων, εξόδων, αλλά σε ένα σύστημα Δ' κατηγορίας με εξωτερικό συνεργαζόμενο λογιστικό γραφείο.

Αυτή λοιπόν η λογιστική καταγραφή ακολουθεί το Ελ-

ληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο, που είναι ένα σύνολο κανόνων αποτύπωσης που καθορίζονται με νόμο για το πώς πρέπει να αποτυπώνονται τα οικονομικά πεπραγμένα. Κάθε γραμμάτιο εισπράξης και κάθε ένταλμα πληρωμής που έχει εκδοθεί υπογράφεται από τον Ταμία, τον Γραμματέα του Διοικητικού Συμβουλίου και τον Πρόεδρο.

Τέταρτον, κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου έχει πρόσβαση και μπορεί να δει όλα τα παραστατικά, πράγμα που γίνεται. Δύο φορές το χρόνο, για το πρώτο πεντάμηνο και το δεύτερο επτάμηνο κάθε οικονομικού έτους, η Διδακτορική Ομοσπονδία υπόκειται σε έναν ανεξάρτητο εξωτερικό έλεγχο από εταιρεία πιστοποιημένη από το Σώμα Ορκωτών Λογιστών και την Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης του Ελέγχου, του Ελέγχου του Ελληνικού Δημοσίου, όπως προβλέπεται από το άρθρο 42 του Καταστατικού της Ομοσπονδίας.

Τι αφορά τώρα ο έλεγχος αυτός; Την πλήρη και ορθή αποτύπωση των ταμειακών μας κινήσεων. Ελέγχονται τέσσερα ζητήματα.

Πρώτον, εισπράξεις και πληρωμές και αν για όλα αυτά υπάρχουν αντίστοιχα εντάλματα και γραμμάτια εισπράξης.

Δεύτερον, φυσική καταμέτρηση του Ταμείου και αν αυτό συμφωνεί με το λογιστικό υπόλοιπο που πρέπει να αντιστοιχεί με τα χρήματα εντός και εκτός τράπεζας.

Τρίτον, ελέγχονται όλες οι καταγραφές από 1/1 μέχρι 31/12 της χρονιάς. Για φέτος κλείνουμε το 2024. Όλες οι εγγραφές είτε αφορούν πληρωμές είτε αφορούν εισπράξεις για το αν συμφωνούν με τα λογιστικά μας διαθέσιμα.

Τέταρτον, ελέγχονται όλες οι συνδρομές των Συλλόγων Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, αν αυτές είναι σύννομες, σύμφωνες με τα παραστατικά των Τραπεζών και τις εγγραφές που υπάρχουν στο βιβλίο Συλλόγων και Συνδρομών.

Ταυτόχρονα, για όλα αυτά που ανέφερα παραπάνω γίνεται και ένας δειγματοληπτικός έλεγχος για το αν αυτή η έγκριση των δαπανών γίνεται από τα αρμόδια όργανα της Ομοσπονδίας, με βάση φυσικά τις αποφάσεις που έχουν πάρει τα αρμόδια όργανα, το Διοικητικό Συμβούλιο και με την απόφαση του, την ομόφωνη απόφαση του 2015 και τις αλλαγές που έχουν προκύψει αντίστοιχα με ομόφωνες αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.

Για τυπικούς λόγους αλλά και ουσιαστικούς, ελεγχόμαστε για το αν υπάρχει συμμόρφωση για πλήρης και εμπρόθεσμη καταβολή φόρων και εισφορών στα Ασφαλιστικά Ταμεία για τους εργαζόμενους που έχου-

με. Επομένως, κάθε απολογισμός, φυσικά και ο φετινός, είναι σε απόλυτη συμφωνία με τα στοιχεία του ανεξάρτητου αυτού εξωτερικού ελέγχου.

Επισημαίνεται πως σε κανένα επίπεδο ελέγχου δεν έχει βρεθεί το παραμικρό μεμπτό για τη λειτουργία της Ομοσπονδίας. Δεν έχει γίνει η παραμικρή επισήμανση που να αφορά την οικονομική διαχείριση αυτή καθαυτή και τον τρόπο που αυτή αποτυπώνεται.

Και φυσικά όλοι οι απολογισμοί σε επίπεδο μηνός, μόλις περάσει τις απαραίτητες διαδικασίες και κλείσουν λογιστικά, παρουσιάζονται στο Διοικητικό Συμβούλιο της Διδακταρικής Ομοσπονδίας και ελέγχονται, εγκρίνονται κατά τις συνεδριάσεις της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Φαίνεται συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πως είμαστε η μοναδική Ομοσπονδία του Δημοσίου που έχουμε τόσες αυστηρές διαδικασίες και δικλίδες ασφάλειας πέρα και πάνω από τις συμβατικές μας υποχρεώσεις. Αποδεικνύεται, επομένως, κάτι πολύ σημαντικό για την οικονομική και πολιτικο-συνδικαλιστική μας λειτουργία. Την απόλυτη προσήλωση σε θέματα διαφάνειας και σεβασμού των συνδρομών των συναδέλφων μας.

Αγαπητοί αντιπρόσωποι της 94ης Γενικής Συνέλευσης, δεν θα προχωρήσω σε αναλυτική αναφορά αριθμών. Τις έχετε στα χέρια σας. Μόνο μερικές ενδεικτικές επισημάνσεις για το 2024 που ήταν μια εκλογική χρονιά. Είχαμε, όπως βλέπετε στον πίνακα που έχετε στα χέρια σας, μία μικρή αύξηση των εισπράξεων από τις συνδρομές των Συλλόγων συγκριτικά με το 2023. Αυτό είναι λόγω του ότι τη χρονιά που κλείνουμε ήταν εκλογική χρονιά, άρα λόγω εκλογικής Γενικής Συνέλευσης, είναι περίπου 75.000 ευρώ παραπάνω από το 2023.

Και υπήρξε και μία αύξηση των εσόδων από τις προθεσμιακές καταθέσεις που τηρούμε σε Τράπεζες με τη διαφορά από το 2023 με φέτος που κλείνουμε να είναι της τάξης των 23.500 απόδοσης.

Δεύτερον, οι δαπάνες είναι στα ίδια επίπεδα με το 2023 στο σύνολό τους.

Τρίτον, παρατηρείται μειωμένη συμμετοχή των συναδέλφων στους Συλλόγους και στις εκλογικές διαδικασίες, κάτι το οποίο σημαίνει και μειωμένες εισπράξεις σε επίπεδο Ομοσπονδίας, αν το δούμε κάνοντας μία προβολή από τα προηγούμενα χρόνια με τις αντίστοιχες εκλογικές διαδικασίες.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα φαίνεται να εντοπίζεται στους αναπληρωτές Εκπαιδευτικούς, όπου στο 2024 είχαμε περίπου 24.500 χιλιάδες προσλήψεις στους ΣΕΠΕ της χώρας. Είχαμε όμως 9.800 από αυτούς. Έτσι έχει αποτυπωθεί σε επίπεδο συνδρομών στην Ομοσπονδία.

Αυτό συνεπάγεται σε 40% περίπου συμμετοχή των αναπληρωτών στις διαδικασίες της Ομοσπονδίας σε

επίπεδο ποσοστού εγγραφών μέσω των Συλλόγων. Ο μεγαλύτερος λοιπόν προβληματισμός δεν αφορά τον αριθμό, αλλά το γιατί δεν εγγράφονται οι νέοι συνάδελφοι στο Συνδικάτο. Η ανάλυση προφανώς φαντάζομαι, αποτελεί και αντικείμενο της συζήτησης που θα αναπτυχθεί κατά τη διαδικασία της κριτικής πεπραγμένων.

Τέταρτον, σε ό,τι αφορά τις συγκεκριμένες δαπάνες που εμφανίζονται μειωμένες ή αυξημένες στον απολογισμό, να πω ενδεικτικά ότι το πολύ μικρό ποσό για υπερκείμενες οργανώσεις, όπου αντί να αξιοποιηθεί το προϋπολογισθέν ποσό των 200.000 ευρώ φαίνεται να αξιοποιήθηκαν μόνο οι 35.000, λόγω μη κάλυψης των οφειλών της ΑΔΕΔΥ την περυσινή χρονιά, τα οποία όμως θα εμφανιστούν στην οικονομική χρήση τώρα το 2025 που θα το κλείσουμε στην επόμενη Γενική Συνέλευση.

Επίσης, το ποσό των δράσεων και κινητοποιήσεων που εμφανίζεται κατά 110/000 περίπου αυξημένο, να αναφέρω ότι μέσα σε αυτό το ποσό είναι τα έξοδα των δράσεων για τα 100 χρόνια της ΔΟΕ, τα οποία αποτυπώνονται και αποτιμώνται στις 150.000 ευρώ, τα οποία δεν υπάρχουν στην επόμενη οικονομική χρήση που θα ακολουθήσει ως ποσό.

Άρα λοιπόν, το ποσό το οποίο θα το δούμε και σε επίπεδο προϋπολογισμού θα είναι πολύ χαμηλότερο από αυτό το οποίο θα αποτυπωθεί στον επόμενο απολογισμό.

Επίσης, υπήρξαν δαπάνες με ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, όπως αποζημίωση της αγαπημένης μας Μαρίας, της υπαλλήλου της Ομοσπονδίας, της τάξης των 19.500 ευρώ, της αποζημίωσης του παλαιού Νομικού Συμβούλου της ΔΟΕ, όπου κέρδισε δικαστική απόφαση αποζημίωσης της τάξης των 64.102,37 ευρώ, τα οποία τα κατέβαλε υποχρεωτικά η Ομοσπονδία, εργασίες στο οίκημα της ΔΟΕ στην Ξενοφώντος 15 Α στον 6ο όροφο, της τάξης των 10.000 ευρώ πάνω από τον προϋπολογισμό, αύξηση δαπανών μετακίνησης μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ λόγω μη συνδικαλιστικής άδειας και ανάγκης μετάβασης από τον τόπο εργασίας προς την Αθήνα σε τακτά χρονικά διαστήματα, για να μπορούν να βρίσκονται στις σχολικές τους μονάδες και μια πολύ μικρή αύξηση των δαπανών της Ελεγκτικής λόγω των τριών μετακινήσεων εξαιτίας της συγκρότησης σε Σώμα.

Επίσης, παρατηρούμε στα έξοδα του ΙΠΕΜ ΔΟΕ μείωση από 20.000 που είναι το προϋπολογισθέν ποσό, σε 6.300 περίπου, γιατί πολύ απλά, υπήρχε ένα ζήτημα στη συγκρότηση και του ίδιου του ΙΠΕΜ, αλλά δεν υπήρχε η λειτουργία που υπήρχε τα προηγούμενα χρόνια. Και φυσικά λόγω και των μη απαλλαγών, αποστάσεων, εν πάση περιπτώσει στην Ομοσπονδία των συναδέλφων που υπηρετούν στο ΙΠΕΜ της ΔΟΕ.

Είχαμε μία ενίσχυση, όπως παρατηρείται στα έξοδα για δράσεις Συλλόγων, Ομάδων, Εκπαιδευτικών κτλ., από 10.000 που ήταν το προϋπολογισθέν ποσό σε

21.800. Εδώ, αυτό το ποσό, το αυξημένο, είναι η απόφαση που είχε πάρει πάλι ομόφωνη της Δασκαλικής Ομοσπονδίας για ενίσχυση των Συλλόγων της Θεσσαλίας λόγω της πλημμύρας του “Daniel” που υπήρξε στην περιοχή. Άρα καλύψαμε ένα πολύ μεγάλο ποσό και είναι αυτό το ποσό το οποίο εμφανίζεται σήμερα στις διαδικασίες.

Έχουμε αύξηση των δαπανών για τα δικαστικά έξοδα λόγω της απόφασης της Ομοσπονδίας για κάλυψη των συναδέλφων νεοδιόριστων για τις προσφυγές, για το θέμα των διαπιστωτικών πράξεων. Εδώ το ποσό που εμφανίζεται από 15.000 που είναι το προϋπολογισθέν, πάμε στα 39.160, όμως να ξέρετε ότι αυτό είναι ένα πολύ μικρό μέρος το οποίο εμφανίζεται στο τελευταίο πεντάμηνο του 2024. Το μεγαλύτερο ποσό από το ποσό που έχουμε καλύψει πέφτει στο 2025, το οποίο θα εμφανιστεί προφανώς στον απολογισμό της επόμενης χρονιάς.

Κλείνοντας λοιπόν, πριν πάρει το λόγο ο Πρόεδρος και τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής για να παρουσιάσουν τις εκθέσεις τους και τις δικές τους επισημάνσεις, μια τελευταία αναφορά που ακουμπά και σημεία των παρατηρήσεων που έχουν καταγραφεί στις εκθέσεις της Ελεγκτικής Επιτροπής. Να κάνουμε μια διάκριση ανάμεσα στο τι θεσμικά και καταστατικά προβλέπεται, για να μπορούμε να κατανοούμε τι ακριβώς πράττουμε.

Υπήρξαν παρατηρήσεις των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής εκ μέρους της παρατάξεων, όπως αποτυπώθηκε τουλάχιστον στις εκθέσεις, τις έχετε στα χέρια σας, όχι πάνω στην οικονομική διαχείριση που αποτελεί την καταστατική αρμοδιότητα, αλλά πολιτικοσυνδικαλιστικά, όπως φαντάζομαι θα ακούσουμε σε λίγο να αναφέρονται.

Υπάρχουν επομένως παρατάξεις που δεν ψηφίζουν τον οικονομικό απολογισμό, αν και αναγνωρίζουν ότι δεν τίθεται ζήτημα ως προς τη διαχείριση των οικονομικών πεπραγμένων της ΔΟΕ. Οφείλω να υπενθυμίσω θεσμικά ότι το άρθρο 32 του καταστατικού της Ομοσπονδίας αναφέρει ότι αρμοδιότητα της Ελεγκτικής Επιτροπής είναι ο έλεγχος ως προς την οικονομική διαχείριση της ΔΟΕ και το δεύτερο ότι ο διαχειριστικός έλεγχος γίνεται κάθε Γενάρη και Ιούνιο με πρόσκληση ελεγκτή λογιστή.

Αναφέρεται σε όλα τα έσοδα και έξοδα που πραγματοποιήθηκαν την περίοδο που συντάσσονται οι δικές εκθέσεις και δημοσιεύονται στο «Διδακτικό Βήμα» και παρουσιάζονται στη Γενική Συνέλευση.

Επομένως, τα οικονομικά πεπραγμένα και μάλιστα στην επισύναψη ουσιαστικά των πεπραγμένων, έχω και μια επιστολή που απέστειλα ως απάντηση, ως Ταμίας στα μέλη της Ελεγκτικής, είναι απόσπασμα γιατί η απάντηση ουσιαστικά κάλυπτε τις δύο εκθέσεις, οπότε έχω αποτυπώσει μόνο το κομμάτι που αφορά την προηγούμενη έκθεση.

Επομένως τα οικονομικά πεπραγμένα τα οποία καλείστε να ψηφίσετε έχουν να κάνουν με το αν τηρήθηκαν οι αποφάσεις που πραγματοποιήσαν και οδήγησαν σε αυτά τα έσοδα και έξοδα που έγιναν. Δεν αφορά τη θεμιτή, εγώ θα πω, πολιτικοσυνδικαλιστική κριτική για το αν οι παρατάξεις που υπερψηφίσαμε ή καταψηφίσαμε τις συγκεκριμένες αυτές αποφάσεις, αλλά εάν η διαχείριση ήταν σύμφωνη με αυτές τις αποφάσεις.

Η διαφωνία και η αντίθεση ως προς τις δαπάνες που έγιναν ή που δεν έγιναν αποτελεί ένα αναφαίρετο δικαίωμα των αντιπροσώπων και των παρατάξεων να το πράξουν μέσα από τις τοποθετήσεις τους και την κριτική πεπραγμένων που θα ακολουθήσει. Ο κάθε συνδικαλιστικός χώρος έχει το δικό του δικαίωμα να συμφωνεί, να διαφωνεί με συγκεκριμένες δράσεις.

Η υπερψήφιση του οικονομικού απολογισμού, εφόσον διαπιστώνεται τόσο από τον εξωτερικό έλεγχο όσο και από την Ελεγκτική Επιτροπή, ότι ήταν σύμφωνη με τις αποφάσεις των θεσμικών οργάνων της ΔΟΕ, αποτελεί τη θεσμική διασφάλιση ως προς το σεβασμό των καταστατικών μας προβλέψεων.

Δεν αφορά, με λίγα λόγια, αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε με τις καταστατικές υποχρεώσεις της Ομοσπονδίας, αλλά εάν η οικονομική διαχείριση σέβεται και τηρεί αυτές τις υποχρεώσεις έτσι όπως είναι καταγεγραμμένες.

Κλείνοντας, θέλω να ευχαριστήσω τους εξωτερικούς συνεργάτες, το Λογιστικό Γραφείο, την εταιρεία Ορκωτών Λογιστών που πραγματικά με πολύ σεβασμό κάνει τη δουλειά της και πάνω απ’ όλα τα μέλη της Γραμματείας του Διοικητικού Συμβουλίου, με ειδική αναφορά στη νέα μας συνεργάτιδα που αυτές τις μέρες τη γνωρίσατε και όλη την προηγούμενη περίοδο έδωσε πραγματικά τον εαυτό της για να μπορέσουν οι Σύλλογοι να τακτοποιηθούν οικονομικά, να συνταχθεί ο απολογισμός και να καταταχθεί ο προϋπολογισμός της νέας χρονιάς.

Να ευχαριστήσω λοιπόν επομένως τη νέα μας συνεργάτιδα, τη Θωμαή Βουνού, η οποία από τον Νοέμβριο δίνει τη δική της μάχη να σταθεί αντάξια της αντικαταστάτριας της, της Μαρίας Καζαντζή, η οποία αν και συνταξιοδοτήθηκε, νομίζω το καταλάβατε όλοι, βρίσκεται ανάμεσά μας, δεν μας αποχωρίζεται και συνεχίζει να βοηθάει με την πολύτιμη εμπειρία της. Την ευχαριστώ προσωπικά γιατί με τη Μαρία μέχρι τη συνταξιοδότησή της εργαστήκαμε μεθοδικά και μπόρεσα κι εγώ προσωπικά να κατανοήσω σε βάθος τις προκλήσεις και τα ζητήματα που έχει η θέση του Ταμιά του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ.

Ένα μεγάλο λοιπόν ευχαριστώ από καρδιάς λοιπόν στη Θωμαή, στη Μαρία αλλά και στην Άννα, που ως ένα ενιαίο συγκροτημένο σύνολο θέτουν σε κίνηση όλο το μηχανισμό της Δασκαλικής Ομοσπονδίας, της μεγαλύτερης Ομοσπονδίας του Δημοσίου. Σας ευχαριστώ πολύ.

**ΓΙΩΡΓΟΣ
ΤΡΟΥΛΗΣ**
ΤΑΜΙΑΣ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2026

Συναδέλφισσες και συναδέλφοι, λίγο πριν λοιπόν την έναρξη του διεκδικητικού και αγωνιστικού πλαισίου, θα προσπαθήσω όσο πιο επιγραμματικά μπορώ να παρουσιάσω τον προϋπολογισμό του 2026 που έχετε ήδη στα χέρια σας.

Η ΔΟΕ με αποφάσεις των θεσμικών της οργάνων, Γενική Συνέλευση και Διοικητικό Συμβούλιο, αποφασίζει, σχεδιάζει, υλοποιεί δράσεις, εκδηλώσεις, συνέδρια, συναντήσεις, συσκέψεις, στη βάση της ενίσχυσης των διεκδικήσεων του κλάδου στην αποτελεσματικότερη επίτευξη των πολιτικοσυνδικαλιστικών στόχων που θέτει.

Ταυτόχρονα όμως στηρίζει και παροχές προς τα μέλη της κατασκηνώσεις παιδιών, εκπαιδευτικών, στήριξη κοινωνικής δράσης, νομική και οικονομική στήριξη μελών, ενίσχυση ομάδων και δράσεων. Όλες αυτές οι παράμετροι προβλέπονται και αποτυπώνονται ως προς την οικονομική τους διάσταση στον προϋπολογισμό που σας έχει ήδη μοιραστεί.

Στη σύνταξη λοιπόν του προϋπολογισμού λήφθηκε υπ' όψιν ο απαιτούμενος ισοσκελισμός που αφορά έσοδα και έξοδα και βασίστηκε πάνω σε τρεις πυλώνες.

- 1) Την ομόφωνη απόφαση επί των οικονομικών του Διοικητικού Συμβουλίου του 2015.
- 2) Τις ρητές προβλέψεις του καταστατικού της Ομοσπονδίας.
- 3) Τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και του Διοικητικού Συμβουλίου που εξειδικεύουν και φυσικά θα εξειδικεύσουν και την επόμενη χρονιά τη στήριξη των αγώνων που θα αποφασιστούν.

Αποτυπώνονται επομένως στο προτεινόμενο σχέδιο προϋπολογισμού οι υποχρεώσεις που έχουμε προς τους εργαζόμενους στην Ομοσπονδία και όσα προβλέπονται από την κείμενη εργατική, ασφαλιστική και νο-

μοθετική φορολογική νομοθεσία. Τα στοιχεία και οι τάσεις που υπάρχουν, κυρίως όσον αφορά την εγγραφή νέων μελών στους ΣΕΠΕ που έχουν καταγραφεί από τους προϋπολογισμούς- από τους απολογισμούς των προηγούμενων χρόνων, μας δίνουν ένα σημαντικό στοιχείο και έχει αποτυπωθεί στο επίπεδο των εσόδων.

Κύρια πηγή εσόδων της Ομοσπονδίας είναι οι συνδρομές των φυσικών μελών των Συλλόγων Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας, οι οποίες εδώ και πάρα πολλά χρόνια με ομόφωνη απόφαση παραμένουν στα 22 ευρώ για τους μόνιμους Εκπαιδευτικούς, στα 15 για τους αναπληρωτές και στα 7 ευρώ για τους αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου. Υπενθυμίζω πως τα 2 ευρώ που αναφέρουμε για τη στήριξη των διωκόμενων Εκπαιδευτικών είναι μια ταμειακή εγγραφή αλλά όχι ξεχωριστό ταμείο και νομίζω ότι πολύ σοφά το πράττουμε, ειδικά σήμερα με την τεράστια αύξηση των δικαστικών δαπανών που θα αποτυπωθούν στον απολογισμό της επόμενης χρονιάς.

Όπως παρατηρούμε λοιπόν, ένα πολύ μεγάλο ποσοστό συναδέλφων, μόνιμων και αναπληρωτών φαίνεται να μην εγγράφεται του ΣΕΠΕ και αυτό αποτυπώνεται στις εγγραφές και στα ποσά τα οποία προϋπολογίζουμε. Και αυτό λοιπόν φαίνεται να μεγαλώνει όταν έχουμε ενδιάμεση Γενική Συνέλευση, ενώ βαίνει ελαφρώς μειούμενο στις εκλογικές Γενικές Συνελεύσεις, όπως θα είναι η επόμενη.

Όσον αφορά λοιπόν τα έξοδα, έχουμε αύξηση στον κωδικό των δικαστικών εξόδων και αναπροσαρμογές σύμφωνα με την τάση και την παρακολούθηση, όπως κινήθηκε ο προϋπολογισμός φέτος, αλλά και με την αποτύπωση των τελευταίων ετών. Κατά τα άλλα, θα συνεχιστεί η πρακτική της μηνιαίας παρακολούθησης εκτέλεσης του προϋπολογισμού που βοηθάει στην έγκαιρη διαπίστωση και διόρθωση υπερβάσεων και αποκλίσεων μέσω της τροποποίησης, όπως προβλέπεται από τις ρυθμίσεις του καταστατικού.

Σύμφωνα με όσα αναλύθηκαν, ο προϋπολογισμός που έχετε στα χέρια σας θεωρείται και ρεαλιστικός και εφαρμόσιμος και καλώ την 94^η Γενική Συνέλευση του κλάδου να τον υπερψηφίσει. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 6^ο

19-21 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΘΕΜΑ: «ΕΛΕΓΧΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.»

Στα γραφεία της ΔΟΕ, στην Αθήνα, συνεδρίασε στις 19-20-21 Ιουνίου 2024 η Ελεγκτική Επιτροπή, μετά από πρόσκληση του Προέδρου Κουτή Βάϊου. Παρόντες ήταν εκτός του Προέδρου οι: Σίντος Στέφανος (Αντιπρόεδρος), Ζαπάντης Νίκος (Γραμματέας), Γκαραγκάνης Αναστάσιος (Μέλος) και Λασπάς Αναστάσιος (Μέλος) με θέμα συνεδρίασης τον έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης της ΔΟΕ για το χρονικό διάστημα από 01/01/2024 έως 31/05/2024:

**«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.,
για το χρονικό διάστημα από 01/01/2024 έως 31/5/2024»**

Η Ελεγκτική Επιτροπή, μελέτησε την έκθεση του Ορκωτή Λογιστή κ. Μάνδαλου Ιωάννη και ζήτησε διευκρινήσεις από τον Ταμία της ΔΟΕ όπου χρειάστηκε.

Μετά από τον πλήρη έλεγχο όλων των Γραμματίων Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής τα δεδομένα της ταμειακής κατάστασης έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 31/12/2023		1.500.618,09 €
B: Εισπράξεις (1/1 – 31/05/2024)		
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	289.401,40 €	
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	59.512,08 €	
Τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις	14.635,21 €	
Σύνολο		363.548,69 €
Γ: Πληρωμές (1/1-31/05/2024)		513.061,21 €
Αμοιβές προσωπικού		
Εισφορές σε ασφαλιστικούς οργανισμούς	45.708,62 €	
Φόρος ακίνητης περιουσίας	13.088,46 €	
Κοινωνικές παροχές	200,00 €	
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	35.328,00 €	
Αμοιβές σε συνεργάτες	11.098,00 €	
Παροχές Τρίτων (τηλεφωνικά, φωτισμός, ύδρευσης κλπ.)	14.156,17 €	
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	2.437,95 €	
Συμμετοχή σε δράσεις εξωτερικού εσωτερικού	3.299,55 €	
Έξοδα κινητοποιήσεων - εκδηλώσεων	130.038,39 €	
Έξοδα συνεδρίων	38.245,10 €	
Έξοδα κίνησης, στέγασης, μετακίνησης Μελών Δ.Σ. και Αιρετών	59.095,39 €	
Αποζημιώσεις	2.631,00 €	
Έξοδα ΙΠΕΜ	3.134,00 €	
Δικαστικά έξοδα	16.744,27 €	
Ενίσχυση δράσεων συλλόγων και ομάδων εκπαιδευτικών	20.680,00 €	
Συγγραφή ιστορίας ΔΟΕ	101.077,99 €	
Έξοδα αποδελτίωσης	1.023,00 €	

Έξοδα φιλοξενίας	1.900,31 €
Έξοδα απομαγνητοφωνήσεων	5.282,40 €
Διάφορα έξοδα γραφείου	19.106,80 €
Μεταβολή υποχρεώσεων χωρίς ταμειακή επίδραση	-11.214,19 €
Υπόλοιπο Ταμείου	1.351.106,47 €

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Προθεσμιακή κατάθεση Eurobank	850.000,00 €
Προθεσμιακή κατάθεση Πειραιώς	260.000,00 €
Alpha Bank λογαριασμός 120-002101-040191	83.472,72 €
Πειραιώς λογαριασμός 6017-101591-494	66.777,08 €
Eurobank λογαριασμός 00260608550200277080	85.496,10 €
Ταμείο	5.360,57 €
	1.351.106,47 €

Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του ΔΣ και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της ΕΕ και αφού έγινε διεξοδική συζήτηση κατέληξαν:

1. Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που ελέγχθηκαν, κινούνται στα πλαίσια των προϋπολογισμών που ψηφίστηκαν στην 92η ΓΣ του κλάδου καθώς και των αποφάσεων του ΔΣ της ΔΟΕ (ομόφωνα).
2. Κατά τον έλεγχο όλων των Γραμματίων Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής της περιόδου 01/01/2024-31/05/2024, δεν υπέπεσε στην αντίληψή μας κάποια παρατυπία ή ατασθαλία (ομόφωνα).

3. Θεωρούμε απαραίτητο στα παραστατικά που αφορούν συμμετοχή μελών ΔΣ ΔΟΕ και αιρετών ΚΥΣΠΕ σε εκπαιδευτικές δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού να αναγράφεται το είδος, το θέμα, ο τόπος και ο χρόνος δράσης (ομόφωνα).

Κατά τον έλεγχο είναι απαραίτητη η πρόσβαση των μελών της ΕΕ στις αποφάσεις του ΔΣ που αφορούν τις αντίστοιχες δαπάνες. Η απουσία τους (π.χ. απόφαση για αποζημίωση ατυχήματος, αποζημίωση στέγασης κλπ.) δυσχεραίνει τον έλεγχο (Γκαραγκάνης Αναστάσιος).

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος υπερψηφίζεται από τους: Κουτή Βάιο, Σίντο Στέφανο και Λασπά Αναστάσιο.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος καταψηφίζεται από τους: Ζαπάντη Νίκο και Γκαραγκάνη Αναστάσιο (χωρίς να τίθεται λογιστικό θέμα, αλλά πολιτικό σε σχέση με τη διαχείριση των οικονομικών της Ομοσπονδίας). Εντός 30 ημερών τα παραπάνω μέλη θα καταθέσουν έκθεση-τοποθέτηση που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό.

Σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 5 του καταστατικού εγκρίνεται ο οικονομικός έλεγχος που αφορά την περίοδο 01/01/2024-31/05/2024.

Ο Πρόεδρος
Κουτής Βάιος

Ο Αντιπρόεδρος
Σίντος Στέφανος

Ο Γεν. Γραμματέας
Ζαπάντης Νίκος

Τα μέλη
Γκαραγκάνης Αναστάσιος
Λασπάς Αναστάσιος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 2^ο

12-14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2025

ΘΕΜΑ: «ΕΛΕΓΧΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.»

Στα γραφεία της ΔΟΕ, στην Αθήνα, συνεδρίασε στις 12-13-14 Φεβρουαρίου 2025 η Ελεγκτική Επιτροπή μετά από πρόσκληση του Προέδρου Ζαπάντη Νίκου. Παρόντες ήταν οι: Ζαπάντης Νίκος (Πρόεδρος), Χανδόλιας Σπύρος (Αντιπρόεδρος), Τσάμης Δημήτρης (Γραμματέας), Μπίκας Χρήστος (Μέλος) και Κοσμοπούλου Φωτεινή (Μέλος) με θέμα συνεδρίασης τον έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης της ΔΟΕ για το χρονικό διάστημα από 01/06/2024 έως 31/12/2024:

**«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.,
για το χρονικό διάστημα από 01/06/2024 έως 31/12/2024»**

Αρχικά ο Πρόεδρος υπενθύμισε στα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής το άρθρο 32 του καταστατικού της ΔΟΕ που αναφέρεται στην αρμοδιότητα της Επιτροπής.

Άρθρο 32

1. Αρμοδιότητα της Ελεγκτικής Επιτροπής είναι ο έλεγχος ως προς την οικονομική διαχείριση της ΔΟΕ.
2. Ο διαχειριστικός έλεγχος γίνεται κάθε Γενάρη και Ιούνη με πρόσληψη ελεγκτή λογιστή, αναφέρεται σε όλα τα έσοδα και έξοδα που πραγματοποιήθηκαν στην περίοδο και συντάσσονται ειδικές εκθέσεις που δημοσιεύονται στο Διδακτορικό Βήμα και παρουσιάζονται στη Γενική Συνέλευση

Η Ελεγκτική Επιτροπή, μελέτησε την έκθεση του Ορκωτή Λογιστή κ. Μάνδαλη Ιωάννη και ζήτησε διευκρινήσεις από τον Ταμία της ΔΟΕ όπου χρειάσθηκε.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των Γραμματίων Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής τα δεδομένα της ταμειακής κατάστασης έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 31/05/2024	1.351.106,47 €
B: Εισπράξεις (1/06/2024 – 31/12/2024)	
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	885.175,87 €
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	2.791,39 €
Τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις	13.603,96 €
Σύνολο	901.571,22 €
Γ: Πληρωμές (1/06/2024 – 31/12/2024)	924.952,49 €
"Αμοιβές προσωπικού Εισφορές σε ασφαλιστικούς οργανισμούς"	90.618,57 €
Φόρος ακίνητης περιουσίας	0,00 €
Κοινωνικές παροχές	69.881,67 €
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	0,00 €
Αμοιβές σε συνεργάτες	12.265,45 €
Παροχές Τρίτων (τηλεφωνικά, φωτισμός, ύδρευσης κλπ.)	18.883,50 €
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	2.526,18 €
Συμμετοχή σε δράσεις εξωτερικού εσωτερικού	11.267,20 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - εκδηλώσεων	111.206,00 €
Έξοδα συνεδρίων	0,00 €
Έξοδα κίνησης, στέγασης, μετακίνησης Μελών Δ.Σ. και Αιρετών	99.027,19 €
Αποζημιώσεις	64.325,57 €
Έξοδα ΙΠΕΜ	3.733,09 €
Δικαστικά έξοδα	26.506,48 €
Ενίσχυση δράσεων συλλόγων και ομάδων εκπαιδευτικών	1.200,00 €
Έκδοση Διδακτορικού Βήματος & Λοιπές εκδόσεις	15.953,00 €
Έξοδα ερευνών συμπεριλαμβανομένης και της συγγραφής ιστορίας ΔΟΕ 100 ετών	123.811,67 €
Έξοδα αποδελτίωσης ΜΜΕ	930,00 €
Έξοδα φιλοξενίας	516,99 €

Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων	215.875,72 €
Έξοδα κίνησης, στέγασης και μετακινήσεων αντιπροσώπων Γενικών Συνελεύσεων	201.738,48 €
Έξοδα απομαγνητοφωνήσεων	3.366,60 €
Συντήρηση ακινήτου	13.493,84 €
Διάφορα έξοδα γραφείου	35.956,41 €
Μεταβολή υποχρεώσεων χωρίς ταμειακή επίδραση	-198.131,12 €
Υπόλοιπο Ταμείου	1.327.725,20 €

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Προθεσμιακή κατάθεση Eurobank	850.000,00 €
Alpha Bank λογαριασμός 120-002101-040191	139.244,94 €
Πειραιώς λογαριασμός 6017-101591-494	76.423,03 €
Eurobank λογαριασμός 00260608550200277080	260.902,28 €
Ταμείο	1.154,95 €
	1.327.725,20 €

Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του ΔΣ και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Ο Πρόεδρος της Ελεγκτικής Επιτροπής εισηγήθηκε ότι από τον διαχειριστικό οικονομικό έλεγχο που έγινε για το χρονικό διάστημα από 01/06/2024 έως 31/12/2024 δεν προέκυψε κάποιο διαχειριστικό πρόβλημα, ότι δεν υπέπεσε στην αντίληψη των μελών της Επιτροπής κάποια παρατυπία ή ατασθαλία κι ότι με εξαίρεση το Ένταλμα Πληρωμής Α19/22-11-2024 που αφορούσε την έκτακτη αποζημίωση μετά από δικαστική απόφαση, του πρώην Νομικού Συμβούλου της Ομοσπονδίας κύριου Δραγασάκη Ιωάννη, όλα τα υπόλοιπα Γραμμάτια Είσπραξης και Εντάλματα Πληρωμής κινούνταν στα πλαίσια των προϋπολογισμών που ψηφίστηκαν στις 92η και 93η Γενική Συνέλευση του κλάδου καθώς και των αποφάσεων του ΔΣ της ΔΟΕ.

Με βάση τα παραπάνω δεδομένα ο Πρόεδρος της Ελεγκτικής Επιτροπής εισηγήθηκε προς τα μέλη της να εγκρίνουν την οικονομική διαχείριση της Ομοσπονδίας για το χρονικό από 01/06/2024 έως 31/06/2024.

Στη συνέχεια το λόγο πήραν και τα υπόλοιπα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής και αφού τοποθετήθηκαν κι αυτά για την οικονομική διαχείριση της Ομοσπονδίας κατέληξαν:

Εγκρίνουν την οικονομική διαχείριση της ΔΟΕ για το χρονικό διάστημα από 01/06/2024 έως 31/12/2024 οι: Ζαπάντης Νίκος, Χανδόλιας Σπύρος, Τσάμης Δημήτρης και Μπίτσας Χρήστος.

Δεν εγκρίνει την οικονομική διαχείριση της ΔΟΕ για το χρονικό διάστημα από 01/06/2024 έως 31/12/2024 η Κοσμοπούλου Φωτεινή, καταψηφίζει τη πολιτική-συνδικαλιστική κατεύθυνση του προϋπολογισμού της Ομοσπονδίας, χωρίς να θέτει ζήτημα για τη λογιστική διαχείριση και

εντός 30 ημερών θα καταθέσει έκθεση-τοποθέτηση που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό.

Σύμφωνα με το άρθρο 31, παράγραφος 5 του καταστατικού της ΔΟΕ εγκρίνεται η οικονομική διαχείριση της ΔΟΕ για το χρονικό διάστημα από 01/06/2024 έως 31/12/2024.

Στη συνέχεια τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής έκαναν προτάσεις-παρατηρήσεις προς το ΔΣ της ΔΟΕ εκτιμώντας ότι αυτές θα βοηθήσουν τον έλεγχο της Επιτροπής στις επόμενες συνεδριάσεις της.

1. Θεωρούμε απαραίτητο στα παραστατικά που αφορούν συμμετοχή μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε. και αιρετών ΚΥ-ΣΠΕ σε εκπαιδευτικές δράσεις και κινητοποιήσεις εσωτερικού και εξωτερικού να αναγράφεται το είδος, το θέμα, ο τόπος και ο χρόνος διάρκειας της δράσης (ομόφωνα).
2. Η ΑΣΕ κατέθεσε πρόταση που αφορούσε την καλύτερη αποτύπωση εξόδων της Δ.Ο.Ε.

Συγκεκριμένα πρότεινε την παρακάτω αποτύπωση:

1. Έξοδα Γενικής Συνέλευσης ΔΟΕ
2. Έξοδα κίνησης και διαμονής αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης ΔΟΕ
3. Συνδρομή ΔΟΕ σε ΑΔΕΔΥ
4. Συνδρομή ΔΟΕ σε ETUCE-Εκπαιδευτική Διεθνή
5. Έξοδα συμμετοχής μελών ΔΣ-αιρετών σε συνέδρια, συσκέψεις, σεμινάρια οργανώσεων εξωτερικού (ETUCE, Εκπαιδευτική Διεθνής κλπ)
7. Έξοδα συμμετοχής μελών ΔΣ-αιρετών σε εκπαιδευτικά συνέδρια άλλων εκπαιδευτικών ομοσπονδιών εξωτερικού (ΠΟΕΔ κλπ)
8. Έξοδα κινητοποιήσεων ΔΟΕ (απεργίες, συλλαλητήρια, συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας κλπ)
9. Έξοδα συμμετοχής μελών ΔΣ-αιρετών σε ΓΣ Συλλόγων ΔΟΕ

10. Έξοδα εκδηλώσεων και εκπαιδευτικών συνεδρίων ΔΟΕ
11. Έξοδα συμμετοχής μελών ΔΣ-αιρετών σε εκδηλώσεις, εκπαιδευτικά συνέδρια ΔΟΕ
12. Έξοδα συμμετοχής μελών ΔΣ-αιρετών σε εκδηλώσεις, συνέδρια ΑΔΕΔΥ
13. Έξοδα Οικονομικού Ελέγχου από Ορκωτό Ελεγκτή Λογιστή
14. Έξοδα κίνησης και διαμονής μελών Ελεγκτικής Επιτροπής ΔΟΕ
15. Έξοδα κίνησης και διαμονής μελών ΔΣ ΙΠΕΜ-ΔΟΕ
16. Έξοδα λειτουργίας και συντήρησης κτιρίων ΔΟΕ-ΙΠΕΜ
17. Δικαστικά έξοδα
18. Ενίσχυση δράσεων Συλλόγων-Σωματείων
19. Έξοδα απομαγνητοφώνησης πρακτικών ΔΣ ΔΟΕ-αποδελτίωσης ΜΜΕ
20. Κοινωνικές παροχές (κατασκηνώσεις κλπ)

Συνοπτικά ως ΑΣΕ προτείνουμε προς το ΔΣ της ΔΟΕ να υπάρχει μία πιο ευδιάκριτη αποτύπωση των εξόδων της Ομοσπονδίας, που να ξεχωρίζει διακριτά τα έξοδα κινητοποιήσεων της ΔΟΕ από τα έξοδα εκδηλώσεων-συσκέψεων κλπ.

3. Η ΑΣΕ κατέθεσε πρόταση που αφορούσε τον περιορισμό του ύψους κάποιων δαπανών.

Ως ΑΣΕ προτείνουμε προς το ΔΣ της ΔΟΕ να εξεταστεί ο περιορισμός του ύψους κάποιων δαπανών της Ομοσπονδίας, έτσι που και να μην εμποδίζεται η Ομοσπονδία στην πραγματοποίηση των δράσεων και εκδηλώσεών της, αλλά και να δίνεται η δυνατότητα να ανταπεξέλθει η Ομοσπονδία στις αυξημένες οικονομικές ανάγκες που προκύπτουν από τη μάχη ενάντια στην αντεκπαιδευτική αντιδραστική αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση εκπαιδευτικών και σχολικών μονάδων.

Η ΑΣΕ, η ΔΗΣΥ και οι Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις θα καταθέσουν εντός 30 ημερών αναλυτικά τις προτάσεις τους για την οικονομική διαχείριση της Ομοσπονδίας.

Ο Πρόεδρος
Ζαπάντης Νίκος

Ο Αντιπρόεδρος
Χανδόλιας Σπύρος

Ο Γεν. Γραμματέας
Τσάμης Δημήτρης

Τα μέλη
Μπίκας Χρήστος
Κοσμοπούλου Φωτεινή

Οικονομικός Απολογισμός 2024 (από 01/01/2024 έως 31/12/2024)

Έσοδα

(ποσά σε €)	Προϋπολογισμός	Απολογισμός	
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ - ΜΕΛΩΝ	1.120.000 €	1.264.662,00 €	
Από μόνιμους εκπαιδευτικούς (47.000 μέλη X 22€)	1.034.000 €	1.122.968,00 €	Από μόνιμους εκπαιδευτικούς (51.044 μέλη X 22€)
Από αναπληρωτές εκπαιδευτικούς (5.500 μέλη X 15€)	82.500 €	136.815,00 €	Από αναπληρωτές εκπαιδευτικούς (9.121 μέλη X 15€)
Από αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου (500 μέλη X 7€)	3.500 €	4.879,00 €	Από αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου (697 μέλη X 7€)
Από αναπληρωτές 3μηνιαίας σύμβασης	0 €		Από αναπληρωτές 3μηνιαίας σύμβασης
ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ	10.000,00 €	26.198,59 €	
Τόκοι Καταθέσεων σε Τράπεζες	10.000,00 €	26.198,59 €	
ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ	2.000,00 €	621,00 €	
Ενισχύσεις Δράσεων	1.000 €	621,00 €	
Ενισχύσεις για αγορά ακινήτου - πυρόπληκτοι	1.000 €		
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	1.132.000 €	1.291.481,59 €	

Έξοδα

(ποσά σε €)	Προϋπολογισμός	Απολογισμός
ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	1.110.500 €	1.041.016,26 €
Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων Δ.Ο.Ε.	200.000 €	113.445,72 €
Έξοδα Μετακίνησης Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	100.000 €	112.455,54 €
Έξοδα Διαμονής Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	80.000 €	89.284,06 €
Συνδρομή σε Υπερκείμενες Οργανώσεις	200.000 €	35.352,00 €
Έξοδα συμμετοχής σε εκπαιδευτικά και άλλα συνέδρια φορέων εσωτερικού	3.000 €	0,00 €
Έξοδα ΙΠΕΜ - ΔΟΕ	20.000 €	6.247,72 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - δράσεων - εκδηλώσεων - ερευνών	300.000 €	403.964,73 €
Δικαστικά έξοδα	15.000 €	39.160,64 €
Ενίσχυση δράσεων Συλλόγων - Ομάδων εκπαιδευτικών	10.000 €	21.880,00 €
Έξοδα αποδελτίωσης ΜΜΕ	2.000 €	1.953,00 €
Δαπάνες Οικονομικού Ελέγχου	6.000 €	5.309,25 €
Συμμετοχή σε δράσεις Οργανώσεων εξωτερικού	20.000 €	14.962,75 €
Κοινωνικές Παροχές	100.000 €	70.234,42 €
Κοινόχρηστες δαπάνες	6.000 €	3.662,27 €
Γραφική ύλη - υλικά γραφείου - φωτοαντιγραφικά	15.000 €	16.089,30 €
Έξοδα τραπεζών	1.500 €	1.076,75 €
Διάφορα μικροέξοδα	10.000 €	12.005,28 €
Υλικά καθαριότητας - κουζίνας	3.000 €	2.913,69 €

(ποσά σε €)	Προϋπολογισμός	Απολογισμός
Απομαγνητοφώνηση πρακτικών	7.500 €	8.866,00 €
Εξοπλισμός επικοινωνίας - Η/Υ	10.000 €	15.633,47 €
Έξοδα φιλοξενίας	1.500 €	2.417,30 €
Δικαστικές αποζημιώσεις		64.102,37 €
ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	45.500,00 €	52.088,82 €
Τηλεφωνικά	20.000 €	22.328,37 €
Ταχυδρομικά - ταχυμεταφορές	2.000 €	960,02 €
Φωτισμός	10.000 €	8.275,20 €
Υδρευση	1.000 €	989,64 €
Συντήρηση και επισκευή ακινήτων και λοιπού εξοπλισμού	2.500 €	13.993,00 €
Έξοδα λογισμικού - Η/Υ - Ιστοσελίδας	3.000 €	2.688,39 €
Συντήρηση-βιβλιοδεσία συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων	1.000 €	0,00 €
Έξοδα βιβλιοθήκης	1.500 €	0,00 €
Αποζημίωση ζημιών	4.500 €	2.854,20 €
ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	108.000 €	130.834,48 €
Αποδοχές Τακτικών Υπαλλήλων	72.500 €	75.822,93 €
Εισφορές προς Ασφαλιστικούς Οργανισμούς	35.500 €	35.488,81 €
Αποζημίωση προς συνταξιοδότηση υπαλλήλων	0 €	19.522,74 €
ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ	20.000,00 €	20.484,80 €
Αμοιβές Ειδικών Συνεργατών	20.000,00 €	20.484,80 €
Αμοιβές Τρίτων (έκτακτες)	0,00 €	0,00 €
ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. ΔΟΕ - ΕΛΕΓΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ - ΑΙΡΕΤΩΝ	133.000 €	155.280,28 €
Έξοδα κίνησης μελών Δ.Σ. ΔΟΕ	33.600 €	33.540,00 €
Έξοδα στέγασης μελών Δ.Σ. ΔΟΕ	24.000 €	23.891,03 €
Μετακίνησης από-προς τόπο κατοικίας μελών Δ.Σ. ΔΟΕ και Αιρετών ΚΥΣΠΕ	50.000 €	71.786,88 €
Έξοδα κίνησης Αιρετών Μελών ΚΥΣΠΕ	6.000 €	5.690,00 €
Έξοδα στέγασης Αιρετών Μελών ΚΥΣΠΕ	12.000 €	12.000,00 €
Μεταφορικά οκοσκευών	1.400 €	0,00 €
Έξοδα Κίνησης Ελεγκτικής Επιτροπής	6.000 €	8.372,37 €
ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ	26.000 €	15.953,00 €
Διδακταλικό Βήμα	16.000 €	9.593,00 €
Επιστημονικό Βήμα	5.000 €	0,00 €
Λοιπές εκδόσεις	5.000 €	6.360,00 €
ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ	2.000 €	560,00 €
Έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός	2.000 €	560,00 €
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ - ΤΕΛΗ	25.000 €	27.549,86 €
ΕΝΦΙΑ	13.000 €	13.088,46 €
Διάφοροι φόροι - τέλη (ΦΜΥ, Ελ. Επαγγ., Χαρτ., Ειδ. Εισφ. Αλλ/γυης, ΦΑΕΔ κ.α.)	12.000 €	14.461,40 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	1.470.000 €	1.443.767,50 €

Προϋπολογισμός 2026

Έσοδα

(ποσά σε €)	Προϋπολογισμός
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ - ΜΕΛΩΝ	1.260.500,00 €
Από μόνιμους εκπαιδευτικούς (51.000 μέλη Χ 22€)	1.122.000,00 €
Από αναπληρωτές εκπαιδευτικούς (9.000 μέλη Χ 15€)	135.000,00 €
Από αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου (500 μέλη Χ 7€)	3.500,00 €
Από αναπληρωτές 3μηνιαίας σύμβασης	0,00 €
ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ	20.000,00 €
Τόκοι Καταθέσεων σε Τράπεζες	20.000,00 €
ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ	2.000,00 €
Ενισχύσεις δράσεων	1.500,00 €
Ενισχύσεις για αγορά ακινήτου	500,00 €
ΤΑΜΕΙΑΚΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ προηγούμενων ετών	152.500,00 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	1.435.000,00 €

Έξοδα

(ποσά σε €)	Προϋπολογισμός
ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	1.044.000 €
Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων Δ.Ο.Ε.	150.000 €
Έξοδα Μετακίνησης Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	100.000 €
Έξοδα Διαμονής Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	100.000 €
Συνδρομή σε Υπερκείμενες Οργανώσεις	150.000 €
Έξοδα συμμετοχής σε εκπαιδευτικά και άλλα συνέδρια φορέων εσωτερικού	3.000 €
Έξοδα ΙΠΕΜ - ΔΟΕ	15.000 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - δράσεων - εκδηλώσεων - ερευνών	300.000 €
Δικαστικά έξοδα	30.000 €
Ενίσχυση δράσεων Συλλόγων - Ομάδων εκπαιδευτικών	7.500 €
Έξοδα αποδελτίωσης ΜΜΕ	2.000 €
Δαπάνες Οικονομικού Ελέγχου	7.500 €
Συμμετοχή σε δράσεις Οργανώσεων εξωτερικού	20.000 €
Κοινωνικές Παροχές	100.000 €
Κοινόχρηστες δαπάνες	7.500 €
Γραφική ύλη - υλικά γραφείου - φωτοαντιγραφικά	15.000 €
Έξοδα τραπεζών	500 €
Διάφορα μικροέξοδα	10.000 €
Υλικά καθαριότητας - κουζίνας	3.000 €
Απομαγνητοφώνηση πρακτικών	7.000 €
Εξοπλισμός επικοινωνίας - Η/Υ	15.000 €

(ποσά σε €)	Προϋπολογισμός
Έξοδα φιλοξενίας	1.000 €
ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	43.500 €
Τηλεφωνικά	22.500 €
Ταχυδρομικά - ταχυμεταφορές	2.000 €
Φωτισμός	10.000 €
Υδρευση	1.000 €
Συντήρηση και επισκευή ακινήτων και λοιπού εξοπλισμού	3.000 €
Έξοδα λογισμικού - Η/Υ - Ιστοσελίδας	1.000 €
Συντήρηση-βιβλιοδεσία συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων	500 €
Έξοδα βιβλιοθήκης	500 €
Αποζημίωση ζημιών	3.000 €
ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	104.500 €
Αποδοχές Τακτικών Υπαλλήλων	70.000 €
Εισφορές προς Ασφαλιστικούς Οργανισμούς	34.500 €
Αποζημίωση προς συνταξιοδότηση υπαλλήλων	0 €
ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ	21.000 €
Αμοιβές Ειδικών Συνεργατών	21.000 €
Αμοιβές Τρίτων (έκτακτες)	0 €
ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. Δ.Ο.Ε. - ΕΛΕΓΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ - ΑΙΡΕΤΩΝ	166.000 €
Έξοδα κίνησης μελών Δ.Σ. ΔΟΕ	33.000 €
Έξοδα στέγασης μελών Δ.Σ. ΔΟΕ	30.000 €
Μετακίνησης από-προς τόπο κατοικίας μελών Δ.Σ. ΔΟΕ και Αιρετών ΚΥΣΠΕ	75.000 €
Έξοδα κίνησης Αιρετών Μελών ΚΥΣΠΕ	6.000 €
Έξοδα στέγασης Αιρετών Μελών ΚΥΣΠΕ	12.000 €
Μεταφορικά οικόσκειών	1.500 €
Έξοδα Κίνησης Ελεγκτικής Επιτροπής	8.500 €
ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ	25.000,00 €
Διδακτικό Βήμα	15.000 €
Επιστημονικό Βήμα	5.000 €
Λοιπές εκδόσεις	5.000 €
ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ	1.000,00 €
Έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός	1.000,00 €
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ - ΤΕΛΗ	30.000,00 €
ΕΝΦΙΑ	15.000,00 €
Διάφοροι φόροι - τέλη (ΦΜΥ, Ελ. Επαγγ., Χαρτ., Ειδ. Εισφ. Αλλ/γυης, ΦΑΕΔ κ.α.)	15.000,00 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	1.435.000 €

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

**ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 2024 - 2025**

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΕΙΣ – ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

8/7/24	Συγκρότηση Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
9/7/24	Αίτημα συνάντησης με την πολιτική ηγεσία του Υπ. Παιδείας
9/7/24	Ανακοίνωση για τις απειλές του Γ.Γ. του Υπ. Παιδείας για την απεργία – αποχή από την αξιολόγηση
13/7/24	Έκδοση ηλεκτρονικής αφίσας για την κινητοποίηση στο Υ.ΠΑΙ.Θ.Α. στις 17/7/2024
17/7/24	Συνάντηση με πολιτική ηγεσία του Υπ. Παιδείας. Παράσταση διαμαρτυρίας
19/7/24	Εξώδικη διαμαρτυρία προς τον Υπουργό Παιδείας και τον Γεν. Γραμματέα του Υπ. Παιδείας για αυταρχικές και παράνομες ενέργειές τους
24/7/24	Ανακοίνωση για την απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών για την μονιμοποίηση των συναδέλφων του 2020 της Δυτικής Αττικής
24/7/24	Συγκρότηση Ελεγκτικής Επιτροπής Δ.Ο.Ε.
30/7/24	Ανακοίνωση για τις συγχωνεύσεις των τμημάτων
31/7/24	Ανακοίνωση για τη δέσμευση της Υφυπουργού Παιδείας για μη πρόσληψη καθηγητών σε δημοτικά σχολεία σε θέσεις δασκάλων
31/7/24	Επόμενα βήματα μετά την απόφαση του Διοικητικού Εφετείου για τους νεοδιόριστους του 2020
4/8/24	Ανακοίνωση για την παραπομπή σε πειθαρχικό συναδέλφου που συμμετείχε στην απεργία αποχή από την Δι.Π.Ε. Ροδότης
6/8/24	Επιστολή σε Δημοτικό Συμβούλιο Νάξου και Μικρών Κυκλάδων για το νέο βρεφονηπιακό σταθμό Φιλωτίου
9/8/24	Αποστολή απόφασης Διοικητικού Εφετείου Αθηνών για νεοδιόριστους 2020
28/8/24	Ανακοίνωση για κατοχύρωση δικαιώματος μετάθεσης σε όλους τους νεοδιόριστους
28/8/24	Ανακοίνωση για τις αντικαταστάσεις των προϊσταμένων του Ειδικού Νηπιαγωγείου Ναυπλίου και του 4 ^{ου} Νηπιαγωγείου Χολαργού
28/8/24	Ανακοίνωση για την απόρριψη των αιτήσεων μετάταξης εκπαιδευτικών
29/8/24	Κοινή σύσκεψη Δ.Ο.Ε.-Α.Σ.Γ.Μ.Ε.-Ο.Λ.Μ.Ε.-Π.Ο.Σ.Ε.Ε.Π.Ε.Α. για οργάνωση κοινών δράσεων και κινητοποίηση προς το Υπ. Παιδείας για τις συμπτύξεις τμημάτων
29/8/24	Στήριξη και συμμετοχή στην κινητοποίηση των Συλλόγων Δυτικής Αττικής για τους νεοδιόριστους
29/8/24	Οδηγίες για τις συλλογικές αιτήσεις των νεοδιόριστων του 2020 και του 2021
4/9/24	Κινητοποίηση στο Υπ. Παιδείας για τις συγχωνεύσεις
5/9/24	Καταγγελία για επίθεση σε πανεκπαιδευτική συγκέντρωση στο Υπ. Παιδείας
6/9/24	Στάσεις εργασίας για την αποτροπή της αξιολόγησης
7/9/24	Συμμετοχή σε κινητοποιήσεις Δ.Ε.Θ.
9/9/24	Αίτημα συνάντησης με Υπουργό Εσωτερικών
10/9/24	Ανακοίνωση για τη νέα σχολική χρονιά
12/9/24	Πρωτοβουλία επισκέψεων και κινητοποιήσεων σε νησιωτικές περιοχές για το στεγαστικό θέμα των συναδέλφων
16/9/24	Συνέντευξη τύπου με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς
17/9/24	Ανακοίνωση για τη συνέχιση του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση
17/9/24	Αίτημα προς το Υπ. Παιδείας για δια ζώσης πραγματοποίηση των εκλογών αιρετών
27/9/24	Ανακοίνωση για την πλήρη μισθολογική – ασφαλιστική αναγνώριση της στρατιωτικής θητείας
28/9/24	Ανακοίνωση για τη συνέχιση του αγώνα για τη μονιμοποίηση των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών
30/9/24	Συνέχιση των Ενιαίων Κειμένων ενάντια στην εσωτερική αξιολόγηση – οδηγίες και επισημάνσεις για τις συνεδριάσεις των Συλλόγων Διδασκόντων
30/9/24	Διαμαρτυρία για τη διάταξη που καταργεί το δικαίωμα των εκπαιδευτικών να συμμετέχουν στις διαδικασίες κινητικότητας του δημοσίου
30/9/24	Ολομέλεια Προέδρων
1/10/24	Στάσεις εργασίας για την αποτροπή της αξιολόγησης

1/10/24	Επιστολή σε Ο.Λ.Μ.Ε. για κοινό απεργιακό βηματισμό
3/10/24	Στήριξη διωκόμενων συναδέλφων από το Υπ. Παιδείας
3/10/24	Στήριξη κινητοποίησης των συλλόγων Χαλκίδας και Κύμης
5/10/24	Συγκέντρωση για την Παγκόσμια Ημέρα του Εκπαιδευτικού
7/10/24	Ανακοίνωση για την υποχρηματοδότηση και την κατάργηση των σχολικών επιτροπών
7/10/24	Αίτημα για παράταση υποβολής υποψηφιοτήτων για τις εκλογές των αιρετών
10/10/24	Κήρυξη 24ωρης απεργίας για τις 23 Οκτωβρίου 2024
11-15/10/2024	Καλέσματα σε Περιφερειακές Συσκέψεις για την 24ωρη απεργία
21/10/24	Αίτημα για αποστολή στοιχείων για αναμοριοδότηση σχολικών μονάδων
22/10/24	Ανακοίνωση για την απεργία στις 23/10 που κρίθηκε παράνομη
22/10/24	Αίτημα προς την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για κήρυξη απεργίας στις 23/10
23/10/24	Απεργιακή κινητοποίηση
25/10/24	Ενημερωτική σύσκεψη για τις διώξεις και τα πειθαρχικά
30/10/24	Ανακοίνωση για τις εκλογές των αιρετών
1/11/24	Στάσεις εργασίας για την αποτροπή της αξιολόγησης
2/11/24	Αίτημα για παράταση της διαδικασίας ψηφοφορίας για την ανάδειξη των αιρετών
5/11/24	Ανακοίνωση για τις διώξεις σε νηπιαγωγούς στην Αλεξανδρούπολη
8/11/24	Ανακοίνωση αποτίμησης για τη συμμετοχή στις εκλογών αιρετών
8/11/24	Ανακοίνωση για παύση Ε.Δ.Ε. σε διευθύντρια από τη ΔΙ.ΠΕ. Χαλκιδικής
8/11/24	Επιστολή σε Υπ. Παιδείας για την πρόταση σχετικά με την αναμοριοδότηση των σχολικών μονάδων
11/11/24	Σύσκεψη Δ.Ο.Ε., Ο.Λ.Μ.Ε., Ο.Ι.Ε.Λ.Ε., Π.Ο.Σ.Ε.Ε.Π.Ε.Α.
11/11/24	Καλέσματα σε Περιφερειακές Συσκέψεις για την προετοιμασία της πανεργατικής πανυπαλληλικής απεργίας της Γ.Σ.Ε.Ε. – Α.Δ.Ε.Δ.Υ. στις 20/11
15/11/24	Ανακοίνωση για το Πολυτεχνείο
26/11/24	Αίτημα για συνάντηση με την Υπουργό κοινωνικής συνοχής και οικογένειας
28/11/24	Κήρυξη στάσης εργασίας για το Σύλλογο Σάμου
1/12/24	Στάσεις εργασίας για την αποτροπή της αξιολόγησης
2/12/24	Αποστολή ενιαίων κειμένων φάσης 2 της αξιολόγησης
4/12/24	Αίτημα σε Υπουργεία για διευκόλυνση μετακίνησης με έκπτωση στους εκπαιδευτικούς για την περίοδο των Χριστουγέννων
9/12/24	Αίτημα συνάντησης με Κ.Ε.Δ.Ε.
11/12/24	Στήριξη κινητοποίησης συλλόγων Γ' Αθήνας ενάντια στο νέο κύμα συγχωνεύσεων
11/12/24	Απόφαση για κινητοποίηση στις 17/12 στα Υπουργεία Οικονομικών και Οικογένειας
16/12/24	Αίτημα συνάντησης με Υπ. Οικονομικών και Υπ. Οικογένειας ενόψει της κινητοποίησης
16/12/24	Συνάντηση με Κ.Ε.Δ.Ε.
17/12/24	Κινητοποίηση σε Υπ. Οικονομικών και Υπουργείο Οικογένειας
7/1/25	Στάσεις εργασίας για την αποτροπή της αξιολόγησης
16/1/25	Ανακοίνωση για τον αποκλεισμό χιλιάδων αναπληρωτών από το επίδομα ανεργίας
20/1/25	Ανακοίνωση για τις αλλαγές που σχεδιάζει η κυβέρνηση στα πειθαρχικά συμβούλια
20/1/25	Δελτίο τύπου για την έναρξη των διαδικτυακών εκδηλώσεων/δράσεων της Δ.Ο.Ε. στο πλαίσιο του αγώνα των Ενιαίων Κειμένων
21/1/25	Ανακοίνωση για τη σύσκεψη αιρετών στις 8/2/2025
26/1/25	1 ^η Διαδικτυακή εκδήλωση για την υπεράσπιση του Δημόσιου Σχολείου, ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση.
26/1/25	Συμμετοχή σε συλλαλητήριο του Συλλόγου Πληγέντων Δυστυχήματος Τεμπών
29/1/25	Ανακοίνωση για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης κατά εκπαιδευτικού από τη ΔΙ.Π.Ε. Ανατολικής Αττικής με αφορμή δημόσιες δηλώσεις του
29/1/25	Αίτημα συνάντησης με Υπ. Παιδείας
31/1/25	Ημέρα πανελλαδικής δράσης ενάντια στις πειθαρχικές διώξεις και τις καθαιρέσεις ευθύνης εκπαιδευτικών που συμμετέχουν στην απεργία – αποχή από την αξιολόγηση και για τις ανατροπές στα πειθαρχικά συμβούλια
31/1/24	Στάσεις εργασίας για την αποτροπή της αξιολόγησης
2/2/25	2 ^η Διαδικτυακή εκδήλωση για την υπεράσπιση του Δημόσιου Σχολείου, ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση.

3/2/25	Προκήρυξη επιπλέον στάσης εργασίας για Σύλλογο Σερρών για συμμετοχή σε δίκη συναδέλφου
4/2/25	Στάση εργασίας Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και προκήρυξη διευκολυντικής στάσης εργασίας
8/2/25	Σύσκεψη αιρετών – Ομόφωνα ψηφίσματα για πειθαρχικά και συγχωνεύσεις τμημάτων
9/2/25	Απόφαση για πραγματοποίηση έκτακτων Γενικών Συνελεύσεων και Ολομέλειας Προέδρων της Δ.Ο.Ε. στις 23 Φεβρουαρίου 2025
12/2/25	Κήρυξη στάσης εργασίας για Συλλόγους Περιφέρειας Αν. Μακεδονίας Θράκης για την εκδίκαση της προσφυγής των νεοδιόριστων του 2020 και του 2021 στις 18/2.
13/2/25	Ανακοίνωση για την ενέργεια της Δ/σης Χαλκιδικής να στείλει αστυνομία στα σχολεία για κοινοποίηση κλήσεων σε πειθαρχικό
13/2/25	Ανακοίνωση για σωλήνα καλοριφέρ που «έσκασε» εν ώρα μαθήματος σε δημοτικό σχολείο του Δήμου Κύμης – Αλιβερίου
15/2/25	3 ^η Διαδικτυακή εκδήλωση για την υπεράσπιση του Δημόσιου Σχολείου, ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση.
17/2/25	Κινητοποίηση για τη μετατροπή σχολείων σε Ωνάσεια
17/2/25	Ενημερωτικό για τη διαδικασία των προσφυγών που αφορούν τη μονιμοποίηση των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών του 2020 και του 2021
17-24/2/2025	Καλέσματα σε Περιφερειακές Συσκέψεις για την προετοιμασία της 24ωρης απεργίας της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. στις 28/2/2025
18/2/25	Πραγματοποίηση συγκέντρωσης διαμαρτυρίας στο Διοικητικό Εφετείο Κομοτηνής στην εκδίκαση της προσφυγής των νεοδιόριστων του 2020 και του 2021 καθώς και Περιφερειακής Σύσκεψης των Δ.Σ. των Σ.Ε.Π.Ε. Αν. Μακεδονίας – Θράκης. Επίσκεψη κλιμακίων της Δ.Ο.Ε. σε σχολεία της περιοχής στις 19/2.
21/2/25	Ανακοίνωση – κάλεσμα για συμμετοχή στην 24ωρη απεργία και στις συγκεντρώσεις της 28/2 για το έγκλημα των Τεμπών
23/2/25	Ολομέλεια Προέδρων
23/2/25	4 ^η Διαδικτυακή εκδήλωση για την υπεράσπιση του Δημόσιου Σχολείου, ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση.
28/2/25	Συμμετοχή στην απεργιακή συγκέντρωση Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για το έγκλημα των Τεμπών
28/2/25	Στάσεις εργασίας για την αποτροπή της αξιολόγησης
1-6/3/2025	Καλέσματα σε Περιφερειακές Συσκέψεις για την κλιμάκωση του αγώνα για όλα τα «μικρά» και «μεγάλα» ζητήματα που αφορούν στο χώρο της εκπαίδευσης
4/3/25	Διαμαρτυρία για την απαγόρευση εισόδου μελών Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. σε σχολικές μονάδες του Νομού Ροδόπης
4/3/25	Αίτημα για έκπτωση στα ακτοπλοϊκά εισιτήρια για την επιστροφή των εκπαιδευτικών στα νησιά που πλήττονται από τους σεισμούς
5/3/25	Ανακοίνωση για τη διάθεση του τετράτομου έργου της ιστορίας της Δ.Ο.Ε.
7/3/25	Συμμετοχή σε συλλαλητήριο για Τέμπη
7/3/25	Ανακοίνωση με αίτημα την άρση απόφασης του Υπουργείου Παιδείας να θέσει σε δυνητική αργία εκπαιδευτικό λόγω συνδικαλιστικής δράσης
13/3/25	Αποστολή κειμένου αλληλεγγύης προς τους απεργούς εκπαιδευτικούς από τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας
16/3/25	5 ^η Διαδικτυακή εκδήλωση για την υπεράσπιση του Δημόσιου Σχολείου, ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση.
17/3/25	Ανακοίνωση για τις ενέργειες του Διευθυντή Π.Ε. Εύβοιας
17/3/25	Επιστολή σε Υπ. Παιδείας για τα εργασιακά θέματα και τις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών
18/3/25	Αίτημα συνάντησης με πολιτικά κόμματα
18/3/25	Ανακοίνωση για την απόφαση πραγματοποίησης πανελλαδικού, πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου στην Αθήνα, στις 29/3
20/3/25	Αίτημα συνάντησης με Πρωθυπουργό στις 29/3
24/3/25	Ανακοίνωση για τις αυθαίρετες ενέργειες στελεχών εκπαίδευσης ενάντια στον αγώνα του κλάδου για την εσωτερική αξιολόγηση
26/3/25	Αίτημα προς Συλλόγους για συλλογή στοιχείων και αποτύπωση των συνθηκών στέγασης των νηπιαγωγείων
27/3/25	Συνάντηση με Νέα Αριστερά και Ελληνική Λύση
28/5/25	Συνδιοργάνωση με τον Σ.Ε.Π.Ε. Χανίων παρουσίασης του βιβλίου του συναδέλφου Γ. Πιτσιτάκη
29/3/25	Πανελλαδικό – πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο

30/3/25	6 ^η Διαδικτυακή εκδήλωση για την υπεράσπιση του Δημόσιου Σχολείου, ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση.
31/3/25	Συνάντηση με Κ.Κ.Ε.
1/4/25	Στάσεις εργασίας για την αποτροπή της αξιολόγησης
2/4/25	Κοινή συνέντευξη τύπου Δ.Ο.Ε., Ο.Λ.Μ.Ε., Ο.Ι.Ε.Λ.Ε., Π.Ο.Σ.Ε.Ε.Π.Ε.Α.
3/4/25	Αίτημα προς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για κήρυξη απεργίας αποχής για όλους τους εκπαιδευτικούς της Π.Ε. που υπηρετούν σε φορείς και υπηρεσίες Δημοσίου
9/4/25	Συμμετοχή σε πανυπαλληλική πανεργατική απεργία Α.Δ.Ε.Δ.Υ. – Γ.Σ.Ε.Ε.
10/4/25	Ανακοίνωση σχετικά με την πρόσκληση του Ι.Ε.Π. – Ε.Κ.Π.Α. για τους εκπαιδευτικούς υπεύθυνους αποδέκτες αναφορών περιστατικών ενδοσχολικής βίας, σε υποχρεωτικό σεμινάριο εκτός εργασιακού ωραρίου
10/4/25	Ανακοίνωση για την απόδοση του 50% του επιδόματος ανεργίας σε προπληρωμένη κάρτα
22-26/4/2025	Διεξαγωγή Ακριτιδείων
28/4/25	Αίτημα συνάντησης με την πολιτική ηγεσία του Υπ. Παιδείας
2/5/25	Στάσεις εργασίας για την αποτροπή της αξιολόγησης
4/5/25	7 ^η Διαδικτυακή εκδήλωση για την υπεράσπιση του Δημόσιου Σχολείου, ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση.
5/5/25	Ανακοίνωση για την απόλυση του εργαζόμενου Κώστα Γενιδούνια
6/5/25	Επιστημονική ημερίδα στον Βόλο, με θέμα: «αναλυτικά προγράμματα – στοχεύσεις – προσεγγίσεις – κριτική»
8/5/25	Ενημέρωση για το άνοιγμα των πινάκων της Ειδικής Αγωγής και την αύξηση του παραβόλου των υποψηφίων
12/5/25	Ανακοίνωση για την κλήση σε ακρόαση εκπαιδευτικού 7 ^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αχαρνών
12/5/25	Ανακοίνωση για τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού για την αξιολόγηση και τις απολύσεις
12-13/5/2025	Συνάντηση στη Δ.Ο.Ε. των σωματείων της Νότιας Ευρώπης στο πλαίσιο της εκστρατείας Go Public της Εκπαιδευτικής Διεθνούς
14/5/25	Συνάντηση με την πολιτική ηγεσία του Υπ. Παιδείας
15/5/25	Αίτημα για συνάντηση με Υπουργό Εσωτερικών
15/5/25	Αποστολή της Προσωρινής Ημερήσιας Διάταξης της 94 ^{ης} Γ.Σ. του κλάδου
16/5/25	Ανακοίνωση για τις εξετάσεις της ελληνικής PISA
18/5/25	8 ^η Διαδικτυακή εκδήλωση για την υπεράσπιση του Δημόσιου Σχολείου, ενάντια στην κατηγοριοποίηση – εμπορευματοποίηση.
19/5/25	Πρόσκληση συμμετοχής σε κατασκηνώσεις για παιδιά εκπαιδευτικών, μελών της Δ.Ο.Ε. για τη θερινή περίοδο 2025.
20/5/25	Ανακοίνωση για κλήση εκπαιδευτικού 2ου νηπιαγωγείου Παιανίας σε πειθαρχικό
21/5/25	Αίτημα προς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. για προκήρυξη στάσης εργασίας για τις εξετάσεις της ελληνικής PISA
22/5/25	Διευκρινιστικό έγγραφο για την ισχύ της στάσης εργασίας για τις εξετάσεις PISA μετά το ανυπόστατο έγγραφο του Γ.Γ. του Υπουργείου Παιδείας
22/5/25	Αποστολή ενιαίων κειμένων Β-Γ Φάσης
22/5/25	Ανακοίνωση για άμεση ανάγκη τερματισμού της ανθρωπιστικής κρίσης στη λωρίδα της Γάζας
27/5/25	Κινητοποίηση στο Υπουργείο Εσωτερικών
30/5/25	Προκήρυξη στάσεων εργασίας για Σύλλογους Ηρακλείου και Λάρισας
1/6/25	Στάσεις εργασίας για την αποτροπή της αξιολόγησης
5/6/25	Αποστολή επιστολής σε Εκπαιδευτική Διεθνή και ETUCE για τα προβλήματα στην εκπαίδευση
5/6/25	Ανακοίνωση για την περικοπή στις επικουρικές συντάξεις
6/6/25	Αίτημα για συνάντηση με Υπουργό Εσωτερικών και Υπουργό Παιδείας για το νέο πειθαρχικό
10/6/25	Προκήρυξη στάσης εργασίας για το Σύλλογο Λάρισας
11/6/25	Αποστολή ενιαίων κειμένων για την τελική αποτίμηση
12/6/25	Αποστολή πρακτικών αποτίμησης εκπαιδευτικού έργου
13/6/25	Ανακοίνωση για τις συγχωνεύσεις
13/6/25	Αποστολή Οριστικής Ημερήσιας Διάταξης 94 ^{ης} Γ.Σ. του κλάδου
14/6/25	Κυριακή 15 Ιουνίου. Ημέρα παγκόσμιας δράσης για την Παλαιστίνη

Ο Γενικός Γραμματέας
Θανάσης Κικινής

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ
Ξενοφώντος 15^Α, Αθήνα, 105 57

ΤΗΛ.: 210 3236 547

210 3245 375

210 3221 316

FAX: 210 3221 314

email: secretariat@doe.gr

www.doe.gr

Πρόεδρος : Μαρίνης Σπύρος

κιν : 6972699983

τηλ : 210 3312793

Αντιπρόεδρος : Πετράκης Σταύρος

κιν : 6973832828

τηλ : 210 3312791

Γενικός

Γραμματέας : Κικινής Θανάσης

κιν : 6974114103

τηλ : 210 3219653

Ειδική

Γραμματέας : Βενετοπούλου Γιώτα

κιν : 6944962592

τηλ : 210 3255576

Οργανωτικός

Γραμματέας : Ζορμπάς Αχιλλέας

κιν : 6981649353

τηλ : 210 3238684

Ταμίας : Τρούλης Γιώργος

κιν : 6981636188

τηλ : 210 3312794

Υπεύθυνος Τύπου

και Δημ. Σχέσεων : Βουρδουμπάς Νίκος

κιν : 6972354696

τηλ : 210 3313717

Υπεύθυνος Υλικού

και Βιβλιοθήκης : Ρούπας Γιάννης

κιν. : 6945990525

τηλ : 2103312795

Υπεύθυνος

εκδόσεων : Γκούμας Θανάσης

κιν. : 6974489580

τηλ : 210 3242171

Μέλη : Γκαραγκάνης Τάσος

κιν. : 6974750410

τηλ : 210 3228891

Πατέλη Βιολέττα

κιν. : 6975308409

τηλ : 210 3242144

94^η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας

24-26 Ιουνίου 2025

Ξενοδοχείο Novotel Athens

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ
Ξενοφώντος 15^Α, Αθήνα, 105 57

ΤΗΛ.: 210 3236 547
210 3245 375
210 3221 316
FAX: 210 3221 314

email: secretariat@doe.gr

www.doe.gr

ΔΙΔΑ
ΣΚΑ
ΛΙΚΟ
ΒΗΜΑ

www.doe.gr